

بۆكان لى مىژوودا

«كۆمەلەي ۴۸۱ وتار»

(بەرگى سېھەم)

بۆكان له ميژوودا

«كۆمهلهي 481 وتار»

ئەنوەر سولتانی

بنكەي رۆشنگەري

كتىب: بۇكان لە ميژوودا (كۆمەلەي ۴۸۱ وتار) بەرگى سىيەم
نووسەر: ئەنەر سولتانى

ديزايىن و پرووبەرگ: چىمەن ئىلخانىزادە

چاپى يەكەم: مالىپەرى رۆژھەلات - بۇكان ۲۰۱۸

چاپى دووھەم: بىكەي رۆشنگەرى، ئالمانىيا ۲۰۲۱

نىگارەكانى پرووبەرگ لە كاشىيەكانى ئىزىرتوو وەرگىراون

مافى لە چاپدانەوہى بۇ نووسەر پارىزراوہ

بیره وه ریه کان

له م به شه دا هه ندیک کتیبی بیره وه ریهی کوردی و فارسی یان وه رگنراوی کوردی و فارسی نووسه رانی ئوروو پایی، پشکینراون که له نیو بیره وه ریهی نووسه ره کان دا ئاماژیه ک به بۆکان یان که سایه تییه کانی ناوچهی بۆکان کرابی. زانیاریی دووراو دووری ئه و که سانه وا هه یه سه داسه د راست نه بن، به لام هه ر ئه وه نده ی لایه نیکی تاریکی ژیا نی خه لکی بۆکانیان پوون کرد بیته وه، ده توانی بایه خی خویان هه بی.

بیره وهرییه کانی سەردار موقتە دیری سەنجاوی

ئەم دێرانەى خوارەو بە شیکن لە بیرە وهرییه کانی «عەلى ئەکبەر خانى سەردار موقتە دیری سەنجاوی»، کە دوکتور کەرىمى سەنجاوی برازای پیکىخستوو و لە ساڵى ۲۰۰۱ دا لە تاران بلاوکراو تەو.

سەردار موقتە دیر، سەرۆک هۆزى سەنجاوی یەک لە سى هۆزى مەزنى ناوچەى کرمانشان (کەلهوڤ، سەنجاوی، گوران) بوو، کە لە سالانى شەرى یەکەمى جیهانى دا، خۆى و ئەندامانى عەشیرە تەکەى کەوتنە بەر هێرش و بۆمبارمانى بى بە زەبى یانەى سپا و فرۆکە شەرکەرەکانى بریتانیا. هۆى مەسەلە کەش لایەنگرى کردنى سەنجاوییه کان بوو لە بىرۆکەى «یەکیه تى ئىسلامى» عوسمانییه کان و هاوپیمانە ئالمانییه کانیا. لە ئەنجام دا سەردار موقتە دیر، هۆزەکەى خۆى خستە گینزاوى شەرىکى بى سوودى بى ئەنجام لە گەل سپاى ڤوس و ئینگلیز و لە ژیر گوشارى ئەوان دا مەجبوور بوو خاک و ولاتەکەى بە جى بهیلى و پەنا بباتە بەر هیزەکانى عوسمانى لە باشوورى کوردستان و ئەو بە شەى دواتر بوو بە عىراق.

سەردەمیک کە سەردار موقتە دیر دەچیتە عىراق (ساڵى ۱۹۱۸)، سەردەمى دەست بە سەربوونى شیخ مەحمودى مەلیکە لە مووسل. ناوبراوە لە ماوەى مانەوەى دا لە شارەکە چەندین جار دەچیتە چاوپیکە و تنى شیخى نەمر یا ئەو ئىجازەى چەو پیکە و تنى سەردار موقتە دیر وەر دەگرى و دەچیتە مزله کەى.

گوى پینەدان و هەلس و کەوتى نالەبارى ئەفسەر و بەرپرسانى سپاى عوسمانى لە گەل سەردار و هاو پیکانى لە لایەک و جى لیژ بوون بە سپاى ئالمانى و تورک،

کارێک دهکا که سهردار به بی ئیجازهی ئهوان و بهدزیی عوسمانییهکانهوه له گهڵ چهند هاوپییهکی دا بگه پتهوه ئیران و له ریگهی پشدهروهه بگاته سهردهشت و لهویوه بۆ بۆکان و ئینجا تیکانتهپهی ههوشار (تیکاب) و پاشان ئازهر بایجان و تاران.

هاوپیانی سهردار موقتهدیر له م سهفهره دا بریتی بوون له: حوسین خانی سالار زهفهری برای، سلیمان خانی سالار موقتهدیری برای، میرزا ابولقاسم لاهووتی کرماشانی، شاعیری شوپشگیزی کورد وهک پیشکار، موجهیدیکی میلی، چهند کوپخازادهی سهنجابی، ئهفسهریکی ههلاتووی عوسمانی و ژمارهیهک سواره، که سهرجهمی ههمووان به خویهوه گهیشتبوه ۵۳ کهس.

میژووی سهفهری سهردار موقتهدیر و هاوپیانی بهگویرهی یادداشتهکان به شیوهی خوارهویه:

- گهیشتنه نیو خاکی عوسمانی (عیراق) [له راستی دا چوونه باشووری کوردستان]:

۱۶ی رهمهزانی ۱۳۳۶ (تیرماه ۱۲۹۷)، (جولای ۱۹۱۸)

- گهراڤهوه و گهیشتنه تاران: ۱۲ی رهبعی یهکهمی ۱۳۳۷ (۲۴ آذر ۱۲۹۷ - ۱۶

دیسامبری ۱۹۱۸).

بهگویرهی لاپههه ۶۲۹ی بیرهوه رییهکان، ماوهی گهراڤهوهی سهردار له خاکی عوسمانییهوه بۆ ئیران چل رۆژ بووه و بهو پییه، تپهه ریوونی ئهوه و هاوپیانی به سهردهشت و بۆکان و تیکانتهپهی ههوشاردا، دهبی له ماوهی مانگی نوامبر و دیسامبری ۱۹۱۸ دا بووین.

مهسهلهی سهرنج پراکیش له سهفهری سهردار موقتهدیردا، ئهوهیه میرزا ئهبولقاسم لاهووتی کرماشانی، شاعیری شوپشگیزی کوردیش یهکی له هاوپیانی بووه. لاهووتی، که دایکی له هۆزی سهنجابی بوو و خۆشی بۆ ماوهیهک له نیو ئهوان دا ژیاوو، لهو سهردهمه تاییه تیه دا وهک پیشکار و بریکاری سهردار موقتهدیر، گهلیک ئهرکی سیاسی و کۆمه لایهتیی بۆ راپه راندووه و بۆ نمونه له شاری سنه پیوهندیی به ئالمانییهکانهوه گرتووه.

یادداشته‌کانی سهردار موقته‌دیر نیشانده‌ری ئه‌وه‌ن که لاهووتی هه‌ستیکه‌ی به‌هیزی لایه‌نگری ئالمان و عوسمانیه‌ی هه‌بووبی و له‌ماوه‌ی مانه‌وه‌یان‌دا له‌مووسل و که‌رکوک و هه‌ولیز و سلیمانی هات‌و‌چۆی کار‌به‌ده‌ستانی سپای عوسمانیه‌ی کردبێ، ئینجا له‌و قۆناغه‌دا که سهردار موقته‌دیر بریاری گه‌رانه‌وه‌ی ئیرانی دابی، لاهووتی لئی جیا بووبیته‌وه و به‌ته‌نیا له‌عیراق بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ژێر حیمایه‌ی عوسمانیه‌ی دا ژیاپی. ئه‌م به‌شه‌ی یادداشته‌کانی سهردار له‌مه‌ر لاهووتی، له‌کتیبه‌ی من‌دا که له‌مه‌ر ژیان و ئاسه‌واره‌کانی لاهووتیم نووسیوه، شوینیکی تایبه‌تییان داگیر کردووه.^۱ موقته‌دیر ده‌نوسی:

... لای ئیواره‌گه‌یشتینه‌گوندیک له‌سهره‌تای دۆلی پشده‌ر. ئاوی چۆمی ئالتوون‌کوپری به‌و دۆله‌دا تیه‌ر ده‌بوو. به‌ناچار له‌م گونده‌دابه‌زین. ئاغای دئییه‌که‌ ناوی ره‌سوول‌ئاغا بوو که جیاواز بوو له‌حاجی ره‌سوول‌ئاغای پشده‌ری. ئاغا و خاوه‌نی گونده‌که‌ له‌مال نه‌بوو... لای ئیواره‌هاته‌وه. به‌بێ هه‌والپرسی و موجامه‌له‌ لیبی پرسین خه‌لکی کوین؟ گوتم ئیرانین. ئه‌م‌جار پرسی موسلمانن یا عه‌جه‌م؟... له‌پشده‌رایه‌تی که‌سیکی شاره‌زا بردینه‌مالی عه‌باس‌ئاغای برای بچووک‌کی حاجی ره‌سوول‌ئاغا، که له‌م دوا‌یی‌انه‌دا ببووه‌سه‌رۆکی گشتی... به‌یانیه‌ ئه‌و رۆژه، سه‌عاتیک پیش نیوه‌رۆ گه‌یشتینه‌سهرده‌شت. له‌سهرده‌می شه‌ری جیهانی و هاتنی عوسمانیه‌ی‌کان‌دا نیوه‌ی شاره‌که‌ به‌ناوی یارمه‌تی بۆ عه‌سکه‌ری ئیسلام روتابۆوه. پووسه‌کان له‌شه‌ری عوسمانیه‌ی‌دا شاره‌که‌یان کردبووه‌خۆله‌میش و دوا‌ی رۆیشتنی ئه‌وانیش پشده‌رییه‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتبوو... سی و لاخمان به‌سی تمه‌ن به‌کری گرت، له‌ویوه‌هه‌تا بۆکان.

... لای ئیواره‌گه‌یشتینه‌گوندی حوسین‌ئاغا یه‌ک له‌سه‌رۆکه‌هۆزانی گه‌ورک. ناوی گونده‌که‌ «نستان» بوو... لای ئیواره‌گه‌یشتینه‌مالی عه‌لی‌ئاغا... ژنی عه‌لی‌ئاغا له‌به‌گزاده‌کانی عیله‌ی گه‌ورک، ئامۆزای عه‌لی‌ئاغا بوو. باوکی ئه‌و کابرایه‌چه‌ند

۱. پروانه: ئه‌نوه‌ر سوولتانی، «لاهووتی شاعیری شو‌رشیگری کورد»، بنکه‌ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۶.

سال پیشتر به یارمه‌تی خانانی موکری و سه‌رداری بۆکان بۆ ماوه‌یه‌ک ببوو به سه‌رۆکی ئەو لقه‌ی عیلى گه‌ورک...

بۆکان و موکری

نزیك ئیواره گه‌یشتینه مالى مسته‌فابه‌گی حاجی ئیلخانی... مال و ده‌زگایه‌کی گه‌لیک باشی هه‌بوو. کاتی چووینه ماله‌وه، که‌سیکی شه‌ست سالان به‌جل‌وبه‌رگی ریک‌وپیک و خاوینه‌وه، دارته‌علیمیک به‌ده‌سته‌وه، کاتی چاوی به‌ئیمه‌که‌وت، به‌ویقاریکه‌وه وه‌ستا و بانگی چه‌ند که‌سیکی کرد. جله‌وی و لاخه‌کانیان گرتین. هه‌ر ئەوه‌نده‌ی دابه‌زین، ناوی منی پرسى. منیش به‌ی شارده‌وه، خۆم و سالار زه‌فه‌ر و سالار موقته‌دیرم پی‌ناساند. به‌گه‌رم‌وگورپی وه‌ریگرتین. هه‌تا به‌ر ده‌رگای ژووره‌که له‌گه‌لمان هات و به‌فهرموو فهرموو بردینه‌ ژوورئ. کورپیکی خوین‌شیرینی به‌ژن و بالا جوانی بیست سالان له‌وئ وه‌ستابوو. فه‌رمانی پێدا که‌ل‌وپه‌له‌کانمان بینن و له‌نیو یه‌کی له‌ ژووره‌کاندا دایانبینن، هاو‌ریکانیشمان له‌و ژوورهدا دابه‌زرینن. به‌شیوازی قسه له‌گه‌ل کردنی دا ده‌رده‌که‌وت ئەو که‌سه، کورپی مسته‌فابه‌گ بی. دوای نیوسه‌عاتیک دوو کۆرپی دیکه‌شی هاتنه‌ لامان که‌ ناویان محه‌مه‌ده‌گ و عه‌بدو‌ل‌لابه‌گ بوو. به‌هۆی میهره‌بانى نواندن و دلپاکى حاجی ئیلخانى و کورپه‌کانییه‌وه، زوویه‌ک ماندوو مان حه‌سایه‌وه. مسته‌فابه‌گ ئەمری کرد بۆ سبه‌ینیی ئەو پۆژه حه‌مامه‌که‌مان بۆ خاوین و ئاماده‌ بکه‌ن. شه‌و، ده‌ستیک نوینی مومتاز و خاوینیان بۆ هه‌رکام له‌ ئیمه‌ هینا. سبه‌ی پۆژه‌ه‌لات چووینه حه‌مام. کاتی هاتینه‌ ده‌ر، چایی و فراوینیکی تیروته‌سه‌لیان بۆ هیناین. هه‌ر چه‌ند هه‌ولمان دا پینش نانی نیوه‌رۆ به‌ره‌و بۆکان بکه‌وینه‌ رێ، قبوولی نه‌کرد. نانی نیوه‌رۆمان خوارد و ئینجا پیمان له‌سه‌ر پۆیشتن داگرت و ئیجازه‌ی پۆیشتمان وه‌رگرت. که‌وتینه‌ رێ. هه‌ر سێ کورپه‌که‌ی تا فرسه‌خیک له‌گه‌لمان هاتن و به‌رێیان کردین. سواریکیش هه‌تا بۆکان بووه‌ پینوینمان. نیوسه‌عات له‌ شه‌و تیپه‌ر ببوو که‌ گه‌یشتینه‌ شارۆچکه‌ی بۆکان. کاتی چووینه به‌ر ده‌رگای عیماره‌تی سه‌رداری بۆکان، ده‌نگی ساز و ئاواز ده‌هات. که‌ چاویان به‌ ئیمه

كەوت ساز و ئاوازيان راگرت.

سەردار خۆى لە ئەندەرووندا بوو. نۆكەرەكانى ھاتنە پېشەوہ و ولاخەكانيان دايە دەست چەند كەسى جلەودار، ئىمەشيان برە ژوورىكى گەورە و خاوين، كە چەند كورسى و ميژىكى گەورەى تىدابوو، سۆبەشيان بۇ پىكردين. عەلىخانى سەردارى بۇكان بە جلوبەرگى وەك بەرگى عەسكەرىيەوہ ھاتە دەر. بەبى ئەوہى كەسنىك ئەومان پى بناسىنى، بە روخسار و جلوبەرگى دا ناسىمانەوہ. ئەویش ناوى ئىمەى لە پياوہكەى حاجى ئىلخانى پرسىيوو. بە تيگەيشتووى و رېزەوہ وەريگرتين. كە چاييمان خواردەوہ و گەرم داھاتين، بە منى گوت مەيلى خواردنەوہتان ھەيە؟ وەلامم دايەوہ رەزاي ئىوہمان دەوى. بەزمىكى خۇشيان خستە رى. بەراوردى ميواندارىتەى، خولق و خووى باش، دلپاكى و ئازادى مەجلىسى ئەوم لەگەل مەجلىسى ناوچاوگرژ و ترسىنەرى سوارئاغا و رەسوولئاغا كرد، كە تىيدا برا لە برا دلنيا نەبوو.

ھەمان شەو، ھەواليان بە مەحمودئاغا، كورە گەورەى حاجى مەممەدئاغا (حاجى ئىلخانى)ى دىبوكرى دابوو، كە زاواى سەردار بوو. سبەى پېشنىوہرۆ مەحمودئاغا و حاجى بايزئاغا و عەلىئاغا ھەر سى كورى حاجى ئىلخانى ھاتنە چاوپىكەوتنمان. سالار ئەسەدى خزمى مستەفابەگىش ھات. ئەو رۆژە و شەوى دووھەمىش لە مالى سەردارى بۇكان بووين. سەردار پىشنيارى كرد بچينە دىتنى حاجى مەممەدئاغاي ئىلخانى گەورەى دىبوكرىيان. منىش شەوقى چاوپىكەوتنم ھەبوو. لە كاتى رۆيشتندا، من و سالار زەفەر سوارى كاليسكەى شەخسى سەردار بووين. ھەر گەيشتىنى، حاجى بايزئاغا و مەحمودئاغا دووسەد ھەنگاو پىشتر لە مالەكەيان وەستابوون و چاوەروانى ئىمە بوون. بەپىيان كەوتنە پىشمان ھەتا گەيشتىنە نىومال. حاجى ئىلخانى لە دەرەوہى ديوہخان وەستابوو. دابەزىن و زورى رېزلىتاين. نەمدەزانى ئەو رېزگرتانە بۇ ئىمەيە يا بۇ سەردارى بۇكان تا ئەوہى لەنىو ژوورەكەدا سەردار بۇ ئەنجامى كارىك چووہ دەرەوہ و گەرايەوہ. حاجى ئىلخانى ھىچ لە بەرى نەجوولايەوہ. ناوبراو لە بەرانبەر سەردار و بەگزادەكانى تردا لە رادەبەدەر لەخۇبايى و خۇراگر بوو. وا دەرەكەوت كە تەمەنى حاجى ئىلخانى

له دهووروبه‌ری هفتاو‌پینچ و هه‌شتا سال بی. نیوتاقه شالی سپی و سورمه‌یی له پشت به‌ستبوو و نیو تاقه‌یه‌کی دیکه‌ی له هه‌مان شال به دهووری سه‌ره‌وه بوو. جل‌وبه‌رگ و ته‌نانه‌ت عه‌باکه‌ی له به‌ره‌ک بوو. پوخساریکی ره‌شتاله ، بالایه‌کی مام‌ناونجی، که‌مه‌ری باریک و سینگیکی هیندی پانی هه‌بوو. دوا‌ی نانی نیوه‌رۆ، شه‌ویش هه‌ر له‌وی ماینه‌وه. بۆ نانی نیوه‌رۆی رۆژی دوا‌یی میوانی مه‌حموودئاغای کوره‌گه‌وره‌ی حاجی ئیلخانی بووین. بنه‌ماله‌ی حاجی ئیلخانی یه‌ک له ناودارترین و روناکبیرترین بنه‌ماله‌ کورده‌کانی ئیران، به‌تایبه‌ت حاجی بایزئاغای کورپی، پیاویکی خاوه‌ن فه‌زیله‌ت، عه‌ره‌بی‌زان، ئه‌دیب و فه‌قیه‌ بوو. مه‌سه‌له‌کی دیموکراتی و مه‌پامی سه‌ره‌خۆیی حکومه‌ت و نه‌ته‌وه‌ی کوردی هه‌بوو. پڕوای شه‌خسی بریتی بوو له‌وه‌ی که ئینگلیزه‌کان ئازادی ده‌ده‌نه‌ گه‌لانی جیهان و به‌تایبه‌ت وه‌فا به‌و به‌لێن و په‌یمان ده‌که‌ن که له به‌غدا به‌ نوینه‌رانی کوردیان داوه. من دژ به‌ بۆچونه‌که‌ی وه‌ستام و گوتم به‌رله هه‌موو شت ئینگلیزه‌کان له ده‌ره‌وه‌ی ولاتی خۆیان دا ئازادبخواز نین و ئه‌وه‌نده‌ی بتوان ئازادبخواز و نیشتمانپه‌رست و خێرخوازی ولاتانی تر، به‌تایبه‌ت ولاتانی موسته‌عمه‌ره، سووک و بی‌قیمه‌ت و خانه‌نشین ده‌که‌ن. دووه‌م ئه‌وه‌ی که پێشه‌وا‌ی سالح و خه‌لکی به‌غیره‌تی کورد نابێ دیعایه‌ی سه‌ره‌خۆیی بکه‌ن و گیانی خۆیان له‌و پیناوه‌دا به‌خت بکه‌ن، به‌لکوو ده‌بی هه‌ولی یه‌کگرته‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌سل و بنه‌چه‌کی ئێرانی خۆیان بدن، حاجی بایزئاغا له‌ بۆچونه‌کانی من ناره‌حه‌ت بوو و گوته‌ی بۆ کورد، عه‌جه‌م یا عه‌ره‌ب و تورک جیا‌وازیان نییه. وه‌لامم دایه‌وه و گوتم ئه‌گه‌ر خه‌لکانی نه‌خوینده‌وار و تینه‌گه‌یشتوو وه‌ک سوارئاغا و ره‌سوول‌ئاغا که له‌م سه‌فه‌رده‌ا ئیمه‌یان به‌ عه‌جه‌م داده‌نا و خوینمانیان به‌ حه‌لال ده‌زانی قسه‌ی وا بکه‌ن، قه‌یدی نا‌کا، به‌لام له‌ خه‌لکی خوینده‌وار و فازیل و میژوو‌زانی وه‌ک ئیوه‌ به‌دوره‌ر وا بیری‌که‌نه‌وه. له‌ قسه‌کانم هه‌لبه‌زییه‌وه و هه‌ندی قسه‌ی سووکی به‌ ئیران و ئێرانییه‌کان گوت. منیش له‌ به‌رانبه‌ردا تووره‌ بووم و گوتم ئه‌م قسانه‌ی ئیوه‌ میراتی چه‌ند سه‌د سال دیعایه‌ی سوولتانه‌کانی ئالی عوسمان و شه‌ر و ده‌مارگیری ئایینی نیوان سوننه و شیعه‌یه‌ که ئێرانی موسلمان به‌ عه‌جه‌م و پافزی داده‌نێن. ئایا ئه‌وه

کاریکی به‌جینیه که ئیوه من و سه‌دان هزار کوردی ئیرانی به‌عه‌جه‌م داده‌نین هر له‌به‌روهی سوننی نین، له‌کاتی‌کدا خۆتان، که به‌گویره‌ی قسه‌ی عه‌ره‌ب، عه‌جه‌می ته‌واون، به‌غه‌یره‌ عه‌جه‌م و غه‌یره‌ ئیرانی داده‌نین؟

ده‌مه‌قاله‌ی من و حاجی بایزئاغا له‌ده‌وربه‌ری نیوه‌شه‌ودا کیشایه‌ کیشه‌ و قسه‌ی پیس و ناحه‌ز، به‌شیوه‌یه‌ک که حاجی بایزئاغا گوتی ئه‌گه‌ر له‌مالی خۆم‌دا میوان نه‌بووایه‌ی، به‌شیوه‌یه‌کی تر له‌گه‌لت ده‌جووه‌لامه‌وه و ئه‌گه‌ر نه‌متوانیایه‌ بتکوژم، ئه‌وا خۆم ده‌کوشت. ئاماده‌بووانی مه‌جلیسه‌که که‌وتنه‌ نیوان و هه‌ردوو لامان بیده‌نگ بووین، به‌لام حاجی بایزئاغا به‌ته‌واوته‌ی دلی لیمان ئیشا. ئه‌و شه‌وه‌ هه‌تا به‌یانی نه‌خه‌وتم. له‌لایه‌که‌وه‌ ناره‌حه‌ت بووم که بۆچی خانه‌خوینیکی وا باشم ره‌نجانده‌وه و له‌لایه‌کی تره‌وه‌ بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه که، خواجه‌ ئه‌وه‌ چ سه‌رله‌شیواوی و له‌ریگا‌لادانیکه‌ توشی ئیمه‌ی گه‌لی کورد هاتوه‌ به‌شیوه‌یه‌ک که ئه‌سل و بنه‌چه‌کی خۆمان له‌بیر کردوه‌ و له‌خۆمان نامۆ بووین، که‌وتووینه‌ته‌ داوی بارودۆخی عه‌شیره‌تی و پاشاگه‌ردانی و شوانییه‌تی و خورافه‌ی ده‌مارگیری ئاییینی خۆمان و ئینجا عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م و تورک به‌هۆی دامابی خۆمان ده‌زانین. سه‌به‌ی رۆژ بۆ نانی نیوه‌رۆ له‌مالی مه‌حمودئاغا بووین. داوی نانی نیوه‌رۆ به‌گویره‌ی بانگه‌یشتنی سالار ئه‌سه‌عد لای عه‌سر چووینه‌مالی ئه‌وان. له‌راستی‌دا میواندارییه‌کی براده‌رانه‌ی شایانی کردین. ئه‌و شه‌وه‌ و نیوه‌رۆی رۆژی داوی ئه‌و له‌وئ ماینه‌وه، به‌لام حاجی بایزئاغا به‌هۆی دل ئیشانییه‌وه‌ له‌من، به‌رله‌ نیوه‌رۆ گه‌رایه‌وه‌مالی خۆیان.

لای عه‌سر له‌گه‌ل سه‌رداری بۆکان و مه‌حمودئاغا و عه‌لی‌ئاغا کورانی حاجی ئیلخانی و سالار[سه‌ردار] ئه‌سه‌عد گه‌راینه‌وه‌ بۆکان و شه‌وه‌ له‌مالی سه‌ردار ماینه‌وه. ئه‌و شه‌وه‌، کاتی خه‌و، که خانان و به‌گزه‌ده‌کان له‌گه‌ل سه‌ردار رۆیشتن و ئیمه‌ له‌مه‌نزلی خۆمان ماینه‌وه، یه‌کی له‌خزمانی عه‌لی‌ئاغا هات و بانگی سمایلخانی موجاهیدی کرد. وا ده‌رکه‌وت که عه‌لی‌ئاغا لای وا بووه‌ ئیمه‌ به‌هۆی کوشت‌وهر و تالان و ته‌نگزه‌ی نیوخاکی عوسمانییه‌وه‌ خه‌رجی ریگامان پینه‌مابی و ئاتاج بین بۆیه

پینچسەد تمەنی بۆ ناردبووین. گەرچی کاریکی مروفانەیی کردبوو، بەلام ئەم کارە بۆ ئێمە زۆرناخۆش بوو و من لە عەرەقی خەجالەتی دا نقوم بووم و بەسپاسەوہ پارەکەم داہە دواوہ.

پوژی دوایی کاتی خۆرەھەلات سێ ئیستەرمان لە چەرچیہکی خەلکی سلیمانی کە لە بۆکان چارەویدار بوو، بەکری گرت و ئامادەیی پویشتن بووین. سەردار و ھەموو بەگزادان بۆ بەرپی کردنی ئێمە سوار بوون. ھەرچەند تکامان کرد قبوولیان نەکرد و تا نیو فرسەخ لە دەرەوہی شارۆچکەکە لەگەلمان ھاتن. لەگەل سەردار و بەگزادەکان خواحافیزیمان کرد.

مزلی دواییمان مالی قوچبەگ لەسەر ریگی تیکانتەپە بوو. علیخان دوو سواری شارەزای لەگەل ناردبووین. لای عەسر گەیشتینی (قوچبەگ)، کە ئاگادار کرابووہ لە بۆکان چەند شەو مابووینەوہ و میواندارییەکی زۆر کرابووین، زۆری میوانداری کردین. پیویست بە خۆناساندن نەبوو، ریزی زۆری گرتین و بۆ نیوہرۆ فەرمانی ئامادەکردنی خواردنی حازری دا. دامو دەزگای ئەو لە ھی خانانی موکری بەرپی وجیتەر بوو. دەیانگوت دە برای ھەییە و سالیکی پیش ئەوہ یەک لە براکانی لە شەر لەگەل ھەندیکی تر لە ئاغاواتی موکری دا کوژرابوو. قوچبەگ پیاویکی ریکوپیکی و دەولەمەند بوو، بەلام ناوی وا دەرکردبوو کە بەھوی تەماع و لەچەرییەوہ زۆر بەی براکانی پووی لێو ھەردەگێرن. مزلی دواترمان مالی جانگیرخان، یەکی تر لە ئاغاواتی موکری بوو لە پینچ یا شەش فرسەخی شویئەکە. من ئەوم راستەوخۆ دەناسی، لەبەرەوہی لە سەردەمی شەری مەشرووتەخوازی دا ھاوڕی لەگەل سالاروددەوہ ھاتبووہ کرماشان. داوام لە قوچبەگ کرد سواریکی شارەزیمان تا مالی ئەو لەگەل دا بنیئری. گوتی دوو پوژ پینشتر نامەییەکم بۆ نووسیوہ و بریارە ئەمرۆ بیئە ئیرە. لای پوژاوا جانگیرخانیش ھات و شەو لە مالی قوچبەگ ماینەوہ. بەیانی پوژی دواتر لەگەل جانگیرخان کەوتینە ری. دوای دوو فرسەخ ریگا پیوان، گەیشتینە گوندی یەک لە براکانی قوچبەگ. جەختیان کرد دابەزین و نانی نیوہرۆ بخوین، بەلام لەبەرەوہی تا مالی جانگیرخان زیاد لە شەش سەعات ریگە بوو، ناچار بووین پینشیارەکە

بدهینه دواوه.

ئینجا گه‌یشتینه گوندی یه‌کیکی تر له براکانی قوچ‌به‌گ. خوئی هاته پینشه‌وه و پیی لی ده‌که‌وشیک کردین و دایبه‌زاندین. ئه‌و برای هه‌ره بچووکی قوچ‌به‌گ ناسراو به «خانی» [خانه] بوو و ناوبانگی میوانداریی ده‌رکردبوو. له ریگا پیش ئه‌وه‌ی بگه‌ینه ماله‌که‌ی، جانگیرخان ده‌یگوت شتیکی نه‌گونجاوه خانی ئیجازه بدا به‌بی نانی شه‌و یا نیوه‌رۆ له مالی بئینه ده‌روهه. نانیکی نیوه‌رۆمان خوارد و به پینداگری ئیجازه‌ی رۆیشتمان وه‌رگرت. لای بانگی شیوان گه‌یشتینه مالی جانگیرخان. بارودۆخی ئه‌نده‌روونی و بیروونیه‌که‌ی بی‌عیب بوو. هه‌موو فەرشی دیوه‌خانه‌که‌ی، فەرشی چاکی ئه‌راکی بوون، که له سه‌رده‌می هاو‌رپییه‌تی سالارودده‌وله‌دا به تالان له ده‌وروبه‌ری مه‌لایر و سولتاناباد (ئه‌راک) که‌وتبووه چنگی. شه‌و له‌وئ ماینه‌وه و رۆژی دواتر وێرای شاره‌زایه‌ک به‌ره‌و هه‌وشاری ئازهر‌بایجان که‌وتینه ری.

روداوی مالی سه‌ردار ئه‌فشار

دوای دوو سه‌عات گه‌یشتینه روبرواریکی بچووک، که سواره شاره‌زاکه‌مان گوتی سنووری نیوان موکریان و ئازهر‌بایجانه. له‌وئ دابه‌زین، ده‌ست و دهم‌وچاومان شوورد، جل‌وبه‌رگی کوردیمان داکنه‌ند و هه‌موومان به‌رگی «موجاهیدی» مان کرده‌به‌ر. لای نیوه‌رۆ چوینه نیو‌یه‌کی له یه‌که‌م گونده‌کانی عیلی هه‌وشار. چوونی ئیمه‌ هاوکات بوو له‌گه‌ل شه‌ری نیوان ئه‌و به‌شه‌ی هۆزی هه‌وشار له‌گه‌ل هۆزیکی کورد به‌ناوی که‌له‌هور. ئه‌م که‌له‌هورانه ۵۰۰ بنه‌ماله‌یه‌ک بوون که نازاندری که‌ی هاتوونه‌ته ئه‌و لایانه. چه‌ند رۆژ پیش ئیمه، سه‌رۆکه‌که‌یان ناسراو به ئیلخانی، به‌ده‌وازده سواره‌وه ده‌چیته سه‌ر گوندیکی هه‌وشار و چه‌ند جووت گا به تالان دینن. سه‌رۆکی ئه‌و ئه‌فشارانه که‌سیک بوو به‌ناوی که‌ریم‌خان و کوره‌که‌شی فه‌ره‌یدیون‌خان بوو که به ئازایه‌تی ناوی ده‌رکردبوو. ئه‌وان له‌دزیی که‌له‌هوره‌کان ئاگادار ده‌کرینه‌وه و به چه‌ند سواریکه‌وه ده‌که‌ونه شوینی تالانچییه‌کان. له پینک‌ادانیک‌دا ئیلخانیی سه‌رۆکیان ده‌کوژن و ماله به‌تالان چووه‌که‌ش ده‌ستینه‌وه. که‌له‌هور دوای ئه‌م شکسته، په‌نا ده‌به‌نه به‌ر هۆزی گه‌لباخی و مه‌نده‌می و

دووسه د سواری گهلباخی دینه یاریدهیان. له م کاته دا ئه فشارهکان له ترسی هیرشی گهلباخی، خه لکیان له سه ره هه موو به رزاییه کان دانابوو و چوو بوونه مه ته ریزه وه... چووینه مائی که ریم خان، پیاویکی قسه خویش و خوش مه شره ب. له پوخسار و هه لسه و که وتی کوره کهی، واته فه ره ی دوون خان ده رده که وت که بانگه وازی ئازایه تیه کهی راست بی. به هوی دراوستیه تی موکریه کانه وه قسه کردنی ئاساییان به زمانی کوردی بوو، گه رچی هه ندی جار له گه ل یه کتردا به تورکی دهوان. شهو له وی ماینه وه و به میهره بانی و دلپاکی میواندارییان کردین. تکامان له که ریم خان کرد بو پوژی دواپی که سیکی شاره زمان تا تیکانته په له گه ل دا بنیژی. لی پرسین ئایا له وی ده چنه مائی سه ردار ئه فشار یا له نیو گونده که منزل ده گرن. گوتم هه لبه ت ده چینه مائی سه ردار. گوتمی پروا ناکه م ریگه تان بدا. له گوندی که ریم خانه وه تا تیکانته په چوار فرسه خ ریگا بوو. نیو سه عات دوی نیوه رو گه یشتینه بهر ده رگای عیماره تی سه ردار ئه فشار له ده ره وه ی گونده که. چوار سال بوو خه ریکی دروست کردنی ئه و عیماره ته بوو... اقبال له شکری ته ورزییش له گه لی بوو (بر: لاپه ره ۵۹۲ تا ۶۱۲).^۱

۱. «ایل سنجایی و مجاهدت ملی ایران، خاطرات علی اکبرخان سردار مقتدر سنجایی»،
 تحریر و تحشیه دکتور کریم سنجایی، چاپ شیراز، تهران ۱۳۸۰ / ۲۰۰۱، فارسی.

ئه‌مانوڵاڤان (حاج عزالممالک) ی ئه‌رده‌لان

به حیسابی بیره‌وه‌رییه‌کان، نووسه‌ر له سه‌رده‌می ناسره‌ددین‌شای قاجاردا له‌دایک‌بووه و له‌به‌روه‌ی له‌دایکه‌وه‌شازاده‌بووه، واته‌دایکی کچی شاکانی قاجار بووه، هات‌و‌چۆی ده‌رباری کردووه و چوار شای قاجار (ناسره‌ددین‌شا، موزه‌فقه‌ره‌ددین‌شا، محمه‌دعه‌لی‌شا و ئه‌حمه‌دشا) ی بینووه، ئینجا له سه‌رده‌می هه‌ر دوو په‌هله‌وییه‌کاندا گه‌لیک پۆست و مه‌قامی وه‌ک وه‌زاره‌ت (ده‌جار)، ئه‌ندام په‌رله‌مانی (پینج‌جار) و سه‌ناتۆری (دوو‌جار) ی پی سپی‌ردراوه. حاجی «فخرالممالک» ی باوکیشی سه‌رۆکی ده‌رباری ئه‌حمه‌دشای قاجار بووه (ل ۱۵۴).

من کتیبه‌که‌م خوینده‌وه‌بو ئه‌وه‌ی بزانه‌ کاتی که ئومه‌را و ئه‌فسه‌رانی پایه‌به‌رزنی ئازه‌ربایجانی ئاوا له‌خه‌می خاک و ناوچه‌ی خۆیان دان، کوردیش بو کوردستان وه‌هایه؟ به‌داخه‌وه‌لاپه‌ره‌کانی کتیبه‌که‌ پینچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یان بو ده‌رخستم! ئه‌رده‌لان گه‌لیک مرۆفیکی راست و سادق و لیزان و خوینده‌وار بووه و زۆریش کوردی خۆش ویستووه، به‌لام کامه‌کورد؟ ئه‌و کورده‌ی که وه‌ک ئه‌و له‌خزمه‌ت ئیزان و ده‌وله‌تی ئیزاندا بی و له‌کوله‌که‌ی ته‌ریشدا باسی مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی کورد و خوای نه‌کرده سه‌ربه‌خۆیی گه‌له‌که‌ی نه‌کا! با پیکه‌وه‌ ئه‌م دیرانه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانی بخوینینه‌وه‌ که سه‌باره‌ته‌ به‌کوچی خۆی و ژماره‌یه‌ک له‌کاربه‌ده‌ستانی ئیزانخوا بو‌خاکی عوسمانی دوا‌ی ئۆلتیماتۆمی پووسی تزاری له‌سالی ۱۳۲۹ ی کوچی/ ۱۹۱۱ ی زاینی، واته‌به‌سێ سال پینش شه‌ری یه‌که‌می جیهانی. له‌وه‌سالا‌دا ئه‌رده‌لان گه‌یشتۆته‌که‌رکووک و «سه‌ردار شوجاع» ی کورپی سه‌ردار عه‌زیزخانیش^۱ له‌وئ بووه. پاشان گه‌یشتۆته‌ئه‌سته‌موول. ئه‌وه‌ده‌قی قسه‌کانی خۆیه‌تی:

«له‌ریگای که‌رکووک و مووسل... شه‌و و پوژ په‌یوه‌ندیمان به‌خه‌لکی ناوچه‌که‌وه‌ هه‌بوو، له‌به‌روه‌ی ئه‌م ناوچه‌یه‌هه‌مووی کوردنشین بوو و بنه‌مای زمانه‌که‌یان

۱. من نه‌متوانی بزانه‌ ئایا «سه‌ردار شوجاع» ناسناوی سه‌یفه‌ددین‌خانی کورپی سه‌ردار عه‌زیزخان بووه یان ئه‌وه‌کوچی دیکه‌ی سه‌رداره.

فارسی بوو... له ئەستەموول کوردانی تەبەعی عوسمانی له بەرانبەر «ئوجاقی تورکی» دا «ئوجاقی کوردی» یان پیکهینابوو و له ریگهی ئاغای «احتشام السلطنه» ی بالویزی ئیرانهوه میان بانگهێشتن کرد بچمه نیو جەرگه و ریکخراوهکه یانهوه. گوتم ئەگەر یهک ماده له مه‌رامنامه‌که‌یان زیاد بکه‌ن و بنوسن ده‌بی ئەو به‌شهی ناوچه کوردنشینه‌کان که له خاکی عوسمانی دایه بکه‌وێته سهر ئیران، ئەوا له‌گه‌ل ریکخراوه‌که‌یان دا ده‌بم و ده‌چمه نیو ئوجاقی کوردییه‌وه، ده‌نا عینوان کردنی سه‌ربه‌خۆیی کورد بابه‌تی قسه‌ لێ کردن نییه له‌به‌روه‌ی کوردان ره‌گه‌زی پاکی ئیرانین...» (۱۴۱).

ئێرده‌لان له بره‌گی میژوویی کۆتایی حکومه‌تی ره‌زاشای په‌له‌وی و هاتنه‌ سه‌ر حوکمی محهمه‌د ره‌زاشادا ئوستانداری ئوستانی چوارهم (ره‌زائییه) بووه و دوا‌ی ئەوه‌ی له‌سه‌ر کاره‌که وه‌لانراوه، له‌گه‌ل سه‌په‌ه‌بود جه‌هانبانی، وه‌زیری نیوخۆی ئەو ده‌م، به‌ ریگای مه‌هاباد و مه‌راغه‌دا چوونه‌ته‌وه تاران. ئەوه بیره‌وه‌ریی ئەو سه‌فه‌ری مه‌هابادییه‌تی:

«له مه‌هابادیش له‌وانه بوو راپه‌رینیکی به‌رپا بی [پنیشتر گوتبووی له ورمی خه‌لک خه‌ریکی راپه‌رین بوون دژ به‌و و به حکومه‌تی ئیران]. ئیسکورتی وه‌زیری نیوخۆ بریتی بوو له ژماره‌یه‌ک ژاندرمه و «سه‌ره‌نگ باستی» سه‌رۆکیان بوو. هه‌ر ئەوه‌نده‌ی ژاندرمه‌کان له‌گه‌ل ئیمه‌دا هاتنه مه‌هاباده‌وه، ئالۆزییه‌ک په‌یدا بوو و شار که‌وته ده‌ته‌پی. ده‌گوترا کوردان خه‌یالیان وایه هه‌موو ژاندرمه‌کان قه‌تلی‌عام بکه‌ن. له رابردووشدا ئەم چه‌شنه کوشتاران له مه‌هاباد کرابوو. ئیمه له مائی قازی محهمه‌د دابه‌زین که بمانه‌وی و نه‌مانه‌وی حکومه‌تی مه‌هابادی به‌ده‌ست بوو. من له‌گه‌لی‌دا قسه‌م کرد و گوتم ئیمه میوانین، وه‌زیری نیوخۆ هاتۆته مالتان، ئیتر ئەوه پینچه‌وانه‌ی جوامیرییه که ژاندرمه‌کان بکوژن و بۆ ئیوه‌ش باش نابێ. گه‌رچی به‌ر‌واله‌ت ده‌یگوت ده‌سه‌لات له‌ ده‌ست من ده‌رچوووه و هه‌لس‌وکه‌وتی ژاندرمه له‌گه‌ل خه‌لکی ئیره توورپی کردوون و چاوی دیتنی ئەوانیان له‌ شاره‌که‌یان دا نییه، به‌لام دوا‌ی وتووێژ کردن

بریار درا ژاندرمه کان ئەو شهووه له مالی قازی محهمهد بمیننه وه و نه چنه نیو شار و ئەو رهشاشهش وا بردبوویانه سهربان، بیهیننه خواری. ژاندرمه کان وهک میوان له ژووریکه گه وردها مانه وه، قازی محهمهدیش خوی قه تاره ی بهست و تفهنگی به دهسته وه گرت تا به یانی چاوه دیری ئاسایشی شار و ئەمنیه تی ئەو ماله ی کرد که ئیمه ی لی بووین [واته مالی پیشه وا خوی]. له کاتی خه وتندا دیتم سه رهنگ باستی جینگه وبانه که ی هینا و له لای تهختی خهوی منی دانا بو ئەوه ی ئەگه ر گولله یان هاویشته وه هه ر دوو کمان بکه وی یاخود له بهروه ی من کورد بووم گولله نه خه ن بو ئەو لایه. به یانی رۆژی دوا یی وه زیری نیوخۆ ئەنگوستیله یه کی پیروژه ی له لایه ن ئەعلاحه زه ته وه به قازی محهمهد مه رحمه ت فه رموو و به سه لامه تی له مه هاباد ده رکه وتین» (ل ۲۹۰).

ئەوه شیوازی قسه و بیره وه ری نووسینی ئەرده لانه سه باره ت به گه وه ری و هیمه ت و میوانداریه تی پیشه وا قازی محهمهد که گیانی ئەم هه مووه مله ورانه ی پاراستوو و شه و تا به یانی به تفهنگه وه کیشکی داوه نه کا ئازاریکیان پی بگا، ئیستا ده لی من پیم گوت بو تو باش نابی ژاندرمه کان بکوژرین، واته هه ره شه م لی کرد! یان ده لی وه زیری نیوخۆ ئەنگوستیله یه کی پی مه رحمه ت فه رموو و به سه لامه ت له مه هاباد هاتینه ده ره وه؛ جا فه رموو هه لیبگه وه!

روانگه یه کی دیکه ی ئەرده لان به نیسه ت کورد له شوینیکدا ده رده که وی که ده لی من بالویزی ئیران بووم له عیراقی سه رده می عه بدولکه ریم قاسم^۱ که هیرشیان کرده سه ر قاسم و به برینداری برایه نه خو شخانه، منیش بو هه والپرسی چووم بو لای. له ژووری چاوه روانی دا بووم که چاوم به مه لا مسته فا بارزانی که وت، ئەویش له وی دانیشتبوو. گه رچی پیشتریش له میوانی فه رمی دا بینیبووم، به لام سه روسلاومان له گه ل یه کتر نه بوو. ئیستا بیرم له وه ده کرده وه نه کا پیش من ئەو بانگ بکه نه نیو

۱. له بیرمان نه چی هه موو یان به شیک له و پیلانانه ی رژی می شا دژ به عه بدولکه ریم قاسم و هاندانی کورد بو چه ک هه لگرتن دژ به قاسم له و سه رده مانه دا بووه که ئەرده لان بالویزی ئیران بووه له عیراق و هه ندیک جاشی کوردیشی به ناوی کاردار و وابسته و... له گه ل خوی دا بردبووه ئەوی.

ژووره‌که‌ی قاسم، لهو حاله‌ته‌دا چۆن ته‌حه‌ممولی ئەم کاره‌ بکه‌م و ئایا بگه‌ریمه‌وه
بۆ بالۆیزخانه‌ یان له‌وی بمیتمه‌وه [!] له‌و خه‌یالاته‌دا بووم که ئاجودانه‌که‌ی قاسم
هات و منی بانگ کرده ژووره‌که‌وه...» (۳۶۱).

دیاره‌کتیبه‌که‌ هه‌ر ئەم چهند لاپه‌ره‌یه‌ نییه‌ و پره‌ له‌ پروداوی ژیا‌نی حاجی
عیززولمه‌مالیکی ئەرده‌لان، بۆ نمونه: سه‌فه‌ری ئوروپا؛ یازده‌ جار زیاره‌تی که‌ربه‌لاو
نه‌جه‌ف؛ چوار جار بوونه‌ میرحه‌ج؛ وه‌رگرتنی رێبه‌ری حیزبی میلیوون و
خه‌زینه‌داری حیزبی سوسیالیست و ده‌ جار وه‌زاره‌ت و زۆر پروداوی دیکه‌ش له
سه‌رده‌می په‌هله‌وییه‌کان تا کوتایی حکومه‌تی پادشایه‌تی له‌ ئێران. ئەرده‌لان سالی
۱۳۵۷، واته‌ له‌ سه‌رده‌می شو‌رش‌دا سه‌ناتۆر و جیگری سه‌رۆکی مه‌جلیسی سه‌نای
ئێران بوو، به‌لام بۆمن ئەم بابته‌ جیگه‌ی بیرکردنه‌وه‌یه‌ بۆچی هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی
له‌ نیو کوردانی هه‌ندیک ناوچه‌ و شوین‌دا ئەوه‌نده‌ لاوازه‌ و هه‌ر ئەوه‌نده‌ی کوردیک
به‌ پله‌وپایه‌ ده‌گا خزمه‌ت‌کردنی بیگانه‌ی پی باشه‌، به‌لام هاو‌نیشتمانیه‌کانی خوی
له‌به‌رچاو ئەوه‌نده‌ سووکه‌؟^۱

۱. اردلان، امان‌الله‌خان (حاج‌ عزالمالک)، «خاطرات حاج‌ عزالمالک اردلان، زندگی در دوران
شش پادشاه»، تنظیم و تحشیه‌ دکت‌ر باقر عاقلی، چاپ دوم، نشر نامک، تهران ۱۳۸۳ / ۲۰۰۴،
صفحه‌، فارسی. ۴۵۱

بیره وهریبه کانی میرزا کهریم به هرام به گی

بیره وهریبه کانی «میرزا کهریم به هرام به گی» سه رچاوه یه کی دهستی ئه وه ل و بایه خداره بؤ میژووی بؤکان و دهوروبه ری. میرزا کهریم له به گزارده کانی هۆزی «خه لکی» و نه وه و نه تیجه ی عه لی مهردان به گ بووه که به چه ند پشت ده گاتوه و بوداق سولتانی موکری و فه قی ئه حمه دی داروشمانه.

هۆزی «خه لکی» پيش هاتنی عه زیزخانی سهردار کولل، حاکم و خاوه ن ملکی بؤکان بوون، به لام به ده سه لات سه ندنی ئه و و سی سهرداری دوا ی ئه و (سه یفه ددین خان، حه مه حوسین خان و عه لی خان)، ئاغایه تی و خاوه نایه تی شاریان له ده ست چووه و به و بؤنه یه وه، بیره وهریبه کانی میرزا کهریم دارمالی هیرش کردنه بؤ سه ر سهرداره کان و ئاغواتی ئیلخانی زاده، که ماوه یه ک دوا ی سهرداره کان حوکمی بؤکانیان گرتنه ده ست و ئیتر به ره ی عه شیره ی «خه لکی» نه یتوانی سه ره لبداته وه. کیشه ی نیوان تیره ی میرزا کهریم و تیره ی سهردار عه زیزخان، که ئه ویش له تایفه ی موراد به گی و خه لکی نستانی سه رده شت بوو، به شیک له لاپه ره کانی ئه م بیره وهریبه به نرخانه ی داوه به خۆی.

رووداوه کانی دیکه ی ئه و سالانه ی ناوچه که، تیکدرانی گوندی «یه نگیجه»؛ دروست کرانی گوندی سه دراباد؛ کیشه ی عه شایری که ده بیته هۆی کۆچی بنه ماله ی میرزا کهریم له بؤکانه وه بؤ سابلاغ؛ کوشتاری خه لکی سابلاغ له لایه ن قازاخی پروسه وه (۱۹۱۸)؛ پرووداوه کانی شه پی یه که می جیهانی له ناوچه که؛ شه پ و پیکدادانی هیزی پرووس و عوسمانی له موکریان و ویرانی مال و ئاواره یی خه لکی ناوچه که له ئه نجامی شه پ؛ قاتوقپی و گرانی و گه لیک کیشه ی کومه لایه تی - سیاسی - ئابووری دیکه له یادداشته کانی میرزا کهریم دا رهنگیان داوه ته وه. به بی هیچ گومانیک بیره وهریبه کانی میرزا کهریم یه ک له سه رچاوه به نرخه کانی میژووی بؤکانن له نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزده هه م و نیوه ی یه که می سه ده ی بیسته م دا.

ئەم بیرەوهریبیانە، که به فارسی نووسراون، هیشتا به شیوهی کتیبی سەر به خۆ
بلاونه کراونه تهوه، به لام گوڤاری مه هابادله ژماره ۵۲-۵۳ دادوو به شی لی بلاوکردۆته وه و
به خته وه رانه، درێژه دها به بلاوکردنه وهی به شهکانی دیکه ی.
به هیوای ئه وهی هه رچی زوتر سه رجه می بیره وه ریبه کان بکه ویتته به رده ستی
خوینهری ئه وینداری میژووی بۆکان و ناوچه که.^۱

۱. «خاطرات میرزا کریم بهرام بیگی، به همت محمد و طاهر بهرام بیگی، گوڤاری مه هاباد،
به شی یه که م: (ژماره ۵۲، جولای ۲۰۰۵، لاپه ره ۵۲ - ۵۵)، به شی دووه م: (ژماره ۵۳،
ئاگوستی ۲۰۰۵، لاپه ره ۵۸ تا ۶۰)».

بیره‌وه‌رییه‌کانی عه‌بدو‌للا‌خانی ناهید (ئیفتخار)

عه‌بدو‌للا‌خانی ناهید (ئیفتخار) که‌سایه‌تیی سیاسی و هونه‌ری و ئه‌ده‌بیی ناوچه‌ی فه‌یزو‌للا‌به‌گی و یه‌ک له‌خاوه‌ن‌ملکه‌کانی باشووری رۆژه‌ه‌لاتی بۆ‌کانه. ناهید سالی ۱۸۹۱ له‌دایک‌بووه و سالی ۱۹۴۵ وه‌فاتی کردووه و بۆ‌ماوه‌ی سی‌ده‌وره‌ی چوار ساله‌ نوینه‌ری شاری سه‌قز بووه له‌په‌رله‌مانی ئیران.

بیره‌وه‌رییه‌کانی ناهید که‌به‌زمانی فارسی نووسراوه، له‌لایه‌ن مامۆستای پایه‌به‌رز ئه‌حمه‌دی قازییه‌وه‌ ئاماده و چاپ کراوه. له‌م‌کتیبه‌دا ناهید رووداوه‌کانی سالانی پیش شه‌ری یه‌که‌می جیهانیی تا ماوه‌ی شه‌ر، هه‌روه‌ها سالانی دوا‌ی ئه‌وه‌تا ۱۹۴۲‌ی تو‌مار کردووه.

زۆریه‌ی زۆری رووداوه‌کانی کتییبه‌که‌له‌ناوچه‌ی فه‌یزو‌للا‌به‌گی و سه‌قز و بۆ‌کان روویان داوه و تییان‌دا باسی شه‌ر و پیک‌دانی رووس و عوسمانی؛ قاتی و گرانی؛ تالان‌و‌برۆ؛ ئیعدام و قه‌تلی‌عامی ناوچه‌که‌له‌لایه‌ن هیزه‌کانی عوسمانی و رووس و چه‌وسانه‌وه‌ی خه‌لک له‌لایه‌ن مه‌ئموورانی ئیرانه‌وه‌ کراوه. شوینی هه‌ندیک له‌شه‌ره‌کان له‌ناوچه‌ی موکریان (مه‌هاباد، بۆ‌کان، سه‌قز و بانه) بووه و نووسه‌ر ناوی گه‌لیک گوندی ده‌ورو‌به‌ری بۆ‌کان، وه‌ک ئالبلاغ و گۆل و سلیمانکه‌ندی و زۆر که‌سایه‌تیی وه‌ک سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خان و سه‌ردار عه‌لی‌خان ده‌با و له‌ئیعدامی حاکی بانه و سه‌قز و سه‌رداری موکری له‌لایه‌ن سپای عوسمانییه‌وه‌ ده‌دوی. کتییبه‌که‌تژی له‌زانیاری ناوچه‌ی بۆ‌کانه له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا.^۱

۱. «خاطرات من»، بقلم عبدالله ناهید (افتخار)، یکی از رجال کردستان، به‌اهتمام احمد قاضی، چاپ اول، ناشر نفیسی‌فر، تهران (۹) ۱۳۶۲ / ۱۹۸۳، ۱۰۷ صفحه، فارسی.

میژوولکه‌ی بنه‌ماله‌ی قازی

کتیبه‌ی «تاریخچه خانواده قاضی در ولایت مکر» بیره‌وه‌رییه‌کانی نه‌مر خه‌لیلی فه‌تاحتی قازییه که ریژدار قادر فه‌تاحتی قازی (کوری نووسهر) بلأوی کردۆته‌وه. ئیمه بۆ گه‌لیک پروودای میژوویی ناوچه‌که و تۆمار کرانیان، ئەمه‌کداری میرزا خه‌لیلین، که پیشتر له کتیبه‌ی «سالهای اضطراب» و پاشان له‌م کتیبه‌دا تۆماری کردوون و گه‌یاندوونییته‌ده‌ست ئیمه و نه‌وه‌کانی دوا‌ی خۆی.

کتیبه‌ی «میژوولکه‌ی بنه‌ماله‌ی قازی...» زانیارییه‌کی زۆری له‌سه‌ر پرووداوه سیاسی - عه‌شیره‌تییه‌کانی ناوچه‌ی موکریان و مه‌هاباد، به‌تایبه‌ت له‌ په‌یوه‌ندی بنه‌ماله‌ی قازی‌دا (که خۆی ئەندامیکی بنه‌ماله‌که‌یه) راگه‌یاندووه.

من کتیبه‌که‌م به‌وردی خویندۆته‌وه و یادداشتم له‌سه‌ر نووسیوه. ئەم لاپه‌رانه‌ی که بۆکان و که‌سایه‌تییه‌ بۆکانییه‌کان بگرنه‌وه ئەمانه‌ن: ۵۹، ۶۲، ۶۳، ۶۶، ۶۸، ۷۲، ۷۵، ۸۰، ۱۱۳ تا ۱۲۲، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۳۲، ۱۳۷، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۶، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۷، ۱۸۲، ۱۹۳، ۱۹۴ و ۱۹۵. له‌ نیۆ ئەم لاپه‌رانه‌دا زۆر پروودای گرنگی سیاسی که په‌یوه‌ندی به‌ بۆکان یا خه‌لکی بۆکان و ده‌وربه‌رییه‌وه هه‌یه باس کران و وا هه‌یه گرنگترینیان لاپه‌ره‌ ۱۴۸ - ۱۴۹ بی که باسی دوژمنایه‌تی ئاغاواتی دیوکری له‌گه‌ل بارزانییه‌کان ده‌کا. هه‌روه‌ها لاپه‌ره‌ ۱۴۶ که له‌ باسی جوامیزی عه‌لی‌ئاغای عه‌لیاردايه، که ئاماده‌ نه‌بوو نامه‌ی داخوایی بۆ ئیعدامی پیشه‌وا ئیمزا بکا.

ئه‌وه‌ی له‌ کتیبه‌که‌دا گه‌لیک به‌روونی باسی کراوه، سه‌فه‌ری هاوینی سالی ۱۹۲۵/۱۹۴۶ی پیشه‌وا قازی محهممه‌ده بۆ تاران و چاوپیکه‌وتنی «قوام‌السلطنه‌ی» سه‌رۆک‌وه‌زیران که ده‌وری نه‌رینی عه‌بدو‌للا‌غای ئیلخانی‌زاده بۆ هاندانی قه‌وام و به‌رپرسیانی سپای حکومه‌تی ئێران دژ به‌ کۆمار و شه‌خسی پیشه‌وا ده‌رده‌خا (لاپه‌ره‌ ۱۷۷ تا ۱۸۲). کتیبه‌که‌ مامۆستای ماندوویی نه‌ناس هه‌سه‌نی قازی وه‌ریگێرپراوته

۱. خلیل فتاح قازی، «تاریخچه خانواده قاضی در ولایت مکری»، ویراستار قادر فتاحی قاضی، چاپ اول، تبریز، ۱۳۷۸ / ۱۹۹۹، ۲۳۲ صفحه، فارسی.
خه‌لیلی فه‌تاحتی قازی، «کورتته میژووی بنه‌ماله‌ی قازی له ویلایه‌تی موکری»، وه‌رگیژ و ئاماده‌کار حه‌سه‌نی قازی، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولیر ۲۰۰۹، کوردی.

ولاتی من، بیرهوه‌رییه‌کانی حاجی عه‌بدوڵلای قازی

ولاتی من به‌رگی یه‌که‌می کتیبی بیرهوه‌رییه‌کانی نهمر «حاجی عه‌بدوڵلای قازی»یه. حاجی عه‌بدوڵلای کورپی قازی که‌ریم، له بنه‌ماله‌ی قازییه‌کانی مه‌هاباد و سه‌ر چۆمی مه‌جیدخان و ئاغای گوندی «کۆنه‌دئ» بوو له ده‌ور و پشته‌ی مه‌هاباد. بیرهوه‌رییه‌کانی حاجی عه‌بدوڵلای دارمالی زانیارییه له ژبانی عه‌شیره‌تی ناوچه‌ی موکریان له سه‌ده‌ی بیسته‌م تا سالی شو‌رشی ئیران (۱۹۷۹)، که کاک قاسمی کورپی ریک‌خستوو و له سوید له چاپی داوه. له کتیبه‌که‌دا، زولم و زۆری مه‌ئموورانی حکومه‌تی له ناوچه‌که؛ بارودۆخی ژبانی بنه‌ماله‌ی قازی؛ سالانی کۆمه‌له‌ی ژ. ک. و کۆماری کوردستان و دوا‌ی ئه‌و هه‌تا حکومه‌تی موسه‌ددیق و راپه‌رینی بالی شو‌رشگیزی حیزبی دیموکرات له سالانی ۱۹۶۷- ۱۹۶۸ و گه‌لیک بابه‌تی دیکه‌ی سه‌رده‌می ره‌زاشا و کورده‌که‌ی باسیان کراوه.

ئه‌وه‌ی بۆکان بگریته‌وه، حاجی عه‌بدوڵلای باسی عه‌شایری دئیوکری، عه‌لی‌ئاغای حاجی ئیلخانی (عه‌لیار)، قاسم‌ئاغای موته‌دی، حیسامی داشکستان، ئاغایانی فه‌یزوللا‌به‌گی، راپه‌رینی وه‌رزیرانی ناوچه‌ی چۆمی مه‌جیدخان (۱۹۵۳). هه‌ندی گوندی ده‌ور و پشته‌ی شار، وه‌ک هه‌مامیان و دیوه‌خانی مه‌حمودئاغای ئیلخانی‌زاده و گه‌لیک بابه‌تی هاوچه‌شن ده‌کا. حاجی عه‌بدوڵلای ماوه‌یه‌ک له بۆکان سه‌ربازی کردوو و له میهمانخانه‌ی حسین خاتمی (ئهن‌دامی حیزبی تووده) ماوه‌ته‌وه؛ باسی ئه‌و سالانه و کاتی رۆیشتنی جووله‌که‌ی بۆکان بۆ فه‌له‌ستینی کردوو و ناوی مالی حاجی هه‌مه‌ده‌مین (تاجری بۆکان) ده‌با و هه‌روه‌ها ده‌چیته‌ سه‌ر باسی دوکتۆری ئالمانی له بۆکان.^۱

۱. ولاتی من، بیرهوه‌رییه‌کانی حاجی عه‌بدوڵلای قازی، ئاماده‌کردنی قاسمی قازی، ستۆکهۆلم (سوید)، ۲۰۰۵، ۱۸۸ لاپه‌ره، کوردی.

چىشتى مجبۇر

سەرچاۋەيەكى گەلىك بەنرخ بۇ مېژوۋى سىياسى - كۆمەلايەتى - كولتورى شارى بۆكان و گوندەكانى دەوروبەرى بىرەۋەرىيەكانى نەمر مامۇستا ھەژارە لە كىتىبى «چىشتى مجبۇر» دا.

ھەژار خۆى بۇ ماۋەيەكى زۆر لە بۆكان و گوندى شەرەفكەندى پۇژاۋاى بۆكان ژياۋە و بە فەقىتەتى لە چەند گوندى دىكەى ناۋچە دەرسى خويندوۋە و ئاشكرايە بىرەۋەرىيەكى دەۋلەمەندى لە سالانى ژيانى ئەو سەردەمە، واتە نيۋەى يەكەمى سەدەى بىستەم ھەبى. ھەژار ھاۋرپى لەگەل ھىمىن، بەشدارى ھەلكردنى ئالاي كۆمارى كوردستانى لە بۆكان كردوۋە و شىئەرى خويندوۋتەۋە. پىشتىرش ھاۋرپى لەگەل نەمر ھەمەرەشىدى عەلىزادە ۋەك نوينەرى كومىتەى حىزبى تازە دامەزراۋى دىموكراتى كوردستان لە بۆكان، چۆتە مەھاباد و لەگەل نەمر ھەسەنى قزىلجى سەرنووسەرى گۇقارى ھەلالەدا ھاۋكارى كردوۋە. ئەم چالاكىيانە و گەلىك پوۋداۋەى دىكەى ژيانى ھەژار لە بۆكان بەشنىك لە لاپەرەكانى «چىشتى مجبۇر» يان تايبەت بە خۆ كردوۋە و لەۋانە ۷۸ - ۱۰۷ و...

ھەژار ھەروھەا لەم كىتتەدا گەلىك جار باسى سەردارى بۆكان، حاجى پەحمان ئاغاي موھتەدى، قاسم ئاغاي و ھەمەدەمىن ئاغاي ئىلخانىزادە، ھەمەدئاغاي عەباسى (سەرا)، قازى كاكەھەمەى قزىلجى، مەلا ئەمجەدى عوسمانى، مەلا عەبدوللاى ھەسار، سەيد ھەمەدەمىنى نوورانى، مەلا سەيد عەبدولكەرىمى زەنبىل (شىخى زەنبىل)، سەيد كامىلى ئىمامى (ئاۋات)، سەيد عەۋلا شىتە و گەلىكى دىكە لە دانىشتۋانى شارى بۆكان و دەوروبەرى كردوۋە.

بەگىشتى بىرەۋەرىيەكانى مامۇستا ھەژار ۋەك سەرچاۋەيەكى پىربايەخى مېژوۋى بۆكان لە سەدەى بىستەمدا دەبى سەير بىكى.

۱. عەبدۇرپەحمان شەرەفكەندى (ھەژار)، «چىشتى مجبۇر»، ئامادەكردن و سەرپەرشتى كردنى چاپ: خانى شەرەفكەندى، چاپى يەكەم، پارىس ۱۹۹۷، ۵۸۱ لاپەرە، كوردى.

ئالە کوک، بیره وه ریه کانی غه نی بلووریان

به شیک له بیره وه ریه کانی مامه غه نی، که سایه تیی ناسراوی سیاسی کورد، سالانی زیندان و به شیکیشی چالاکیی سیاسی نیو شاری مه هاباد و گونده کانی ده ور به ری ده گریته وه، به لام باسی سنه و ته وریز و تاران و باشووری کوردستانی تیدا که م نین.

ئه وه ی له بیره وه ریه کانی دا، شاری بۆکان و ده ور به ری بگریته وه، بریتین له فه سلکی تاییه ت به «راپه پینی جووتیارانی ناوچه ی بۆکان» (پاییزی ۱۹۵۲ تا هاوینی سالی ۱۹۵۳) که تیدا باسی حاجی قاسمی که ریمی و جیهه ی میلی، حسین فاتی، به پرسی حیزی دیموکراتی کوردستان له بۆکان، ئاغا کانی بۆکان و به گشتی راپه پینی خه لک دژ به ئاغا کانی له نیو شاری بۆکان ده کا و هیچ له مه ر ناوچه ی فه یزوللا به گی نانوسی (لاپه ره ی ۱۱۹ تا ۱۲۴).

له لاپه ره کانی دیکه ش دا باسی عه لی ئاغای دیوکری (ئه میر ئه سه ده) (ل ۲۹)، حه سه ن زیره ک (ل ۱۱۹)، عه زیز خانی یه کشه وه (کرمانج) (ل ۲۵)، مه نیچ حه یران (ل ۲۷)، به پرس و ئه ندامانی حیزب له بۆکان (ل ۲۲۰)، حاجی حه مه ره سوول ئیسماعیل زاده، میرزا حه مه سالی که ریمی و عه بدوللا سامبه گی، که به هه له به رۆسته می ناوی بردو وه (ل ۲۲۰ - ۲۲۱)، برایم فه رشی (ل ۱۱)، عه بدوللا موهته دی، نه مران مینه ی شیرخانی، دوکتۆر جه عفه ری شه فیعی و هه روه ها ئه نوهر سولتانی (ئه ندامی هه یئه تی نوینه رایه تیی گه لی کورد بۆ وتووێژ له گه ل داریووشی فرووه ره ر و نوینه رانی ده وله تی بازرگان (ل ۳۲۶ - ۳۲۷) و... ده کا.^۱

۱. غه نی بلوریان، «ئالە کوک»، کوکردنه وه و ئاماده کردنی حامید گه وه ری، ستۆکھۆلم، ۱۹۹۷، ۴۱۵ لاپه ره، کوردی.

سه‌دهی کاره‌سات

ئەم کتییە، دەقی وتووێژیکی دوورودریژی ریزدار برام فەرشییە لەگەڵ که‌سایەتیی ناو‌داری سیاسی کوردستان، مامە‌غەنی بلوریان، که سەر‌ه‌تا لە‌سەر م‌الپە‌ری پ‌ۆژە‌لات/ بۆ‌کان ئینجا لە‌ کۆتایی سالی ۲۰۰۸دا بە‌ شیوەی کتیب لە‌ سلیمانی و لە‌لایەن بنکە‌ی ژینە‌وه‌ بلاوکراو‌ه‌تە‌وه‌. کتییە‌که‌، روونکەر‌وه‌ی گە‌لیک‌ پرو‌داو و کاره‌ساتی گرنگی کوردستان و ئێ‌ران، بە‌تایبە‌ت موکریانە‌ لە‌ سەر‌ه‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه‌ هە‌تا کۆتایی‌یه‌که‌ی و هەر‌ به‌و بۆ‌نە‌یه‌شه‌وه‌ ناوی «سه‌ده‌ی کاره‌سات»ی لێ‌نراوه‌. مامە‌غەنی لە‌م وتووێژە‌دا، باسی سەر‌ه‌تاکانی چالاکیی سیاسی خۆی و سەر‌ه‌ل‌دانی کۆمه‌ل‌ه‌ی «ژ.ک» لە‌ مه‌هاباد و موکریان ده‌کا. به‌شی سینهمی وتاره‌کان گە‌یشتۆته‌ دامه‌زرانی حیزبی دیموکراتی کوردستان و چالاکییە‌کانی. هەر‌ له‌و به‌شه‌دا باسی «جوولانه‌وه‌ی جووتیاران و خە‌باتی جه‌ماوهریی شاری بۆ‌کان» لە‌ سالی ۱۳۳۲/ ۱۹۵۳دا کراوه‌.

بیره‌وه‌رییه‌کانی مامە‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ ته‌نیا لایە‌نی هە‌لۆیست و چالاکییە‌کانی حیزبی دیموکرات له‌ ناوچه‌ی بۆ‌کان ده‌گرێته‌وه‌، واتە‌ ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ی وا حیزب له‌ رینگای خوالیخۆشبوو حسین فاتحی، به‌رپرسی حیزب له‌ بۆ‌کان لە‌گە‌ڵ بزووتنه‌وه‌ی خە‌لکی شار و رێبه‌ری راپه‌رینه‌که‌، نه‌مر حاجی قاسم که‌ریمی گرتوویه‌تی، به‌لام ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ش بۆ‌ نووسینه‌وه‌ی دواپ‌ۆژی پرو‌داوه‌کانی ئه‌و دوو راپه‌رینه‌ (راپه‌رینی شاری بۆ‌کان و ناوچه‌ی فه‌یزول‌لابه‌گی) گرنه‌.

۱. برام فەرشیی، «سه‌ده‌ی کاره‌سات، گفتوگۆ لە‌گە‌ڵ غەنی بلوریان»، بنکە‌ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۸، ۲۹۷ لاپه‌ره‌، کوردی.

بیره‌وه‌رییه‌کانی که‌ریمی‌حیسامی

نهر که‌ریمی‌حیسامی له نیوان سالانی ۱۹۸۶ - ۱۹۹۶دا، ده‌به‌رگ له بیره‌وه‌رییه‌کانی خوی‌بلاوکرده‌وه که تیدا باسی ژیانی سیاسی خوی کردوه. کتیبه‌که‌گنجینه‌یه‌کی به‌نرخه‌بو پروداوه سیاسییه‌کانی کوردستان، ئیران و عیراق که به‌شیکی له ناوچه‌ی سندووس و مه‌هاباد و به‌گشتی موکریان پابردوون. له به‌رگی‌یه‌که‌م‌دا، که پروداوه‌کانی سه‌رده‌می مندالیی نووسه‌ر (له ۱۹۲۶ هاتوته جیهان) هه‌تا سالی ۱۹۵۷ی گرتوته‌به‌ر، کاک که‌ریم چه‌ندین جار هاتوته سه‌ر باسی بۆکان و ناوچه‌که‌ی ده‌وروبه‌ری:

- چوون بۆ‌خانه‌قای زه‌مبیل (ل ۷۳):

- گوندی‌قه‌ره‌که‌ند و میوانییه‌تی مالی‌عه‌بدوکه‌ریمی‌کاره‌ش (حه‌مزه‌یی) (ل ۷۴):

- به‌شداری‌ماموستا‌هه‌ژار و نهر ره‌شیدی‌عه‌لی‌زاده له‌یه‌که‌م کونگره‌ی‌حیزبی

دیموکراتی‌کوردستان له‌بۆکانه‌وه (ل ۱۰۹):

- ژیانده‌وه‌ی‌چالاکیی‌حیزبی‌دیموکراتی‌کوردستان له‌ناوچه‌ی‌سندووس

له‌رێگه‌ی‌بلاوکرده‌وه‌ی‌شعیعیکی‌نهر‌مه‌لا‌ئه‌مجه‌دی‌عوسمانی (قه‌لای

ره‌سووله‌سیت)‌ه‌وه (ل ۱۵۴):

- خه‌لیفه‌ی‌سه‌یدی‌زه‌مبیل (ل ۱۶۲):

- راپه‌پینی‌وه‌رزیرانی‌گوندی «گۆل» و پاشماوه‌ی‌ناوچه‌ی‌فه‌یزوللا‌به‌گی و

موکریان (ل ۲۰۶ به‌دواوه)...

ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌ت‌هه‌به‌ی‌وا‌هه‌یه‌به‌به‌رگه‌کانی‌دیکه‌ی‌کتیبه‌که‌ش‌دا‌بچه‌وه‌که

بو‌نموونه‌باسی‌ژیانی‌نهر‌مه‌لا‌حه‌سه‌نی‌قزلجی‌له‌باشووری‌کوردستان و

بولغاریای‌کردووه و له‌چالاکییه‌کانی‌حیزب له‌ناوچه‌ی‌بۆکان‌دواوه.

بو‌چوونی‌کاک‌که‌ریم‌له‌سه‌ر‌راپه‌پینی‌وه‌رزیرانی‌فه‌یزوللا‌به‌گی‌هه‌ندی

جیاوازه‌له‌سه‌رچاوه‌کانی‌دیکه و ده‌وری‌حیزبی‌دیموکراتی‌کوردستانی

ئیران له ڕێبه‌رایه‌تییه‌ی ڕووداو‌ه‌کان‌دا زۆر به‌رچاوتر پێشان دهدا و له‌م پێوه‌ندییه‌دا چه‌شنه‌ هێرش‌یکیش ده‌کاته‌ سه‌ر نه‌مران غه‌نی بلووریان و حوسینی زیرینگه‌ران (فرووه‌ر)، به‌لام له‌گه‌ڵ بیره‌وه‌رییه‌کانی مامه‌غه‌نی، له‌ هه‌ر دوو کتییی ئاله‌کۆک و سه‌ده‌ی کاره‌سات‌دا، یه‌ک ده‌گریته‌وه‌. ئه‌ویش ده‌وری حیزب له‌ ڕووداو‌ه‌کان‌دا گرنگ ده‌نوێنیت.^۱

۱. کریم حیسامی، «له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانم - به‌رگی یه‌که‌م له‌ منداڵیه‌وه‌ تا سالی ۱۹۵۷»، وه‌شانین ژینانوی، سوید ۱۹۸۶، ۳۱۶ لاپه‌ره، به‌رگی ده‌یه‌م ۱۹۸۹ - ۱۹۹۵، چاپخانه‌ی ماردین، ستۆکهۆلم ۱۹۹۶، ۲۵۹ لاپه‌ره، کوردی.

داکۆکی له دوو روخساری هه لکه وتهی بزووتنه وهی نه ته وایه تی کورد

ئه وه ناوی کتیبکی کهم لاپه په یه ریزدار «صارم الدین صادق وزیری» بۆ بهر په رچدانه وهی کتیبی بیره وه ریبه کانی دوکتور هاشم شیرازی نووسیویه و له په یوه ندیی دوو که سایه تیی کورد: پیشه و قازی محهمه د و نهر ئیحسان نووری دا بۆچوونه کانی ئه وی رهد کردۆته وه.

کتیبه که بریتیه له چوار بهش:

- بهشی یه کهم و دووه م وه لام دانه وهن به نووسینه کانی دوکتور شیرازی له مه ر ئه و دوو که سایه تیه؛

- بهشی سیه م، که دوورودریژتره، باسی هه لپژاردنی په رله مانی ئیران له سالی ۱۹۵۳/۱۳۳۲ و کاندیدبوونی خویه تی له شاری مه هاباده وه و له م په یوه ندیه ش دا بهر په رچی قسه و هه والی راگه یه ندرای دوکتور شیرازی داوه ته وه؛

- بهشی چواره م په یوه ندیی نووسه ره له گه ل دوکتور محهمه دی که یوان پوور (موکری).

ئه وهی له په یوه ندی بۆکان له کتیه که دا هاتنی بریتین له وانیه خواره وه:

- نوینه رایه تیی عه بدوللاناغای ئیلخانی زاده له مه جلیسی ئیران و دهوله تخوابوونی (لاپه ره ۷ و ۱۷)؛

- سه عیدی هوما یوون، ئه حمه دی تورجانی زاده، حه مه دنئاغای عه باسی (لاپه ره ۴۳، ۵۷ و ۷۱)؛

- مه سه له ی گۆرانی سندووقی دهنگ له بۆکان و مه هاباد و سه رده شت به قازانجی «سه ید حه سه نی ئیمامی»، ئیمام جومعه ی تاران و دژایه تی کردنی ئاغاواتی ئیلخانی زاده له گه ل صادق وه زیری (لاپه ره ۷۲ - ۷۳)؛

- لایه نگری کردنی حاجی قاسم [که ریمی]، خه باتگنیری ناوداری بۆکانی له صادق وه زیری (لاپه ره ۷۲)؛

- هروه‌ها ناوی بۆکان له په‌یوه‌ندیی چهند بابه‌تی دیکه‌ش‌دا هاتووه (لاپه‌ره ۸۵ - ۸۶).

سارم‌خانی سادق‌وه‌زیری گه‌نجینه‌یه‌کی به‌نرخ‌میژوویی هاوچه‌رخ‌ی کوردستانه‌و خۆزیا به‌و نامیلکه بچووکانه و وه‌لام و شه‌ره‌قسانه کفایه‌تی نه‌کردایه و سه‌رجه‌م بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆی بنووسیا‌یه‌ته‌وه.

(تیبینی: به‌داخه‌وه سارم‌خان له سه‌ره‌تای به‌هاری ۲۰۱۹‌دا له سویس کۆچی‌دوایی کرد. یادی به‌خیر بی!)^۱

۱. سارم‌الدین سادق‌وزیری، «دفاع از دوچهره برجسته جنبش ملی کرد زنده یادان قاضی محمد و احسان نوری پاشا و ماجرای انتخابات دوره هفدهم مجلس شورای ملی در مهاباد» ناشر (؟)، محل انتشار (؟)، سال ۱۳۸۳/۲۰۰۴، ۸۸ صفحه، فارسی.

بیره‌وه‌رییه‌کانی دوکتۆر هاشم شیرازی

پیشتر باس له کتیبیکی ریزدار دوکتۆر «صارم‌الدین صادق‌وزیری» کرا، که دوو به‌ش له چوار به‌شی پیکهاته‌ی کتیبه‌که وه‌لامی بۆچوونه‌کانی دوکتۆر هاشم شیرازی بوو، که خویندوو مه‌ته‌وه.

خاوه‌ن بیره‌وه‌ری له کتیبه‌که‌دا خۆی به‌که‌سیکی نزیک له پیشه‌واقازی محمه‌د و ئیحسان نووری پاشا و هه‌لسووپاوانی دیکه‌ی بواری سیاسه‌تی ناوچه‌ده‌ناسینی و ده‌لی به‌ئیجازه‌ی ئیحسان نووری بوومه‌ته‌ئەندامی حیزبی تووده‌ی ئێران و به‌ئیجازه‌ی ئەوانیش هه‌والم بۆ «مولیه‌ر»‌ی ئەمریکایی له‌بالیۆزخانه‌ی ئەمریکا له‌تاران بردوووه. هه‌روه‌ها ده‌لی ئەندامی ژماره‌ ۱۱ی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» و بۆ ماوه‌یه‌کیش موشی کومیته‌ی ناوه‌ندی کۆمه‌له‌که‌بووم. جگه‌له‌وانه‌باسی له‌به‌شداریی خۆی له‌چه‌ند رووداوی سیاسیی و کۆمه‌لایه‌تی کوردستان و به‌تایبه‌ت ناوچه‌ی موکریان‌دا کردوووه، که‌من ده‌بی به‌سه‌ریان‌دا تیبه‌پریم و ته‌نیا ئەو باب‌ه‌تانه‌به‌ئیمه‌وه‌که‌له‌په‌یوه‌ندی ناوچه‌ی بۆکان‌دان:

«له‌هاوینی ساڵی ۱۳۲۳/ ۱۹۴۴ له‌یه‌کی له‌دانیشتنه‌کان [ی کومیته‌ی ناوه‌ندی «ژ. ک»]‌دا بریار درا هه‌ندیک که‌س بچنه‌نیو «ع‌شایر» و بلاوکراوه‌ی «دیاریی [کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» بۆ لاوانی کورد]» له‌گه‌ل خۆیان به‌رن و به‌یارمه‌تی بلاوکراوه‌که‌هانی ع‌شایر به‌دن بۆ ئەوه‌ی ببن به‌ئەندامی کۆمه‌له‌. من ناوچه‌ی ئەختاچی [نیوان مه‌هاباد و بۆکان]، واته [ناوچه‌ی] عیلى ديبوکريم هه‌لبژارد و به‌هه‌ندیک بلاوکراوه‌وه‌له‌مه‌هاباد وه‌رئ‌که‌وتم... هه‌موو رۆژیک چاوم به‌ئاغاوات ده‌که‌وت و بلاوکراوه‌که‌م به‌دیاری ده‌دانی، ئەوانیش هه‌ندیک دراویان ده‌دا. بۆ نمونه، چاوم به‌سولتان‌ئاغای مه‌عرووفی، قاسم موهته‌دی و حاجی رحمان موهته‌دی^۱ که‌وت. عه‌بدوللا [؟] و

۱. سه‌باره‌ت به‌وه‌هه‌والمی سه‌ره‌وه‌ ده‌بی بگوتری که‌له‌و سه‌رده‌مه‌دا ناوی بنه‌ماله‌یی، واته‌شۆرته‌ی حاجی رحمان‌ئاغا و قاسم‌ئاغا، ئیلخانی‌زاده‌بوو. له‌سالانیکی دره‌نگتردا، سه‌ره‌تا حاجی رحمان‌ئاغا و پاشان قاسم‌ئاغا شۆرته‌یان گۆری و کردیان به‌موهته‌دی. هه‌روه‌ها دیاره‌ئەم رووداوه‌هی سه‌رده‌می پیش کۆماری کوردستانه. حاجی رحمان‌ئاغا له‌برگه‌ی دامه‌زرانی کۆماردا چوو بۆ سه‌فه‌ری حه‌ج و له‌رۆژی هه‌لگردنی ئالای کوردستان له‌

قاسم‌هه‌رکام تا ۲۰۰ تمه‌نیان دامی، به‌لام ئەندامییه‌تییان قبول نه‌کرد. حاجی رهمان ۵۰۰ تمه‌نی دا و ئەندامییه‌تیشی قبول کرد. به حاجی رهمانم گوت ده‌بی ناویکی خوازراوه بوخوت هه‌لبژی‌ری. گوتی من ناوی خوازراوهم پیویست نییه، برایه‌کی راست ده‌بم بۆتان. گوتم با هه‌ر ئەو دوو وشه‌یه ببن به‌ناوی خوازراوه‌ت. گوتی باشه. دره‌نگتر له تاران به عاده‌ت له جه‌ژنان‌دا ده‌چومه چاوپیکه‌وتنی، له‌نیو خه‌ل‌ک‌دا ده‌یگوت من دوو ناوم هه‌یه، یه‌کیان عه‌بدو‌ر رهمانه که حاجی بایز [ئاغا] ی باوکم له‌سه‌ری دانوم و یه‌کیشیان «برای راست»^۱ که دوکتور شیرازی بۆی ده‌سنیشان کردووم» (ل ۱۰۳ - ۱۰۴).

له به‌شیکی دیکه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کان‌دا، دوکتور شیرازی باسی چاوپیکه‌وتنی پیشه‌وا قازی محهمهد و نه‌مر ئیحسان نووری له تاران ده‌کا. له و سه‌فه‌ردا پیشه‌وا چاوی به‌شا و ئەحمه‌دی قه‌وام، سه‌رۆک‌وه‌زیرانی ئیران که‌وت. شیرازی ده‌لی ئیحسان نووری تکای له پیشه‌وا کرد و گوتی هیشتا کاری دروست‌کردنی بینا [واته کۆماری کوردستان] ته‌واو نه‌بووه مه‌هیلن کورد له‌سه‌ر رهنگ‌کردنی دیواره‌کانی بکه‌ونه شه‌ری یه‌کتره‌وه!... بۆ به‌ریوه‌بردنی کاروبار له شاره‌کانی سنه، کرماشان، سه‌قز، پاوه، بۆکان، قه‌سری شیرین، مه‌ریوان، سه‌رده‌شت و بانه له خه‌ل‌کانی لیها‌توو که‌لک وه‌ریگرن له‌به‌روه‌ی کوردستان ته‌نیا مه‌هاباد نییه» (ل ۱۲۴).

له لاپه‌ره ۱۵۶ی کتیبه‌که‌دا نووسه‌ر باسی ده‌زگیرانییه‌تی خۆی له‌گه‌ل عیسمه‌ت‌خانی کچی پیشه‌وا و شیرینی‌خواردنی ئەو ده‌زگیرانییه‌تییه ده‌کا و ده‌لی «ئاغای [ئه‌حمه‌د] تورجانی‌زاده له‌م باره‌یه‌وه قسه‌ی کرد و بۆ هه‌لبژیاردنی من وه‌ک زاویان، پیروزیایی به‌بنه‌ماله‌ی قازی گوت.»

بۆکانیش، هیشتا له سه‌فه‌ر نه‌گه‌رابوو، واته له و بره‌گه‌یه‌ی جی‌باسی نووسه‌ردا حاجی نه‌بووه و به‌کاکه رهمان یان رهمان‌ئاغا بانگ کراوه. ئەوه‌ش ئیرادیکی گرنگ نییه بۆ نووسه‌ر له‌به‌روه‌ی له‌کاتی نووسرانی بیره‌وه‌رییه‌کان‌دا سالانیکی زۆر به‌سه‌ر ئەو رووداوانه‌تییه‌ر ببوو و ئاسایی‌یه ورده‌کارییه‌کانیانی له بیر نه‌ماب. من ته‌نیا بۆ روون‌کردنه‌وه‌ی بابه‌ته‌که له خۆینه‌ر ئەم دێرانه‌م نووسی.

۱. حاجی رهمان‌ئاغا له کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» دا دوو کۆد یا ناوی خوازراوی هه‌بوو: یه‌کیان برای «راست» و ئەویتر «مرۆف». مامۆستا هه‌ژار له شیعره‌ی به‌ره‌و موکریان‌دا پرسیار ده‌کا و ده‌لی: «له مرۆ، ئاخۆ برای راست ماون؟»

له لاپه‌ره ۱۹۵ و باسی مه‌سه‌له‌ی هه‌لبژاردنی نوینه‌ری مه‌جلیسی شوورای میلی له مه‌هابادا ده‌لی «مولیه‌ری» ئەمریکایی داوای لێ‌کردم پشتگیری دوکتۆر محهمه‌دی موکری بکه‌م... نامه‌ی مولیه‌رم بۆ عومه‌رخانی شکاک و نامه‌ی ئیحسان نووری‌پاشام بۆ شیخ‌عه‌بدوللا‌گه‌یلانی له ورمی وهرگرت... نامه‌ی دوکتۆر [که‌ریم] سه‌نجابیم له تارانه‌وه برد بۆ دوکتۆر موکری له مه‌هاباد و پیمگوت پینویسته بچم بۆ بۆکان، که گه‌رامه‌وه نامه‌کان ده‌به‌م بۆ ورمی... چووم بۆ بۆکان و گه‌رامه‌وه و نامه‌کانم لێ‌وهرگرت و به ئوتوبووس چووم بۆ ورمی» (ل ۱۸۹ تا ۱۹۵).

به‌داخه‌وه دوکتۆر شیرازی نالی له بۆکان کاری چی بووه و نامه‌ی کئی له تارانه‌وه هینابوو بۆ کئی له بۆکان.

کتیبه‌که‌که‌ بابته‌یکه‌ دیکه‌ی سه‌باره‌ت به بۆکان له خۆی نه‌گرتوه، به‌لام نووسه‌ر له باسی زیندانی‌کرانی خۆی‌دا، که له مانگی ر‌ه‌شه‌مه‌ی سالی ۱۳۶۳، واته سه‌رده‌می کۆماری ئیسلامی مه‌لاکان‌دا پرووی داوه و ۶ مانگ و چه‌ند ر‌ۆژیکی درێژه کیشاوه، گێزانه‌وه‌یه‌کی هه‌یه که سه‌رنج‌راکێشه. شیرازی هۆکاری گیرانی خۆی ر‌اناکه‌یه‌نی، به‌لام له ئەفسه‌ریکی تورکی ئازهر‌بایجانی ده‌دوێ که پیکه‌وه له زیندانی جه‌مشیدئابادی تاران له یه‌ک ژووردا بوون و ده‌لی ئەفسه‌ره‌که پینی گوتم: «کورد له سه‌رده‌می کۆماری کوردستان‌دا گه‌لێک یه‌گرتوو و یه‌ک‌دل بوون و ر‌ژیمی شا نه‌یده‌ویست ئەو ر‌ۆحی یه‌گرتوویی یه‌ له به‌شه‌کانی دیکه‌ی کوردستانیش‌دا په‌ره بستینی. به‌پێچه‌وانه، هه‌ولی ده‌دا له کوردستان خه‌لک باوه‌ر به یه‌کتر نه‌که‌ن و که‌س لای خه‌لک خۆشه‌ویست و ر‌یز لێ‌گیراوه‌نی. هه‌ر بۆیه‌ش سپای ئێران تاقمیک پسپۆری ئێزانی و خاریجی نارده کوردستان که ماوه‌یه‌ک له‌وێ مانه‌وه و خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه بوون. دوا‌به‌دوای ئەوه، ر‌ژیم بریاری دا ده‌بی درۆ و به‌خیلی و تومه‌ت و فیلبازی و ر‌قه‌به‌رایه‌تی و... له نێو کۆمه‌لگای کورددا په‌ره‌ی پێ بدری بۆ ئەوه‌ی هه‌موو که‌س بینه‌نیه‌ر و دوژمنی یه‌کتر» (ل ۲۱۵ - ۲۱۹).

۱. شیرازی، دکت‌ر هاشم، «خاطرات دکت‌ر هاشم شیرازی از فعالین سیاسی کردستان (۱۳۹۸ - ۱۳۷۷)»، به‌کوشش هاشم سلیمی، انتشارات توکلی، تهران ۱۳۷۹ / ۲۰۰۰.

بیره‌وه‌ری و شیعره‌کانی محهمه‌د نووری

ماموستا محهمه‌دی نووری یه‌ک له‌ دوایین شاعیرانی زیندووی سهرده‌می کۆماری کوردستان و قوتابییانی قوتابخانه‌ی شیعریی سه‌یفولقوزاتی قازییه، که‌ ئیستا له‌ بۆکان ده‌ژێ. ژیان‌ی نووری تژیی پووداوه: چالاک‌ی سیاسی سهرده‌می کۆمار؛ سالانی حکومه‌تی موسه‌ددیق؛ سهرده‌می ئیسلاحتی ئه‌رزیی ئیران؛ پووخانی پژیمی شا و هاتنه‌ سه‌رحوکی مه‌لاکان و دوا‌ی ئه‌و تا ئه‌م‌رۆ. له‌ هه‌موو ئه‌و سالانه‌دا، جگه‌ له‌ سهرده‌می کۆماری مه‌لایان، نووری مرۆفکی چالاک‌ بووه و ئاشکرایه‌ ده‌بی بیره‌وه‌ریی زۆری لێیان هه‌بی، به‌تایبه‌ت که‌ بۆ ماوه‌یه‌ک نوینه‌ری بۆکان له‌ مه‌جلیسی شوورای ئیران و له‌ نزیکه‌وه‌ ئاگاداری په‌وتی سیاسی حکومه‌تی شا له‌ ناوچه‌ی کوردستانیش بووه.

کتیبی «شه‌ویک و خه‌ویک؛ بستووی ژیان» له‌ دوو به‌ش پیکهاتووه: «شه‌ویک و خه‌ویک»، که‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی ماموستایه‌ و ۱۷۲ لاپه‌ره‌ی سهره‌تای گرتوته‌به‌ر و «بستووی ژیان»، که‌ کۆی شیعره‌کانییه‌تی و تا لاپه‌ره‌ی ۱۳۲ درێژه‌یان هه‌یه.

ده‌کرێ بگوترێ کتیبه‌که‌ سه‌رتاپا له‌ پێوه‌ندی بۆکان‌دایه، گه‌رچی خۆی گوتویه‌تی خه‌لکی «گۆلان»ی مه‌هابادم، به‌لام‌ نووسه‌ر له‌ بۆکان و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری و گونده‌کانی ناوچه‌ی چۆمی مه‌جیدخان ژیاوه و به‌شداری له‌ پووداوه‌ سیاسی - کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ناوچه‌ بووه؛ ئه‌و سالانه‌ش وا له‌ تاران ژیاوه، نوینه‌ری بۆکان بووه له‌ په‌رله‌مانی ئیران.

شیعره‌کانی نووریش یا له‌ بۆکان گوتراون یا بۆ که‌سایه‌تی ناوداری ناوچه‌ی بۆکان یاخود له‌ وه‌لام‌ی ئه‌وان‌دا نووسراون: حه‌قیقی، سواره، ئیمامی، هیدی، کورانی سه‌یدی زه‌مبیل، قاسم و حوسین‌ئاغای موهته‌دی و... واته‌ کتیبه‌که‌ ئاوینه‌ی ژیان‌ی سیاسی - فه‌ره‌ه‌نگی - کۆمه‌لایه‌تی خه‌لکی بۆکان و ده‌وروبه‌رییه‌تی.

کاک‌ سه‌لاحه‌ددین ئاشتی به‌ کتیبه‌که‌دا چۆته‌وه و ئاماده‌ی چاپی کردووه.^۱

۱. محهمه‌دی نووری، «شه‌ویک و خه‌ویک، بستووی ژیان»، پێداچوونه‌وه و ئاماده‌کردنی سه‌لاحه‌ددین ئاشتی، بنکه‌ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۶، ۱۳۲ لاپه‌ره، کوردی.

بیره‌وه‌رییه‌کانی محهمهد شاپه‌سندی

نهمر محهمهد شاپه‌سندی، ئەندامی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» و حیزبی دیموکراتی کوردستان، ناوی له‌گه‌ڵ چاپ و چاپه‌مه‌نیی کوردیی پوژه‌ه‌لاتی کوردستاندا ئامیته بووه. هه‌ر له‌ گۆڤاری نیشتمانه‌وه تا پوژنامه و گۆڤاری کوردستان (۱۹۴۵) و چاپه‌مه‌نییه‌کانی دیکه‌ی شاری مه‌هاباد، جی‌په‌نجه‌ی ئه‌و، وه‌ک پیت‌چن و نووسه‌ر و پوژنامه‌وان، به‌سه‌ر هه‌موویانه‌وه دیاره. دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆمار و ئاواره‌ بوون له‌ باشووری کوردستانیش شاپه‌سندی له‌ شار و له‌ چیا به‌و ئه‌رکه‌وه خه‌ریک بووه و ژماره‌ ۱۰ی گۆڤاری نیشتمانی هه‌ر له‌وێ ده‌رکردووه، ته‌نانه‌ت دوو جار له‌ دووکانی ئاسنگه‌ریی‌دا، چاپخانه‌ی دروست‌کردووه و چاپه‌مه‌نی ده‌وره‌یی کوردیی پێ چاپ کردوون. له‌ به‌غداش هه‌ر به‌و کاره‌وه خه‌ریک بووه و ده‌لی هه‌چ چاپخانه‌یه‌ک له‌ به‌غدا نه‌بووه کارم تیدا نه‌کردبێ.

شاپه‌سندی ته‌نیا مرو‌ڤیکی ته‌کنیککار نه‌بووه و به‌ ناسناوی «ئازهر»ی سه‌رده‌می کۆمه‌له‌ی «ژ. ک»یه‌وه، وتاری له‌ زۆریک له‌و چاپه‌مه‌نیانه‌دا نووسیوه و ته‌نانه‌ت خۆی ژماره‌یه‌کی گۆڤاری «ئاوات»ی له‌ مه‌هاباد ده‌رکردووه (۱۹۴۵). شاپه‌سندی له‌ هه‌موو ماوه‌ی ژيانی‌دا خه‌ریکی کاری سیاسی بووه و له‌ په‌یوه‌ندیی گه‌لیک نزیک نهمرعه‌بدوپه‌رحمان زه‌بیحی‌دا کاری کردووه و وه‌ک ئه‌و، له‌گه‌ڵ مه‌کته‌بی سیاسی پارتی دیموکرات که‌وتوووه، که‌ له‌ ساڵی ۱۹۶۶دا له‌ بارزانی و پارتی جیا بوونه‌وه؛ هه‌روه‌ها له‌ زۆر لایه‌نی ژيانی سیاسی زه‌بیحی ئاگادار بووه. بیره‌وه‌رییه‌کانی شاپه‌سندی پوونکه‌روه‌ی هه‌ندیک لایه‌نی سیاسه‌ت و خه‌باتی کوردی پوژه‌ه‌لات و باشوورن که‌ تا ئه‌مرو‌ بۆ ئیتمه‌ شاراوه‌ بوون یا خود به‌ ناته‌واوی ده‌مانزانی و له‌وانه‌، هاوکاری‌کردنی حیزبه‌ کوردییه‌کان له‌گه‌ڵ ته‌یمووری به‌ختیار و ئاماده‌ کردنی ۱۵۰۰ چه‌کدار بۆ ئه‌و و «په‌ناهیان»ی حیزبی تووده‌ی ئێران، که‌ زۆریان سه‌ریان تیداچوو.

له كىتېپەكەدا باسى بۆكان بابەتتىكى سەرەكى نىيە، بەلام مەسەلەيەك باس دەكا كە من پېشتەر بەرگويم نەكەوتبوو، ئەويش لە پەيوەندىيى چاچخانەى بۆكان دايە كە شەھىد حەسەنى قزلىجى بەرپۆەى دەبرد. شاپەسندى دەنوسى:

«كاتى خۆى كۆمەلە ئامىرىكى چاكي بچووكى [چاپى] بۆ كومىتەى بۆكان كرىبوو و ھەلالە بەو ئامىرە چاپ دەكرا» (لاپەرە ۳۲).

بەم پىيە، يەكەم، پىش دامەزراندنى حىزبى دىموكراتى كوردستان كۆمەلەى «ژ.ك» لە بۆكان كومىتەى ھەبوو و دووھەم، دەزگايەكى چاپ بۆ ئەو كومىتەيە كىردراو، كە لە گۆرانكارىيە سىياسىيەكانى دواتردا بۆتە ھى حىزبى دىموكراتى كوردستان و گوڤارى «ھەلالە»ى پى چاپ كراو.

ھەروھە دەلى كاتىك لە تەورىز لەگەل زەبىحى گوڤارى نىشتامانان چاپ دەكرد، كارى پىتچىن لە مالى خۆمان بەرپۆەدەبرا و بۆ چاپ دمانبردە چاچخانەى خەلىفەگەرىي ئەرمەنىيان. جا دەلى ژمارە ۶ - ۹ (ديارە ۷ - ۹ يەك ژمارەن)، واتە ئەو دوو ژمارەيەمان لە مالى برادەرىك لە بنەمالەى ئىلخانى زادەدا ئامادە كرد (لاپەرە ۳۴)، كە دواتر دەلى ئەو كەسە قاسم ئاغاي ئىلخانى زادە [موھتەدى] بوو [كە ئەو دەم مالى لە تەورىز بوو] (لاپەرەى ۴۷ پاشكۆ).

جگە لەوانە، نووسەر چەند جارىك باسى ژيانى نەمر حەسەنى قزلىجى لە باشورى كوردستان دەكا و جارىكيش باسى نەمر سەعید يەزدان پەنا (لاپەرە ۳۶ى پاشكۆ).

من ئەو لاپەرەنەى كە باسى بۆكانيان تىدا كراو لىرەدا دەنوسم:

۳۲، ۳۴، ۴۹، ۵۱، ۵۳، ۸۵، ۹۶ و ۱۱۰؛ ھەروھە لە بەشى پاشكۆدا ئەم لاپەرەنەى

خوارەو:

۳۶، ۴۷، ۷۲، ۷۴، ۷۷، ۱

۱. محەممەد شاپەسندى، «بىرەوھرىيەكانى محەممەد شاپەسندى»، ئامادەكردنى سدىق سالىح، بىنكەى ژين، سلیمانى، ۲۰۰۷، ۱۴۵ لاپەرە، كوردى.

بیرهوه‌رییه‌کانی ئەمیری قازی

له‌ئەبوونی میژووییه‌کی سەرجه‌م و زانیاریی راسته‌وخۆ یا فەرمیی حیزبه‌ کوردستانییه‌کاندا بۆ ناسینی گه‌وه‌ری ئایدیۆلۆژیک و پێیاز و پێچکه‌ی سیاسییان،^۱ وا‌هه‌یه‌ بیرهوه‌ریی کادر و ئەندامان و هه‌لسووپاوانی حیزبه‌کان ببیته‌ جیگرێک و هه‌ندیک له‌و بۆشایی‌یانه‌ پڕ بکاته‌وه‌.

هه‌ردوولقی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران و حیزبی دیموکراتی کوردستان، له‌م‌بواره‌دا له‌ پێکخراوه‌کانی دیکه‌ هه‌لسووپاوترن، هه‌ر له‌ مامه‌غه‌نی بلووریانه‌وه‌ تا مامۆستایان که‌ریمی حیسامی، جه‌لیلی گادانی، محه‌مه‌د شاپه‌سندی، سه‌عید کاوه‌، محه‌مه‌دی خزری، په‌شید ئەحمه‌دی، عه‌بدوڵڵا فه‌تاحی، محه‌مه‌د بۆکانی و گه‌لێکی تر، هه‌رکام به‌ شیوه‌یه‌ک هه‌ولیان داوه‌ بیرهوه‌ری و پوانینی تایبه‌تی خۆیان له‌مه‌ر میژووی حیزبه‌که‌ و به‌سه‌ره‌اتی ژبانی خۆیان له‌نیو حیزبه‌که‌دا بۆ خۆینه‌ری ئاسایی بگێرنه‌وه‌. ئێمه‌ هه‌ره‌وه‌زیکیی وا، بۆ نمونه‌، له‌ نیو کۆمه‌ڵه‌دا نابینین و پێکخراوه‌ سه‌رانسه‌رییه‌کانیش که‌ ئیتر هه‌یچ.

دیاره‌ بیرهوه‌ری‌ نووسان له‌ هه‌موو شوێنێکی ئەم جیهانه‌، ته‌نیا ئەو بابه‌تانه‌ دهنووسن که‌ خۆیان پێیان چاکه‌ و به‌ راست و دروستی ده‌زانن، له‌ هه‌مان کاتدا هه‌ندیک شتی جیگه‌ی مشتومر یا دژ به‌خۆیان دیزه‌ به‌ده‌رخۆنه‌ ده‌که‌ن و ناوی نابهن. ئەوه‌ دیاره‌یه‌کی جیهانی و ئەگه‌ر بتوانم بلیتم ئینسانیه‌، واته‌ هی هه‌موو مرو‌فیکه‌، به‌تایبه‌ت مرو‌فی سیاسه‌تکار، مه‌گه‌ر پو‌حیکیی گه‌وره‌ی وه‌ک ژان ژاک روسۆ، که‌ له‌ تیروتانه‌ی خه‌لک نه‌ترسی و خۆی له‌ قاو‌دا، ئەوه‌ش یه‌ک له‌ ملیۆنه‌! ئەو بیرهوه‌ری‌یانه‌ی ئەندامانی حیزب، سه‌ره‌رای هه‌ندیک ناته‌واوی و ده‌رخستنی ناپیویستی نه‌هینه‌کانی نیو حیزبه‌که‌ و خۆبواردن له‌ گێرانه‌وه‌ی هه‌ندیکیی پێویستی تر، که‌ره‌سه‌یه‌کی باشن بۆ نووسینی میژووی سیاسیی کوردستان له‌ داها‌توودا،

۱. دیاره‌ هه‌ولێ نه‌مر دوکتۆر عه‌بدوپره‌حمانی قاسملوو و مامۆستا عه‌بدوڵڵا سه‌ه‌ن‌زاده بۆ نووسینی میژووی حیزبی دیموکراتی کوردستان نابێ له‌ بیر بکری.

هەر بۆیه‌ش‌خاوه‌نی‌گرنگایه‌تی‌تایبه‌تن، به‌لام‌جگه‌له‌یه‌ک‌و‌دووان، ئه‌وانی‌تر‌له‌شی‌کردنه‌وه‌ی‌پووداوه‌کان‌و‌هه‌لسه‌نگاندنی‌هۆکاره‌کان‌دا‌کورتی‌دینن‌و‌زیاتر‌بیجمی‌حیکایه‌ت‌گیرانه‌وه‌به‌خۆوه‌ده‌گرن، که‌رچی‌ته‌نانه‌ت‌له‌و‌بیجمه‌ش‌دا‌هەر‌به‌که‌لکن.

کاک‌ئه‌میری‌قازی‌پوخساریکی‌ناسراوی‌حیزبی‌دیموکراتی‌کوردستانه‌و‌بۆ‌سالانیکی‌دوور‌دریژ، له‌ته‌مه‌نی‌میرمنداڵییه‌وه‌له‌گه‌ل‌یه‌کییه‌تی‌لاوان‌و‌پاشان‌راسته‌وخۆ‌له‌گه‌ل‌حیزب‌که‌وتوو‌ه‌و‌ماوه‌ی‌چه‌ند‌سال‌ئه‌ندامی‌ده‌فته‌ری‌سیاسیش‌بووه. پیه‌رانی‌حیزب‌له‌سه‌رده‌می‌کۆنگره‌ی‌دووه‌مه‌وه‌تا‌ئه‌م‌پۆ‌ده‌ناسی‌و‌ئه‌زموونی‌راسته‌وخۆ‌ی‌کار‌و‌هه‌لسوورانی‌له‌گه‌لیان‌هه‌یه، به‌و‌بۆنه‌یه‌وه‌بیره‌وه‌رییه‌کانی‌ده‌توانن‌خاوه‌ن‌گرنگایه‌تی‌تایبه‌ت‌بن‌و‌وه‌ک‌زانیاری‌ده‌ستی‌یه‌که‌م‌سه‌یر‌بکری‌ن.

کتیبی «له‌بیره‌وه‌رییه‌سیاسییه‌کانم» به‌شهرحی‌ژیا‌نی‌خۆ‌ی‌و‌بنه‌ماله‌که‌ی‌ده‌ست‌پیده‌کا‌و‌دوای‌سه‌رده‌می‌خویندن‌له‌قوتابخانه‌و‌زانستگه، ده‌گاته‌پیشه‌رگایه‌تی،‌چوون‌بۆ‌باشووری‌کوردستان‌و‌گه‌رانه‌وه‌بۆ‌پۆ‌ژ‌ه‌ه‌لات، هه‌تا‌هاتنه‌ده‌ر‌له‌ولات‌و‌نیشه‌جی‌بوون‌له‌ئوروپا.

ئه‌و‌بابه‌تانه‌ی‌که‌بۆ‌کان‌و‌ناوچه‌که‌ی‌بگرنه‌وه، له‌کتیبه‌که‌دا‌گه‌لیک‌زۆرن: نووسه‌ر‌له‌بنه‌ماله‌ی‌قازییه‌کانی‌مه‌هاباده، له‌گوندی‌حاجیاباتی‌سه‌ر‌چۆمی‌مه‌جیدخان‌له‌سه‌ر‌پێگای‌میان‌دوا‌و‌-‌بۆ‌کان‌له‌دایک‌بووه؛ دایکی‌له‌دیبوکرییه‌کانه؛ پۆلی‌یه‌که‌می‌سه‌ره‌تایی‌له‌قوتابخانه‌ی‌شاری‌بۆ‌کان‌خویندوو؛ له‌تاران‌هات‌و‌چۆ‌ی‌مالی‌حاجی‌په‌حمان‌ئاغای‌موهته‌دی‌کردوو؛ له‌گه‌ل‌کاک‌سه‌لاحی‌موهته‌دی‌له‌زانستگه‌ی‌تاران‌ده‌رسی‌خویندوو‌و‌ئه‌وان‌و‌چه‌ند‌که‌سی‌دیکه‌له‌خویندکارانی‌کورد «کومیته‌ی‌به‌پێوه‌به‌ری‌کاتی‌حیزبی‌دیموکراتی‌کوردستان»‌یان‌پیکه‌یتاوه‌و‌هەر‌له‌و‌پێوه‌دا‌که‌وتوته‌په‌یوه‌ندی‌له‌گه‌ل‌کاک‌سه‌عد‌و‌حه‌سه‌ن‌ئاغای‌موهته‌دی‌و‌سلێمانی‌عه‌لیار‌و...‌هات‌و‌چۆ‌ی‌بۆ‌کان‌و‌شیخه‌ر‌و‌سه‌درابادی‌کردوو‌و‌هەر‌له‌و‌یشه‌وه‌چوو‌ه‌بۆ‌باشووری

کوردستان.

به کورتی، کتیبه که بابه تی زۆری له په یوه ندیی بۆکان و ناوچه ی ده و روبه ری تیدایه و به هۆی زۆری بابه ته کانه وه من به کورتی ئاماژهیان پێده کهم. ئه وه ناوی هه ندیک که سایه تیی بۆکانییه له بیره وه رییه کان دا، هاوړی له گه ل باسی چه ند پووداویکی هاو په یوه ند به بۆکانه وه:

- جووتیارانی بۆکان، حاجی قاسمی که ریمی و عه ولا ئیرانی (ل ۲۹ و ۷۴):
- میرزا حه مه رپه ئووفی خه یات (ل ۲۹): عومه ری کوړی میرزا حه مه رپه ئووف (ل ۱۸۴):

- مه لا عومه ری عه سری (ل ۳۲، ۹۶):

- سه عدی موته دی (ل ۴۷، ۵۶):

- قاسم ئاغای موته دی (ل ۴۹):

- سه لاهی موته دی (ل ۴۲، ۴۹، ۵۲، ۵۵، ۹۶):

- حاجی ره حمان ئاغای موته دی (ل ۴۹):

- مامۆستا هه ژار (ل ۷۳ و...):

- محه ممه دی موته دی (ل ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۲۰، ۲۳۳، ۲۵۲):

- حه سه نی قوړجی (ل ۲۳۴، ۲۸۲):

- عه لی گه لاویژ (ل ۲۳۴، ۲۸۲):

- عه بدوللا موته دی (ل ۳۸۶):

- عومه ر ئیلخانی زاده (ل ۳۸۶):

- په که مین لقی «کومیتهی به ریوه به رایه تیی کاتیی حیزبی دیموکراتی کوردستان له بۆکان کرایه وه (ل ۴۷):

- یاغی بوونی جاشیکی بۆکانی که دواتر حیزب کوشتی (ل ۲۶۴ - ۲۶۵):

- مه سه له ی ده رکرانی په ک له ئاغاواتی ده و روبه ری بۆکان له سه ر ملکه که ی له لایه ن به رپرسی کومیتهی حیزب له بۆکانه وه و هانتی به ژن و منداله وه بۆ بۆکان. نووسه ر ده لی له کینشه ی دابه شکرانی زه وییه کان دا به و شیوه یه ی وا

دهکرا و له نه بوونی یاسایه کی ریک و پیکدا، دژ به و دابه ش کردنا نه وه ستاوه، به لام به رپرسی کومیتیه ی بوکان و دوکتور قاسملوو ئه ویان به لایه نگری له ئاغاوات تۆمه تبار کردوو ه (ل ۲۶۷ - ۲۶۸).

له شوینی جیا جیای کتیه که دا نووسه ر باسی جیا وازی بیرو بو چوونی خوی له گه ل دوکتور قاسملوو، که ریمی حیسامی و حه مه ده مینی سیراجی ده کا و به «تو ده کرات» ناویان ده با. له به رانه ردا په سنی رپیاز و که سایه تی و توانا کانی عه بدوللا ئیسحاقی (ئه حمه د توفیق) ده دا، هر ئه وه ش گرنگایه تی به کتیه که ی ده به خشی، له به روه ی ئیمه ریوایه تی لایه نه که ی ترمان له کیشه ی نیوان دوو بالی ناسراو به ئیسحاقی و قاسملوو ی حیزب له زمان چه ند که سه وه بیستوو ه و ئه م ریوایه ته، بو چوونی لایه نه که ی دیکه ده رده خا، که رچی نووسه ر له خویندنه وه ی بابه ته کان دا هه ست ده کا هه لو یستی نووسه ر له سه رده می کۆنگره ی دووه م و خه باتی چه کدارانه ی بالی شو ر شگیر و شو رشی ئه یلوول، هه لو یستیکی به ینا به ینی بووه و نه له گه ل ئه م لایان که را وه ته وه نیو خوی و لات و نه له گه ل نه مر عه بدوللا ئیسحاقی زوری دانوو کۆلاوه. ئه وه تیگه یشتنی که سیکی وه ک منه له دوا ی خویندنه وه ی کتیه که، ده نا وا هه یه نووسه ر خوی له گه ل ئه م لیکانه وه ی من نه بی.^۱

۱. ئه میر قازی، «له بیره وه رییه سیاسییه کانم»، ناشر (؟)، چاپی ئاپیک، ستۆکهۆلم ۲۰۱۰، ۴۸۲ لاپه ره، کوردی.

بیره‌وه‌رییه‌کانی مه‌لا محهممه‌دی خزری

بیره‌وه‌رییه‌کانی مامۆستا مه‌لا محهممه‌دی خزریم به شوین بیره‌وه‌رییه‌کانی کاک ئەمیری قازی‌دا خوینده‌وه و پاشان چوومه سۆراغی بیره‌وه‌رییه‌کانی کاک سه‌عید کویتسانی. هه‌رسی ئەو که‌سانه له سه‌رده‌می رێبه‌رایه‌تی کاک عه‌بدوڵلا ئیسحاقی (ئه‌حمه‌د توفیق)‌دا ئەندامی چالاکی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران بوون و پیکه‌وه له‌گه‌ڵ گه‌لیک هه‌لسووپاوانی دیکه‌ی حیزب له باشووری کوردستان ژیاون. ئەو سه‌رده‌مه به‌ چه‌ند دیارده‌ی گرنگ دیاری ده‌کری: کۆده‌تای ساڵی ۱۹۵۸ عه‌بدوڵکه‌ریم قاسم له‌ عێراق؛ گه‌رانه‌وه‌ی بارزانی له‌ سوۆقیه‌ت؛ شوێشی ئەیلوول؛ دووبه‌ره‌کی نیوان بارزانی و باڵی مه‌کته‌بی سیاسی پارتی؛ پیکهاتنی کۆنگره‌ی دووه‌می حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران؛ چه‌نده‌ره‌کی و جیاوازی نیوان لایه‌نگرانی عه‌بدوڵلا ئیسحاقی له‌لایه‌ک و سوله‌یمانی موعینی، سمایلی شه‌ریف‌زاده، حه‌مه‌ده‌مینی سێراچی، دوکتۆر قاسملوو، که‌ریمی حیسامی و... له‌لایه‌کی تر؛ پیکهاتنی کومیته‌ی شوێرشگیژ له‌ژێر کارتیکه‌ری مائوئیسیم و شه‌ری چریکی گریلا‌ی چه‌پ له‌ زۆر ولاتی دیکه‌دا؛ جیا‌بوونه‌وه‌ی سه‌لاحوددینی موهته‌دی و محهممه‌دی ئیله‌خانی‌زاده له‌ حیزبی دیموکرات و پیکهینانی حیزبی رزگاری و... سه‌ره‌نجام شه‌هادته‌ی ده‌یان شوێره‌لاوی کورد راسته‌وخۆ به‌ده‌ستی ژاندرمه‌ و ساواکی ئێرانی یا له‌ رێگه‌ی پاراستنی پارتیه‌وه.

بیره‌وه‌ریی ئەم سێ که‌سایه‌تییه‌ی ئێو حیزبی دیموکرات ده‌توانی روونکه‌ره‌وه‌ی گه‌لیک لایه‌نی نادیار‌ی خه‌باتی سیاسی و چه‌کداریی ئەو سالانه‌ بی، گه‌رچی له‌ بۆچوون و ته‌نانه‌ت گێترانه‌وه‌ی رووداوه‌کان‌دا جیاوازی به‌رچاو هه‌یه، به‌لام‌ بابته‌ی واش گه‌لیک زۆرن که‌ هه‌ر سێ لایه‌ن له‌سه‌ریان هاوده‌نگ و هاوبه‌شن و ئەوه‌ش کاری میژوونووسانی دوا‌پۆژ هاسان ده‌کاته‌وه. ئاشکرایه له‌ هه‌رسیک ده‌قه‌که‌ رووداوه‌کانی سه‌باره‌ت به‌ بۆکان ره‌نگیان داوه‌ته‌وه.

۱. نووسەر له گێرانه‌وه‌ی ڕووداو و باسی که‌سایه‌تییه‌کان دا گه‌لیک جار ناوی کاک سه‌لاحوددینی موهته‌دی (مسته‌فا) و نه‌مر محهمه‌دی ئیله‌خانی زاده (کاوه) ده‌با و کاتی له ده‌سته‌ی یه‌که‌می ئه‌و لوانه‌ی ڕۆژه‌لاتی کوردستان ده‌دوێ و گه‌یشتوونه‌ته باشوور، ئه‌و دوو که‌سه‌ش وه‌ک «دوو لاوی خوینده‌وار و ڕووناکییر» ده‌ناسینی، ئینجا ده‌گاته سه‌ر کیشه و چه‌ندبه‌ره‌کی نیو حیزب و پیکهاتی حیزبی ڕزگاری له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌وه (لاپه‌ره ۱۸ - ۲۱). له لاپه‌ره‌کانی دواتریش دا باسی ئه‌م دوو که‌سه و چوونیان به‌ره‌و مه‌کته‌بی سیاسی و ڕقوکیی عه‌بدوللای ئیسحاقی به‌رانبه‌ر به‌وان دینیته‌ گۆڕی. ئه‌و لاپه‌رانه بریتین له: ۳۶، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۶، ۷۶، ۸۶، ۸۷ و ۱۸۲ و پاشکۆ.

۲. ناوی میرزا حه‌مه‌ره‌ئووفی حافی‌زولقورئان، خه‌یاتی بۆکانی و به‌رپرس و هه‌لسوورپاوی حیزبی دیموکراتی کوردستان له راپه‌ڕینی سالی ۱۹۵۳ی بۆکان، که ماوه‌یه‌ک دواي کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژ په‌ریوه‌ی باشووری کوردستان ببوو و له‌وێ به‌ناوی «ره‌ئووف مه‌لا حه‌سه‌ن» هه‌واوکاریی حیزبی دیموکرات و پاشان پارتی دیموکرات و شۆڕشی ئه‌یلوولی ده‌کرد، چه‌ند جار له بیره‌وه‌رییه‌کانی خزری دا هاتووه. میرزا حه‌مه‌ره‌ئووف له باوه‌ڕپیکراوانی نزیکي عه‌بدوللای ئیسحاقی و ناحه‌زانی بالی چه‌پی نیو حیزب بوو. بۆ باسی ئه‌و ده‌بی سه‌یری لاپه‌ره ۲۲، ۳۱، ۴۹ (باسی هه‌لبژێردانی به‌ئendamیه‌تی کومیته‌ی چاوه‌دێری)، ۷۱، ۷۷ و ۲۱۸ بکری.

۳. جگه‌ له‌و سه‌ی که‌سه، ناوی هه‌ندیک خه‌لکی دیکه‌ی بۆکانیش له کتیبه‌که‌دا هاتوون.

- کاک سه‌عه‌دی موهته‌دی، لاپه‌ره ۳۶.

- مه‌لا عومه‌ری عه‌سری، لاپه‌ره ۳۶، ۸۵ تا ۸۷ و پاشکۆ.

- سه‌ید کامیلی ئیمامی [ئاواتی شاعیر] (وه‌ک هه‌لبژێرداوی غیابی بۆ ئendamیه‌تی

کومیته‌ی ناوه‌ندی دواي کۆنگره‌ی دووه‌م): لاپه‌ره ۴۸.

- حه‌یب قه‌ره‌گوێزی (وه‌رزێر)، (وه‌ک هه‌لبژێرداوی کومیته‌ی ناوه‌ندی)، لاپه‌ره

- مامۆستا ههژار موکریانی، (وهک ههلبژێردراوی کومیتهی ناوهندی)، لاپه ره ۴۸، ۱۱۹، ۱۹۴، ۲۰۲.

- سهید تاهیری ئیمامی، (وهک ههلبژێردراوی کومیتهی چاوه دیری)، لاپه ره ۴۹، ۷۷، ۲۱۸.

- مامۆستا خالیدی حیسامی (هیدی)، لاپه ره ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۹، ۱۳۰.

جگه له ناوی که سایه تیبیهکان، هه ندیک جار هه والی شاری بۆکان و دهووبه ریشی له کتیبه که دا ده بیندري: له راگه یاندنی هه والی هه لسوورانی سیاسیی دواي کونگره ی دوو هه م و دابه ش کرانی به پر سایه تیبیهکان دا، نووسه ر ده لی: «ناوچه کانی سه رده شت، مه هاباد، بۆکان و هه وشار کاک سلیمانی موعینی به پرسیان بوو» (ل ۷۴ و ۷۹). هه ره وها باسی هه ندیک شوینی دهووبه ری بۆکانیش دهکا، وهک گوندی قالوئ، قه ره گوێز و کیوی حاجی کیمی له قه ره گوێز. وهکوو دیاره قالوئ شوینی شه هاده تی کاک عه ولای موعینی و مینه شه م بوو (ل ۸۶).

نووسه ر له چه ند شوین به شیوه یه ک له په یوه ندیه کانی نیو ئه ندیمان و به تایبه ت به پر یوه به رایه تیی ئه و ده می حیزب ده دوی و له زمان سوله یمانی موعینییه وه عه بدوللا ئیسحاقی به «جینایه تکار» ناو ده با (ل ۱۱۴) یا باس له کوژرانی ئه سه عدی خودایاری و قادر شه ریف و سه دیقی ئه نجیری به ده ست خویی به کان دهکا و سه ره په تی ئه و ئه عدامانه به زوری ده گه یه نیته وه عه بدوللا ئیسحاقی، که خوینه ری دلسۆزی گه ل ناتوانی به خویندنه وه یان ناشاد نه بی. من به راده یه ک ئه م رووداوانه دلی ئیشاندم که له سه ر رووپه ری ۱۵۶ ی کتیبه که نووسیومه «قانونی جه نگه ل!» هیوادارم من هه له م کردبی! ئه و هه لوئسته م ته نیا سه باره ت به نووسه ری به ریژی کتیبه که نییه و به گشتی بیزارم له یه کتر پووچاندنه وه ی خودیه یه کان که له زۆربه ی بیره وه ریه یه کانی ئه و سالانه دا دیارده یه کی به رچاوه .

نووسه ر دژ به وه ده وه ستی که ناوی «کومیتهی شوڕشگێڕ» یا «ئینقلابی» له سه ر ئه و خه باتکارانه دابندری که له و سالانه دا گه رانه وه ئیزان و له شه ری ژاندرمه و سپای ئیزانی دا شه هید کران. ئه و له گه ل ئه و بۆچوونه دایه که ئه وان هه وت که س

بوون و به‌ناوی کومیتە‌ی نوێ‌ی رێبه‌رایه‌تی‌ی حیزبه‌وه‌ه‌لبژێردران و هیچی تر (ل
۱۳۱ به‌دواوه‌). ئەم بۆچوونه‌ وا‌هه‌یه‌ ناحه‌زی زۆر بن، به‌لام نووسەر له‌ جه‌نگه‌ی
کاره‌کان‌دا بووه‌ و ناکرێ چاو له‌ هه‌وال یان بۆچوونه‌کانی بپۆشرێ.^۱

۱. محهمهد خزری، «لاپه‌رهبه‌ک له‌ تیکۆشان و جوولانه‌وه‌ی ساڵه‌کانی ۴۲ - ۴۷ (۱۹۶۳) -
۱۹۶۷) ی حیزبی دیموکراتی کوردستان»، ناشر: نووسەر، سوید ۲۰۰۳، ۲۲۹+۳۷ لاپه‌ره،
کوردی.

بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌عید کویتستانی

وه‌ک له دوو به‌شی پێشتردا نووسیومه، ئەم کتێبه‌م دوای بیره‌وه‌رییه‌کانی «کاک ئەمیری قازی» و «مامۆستا مه‌لا محهممه‌دی خزری» خۆینده‌وه. ئەو سی‌که‌سه له هه‌لسوورپاوانی سه‌رده‌می کۆنگره‌ی دووه‌می حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران بوون.

کاک سه‌عید خه‌لکی ناوچه‌ی نه‌غه‌ده‌یه و هاوڕێ له‌گه‌ڵ نه‌مران سماییلی شه‌ریف‌زاده و مه‌لا ئاواره، یه‌ک له ۷ که‌سی ئەندامی «کومیته‌ی نه‌ینی»ی حیزب بووه. ئەو کومیته‌یه دوابه‌دوای کۆنگره‌ی دووه‌م و رۆیشتنی کاک ئەحمه‌د توفیق پیکهات و به‌گشتی به‌ناوی «کومیته‌ی شوێرشگێڕ»ه‌وه ده‌ناسرێ. ئەو ئەندامانه‌ی حیزبیش که دوای ئەو رۆژانه‌ گه‌رانه‌وه ئێران و له شه‌ری ژاندرمه‌دا شه‌هید کران یا به‌هاوکاری پارسنتی پارتی گیران و ئیعدام کران، به‌ناوی ئەو کومیته‌یه‌وه ناسراون. مه‌لا محهممه‌دی خزری لای وایه ئەوه کومیته‌یه‌کی ئاسایی به‌رێوه‌به‌رایه‌تی حیزب دوای کۆنگره‌ی ۲ بووه و نایب ناوی کومیته‌ی شوێرشگێڕی له‌سه‌ر دابندرێ، به‌لام کاک سه‌عید کویتستانی به «کومیته‌ی ئینقلابی» ناوی ده‌با (ل ۱۸۰).

دوای شکستی کومیته و شه‌هید بوونی به‌شیک له ئەندامه‌کانی، نووسه‌ر ده‌گه‌رێته‌وه ئێران و خه‌ریکی ژيانیکی به‌رواله‌ت ئاسایی، به‌لام که‌م‌وزۆر سیاسی ده‌بی و له‌ بره‌گه‌ی شوێرشگی ۱۹۷۹ی ئێران‌دا سه‌رله‌نوێ ده‌چیته‌وه سه‌ر هه‌لسوورپانی حیزبی و بۆ ماوه‌ی سالانیک له‌گه‌ڵ حیزبی دیموکراتی کوردستان‌دا هاوکاری ده‌کا، له‌ کۆتاییش‌دا به‌ په‌نابه‌ری دیته‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات و تا کاتی نووسینی بیره‌وه‌رییه‌کانی له‌ ئوروپا نیشته‌جێ ده‌بی.

بابه‌تی نیو کتێبه‌که‌ زۆرن و له‌وانه‌ هه‌واڵ له‌مه‌ر کۆژرانی کاک سه‌دیقی ئەنجیری و شه‌ری سالی ۱۳۵۸ی نه‌غه‌ده و شه‌ری نیوان کۆمه‌له و حیزبی دیموکرات له‌ سالی ۱۳۶۴، که له‌ راگه‌یانندی ئەم هه‌والانه‌دا بی‌لایه‌ن ده‌نوینێ و ویناچی راستیه‌کان بۆ

به‌رژه‌وه‌ندیی حیزبی بشاریتته‌وه، بۆ نموونه، ده‌لی کۆمه‌له‌هه‌لگیرسینه‌ری شه‌ر له‌گه‌ل هیزیی شه‌هید موعینی حیزبی دیموکرات نه‌بوو (ل ۲۵۱ - ۲۵۳).

به‌لام ئه‌وه‌ی وا له‌ کتیبه‌که‌دا بۆکان بگریته‌وه ئه‌وانه‌ی خواره‌وه‌ن:

ل ۶۲: فایق ئه‌مین (سوله‌یمانی موعینی) گوتی کاتیکی باش هاتوی [بۆ باشووری کوردستان]، ئیستا که‌ کاوه و مسته‌فا (سه‌لاحه‌ددینی موته‌دی و محهمه‌دی ئیلخانی‌زاده)ش هاتوون و لای کاک ئه‌حمه‌د توفیق (شوباتی ۱۹۶۳)؟.

ل ۶۴: ده‌مانویست حیزبی دیموکراتی کوردستان وه‌خۆخه‌ین و هه‌ر که‌تیکی پێ به‌دین. له‌سه‌ر داوای براده‌ران له‌ کۆیسنجاق له‌ شاری حاجی قادری کۆبی... کۆبوونه‌وه... به‌شدارانی کۆبوونه‌وه‌ بریتی بووین له‌ پینچ که‌س، واته‌ کاک عه‌بدو‌ل‌لای ئیسحاق، کاک سوله‌یمانی موعینی، کاک سه‌لاحه‌ددینی موته‌دی، کاک محهمه‌دی ئیلخانی‌زاده و بۆخۆم. ئه‌و کات حیزب ۱۵-۱۴ پێشمه‌رگه‌ی هه‌بوو. دیاربوو «کاوه» واته‌ کاک محهمه‌دی ئیلخانی‌زاده وه‌ک مه‌سئولی به‌شی پێشمه‌رگه‌ دیاری کرابوو و له‌ کۆبوونه‌وه‌که‌دا ته‌ئید کرایه‌وه... بۆ سه‌لاحه‌ددینی موته‌دی، لای بۆکان و سه‌قز و هه‌وشار... دیاری کرا.

ل ۶۷: له‌ سالی ۴۲ی هه‌تاوی (۱۹۶۳) له‌سه‌ر داخواری ئه‌حمه‌د توفیق کۆبوونه‌وه‌یه‌که‌مان له‌ گوندی ئالانی پیکه‌ینا... هه‌والیک له‌ سه‌لاحه‌ددینی موته‌دی و محهمه‌دی ئیلخانی‌زاده نه‌بوو. دیار بوو له‌ نیوان ئه‌حمه‌د توفیق و ئه‌وان دا ساردوسری پیکه‌اتبوو، به‌لام ئه‌حمه‌د توفیق باسیکی له‌ ناکۆکی نه‌کرد و گوتی کاریکیان پێ ئه‌سپێردراوه‌ بزانی پێیان ده‌کرێ بیکه‌ن، به‌لام کاتی له‌ ده‌ری له‌ کاک فایق (سوله‌یمانی موعینی)م پرسی بۆچی مسته‌فا و کاوه نه‌هاتوون؟ وه‌لامی داوه‌ و گوتی له‌گه‌ل ئه‌حمه‌د نیوانیان سارد، تکایه‌ جارێ باسی مه‌که‌ بزانی چی لێ دێ. دواي ماوه‌یه‌ک بۆمان پوون بوویه‌وه‌ نه‌ک هه‌ر له‌گه‌ل یه‌ک نه‌ماون به‌لکوو دژایه‌تی یه‌کتريش ده‌که‌ن، ئه‌حمه‌د توفیق بۆیه‌ غه‌یبه‌تی سه‌لاحه‌ددینی نه‌ده‌کرد ده‌یویست بزانی نیزیکی و دووری ئه‌وان له‌ بارزانی به‌کوێ ده‌گا. کاتیک به‌وه‌ گه‌یشته‌ که‌ ناتوانن نه‌زه‌ری بارزانی بۆ لای

خۆیان پراکیشن، ئەحمەد توفیق بۆی له سیمی ئاخر دان، ئەوهی نەدەبوو له ئاست کاوه و مستهفا بیکا، کردی.

ل- ۸۲: حوسینی مه‌دهنی پیشنیاری پیکردم و گوتی مام جه‌لال له قه‌لادزییه با بچینه لای چاومان پێی بکه‌وئ و هیندیگ مه‌سایلی خۆمانی له‌گه‌ل دا باس بکه‌ین... مام جه‌لال پیشنیاری پیکردین له‌گه‌لی بچینه لای مستهفا و کاوه... پیمان گوت ناتوانین له‌گه‌ل ئەوان پیکین و کار بکه‌ین. چونکه له‌و سه‌روبه‌نده‌دا بوو که مستهفا و محهمه‌د برۆشووریکیان وه‌ک به‌رنامه‌ به‌ناوی «کۆمه‌له‌ی رزگاری» ده‌رکردبوو... له‌گه‌ل بیروبو‌چوونی ئیمه‌ نەده‌هاته‌وه... بۆ ئەوهی قسه‌ی مام جه‌لال نه‌شکابێ زۆر به‌ نابه‌دلی هه‌ستاین له‌گه‌ل مام جه‌لال چووین بۆ مزلی کاک سه‌لاح و کاک محهمه‌دی ئیلخانی زاده.

ل- ۹۶: کاک ره‌ئووفی خه‌یات له‌لایه‌ن ئەحمه‌د توفیقه‌وه وه‌ک به‌رپرس له‌و بنکه‌یه [سونی] دانرابوو. مه‌لا ره‌سوول [ی پیشنماز و براده‌ران ده‌گه‌نه بنکه و دوا‌ی نان خواردن هه‌ر شه‌وی هه‌وه‌ل له‌گه‌ل کاک ره‌ئووف لێیان ده‌بی به‌ کیشه. ره‌ئووف پیاویکی فه‌قیرۆکه‌ی قسه‌گیره‌وه‌ی له‌بنه‌وه‌بری ئەحمه‌د توفیق بوو. له‌گه‌ل مه‌لا ره‌سوول قسه‌یان لێ چه‌پ دێ و مه‌لا ره‌سوول له‌گه‌ل ئەو براده‌رانه‌ی له‌گه‌لی بوون، ره‌ئووف و یه‌ک دوانیکیان چه‌ک ده‌که‌ن.

ل- ۱۰۸: ده‌بووا‌یه کاک قادر شه‌ریف و کاک هه‌سه‌ن نه‌غه‌ده‌یی و کاک محهمه‌دی کاکا‌غاش له‌ ده‌وربه‌ری مه‌هاباد و بۆکان و هه‌وشار و... هه‌لسوورین.

ل- ۱۱۰: قادر شه‌ریف له‌ سه‌فه‌ری لای بۆکان په‌شیمان بوویه‌وه چونکه محهمه‌دی کاکا‌غازاده خوا‌حافیزی کردبوو و پۆیبوو.

ل- ۱۱۶: له‌سه‌ر ئەو به‌ریار و قه‌ول و قه‌راره‌ی... کاک قادر شه‌ریفیش به‌ره‌ولای ناوچه‌کانی پێ سپاردراوی خۆی، واته‌ ده‌وربه‌ری مه‌هاباد و بۆکان و سه‌رده‌شت بڕوا... قادر شه‌ریف بۆ شوینی دیاری‌کراوی خۆی پۆیی.

ل- ۲۰۲: [له‌ دوا‌ی شو‌پشی ۱۳۵۷ی گه‌لانی ئێران]، منیش له‌ ناوچه‌ی مه‌هاباد ده‌ست به‌کار بووم... و له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ناوچه‌ی «چۆمی مه‌جیدخان» م‌گرته

ئه‌ستوی خۆم.

ل ۲۰۷: من و [مه‌لا مه‌مه‌دی] خزریش له زمزیران‌را تا ده‌گاته ده‌وروبه‌ری مه‌هاباد و نزیک بۆکان هه‌ر شه‌وی له دنییه‌ک خه‌لکمان کۆده‌کرده‌وه و قسه‌مان بۆ ده‌کردن.

ل ۲۲۰: به‌هاری ۱۳۸۱ی هه‌تاوی کاک هه‌سه‌نی شه‌ره‌فی به‌لینی دابوو به‌کاک هه‌مه‌ده‌مینی عیسازاده (سمکۆ) سه‌ری ریکخراوی گلۆلان بدا... خۆمان گه‌یاند هه‌ری ریکخراوی گه‌ورکی ۳ له گلۆلانی سه‌روو.

ل ۲۳۰: یادی سه‌روان جاویدفه‌ر (هه‌ژار)، ده‌کاته باسیک.

ل ۲۵۷: کاک که‌مالی ره‌حیمی خه‌لکی ناوچه‌ی بۆکان له‌لای دوکتۆر سه‌عید به‌ده‌ل گوتبووی کومیته‌ی شارستانی سه‌رده‌شت کتیپی چاکی هه‌یه... ده‌یزانی دوکتۆر سه‌عید به‌ بیستنی جوړه کتیپیک هه‌ساسه و ناره‌حه‌ت ده‌بن. لێ ده‌پرسی چ جوړه کتیپیک؟ ناوبراو بۆ خو شیرین کردن ده‌لی... ته‌نانه‌ت دووسی کتیپی ده‌رسی و مانیفیستی حیزبی کۆمۆنیست له‌وی له‌ گۆری بوو.

ل ۲۸۴: دوا‌ی چه‌ند پوژ کاک سه‌لامی عه‌زیزی هات و کومیته‌ی شارستان‌[ی سه‌رده‌شت]م ته‌حویل دا و خواحافیزیم له‌ براده‌رانی کومیته‌ کرد.^۱

۱. سه‌عید کاوه، «ئاو‌ریک له‌ به‌سه‌ره‌اتی خۆم و رووداو‌ه‌کانی نیو حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران»، چاپی یه‌که‌م خا‌که‌لیوه‌ی ۱۳۷۵ (۱۹۹۶)، ناشر: نووسه‌ر، ۳۱۵ لاپه‌ره، کوردی، ژماره‌ی کتیپخانه: ۸ ۴۰۷۷ ۴۳۰ ۹۱.

بیرەوهرییه کانی نەمر میرزا حەمەرەئووفی خەیات (رەئووفی مەلا حەسەن)

ژیانی پڕ لە شانازیی مامۆستا رەئووفی حافیزەلقورئان، بەرگدرۆوی شاری بۆکان دواى تەمەنیکى دريژى خزمەت و خەبات، لە رۆژى ۲۰۱۱/۴/۹ دا لە شاری سلیمانی کۆتایی پێهات و بەرپرسیانی بێئەمەگى حیزبە سیاسییەکانى رۆژەهلات و باشوور و هەندیک کەسایەتیی ناسراوی رۆژەهلاتی کوردستان، کە دانیشتووی باشوورن، مەرگەکەشیان وەک ژيانى، خستە پشتگوێ و تەنانەت سەرەخۆشییەکی ئاساییشیان لە منداڵەکانى دریغ کرد.

«ئیمە دەرگانهى داد بووین، ئاوا ستممان لى چوو

داخوا قەسرى ستمكار چۆن تووشى نشوستى بى!»^۱

ژیانی مامۆستا رەئووف لێواولیو بوو لە خەباتی سیاسی و چەكدارى و پینشمەرگەیی لە پینا و کوردستانە خۆشەویستەکەى دا کە دەیگوت: «بە بەهەشتی ناگۆرمەوه». لە و رینگایەشدا تووشی زیندان، ئاوارەیی، هەژاری، نەخۆشى و کورکۆژراوی هات، بەلام کۆسپ و کارەساتەکانى ژيان نەیانتوانی سەرى لە قەندیل بەرزترى پێ دانەوینن و تەنانەت لە رۆژانى پیری و نەخۆشیشدا دەستی بە چەکی خەبات رهاووی بۆ نیاز لە هیچ بوونەوهریکى سەرزهوى پى دريژ بکەن. ژيانى مامۆستا نمونەیهک بوو لە پاکى، راستى، سەر بەرزى، ئەخلاق و وەفادارى بە نیشتمان.^۲

مامۆستا رەئووف تا کۆتایی ژيان لەسەر بیروباوەرى سیاسى خۆى مایهوه و

۱. وەرگێڕاوی فەردیکى شاعیری فارس «خاقانى شیروانى».

۲. من شانازیی ئەوهم هەبوو لەو ماوهیهدا چەند جار بە تەلهفون لەگەڵ مامۆستادا قسە بکەم. جارى یەكەم مامۆستا بە پیکەنینهوه فەرمووی کاک سەلاحوددینی موهتەدى پێی گوتووم کە تو لە وتاریکدا حەسرەتى ئەوەت خواردوو و من و حاجی قاسمى کەرمى کۆچی دواپیمان کردوو و بیرەوهرییهکانمان تۆمار نەکراون. ئەوا من زیندووم، فەرمو! ئەو قسەیهى کاک سەلاح راست بوو و من بە بیستنى هەوالی دريژەى ژيانى مامۆستا لە سلیمانى شاگەشکە بووم. بەشیک لە کارى تۆمارى بیرەوهرییهکانیش هەر لە وێه دەستی پیکرد.

نه‌گۆرا. بۆ ئه‌و، دواى كوردستانى مه‌زن، دوو كه‌س له هه‌مووان گرنه‌گر بوون، كه تا دواچركه‌ى ژيان وهك قاره‌مان سه‌يرى كردن و وهك بوت سوچه‌ى بۆ‌بردن: مسته‌فا بارزانى و ئه‌حمه‌د توفيق. هه‌يچ گۆرانكارىيه‌كى سياسى، كۆمه‌لايه‌تى، بنه‌ماله‌ى، شه‌خسى يا هه‌يچ خۆشى و نه‌خۆشيه‌كه نه‌يانتوانى ئه‌و دوو قاره‌مانه له بىرى مامۆستا به‌رنه‌وه. هۆكارى گرنه‌گر بوونى ئه‌وانه‌يش لای مامۆستا خۆى گوتنه‌ى، ئه‌و راستيه‌ى بوو كه له‌په‌ناو سه‌ربه‌خۆى كوردستان و سه‌رفرازى كورد به‌گيان و به‌دل خه‌باتيان كردبوو و ئه‌و‌يش به‌ختى ئه‌وه‌ى ببوو له نزيكه‌وه بيانناسى و هاوخه‌بات و هاوسه‌نگه‌ريان بى.

به‌خته‌وه‌رانه كاك ئىسماعيل ئىسماعيل‌زاده ماوه‌ى سال و نيوپك پيش كوچى دواى مامۆستا چاوپيکه‌وتنىكى دوورودريژى چه‌ند رۆژه‌ى له‌گه‌ل كرد و بىره‌وه‌رييه‌كانى به‌ ده‌نگى خۆى تۆمار كرد. هه‌روه‌ها مامۆستا به‌شى زۆرى بىره‌وه‌رييه‌كانه‌ى به‌ ده‌سخه‌تى خۆى نووسيه‌ى وه و دايه كاك ئىسماعيل، منيه‌ى وهك به‌رپرسيك بۆ بىره‌وه‌رييه‌كانى ده‌سنه‌شان كرد. دواتر هه‌موو يادداشته‌كان له‌لايه‌ن كاك ئىسماعيله‌وه تايپ کران و ئه‌و‌يش و منيه‌ى خه‌رىكى نووسينه‌ى په‌راويز و روون‌کردنه‌وه له‌سه‌ر هه‌ندىك پروداوى سياسى و كه‌سايه‌تیه‌ى جیگه‌ى باسى يادداشته‌كان بووين، كه مامۆستا ته‌له‌فونى بۆ كردم و فه‌رموى جارى ده‌ست رابگرن و بلاوى مه‌كه‌نه‌وه. له‌و كاته‌دا مامۆستا ره‌ئووف گه‌لىك نه‌خۆش بوو، له‌ ماله‌وه كه‌وتبوو و من به‌روونى هه‌ستم كرد كه ده‌يه‌هوى بلاو‌کردنه‌وه‌ى يادداشته‌كان بکه‌وتته‌ سه‌رده‌مى دواى ژيانى خۆى. هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه هۆى ده‌ست‌راگرتن و بلاونه‌کرانه‌وه‌ى بىره‌وه‌رييه‌کان.

ئىستا كه مامۆستای نهمر به‌جیه‌ى هه‌شتووین و كاك ئىسماعيله‌يش چه‌رمه‌سه‌رى و ته‌نگزه‌ى ژيانى كوردستانى كۆتايى هاتووه و له شوپه‌نىكى به‌ متمانه‌ترى ئه‌م جيهانه ده‌ژى، ده‌توانم مزگینه‌ى ئه‌وه به‌ خوینه‌رانى «بۆكان له‌ میژوودا» بده‌م كه بىره‌وه‌رييه‌كانى

مامۆستا رەئووف بەبێ هیچ چەشنە دەستیوەردان و گۆرپن یا راستەوپاستەکردنی تاقە پستەیه‌کیش، تەنیا دوای نووسرانی پەراویز و روونکردنەوهی پێویست لەسەر هەندیک رووداوی ژبانی مامۆستا، سەرەتا لە مالمپەری پۆژھەلات/ بۆکاندا بە شیۆهیه‌کی هەفتانە بلأو دەکریتەوه و پاشانیش بیجمی کتیبی پێدەدری و لە نیوخوی ولات دەکەوێتە بەردەستی خوینەران.

بیرەوه‌رییەکانی مامۆستا رەئووف لە سێ بەش پیکھاتون:

- یەكەم، سەرەدەمی خەباتی سیاسی لە بۆکانی سەرەدەمی کۆماری کوردستان (۲۵.۱۳۲۴ واتە ۱۹۴۶) و بەتایبەت سالانی ۱۳۳۰ - ۱۳۳۲ (۱۹۵۱ - ۱۹۵۳)، کە بە راپەرینی شکۆداری خەلکی بۆکان و ناوچەیی فەیزوللابەگی دژ بە ئاغاوات و خاوەن‌مەکان دیاری دەکری و بە کۆدەتای ئەمپریالیستی ۲۸ گەلانی ۱۳۳۲/ ۱۹۵۳، رووخانی حکومەتی موسەددیق و گەرانەوهی شا بۆ ئێران کۆتایی دی.

دیاردەیی گرنگی ئەو سالانەیی بۆکان بریتین لە هەول و خەباتی کۆمەلانی گەل دژ بە فیتووالی چەوسیتەر؛ تیکشکانی راپەرینەکانی شار و گوند لە ناوچەیی بۆکان؛ گیرانی مامۆستا و خەباتکارانی دیکەیی ناوچەکە و لە کۆتایی دا هەلاتتی ژمارەیه‌ک لە راپەرپوان، وەک نەمر حاجی قاسمی کەریمی و مامۆستا رەئووف، لە دەست گرتن و کوشت‌وبری ئاگانانی بۆکان و حاوانەوهیان لە باشووری کوردستان. لەو ماوه‌یه‌دا، مامۆستا رەئووف بەرپرسیایەتی لقی بۆکانی حیزبی دیموکراتی کوردستانی لە ئەستو دەبی و پەيوەندییەکی پۆژانەیی لەگەڵ راپەرپوانی شار و دی دەبی.

- دووهەم، چوونی مامۆستا بۆ باشوور و پەيوەست بوونی بە ریزی خەباتی چەکارانەیی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران و هاوسەنگەر بوونی لەگەڵ نەمران ئەحمەد توفیق، موعینییه‌کان، شەریف‌زادە، مەلا ئاوارە و... تا بڕگەیی کۆنگرەیی دووهەمی حیزب لە ۱۹/۱۱/۱۹۶۴، دووفاقە بوونی حیزب و لەگەڵ بانی ئەحمەد توفیق کەوتنی مامۆستا.

- سێهەم، خۆلادان لە کیشەیی بالەکانی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران و چوونە نیو ریزەکانی شوێرشیی ئەیلوول بە رێبەراییەتی نەمر بارزانی و شەهید

بوونى يەك لە كورەكانى لەپىناو خاك و نەتەو، تا قۇناغى دانىشتنى دواى ھەرەسى
۱۹۷۵ و گەرانەوھى بۇ سەر ئىشوكارى بەرگدروويى لە سلىمانى.

بىرەوھرىيەكانى مامۇستا ھەر سى ئەم قۇناغە گرنگانەى ژيانى خۇى و خەباتى
گەلى كوردى بەروونى گرتۆتەبەر.

يادى «مامۇستا ھەمەرەئووفى حافىزەلقورئان» ناسراو بە «مىرزا ھەمەرەئووفى
خەيات» و «رەئووفى مەلا ھەسەن» بۇ ھەمىشە زىندوو بى!

بیره‌وه‌رییه‌کانی ناسر حیسامی

کاک ناسر حیسامی ږووناکیبیریکی هه‌لکه‌وته‌ی گه‌له‌که‌مانه. نووسینی سه‌ر مالپه‌ره‌که‌ی به‌قه‌درایی وتاری سه‌ر ته‌له‌فیزیۆن و ئه‌ویشی به‌را‌ده‌ی کار و کرده‌وه‌ی سیاسی سی ده‌یه‌ی ږا‌بردووی، دلسۆزانه‌ن.

کاک ناسر ماوه‌یه‌که‌ له‌ مالپه‌ره‌که‌ی خۆی (شارستان)دا، زنجیره‌یه‌ک بیره‌وه‌ریی ژبانی تاکه‌که‌سی و کۆمه‌لایه‌تی -سیاسی خۆی بلاوده‌کاته‌وه‌ که‌ له‌ باری سیاسییه‌وه‌ به‌نیوه‌رۆک و له‌ باری زمانه‌وه‌ شیرین و شیاوی خۆیندنه‌وه‌ن. له‌ سه‌رده‌میکدا که‌ ته‌له‌فیزیۆن و چاپه‌مه‌نیه‌ کوردیه‌کان بایه‌خی پێویست به‌ ره‌سانه‌یه‌تی زما‌نی نه‌ته‌وايه‌تیمان ناده‌ن و ږۆژانه‌ ده‌یان وشه‌ی بیگانه‌ی ئاو‌یته‌ ده‌که‌ن، قه‌له‌می ره‌سه‌نی نووسه‌ر بۆ ئه‌ده‌بی کوردی غه‌نیمه‌تیکه‌. به‌شیکي به‌رچاو له‌و ږووداوانه‌ی وا له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی ناسر حیسامی‌دا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه‌ له‌ موکریان و ده‌ورو به‌ری بۆکان ږا‌بردوون.

خۆزگه‌ کاک ناسر بیره‌وه‌رییه‌کانی له‌ کورتی نه‌ده‌ب‌ریه‌وه‌ و به‌ دوورودریژی زیاتره‌وه‌ باسی ږووداوه‌کانی ده‌کرد. هه‌روه‌ها، به‌گویره‌ی جیگه‌ و پینگه‌یه‌ک که‌ ئیستا له‌ ږۆژنامه‌گه‌ری کوردی‌دا هه‌یه‌تی، چاوه‌روانی ئه‌وه‌ی لی‌ده‌کری که‌ ږوانینیکی ره‌خنه‌گرانه‌ی به‌ ږووداوه‌ سیاسی و ږیکخواه‌یی‌یه‌کانی ئه‌م سی و چه‌ند سه‌اله‌ی کوردستانیش‌دا هه‌ب‌ن. نه‌وه‌ی دوا‌ږۆ پێویستی به‌وه‌یه‌ بزانی ئیمه‌ چیمان کرد و هه‌له‌ له‌کوئی و چی و چۆن ږووی‌دا، بۆ ئه‌وه‌ی خۆی به‌سه‌ر هه‌له‌ی زیاتردا نه‌که‌وی. ئه‌م ره‌خنه‌گریه‌ جیاوازه‌ له‌ بریندارکردن و ږووجاندنه‌وه‌ و ږووخاندن؛ کاک ناسر ئه‌م جیاوازییه‌ باش ده‌ناسی.

گه‌له‌که‌مان پێویستی به‌ چاوی وردبین و قه‌له‌می راستگو هه‌یه‌.

بیره وه ریبه کی کاک خالیدی سه یادهت

شه ویک له و شه وانه

کاک خالیدی سه یادهت، پیشمه رگه ی کومه له سه بارهت به شه ویکه مانگی ره شه مه ی سالی ۱۳۶۲ ی ه/ ۱۹۸۴ ی ز، بیره وه ریبه کی نووسیوه. له و شه وه دا ۱۷۰ پیشمه رگه ی کومه له پووه پووی هیرشی درندانه ی هیزه سپایی به کانی رژی می مه لاکان بۆ سه ر بنکه یه کی کومه له له گوندی قزلجه ی خوارووی نیوان مه هاباد و بۆکان بوونه ته وه و توانیوانه قاره مانانه خو له گه مارووی دوژمنی داگیرکه ر دهر باز بکه ن و به دیوی ئاجیکه ند و حوسینابادی لای بۆکان دا بگه نه گوندی قولغه ته.

نوسه ره له م ده قه دا دژ به شه ره نه وه ستاوه و هو ی ئاشکرای مه سه له که ش ئه وه یه لی ره دا باس له شه ری داسه پاوی کوماری مه لاکان دژ به پیشمه رگه ی کورده، نه ک شه ری نیوخوی کورد و کورد، به لام هه ره ئه ویش ناراسته وخو شه ری به دیارده یه کی گلاو قه بلاندووه، که دوو دل و دوو دلدار له یه کتر داده بری، کورپه ی ساوا له زگی دایکی دا ده خکینی و هیوا له دلی به جیماوانی کاره ساته که دا ده تاسینی. گرنگایه تیبی بابه ته که ی کاک خالید شی کردنه وه ی ههستی مروقانه ی پیشمه رگه و دهرخستنی ئاوات و ئاره زووی دوارپوژیان و خولقاندنی فه زایه کی ئامال تراژیدییه: ژنه پیشمه رگه یه کی دوو گیان له گه ل کومه لی خه لکه که به چپای «چه کوچ» ی ناوچه ی قزلجه دا هه لده گه ری، گولله ی دوژمن ده یپیک و ده بی به یارمه تی پیشمه رگه کانی تر له گه مارووی پاسداران پزگار بکری. کاره که به ریوه ده بری، به لام له نیوه ی ریگادا برینی گولله ی دوژمن کاری خو ی ده کا و ئه سمه ری ژنه پیشمه رگه له گه ل کورپه ی نیو زگی، پیکه وه سه رده نینه وه و دهستی سارده وه بووی ئه سمه ره موو هیوا یه کی دوارپوژی به خته وه ری بنه ماله یی و کومه لایه تی له دلی حه مه ی حاجی، پیشمه رگه ی کومه له و هاوسه ری ئه سمه ردا ده تاسینی.

شیوازی گیزانه وه ی رووداوه کان هه ندیک جار هینده پسپورانیه که خوینه ره له

جیهانی پر له تال و سویری پینشمه رگه‌ی کوردهوه ده‌باته جیهانی سوورریالیستی نیو کتیب و فیلم و پۆمان، جیهانیک که زیاتر له چیرۆک ده‌چی تا واقع، گه‌رچی واقعیکی زه‌قیش بی. له راستی دا ئه‌گه‌ر بیره‌وه‌ری پینشمه‌رگه‌ی کورد له ماوه‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌م دا تۆمار بکرا، نه‌وه‌ی نویی و لاته‌که‌مان به‌هه‌زاران شتی سه‌مه‌ره‌ی ده‌بیست و ده‌خوینده‌وه که له چیرۆکی پر له قاره‌مانییه‌تی ستالینگراد که‌متر نه‌بن. ئه‌وه‌ی خواره‌وه نموونه‌یه‌که له بابته‌که‌ بۆ ناساندنی کاری نووسه‌ر و شیوازی گه‌رانه‌وه‌ی پووداوه‌کان له‌لایه‌ن ئه‌وه‌وه:

«... ماوه‌یه‌که بوو باران نه‌ده‌باری و تاریکیش بآلی به‌سه‌ر و لات دا کیشابوو. حه‌مه‌ی حاجی و ئه‌سمه‌ر و سنی پینشمه‌رگه‌که به‌ره‌و قۆلغه‌ته‌په‌ به‌پیره‌ بوون، خره‌می پنی خویان و ئه‌سه‌په‌که‌ ته‌نیا ده‌نگیک بوو که ده‌یانیبست، ته‌نانه‌ت ئه‌سمه‌ریش له‌ نالاندن که‌وتبوو. دوا‌ی ماوه‌یه‌که‌ پزیشکیاره‌که‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی راگرت، ده‌یه‌ویست چاویک له‌ برینه‌که‌ی ئه‌سمه‌ر بکا، پینشمه‌رگه‌کان برانکارده‌که‌یان هینا خوارئ، له‌ به‌ر شوقی چراقوه‌ به‌هیواشی پانسمانه‌که‌ی کرده‌وه، دیار بوو له‌ ته‌واوی ئه‌وه‌ ماوه‌یه‌دا خوینی برینه‌که‌ی رانه‌وه‌ستابو، له‌شی ئه‌سمه‌ر گه‌رمییه‌کی وای تیدا نه‌مابوو که‌ ته‌نانه‌ت ده‌ستی حه‌مه‌ی هاوسه‌ریشی هه‌ستی پنی بکا، پزیشکیار ویستی بآلی تازه‌ هیچ ناکرئ! به‌لام دلی نه‌هات! هه‌ر چواریان به‌بێ ده‌نگی به‌ دیارییه‌وه‌ دانیشتبوون. حه‌مه‌ که‌وته‌وه‌ بییر و خه‌یالی سالی رابوردوو، که‌ بۆ یه‌که‌م جار خۆشه‌ویستی ئه‌سمه‌ر چوو ده‌لییه‌وه‌، وه‌بیر زه‌ماوه‌نده‌که‌یان که‌وته‌وه‌ که‌ بابی ئه‌سمه‌ر پنی کوت ئه‌وه‌ کچه‌ی من قه‌ت له‌ شاخ و کپو نه‌بووه‌ ده‌بی زۆرت ئاگا لی بی! که‌وته‌وه‌ بییری ئه‌وه‌ ئاره‌زووه‌ بچووه‌ی ئه‌سمه‌ر، که‌ رۆژیک مالیکیان بی که‌ مندا‌له‌که‌یان له‌ ئارامی دا تیندا گه‌وره‌ بی. ماوه‌یه‌که‌ هه‌روا هه‌موویان له‌ بیده‌نگی دا دانیشتبوون که‌ باران به‌نه‌رمی ده‌ستی پیکرده‌وه‌...»

هیوایه‌ نووسه‌ر ئه‌م قه‌له‌مه‌ به‌رپرسه‌ دانه‌نی و ئیمه‌ له‌ داها‌توودا بابته‌تی به‌پیزی دیکه‌ی له‌مه‌ر ژبانی پر له‌ کاره‌سات و قاره‌مانییه‌تی پینشمه‌رگه‌، لی‌ بخوینینه‌وه‌.
تۆماری راسته‌قینه‌ و دوور له‌ لایه‌نگری ژبانی پینشمه‌رگه‌ی کورد و زیندوو

پاگرتنی ناوی شهیدان له هه موو پارچه کانی کوردستان، ئه رکینکی گه وره و گرانی هاوسه نگره کانیان، به تایبته پیشمه رگه ی خوینده واری دهست به قه له م و ئه و که سانه یه که له چیا دابه زیون، به لام نه به زیون و دهره تانی نووسینی بیره وهریبه کانی خویشیان هه یه.

توبلنی ئه گهر چپای «چه کوچ» ئه و داستانه مه زنه ی ئازایه تی و مرو قایه تیبه ی لئ تومار کرابی، چپای قه ندیلی سه رده می «پشت ئاشان» و سالانی دوا ی ئه و، به تایبته دوا ی سه ره لانی «گریلا»، چهنده ها حیکایه تی نه گو تراوی نه بیسراوی له دل دا بی! سه فین و هه لگورد و شاهو و... چی؟
ئه وهش دهقی نووسراوه که ی کاک خالید سه یاده ت، که له مالپه ری رۆژه لات / بۆکانم وهرگرتوه:

شه ویک له و شه وانه

۳۱ی جوزهدان رۆژی پیشمه رگه ی کومه له یه، ئه و رۆژه یادکردنه وه یه که له خه بات و تیکۆشانی نه وه یه که له کوران و کچانی کوردستان که له ساله سه خته کانی هیرشی کوماری ئیسلامی ئیران دا بو ئه و ولاته ریگای موقاوه مه ت و وه ستانه وه یان هه لپژارد. ئه و موقاوه مه ته ره وایه ئه گهر له لایه که وه شانویه ک بوو له نیشان دانی ئیراده و وزه ی بی سنووری مرو قی تیکۆشه ر، له لایه کی دیکه وه په رده یه ک بوو له خه باتی گه لیکه یه راپه ریو که نه یده ویست بچینه ژیر باری ده سه لاتی کوماری تازه پینگه یشتووی ئیسلامیه وه. له راستی دا ئه وه به شداری و پشتیوانی لیبراوانه ی خه لکی کوردستان بوو که مه ودا ی ئه م خۆراگرییه ی له به رابه ر ده سگای سه رکوتی یه کینک له بی به زه یی ترین رژی مه کانی دنیا دا خولقاند.

ئه م بیره وهریبه که به بۆنه ی رۆژی پیشمه رگه ی کومه له وه بلاو ده کریته وه، ته نیا تابلویه که له و خۆراگری و بویرییه ی که پیشمه رگه کانی کومه له به مه به سستی پزگاریی گه لی کورد و کریکاران و زه حمه تکیشان له و سالانه دا توماریان کرد. کومه لیک له و ئازیزانه له و ریگایه دا گیانیان به خت کرد و زور که سیشیان به شیک له

ئەندامی لەشیان له دەست دا!

یادی ئازیزیان بۆ هەمیشە بەرز و بەرپزە!

له خەوهستانی بهیانی زوو، ئەگەر تیرخەو نەبووبیتی خوش نییە، جا ئەگەر ئەو بهیانییە زۆر زوو بێ و پیش ئەوەی هەوا پووناک بووبی ناخۆشتریشە، بەسەر ئەوەش دا کەسیک بە هەموو توانای خۆیەوه درگای ژوورەکەت بکوئی و دەس هەلگریش نەبێ، تۆش هەر خەو بەرت نادا و له نیوان خەو و بەخەبەری دا به هیوای ئەوەی کە بەشکم کەسەکە ماندوو بێ و دەست له کوتانی درگا هەلگری و تۆ بتوانی چەند ساتیکی تر بنووی! پیاوی خاوەن مال دەس هەلگری نییە و بە کوتانی درگاشەوه پاناوەستی و بە هەموو هیزییەوه هەرا دەکا، ئەری بۆ هەلناستن، دەورتان گیراوه! ئەم هەرایە و ئەم وشانە بەسن بۆ ئەوەی وەک فەنەر له جیبی خۆت هەستی و له ماوەی چەند چرکەدا جلەکانت له بەرکەیی و درگا بکەیهوه.

پیاوی خاوەن مال هاتبوو بچی بۆ مزگەوت بۆ نوێژی بهیانی کە له گەردەکانی دەوری دێ هیزی دوژمنی دیوو، بەپەله گەرابۆوه مالی، رەنگی سپی هەلگەرابوو، دەمی وشک ببوو، هەموو گیانی دەلەرزى و بێپسانەوه دەیگوت دەوری دێ گیراوه! ئیستا تەقە دەست پێدەکا! کاتیک لیت دەپرسی، کام گرد، کام تەپۆلکە، گیراوه! له وەلامدا دەیگوت هەموو جینیەک، هەموو جینیەکیان گرتووه! پیاوهکە زۆر له وه زیاتر پەشوکا بوو کە بتوانی پیت بلی دوژمن کوئی گرتووه و کوئی نەگرتووه.

له پۆژەلاتی شاری مەهاباد و له نیو شیو و دۆلەکانی چیاى گەوره و بەرزى چهکۆچ و مالۆکا چەند دینیەکی بچووک هەلکەوتوون کە له و سالانەدا جیبی حەسانەوه و بنکەیی پیشمەرگە بوون. خەلکەکەیی سەرەرای هەژاری، دل گەوره و میوان خۆشەویست بوون، هەرچی بوویان له گەل پیشمەرگە بهشیان دەکرد و باوهکوو مەترسی هیترشی ئەرتەش و پاسدارانی کۆماری ئیسلامی نیگەرانی خستبوویه دلایەوه، بەلام هیچ کاتیک پووین له پیشمەرگە گرژ نەدەکرد. ئیمەیی

کومه له له پاییز و زستانی نیوان سالانی ۱۹۸۳-۱۹۸۴ ی زاینی دا که ده بیته ۱۳۶۲ ی هه تاوی بنکه یه کمان له قزلجه ی خواری هه بوو که جیاواز له کومیتیه ی ناوچه و به شی ته داروکات و موخابه رات (پنوهندی بیسیم) و نه خوشخانه، جیگای حه سانه وه ی هیزی پیشمه رگه و هه روه ها پیشمه رگه ی نه خوش و برینداریش بوو.

له هه مان کات دا حیزبی دیموکراتیش له قزلجه ی سه ری بنکه ی هه بوو، که هه شت نو کیلومیتر له قزلجه ی خواری دووره، له نیزیک هه ردووک قزلجه ش، گوندی شیلاناوی هه لکه وتوو که له و کاتانه دا مالی ماموستا هیمنی شاعیریشی لی بوو. هه مو ئه و دینانه له داوینی چه کوچ و مالوک و به ره و شاری مه هاباد هه لکه وتوون. قزلجه ی خواری که متر له بیست کیلومیتر له و شاره دووره.

ئیمه له و دیهاتانه بنکه مان کردبووه و نیشته جی بووین و هیزی دوژمنیش له پادگانی مه هاباد و به رزایی یه کانی دهوری شار دامه زرابوو. هیرش هینان بو سه ر ئه م ناوچه یه بو ئه رته ش ئاسان نه بوو، چونکه له لایه که وه زور شاخاوی و چر و سه ختن و له لایه کی دیکه شه وه پیشمه رگه ی زوری تیدا بوو. جگه له وانه ش خه لک به گشتی له گه ل پیشمه رگه و دژی ده ولت بوون.

ئه م به یانییه زوه، رۆژی ۲۰ ی مانگی ره شه مه ی سالی ۱۳۶۲ ی هه تاوی بوو که پیاوی خاوه ن مال درگای ژووره که ی ئیمه ی دابوو به مست و به ترس و په شوکاو ییه وه هاواری ده کرد ده ورتان گیراوه! له و کاته ی سال دا له و ناوچه یه هه و هیشتا هه سارده، له نیو دی و له داوینی شاخ به فر نه مابوو، به لام به سه ر به رزایی یه کانی شاخه که وه په له په له ی گه وره ی به فر دیار بوو، هه رچه ند له سه ره تاوه تاو هه لات، به لام زور زوو هه ور ئاسمانی داگرت و زریانیکی سارد ده ست و دهم وچاوی ده ته زاندین.

نیگه رانی و خوفی هیرشی دوژمن نه یده هیشته هه ست به ته وژمی سه رمای به ره به یان بکه ین، به لام هه موو که س ده یزانی که ده بی جلی گه رم له بهر کا و بریک خواردن له گیرفانی خا و ده ست داته چه که که ی و ئاماده بی. جلی گه رمیش له راستی دا ته نیا ژاکه تیک بوو که به سه ر که وا و پاتولی پیشمه رگانه دا له بهرمان

دهکرد و خواردنیش نانیک بوو له گه‌ل بریک په‌نیر.

هه‌لگرتنی چه‌ک و به‌ستنی ره‌خت و هاتنه‌ دهر له مال به هه‌موویه‌وه پینچ ده‌قیقه‌ی پینه‌چوو، له به‌ر درگای دهری ژنی خاوه‌ن‌مالمان دی که خه‌ریک بوو منداله‌کانی ده‌شارده‌وه، کللی ژووره‌که‌ی خۆمان دایه و کوتمان که ئه‌گه‌ر ئیمه‌ نه‌گه‌راینه‌وه با ئه‌و کللیه به تو بی. له ماوه‌ی ئه‌و سیزده مانگه‌دا که ژیانی هاوسه‌ریمان پیکه‌وه نابو ئه‌وه بو جاری سیه‌هم ده‌چوو که ئه‌وه‌ی نیومان نابوو مال به‌جیمان ده‌هیششت. له رپه‌بدانی سالی پینشتردا له دپی کولیچه له نزیک جاده‌ی بورهان (رینگای بۆکان - مه‌هاباد) زه‌ماوه‌ندمان کرد، له نیوه‌راستی به‌هاردا هه‌ستمان به مه‌ترسی هیرشی ئه‌رته‌ش و پاسدار کرد و بنکه‌ی هیزی پینشمه‌رگه‌ی ناوچه‌ی مه‌هابادمان گویشه‌وه بو دپی هاچیده‌ری، که نزیک ده‌بووه له ناوچه‌کانی گه‌ورک و مه‌نگور. پاییزی ئه‌و ساله به له به‌رچاو گرتنی ئه‌وه‌ی که هیزی دوژمن به زوری له پایگا‌کانی خۆیاندا مابوونه‌وه و جم‌وجوولیکی ئه‌وتویان له خۆیان نیشان نه‌ده‌دا، هاتینه سه‌ر ئه‌وه‌ی که خۆمان له شار نزیکتر که‌ینه‌وه و بنکه‌یه‌ک له قزلجی خوارئ بکه‌ینه‌وه.

ئه‌و به‌یانیه‌ پینش ئه‌وه‌ی بزاین دوژمن کویی گرتوووه و هیزی چنده‌یه، هه‌ستمان به‌وه ده‌کرد که رۆژیکی دریژ و شه‌ریکی قورسمان له پینشه. گه‌یشتنی دوژمن تا قزلجی خوارئ که دوورترین و چپترینی ئه‌و دبیانه بوو، ناماژه بوو به به‌رنامه‌یه‌کی گه‌وره بو داگیر کردنی ناوچه‌که!

نیو دی زور ئالۆز بوو، پیاوه‌کان خه‌ریک بوون به‌په‌له مه‌رومالات و ناژه‌له‌کانیان له دی دوور خه‌نه‌وه، ژنانیش ده‌ستی منداله‌کانیان گرتبوو له جییه‌ک ده‌گه‌ران که خۆی تیدا هه‌شار بدن. هه‌وا زورتر رووناک ببوو، هیشتا ته‌قه ده‌ستی پینه‌کردبوو. به‌پینچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی که له سه‌ره‌تاوه پیمان وابوو ده‌وری دی گیراوه، هیزه‌کانی دوژمن هیشتا زور نزیک نه‌ببوونه‌وه و له ته‌پۆلکه‌کانی هیندی‌ک دوورتر له دی دامه‌زرابوون. له راستی‌دا تاکتیکی دوژمن ئه‌وه نه‌بوو که خۆی له شه‌ری نزیک و ده‌سته‌ویه‌خه‌ بدا، چونکه نه‌ وهری ئه‌وه‌یان هه‌بوو و نه توانای به‌ربه‌ره‌کانی له‌گه‌ل پینشمه‌رگه‌یان له شه‌ری وادا هه‌بوو. هه‌ولی ئه‌وان ئه‌وه بوو که به چه‌کی قورس و

له دورره وه هیزی پیتشمه رگه شپرزه کهن. ئیمه زور زوو هاتینه سهر ئه وه که نه یه لاین شهر بکه ویتته نیو دیوه و تا ئه وهنده دی دوتوانین حهول بدهین که خومان له بهر ابر ئه وه هیرشه بهربلاوه دی دوژمن لادهین، به تایبته تی که ئه وه له دورره وه و به چه کی قورس شهر ی ده کرد و له وانه بوو که زهره ری گه وره به خه لکی دیش بگه یه نی. ئیمه بۆ ئه وه دی بتوانین هیزه که مان و کهل و په لی پتویست وه ک چه ک و ته قه مهنی له نیو دی بهرینه دهری ده بوو ههر چۆنیک بی بهرگری له هاتنه پیتشی هیزی دوژمن بکه یین. بۆ ئه م مه به سته دوو په ل پیتشمه رگه دیاری کران که له دوو لاره بهر هنگاری دوژمن بنه وه و نه یه لهن به ره و نیو دی پیتشره وی بکه ن، تا به لکوو خه لکی دی فریا که ون خویان حه شار بدن و ئیمه ش بتوانین کهل و په له گرینگه کان و باقی هیزه که مان له مهیدانی شهر دوور خه ینه وه. به هوی ئه وه دی که قزلجه مه قهری کومیتته ناوچه بوو، بنکه ی پزیشکی و ته داروکات و پیتشمه رگه ی نه خۆش و بریندار و ته نانه ت میوانیشی لی کۆببۆوه.

بۆ دوور که وتنه وه له دی ته نیا ریگایه ک هه بوو، ئه ویش هه لگه ران به شاخی بهرزی چه کوچدا و ئاوا بوون به ره و ناوچه ی بۆکان. چه ند و لاغمان له خه لکی دی وهرگرت و چه ک و ته قه مهنی و هیندی ک کهل و په لی پتویست و بیسیمه که مان له سهر بار کرد. هینشتاش ته قه دهستی پینه کردبوو که باره کان و ئه وه که سانه ی که به هوی باری له ش ساغییه وه چه کی قورس یان فیشه کدانیان پینه بوو، به ره و لووتکه ی چه کوچ که وتنه ری. ژماره یان نزیک سی که س ده بوو، یه کیان دایکی هاوړینه کی پیتشمه رگه بوو که له شاره وه هاتبوو بۆ دیتنی کچه که ی. ئه مانه دابه ش کران به دوو ده سته و ههر ده سته ی فه رمانده یه کی بۆ دیاری کرا.

هه وا پروناک ببوو که ته قه به چه کی قورس له لایهن دوژمنه وه ده سته پیکرد. هاوکات ئه وه دوو په له پیتشمه رگه یه ی که بۆ بهر هنگار بوونه وه دی دوژمن دیاری کرابوون له ماوه ی که متر له نیو سه عات دا خویان گه یانده نزیک شوینه کانی دوژمن و شه ریکی قورس له نزیکه وه ده سته پیکرد.

هیرشی چاوه روان نه کراوی پیتشمه رگه و گو یستنه وه ی مهیدانی شهر بۆ نزیک

شوینەکانی دوژمن بوو بەهۆی ئەووی که له سەرەتاوە توپ و خۆمپارەباران بۆ نیو دئی و دەورووبەری دئی کهم بیتەووە و هەلیکی باش برەخسی بۆ ئەو پێشمەرگانە ی که دەبوو هەرچی زووتر بە شاخی چهکوچدا هەلگەڕین و له مهیدانی شەڕ دوور که و نهوه.

ئێستا ئیمە ببووین بە سی بەش، جیاواز له وانهی که به شیو و دۆلهکانی شاخدا هەلگەڕان تا ئاواي ئەویدیو چهکوچ بن و ئەو دوو پەلهی که له دوو لاوه خۆیان گەیاندبوو سەنگەرەکانی دوژمن و دەرگیری شەڕی سەنگەر بە سەنگەر بوون، بەشیکیشمان له نیو دئی ماپووینەووە که هەم وهک هیزی پشتیوان وا بین و هەم ئەگەر له لایهکی دیکه وه هیرش بکریته سەر نیو دئی پیشی پێ بگرین، به تاییه تی له بهروهی تا خه لکی دئی ماوه پهیدا بکهن که خۆیان حه شار بدن.

له گه ل گهرم بوونی ته قه، دله خورپه و ئالۆزی وردهورده له ش و رۆحمانی به جی دههینشت و جی خۆی دها به وزه و چالاکی و نه زم. زور زوو کۆنترۆلمان به سەر خۆمان دا پهیدا کرد. هه موو که س دهیزانی ده بی چی بکا و هیچ وه زیفه یه ک له و کاته دا نه ده بوو پشت گوئ بخرئ. گه وره ترين مه تریسیمان ئەو دوو ده سته یه بوو که ده بوو هەرچی زووتر له مهیدانی شەڕ دوور خریته وه. به بیسیمی ده سته ی پیوهندی له نیوان هه رسیک به شه که دا به رده وام بوو. هیرشی ئەو دوو پەله ی که خۆیان گەیاندبوو سەر سەنگەرەکانی دوژمن، به ته واوی پیشی به پیشه وه یی دوژمن گرتبوو. هیزه کانی دوژمن له جی خۆیان چه قیبوون و توانای هاتنه پیشیان نه بوو، به لام توپخانه ی قورسیان به ته واوی که وتبووه کار و شاخه که ی دابوو به ر توپ. وردهورده زانیان که هیرشه که ی دوژمن زور به ربلاوه و هه موو دیهاته کانی بناری چهکوچ ومالۆکی گرتوته وه.

له پشت دئی قزله وه شیو و دۆلیک به رهو به رزایی شاخ ده ست پیده کا که گه وره و قوول و چره و پاش چه ند سه د میتریک ته سک ده بیته و سی چوار دۆلی چکۆله تری لی ده بیته وه که هه ر کام له لایه که وه به چیا که دا هه لگه رین و تا نزیک به رزایی لووتکه ی شاخه که دریزه یان هه یه. ئەو پێشمەرگانه ده بوو به و دۆلانه دا

برؤنه سهری و هموو حهولیان ئه وه بی که دوژمن نه یانبینی.

چهند سه عاتیک تیپه ریپوو، شهر به قورسی دریژهی بوو، هیژی پیشره ویی دوژمن حهولی ئه وه بوو که خوی له نیو دی نزیک کاته وه، بو ئه م مه به ستهش چهند جار هیرشیان هیئا، به لام هموو جار هکان تیکده شکان و به چهند کوژراو و برینداره وه ده گه پانه وه سهنگره کانی خویان. فه رمانده ی ئه و پیشمه رگانه ی که له نزیکه وه به رهنگاری دوژمن ببوونه وه حه مه ی حاجی، فه رمانده ی گوردانی ۲۴ ی مه هاباد بوو. فه رمانده ی گشتی ناوچه ی مه هاباد یه کیک له ئه ندامانی کومیته ناوچه بوو که له گه ل ئیمه له نیو دی مابؤوه و له ویوه فه رمانده یی هموو شه پره که ی ده کرد. دووسی سه عات له نیوه رۆ تیپه ریپوو که بریاری دا ورده ورده هموو مان نیو دی به جی بیلین و به ره و شاخه که بکه وینه پی.

دوژمن دهیزانی ناتوانی به هیژی پیاده بیته پیشی و ههستی شی به وه کردبوو که ته نیا ریگای پاشه کسه ی ئیمه ئه و شاخه به رزه یه، بویه بی پسانه وه هموو شونینی کیوه که ی ده کوتا. پلانی ئیمه ئه وه بوو که له گه ل تاریکی هه واهموو هیزه که مان بگه یه نینه سهر چه کوچ، له وی پشوویه ک بدهین و تا شه ومان به دهسته وه یه خومان بگه یه نینه ناوچه ی گه ورکایه تی. تا ئیستا که چهند سه عاتیک مابوو بو تاریک بوون، که سی ئیمه نه گه یشتبووه سهر به رزایی چه کوچ تا بزانی که له وی دیوی چه کوچ وه زع چؤنه، بلئی دوژمن له بوکانیشه وه نه هاتبی و ئه ویشی نه گرتبی! ئیمه ده بوو تا هه واهه ته وای تاریک نه بووه چهند که سیکمان بگاته سهر چه کوچ تا بتوانین ئاگادارییه ک له بارودۆخی ئه و دیوی کیوه که وه ده ست بخهین.

فه رمانده ی گشتی به بیسیم به حه مه ی حاجی راگه یاند که ئیمه خه ریکین نیو دی به جی دیلین و خومان له و پیشمه رگانه نزیک ده که یه وه که به ره و لووتکه ی چه کوچ به ریوه ن، ئه وانیش تا ماوه یه کی که و پیش تاریکی، سهنگره کانیا ن به جی بیلین و هه ر به و دؤلانه دا به ره و لای ئیمه بکه وونه پی.

له ریگادا بووین که به بیسیم ئاگادار بووینه وه که دوو که سمان به پریشکی تۆپی دوژمن بریندار بوون، دوو که س له وانیه ی که هه ر له به یانییه وه

به مه بهستی دوور که وتنه وه له مهیدانی شه، به رهو لووتکهی شاخ که وتبوونه ری. دلّه خورپه دایگرتین! ده بی کی بن! ماوهیه کی خایاند تا زانیمان که به کییک له بریندارهکان دایکه پیشمه رگه که یه و ئهوی که یان ئه سمه ری مه جنوونه. ئه وان خویان برین پیچیکیان له گه ل بوو که دهیتوانی کاری سه ره تایی برین پیچان بکا، به لام بۆ برینی قورستر کۆمه ک پزیشکی لینهاتووتر و به ئه زموونترمان له گه ل بوو، که زۆر جار برینداری قورسی له مه رگ نه جات دابوو. برینی دایکه پیشمه رگه که قورس نه بوو، برین پیچه که هه ر له وی برینه که ی ئه وی پیچابوو، به لام برینی ئه سمه ر قورس بوو، پزیشکیکی گه وره له زگی درابوو و خویانی رانه ده وه ستا. یه که م کارمان ئه وه بوو که پزیشکیاره به ئه زمونه که مان به خیرایی نارد بۆ لای بریندارهکان تا به شکم ئه و بتوانی کاریکی بۆ بکا. دوا جار به بیسیم حه مه ی حاجیمان ئاگادار کرده وه که فه رمانده یی شه ره که بسپیژی به جیگره که ی و خوی بگه یه نیته لای ئه سمه ر.

نزیک سالییک پیشتر، ئه و کاته ی بنکه مان له دیی کولیجه بوو حه مه و ئه سمه ر یه کتریان خۆش ده ویست و هه ر له وی پاش ماوه یه ک زه ماوه ندیان کرد. ئه سمه ر کچی بنه ماله یه کی زه حمه تکیشی شاری مه هاباد بوو که له گه ل ریخراوی نه یینی نیو شار چالاکی ده کرد، سالی ۱۳۶۱ ی هه تاوی پیش ئه وه ی بگیژی و راپیچی زیندان کری، شاری به جی هیشت و هاته نیو ریزی پیشمه رگه وه. له سه ره تاوه وه ک ماموستا له دیهاتی ناوچه ی محالی مه هاباد ده رسی ده کوته وه، به لام دواتر که زۆریک له دیهاته کانی ناوچه که که وتنه ژیر ده سه لاتی هیزی داگیرکه ری کۆماری ئیسلامی، نه ییتوانی دریزه به کاری ماموستایی بدا، بۆیه له نیو په لیک له پیشمه رگه کانی گوردانی ۲۴ ی مه هابادا سازمان درا و زۆری پینه چوو که بوو به پیشمه رگه یه کی لینهاتوو و جیگای متمانه. حه مه ی حاجی خه لکی دیی دیبوکری هه لکه وتووی پۆژاوی شاری مه هاباده. مندالی کار و رهنج و تیکوشان بوو، سالی ۱۳۵۹ ی هه تاوی له ته مه نی لای دا بوو به پیشمه رگه ی کۆمه له، کورپکی به رهنگ و رووی سه وزه ی باریکه له و هه تا بلای له به ردلان بوو، هه ر

چەند خويندەوارىيەكى ئەوتۇى نەبوو، بەلام زۆر زىرەك و تىژ و وريا بوو. لە كاتى شەپ و خەتەردا زۆرى ئازايەتى لە خۆى نیشاندا بوو. ئەوئەندەى لە بەرابەر دوژمندا بەجەرگ و ھەلمەتەبەر بوو، لە ئاست خەلكدا نەرم و مېھرەبان و لەخۆبوردو بوو. لەو كەسانە بوو كە ھىچ كات توورەيى و دەمارگرژيى پئوھ ديار نەبوو.

ھىزەكانى دوژمن لە سەنگەرەكانى خۆياندا چەقىبوون و تواناى پئىشەرەوييان نەبوو، بەلام زۆرتەرىن زەختيان بە چەكى قورس خستبووھ سەر شيو و دولەكانى شاخى چەكوچ. ئىمە بەزۆرى پەرۆشى وەزعى ئەسمەر بووین كە خۆى دووگان و برىنەكەشى قورس بوو، پزىشكىارەكە برىارى دا كە ئەسمەر دەيى بەپەلە بەرپىكرى بۆ نەخۆشخانە يان لانى كەم شوئىنىكى ئەمىن، كە برىنەكەى دەرمان كرى. دەسبەجى برانكارديكمان ئامادە كرد، لەگەل ھەمەى حاجى، ھاورپى پزىشكىار و دوو پئىشمەرگەش ئامادە كران كە لەگەل تارىك بوونى ھەوا بكنە رى. ئىمە دەبوو چاوەرپى بىن تا ھەوا تارىك بىن جا ئەو كات بەخىرايى خۆمان بگەيەننە سەر لووتكەى كئوھكە. رۆژىك شەپ، ماندوويى، برسىەتى و كزەى سەرماى قەدى ئەو شاخە و رېژنەى جارجارى بارانىش، بەتەواوى ماندووى كردبووین. بەپەلە بووین بچىنە يەككە لە دئىيەكانى ئەو ديوى چەكوچ و پشووئەك بدەين.

ھەمەى حاجى كە گەيشتبووھ لای ئەسمەر و دىتبووى برىنەكەى قورسە، رووى كردبووھ پئىشمەرگەكان و كوئىووى دەبى بەپەلە ئەسمەر بگەيەننە دئىيەك، برانكاردەكەيم بۆ لەسەر ئەسپەكە قايم كەن، پئوىست نىيە كەسئىشم لەگەل بى، بۆخۆم بەخىرايى لە چەكوچى تئىپەر دەكەم و دەيگەيەنمە قوئغەتەپە، ئەگەر تا بەيانى ھىچى لى نەيە و بمئىنى، لەوئوھ بە كەسى جى متمانەدا دەينئىرمە نئو شارى مەھاباد تا لە مالئىك بىشارنەوھ و دوكتۆرى بەرنە سەرى! پئىشمەرگەكان لىنى قبوول ناكەن بەتەنيا بروا، دوو پئىشمەرگە و پزىشكىارەكەش لەگەلئىان دەكەون و لەژئىر تۆپبارانى دوژمندا خۆيان دەگەيەننە ئەو ديوى چەكوچ و پئىش ئەوھى ھەوا بەتەواوى تارىك بى رىگای دئى قوئغەتەپە دەگرەنەبەر.

جىگرى ھەمەى حاجى كە ئىستا فەرماندەى ئەو پئىشمەرگانە بوو، كە لە خوارەوھى

نیو دئ و لە سەنگەرەکانی پێشەووە لە گەڵ دوژمن لە شەردا بوون، بپاری دابوو تا پێشمەرگەکان خۆیان ئامادە کەن بۆ کشانەووە، هەوا خەریک بوو تاریکی دەکرد، دەبوو هەرچی زووتر هەموو هیزەکە خۆی بگەیەنیتە ئەو دیوی چەکوچ. لەو پێشمەرگانە ی کە پێشتر لە دۆلەکاندا خۆیان حەشاردا بوو، چەند کەسیک خۆیان گەیانده سەر بەرزایی شاخ و تا ئەوێندە ی لێشیان دیار بوو هیچ جم و جوو لێکی دوژمنیان نەدیوو. ئیستا ئەوێندە تاریک ببوو کە بتوانین ئەو مەودایە تا سەر لووتکە ی شاخ بەبێ خەتەر تێپەر کەین. نزیکترین دئ لەو دیوی چەکوچ بەرەو دۆلی ئاجیکەند و ناوچە ی بۆکان، دبی حوسینابادە. ئیمە نەماندەویست بەرەو دۆلی ئاجیکەند بچین، چونکە مەترسیی ئەو دەکرا کە دوژمن گرتبیتی، ئیمە دەمانەویست بپوین بۆ قۆلغەتەپە، ئەو شەووە لەوێ بحەسینەووە و دواچار خۆمان بگەیەنینە ناوچە ی گەرک. ئیستا هەوا تاریک ببوو دوژمنیش دەستی لە توپ و خۆمپارە هاویشتن هەلگرتبوو. هەموو پێشمەرگەکان، بەر و دوا و هەر دەستە ی بە دۆلێکدا خۆمان گەیانده سەر بەرزایی یەکانی شاخە کە. هیزە کەمان دوا ی پوژیک شەری قورس لە سەرما و لە ژیر باراندا بەتەواوی ماندوو و شەکەت و شپرزە ببوو و پیمان وا نەبوو هیزی ئەوێمان هە یە کە ئەو شەووە لە چۆمی قۆلغەتەپە، کە بەتایبەتی لەو فەسلەدا ئاویشی زۆر بوو بپەرینەووە و بگەینە ناوچە ی گەرکان. هاتینە سەر ئەو کە ئەو شەووە بچینە قۆلغەتەپە، کە هەر چەند پایگای دوژمنیشی لێیە، بەلام بە شەو دەگەین و لە ماوہی پوژدا نایەینە دەری، دوا ی تاریک بوونی هەواش لە دئ و دەردەکەوین و لە چۆم دەپەرینەووە بەرەو گەرکان. زۆر بەمان پێگاکە بەباشی شارەزا بووین، پیمان وابوو بەو شەووە کە بریندار و ژنی دووگیان و هاوپی بەتەمەنمان لەگەڵ بە دووسی سەعات دەگەین. تیمیکی چەند کەسیمان نارد کە تا نزیک دبی حوسیناباد بچن، بزائن ئەگەر دوژمنی لێ نەبێ، لە پێشدا بچین و لەوێ پشوو یە ک بەدین و نانیک بخوین.

ماوہیە ک بوو باران نە دەباری و تاریکیش بالی بەسەر ولاتدا کیشابوو. حەمە ی حاجی و ئەسمەر و سێ پێشمەرگە کە بەرەو قۆلغەتەپە بەرپووە بوون، خرمە ی پپی

خویان و ئه‌سپه‌که ته‌نیا ده‌نگیک بوو که ده‌یان‌بیس‌ت، ته‌نانه‌ت ئه‌سمه‌ریش له نالاندن که‌وتبوو. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک پزیشکیاره‌که ئه‌سپه‌که‌ی راگرت، ده‌یه‌ویست چاویک له برینه‌که‌ی ئه‌سمه‌ر بکا، پزیشمه‌رگه‌کان برانکارده‌که‌یان هینا خوارئ، له‌به‌ر شو‌قی چراقووه به‌ه‌یواشی پانسما‌نه‌که‌ی کرده‌وه، دیار بوو له‌ته‌واوی ئه‌و ماوه‌یه‌دا خوینی برینه‌که‌ی رانه‌وه‌ستا‌بوو، له‌شی ئه‌سمه‌ر گه‌رمیه‌کی وای تیندا نه‌ما‌بوو که ته‌نانه‌ت ده‌ستی همه‌ی هاوسه‌ریشی هه‌ستی پی بکا، پزیشکیار ویستی بل‌ی تازه هیچ ناکرئ! به‌لام دل‌ی نه‌هات! هه‌ر چواریان به‌بی ده‌نگی به‌دیارییه‌وه دانیش‌تبوون. همه‌که‌وته‌وه بیر و خه‌یالی سالی رابوردوو، که بۆ‌یه‌که‌م جار خو‌شه‌ویستی ئه‌سمه‌ر چووه دل‌یه‌وه وه‌بیر زه‌ما‌وه‌نده‌که‌یان که‌وته‌وه که بابی ئه‌سمه‌ر پی کوت ئه‌و کچه‌ی من قه‌ت له شاخ و کینو نه‌بووه، ده‌بی زورت ئاگا لینی بی! که‌وته‌وه بی‌ری ئه‌و ئاره‌زووه بچو‌که‌ی ئه‌سمه‌ر، که رۆژیک مال‌یکیان بی که منداله‌که‌یان له ئارامی‌دا تیندا گه‌وره‌بی. ماوه‌یه‌ک هه‌روا هه‌موویان له بیده‌نگی‌دا دانیش‌تبوون که باران به‌نه‌رمی ده‌ستی پیکرده‌وه. پزیشمه‌رگه‌کان ده‌ستیان کرد به‌پیچانه‌وه‌ی تهرمه‌که و ناماده‌یان کرد که دریزه‌ی ریگا بدن. همه‌هه‌روا دانیش‌تبوو، بیره‌وه‌ری و خه‌یال و دنیا‌ی خو‌شی ئه‌سمه‌ر به‌ری نه‌ده‌دا. دل‌وپه‌کانی باران فرمیش‌که‌کانی سه‌ر رومه‌تیان ده‌شته‌وه، ویستی بۆ دوا‌یین جار ئه‌سمه‌ر ببینی و مالا‌وایی لی‌بکا. پزیشکیاره‌که چراقووه‌که‌ی بۆ هه‌لکرد و په‌تووه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌ری ئه‌سمه‌ر لادا. ئه‌سمه‌ر چاوی لیک‌نا‌بوو هه‌روه‌ک نوستبی، به‌ئارامی نیو‌چاوانی ماچ کرد و به‌بی‌ده‌نگی هاته‌ دوا‌وه. ئیستا همه‌خه‌ریک بوو به‌ته‌واوی هه‌ستی به‌کاره‌ساته‌که ده‌کرد. له‌گه‌ل مه‌رگی ئه‌سمه‌ر، منداله‌که‌ی نیو زگی و هه‌موو ئاوات و ئاره‌زووه‌کانی بۆ ژیا‌نی ها‌وبه‌ش به‌جیا‌ن ده‌هیش‌ت.

زانیا‌ری تیمه‌که ئه‌وه بوو که له حوسیتا‌باد هیچ جم‌وجو‌ولیکی دوژمن نابیندرئ، بۆیه‌فه‌رمانده‌ی گشتی بریا‌ری دا که هه‌رچی زووتر دوو ده‌سته پزیشمه‌رگه‌که‌ی که زۆرت پیکه‌اتبوون له بریندا‌ری شه‌ره‌کانی پیشوو و پزیشمه‌رگه‌ی نه‌خۆش برۆن به‌ره‌و نیو دی و به‌دوا‌یان‌دا باقی هیزه‌که پاش ئه‌وه‌ی کۆبوونه‌وه و سازمان درانه‌وه

بچینه نیو دئ و لهوئ پشووێهک بدهین و نانیک بخۆین و ئەوجار هه موومان پێکهوه درێژهی ریگا به رهو قۆلغه ته په بدهین. له و کاتهوه که ئیمه هاتبوینه ئەودوی شاخه که وه و له دوژمن نه دیو ببوین، ته قهیه کی ئەوتۆ نه مابوو، ته نیا جار جار توپیک یا خۆمپاره یه ک بی هه دهف له جیگایه کی شاخه که ده که وت و بیدهنگی ئەو شه وه سارد و تاریکه ی ده شکاند. ئیستا هه موو فه رمانده ی پهل و ده سته کان پێشمه رگه کانی خۆیان کۆکردبووه و خه ریک بووین به رهو حوسیناباد بکه وینه پڕی که له ده وری دئ ته قه ده سته ی پڕی کرد، ته قهیه کی چاوه رپوان نه کراو له و ده سته پێشمه رگه یه ی که باری ته ندروسستیان باش نه بوو و ده مانه ویست به هه ر جۆریک بووه له شه ر و تیکه هه لچوون بیانپاریزین! دیار بوو دوژمن له و هێرشه به ربلاوه ی دا به مه به سته ی گه مارو دانی ته واوی ئیمه له لای شاری بۆکانیشه وه هێرشی هیناوه و هه موو دیهاته کانی ئەودوی داوینی چه کوچ و مالوکیشی گرتوه. ئەو تیمه ی که هه ر سه عاتیک پێشتر تا ده وری دێیه که چوو بوو هیچی نه دیبوو، له وه ده چوو که دوژمنیش هه ر تازه گه یشتبێته حوسیناباد. تیکه هه لچونه که به ره وروو بوونه وه یه کی له ناکاو بوو، ئەو پێشمه رگانه ی که له پێشه وه ی ده سته که ده گه نه نیو یه که مین کۆلانه که نه ی دئ، چاویان به ماشینیکی سه رئاوه له ده که وئ که پره له پاسدار و به چرای کوزاوه وه به ره و رووی ئەوان دئ. ته قه ده ست پێده کا، پێش ئەوه ی پاسداره کان له ماشین بینه خوارئ و دامه زرین، ده سرپێژی پێشمه رگه کان له مه ودا ی نزیکه وه شپه رزه و بلاویان ده کا. ئەوان به نه فه ر زور و به هێز سه ساوه و به چه ک ته یار، پێشمه رگه کانی به تاییه ت ئەو ده سته یه به پێچه وانه، چه ند که سیان هه ر چه کیان پینه بوو، چه ند که سیشیان ته نیا چه کیک و یه ک خه شابیان پڕی بوو، له راستی دا ئەوه ی ئاماده یی شه ری بی ته نیا تیمیک بوو که بۆ پاراستنیان له گه لیان خرابوو، به لام ئەو جار هه ش وه ک هه موو جار هه کانی پێشوو وه، له خۆبوردوی و شاره زایی به سه ر شه ری نزیک و ده سته وه یه خه دا بر دییه وه. پێشمه رگه کان به بی هیچ خه ساریک له که مینه که ی دوژمن خۆیان ده رباز کرد و بۆ جاری دو هه م روویان کرده وه به رزایی یه کانی شاخه که. ئیستا غه یری قۆلغه ته په، هیچ جیگایه ک بۆ پشوودان و

حەسانەو نەبوو كە بچين. پاش ماوئەك، ھەموومان بەوانەشەو كە لە حوسىناباد لە كەمىن كەوتن، يەكمان گرتبۆو. ھەر جۆرىك بوو دەبى بەخىرايى وەرپى كەوین. دواى چارە سەعات شەرى قورس لەبەر با و باران و لە سەرما، نرىك بە سەدوھەفتا پېشمەرگە، بىئەوئە تەنانەت نىو سەعاتىش مۆلەتى پشودان و حەسانەوھيان بى، بە نىو شىو و دۆلەكانى چىاى چەكوچ مائۆكدا بەرەو قۆلغەتەپە رېچكەيان بەست. تا گەشىتئە داوئىنى شاخ خراپ نەبوو، ھەر چەند ماندووى و برسىيەتى ھىز و توانايەكى ئەوتوى بۆ نەھىشتبووینەو، بەلام ھەر چۆنىك بى رېگا كە سەرەو خوار بوو و باوى رۆشىتمان خۆشتر بوو. ھەورىكى رەش سەرەسەرى ئاسمانى داگرتبوو، تەنانەت ئەستىرەيەكەش ديار نەبوو. رېچكەى پېشمەرگەكان درىژ ببۆو و ھەنگاوەكان ھەر چەند بەئارامى، بەلام بە بەردەوامى بەرەو پېش دەروېشتن. ئىستا كەوتبووینە نىو دەشتىكەو كە زەوى كىلدراو بوو، بارانى زۆرىش رېگا كەى كردبوو بە قورپىكى خەست كە جار لەگەل جار ھەنگا و ھەلئانەوئە دژوارتر دەكرد. تارىككەى كەمۆئە بالى بەسەر ئەو دەشتەدا كىشابوو. ئاسمان ھەورىكى رەش و زەوى ھەر رەش و فەزای دەورىشمان يەكجار تارىك بوو. وردەوردە واى لېھات كە نەك ھەر بەرپىيى خۆمان، بەلكو ھاورپى بەردەمى خۆشمان نەدەدى. چەند سەعات تىپەرىبوو، بەلام ئەو دەشتە ھەر كۆتايى نەدەھات و ئىمەش ھەر نەدەگەشىتئە دىئەكە. چەند كەسىك تواناى رۆشىتئەيان نەمابوو، يانى لە نىو ئەو قورەدا نەياندەتوانى ھەنگا و ھەلئەنەو، كەسى وا بوو لىنگە كەوشىك يان ھەردووك كەوشەكەى لە نىو قوردا بەجىمابوو. ئەو برە نان و پەنیرەى كە بەيانى لە سەرەتاي شەپەكەو ھەر كەسە لەگەل خۆى ھەلگرتبوو، تەواو ببوو. رىرۆشىتئە بە چەك و رەختەو و بە برسىيەتى و دەموشكىيەو لە نىو ئەو دەشتە قورەدا، وەك ئەو و ابوو چەند بەرابەرى قورسايى خۆت راکىشى. لە سەرەتاو پىمان و ابوو كە بوومان لە قۆلغەتەپەيە، بەلام زانىمان كە ئىمە ماوئەكەى زۆرە ھەر بە دەورى خۆماندا دەخولئىنەو. بۆ ئەوئە لەو تارىككە سەپرەى ئەو شەوئەنگەدا لە يەكترى گوم نەبىن، ھەر كەسەى دەستى بە

پشتینی کەسی پێش خۆی گرتبوو. چەند کەسیک کە هێشتا توانایی یەکی زۆرتریان تێدا مابوو چوونە ژێر بالی ئەو کەسانەو کە پەکی رۆیشتنیان کەوتبوو و لەگەڵ خۆیان دەیانکیشان. هەموو ناوچە کە داگیرکراو بوو و پایەگای دۆژمنی لێبوو. تەنانەت لەسەر تەپەیهەک لە پەنا قۆلغە تەپەش کە ئێمە بە هیوا بووین ئەگەر پێش رووناکبوونی هەوا بگەینی، ئەو رۆژە تا ئیوارێ لێ بمانینەو، پایەگایەکی گەورە دۆژمنی لێبوو. ئیستا مەترسیی گەورەمان ئەو بوو کە لەو دەشتەدا رۆژمان لێبیتەو و دۆژمن بمانینێ و لە هەموو لایە کەوێ گەمارۆمان بدەن! ئەگەر ئێمە نەگەینە نیو دێ و رۆژمان بەسەردابی ئەو شەپکی قورس لە نیوان ئێمە و هیزی گەورە و تەیارێ دۆژمندا دەهاتە پێش، کە بۆ ئێمە دەبوو شەپری مان و نەمان و رەنگبوو زۆر بەشمان تێدا بچین! نەزمی رۆیشتنی پێشمەرگانەش کەم ببوو و زۆر کەس بۆخۆیان بێ ئەوەی بزانی بەرەو کۆئ دەچن هەنگاوی قورس و ماندوویمان هەڵدیناوه و دەرویشتن. فەرماندە دەستەکان دوایین هیز و توانای خۆیان خستبوو گەر کە کەسانی دەستەکی خۆیان بێنەو نیو سەفەکە و نەیهلن هەر کەس بۆ خۆی بە لایە کەدا بڕوا. وردەوردە تارمایی لە رۆژەلاتی ئاسمانەو دەردەکەوت، ئەگەر ئەو لە لایە کەوێ نینگەرانێ لە نزیک بوونەوێ رۆژ و ئەویش بە مانای دەرگیر بوون لە شەپکی نابەرەبەردا بوو، لە لایە کەوێ هیوا یەکیشی تێدا بوو کە بتوانین رێگای نیو دێ ببینەو. چەند کەسیک گوتیان گویمان لە دەنگی سەگەر، دادە راولەستن! بیدەنگ بن با بزانی وایە! بەلێ راست بوو دەنگی سەگ دەهات. دیاربوو لە دێیەک نزیک ببوینەو. لەو حالەدا موھیم نەبوو کۆیە، هەر کۆیەک بووایە دەچووین، ئەگەر تووشی شەپش بووایەن لانی کەم نان و ئاویکمان دەخوارد و بڕیک هیزمان دەهاتەو بەر. لەو ساتەدا دەنگی ئەو سەگانە بۆ ئێمە لە هەموو مۆسیقایەک خۆشتر بوو. ئیستا لە راستی دا رێگامان دیوو، ئەویش بەرەو دەنگی سەگەکان بوو. وردەوردە رووناکی زۆرتر و دەرکەوتبوو. هەنگاوەکان خیراتر ببوون و دەنگی سەگەکان نزیکتر. ئەو جار دەور بەرمان دەدی و زانیمان کە بەلێ، لە نزیک قۆلغە تەپەین. سەگەرە کە بە نزیک بوونەوێ ئێمە توندتر ببوو و

وه‌ختېك ئاخړ كه‌سه‌كانمان له كۆلانه‌كانى نېودى دا بلاو بوونه‌وه، هه‌وا ئه‌وه‌نده پرووناك ببوو كه‌پايه‌گاگه‌ى دوژمن له‌سه‌ر گرده‌كه‌ى نزيك نيو دى به‌باشى ببينين. كه‌س نه‌يزانى چۆن هه‌ر چوار و پېنجه‌ى به‌سه‌ر مالېكدا دابه‌ش بووين. ئيمه پېنچ كه‌س چووينه مالېك، زور به‌گه‌رمى وه‌ريانگرتين. زوربان پرسيار لى‌نه‌كردين، ده‌يانزاني رۆژى پيشوو له قزله‌ شه‌رى قورس بووه و ئيمه له‌و شه‌ره گه‌راوينه‌وه، نان و په‌نير و چاين بۆ دانانين، بړيك بووژاينه‌وه و خه‌وتين. نزيك نيوه‌رۆ هه‌ستاين. ئه‌و جار هه‌سابووينه‌وه، جله تهره‌كانيان بۆ وشك كرده‌بووينه‌وه و خواردنيكى خۆشيان بۆ دروست كرده‌بووين. باسى شه‌ره‌كانى شه‌و و رۆژى رابردوومان بۆ گېژانه‌وه. ده‌يانكوت ده‌مانزاني ئه‌رته‌ش و پاسدار هاتونه‌سه‌ر قزله‌! ده‌نگى تۆپ و خۆمپاره ده‌گه‌يشته ئيره‌ش! باوه‌شى گه‌رم و دلسۆزى ئه‌و ماله هه‌موو ماندوو بوونه‌كه‌ى له بير برده‌بووينه‌وه.

ئهمرۆ باران نه‌ده‌بارى و هه‌وريش به‌ ئاسمانه‌وه ديار نه‌بوو، تيشكى خور له په‌نجه‌ره‌وه هاتبووه ژوورئ، رۆژيكي تازه ده‌ستى پيكرده‌بوو، ده‌بوو به‌ره‌وپېرى بچين. له‌گه‌ل ئاوابوونى رۆژ و تاريك بوونى به‌ره‌به‌ره‌ى هه‌وا، هه‌موومان له به‌ردرگاي مزگه‌وتى دى كۆبووينه‌وه. ده‌بوو به نزيك پايه‌گاگه‌ى دوژمن دا بړوين تا له چۆمه‌كه به‌رپينه‌وه و بړوين به‌ره‌و ناوچه‌ى گه‌وركان.

غه‌مى قوولئ له ده‌ست چوونى ئه‌سمه‌ر و منداله‌كه‌ى به‌سه‌ر هه‌موومان دا قورسايى ده‌كرد، به‌لام بۆ هه‌مه‌ى حاجى وهك برينيك وابوو له‌سه‌ر جه‌سته‌ى كه‌ چاك بوونه‌وه‌ى نه‌بوو. بزه‌ى پيگه‌نينى كه‌متر پيوه ديار بوو، مات و كه‌م‌قسه و دلته‌نگ ببوو و وهك جارن له كۆر و كۆمه‌لى خوشى و شادى و پيگه‌نيندا به‌شداريى نه‌ده‌كرد. ئيمه‌ش به هه‌موومان هه‌ولمان ئه‌وه بوو كار و ئه‌ركى رۆژانه‌ى له‌سه‌ر شانى كه‌م كه‌ينه‌وه و نه‌يه‌لين غه‌م و په‌ژاره به‌سه‌رى دا زال بئ. سه‌ره‌پاي ئه‌م رېوداوه دلته‌زېته ئيراده‌ى قايم و وزه و تواناي ئه‌و بۆ كار و تيكۆشان هه‌روا پته‌و بوو، وهك هه‌ميشه له كۆبوونه‌وه‌كاندا به‌شدارى ده‌كرد، ئاگاي له بارودۆخى يه‌كه‌يه‌كه‌ى پيشمه‌رگه‌كانى گوردانه‌كه‌ى بوو و له كاتى

شەپشدا وەك فەرماندەيەكى ژير و وريا ئەركى خۆى بەپيۆه دەبرد. لەو سالە سەختانەدا كە كۆمارى ئىسلامى گەورەترين لەشكرەكانى ئەرتەش و پاسدارى لەگەل ھەموو پسيپۆرانى نيزامىي خۆى پزاندىبويە كوردستانەوہ تا ئەو خەلكە بەچۆكدا بىئى و ئەو ولاتە بەتەواوى داگير كا، فەرماندەيى كردنى بەشيك لە ھىزى پيشمەرگەى كۆمەلە لە نيو جەرگى ناوچە داگيركراوہكانى موكریاندا بۆ لاويكى تەمەن ۲۴ سالە ئەركىكى ئاسان نەبوو! ھەمەى حاجى كوپە زەحمەتكيشى ژير و نەترس بە سەربەرزى و ليھاتويى ئەو ئەركەى تا ئەو پۆژەى كە دوو سال دواتر لە شەريكدا ئەو جار خۆى گيانى بەخت كرد بەپيۆهبرد (۲۰۱۱/۶/۱۶).

بېرەۋەرىي پېشمەرگەي كورد، عوسمان نۆبارى

لېرەدا بېرەۋەرىيەكانى كاك عوسمان نۆبارى سەبارەت بە شەھىد «ئەبوۋبەكر كانىەپرەشى» دەھىنمەۋە كە مالپەرى «گىيارەنگ» بلاۋى كردۆتەۋە (۲۶/۶/۲۰۱۱).

زۆربەي ھەرە زۆرى شەھىدانى پېشمەرگە، كەسانى خاۋەن ھىممەت و لەخۆبوردوو و گىيان بەختى خاك و گەلەكەيان بوون و گەلىك خەسلەتى بەرزى مرقۇقايتىيان ھەبوۋە، كە ئەگەر ھاورپىكانىيان ھەۋلى تۆماركردن و ناساندنىيان بە كۆمەلانى خەلك نەدەن، مەترسىي ھەيە كە بە تىپەپوونى سال، دواى نەۋەيەك و دووان، لە بېرى خەلك بچنەۋە و ۋەك چۆن جەستەيان جارىك شەھد كرا، ناۋىشيان شەھىد بكرى، واتە بەتەۋاۋەتى لە بېرى مېژوو بچنەۋە. ديارە حىزبە سىياسىيەكان ھەۋلىك لەپىتاۋ ناساندنىيان دەدەن و لە لىستەي شەھىدەكانىيان دا ناۋيان تۆمار دەكەن، بەلام ئەم كارە فەرمىيە گەلىك جىاۋازە لەۋەي برادەر و دۆست و ھاۋسەنگەرى شەھىد، كە لە نىزىكەۋە دەيناسى و ئاگادارى ھەلسۈكەوت و بېروبوچوون و ھەلوئىستى سىياسى و خەسلەتە مرقۇقايتىيەكانىيەتى، ئەو ئەركە راپەرئىنى.

من لېرەدا نمونەيەكى سەركەوتوۋى ئەم چەشەنە كارەتان بۆ دەھىنمەۋە، كە كاك عوسمان نۆبارى پېشمەرگەي حىزبى دېموكرات باسى ژيانى پېشمەرگايەتىي خۆى و ھاورپىيەكى شەھىدى دەكا. نووسەر خەلكى نۆبارى پوژاۋاى بۆكان و پېشمەرگە شەھىدەكەش خەلكى كانىەپرەشە لە ھەمان ناۋچە و دراوسىنەتىي نۆبار. بە ئامانجى كورتكردنەۋەي لاپەرەكان، بەشېك لە سەرەتاي نووسەرم ھەلپاچىۋە كە بابەتىكى گشتى بوو، بەلام دواتر ئاۋا نووسىنەكەي درېژە پىندەدا:

... كاتىك بۆ ئەۋەلېن جار شانازىي ئاشنا بوونم لەگەل كاك ئەبوۋبە نەسىب بوو، جىژنى دوۋى رېيەندانى سالى ۱۳۶۰ بوو. ئەو كات ھەم من و ھەم كاك ئەبوۋ ئەندامى يەككىيەتىي لاۋان بوۋىن. كاك ئەبوۋ لەگەل كۆمەلىك لاۋى بەھرەمەندى دىكە، كە يەككىك لەۋان شەھىد سەھىد عومەرى قادرى بوو، بەرنامەيەكى ھونەرىيان ھىتابوۋە نۆبار.

له بیرمه یه کیک له شانۆکان ناوی «سی برسی» بو، وا بزنام پاشان جاریکی دیکه ش
ئو شانۆیه مان ئیجرا کردوه. دیاره ئه و شانۆیه سرنجی خه لکی زۆر راکیشا.

پاش ئه و بهرنامه یه له گه ل کاک ئه بوو تیکه لاویمان پهیدا کرد و قه رار بوو له وی
به دوا بو ئه و جو ره بهرنامه نه منیش یه کیک بم له هاوکاره کانیا ن، به لام ئیدی به هوی
هه لومهرجی ناوچه که وه زۆری نه برد که هه ردوو کمان له گه ل کومه لیک لاوی دیکه
کچ و کوپ له ناوچه ی بۆکان ره سمه ن بووینه پیتشمه رگه و له یه کیه تیی لاوانی
دیموکراتی کوردستانی ئیران و له ناوچه ی بۆکان سازمان دراین.

له سه ره تادا و له چه ند دپری کورت دا کاک ئه بوو کوریک خوینده وار و
رۆشنییر و خاوه ن بیڕیکی پاک و بیگه رد له راستای بهرژه وهندییه کانی گه له که ی دا
بوو. خو شکه لام و زۆر جار پیگه نینیکی شیرینی له سه ر لیوان بوو، ئه لاقه یه کی
تایبه تی به موتالا و خوینده نه وه هه بوو و هه ر له و کاته ش دا ئه وه ی که فیژی ده بوو
به شیوه یه کی لیهاتوا نه دیهینایه سه ر کاغه ز. که ده چوویه ماله که ی زۆر به هاسانی
چه ندین کتیب و نه شریاتی حیزبیت بهرچاو ده که وت.

ئه وه ندیه ی من بزنام چه ندین وتار و به ره مه ی جو راجۆری له گو قاره خنجیلانه که ی
لاوان دا بلاو کرایه وه؛ ئه و کات که ئه بوو کانی ره شی له نووسینه کانی دا باسی له ریز و
حورمه ت گرتنی یه کتر و پاراستنی بهرژه وهندیی گشتیی حیزب له نیو خو مان و
خه لک دا و ههروه ها له قاودانی سیاسه ته کانی رژی می وه ک مو عتادیی ده کرد، هیتشتا
زۆر زوو بوو، ئه و به تایبه ت بایه خیکی زۆری داده نا بو ناسینی خورافات له نیو
کۆمه لگادا و ده یگوت هیندیک شیخ و کۆلکه مه لا هه ن که نه خشی ئه وان زۆر له
نه خشی ناخونده کان خرابتره، ئه وانه به و کاره یان ده یانه وئ خه لک له باری عیلمی و
زانستییه وه روشد نه که ن و هه روا له دوا که وتوو یی دا بمیننه وه.

ئه بوو کانیه ره شی ئه هلی من من و پیداهه لگوتن نه بوو، له زۆر به ی کۆبوونه وه کان دا
قسه ی خو ی هه بوو، هه میشه ره نجی شانی خو ی ده خوارد، ئه و ئاکاره جوانانه بوون
که داهاتوو یه کی پوونی بو کاک ئه بوو به دی ده کرد. له سه ر ته شکیلات له بواری
ته شکیلاتییه وه کاک ئه بوو خاوه ن پیگه یه کی جه ماوه ری وه ک چینی پوونا کبیر بوو

لە نىو ھەر دوو رەگەزى ژن و پياودا، ئەزموننىكى زۆرى وەسەرىك نابوو؛ ئەو كە زۆر جارەن لە فېرگەي سىياسى - نىزامى دا لەسەر تىۋرىيەكانى تەشكىلات دەرسى دەكوتەو، بەكردەو ھەش لە چەندىن ناوچەي بۇكان دا ئەو كارەي بەرپۆە دەبرد. ئەو كادرانەي بە خۇشپىيەو ە ئىستا ماون چاك دەزانن كە كاك ئەبوو چەند بە بەرنامە و دەقىق بوو لە كارەكانى دا و ھەر لەو كاتەش دا چەندە مەحبوب و جىگاي رېزى بوو لە ھەموو ناوچەكان دا، ئەو ە لىگەرى ھىندىك قولە چۆماغى چاوبرسى بۇ تەماعى دونىايە ھەموو وىژدانى خۇيان دەفروشن و دەبنە چاوساغى دوژمن، دەنا ئەبوو كانى رەشى ئىستاھ لە زۆربەي ناوچەي بۇكان دا ھەروا شوين پەنجەي ماو ە خەلك بە تاسە و ەسەرتەو ە يادى دەكەن.

لەسەر شانۇ ديارە ھەر بەتەنيا گوڤار و رۆژنامەكان نەبوون كە كاك ئەبووى شەھىد بىروبوچوونى خۇي تىدا بلاودەكردەو، بەلكو ئەو پىي و ابوو شانوش مېمبەرىكى دىكەيە بۇ پوچەل كەرنەو ەي سىياسەتەكانى كۇمارى ئىسلامى، ھەر بۆيە ئەو دەيگوت بۇ دەربىرىنى ھەست و سۆزى خەلك و ناساندنى ئەو فەرھەنگ و كولتور ە دەولە مەندەي گەلى بەش مەينەتى كورد ئەو ە باشترىن و ئاسانترىن رېگايە، ھەر بۆيە دەستى كەردەو بە نووسىنى شانۇكانى و ھىتانىان بۇ سەر سەحنەكان؛ ديارە لەو پىيەش دا تووشى سەختىيەكى زۆر ھات لە بەرودەي ئىمە زۆربەمان ئەزموننىكى ئەوتۇمان نەبوو لەسەر شانۇگەرى. جارى رۆژانى ئەو ەل و دوو ھەم كاتىك تەمرىنى پىدەكردىن بەردەوام بە خۇي پىدەكەنن چونكە ئەو ەندە لە لامان سەخت بوو قەت پىمان وا نەبوو بتوانىن ەك ئەو شتەكان ئەدا بكەين، بەلام چونكە بۇخۇي كورە كوردىكى دىھاتى بوو و لە نزيكەو ە لە ئىش و ئازارەكانى خەلكى كورد ھالى بوو دەيزانى باسى چىيان بۇ دەكا و ھەر بۆيە ئەو كە شارەزاي بوارى شانۇ بوو، لەو بارەيەو ە ئىمەي تىگەياند كە ئەركەكانمان چىيە و ئەو ەي پىمان دەسپىرى دەي چۆن بەرپۆەي بەرىن.

لە درىژەي ئەو كارە ھونەرىيانەدا و ھونەرنمايى كاك ئەبوو لەسەر سەحنەكان، رەنگە گىرانەو ەي بىرەو ەرىيەك لەم پىيەدا خراب نەبى. بەھۇي

رێک و پێکی ئه‌و به‌رنامه هونه‌رییانه‌ی که له گوندهکان به‌رپۆه‌مان ده‌بردن، له‌سه‌ر یه‌ک تامه‌زڕۆیی‌یه‌کی زۆری بۆ خۆی په‌یدا کردبوو، یه‌کی‌ک له‌و گوندهانه‌ی که خه‌لکه‌ی داوایان کردبوو ئه‌و به‌رنامه‌یان بۆ نیشان ده‌بین گوندی قه‌ره‌گۆیز بوو، که ئه‌وه‌نده‌ی له‌ بیرم مابێ پێم وایه‌ مۆلگه‌یه‌کی رژی‌میشی لێ‌بوو؛ ئه‌و رۆژه‌ له‌ ئاوابی حاشیاباد بووین. لای ئیواری به‌رپۆز کاک هه‌یاس، که ئه‌و کات به‌رپرسمان بوو کوتی ساز بن ئه‌مشه‌و ئه‌م به‌رنامه‌یه‌ ده‌به‌ین و له‌ گوندی قه‌ره‌گۆیز پێشانی خه‌لکی ده‌ده‌ین و زۆرمان پێخۆش بوو؛ هه‌شتا رۆوناکی مابوو که گه‌یشتی‌نه‌ نیو ئاوابی، زوو نان و چامان خوارد و چووینه‌ مزگه‌وت که رۆانیمان سویندت خواردبا که شه‌ش که‌س له‌ نیو ئاوابی، دانه‌ماوه‌ رهنگه‌ سویندت لێ‌نه‌که‌وتبایه‌. ورد و درشت و پیر و جوان هه‌مووی هاتبوون، ئه‌وه‌ی که ده‌مه‌وئ لێ‌ره‌دا باسی بکه‌م لێ‌هاتوو‌ی و هونه‌رنمایی کاک ئه‌بوویه‌ له‌سه‌ر سه‌حنه‌کان. یه‌کی‌ک له‌و شانۆیانه‌ی که هه‌ر بۆخۆشی نووسیبوو‌ی، شانۆیه‌کی کۆمیدی بوو به‌ناوی «سه‌لمانی»؛ له‌و شانۆیه‌دا کاک ئه‌بوو پینچ شه‌ش ده‌قیقه‌ له‌ پێش‌دا ده‌چوه‌ سه‌ر سه‌حنه‌، له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌ره‌کاتیکی ده‌کرد که ته‌ماشای له‌وه‌ی مه‌حال بوو که خۆی پێ‌رابگیرێ، له‌و کاته‌دا بوو که کاک هه‌مه‌ده‌مین قارنجه‌ بانگی کردین که چووین و له‌ کونی په‌رده‌که‌وه‌ رۆانیمان هه‌یچ که‌سێک ئاگای له‌ خۆی نه‌مابوو کابرایه‌ک له‌ پێشه‌وه‌ دانیشتبوو و یه‌ک‌دوو ده‌دانیشی دیار بوو که‌وتبوون، ئه‌وه‌نده‌ به‌ کۆل و خۆش پێده‌که‌نی جاری وا بوو که‌شکه‌ی ده‌گرت، له‌گه‌ڵ پێکه‌نینه‌که‌شی‌دا لیکێ به‌ زاری‌دا ده‌هاته‌ خوارێ. بۆیه‌ له‌وه‌ی و له‌و سه‌حنه‌یه‌دا بۆمان ده‌رکه‌وت که کاک ئه‌بوو چۆن به‌ ناخی ئه‌و خه‌لکه‌دا چۆته‌ خوارێ و بۆ دلخۆش‌کردنی ئه‌وان هه‌ر شتیکی که له‌ ده‌ستی‌ بێ ده‌یکا.

ئه‌وه‌ی له‌ مه‌راسم و کۆبوونه‌وانه‌دا که‌می هه‌بوو و ده‌بوو پێمان با ته‌نیا کامیرایه‌ک بوو که رهنگه‌ ئیستا بۆ گیرانه‌وه‌ی ئه‌و به‌سه‌ره‌هاتانه‌ش پێویستی به‌و کورته‌ نووسراوه‌ی منیش نه‌کردبا.

مهسه لهی دهره به گه کانی ناوچه

ئه وهی که زور جار کاک ئه بووی نازار دها مهسه لهی ئاغاوات و دهره به گه کانی کوردستان بوو، زور جار دهیکوت شیرازهی نیو کومه لگا ئه مانه تیکیانداوه و هه ره ئه وانهش بوونه ته فاسیلهی ته به قاتی نیو خه لکی هه ژار و لیقه و ماو. کاتیک به ری دا دهره ویشترین له زور بهی هه ره زوری ناوچه کانی کوردستان و به تایبهت له ناوچهی بوکان و مه هاباد ئه و نازاره ی زیاتر هه ست پیده کرد، هه تا چاو هه تر دهکا باشترین له زهوی وزاره کانی ئه و ناوچانه، ئه وه ئاغاکانن که دهستیان به سه ردا گرتوه و بی ئه وهی زهحه تیکیان پیوه کیشابی هه زاران هه زار یه کتار زهویان به زور له ریگای غهیره قانونییه وه ده سه سه ردا گرتوه و به ئاشکرا خوینی ئه م خه لکه ده مژن. ئه مانه بیجگه له کوخا کانیان بو خوشیان به دايم له ته عقیبی خه لکدا بوون و بوونه ته باعیسی ناکوکی له نیو کومه لگادا، خه لکیان کردۆته جاسوس له سه ره یه کتر و هه موو شتیکی خه لکیان بو خویمان به حه لال زانیوه و له سه رانهی مه رومالاته وه بگره هه تا ده غل ودان و ته نانهت له سه ورانهی ئه و کچانهی به میرد دهرین خوش نابن، سه ره رای هه مووی ئه مانه هه تا هیچ کات حازر نین و ده عییان نایه نه له گه ل خه لکی خزمایه تی بکه ن و نه له شایی و شینی خه لکدا به شدار بن. کاک ئه بوو ئه وانه ی به خالی هه ره لاوازی نیو کومه لگا و یه کیک له ئاواته پیروژه کانی رزگار کردنی هه مووی ئه و ناوچانه له ده ست ئه و ملۆزمانه و ئه سپارده کردنی به خه لکی هه قدار و برسی بوو.

بروا به یه کسانیی ژن و پیاو

کاک ئه بوو وهک ئینسانیکی دیموکرات باوه ریکی زوری به به رابه ری ژن و پیاو هه بوو، بو ئه م مه به سه تهش له زور بهی کاره کانی دا به کرده وه ئه م ئه رکه ی عه مه لی ده کرد، بو نمونه له کاره ئه سلاییه کانی، وهک کاری ته شکیلاتی و هه سته ی نه ئینی حیزبی و ههروه ها نووسینی دهقی شانویی و چه ندین کاری دیکه ی دا ژنان و کچانی خوینده واری شان به شانی پیاوان به شدار ی پیده کردن و زوریش تیندا سه رکه وتوو بوو. ئه و پی و ابوو به بی به شدار ی کردنی هه رکام له و دوو به شه سه رکه وتن مه حاله و خه باته که ناته واو ده مینیته وه. له لایه کی ده یکه شه وه کاک

ئەبوو پیتی وابوو بەشیکی زۆر لە ژنانیش نایسبەت بە مافەکانی خۆیان تاوانبارن، بۆ نموونە زۆر جارن دیتراوە کە بە چوار ژنان مێردیکیان بوو، باشە ئەو یەک نەیزانی دوو نەیزانی چۆن دەکرێ بە هەموویان بلێ گیل و نەزان، جیا لەوانە وەک دەبینین زۆر جارن پیاو بەهۆی ئیش و کارەو لە مال نییە و لە ماوەیەدا تەنیا ئەو ژنە کە وەک خوشکی گەرە یان دایک یان ژنی گەرە مانی لە ترسی ئابروو چوون هەموو دەستوور و نەریتە کۆنەکانی پیاو بەرپۆ دەبا. هەر بۆیە ئەو کە رێچکەشکین و یەکیک لە لایەنگرانی یەکسانی بوو، تەبەقەتەن لە گەل ئەو ی ریزیکی تاییەتی بۆ خوشکە مەستوورە هاوسەری دادەنا و هەر لەو کاتەشدا هەم رینۆین بوو بۆی و هەم دەستیشی ئاوالە کردوو بۆ هەر کاریکی کە لەم بواردەدا ئەنجامی بدا.

بئێشک هەر دایک و بابیک دەبێ ئەو ی لە مێشکی خۆی دا زمزە کردبێ، کە چ داها توویەکی پڕ لە خێز و خۆشی بۆ مندالەکە ی بەدی بینێ و لە مندالەکەش زیاتر خەون بە حەز و ئاواتەکانییەو دەبینێ، کاک ئەبوو زۆر زیاتر لە هەمووی ئەوانەش هیوای بە داها تووی ترووسکە ی ساوا و خوین شیرین بوو و ئاواتی ئەو بوو کە بە جوانترین شیۆ پەرۆردە بێ، کە بە خۆشییەو بەهۆی داسۆزی و دەفاداری دایکی ئەو ئاواتەشی هاتۆتە دی، دیارە ترووسکە خانیش کە لە داوینی ئەم بنەمالە شۆر شگێرانەدا لە دایک بوو ئەو ناو و ناوبانگە ی بە قەد گەرە یی خۆی پاراستوو. ئەو کە لە ئوروپا خویندوویە و گەرە بوو، زانیویە چۆن کەلک لە عەسری ئەمرو ی سەردەم وەرگرێ و هەر وها پابەندبوونی خۆشی بە فەرەنگ و کولتووری دەوڵە مەندی نەتەو کە ی هیشتۆتەو.

بریندار بوونی کاک ئەبوو و قسە یەکی خۆش

وا بزەنم هاوینی سالی ۱۳۶۲ بوو ئیمە یەکیبە تیی لاوان و یرای کومیتە شارستانی بۆکان و بە شیک لە هیزی بە یان بۆ بەرپۆ بەردنی جەولە یەکی سیاسی - نیزامی چووینە ناوچە ی ئالە شینی بۆکان. دوژمن هەر لە سەرەتاوە کە چووینە ئەو ناوچە یە زۆرمان پێ حەساس

بوو، له ماوهیه کی کورت دا نیروویه کی زوری له بۆکان و ساینقه لا کۆکرده وه و شه ویکی که له ئاواپی ئه ربه نووس و ده وره بیری مابووینه وه بۆ به یانی هیترشی کردینه سه ری. له و شه ردها جاش و پاسداریکی زور کوزران ئیمه چهند شه هید و چهند بریندارمان دا، که من له گهل داواپی لیبووردن له شه هیده کان ته نیا کاک هه مزه ی حیجازی و کاک مه نسووری سواره و هه روه ها له برینداره کانیش کاک قاسمی باقیم له بیرماوه، دیاره کاک ئه بووش یه کیک بوو له برینداره کان، لاقی راستی بریندار ببوو، هه ر ئه و شه وه برینداره کانیا ن راگو یست بۆ نه خو شخانه؛ له ریگا له یه کیک له گونده کانی ناوچه ی پیه محه ممه د لاده دن که شتیکیان بده نی به برینداره کان. له و کاته دا ژن و مندال ده چنه سه ر ماشینه که و وه ک هه میشه به داخ بوونی خو یان له و وه زعیه ته دهرده بړن و ژنیک ده لی هه ی چاوی دایکتان کویر بی، کاک ئه بووش ده لی چاوی دایکی خو ت کویر بی، ژنه که ده لی کاکه گیان خو بویه م وا نه کوت ئه تو نارحه ت بی، کاک ئه بووش به پیکه نینه وه ده لی دایه گیان منیش بویه م وا نه کوت تو ش نارحه ت بی، ئاخه ر ئه من دایکم زور خو ش ده ی.

خولیای کاک ئه بوو بۆ زادگا که ی

له ده لگه وره که ی کاک ئه بوو دا گه لیک هیوا و ئاواتی گه ش به دی ده کرا؛ ئه و شانازی ده کرد به هه موو کانیوا ه کان و هه رگاشه به ردیک و مشتته خو لیک ناوچه ی پرپیته و به ره که تی بۆکان؛ و یردی سه رزاری ئه و گشت شاعیر و ئه دیب و هه موو هونه رمه ندانی ده قه ره که بوو. ئه و ده یزانی ئه م ناوچه یه له باری کولتووری و میژوییه وه رابردوو یه کی دوورد ریژی هه یه، بویه زور جار ده یکوت و یه کیک له خه ونه که سک و سووره کانی ئه وه بوو که خو زگه که سیک هه بایه که میژووی ئه م ناوچه یه ی وه ک خو ی چۆن هه یه ئاواش نووسیبایه وه و ئه و کات بۆ هه موو که س مه علوم ده بوو که ئه م ناوچه یه له هه موو باریکه وه چهنده ده وله مهنده. هه ر ئه و خو شه ویستییه ش ببوونه هوی ئه وه ی که ساتیک له و خه لکه دانه بړی و هه ر له و پیناوه ش دا گیانی شیرینی خو ی فیدای خه لک و خاکه که ی کرد.

دیاره دلخۆشییهکی که هه مه ئه وه یه که کاک ئه بوو له نیو هیزی خرۆشانی گه لدا و به تاییهت له نیو چینی رووناکبیردا قه لایه کی ریکخستنی وه های بینا کردوه بۆ خۆی و نه ته وه که ی که تا چه ندین نه سلی دیکه ش ناوی هه روا به زیندووی ده مینیتته وه.

پێویسته بگوتری که رۆژی یازدهی پووشپه ری سالی ۱۳۷۰ هاورپیان کاک ئه بوو به کری خزری ناسراو به ئه بوو کانی ره شی و کاک جه لیلی ره حیمیان بۆ ئه نجامدانی مه ئموورییه تیکی حیزبی ده چنه گوندی حسین مامه ی سه ر به ناوچه ی ئه حمه دی کۆری بۆکان که له سه ر جاده ی میانداو و بۆکان هه لکه وتوه، به داخه وه به هۆی ناپاکی خۆفرۆشیکه وه شوینی حاوانه وه ی هاورپیانمان ئاشکرا ده بی و دوژمن به هیزیکی زۆره وه که له بۆکان و میانداو کۆی کردبۆوه، هیرش ده کاته سه ر ئه و ماله ی که کاک ئه بوو و کاک جه لیلی لی ده بی، به هه موو چه کیکی قورس و نیوه قورس ئه و ماله ده دنه به ر ده سریز و ماله که یان به سه ردا ده رووخین. پاش ماوه یه ک ئینجا به لۆدیر ته رمی بی گیانی هه ردووکیان له نیو ئاور و خاک و خۆل دینه ده ری و ده یانه بن بۆ شوینیکی نادیار که تا ئیستاش مه علوم نییه له کوئ ئه م دوو شه هیده به خاک سپێردراون.

بی شک شه هیدبوونی ئه م دوو تیکۆشه ره له پینشدا خه ساریکی گه وره بوو بۆ حیزب و پاشان بۆ کومیته شارستانی بۆکان و خه لکی به ئه مه گی ناوچه که. له بیسته مین سالوه گه ری شه هیدبوونی ئه م دوو کادره به وه ج و ئه م دوو قه له م به ده سته و ئه م دوو پینشمه رگه چاونه ترسه، جاریکی دیکه له به رامبه ر گه وره یی و له خۆبور دووی یان چۆک داده دم و کړنۆشیان بۆ ده به م.

رووحیان شاد و ریگیان به رده وام بی.

مامۆستا‌ه‌سه‌نی قزلبجی، بیره‌وه‌ریی‌ه‌سه‌ن‌ ماوه‌رانی، هاوکاریکی‌ حیزبی

ئ‌وه‌ی لیره‌دا ده‌که‌و‌یت‌ه‌ به‌ر چاوی خوینەر، وتاریکه‌ پزدار ه‌سه‌ن‌ ماوه‌رانی نووس‌یویه‌تی و له‌ سالی ۲۰۱۲ له‌ مالپه‌پی «راقه‌»دا بلاوی کردۆته‌وه.^۱

مامۆستا قزلبجی دوا‌ی‌ گه‌رانه‌وه‌ نیوخۆی ولات، ماوه‌یه‌کی‌ که‌م‌ له‌ بۆکان و به‌گشتی کوردستان مایه‌وه‌ و پاشان چوو بۆ تاران. له‌و‌ی‌ وه‌ک‌ ئه‌ندامی‌ کومیت‌ه‌ی‌ ناوه‌ندیی‌ حیزبی‌ تووده‌ی‌ ئیران، له‌ په‌یوه‌ندیی‌ حیزب‌دا بوو و پۆژنامه‌ی‌ «مه‌ردوم» ئۆرگانی‌ حیزبی‌ به‌ زمانی‌ کوردی‌ بلاو‌ ده‌کرده‌وه‌. هه‌ر له‌و‌یش‌ بوو، که‌ هاو‌پ‌چ‌ له‌ گه‌ل‌ به‌رپرسیانی‌ سه‌ره‌وه‌ی‌ حیزب‌ وه‌ک‌ نوورده‌دین‌ کیانووری‌ و ئیحسانی‌ ته‌به‌ری‌ و یه‌ک‌ له‌وان، عه‌لی‌ گه‌لاو‌پ‌ژدا‌ گیرا و له‌ زیندانی‌ ئیقینی‌ تاران‌ گیانی‌ لێ‌ ئه‌ستیندرا.

له‌ ماوه‌ی‌ ژبانی‌ مامۆستا‌ له‌ تاران و کار کردنی‌ له‌ ده‌فته‌ری‌ حیزبی‌ تووده‌ی‌ ئیران‌دا، کاک‌ ه‌سه‌نی‌ ماوه‌رانی، وه‌ک‌ ئه‌ندامی‌ حیزب، یه‌ک‌ له‌و‌ که‌سانه‌ بووه‌ که‌ په‌یوه‌ندیی‌ نزیک‌ و پۆژانه‌ی‌ له‌ گه‌لی‌دا بووه‌ و بێ‌گومان‌ یه‌ک‌ له‌ باشترین‌ که‌سانیکه‌ که‌ شاره‌زای‌ ژبانی‌ پۆژانه‌ و ئه‌رک‌ و کاری‌ حیزبیی‌ مامۆستا‌ له‌ تاران‌ بێ. ئیستا ۳۰ سالی‌ک‌ دوا‌ی‌ پووداوه‌کان، کاک‌ ه‌سه‌ن‌ باب‌ه‌تیکی‌ سه‌باره‌ت‌ به‌ مامۆستا‌ نووس‌یوه‌ و له‌ پۆژانی‌ک‌ دواوه‌ که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و‌ و چه‌ند‌ که‌سی‌ دیکه‌ی‌ نزیک‌ به‌ حیزب‌ بۆمان‌ نه‌گ‌پ‌رنه‌وه‌، وا‌ هه‌یه‌ له‌ تاریکی‌دا بم‌ینیت‌ه‌وه‌ و له‌ دوا‌پۆژدا‌ که‌سیان‌ لێ‌ ئاگادار‌ نه‌بێ. به‌خته‌وه‌رانه‌، ئیستا‌ سالانی‌که‌ ته‌پ‌وتۆزی‌ حیزبایه‌تی‌ کردن‌ به‌و‌ شیوه‌یه‌ی‌ که‌ ئه‌و‌ ده‌م‌ باو‌ بوو، نیشته‌وته‌وه‌ و پووناکبیری‌ کورد‌ به‌ سه‌ر‌به‌خۆیی‌یه‌کی‌ زیاتر‌ و دوور‌ له‌ ده‌مارگیری‌ حیزبی‌ ده‌روانیت‌ه‌ میژووی‌ کوردستان‌ و پووداوه‌کانی‌ پ‌ا‌بردو، ئیستا‌ زۆرن‌ ئه‌و‌ که‌سانه‌ی‌ که‌ به‌رژه‌وه‌ندیی‌ گشتی‌ گه‌لی‌ کورد‌ ده‌خه‌نه‌ پ‌یش‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌ حیزبیه‌که‌یان، دیارده‌یه‌ک‌ که‌ به‌داخه‌وه‌ له‌ پ‌ا‌بردوودا‌ به‌راوه‌ژوو‌ بوو!

من‌ دل‌نیام‌ کاک‌ ه‌سه‌ن‌ بیره‌وه‌ریی‌ زیاتریشی‌ له‌و‌ سالانه‌ی‌ ژبانی‌ مامۆستا

1. <http://www.raveonline.org/syasat/H.Qzilci.He.Ma.php>

ههیه و کهسانی دیکه‌ی ده‌وروبه‌ری مامۆستاش له‌و سه‌رده‌مه‌دا، بۆ نموونه، کاک ناسری شافیعی و مامۆستا مه‌لا سألحی ئیبراهیمی، که لێرده‌دا ناویان هاتوو، ده‌توانن زانیاری زیاترمان له‌سه‌ر ژیان و کاره‌کانی بده‌ن. ئه‌وه ئه‌رکیکی گرنگی نیشتمانییه و که‌سایه‌تی مروفئیکی هه‌لکه‌وته‌ی که‌له‌که‌مان لێیان ده‌خوایێ که‌له‌به‌رانبه‌ری دا‌بیده‌نگ و که‌مه‌ترخه‌م نه‌بن.

پێویست به‌گوتن ناکا که‌ راگواستنی وتاری کاک هه‌سه‌ن به‌واتای په‌سند یا رهد کردنه‌وه‌ی قسه‌ و بۆچوونه‌کانی نییه و ئه‌و خۆی به‌رپرسه‌ له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌و شتانه‌ی وا نووسیونی یا ئه‌و بۆچوونانه‌ی وا سه‌باره‌ت به‌ هه‌ندیک که‌س ده‌ریبیریون.

به‌یادی مامۆستا هه‌سه‌نی قزڵجی

له‌ میژووی کورددا گه‌لێ که‌سایه‌تی مه‌زن هه‌بوون که‌ به‌داخه‌وه ئه‌و جۆره‌ی که‌ شیاوی رێزیه‌نه‌ قه‌دریان نه‌گیراوه و یادیان نا‌کرێته‌وه. یه‌کێ له‌و زانا و بلیمه‌ت و خه‌باتکارانه مامۆستا هه‌سه‌نی قزڵجیه‌ که‌ له‌ رێکه‌وته‌ی ۱۹۱۴/۹/۱۵ له‌ بنه‌ماله‌ی کوردپه‌روه‌ر و زاناپه‌روه‌ری قزڵجی (تورجانی‌زاده) له‌دایک‌بووه و سالی ۱۹۸۳ له‌ به‌ندیخانه ئیقینی تاران‌دا له‌ ئه‌نجامی ئه‌شکه‌نجه و ئازاری پیاو‌کوژه‌کانی خومه‌ینی و جه‌لاده‌کانی کۆماری ئیسلامی‌دا شه‌هید کرا. مامۆستا قزڵجی نووسه‌ر و ئه‌دیب و رۆژنامه‌وانی هه‌ره‌ لیه‌هاتووی سه‌ده‌ی بیسته‌می کورده‌ که‌ خه‌باتی ئه‌ده‌بی و سیاسیی خۆی له‌ کۆمه‌له‌ی ژ. کدا ده‌سپێکرد و هه‌تا دوا رۆژی ژیا‌نی که‌ سه‌رتاسه‌ری پر له‌ ئاواره‌یی و چه‌رمه‌سه‌ری بوو، وازی له‌ تیکۆشان و به‌تایبه‌ت نووسین نه‌هێنا.

هینمن، هه‌ژار، محهممه‌د مه‌سه‌عوود، محهممه‌دی مه‌لا که‌ریم، جه‌لال ده‌باغ، ره‌فیع سابیر، که‌ریمی حیسامی، مامۆستازه‌بیحی، گۆران و دل‌زار و ده‌یان نووسه‌ر و شاعیر و ئه‌دیبی کورد هاو‌پێهه‌تیان کردوو و له‌ تیشکی زانستی وی به‌هره‌یان وه‌رگرتوو. پێکه‌نینی گه‌دا، که‌ کۆمه‌له‌ چیرۆکی زاتیری نووسراوه‌ی مامۆستایه‌ و له‌ راستی‌دا ئاوینه‌ی کۆمه‌لگای کورده‌واری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و ره‌نگده‌ره‌وه‌ی ژیا‌نی خۆیه‌تی له‌ ئاواره‌یی‌دا، له‌ میژووی ئه‌ده‌بی کوردا بێ‌وینه‌ ده‌مینێته‌وه. له‌ سه‌رده‌می کۆماردا

گوڤاری هه‌لاله‌ی له بۆکان بلۆکرده‌وه و بۆ پوژنامه‌ی کوردستانی دهنوسی. پیشه‌وا قازی محهمه‌د هه‌میشه دووپاتی ده‌کرده‌وه که بریا ده‌که‌سی وه‌ک مامۆستامان هه‌با.

له‌پاش رووخانی کۆمار په‌ره‌وازه‌ی باشوور ده‌بی و پوژنامه‌ی ریگا درده‌کا، پاشان له‌په‌ره‌وازه‌یی‌دا هاوکات له‌گه‌ل کاری پوژانه، که بریتی بوون له‌کشت‌وکال، پیشنوویژی له‌باتی مه‌لای دئ، بۆیاخچیتی، کریکاری چیستخانه، میرزای کاسبکاران و... یارمه‌تی ده‌کردنی «خه‌بات»، «ریگای ئازادی» و ده‌یان بلۆکراوه‌ی تری خه‌باتکاره‌ کورده‌کانی باشووری ده‌دا. له‌په‌ره‌وازه‌یی‌ش‌دا ده‌که‌ویته‌ زیندانی پژیمی عیراق و ماوه‌ی سێ سالان له‌ به‌غدا ده‌که‌ویته‌ به‌ندیخانه. له‌ زیندانی به‌غدادا ده‌گه‌ل مامۆستا گۆران، شاعیری مه‌زنی کورد و عه‌زیز محهمه‌د تیکۆشه‌ری به‌ناوبانگی کورد، که پاشان بوو به‌ سکرتری حیزبی شیووعی عیراق هاوبه‌ند و هاوهم ده‌بی. پاشان به‌ یارمه‌تی حیزبی شیووعی ره‌وانه‌ی ئالمانی دیموکراتیک ده‌کری و پاش سالیک له‌ بولغارستان نیشته‌جی ده‌بی. له‌وی له‌لایه‌ن حیزبی تووده‌ی ئیرانه‌وه‌ قواستراوه‌ و بۆ ماوه‌ی ۱۵ سالان به‌رنامه‌کانی رادیوی په‌یکی ئیران به‌ کوردی و عه‌ره‌بی به‌ریوه‌ده‌با.

پاش شو‌رشی ۱۹۷۸ی ئیران گه‌راپه‌وه‌ نیشتمان و دوا‌ی پتر له‌ ۳۵ سال به‌ دیداری خاوخیزانی شاد بۆوه.

له‌ تاران پوژنامه‌ی مه‌ردم به‌ زمانی کوردیی بلۆکرده‌وه‌ و پاش هیرشی پژیم بۆ سه‌ر حیزبی تووده‌ که‌وته‌ زیندانی کۆماری ئیسلامیه‌وه‌ و له‌ ئه‌نجامی ئه‌شکه‌نجه‌ و ئازاری پیاوکوژه‌کانی پژیما کۆچی‌دوایی کرد.

ئه‌م نووسراوه‌یه‌ ورده‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی خۆمن که‌ ماوه‌یه‌کی وه‌ک خویندکاری به‌رده‌ستی له‌به‌ر رووناکایی زانستیانه‌ی ئه‌و بلیمه‌ته‌دا به‌هره‌م له‌ بیرى پیشکه‌وتوانه‌ی وه‌رگرتوه‌وه‌ و گه‌لیک شتی لی‌ فیربووم که‌ ته‌نانه‌ت له‌ زانکۆکانیش‌دا ناکری فیریان بی.

به‌ میرندالی زۆر جاران ناوی مامۆستا قزلیجیم له‌ زمانی گه‌وره‌کان بیستبوو،

به تایبەت له کاتى بۆلاوکردنه وهى به شى كوردى پەيكى ئىران دا، رادیۆى حیزبى تودهى ئىران كه له ساله كانى ۱۹۶۶/۱۹۶۷ دا تاچه رادیۆیهك بوو به دروستى دهنگى شوڤشى چه كدارانهى كورد و ته نانهت شوڤشى كوردستانى باشووریشى به ته واهتى بۆلاو دهكردهوه.

به میرمندالى و سه رهتای گهنجیتى چه ندین جار ان گویم له بهرنامه كانى دهگرت، به تایبەت له زنجیره باسینكى مامۆستا له سه ر حاجى قادری كۆبى كه دهنگى له سه رهخۆى مامۆستا قزلجى ئەوهنده به ههسته وه بوو كه كارى دهكرده سه ر گيانى هه ر مروفیک، به تایبەت گهنجى كوردى میثك پڕ پرسىارى وه لام وه رنه گرتوهى وهك من.

له سالى ۱۹۷۸ كه پاش ئازادبوون له به ندىخانهى رژیم من و هاوړپكانم به گهرمى و توندى خهريكى خهباتى سياسى به لایهنگرى حیزبى دیموکراتى كوردستان بووین و خویندن و ژيانى ئاساییمان وه لاناوو و به قهولى مامۆستا هه ر خهريكى هه لبه زه له بئى بووین، بۆ جارێكى تر دهنگى مامۆستام گوئ لى بوو، به لام نهك له رادیۆ، به لكوو له سه ر ته له یفون.

له تاران من و حوسینى برام له شوقه یهكى دا ده ژایین كه هی خالم، محه مدهى سىړاجى بوو. شوقه چ شوقه، پتر وه مقه ر دهچوو هه تا مال. دیموکرات، توده یى، شیوووعى، فیدایى و هه ر كهس باى ده نكه جۆیهك پتوه ندی به شوڤشه وه هه با له وئ سه رى وه درده نا. به خۆشیی وه ئەو سه رده م باوى دژایه تى سياسى له گوڤى دا نه بوو و خه لك زۆر تر یه كگرتوو بوون. تاچه تیان بۆ گوئ گرتن له یه كترى هه بوو. منیش هه م كۆنه زیندانى سياسى بووم و هه م دیموکرات بووم و هه م دۆستایه تیه كى گه رم و گوڤم له گه ل شیوووعییه كان و توده یى یه كان هه بوو و هه م به هۆى خویندكار بوون و كار له بنكه ی چاپه مه نى دا، ناسیاو و براده رم زۆر بوو، ماكه ی ئەو جموجووله بووم له شوقه كه دا. حوسینى برام، ره وانى شاد، له خۆپیتشانده كانى زانكۆى تاران دا زۆر به گوڤ هه لده سوڤا و به بۆنه ی ئەویشه وه ماله كه هینده ی تر هات وچۆى له سه ر بوو.

شه‌ویک دانیشتبووین و باس و هه‌لای ده‌مه‌قاله‌ی سیاسی له‌گورئ‌دا بوو که ته‌له‌یفوون زرینگاوه. هه‌لمگرت و گوتم فه‌رموون، له‌پر ده‌نگی ماموستا قزلجیم گوی لی‌بوو که به‌هه‌مان له‌سه‌ره‌خویی سللاوی کرد و پرسى که مالی ئیمه‌یه‌یان نا؟ رسته‌که ته‌واو نه‌ببوو گوراندم وست بن، ماموستا قزلجیه. ده‌سبه‌جی کوتم سه‌لام ماموستا قزلجی. هه‌موو برادران به‌بیستنی ناوی ماموستا بیده‌نگ بوون. ده‌مزانى که خالم، په‌وانی شاد بن، هه‌مه‌ده‌مینى سیراجی ته‌له‌یفوونه‌که‌ی داوه به‌ماموستا قزلجی و په‌حمه‌تی کاک که‌ریمی حیسامی. ده‌سبه‌جی خوم به‌ماموستا قزلجی ناساند و گوتم که‌هه‌سه‌نی خوشکه‌زای کاک هه‌مه‌ده‌مینم. گه‌لیک پرسىاری له‌سه‌ر وه‌زعی ئیران کرد که وه‌لام داوه و دلنیام کرد که کاتی چاوپیکه‌وتن و به‌دیداری و سه‌ربه‌رزبوونمان هاتوو. ئه‌وه‌یه‌که‌م جار بوو که شانازی قسه‌کردم له‌گه‌ل ئه‌و زانا بلیمه‌ته به‌نسب ده‌بوو.

ماوه‌یه‌ک به‌سه‌رچوو، شوورش سه‌رکه‌وت و من و هاوړپیانیش سه‌رقالی کارى حیزبایه‌تی و هه‌له‌به‌زه‌له‌به‌زى بووین، جاروباره‌ش سه‌ریکی تارانم ده‌داوه بو‌خه‌به‌ردار بوون له‌خویندن و زانکو. له‌یه‌کی له‌وه‌سه‌فه‌رانه‌دا کونه‌برادرىکی زیندانم، ئاسه‌فی په‌زمیده‌که‌بیوو به‌ئندامی کومیته‌ی ناوه‌ندیی حیزبى تووده (له‌به‌ندیخانه‌ی ئیفین شه‌هید کرا)، من و چه‌ند که‌سى تری بانگه‌یشتن کردبوو. چوومه‌ده‌فته‌ری حیزبى تووده که له‌وئ‌را به‌یه‌که‌وه‌به‌ره‌و مالیان برۆینه‌وه. له‌ده‌فته‌ری حیزبى تووده‌دا که وه‌ژوور ده‌که‌وتی میزیکیان دانابوو و چه‌ند کورسى له‌پشته‌وه و کادریکی ده‌بیرخانه و یه‌ک‌دوو که‌سى یارمه‌تیده‌ر بو‌رینوینی کردنی خه‌لک و چاوه‌دی‌ری کاریان ده‌کرد. یه‌کی له‌وانه‌کونه‌هاوبه‌ندم بوو و یه‌کترمان باش ده‌ناسی. که‌منی دیت به‌ره‌وپیلمه‌وه‌هات و پاش چاک و چۆنى کوتی ئه‌و پیره‌میرده‌ش کورده، نازانم کی لیره‌ی داناوه و ئه‌ویش هه‌ر کیانووری ده‌ناسی که لیره‌نییه و دره‌نگ دپته‌وه؛ ده‌لی له‌بولغارستانه‌وه‌گه‌پراوه‌ته‌وه، بزانه‌کئییه؟

هه‌ر بیرم به‌لای ماموستا قزلجیه‌وه‌نه‌بوو. چون به‌خه‌یالی من ئه‌و ته‌له‌یفوونی مالی ئیمه‌ی هه‌بوو و گه‌ر به‌هاتباوه‌زه‌نگی بو‌ئیمه‌لی‌ده‌دا. که‌سللاوم لی‌کرد و به‌

دەنگە نەرمەکەى وەلامى دامەووە ئامیزم پێداگرت و خۆم پێناساند. بە گەنجەکانم گوت مالتان نەشیوی ئێوە مامۆستا قزنجییه و بەخێر ئەندامى کومیتەى ناوەندیانە. دەسبەجى بەرەو دەفتەرى کاکە رەزای شەلتووکى وەسەرکەوتین، بزەیه کى هاتى و گوتى لە دەفتەرى حیزبەکەشمان دا مەگەر دیموکرات بە هانای پیاو بگا، دەنا پیاو سەقەت دەبێ، باش بوو تو پەیدا بووى و لەو چاوەروانییە دەربازت کردم.

کاکە رەزا شەلتووکى کە ماوەى ۲۵ سالان لە زیندانەکانى شادا بە سەر بەرزى مابۆو (لە سالى ۱۹۸۳ لە زیندانى ئیڤین دا بە جەزەبە کۆچى دواى کرد) زۆر بە پووخواشى و ریزەووە باوەشى بە مامۆستا داگرت و بەخێر هاتنەوێ کرد و گەلیک سەرکۆنەى برادەرەکانى بەردەرگای کرد کە بۆ یەکرەست نەیاناردۆتە سەرى. پاش هیندى قسەو باس دەگەل ئاسەف و کاکە رەزا و مورتەزا باباخانى (هەم ئاسەف و هەم مورتەزا سالى ۱۹۸۳ لە بەندیخانەى ئیڤین شەهید بوون. مورتەزا هاوڕییه کۆنى من بوو کە لەگەل خوشکم زەماوەندیان کرد و پاش لە دایک بوونى مندالى دوو هەمی گیرا و بە داخەووە نەیتوانى پێگە یشتنى کچە ژیره کانى ببینى) بۆ نانخواردن چووینەووە مالى ئاسەف. پاشان من لەگەل کاکە رەزا سازام کە هەتا ئەوان مال و شویین بۆ مامۆستا جییه جى دەکەن من لەگەل خۆم بییه مەووە مەهاباد و لەوێ را بەرێی کە مە بۆکان بۆ دیتى مال و منداله کانى و پاشان بۆ تارانى بنێرمەووە. دیار بوو نەدەکرا دەسبەجى لە دەست برادەر و دۆستەکانى تاران دەرباز بین، هەر بۆیەش دوو رۆژان لە تاران لە شوقەکەى من و حوسینی برام ماینەووە و گەلیک لە گەنجەکان هاتنە دیدارى مامۆستا و گەلیک لە کوردهکانى تری دەوروبەر هاتن و چاویان بە مامۆستا کەوت. مامۆستا قزنجى کە لە سەردەمى کۆمارەووە پەرەوازەى هەندەران ببوو یەکەم جار بوو کە هاتبوووە تاران و بە قەولى خۆى «ولاتى عەجەمەکان» ی دەدیت. بە گالتهووە گیرایه وە:

لە تەیارەدا لەگەل ئەمیری نیک ئایین (ئەندامى کومیتەى ناوەندیى ح. ت) بە یه کەووە هاتینەووە، کە گە یشتینه سەر ئێران و لە ئەرز نيزیک بووینەووە هەتا چاو کارى دەکرد هەر ئەرز و شاخى ویشک دیار بوو. لە بولغارستان هەمیشە ئەمیر باسى جوانی

گول و گولزاری ئیرانی ده‌کرد. پیم گوت ئه‌میر ئه‌وه‌یه مه‌مله‌که‌تی گول و بولبول، خۇ نه ته‌پایی تیدایه و نه شینایی.

له‌کاتی هاتنمان به‌ره‌و مه‌هاباد هه‌رچی له کوردستان نزیکتر ده‌بوینه‌وه مامۆستا پتر ده‌که‌وته سه‌ر زه‌وق و ورده بیره‌وه‌رییه‌کانی له سه‌رده‌می کۆمار ده‌گێراوه. زۆر به‌رێز و حورمه‌ت و خۆشه‌ویستی باسی پێشه‌وای ده‌کرد. باسی مامۆستا تورجانی‌زاده‌ی ده‌کرد که هه‌م مامۆستای خۆی بووه و هه‌م مامی بوو. زۆر به‌رێز و خۆشه‌ویستی باسی مه‌لاعه‌بدوللای داودی، مه‌لای خه‌جیی ده‌کرد و ئه‌وی به‌دانه‌ری سه‌ره‌کیی بی‌ری دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی ژ. ک ده‌زانی. ده‌یگوت که به‌رله‌ کۆمار تا‌قه ئاسه‌واری ده‌سه‌لاتی ئێران له مه‌هاباد فه‌رمانداریکی تریاکی بوو به‌ ناوی «سریع‌القلم» که پیاویکی شی‌عه‌ر دۆست بووه و به‌کرده‌وه هه‌یچ‌کاره. مامۆستاش له دایره‌ی فه‌رمانداری دا دامه‌زرا‌بوو و وه‌ک باسی ده‌کرد کاره‌که‌یان ته‌نیا نووسینی چه‌ند نامه‌ی دایره‌یی بووه و به‌س. زۆریه‌ی کاته‌که‌یان به‌ باسی ئه‌ده‌بیات و شی‌عه‌ر گوزه‌رابوو. له‌ راستی دا مه‌حکه‌مه‌ی پێشه‌وا ناوه‌ندی ده‌سه‌لات بووه و کاروباری شاری به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو. ده‌یکوت که فه‌رمانداریش پاش ماوه‌یه‌کی کورت گه‌راوه ولاتی خۆی و به‌کرده‌وه ئیتر ئاسه‌واری ده‌سه‌لاتی ئێران نه‌ما‌بوو.

گه‌رانه‌وه‌ی مامۆستا بۆ کوردستان و شادبوونه‌وه‌ی به‌ دیداری مال و مندال پاش ۳۵ سالان له‌گه‌ل هه‌موو خۆشییه‌کانی خه‌میکی قورسیشی خسته سه‌ر ده‌روونی. له‌م ماوه‌یه‌دا خه‌زانی له‌گه‌ل سی کچه‌کانی سه‌ره‌پای تیکچوونی باری ئابووری، له‌ هه‌ل‌ومه‌رجیکی زۆر دژواردا به‌ سه‌ره‌ری مابوونه‌وه و چاوه‌پوانی گه‌رانه‌وه‌ی مامۆستا بوون، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش منداله‌کانی پێگه‌یشتی‌بون. هه‌ر بۆیه‌ش که باسی پاره‌ستان و دان به‌ جه‌رگ‌داگرتنی خه‌زانی ده‌کرد، که ژنه کوردیکی ئاسایی و نه‌خوینده‌وار بوو، ئه‌وپه‌ری پێزدانان له‌ وشه‌کانی ده‌باری.

پاش چه‌ند پۆژان له‌ بۆکان چوومه‌ لای. ماله‌که‌یان، مالیکی هه‌ژارانه‌ بوو و ژیا‌نیان به‌ کاری کچیکی مامۆستا که له‌ خه‌سته‌خانه‌ کاری ده‌کرد به‌پێوه‌ ده‌چوو.

گه‌رانه‌وه‌ی باوکیکی که ۳۵ سالان لییان دوور بوو له‌گه‌ل شادی، خه‌میکیشی هینابووه پیش. باوک و مندال له هه‌مبه‌ر ئه‌و دوورییه‌دا له یه‌کتر نامۆ ببوون. ئه‌و تراژیدیایه‌ش هه‌وری خه‌می خستبووه سه‌ر نیگا هه‌میشه به بزه‌کانی مامۆستاوه. هاتنه‌وه‌ی مامۆستا بۆ کوردستان و چاوپێکه‌وتن به به‌شیک له کۆنه‌ دۆسته‌کانی، وه‌ک هه‌مه‌ده‌مینی سێراچی، دوکتۆر قاسملوو، که‌ریمی حیسامی، مامۆستا زه‌بیجی، مامۆستا هینمن، مه‌لا عه‌بدوللای هه‌سار، گه‌لیکی هینابووه سه‌ر زه‌وق.

هه‌روه‌ک وه‌عه‌دم به‌ کاکه‌ ره‌زا دابوو، پاش ده‌ رۆژان برده‌مه‌وه تاران. له‌م ماوه‌یه‌دا حیزبی تووده شوقه‌یه‌کی بۆ ئاماده‌ کردبوو. سێ ژووری هه‌بوو و هه‌مام و ئاوده‌ست و متبه‌خ. ده‌ستیک مۆیل و میزیکي نان خواردن و ۶ کورسی و ژووریکي نوستنیان بۆ ئاماده‌ کردبوو به‌ هه‌موو که‌ره‌سه‌کانی متبه‌خه‌وه. هه‌ر له‌و بیانییه‌دا ره‌حیمی ناموهر، که‌ نووسه‌ریکی به‌ناوبانگی فارس و ئه‌ندامی کومیته‌ی ناوه‌ندی ح. ت بوو، له‌ بولغارستانیش هه‌ر دراوسێی مامۆستا بوو، جیرانی شوقه‌ی ته‌نیشتی بوو. عه‌لی عه‌مووییش که‌ ئه‌ندامی مه‌کته‌بی سیاسی بوو، له‌ قاتی سه‌ره‌وه ده‌ژیا.

به‌مجۆره‌ مامۆستا له‌ تاران نیشته‌جێ بوو و منیش گه‌رامه‌وه مه‌هاباد و سه‌رم به‌ کاری حیزبی دیموکراته‌وه قال بوو. ماوه‌ی مانگیک گوزه‌را و رۆژیک مامۆستا له‌گه‌ل حوسینی برام بۆ سه‌ردانی مال و منداله‌که‌ی گه‌رابووه مه‌هاباد. شه‌ویک له‌لامان ماونه‌وه و به‌یانه‌که‌ی چوونه‌ بۆکان. ئه‌و شه‌وه له‌گه‌ل بابم هه‌تا سه‌عاتی سێی به‌یانی قسه‌یان کردبوو. بابم له‌ دانیشتن له‌گه‌ل مامۆستا تیر نه‌ببوو، وه‌عه‌دی لێ‌وه‌رگرتبوو که‌ له‌ گه‌رانه‌وه‌دا چه‌ند رۆژیک بمینیته‌وه. پاش گه‌رانه‌وه له‌ بۆکان ماوه‌ی هه‌وتووێه‌ک له‌لامان ماوه که‌ به‌راستی خۆش گوزه‌را. ده‌کرێ بلیین له‌و هه‌وتووێه‌دا گه‌لیک له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌رده‌می کۆمار و میژووی کۆنی کورد و به‌سه‌ره‌اتی په‌روه‌ازه‌یی باس‌کرا.

پاش پیکهاتنی یه‌که‌م پلینۆمی به‌رفراوانی حیزبی دیموکرات به‌هۆی ئه‌و ره‌خانه‌ی که‌ من له‌ پلینۆمدا گرتبووم به‌ره‌به‌ره به‌رپرسایه‌تییه‌کانیان له‌ ده‌ست ده‌ره‌ینام هه‌تا هه‌ستم کرد که‌ کار هه‌ر دێ به‌ره‌و دژایه‌تی ده‌روا و خه‌ریکی سازکردنی

سیناریۆیه‌ک بوون بۆ لادانی من (دیاره له داهاتوودا به‌وردی باسی سیناریۆیه‌که ده‌که‌م). ئیتر منیش که سیناریۆیه‌که له قاودا هه‌ر ئه‌وی پۆژی به‌نوسراوه‌ وازم له‌ حیزب هینا و به‌ره‌و تاران چوومه‌وه که خه‌ریکی دریزه‌دان به‌خویندن بم. ههمدیسان له‌ تاران دوو شه‌و له‌ مالی خۆمان ده‌بووم و سی شه‌و له‌ لای مامۆستا. ئیتر ده‌وری زهمانه‌ وای لیهات که منیش چوومه‌ نیو حیزبی تووده و پاش ماوه‌یه‌ک کار کردن له‌ کوردستان، گه‌راندیانمه‌وه تاران که‌ حه‌کایه‌تیکی جیاوازه. به‌ هه‌ر جۆر پاش ماوه‌یه‌کی یه‌ک مانگه‌ دانیشتن و کار نه‌کردن، شه‌ویک مامۆستا پینی گوتم که‌ ده‌یانه‌ه‌وی به‌ زمانی کوردی پۆژنامه‌یه‌ک بلاو که‌نه‌وه و هه‌تا ئه‌و کاتیش دوو که‌سیان له‌ هاوپی کورده‌کان دیاری کردبوو که‌ به‌هۆی ناشاره‌زایی نه‌یان‌توانیوو کاریکی بکه‌ن. پینی گوتم که‌ له‌ که‌ری شه‌یتانی وه‌ره‌ خوار و کاکه‌ ره‌زا بانگت ده‌کا مل بده‌ به‌و کاره‌، به‌ قازانجی گه‌له‌که‌مانه. به‌یانه‌که‌ی کاک ره‌زا شه‌لتووی، مورته‌زا باباخانی به‌دوادا نارده‌بووم، چوومه‌ لای و مامۆستاش هاته‌ ژووره‌که‌ی کاکه‌ ره‌زا و پاش دل‌داری‌دانه‌وه‌ رازی بووم که‌ له‌ گه‌لیان ده‌ست به‌کار به‌مه‌وه. هۆی ئه‌م رازی بوونه‌ش سه‌ره‌پای بیروباوه‌پی هاوبه‌شمان پتر کاری پۆژنامه له‌گه‌ل مامۆستا بوو که‌ ده‌زمانی ده‌توانم به‌هره‌ی باشی لی‌وه‌رگرم و زۆر شتی لی‌ فیزبم.

کاری وه‌دواکه‌وتنی ئیزنی پۆژنامه‌یان دا به‌خۆمان. دیار بوو که‌ هه‌تا ئه‌و سه‌رده‌م من خۆم نه‌مه‌دزانی که‌ له‌ نیو حیزبی چه‌شنی نویی چینی کریکاریش هه‌ر هه‌مان به‌زمی ده‌سته و ده‌سته‌بازی و سیناریۆ سازکردنی نیو حیزبی دیموکرات باوه. ته‌نانه‌ت دوايه‌ تیگه‌یشتم که‌ حیزبی دیموکراتیش ئه‌و نه‌خۆشییه‌ی له‌وان گرتۆته‌وه؛ هه‌ر بۆیه‌ش به‌ گیان و دل‌ه‌وه‌ وه‌ه‌ول که‌وتین و براده‌ریکی کوردی شاه‌ابادی کرماشانمان هه‌بوو که‌ زۆر وریا بوو به‌ناوی غولام قه‌ره‌ویسکی، ئه‌ومان وه‌ک خاوه‌ن پۆژنامه‌ به‌ وه‌زاره‌تی ئیرشاد ناساند و ئیزنی ده‌رخستنی پۆژنامه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆمان به‌ناوی «ریگای کوردستان» وه‌رگرت.

مامۆستا قزلیجی ناوه‌که‌ی به‌ یادی یه‌که‌م پۆژنامه‌ی که‌ پاش پوو‌خانی کۆمار

لە باشووری کوردستان بلایان کردبوو و بوو بەهۆی بووژاندنەوهی حیزبی دیموکرات، هەلبژاردبوو. بە دلخۆشییەوه خەریکی وەرپێخستنی کاری رۆژنامە بووین. نووسەری کوردی ئەوتۆمان لە چوارچیوەی حیزبی توودەدا وەگیر ئەدەکەوت. تەنیا مامۆستا قزلی و دوکتۆر عەلی گەلاویژمان هەبوو. منیش لە روانگەي مامۆستاوه و لە راستیشدا بۆ نووسین بە زمانی کوردی لە قوناخی دارەدارەدا بووم. کاک عەلی گەلاویژیش لەلایەن بەرپۆهەرایەتی حیزبەوه کرابوو بەرپرسی ریکخراوی کوردستان کە خەریکی دامەزراندن بوو و هەم سەرقالیان کردبوو بە نووسین بە زمانی ئازەری بۆ رۆژنامەي ئازەربایجانی فیرقە، کە کاتیکی زۆری لێدەگرت و بە هیچ چەشنێ دەرەتانی هاوکاری ئیمەي نەبوو. بەو هۆیانە مامۆستا پیوەندی بە نووسەر و شاعیرەکانی شیووویی باشوورەوه گرت و ئەوانیش ئامادە بوونی خۆیان بۆ یارمەتی بە ئیمە راگەیاندا. هەتا وەرپێخستنی ئەو ئامادەکارییانە چەند حەوتوویەکی پێچوو. برادەریکی هونەرماندی فارس و داریژەری لاپەرەکانی «نامە مردم» ئۆرگانی ناوەندیی حیزب کە مامۆستای ئەو فەننە بوو، ئازەری، بەو پەڕی پێخۆشبوونەوه ئارمی رینگیان بۆ ساز کردبووین. بۆ پەسند کردنی ئارمەکە لەگەل کاک رەزا شەلتووی دانیشتین. کاک رەزا زۆر بەداخەوه پێی راگەیاندا کە بەهۆی هیندی مەسەلە لەسەر کەسایەتی خاوەن رۆژنامەکە ناتوانین «رینگای کوردستان» دەربخەین. بەرپۆهەرایەتی حیزب ئەمری راگرتنی کاری بلۆکردنەوهی رۆژنامەکەي داوه. من زوو هەلچووم و بە ناپەحەتی و توورەیی لە هۆیکەم پرسی. کاکە رەزا پێی راگەیاندا کە لە ریکخراوی کرماشانەوه چەند نامە هاتوو کە یەکیشیان بەرپرسی شاهاباد (ئەو کات کاک سولەیمانی چیرە بوو) نووسیویتی و پێیان راگەیانداوین کە ئەو برادەرە خۆشناو نییە. منیش دەزانم کە ئەوه تەنیا چاوپێهەلنەهاتن و حەسوودییه، بەلام رای دەرەتری سیاسی راگرتنی رینگایە و بریاریان داوه «نامەي مردم» بەکوردی دەرکەین. ئەوهشیان بریارداوه و لە نامەي مردم بەکوردی دا چەند لاپەرەش بۆ ئەدەبی کوردی تەرخان بکەن. من زۆر بەتوندی دەدوام و هیندی قسەي خراپیشم کرد، بەلام مامۆستا لەسەرەخۆ

بوو و به ئه هوهنی کوتی: کاکه رهزا دیاره به زیمان پیده گرن و نایانه وی مل به رۆژنامهیه کی سهر به خۆی کوردی بدن، ههرچه نده هی خۆیانیش بی. چون کوردی نازانن و ناتوانن نیوه رۆکی وتاره کان کۆنترۆل بکن. پیتیان بلی با له خۆرا ئه و برادرهش به دناو نه کهن.

که به دلپری گه راینه وه ژووره که هی خۆمان پیی کوتم:

رۆله تو بۆ به که وچیک ئاو و همه له ده که وی و تووره ده بی. ئه وه پاشکه و تووی خۆمانه، تاقه ئیزنیکي ره سمیمان بۆ رۆژنامهیه کی کوردی وهرگرتوه و خودی برادره کورده کان بوونه هۆی تیکچوونی. دهنای دهنای ئه وانیه تر که دهن گاکانی حیزبیان به ناوه چ پاشه لیکیان ههیه. ئه مانه عییبی یه کتر دهنارنه وه و ئیمه ی کوردیش عییبی بۆ یه کتر داده تاشین. به داخه وه وا فیر بووین. ئه گینا ئه گه ر به ناوی کابرایه کی فارسمان وهرگرتبا یه که له کورده کان نهیده پرسای که ئه م کابرایه کیه. تو مه روانه که ئیمه کۆمونیستین و ئه وه ی توو ده بی یه هه مووی هه ر مرقۆی پیگه یشتوو و تیگه یشتوو، گه لیکیان چاویان به کورد هه لئایه و هه ر عه جه من.

به هه ر جۆر بۆ چوونی مامۆستای دروست بوو و به کاربردنی «هه ر عه جه من» ییش پيشاندهری تووره یی یه که ی خۆی بوو و به جیگای ریگای کوردستانی سهر به خۆ، «نامه ی مه ردم» به کوردی هاته ده ر. زۆر به ی وتاره کانی نامه ی مه ردم به کوردی وهرگیردراوی وتاره سهره کییه کانی حیزبی تووده و به یان نامه کانی بوو. دوو لاپه ره مان بۆ ئه ده بیاتی کوردی ته رخان کردبوو. که له راستی دا پتر له هه موو شتیک سهرنجی خۆینه رانی راده کیشا. به هۆی نه بوونی پیتی کوردی زۆر نیشانه مان به ده ست چي ده کرد. له ماوه ی ده رچوونی مه ردم به کوردی ۶۱ ژماره مان بلاو کرده وه که هه وتوانه بوو. هه روه ها له پال رۆژنامه دا به ئیمکاناتی حیزبی تووده، کتیبی پیکه نینی گه دا و په رتووی جیگورکی و سوان و پوانی پیته کان له زمانی کوردی دا (مامۆستا قزلجی)، زووحه یاتین (عه لی گه لاویژ)، پيشمه رگه و پيشه وا له دادگای نيزامی دا (ره حیمی سه یفی قازی)، تانیا کچه پيشمه رگه ی قاره مان (وه رگیرانی جه لال ده باغ) و هه روه ها کۆمه له

شیعریکی دلزار و یه کیش هی ره فیک سابیرمان بلاو کرده وه. بۆ پیت چنن ده بو وایه هه موو و تاره کان به تایپ بنوسرین. ئه رکی تایپ کردن له سه ر شانی کچه کوردیکی خوین شیرن و کۆلنه دهر بوو به ناوی په روین، له بنه ماله ی قوبادی و ئه مجه دییه کانی کۆلیایی. مامۆستا زۆری خوش ده ویست و ئه وه په ری ریژی لی ده گرت. ژوو ریکیان بۆ ئیمه تهرخان کردبوو له تهنیشت ژوو ری کیانووری. ئه و هۆده یه به هۆی مامۆستا وه، ببوو به مه کۆی هات و چۆی کوردی به شه جیاوازه کانی کوردستان. له ئه ندامه کانی پارتی و یه کیتییه وه بگره هه تا کوردی باکوور و رۆژاوا که ریگیان ده که وته تاران سه ریکیان لی ده دا. ئه ندامه کانی کوردی حیزبی شیوو عیی عیراقیش که ده هاتن له جیاتی دانیشتن له ژوو ری عادل حه به (ئه ندامی مه کته بی سیاسی حیزبی شیوو عی بوو که ماوه ی ۹ سالان له سه رده می شادا له ئیران له زیندان دا بوو) نوینه ری حیزبه کیان، هه ر له لای ئیمه ده مانه وه.

نووسین و وه رگیان ده بو وایه له سه تاسه ت به دلی مامۆستا بایه. دیاره نه ک له ئاست نیوه رۆک، به لکوو له ئاست ئه ده بیاته که یه وه و به تاییه ت له لانی ریژمانییه وه. هه میشه به پیکه نینه وه ده یکو ت که له ماوه ی ئه و ۳۰-۴۰ ساله دا زمانی کوردیتان لی شیوا وه.

یه که م جار که وه رگیانی و تاریکم له به رده ستی دانا، کوتی وه ره لام دانیشه. منیش کورسیه کم له په نای دانا و به قه له می سوور پیندا هات و که ولی کرد. گه نج بووم و خام، زۆر ته ریق بوومه وه. له سه ره خۆ گوتی: کوپم ئه وه زۆر ئاساییه. تو له هیچ قوتا بخانه یه ک کوردیت نه خویندوه و جگه له کوردستانی حیزبی دیموکرات و چه ند کتییه کوردییه ک دهره تانت نه بووه کتیبی کوردیش بخوینیته وه. منیش له سه ره تادا هه روا بووم.

له پاشان گنپرایه وه که پاش پوو خانی رژی می ره زاشا بۆ یه که م جار کارتیکی پیرو زبایی نه وروزی له ورمی به کوردی له چاپ دا بوو و بلاوی کردبووه. ده یگوت ریئوسه که هه ر فارسی بوو. سه ره پای پیری زۆر به هیمنی و له سه ره خۆیی یه که یه کی هه له کانی بۆ شی کردمه وه. له راستی دا سه ره پای ئه وه ی که له میژ بوو به کوردی

شتم دهنووسی، به‌لام کارکردن له‌گه‌ل مامۆستا بۆ من سه‌ره‌تای فیر بوونی ریزمانی کوردی بوو.

هه‌ر که‌س، چ چاک با چ خه‌راپ، ئە‌گه‌ر به‌قه‌ده‌ر سه‌ره‌ده‌رزییه‌ک کاریکی بۆ کورد کردبایه به‌لایه‌وه به‌ریز بوو، به‌تاییه‌ت ئە‌وه‌ی نووسه‌ر و شاعیر و ئە‌دیب بایه. به‌پشوودریژی رای خۆی پیده‌کوتن و شیکارییه‌کی که پتی باش بایه له‌سه‌ر کاره‌کانیانی ده‌کرد. له‌بیرمه که کاک‌ه‌لی گه‌لاویژ کتیبه‌که‌ی له‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی په‌ره‌سه‌ندن‌ی ئابووری کوردستان له‌ده‌ربه‌گایه‌تی به‌ره‌و سه‌رمایه‌داری ته‌واوکرد، هینای بۆ مامۆستا. به‌وردی خویندیه‌وه. کاک‌ه‌لی گه‌لاویژ پاش‌ه‌وتووویه‌ک له‌کوردستان گه‌راوه‌ تاران و من و مامۆستا له‌ماله‌که‌ی مامۆستا خه‌ریکی نانخواردن بووین که وه‌ژوور که‌وت، به‌رله‌ سلاو به‌پیرییه‌وه چوو و هه‌ر دوو لای ماچ کرد و کوتی: پیروزیباییت لی‌ده‌که‌م، کاریکی گه‌لیک گرینگ‌گرت‌ه‌ئ‌ه‌ستۆ و زۆر به‌زانستیانه‌ئ‌ه‌نجامت داوه. نه‌ته‌وه‌ی کورد ئە‌وانه‌ی پنیوسته. کاک‌ه‌لیش به‌پیکه‌نینه‌وه کوتی: ئە‌گه‌رچی ده‌م‌و‌چاوت هه‌موو چه‌ور کردم، به‌لام ماچه‌که‌ت حه‌قه‌ده‌ستیکه که ده‌مه‌سینیه‌وه. مامۆستا هه‌ر به‌مجۆره‌ش له‌ئاست نووسینه‌کانی خۆی له‌خۆبایی نه‌ده‌بوو. گه‌وره‌یان بچووی له‌لابایه‌ بۆی ده‌خوینده‌وه و گه‌ر رایه‌کت ده‌ربرپایه‌ پیتشوازی لی‌ده‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌دا نه‌بوو که چیرۆکیک یان وتاریکی له‌سه‌ر ئە‌ده‌بیات و ریزمان بنووسی و بۆ ئیمه‌ی نه‌خوینیه‌وه. ته‌نانه‌ت رۆژیک چیرۆکی چه‌که‌ره‌قی به‌ده‌سته‌وه بوو و ده‌ینووسی. کاک‌ه‌لی گه‌لاویژیش له‌مه‌هاباده‌وه هاتبوو تاران و له‌لامان دانیشتبوو خه‌ریکی نووسینی وتاریک بوو به‌فارسی. مامۆستا جاروباره‌ش به‌بزه‌وه‌ چاوی له‌کاک‌ه‌لی گه‌لاویژ ده‌کرد. که ته‌واو بوو گوتی گوی بگرن ئە‌م چیرۆکه‌تان بۆ بخوینمه‌وه. که ته‌واو بوو کاک‌ه‌لی گه‌لاویژ به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی ده‌سخۆش مامۆستا، به‌لام هیچت بۆ ئیمه‌ی ئاغاوات تیدا نه‌هیشتۆته‌وه. (کاک‌ه‌لی کوری برایم‌ئاغای ساروو‌ق‌امیشی بوو و چه‌که‌ره‌ق چیرۆکی ئاغاواتیکه که ده‌مری و ده‌چیته‌ به‌هه‌شت و هه‌لس‌وکه‌وته‌که‌ی له‌وئ‌ه‌س ده‌کرد)، مامۆستاش به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی تۆ ناگریته‌وه چون‌خه‌یانه‌تت به‌چینی ده‌ربه‌گ کردوو.

پۆژیک و تاریکیان له دنیا دا له سهر بزوتنه وهی ۴۶ - ۴۷ به ناوی کاکه رهزا شهلتووی چاپ کردبوو که پر بوو له هه له. ته نانه ت نووسیویان که حه مه ده مینی سیپراچی شه هید کراوه و هیرشیکی زۆریان کرده بووه سهر بارزانی نه مر. به کاکه رهزای کوت ئه وه چیه نووسیوته؟ دیار بوو که ئاگای لی نه بوو کئ نووسیوتی. به وهش مامۆستا هیندهی دیکه توپه بوو. به گۆچانه وه به رهو ژووری کیانووری چوو دهستی کرد به هه لالا له گه لیان. به هه ر جوړ ئه هوه نیان کرده وه و وه عدیان پیدا که ئیتر به ری ئه و چه شنه و تاران به گرن. له راستیش دا وا نه بوو. هه ر به ناو کومیته یه کیان ساز کرد به ناوی «کومیته ی راویژکاری مه سه له کانی کوردستان» (کومیته مشورتی مسائل کوردستان) که کاکه رهزا به پیره وهی به ری و مامۆستا و کاکه علی گه لاویژ و منیش ئه ندای بووین. ئه و کومیته یه مانگی جاریک کۆده بووینه وه و چمان بی دروستیا به کاکه رهزایان دهگوت و ئه ویش رهوانی شاد بی حه ولی خۆی بو ده دا. بو وینه دانیشتنی نوینه ره کانی دهفته ری سیاسی و کومیته ی ناوه ندیی حیزبی تووده له مه هاباد دهگه ل به پیره به رایه تی حیزبی دیموکرات له ماله بابی سه لیمی بابان زاده له ئه نجامی زهختی کومیته که دا بوو، به لام له پاش جیا بوونه وهی په پیره و [انی کۆنگره ی چوار]، به کرده وه کاری کومیته بووه به هیچ. کیانووری راسته وخۆ دهگه ل مامه غه نی راویژی ده کرد و کومیته یه ک به به شداری کاکه علی گه لاویژ و ره فیق جه وادی فیدائییه کان و وهک له بیرم مابن ئه حمه دی عه زیزی له په پیره و چن کرا بوو. هه رچه نده دانیشتنی مانگانه ی ئیمه ش هه ر به رده وام بوو، به لام به کرده وه کارتی که رهیمان له سهر هیچ نه بوو. به کرده وه وهک مامۆستا ده یکوت کومیته که ببوو به داوه ل.

مامۆستا له گه ل له سه ره خۆیی و ئه هوه نی هه میشه بیرری خۆی به راشکاوی دهرده بری. ریایی نه ده کرد و به رژه وه ندیخوازی له زاتی دا نه بوو. له پاش جیا بوونه وهی دهسته ی هاواری کۆنگره ی چوار له سهر سیاسه تی حیزب له ئاست کوردستان بوچوونی خۆمان هه بوو، که پر بوو له په خنه. دیاره په خنه کانی مامۆستا له هی من و کاکه علی توندوتیژتر و وردبینانه تر بوون. کاکه رهزا داوای کرد

که‌کیان‌ووری و‌ع‌لی‌ع‌مووی (س‌کر‌تیر و‌د‌بیری دو‌ه‌می‌حیزب) له‌گه‌لمان دانی‌شن و‌و‌ه‌لامی ره‌خنه‌کانمان بده‌نه‌وه. هه‌مدیسان له‌مالی‌مام‌وستا کۆبو‌وینه‌وه و‌پاش‌وت‌وو‌یژیکی‌دوو‌ردریژ‌مام‌وستا‌خۆی‌پێرانه‌گیرا و‌‌رووی‌ده‌کیان‌ووری‌کرد و‌کو‌تی: ه‌او‌رێ‌کیان‌ووری‌ئه‌تۆ‌به‌و‌سیاسه‌ته‌کی‌به‌رک‌ئیته‌سه‌ری‌هه‌موومان‌به‌فه‌ته‌رات‌ده‌ده‌ی. کیان‌ووری‌که‌چ‌او‌ه‌روانی‌قه‌سه‌ی‌وه‌ها‌نه‌بوو‌به‌رامانه‌وه‌کو‌تی: به‌لی‌مام‌وستا؟

مام‌وستا‌کو‌تی: ه‌او‌رێ‌به‌لیی‌چی؟ ئ‌اخر‌ئاخوند‌و‌شو‌ر‌ش‌گی‌ز‌پ‌یان‌به‌یه‌که‌وه‌کو‌ت‌و‌وه. تۆ‌چۆن‌ده‌توانی‌مه‌لا‌به‌ک‌ه‌یته‌دی‌موک‌رات؟ هه‌زار‌خه‌تیان‌بۆ‌داب‌ریژی‌ه‌ر‌ده‌گه‌رینه‌وه‌سه‌ر‌په‌ت‌و‌سینگی‌خۆیان‌و‌به‌کافرته‌ده‌زانن. ئیوه‌که‌به‌کولتوری‌ش‌یعه‌خوتان‌گرت‌و‌وه‌نازانن‌که‌ئه‌مانه‌ته‌قیه‌تان‌ده‌گه‌ل‌ده‌که‌ن. به‌ه‌ر‌چۆر‌کیان‌ووری‌ه‌ر‌له‌سه‌ر‌خه‌ته‌که‌ی‌خۆی‌ما‌وه.

هه‌مدیسان‌جاریکیان‌وتاریک‌له‌سه‌ر‌ئیمامی‌ع‌لی‌له‌لایه‌ن‌ته‌به‌رییه‌وه‌نوو‌س‌رابوو‌به‌ناوی‌«پاکیی‌کرده‌وه‌له‌ع‌لی‌فیر‌به» (از‌علی‌آموز‌اخلاص‌عمل) که‌هیرشی‌کرد‌بو‌وه‌سه‌ر‌حه‌زه‌رتی‌عوسمان. مام‌وستا‌که‌وتاره‌که‌ی‌خوینده‌وه‌به‌توو‌ریی‌کو‌تی‌وه‌ره‌ئ‌هو‌که‌رانه‌له‌و‌قور‌ه‌ده‌ره‌یته. ئ‌اخر‌چتان‌له‌م‌باسانه‌دا‌وه. دیسان‌یه‌خ‌ه‌ی‌کیان‌ووری‌گرت‌و‌به‌توندی‌گو‌تی: ه‌او‌رێ‌ئه‌گه‌ر‌ئ‌یوه‌حیزبی‌توو‌ده‌ی‌ئه‌سناعه‌شه‌رین‌ئه‌وه‌پیمان‌ب‌لین‌با‌بزانی‌ن. ده‌نا‌چتان‌له‌تیک‌به‌ردانی‌ش‌یعه‌و‌سوننی‌دا‌وه؟ کیان‌ووری‌ش‌بۆ‌ئه‌ه‌وه‌ن‌کرده‌وه‌ی‌مام‌وستا‌ته‌به‌ریی‌بانگ‌کرد‌و‌له‌ژوو‌ره‌که‌مان‌دا‌بوو‌به‌دمه‌قاله‌یه‌کی‌زانستیانه‌ی‌توند‌له‌نیوان‌ه‌ر‌دوو‌زانادا‌که‌یه‌کیان‌مه‌لایه‌تی‌سوننی‌خویند‌بوو‌و‌یه‌ک‌ش‌یعه‌و‌ه‌ر‌دوو‌ببوونه‌مارک‌سیست. من‌زۆرم‌پێ‌سه‌یر‌بوو‌که‌مام‌وستا‌حه‌دی‌س‌و‌ری‌وایه‌تی‌له‌کتیبه‌کۆنه‌کان‌ده‌ه‌یتا‌وه، ده‌تگوت‌له‌به‌ر‌ده‌می‌کتیبه‌کانیان‌چنیوه‌و‌له‌‌روویان‌ده‌خوینتیه‌وه. له‌ئاخر‌دا‌مام‌وستا‌به‌گیرانه‌وه‌ی‌چه‌ند‌ری‌وایه‌ت‌و‌به‌لگه‌به‌ته‌به‌ری‌کو‌ت‌که‌هه‌موو‌باسنکی‌شو‌ر‌ش‌گی‌ز‌پ‌ی‌له‌سه‌ر‌ئیمام‌ع‌لی‌و‌حوسین‌بی‌بنه‌مایه‌و‌شه‌ری‌ئه‌مان‌ته‌نیا‌له‌سه‌ر‌ده‌سه‌لات‌بو‌وه‌و‌به‌سه‌. هه‌روه‌ها‌به‌بزه‌وه‌به‌شه‌تالانی‌ئیمام‌ع‌لی‌له‌خو‌راسان‌بۆ‌باس‌کرد‌و‌به‌

په‌نجه‌پراکتیشان به‌سه‌رچاوه‌که که ۱۶ باری وشتر زیڤ و زیو و ۱۶۸ ژن بووه که دراوه به‌کوره‌که‌ی، هه‌سه‌ن. هه‌له‌به‌ته‌به‌ری په‌خه‌که‌ی مامۆستای له‌م لانه‌وه وهرگرت که نه‌ده‌بو‌وايه ئەم وتاره له‌ئۆرگانی حیزبی چینی کریکاردا له‌چاپ بدری. زۆرجاران به‌شیوه‌ی زاتیری باسی هه‌له‌کانی حیزبی ده‌کرد و نه‌یده‌شارده‌وه. جاریک خه‌ریکی وهرگێرانی به‌یاننامه‌ی حیزب بوو له‌سه‌ر حیزبی دیموکرات و له‌به‌ر خۆیه‌وه سه‌ری ده‌له‌قاندوه و ده‌یکوت: ئەمانه‌ ده‌لێی له‌گویی گادا نوستوون. له‌باره‌ی وشه‌ی باندی قاسملوودا جاریک به‌پیکه‌نین و بزهی سه‌ر لیوه‌وه ڤووی ده‌کاکه‌ ره‌زا کرد و کوتی: ئەری کاکه‌ ره‌زا بۆ نه‌نوسین باندی مامه‌غه‌نی و کاک هه‌مه‌ده‌مین و خۆمان خلاس که‌ین. ئەگه‌ر ئەم براده‌رانه‌ چه‌ند سه‌ت که‌سن، قاسملوو چه‌ند میلیۆنی ده‌گه‌له. خۆ باندی چه‌ند میلیۆنیمان نییه.

کاک عه‌لی گه‌لاویژ له‌ کوردستان ڤیکخراوی ئەیاله‌تی حیزبی تووده‌ی دامه‌زراندبوو. له‌لایه‌ن کومیته‌ی ناوه‌ندییه‌وه من و مامۆستاش وه‌ک ئەندامی کومیته‌که‌ داندرا‌بووین. مامۆستا قزنجی کاری ڤیکخراوه‌یی زۆر به‌دل نه‌بوو. ده‌بو‌وايه گه‌رپایه‌وه کوردستان و له‌ دانیشتنه‌که‌یان‌دا به‌شداریمان کردبایه. ده‌رفه‌تیک بوو بۆ سه‌ردانی کوردستان. که‌ گه‌رپایه‌وه و له‌ دانیشتنه‌که‌یان‌دا به‌شداریمان کرد من خۆم زۆرم به‌دل نه‌بوو. ئەو که‌سه‌نه‌ی که‌ به‌پراستی به‌ کاری سیاسیه‌وه ماندوو ببوون دیار نه‌بوون و چه‌ند که‌سێک داندرا‌بوون که‌ به‌ ڤروای من نه‌یانده‌توانی هه‌لسوورپێه‌ری ئەم ئەرکه‌ بن. پاش به‌شداري له‌ کومیته‌که‌دا گه‌رپایه‌وه تاران. مامۆستا پێی کۆتم کۆرم ئەوه ڤاوه‌به‌رازه و کاری ڤیکو‌پێکی لی‌ناوه‌شپێته‌وه من به‌ کاکه‌ ره‌زا ده‌لێم که‌ نامه‌ه‌وئ ئەندامی کومیته‌ی ئەیاله‌تی بم.

من که‌ له‌لایه‌ن کومیته‌ی ناوه‌ندییه‌وه پێم له‌ کوردستان برابۆوه ئەم هه‌لو‌پێسته‌م به‌ که‌یف نه‌بوو و منه‌نم ده‌کرد. ئاخ‌ر پێم کوت که‌ ئەوه ده‌رفه‌تیکه‌ بۆ من که‌ دیسان بگه‌رپێمه‌وه نیو کاری کوردستان. کوتی که‌ وه‌ک جاری پێش هه‌موو به‌رده‌کان له‌سه‌ری تۆدا ده‌شکینن؛ له‌سه‌ره‌خۆ به‌ و پاش ماوه‌یه‌کی دی خۆیان داوات لی‌ده‌که‌ن که‌ بگه‌رپێه‌وه. هه‌تا حیزب له‌سه‌ر ئەو خه‌ته‌ ده‌ڤوا ئێمه

ناتوانین له کوردستان به دروستی کار بکه‌ین ئه‌وه ئه‌زموونی حیزبی شیووعی سه‌لماندوو‌یه‌تی، گه‌رچی حیزبی ئی‌مه به قامکیکی ئه‌وانی پیناکری. به‌هه‌ر جۆر منیش به قسه‌ییم کرد و له تاران دووبه‌دوو له‌گه‌ل کاکه ره‌زا قسه‌مان کرد و ازمان له ئه‌ندامه‌تی کومیته‌که هینا و سه‌رمان به‌ردایه‌وه سه‌ر کاری پوژنامه‌که. جیاوازییه‌کی گه‌وره له نیوان ماموستا و ئه‌وانی تر که له ولاته سوسیالیستییه‌کان مابوونه‌وه له‌باس کردنی باری ژبانی ئه‌و ولاتانه‌دابوو. ماموستاقه‌ت که م‌و‌کوورپیه‌کان و په‌خنه‌کانی نه‌ده‌شارده‌وه. به‌دروستی په‌نجه‌ی بو باره ئه‌رینی و نه‌رینییه‌کان پاده‌کیشا. می‌شی نه‌ده‌کرده‌فیل و راست و ره‌وان ده‌یگه‌راوه که چون کاک که‌ریم کاری براده‌ریکی به ویسکی جی‌به‌جی کردبوو و یان دکتور په‌حیم به به‌رتیلیکی بچووک باشترین میوه‌ی له بازاری ده‌کری. په‌حمه‌تی دکتور په‌حیم خوی به لامانه‌وه بوو که ماموستا نه‌قلی سه‌ردانه‌که‌ی باکو‌ی گه‌راوه و کوتی:

له‌گه‌ل کاکه په‌حیم به‌ره‌و بازار و ده‌ری‌که‌وتین که شووتی بکړین. که چاوم به شووتیه‌کان که‌وت پیم کوت با وازیان لی‌بینین به کاری خواردن نایه‌ن. کاکه په‌حیم کوتی ئه‌وه هی من نییه ماموستا، راوه‌سته. ئینجا به تورکی کابرای گاز کرد و پی کوت: یوسف شووتیه‌کانم به‌ره نیو ماشینه‌که! کابرا دوو شووتی زلی له ژووری پشته‌وه‌را هینا و خستییه نیو ماشینی کاکه په‌حیم و ئه‌ویش چه‌ند روبلی له ده‌ستی نا. وه‌للا ده‌تگوت هه‌ر په‌حیم‌ئاغایه و له گونده‌کانی خوی‌دایه و کابرا په‌عیه‌تیتی!

کاکه په‌حیم خۆشی به گه‌راوه‌ی ماموستا پر به‌دل پیده‌که‌نی. جاریک باسی براده‌ریکی بولغاریی خوی گه‌راوه که به‌رپه‌به‌ری کالخۆز بووه. ده‌یکوت به‌ره‌مه‌که‌یان ته‌ماته بووه، باشه‌کانیان به‌نرخ‌ی گران به ئوروپای پوژاوا فروشتوته‌وه و خراپه‌کانیان داوه به بازاری نیوخۆ و هه‌ره تلخاوه‌کانیان به‌ریکردوته سۆفی. لیتی پرسیبوو بو بو سۆفی. کابرای براده‌ری کوتبووی با برا گه‌وره نه‌بایه! زورجاران به‌گالته به‌هه‌ندئ که‌سی ده‌کوت: «که‌ره‌کو‌مۆنیست» پوژیک پرسیم ئه‌ری ماموستا کو‌مۆنیست به‌پیی تاریف ده‌بی مرۆفی هه‌ره تیگه‌یشتوو و پیگه‌یشتوو بی، چون ده‌توانی هه‌م کو‌مۆنیست بی و هه‌م که‌ریش بی؟ پیکه‌نی و

کوتی: ئەوه له کوئی! کهری و امان ههیه و سهت پووتی باره؟ چایهک ساز که هه ئیستا یه کیان دهیینی. ئیمه له دهفتهری حیزب له چای سماوری دهفتهرمان نه دهخواردوه. ههردوو کمان جگه رهکیش و چاخۆری به ئیشتیا بووین. له ژووره کهی خۆمان کهتری و چادانی کاره باییمان دانا بوو و چای بارووتی سهیلانمان ساز دهکرد، که هه م خۆش رهنگ و هه م به تام بوو. گه لیک جار هاوړییان به بیانوی سهردانمان خۆیان دهگه یانده چای دروست خواردنهوه. منیش چام سازکرد و ئینجا مامۆستا په روینی نارده شوین براده ریکی کومیتهی ناوهندی که به پررسی هه ریمی باکووری ئیران بوو. به منیشی کوت که ئەو هات هیچ نه لیم و سهرداخه م. که هاوړیکه هات دهستی کرد له گه لی به قسه و گێرانه وهی حه کایه تی کۆن و گالته. منیش چام بۆ تیکردن و له بهرده ستیانم دانا. دیار بوو میوانه که ئەو چایه ی زۆر به که یف بوو و به تام و چیژ دهیخواردوه. ئینجا مامۆستا دهستی کرد به تاریفی من: ئەم کوره زۆر باشه و منی حه ساندۆته وه و چای خۆش ساز دهکا و دهستاوی خۆشه و چیشتی خۆشم بۆ ساز دهکا... پیداهات هه تا به کاری حیزبی و گورج و گۆلی و شتی وا سهیر که خۆشم نه مده زانی چن. پاشان به بیانوی دهس به ناوگه یانندن له کاتی که دا چاوئیکی به بزه وهی داده گرت له ژووره که وه ده رکه وت. کابرا هه ر دیتی مامۆستا بزر بووه پووی له من کرد و کوتی هاوړی تو بۆ خۆت خه سار کردوه و به لای مامۆستاوه دانیشتووی که هیچ داهاتوویه کی حیزبی بۆت نییه. مامۆستا به ریزه، به لام هیچی له حیزبدا به دهست نییه. وه ره ده تبه مه لای خۆم و ده تکه م به چیگری خۆم له شمال (باکوور) هه م من له هات و چۆی زۆر ده حه سیمه وه، هه م تو له ریکخراودا سه رده که وی و پله ی حیزبیت ده گۆردری. زۆری رست، به لام له بهر خۆراگرتن و له قاقانه دان هۆشم له سهری نه مابوو. که مامۆستا هاته وه و ئەو پۆیی؛ مامۆستا پرسیی: نه یکوت وه ره لای من؟ له قاقام دا و پیکه نیم و بۆم گێراوه که چی کوتووه. کوتی ئەوه که ره کۆمۆنیستیشتی دی!

مامۆستا که باسی بولغارستانی ده کرد هه میشه به ریز و حورمه ته وه باسی خه جیح خانمی خیزانی کاک که ریمی حیسامی ده کرد. دیار بوو که له سۆفیا به راستی

زۆر ئاگایان لە مامۆستا بوو. ھەروەھا زۆر بە خوشییە وە یادی خۆیندکارەکانی کوردی باشووری دەکرد کە لەوێ ھەمیشە سەریان داو و بە قەولی خۆی بی ساواریان نەکردبوو. لە تارانیش مەلا سألحی ئیبراھیمی زۆرجاران سەری دەدا و بانگھێشتنی دەکرد. لە سەرپەکی لە ئەقلەکانی دا بەرپزەوہ باسی ھەموو ئەو کەسانە ی دەکرد کە یارمەتیان داو؛ بەتایبەت ھەمیشە بە چاکی باسی شیخ لەتیی کوری شیخ مەحمود و ھەلاو خانە خیزانی دەکرد، کە شیرەژنیکی دل و دەروون گەورە و میوانپەرە بوو. زۆر بەی پەنابەرە پەرەوازەکان لە مأللی ئەوان خویان گرتبوو و ھەمیشە ئاگای لە باری ژیان و گوزەرانی ئەو خەباتکارانە بوو. تەنانەت باسی یارمەتی دانی شیخ لەتیی بۆ بلاوکردنەوی ریگا بەوردی بۆ گێرامەوہ؛ دەیکوت:

کە لەو پەلی پیویستی دروستکردنی چاپخانە یەکی بچووک و گەرۆک بە پارە ی شیخ لەتیی و بە ھەستایی کاک مەممەدی شاپەسندی، یەکیک لە ئەندامەکانی سەرھەتای چالاکی کۆمەلە ی «ژ. ک» و بەرپرسی لە چاپدانی نیشتمان بوو. شاپەسەندی پاشان بەرپرسی چاپخانە ی کوردستان و سەرنووسەری گروگالی مندالان لە سەردەمی کۆماردا بوو و وێرای مامۆستا قزلجی و مامۆستا زەبیحی و ھەژار، لە مأللی شیخ پەناگیر ببوو. زەحمەتی پیتچنین و لە چاپدانی ریگا لە سەر شانی کاک مەممەد بوو... ھەروەھا دەیکوت:

دەزگای تاپیمان نەبوو و کەم کەس تەنانەت دەیزانی کە تاپی چییە و چۆنە. داوام لە شیخ لەتیی کرد. کوتی کە بە پارە ئەگەر بۆتان دەکردی باشە، دەنا چم لە دەست دئ، منیش پیم کوت لەتیی ئەو تەنیا لە دایرە ی قایم مقامی سلیمانی ھەیە. ئەویش خولە پیزە ی ناردە لام و منیش وینە یەکی دەزگای تاپیم بۆ کیشاوہ و پاش چەند پۆژان خولە پیزە ھیرشی بردبوو سەر دایرە ی قایم مقام و تاپیە کە ی بە خەزا بۆ ھیناین. (خولە پیزە شۆرشگێریکی بە ناوبانگی باشوور بوو لە سەردەمی نووری سەعیددا کە چەکی ھەلگرتبوو و خەباتی دەکرد. پڑیم ناوی چەتە ی بە سەردا بریبوو.) زۆر بەی پەنابەرە پەرەوازەکان لە مأللی ئەوان خویان گرتبوو و ھەمیشە ئاگای لە باری ژیان و گوزەرانی ئەو خەباتکارانە بوو. ھەروەھا زۆر بە باشی باسی

شیخ حیسامه‌دینی ده‌کرد که ماوه‌ی دوو مانگان له ماله‌که‌یان‌دا شار‌دبوویانه‌وه و له‌گه‌ل پیاوه‌کانی خۆی په‌وانه‌ی باشووری کردبووه.

پاش داخستنی رۆژنامه‌ی مه‌ردم منیش له‌لایه‌ن کومیته‌ی ناوه‌ندی بۆ سه‌روسامان دان به‌ریک‌خراوه‌ی شپریۆی ئه‌یاله‌تی به‌پێ‌کرامه‌وه کوردستان. مالی‌کمان له‌ته‌وریز به‌نیوه‌نهی‌تی گرتبوو. بێ‌پارمان دا‌بوو مامۆستاش به‌ئینینه‌ لای خۆمان. که‌هات و چه‌وتوو‌یه‌ک ماوه‌ تا‌قه‌تی سه‌رمای ته‌وریزی نه‌بوو و گه‌راوه‌ تاران. بۆ ئه‌وه‌ی که‌ پاش هاتنه‌وه‌ی من بۆ کوردستان مامۆستا به‌ته‌نیا نه‌بی و پێ‌ویستیشمان به‌که‌سیک بوو وه‌ک په‌یک له‌ تاران، کاک ناسری شافعی‌مان دیاری‌کرد، که‌ هه‌ر له‌ ماله‌ کۆنه‌که‌مان‌را ناسیاوی له‌گه‌ل مامۆستا هه‌بوو و هه‌ر جاریکیش که‌ هاتبا تاران سه‌ری مامۆستای ده‌دا. کاک ناسر زۆری خزمه‌ت به‌ مامۆستا کرد و مامۆستاش گه‌لیک خۆشی ده‌ویست؛ له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش که‌ ده‌چومه‌ تاران هه‌ر جه‌میک له‌ مالی‌ براکام ده‌بووم و پتر له‌ لای مامۆستا ده‌مامه‌وه.

مامۆستا راویژی ده‌می خۆش‌بوو و له‌گه‌ل هه‌ر مرۆفیکی ناسیاو و نه‌ناسیاو ئه‌وه‌نده‌ به‌ رو‌خۆشی ده‌دوا که‌ کابرای به‌رانبه‌ری زوو هه‌ستی خۆشه‌ویستی ده‌بزوا. له‌ تاران ماوه‌یه‌کی من و کاکه‌ ره‌زا له‌ گه‌ره‌کی قوله‌ه‌ک هاوما‌ل بووین و ماله‌که‌ش بێ‌پار و‌ابوو نیوه‌نهی‌تی بی. جاروباره‌ که‌ ده‌بووا‌یه‌ له‌و ماله‌ بمیتمه‌وه‌ مامۆستام ده‌هینتا تا له‌ ماله‌که‌ی خۆی به‌ته‌نیا نه‌می‌نیته‌وه‌. رۆژیک جگه‌ره‌ی لی بێ‌پاروو. کوتم ده‌چم ده‌کړم. کو‌تی منیش دیم با هیندیک پیا‌سه‌ش بکه‌ین ئیره‌ هه‌وای زۆر خۆشه‌. وه‌ده‌رکه‌وتین و له‌ به‌رانبه‌ری ماله‌که‌مان کابرایه‌ک جگه‌ره‌ی ده‌فرۆشت و منیش زۆر‌جاران به‌زهییم پێ‌دا ده‌هات و جگه‌ره‌م له‌و ده‌کړی. که‌ چووینه‌ لای، مامۆستا هیندی قسه‌ی خۆشی له‌گه‌ل کرد و کو‌توپر به‌ زاراوه‌یه‌کی عه‌ره‌بی ده‌ستی کرد به‌ قسه‌ له‌گه‌ل کابرا. ماوه‌یه‌کی چاره‌گه‌ سه‌عاتی یه‌کتریان دواند. من تێیان‌ده‌ده‌گه‌یشتم. به‌س له‌ ئاخردا هه‌ستم پێ‌کرد کابرا زۆر به‌ شه‌رمه‌زاری ده‌روانیته‌ من. مامۆستاش هیچی نه‌درکاند و هه‌ر به‌ له‌سه‌ره‌خۆیی به‌ره‌و مال گه‌راینه‌وه‌. ئینجا کو‌تی:

ئهو کابرایه‌ عه‌ره‌بی شیعیه‌یه‌ و به‌سه‌راوییه‌، من به‌ زاراوه‌ی خۆیان دواندم و کابرا وه‌یده‌زانی منیش هه‌ر له‌ عه‌شیره‌ته‌که‌ی وانم. هه‌والی گه‌لیک که‌سیشی لی

پرسیم من هیندی کونه شیووعیی به‌سراویم ده‌ناسی و خۆم به خزمیان ناساند. کابرا پپی کوتم که تو چی منی، منیش کوتم که نه‌وهی منی. زور ته‌ریق بووه و داوای لیووردنی کرد و کوتی مامه وه‌للاهی نه‌مزانیه که مالی نه‌وهی خه‌لکی لای خۆمانه، نه‌وه من و کابرای میوه‌فرۆشی نه‌وه به‌ریان داناوه که چاوه‌دییری مالی نه‌وه‌که‌ت بکه‌ین، پپی بلی ناگای له خۆی بی.

هه‌ر نه‌وهی رۆژی ماله‌که‌مان چۆل کرد و من چوومه شوقه‌یه‌کی تر و کاکه ر‌ه‌زاش بو مالیکی تر. مامۆستا هه‌روه‌ها پاش نه‌م رووداوه گێزایه‌وه که شاره‌زایی له زاراوه‌کانی عه‌ره‌بی له به‌غداش به فریای گه‌ش‌ت‌بوو. کوتی که حکومه‌تی عیراق کون‌به‌کون لیمان ده‌گه‌را که من و زه‌بیحی بگرن و ره‌وانه‌ی ئیرانمان که‌نه‌وه. په‌ره‌وازه و بی‌ده‌ره‌تان بووین. من کورسی و خوانچه‌یه‌که‌م په‌یدا کردبوو و له‌سه‌ر جاده‌ بو‌یاخ‌م له که‌وشان ده‌دا، کابرایه‌کی کوردی جاش منی ناسیبوووه و پۆلیس هاتن ره‌پێچکیان دام و بردیانمه‌ دایره‌ی پۆلیس. له‌وهی نه‌فسه‌ریک هات و لینی پرسیم تو حه‌سه‌نی قزنجی خه‌لکی ئیران و را‌کردووی. به‌عه‌ره‌بییه‌کی توخ کوتم نه‌وه شیت بوون. حه‌سه‌نی چی و من محه‌مه‌دی بو‌یاخچیم و خه‌لکی فلانه‌ گوندیم. کوتی وه‌للاهی به‌وه‌ عه‌ره‌بییه‌وه که تو قسه‌ی پنده‌که‌ی تاوانه‌ تو‌مه‌تی وه‌هات لی‌بدن. بانگی کابرای جاشی کرد و وه‌به‌ر زله‌ی دا که بو شلتاخ به‌وه‌ عه‌ره‌به‌ بو‌یاخچیه‌ به‌سته‌زمانه‌ ده‌که‌ی. منیشی به‌ دل‌دانه‌وه به‌ریکرد و ر‌زگاریم هات.

له‌ ئاخ‌ر چاوپیکه‌وتن‌دا ده‌یزانی که خه‌ته‌ری هێرش کردنی ر‌ژیم له‌سه‌ریانه؛ ده‌گه‌لم باسی کرد و کوتی من ئیتر زور پیرم و بمگرن له‌ مردن زیاتر چاریکم نابئ و بو دوو رۆژ پتر ژیان هه‌یای خۆم نابم. دیسان داوام لی‌کرد که بیته‌وه لای خۆمان. پیم‌کوت که به‌ کۆلیش بی‌ ده‌ربازت ده‌که‌م. پیکه‌نی و کوتی با سه‌رماکه بشکی دیم. تاقه‌تی سه‌رمای ته‌وریزم نییه.

که خه‌به‌ری گیرانی کومیته‌ی ناوه‌ندیان بیست، خه‌به‌رمان دا به‌ ناسر که بزانی مامۆستا چی به‌سه‌ره‌اتوه. ناسر چاوه‌دییری ماله‌که‌ی کردبوو هه‌تا پیریژنیک که شوقه‌یه‌کیان دابوو‌یه و ناگای له‌ خانووه‌به‌که‌ ده‌بوو و پلیکان و به‌رده‌رگا‌که‌ی

خاویڤ دهکردهوه و جاروبار که ئیمه لهوئ نهباين کهل وپهلی بۆ مامۆستاش دهکری، له مال هاتبووهدەر. لئی پرسیبوو که چ بهسهر مامۆستا هاتوو و پیتی کوتبوو که خودا غهزه بیان لئ گری بابه گه ورهشیان بردوو.

ئیتتر خه بهری مامۆستا نه بیسرا هه تا جاریک به نهیتی چوو بوومه وه تاران و چاوم به مه لا سالخی ئیبراهیمی کهوت و بۆی گێرامه وه که توانیبوو به هوی ئیسلامی بوونییه وه له سه ره مه رگی مامۆستادا جاریک سه ردانی بکا. دهیکوت که هیتابوو یان له سه ر برانکار د رایانکیشابوو و زۆر به زهحمهت قسه ی بۆ دهکرا و ئه وه نده ی لئ تیگه یشتبوو که سلأوی بۆ هه موو ناسیاوان نارذبوو و داوای گه ردن ئازایی کردبوو. دیاره هه رچه ند رۆژیک پاش ئه م سه ردانه کۆچی دوایی کردبوو.

به م جو ره ده فته ری ژیا نی نو سه ری مه زنی کورد له بن دهستی جه لاده کانی رژی می خومه ی نی دا پیچ رایه وه و ئه ده بیاتی کورد شاسواری ده م به پیکه نی نی خوی له کیس دا، به لام هه تا کورد ماوه «پیکه نی نی گه دا» وه ک ئه ستیره یه کی گه شی گه نجینه ی ئه ده بی کورد ده میتیته وه.

یادی به خیر و په وانی شاد و ناوی هه ر زیندوو بی.

بیره‌وه‌ریبه‌کانی ئەمین‌له‌شکر

میرزا قاره‌مانی ئیسفه‌هانی ناسراو به «ئەمین‌له‌شکر» ماوه‌ی ۲۰ سال له دام‌وده‌زگای عه‌زیزخانی سه‌ردار له تاران کاری کردووه و هه‌ندێ ئه‌رکی وه‌ک «مسته‌وفیی نيزام»، واته‌ حیساب‌داری سپای به‌پێوه‌بردووه و دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئەمیرنیزامی گه‌رپوسی له‌و وه‌زاره‌ته‌ لا‌برا و نێرد‌رایه‌ موکریان بۆ ئه‌وه‌ی هه‌مزا‌غای مه‌نگو‌ر به‌فیل بکوژێ، ماوه‌یه‌ک بۆته «وه‌زیری فه‌وائیدی‌عامه» له‌ ده‌رباری ناسره‌ددین‌شا. ئەمین‌له‌شکر له‌ موکریان پو‌خساریکی ناسراوی خه‌لک بوو و بۆ ماوه‌یه‌کیش له‌ ده‌زگای وه‌لیعه‌هد له‌ ته‌وریز کاری ده‌کرد.

وا بیره‌وه‌ریبه‌کانی ئەمین‌له‌شکر، که شیوازی یادداشتی پو‌ژانه‌یان هه‌یه، له‌ تاران چاپ کراوه و من نوسخه‌یه‌کم له‌ کتیبخانه‌ی «سواس»ی له‌نده‌ن چاوپیکه‌وت. له‌و ماوه‌ کورته‌دا که ۵۰ لاپه‌ریه‌کی کتیبه‌که‌م خوینده‌وه، چاوم به‌ناوی بۆکان نه‌که‌وت، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ سابلا‌غ و ناوچه‌که‌ی گه‌لیک شتی تیدا نووسرابوو، که بۆکانیشیان ده‌گرته‌وه. بۆ نموونه له‌ لاپه‌ره‌ی ۲۵دا که باسی ئاماده‌بوونی خو‌ی له «دربخانه‌ مبارکه»، واته‌ کاخی وه‌لیعه‌هد له‌ ته‌وریز ده‌کا ده‌نووسی:

«میرزا قاسمی قازی تا کاتی نانی نیوه‌پۆ له‌وئ بوو و هه‌ندیک باسی کاروباری سابلا‌غ و سه‌یفه‌ددین‌خانی کرد و له‌ دارایی و مال و ئاسووده‌یی قادرئا‌غا گه‌لیک دوا، که گوايه ئه‌م‌پۆ له‌نیو خه‌لکی موکریان‌دا له‌ هه‌مووان ده‌س‌پو‌یشتووتر و ئاسووده‌تره و کوره‌کانیشی جگه‌ له‌ خو‌ی، هه‌رکام سه‌روسامانیکیان هه‌یه... [شوینی دوو وشه‌ به‌تاله‌ و ئینجا نووسراوه] سه‌درا‌باد هی سه‌یفه‌ددین‌خانه و زو‌ر ته‌عریفی گونده‌که و داها‌تی ملکه‌کانی سه‌یفه‌ددین‌خانی کرد و ده‌یگوت هه‌موو سالی‌ک ده‌هه‌زار ته‌غاری موکری حاسلی ملکه‌کانی سه‌یفه‌ددین‌خانه، به‌لام خو‌ی به‌وپه‌ری له‌چه‌ری دژی... عه‌زیزوللا (عیزه‌توللاخان) و فه‌رپو‌خ‌خانی کو‌رانی نه‌مر پاشاخانی موزه‌فقه‌روده‌وله‌ش ملک و مالیان هه‌یه و ئاسووده‌ن (ل ۲۵):»

- مه لا حه مه ده مینی سابلاغی چۆوه بۆ سابلاغ (۲۵):
- ره سوول ئاغای موکری و قاسم ئاغای کوپی (۳۵):
- پۆسته خانهی موکری (۳۵):
- عزیزه توللاخان کوپی نه مر موزه ففه روده ده وله، له گه ل شازاده خانم دا له سابلاغه وه هاتوون (۴۴):
- «کاکه چکوله» هات و باسی ئه وه ی کرد که ئه و نامه یه ی و سه باره ت به و، بۆ «مقرب الخاقان ناظم المیزان» م نووسیوو، جیی خۆی گرتوو. ناوبراو گه رایه وه بۆ سابلاغ (۵۷) و...
- یادداشته کانی ئه مین له شکر سه رنج پراکتیشن و جوان نووسراون و جوانیش ریخراون. زور وا هه یه له نیو یادداشته کان دا بابه تی دیکه ی سه باره ت به ناوچه ی بۆکان و خه لکه که ی هه بن.
- پوون کردنه وه: میرزا ئه بولقاسمی قازی باوکی نه مر سه یفولقوزاتی قازی که سایه تی مه زنی کوردستانه، به لام نه مزانی «کاکه چکوله» کتیه، له کتیه که دا ناوی هه ر به و شیوه یه نووسراوه.^۱

۱. «روزنامه خاطرات امین لشکر»، به کوشش ایرج افشار و محمدرسول دریاگشت، نشر اساطیر، تهران، ۱۳۷۸ / ۱۹۹۹، فارسی.

بیره‌وه‌ریه‌کانی ئارچیبالد روزقئیلت

یه‌ک له‌و سه‌رچاوه بیانیه‌یه‌ی وا له نووسینه کوردیه‌کانی سه‌بارت به کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) باسی ده‌کری کتیبی بیره‌وه‌ریه‌کانی مه‌ئمووریکه‌ی ده‌زگا زانیاریه‌کانی ئەمریکایه به‌ناوی «ئارچیبالد روزقئیلت»، که له سه‌رده‌می کۆماری کوردستان و حکومه‌تی میلیی ئازهربايجاندا له عیراق و ئیران کاری کردوو و ئاشنای کیشی کورد له هه‌ر دوو ولاته‌که بووه.

پووزقئیلت له مانگی ئاوریلی ۱۹۴۶دا چۆته سنه و پاشان سه‌قز، ئینجا له مانگی دواتردا له ته‌وریزه‌وه وه‌رئ‌که‌وتوو و به سه‌لماس و ورمی و شنق و نه‌غه‌ده‌دا تیپه‌ر بووه تا گه‌یشتۆته مه‌هاباد و له‌وئ چاوی به پیشه‌وا قازی محهمه‌د که‌وتوو و سه‌ری چاپخانه‌ی رۆژنامه‌ی کوردستانی داوه. ئینجا له‌ویوه به ریگی بوره‌اندا (؟) چۆته بۆکان و پاشان گه‌یوه‌ته سه‌قز، که له‌وئ له پادگان میوانی ژه‌نه‌رال هومایونی بووه. کتیبه‌که وه‌رگه‌راوه‌ته سه‌ر فارسی و له لاپه‌ره ۳۴۴ی‌دا ده‌نووسی «به نیو بۆکاندا تیپه‌ر بووین و گه‌یشتینه هیلێ به‌ره»، واته سه‌را، که سنووری نیوان کۆمار و سپای ئیران بووه. دیاره زانیاری ئه‌وتۆ سه‌بارت به بۆکان له کتیبه‌که‌دا نییه، به‌لام سه‌بارت به کۆمار و بارودۆخی سپای ئیران له سه‌قز و سنه و به‌تایبه‌ت بۆچوونه سیاسیه‌کانی پیشه‌وا و ئەفسه‌رانی سپای ئیران و به‌گشتی کیشی کوردی رۆژه‌ه‌لات له لاپه‌ره‌کانی‌دا زانیاریه‌کی زۆر به‌رچاو ده‌که‌وئ؛ ئاشکرایه ده‌بی به پاریزه‌وه سه‌یری ئەم زانیاریانه بکری‌ن له‌به‌روه‌ی نووسه‌ر له زۆر شوینی کتیبه‌که‌دا هه‌له‌ی زه‌قی کردوو.^۱

۱. آرچیبالد روزویلت، «شوق آموختن»، ترجمه صهبا سعیدی، انتشارات اطلاعات، تهران ۱۳۷۱/۱۹۹۲، ۵۷۴ صفحه، فارسی.

بیره وه ریه کانی سه رتیبه عه لی ئه کبه ر دره خشانی

له هه ر دوو پژی می شایه تی و مه لایه تی دا، کوردستان فیرگه ی کار ی سپای و راهاتنی ئه فسه ر و کار به ده ستانی ئیرانی بووه و هه ر دوو رژی مه که ئه وی شه لات و چه قو کیشیان بووه به پریان کردوون بو کوردستان و چرای سه وزی گرتن و لیدان و ئه شکه نجه و ئیعدامی خه لکیان پیداون و لینیان ویستوون که لک له ریه به ران و سه رۆک هۆزانی کورد دژ به یه کتر وه ربگرن و هه ول بده ن به هه ر شه و گوره شه یان به پله و پایه و هه ندیک جاریش به پوول و پاره سه رشۆری خویانیان بکه ن و له کاتی پێویست دا بیانخه نه شوین خویان و شه ری کورد و خه لکانی دیکه یان پێ بکه ن.

سه ره له شکر عه لی ئه کبه ری دره خشانی یه ک له ئه فسه ره ئیرانییه کانی سه رده می کۆماری کوردستان (۱۹۴۶هـ). ئه و له پۆستی ئوستانداری ئازهر بايجانی پوژاوا و هه روه ها فه رمانده یی له شکر ی ئازهر بايجان دا په یوه ندی ی راسته وخۆی له گه ل کۆماری کوردستان و حکومه تی میلی ئازهر بايجان هه بووه و به شیک بووه له و پیکهاته له شکر یی ئیرانییه کان بو دژایه تی کردن له گه ل کۆمار و ریه رانی و هه ولی که سانی هاو پیشه ی ئه و وه ک جیهانبانی، هه سه ن ئه رفه ع، هووشمه ند ئه فشار، وه ره هرام و له ژوور ئه وان وه ره زم ئارای ره ئیسی ستادی ئه رته ش و شه خسی شا و ئاغا لاوه کییه کانی ئه و، بوونه هۆی تیکشکانی له گه ل کۆمار و کورژانی خه لکانیکی زۆر له ئازهر بايجان و ئیعدامی ۱۹ که س له ریه به ران و هه لسه و پراوانی کورد له سی شاری مه هاباد، سه قز و بۆکان.

دره خشانی، کوره زای خان محه ممه دخانی که نگر لولو له گه وره پیاوانی نه خجه وان بووه که دوا ی په یمانی سا لی ۱۸۲۸ ی تورکمانچای له نیوان ئیران و پووسیای تزاری و دا برانی نه خجه وان و شه ککی و شیروان له ئیران، هاتوونه ته ئیرانه وه و له ناوچه ی

نازلووچای ورمی نیشته‌جی بوون (ل ۵۳).^۱ دره‌خشانی یه‌ک له ئەفسه‌ره کۆنه‌کانی سپای ئێران و یه‌ک له دامه‌زرینه‌رانی ئەرتەشی نوێی ئێران. ناوبراو زیاد له سی سال له سه‌ردهمی ئەحمه‌دشای قاجار و په‌زاشا و محمه‌د په‌زاشای په‌هله‌وی‌دا وه‌ک ئەفسه‌ری قه‌زاق، ئەفسه‌ری ژاندرمه‌ری و ئەفسه‌ری سپا له گیلان، کوردستان، لورستان و ئازهربايجان خزمه‌تی حکومه‌تی ئێرانی کردووه و دووجاریش به تاوانی جاسووسی کردن بۆ یه‌کیه‌تیی سوڤیه‌ت و به‌رتیل وەرگرتن له خه‌لک (ل ۲۵۴)، له‌لایه‌ن حکومه‌تی ئێران‌ه‌وه گیراوه؛ جاری یه‌که‌م ماوه‌ی سی سالیکی له زیندان‌دا ماوه‌ته‌وه و جاری دووه‌م، که ۱۰ مانگ پینش شوڤرشی سالی ۱۳۵۷ [۱۹۷۹]ی گه‌لانی ئێران بووه، له ته‌مه‌نی ۸۲ سالی‌دا گیراوه و له زیندانی ئیقین له کاتی لیپرسینه‌وه‌دا تووشی وه‌ستانی دل هاتوووه و مردوووه.

کاری به‌رچاوی دره‌خشانی ته‌سلیم کردنی پادگانی ته‌وریز به هیزی کۆماری ئازهربايجان بوو به‌بی ده‌سکرده‌وه (۱۳۲۴/۸/۲۲ = ۱۹۴۵)؛ هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو به خالی گرنگی ژبانی و به‌و تاوانه‌ بوو که جاری یه‌که‌م له‌لایه‌ن حکومه‌تی ئێران‌ه‌وه گیرا و دادگایی کرا. له‌و بېرگه‌یه‌دا دره‌خشانی فه‌رمانده‌ی له‌شکری ئازهربايجان (ئه‌رتەش و پۆلیس و ژاندرمه‌ری) له ته‌وریز بوو و له وت‌وو‌یژ له‌گه‌ل پینچ هه‌والئیری پۆژنامه‌کانی تاران (بزرگ علوی، فروزش، شاهنده، کاتبی و جهانگیر تفضلی) که له سالی ۱۳۲۴دا سه‌فه‌ری ته‌وریزیان کرد،^۲ گوته‌بوی «ئه‌گه‌ر دوو خال له به‌رنامه‌ی حیزبی دیموکراتی ئازهربايجان‌دا نه‌بووایه، هه‌موو ئێران ده‌بوونه لایه‌نگری حیزبه‌که: سه‌ربه‌خۆیی داخلی و زمانی تورکی» (ل ۴۵). ئه‌وه هه‌لوێستیکی ته‌واو جیاوازه له بۆچوونی کاربه‌ده‌ستانی حکومه‌تی ناوه‌ندیی ئه‌و ده‌می ئێران. دره‌خشانی له سه‌ره‌تای کاردا له گیلان دژ به هیزی جه‌نگه‌لییه‌کان جه‌نگیوه و

۱. گه‌رچی نه‌خجه‌وان ناوچه‌یه‌کی کوردنشین بووه، به‌لام ئه‌گه‌ری زیاتر ئه‌وه‌یه که‌نگه‌رلووه‌کان ئازهربايجانی بووبیتن.

۲. ده‌زانیی ئه‌و هه‌والئیرانه‌ دواتر چوون بۆ مه‌هاباد و له‌گه‌ل پینشه‌وا قازی محمه‌دیش وت‌وو‌یژیان کرد. کورته‌یه‌کی ئه‌و وت‌وو‌یژه له ژماره‌ی یه‌که‌می پۆژنامه‌ی کوردستان ئۆرگانی حیزبی دیموکراتی کوردستان (۱۹۴۶/۱/۱۱)دا، بلاکراوه‌ته‌وه.

کهوتوته شوین میرزا کووچکخان و خالۆ قوربانی کورد (ل ۶۰). پاشان چۆته ئازهربایجان و له ورمی دامهزراوه و یهک له و ئهرکانه‌ی پێی سپێردراوه «چاوه‌دیری کردنی ناوچه کوردنشینه‌کانی سه‌ر سنوور» بووه (ل ۱۶۲). سالی ۱۳۰۳ / ۱۹۲۴، چۆته شاری شنۆ و ماوه‌یه‌کیش له سابلاخ ماوه‌ته‌وه که ده‌لی شاره‌که له و ساله‌دا ۲ هه‌زار مالی تیندا بووه (ل ۱۸۰). ئینجا به‌ ڕیگای «عیساکان»^۱ به‌ره‌و سه‌قز ڕۆیشتووه و له‌سه‌ر ڕیگا، دوو سه‌عات پێش ئیواره‌ی ڕۆژی ۲۴ی مانگی عه‌قرب [ئابان] نیه‌رپاست مانگی پاییزی سالی ۱۳۰۳ گه‌یشتوته بۆکان.

سه‌باره‌ت به‌ بۆکان ده‌نوسێ:

«بۆکان قه‌سه‌به‌چه‌یه‌کی بچوکی گه‌لیک خاوه‌ن سه‌فا بوو و ماله‌کانی له‌سه‌ر گردێک هه‌لکه‌وتبوون [که‌ ده‌بی گردی قه‌لای سه‌ردار بی]. سه‌رداری موکری، به‌ ده‌ست تورکانی عوسمانی تیره‌باران کرابوو، ئیستا کوره‌که‌ی له‌ قشوندا «سولتان»ی ئیفتیخاری^۲ و خاوه‌ن‌ملکی ده‌وله‌مندی ئه‌و شارۆچکه‌یه‌یه. ساختمانیکه‌ گه‌لیک عالی که‌ مالی ئه‌و بوو، له‌سه‌ر به‌رزترین شوینی گرده‌که‌ دروست‌کرابوو. نه‌فه‌رات [سه‌ربازه‌کان] له‌ کاروانسه‌راکان و ساحیب‌مه‌نسه‌بان [ئه‌فسه‌ر و ده‌ره‌جه‌داران] له‌ مالی خه‌لکدا نیشه‌ته‌جی کران. شوینی منیان له‌ مالی جووله‌که‌یه‌کی خه‌لکی هه‌مان شارۆچکه‌ دابین کرد. چاره‌که‌ سه‌عاتیک دوا‌ی ئه‌وه‌ی چوومه‌ ماله‌که‌وه، پێشکار و چه‌ند که‌س له‌ که‌س‌وکاری سه‌ردار هاتنه‌ لام و به‌ تکی زۆر داخوایان لی‌کردم شه‌و له‌ مالی ئه‌وان بمی‌مه‌وه. من پازی نه‌بووم، به‌لام پێداگری زۆری ئه‌وان مه‌جبوری کردم قبوولی بکه‌م. له‌به‌روه‌ی ڕیپووانی ئه‌و ڕۆژه‌مان له‌ سابلاخ به‌ دواوه‌ به‌ ولاغی کرێ بوو و خاوه‌ن ولاغه‌کانیش گه‌رابوونه‌وه‌ بۆ ورمی، زۆر ڕیک‌وپی‌ک و جیگه‌ی په‌زنامه‌ندی بوون. به‌یانی ڕۆژی ۲۵ی عه‌قرب [ئابان] له‌ بۆکان وه‌پێکه‌وتین و دوا‌ی شه‌ش فرسه‌خ چووینه‌ ناو سه‌قزه‌وه» (ل ۱۸۰ و ۱۸۱).

دریژه‌ی سه‌فه‌ری دره‌خشانی له‌ سه‌قزه‌وه‌ بۆ سنه‌ و لوپستان به‌ دوا‌ی

۱. عیساکه‌ندی سه‌ر ڕیگای بوهران

۲. دواتر هه‌ر له‌ سه‌رده‌می په‌هله‌وی‌دا «سولتان» بوو به‌ «سه‌روان».

ئو یادداشتانهدا دئ تا ئه‌وه‌ی ده‌گاته مه‌سه‌له‌ی له‌سه‌ر کار لاب‌ران و ۱۸ مانگ زیندانی کرانی.

دوای ئەم مه‌ئموورییه‌ته‌ی، کاتی چاوی به‌ره‌زاشا ده‌که‌وئ و په‌زاشا ده‌بیسته‌وه که دره‌خشانی که‌سیکی مله‌وره و ده‌توانی خه‌لک برووتینیتیه‌وه، ده‌یکاته «بازره‌سی ملکه‌کانی خو‌ی» له‌گیلان و مازنده‌ران. ئەم فه‌سه‌له‌ی کتیبه‌که گه‌لیک سه‌رنج‌پراکیشه و ده‌ریده‌خا په‌زاشا چون به‌زۆرداری ملک و مالی خه‌لکی زه‌وت کردووه و به‌ناوی خو‌یه‌وه تا‌پۆی کردوون. دره‌خشانی ده‌لی ۷ ده‌فته‌رخانه‌ی ئەسه‌نادی په‌سمی له‌ملکه‌کانی ئه‌ودا دامه‌زرا‌بوون بۆ ئه‌وه‌ی ملک و مالی خه‌لک به‌خو‌رایی یان به‌پوولیکی که‌م به‌ناوی «ذات اقدس شاهانه» وه‌سه‌بت بکه‌ن و هه‌موو «ئه‌ملاکی خالیسه‌ی ده‌وله‌ت له‌مازنده‌ران و گورگانیش به‌«ذات اقدس... فرۆشران» (ل ۲۶۶ - ۲۶۷).

دواتر، دره‌خشانی که‌له‌و سه‌رده‌مه‌دا پله‌ی سه‌ره‌هنگی (کۆلۆنیلی) هه‌بووه، ده‌بیته ئوستاندار و فه‌رمانده‌ی هیزه‌کانی ئازهریایجانی پۆژاوا. له‌م به‌شه‌دا دژایه‌تی و رق و کینی خو‌ی ده‌رحه‌ق به‌کورد به‌ته‌واوته‌ی ده‌رده‌بڕئ. ئه‌و له‌زمان پۆژنامه‌کانی تاران‌ه‌وه چه‌نده‌ها جار کورد به‌«غاره‌نگه‌ر، یه‌غماگه‌ر و وه‌حشی و پاه‌زن» ناوده‌با (ل ۲۸۸ تا ۳۰۶) و ده‌لی سه‌ره‌له‌شکر په‌زم‌نارا په‌ئیس‌سی ستادی ئه‌رتشه‌ش به‌تیلگراف پپی گوتم «تاوه‌کوو چه‌ند به‌ش له‌عه‌شایر[ی کورد] سه‌رکوت نه‌که‌ی و له‌دادگای سه‌حرایی به‌سزای خو‌یان نه‌گه‌یه‌نی، سه‌رکه‌وتوو نابی[!].» (ل ۳۰۰).

لایه‌ره ۳۰۷ تا ۳۱۷ی کتیبه‌که هه‌ندیک هه‌وال و تیلگرافن سه‌باره‌ت به‌کوردستان، به‌تایبه‌ت مه‌هاباد و پیشه‌وا قازی مه‌مه‌د. تیلگرافه‌کان له‌نیوان دره‌خشانی و په‌زم‌نارادا ئال‌وگۆر کران. له‌م به‌شه‌دا دره‌خشانی له‌هه‌ندیک پرو‌داو ده‌دوئ که لی‌رده‌دا ئاماژه به‌هه‌ندیکیان ده‌که‌م:

- سریع القلم فه‌رمانداری مه‌هاباد [پیش دامه‌زرانی کۆماری کوردستان] که‌سیکی

بی‌که‌لک و هیچ له‌ده‌سه‌نه‌هاتوو بوو؛

- قاتلانی سەرۆکی ئیداره‌ی ئاماری مه‌هاباد به‌دزییه‌وه له شاری دا ده‌گه‌ران؛
 - قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش نامه‌یه‌کی بۆ نووسیوم و تێیدا گوتویه‌تی: سهرتیپ
 هووشمه‌ندی ئه‌فشار [فه‌رمانده‌ی له‌شکری کوردستان] هاتۆته مه‌هاباد و داوای
 له کوربه‌که‌م کردووه نامه‌یه‌ک بۆ ده‌وله‌ت بنوسی و تێیدا بخوازی مه‌هاباد
 [چیترا عاید به‌ له‌شکری ئازهربايجان نه‌بی و] بخریته سهر له‌شکری کوردستان؛
 هه‌روه‌ها کاغه‌زێک [به‌خه‌لک] مۆر بکا و بلێ قازی محهممه‌د خائین به‌ ده‌وله‌ته،
 کوربه‌که‌شم گوتویه‌تی یه‌که‌میان کاری ده‌وله‌ته نه‌ک ئیمه و دووه‌میش ئیمه
 خه‌یانه‌تیگمان به‌ قازی محهممه‌ده‌وه نه‌بینوه»؛

- نامه‌یه‌کم بۆ قازی محهممه‌د و باوه‌رپیکراوان (معمه‌دین)ی شار نووسی و گوتم
 هاتنی فه‌رمانده‌ی له‌شکری ۴ [ی کوردستان] بۆ مه‌هاباد هه‌له‌ بووه و ده‌وله‌ت
 به‌باشی ئاگاداری نیشتمان‌دۆستی و ده‌وله‌تخوای خه‌لکی مه‌هاباد هه‌یه؛
 - خه‌لکی مه‌هاباد تیلگرافیکیان له‌ ریگه‌ی سه‌دری قازی نوینه‌ری مه‌هاباد له
 مه‌جلیسه‌وه بۆ سهرۆک‌وه‌زیران و... نارد و تێیدا شکایه‌تیان له‌ سهرتیپ
 هووشمه‌ندی ئه‌فشار کرد که «هه‌زاران که‌سی مه‌حو و به‌دبه‌خت و چه‌بس
 کردووه و سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش هاتۆته مه‌هاباد و داخوازی ئه‌وه بووه مه‌هاباد
 ببی به‌ به‌شیک له‌ هه‌یزه‌کانی غه‌رب [ئوستانی کوردستان]، ئیمه‌شی به‌وه
 تاوانبار کردووه که‌ لایه‌نگری سه‌ربه‌خۆیی کوردین. ئیمه‌ دژ به‌وه‌ین بکه‌وینه
 سه‌ر هه‌یزه‌کانی پوژاوی ئێران [کوردستان] و گازنده‌شمان له‌و فه‌رمانده‌ خائینه
 هه‌یه. محهممه‌د قازی له‌ لایه‌ن خه‌لکی مه‌هاباده‌وه، فه‌ره‌ادی، که‌رباسیان و
 ئیمزای دیکه؛

له‌ تیلگرافی پوژای ۱۳۲۳/۶/۲۵ [ی ۱۹۴۴]ی دره‌خشانی بۆ ستادی ئه‌رته‌ش‌دا هاتووه:
 پروسه‌کان پاسگایه‌کیان له‌ بۆکان و یه‌کیشیان له‌ [گوندی] سه‌را به‌ره‌و سه‌قز
 دامه‌زراندووه (ل ۳۱۴). له‌ تیلگرافی ۱۳۲۳/۷/۲ی دره‌خشانی بۆ ستادی ئه‌رته‌ش‌دا

هاتووه: «ئو سیاسته‌ی که ۱۰ که‌ستان داوه به ئه‌میر ئه‌سعه‌دا هه‌له‌یه... هه‌روه‌ها هه‌لس‌وکه‌وتی خراپی سه‌رتیپ هه‌وشمه‌ندی ئه‌فشار له‌گه‌ل سه‌رۆکه‌شیره‌کان بۆته هۆی ئه‌وه‌ی مه‌هاباد به‌جی به‌یلن و برۆن... ئیستا سه‌رۆکه‌هۆزه‌کانی هه‌رکی، مامه‌شی شنۆ و زه‌رزا له‌ شاری شنۆ کۆبوونه‌ته‌وه و ده‌یانه‌وی بچن مه‌هاباد بگرن، وا من چووم بۆ مه‌هاباد (هه‌مان لاپه‌ره).

له‌ لاپه‌ره ۳۳۹ به‌ دواوه تا ۵۵۶، باسی فه‌رمانده‌یی له‌شکری ئازه‌ربایجان هه‌ راست پیش دامه‌زرانی کۆماری ئازه‌ربایجان؛ ته‌سلیمی پادگانی ته‌وریز به‌ هیزه‌کانی فیرقه‌ی دیموکرات؛ چوون بۆ تاران؛ گیران و دادگایی کران و له‌سه‌ر کار لابران. به‌شی کۆتایی که‌ بریتی بی له‌ گیرانی دره‌خشانی له‌لایه‌ن ساواکه‌وه، هاوسه‌ره‌که‌ی و سه‌روبه‌ره‌کانی کتیبه‌که‌ نووسییانه. سه‌رجه‌م کتیبه‌که‌ به‌شیکه‌ له‌ پرۆژه‌ی «تاریخ شفاهی ایران» که‌ له‌ زانستگه‌ی هارواردی ئه‌مریکا به‌رپۆه‌ ده‌بری، به‌لام له‌ تاران چاپ بووه و هه‌ر ئه‌وه‌ش شوینیک بۆ گومان لی‌کران به‌جی ده‌هیلی. وه‌زاره‌تی ئیرشاد له‌ کاتی چاپ بوونی کتیبه‌که‌دا (۲۰۰۶) به‌ده‌ست تاقمی ئه‌حمه‌دی نه‌ژاده‌وه بوو و کتیبی سیاسی له‌گوین ئه‌م کتیبه‌ به‌بی ده‌ستیوه‌ردانی ئه‌وان نابێ توانییتی له‌ چاپ بیته‌ ده‌ری.^۲

۱. عه‌لی‌ئاغای عه‌لیار.

۲. درخشانی، سرتیپ علی‌اکبر، «متن کامل خاطرات سرتیپ علی‌اکبر درخشانی از افسران پایه‌گذار ارتش جدید ایران (۱۳۷۵ - ۱۳۵۷)». فرمانده لشکر آذربایجان و استاندار آذربایجان غربی، به‌کوشش حبیب لاجوردی، طرح تاریخ شفاهی ایران مرکز مطالعات خاورمیانه، دانشگاه هاروارد، نشر صفحه سفید، تهران ۱۳۸۵/۲۰۰۶، ۶۰۷ صفحه، فارسی.

بیره‌وه‌رییه‌کانی قه‌سابی لورستان

سپه‌ه‌بود ئەمیر ئەحمەدی بە «ئەمیر قه‌سابی لورستان» ناوی پ‌و‌یشتوو‌ه، ئەو‌یش بە‌ه‌وی ئەو جینایه‌تانه‌وه که دەر‌حەق بە گەلی لور‌ی کرد، بە‌لام ئەو کرد‌ه‌وانه‌ش که له کوردستان کردوونی که‌متر نه‌بوون له «شا‌کار»ه‌کانی لورستان و به‌و پ‌نیه‌ ده‌شی سووک و سانا و ه‌ک قه‌سابی لورستان و کوردستان ناو‌دیر ب‌ک‌ری.

ئەمیر ئەحمەدی په‌روه‌رده‌ی «مه‌دره‌سه‌ی قه‌زا‌خانه‌ی تاران» و ه‌موو ماوه‌ی ته‌مه‌نی له پ‌له‌ی «گرووبانی»یه‌وه تا سپه‌ه‌بودی، و ه‌ک به‌رزترین پ‌له‌ی سپایی ئیران، له خزمه‌ت حکومه‌تی ره‌زاشا و مه‌مه‌د ره‌زاشای په‌ه‌له‌وی دا بو‌وه. په‌یوه‌ندی ئەمیر ئەحمەدی و ره‌زاشا عینوبیللا په‌یوه‌ندی ئایه‌توللا خه‌لخاللی و خومه‌ینی بو‌وه، واته ه‌ه‌ر کات و ساتی ره‌زاشا ویستبیتی ناوچه‌یه‌ک و خه‌لکیک سه‌رکوت ب‌کا یان به‌ قه‌ولی خ‌وی ئازاوه‌یه‌ک ه‌یور ب‌کاته‌وه، ئەمیر ئەحمەدی نار‌د‌وته سه‌ریان.

بیره‌وه‌رییه‌کانی ئەمیر ئەحمەدی لی‌واول‌یون له پاساودان و پاکانه‌ کردن ب‌و خ‌و و ب‌و ئەو ر‌ژیمه‌ی که خزمه‌تی پ‌یده‌کرد و به‌و پ‌نیه‌ له گه‌لیک شوین‌دا دوورن له راستی، به‌لام سه‌ره‌رای ئەوانه‌ش خوین‌ه‌ر له‌م ه‌مووه دل‌ره‌قی و بی‌به‌زه‌بی‌یه‌ی ئەو و ه‌ک تاکه‌که‌س و حکومه‌تی ره‌زاشا و ه‌ک سیسته‌م، سه‌ری سو‌ر ده‌مینی و له خ‌وی ده‌پرسی حکومه‌تیک که ب‌و خزمه‌تی خه‌لک ده‌سه‌لاتی به‌ده‌سته‌وه گرتو‌وه چ‌ون ده‌توانی له‌گه‌ل ه‌مان ئەو خه‌لکه به‌و شیوه نام‌ر‌وقانه‌یه بجوول‌یته‌وه؟ ئایا به‌ه‌یز کردنی حکومه‌تی ناوه‌ندی ده‌بی به‌ ویست و ئاواتی خه‌لک بی یان ده‌بی ئەم ه‌مووه خوین‌رشتن و ویرانییه‌ی له دوا بی؟ ئەوه‌ی ئەو و ره‌زاشا له ناوچه عه‌شیره‌تییه‌کانی ئیرانیان کردو‌وه، ئوروپایی‌یه‌کان له‌گه‌ل سوورپ‌یستی خ‌وجییی ئەمریکا و ئەمریکا له‌گه‌ل خه‌لکی ق‌یه‌تنامی نه‌کردو‌وه.

ئەمیر ئەحمەدی یه‌که‌م که‌س بو‌وه که به‌ فه‌رمانی ره‌زاشا «له‌شکری غه‌رب»ی پ‌یکه‌پ‌ناوه و خ‌وی و ه‌ک سه‌رله‌شکر فه‌رمانده‌یی کردو‌وه. له‌شکری غه‌رب ه‌موو

کرماشان، کوردستان، ئیلام و هه‌مه‌دانی گرتۆ‌ته‌به‌ر (ل ۱۸۸ ی بیره‌وه‌رییه‌کان). له‌و مه‌ئموورییه‌تانه‌ی‌دا له‌گه‌ل شابه‌ختی، ر‌ه‌زم‌ئارا، جیهانبانی، حه‌سه‌ن ئه‌رفه‌ع و ئه‌میر ته‌هماسبی‌دا هاوکاری کردوه که دهستی هه‌موویان به‌خوینی کورد سووره. «من له‌کاتی فه‌رمانده‌یی له‌شکری غه‌رب‌دا له‌پشت ده‌روازه‌ی شاری برووجێرد و هه‌مه‌دانه‌وه تا شوینه سنوورییه‌کان، هه‌موویم له «اشرار» پاک کرده‌وه» (ل ۲۷۰). له‌کتیبه‌که‌دا، ئه‌میر ئه‌حمه‌دی باسی سه‌فه‌ری ساڵی ۱۳۰۴ [۱۹۲۵ ی] ر‌ه‌زاشا بۆ ئازهربايجان ده‌کا و ده‌لێ ئه‌میر ته‌هماسبی، سمايل‌ئاغای سمکۆی بانگه‌یشتن کردبوو بێ و له‌به‌ر ده‌م سه‌ربازخانه‌ی سه‌لماس چاوی به‌سه‌ردار سپه (ر‌ه‌زاشا) بکه‌وئ. «... سه‌ردار سپه به‌هه‌له‌ی ئه‌میر ته‌هماسبی زانی، به‌لام خۆی نه‌دۆراند هه‌ندیک چاک‌و‌چۆنی له‌گه‌ل سمکۆ کرد و گوتی هه‌ندیک کارم پێته که دواتر باسی ده‌که‌ین... من و هاو‌پێیانی دیکه‌ی سه‌ردار سپه ئه‌و شه‌وه تا به‌یانی نه‌خه‌وتین، نه‌کا له‌لایه‌ن سمکۆه هێرشمان بکریته سه‌ر...» (ل ۲۵۹). به‌یانی رۆژی دوا‌ی چووین بۆ سابلاخ (مه‌هاباد) و شه‌ویک له‌وئ ماینه‌وه و ئینجا چووین بۆ ته‌وریز (هه‌مان لا‌په‌ره). سه‌باره‌ت به‌سه‌فه‌ری ئه‌و ساڵه‌ی ر‌ه‌زاشا بۆ مه‌هاباد له‌کتیبه‌که‌دا هه‌یچی دیکه‌ نه‌گوتراوه.

دواتر ئه‌میر ئه‌حمه‌دی ده‌بیته فه‌رمانده‌ی له‌شکری ئازهربايجان و ده‌کریته مه‌ئمووری داکوژاندنی شه‌پ له‌سه‌رده‌شت. له‌باسی سه‌رده‌شت‌دا ده‌نوسی خه‌لکه‌که‌ی ئه‌وه‌نده ده‌وله‌مه‌ندن هه‌موویان جل‌وبه‌رگی ئاوریشمین له‌به‌ر ده‌که‌ن (۲۷۰). کیشه‌ی سه‌رده‌شت شه‌ری پشه‌رییه‌کانه که ده‌لێ شاره‌که‌یان سووتاندبوو. «کاتی گه‌یشتمه مه‌هاباد شه‌ری ته‌ن‌به‌ته‌نی سپایی‌یه‌کان له‌گه‌ل «شه‌ره‌نگیزان» بوو» (هه‌مان)... «سه‌رۆک‌ه‌وزانی شکاک، مامه‌ش، گه‌ورک، مه‌نگور، ديبوکری و هه‌موویانم بانگ کردن و گوتم هه‌رکامیان به‌ژماره‌یه‌ک سواره‌ی عی‌ل و تایفه‌ی خویانه‌وه له‌سابلاخ ئاماده‌بن. ئه‌م عیلاته نیشتمان‌په‌رستی گه‌رم‌گوپن و له‌هه‌ر پێشهاتیک‌[ی] ئه‌وتو[دا] پێشبرکێی یه‌کتر ده‌که‌ن. کاتی هیزه‌که ئاماده‌بوو، چووین بۆ سه‌رده‌شت... شه‌پ ده‌ستی پیکرد... له‌وه‌شایره‌ی وا هاوکاری ئیمه‌یان ده‌کرد قه‌ره‌نی‌ئاغای

مامەش بریندار بوو و کۆمەلێک له عەشایر کۆژران و بریندار بوون... سەردهشتمان له دەستی پشدهرییهکان دەرھێنا. له شوینی سەردهشتدا قەسەبچەیهکی نوێم دروستکرد و سەربازخانەیهکی بەھەببەتم بنیات نا... هەشت مانگ لەوێ مامەوہ (۲۹۴ - ۲۹۶)

ئەمیر ئەحمەدی ئینجا دەگەریتەوہ بۆ مەھاباد و دەلی: «تیلگرافم کرد بۆ عومەرخانی شکاک بێ بۆ مەھاباد... بە ۵۰ سوارەوہ گەیشتی... بەسەر گۆری ئەو ۸۰۰ ژاندرمەیهدا تێپەر بووین که چەند سال پێشتر سمکۆ ئەوانی لەگەڵ مەلیکنزادەدا کۆشتبوو... چوومە نیو شاری مەھابادەوہ» (۲۷۱ - ۲۷۲).

سەمەرە ئەوہیە عومەرخان لە پۆزی کۆژرانی ژاندرمەکاندا لەگەڵ سمکۆ بوو، بەلام ماوہیەکی کەم دواى ئەوہ و تەنانت پێش ئەوہی شوێرشى سمکۆ تیکبشکی، بە ۵۰ سوارەوہ چۆتە خزمەت ئەمیر ئەحمەدی و بۆی دەچیتە شەری کوردی پشدر و دواتر دەنێردریتە شەرەجەنگی سمکۆش؛ فەرموو هەلیبگرەوہ! ئەوہ خەسلەتیکی ناسراوی عەشیرەتییه که زۆرجار داری لە کۆلەکەى پۆحی خەباتی کورد داوہ.

دواتر تیلگرافی رەزاشا دەگاتی که داوا لە ئەمیر ئەحمەدی دەکری بچی بۆ سەلماس که لەوێ سمکۆ دیسان سەری هەلداوہتەوہ، ئەویش دەسبەجی بەرەو ورمی و سەلماس وەرئەکەوئ. «بیرم لەوہ کردوہ که بۆ سەرکوت کردنی سمایلئاغا هیچ چەکی کاراتر نییه له عومەرخان که له جنسی خۆیەتی... کیشەى بنەمالەبیشی لەگەلی دا هەیه!» بابەتی سەبارەت بە «فیتنەى دووبارەى سمکۆ» لە لاپەرە ۲۷۲هەوہ تا ۲۹۰ی کتیبەکەى بۆ تەرخان کراوہ. لەم بەشەدا ئەمیر ئەحمەدی لە عومەرخان دەپرسی: «تا چەندە لەگەڵ منی؟» لە وەلامدا دەلی: «تا پای گیان». بە سەرۆکانی دیکەى عیلى شکاکیش دەلی سمکۆم بۆ بگرن، دەلین لەبەرەوہی کوردە بەلین نادەین بیگرین و بیدەینە دەستت، بەلام دەیکوژین! ئەویش دەلی باشە، بیکوژن (۲۸۸ - ۲۸۹). روون نییه قسەکانی تیمسار چەندی راست و چەندی خۆھەلکیشانە، بەلام ئەگەر راست بێ جینگەى بیرلێکردنەوہن و لەرینگەى هەلسەنگاندنی هەلوێستی هەر ئەو رێبەرەنەوہ دەزانین بۆچی خەباتی

نه پساوهی سده و سالانی کورد هیشتا به نهجامیک نه گهیشتووه و ئیمه له سدهی بیست و یه که میشدا هر به ئاواتی حکومه تیکی نه وه هی یه وهین. ماموستا هیمن راست دهکا کاتی دهلی: «خه تای سواران نه بوو، پیش سواره کانمان قورس و ناوهستان!»

ئه میر ئه حمدهی ده نووسی له شه ری سه لماس له گه ل سمکودا سهدان که س کوژران.

به شیکی زوری بیره وه ریبه کانی ئه میر ئه حمدهی له دهوری شه پ له لورستان ده گه ری و ئه و به لایه ی وا ئه و، له دوو مه ئمووریبه تی جیاوازا، به سه ر «اشرار»، واته خه لکی هه ژاری لوری هیناوه له باوه پ به دووره، به لام کتیه که له باسی کوردستان و موکریانیش خالی نییه، ئه وه به شیکه له نیوه روکی لاپه ره ۳۹۸ ی بیره وه ریبه کانی ئه میر ئه حمدهی له ژیر سه ردیری «موضوع استقلال کرد»:

«سه ره لانی یه که له دوای یه کی کوردان لاپه ره ی خویناوی و دلته زینی له میژووی سده کانی ئه م دوایی یه ی ئیران و تورکیا و عیراق و سووریا و لوبنای ره ش کردۆته وه...» (۳۹۸).

به م بوچوونه وه خوینه ر ده توانی بزانی «موضوع استقلال کرد» له روانگه ی ئه وه وه ده بی چی بی که کردوویه ته بابه تیکی سه ره به خو و له لاپه ره ۳۸۹ دا ئه م عینوانه ی پی داوه. ئه میر ئه حمدهی ده نووسی:

«ره زاشا لیسته ی ناوی سه روکانی کوردی ئیرانی لایه نگری سه ره به خو یی کوردی به تیگرافی ره مز بو ناردم و فه رمانی دا هه موویان بگرم بو ئه وه ی هه ودای په یوه ندیی لایه نگران سهر به خو یی کوردی [ی تورکیا] له گه ل ئیران بپسی.» ئینجا چو نییه تی پیلانیک ده گێریته وه که دایر شتووه، سه ره تا فه رمانده ی هه موو پادگانه کانی ناوچه ی به نهینی بانگ کردووه، لیسته ی ناوی ئه و که سانه ی پنداوان که ده بووایه له ناوچه ی ژیر فه رمانی ئه وان دا بگیری ن و پی گوتوون به درۆ به هه موو ئه و که سانه بلین سپه هبود ئه میر ئه حمدهی بریاره بی بو ئیره و پینان رابگه یه نن هه موویان له رۆژی ۱۹/۱۰/۱۳۰۹ دا بچنه پادگانی شوینه که ی خو یان بو

ئەوێ پێشوازی لی بکەن، ئینجا هەر لەوێ بیانگرن! بەو شیوەیە لە پریکدا و بە رۆژیک هەموو ئەو ۲۵۰ سەرۆکەیی کورد تەنیا بەگۆڕەیی گومان لی کراویبە ک یان بە حیسابی راپۆرتی نەیاریک، گیراون و نێردراونەتە تاران، هەتا شەهەر یوهری ۱۳۲۰ [لەسەر کار لابرانی رەزاشا] ماوهی ۱۱ ساڵ لە زینداندا ماونەتەوه (۳۹۸ - ۳۹۹).

لە چەند لاپەرە دواتردا ئەمیر ئەحمەدی هەوایی سەرکوت کردنی راپەرینی جوانرۆییەکان (۱۳۰۹) و شەر لەگەڵ «جافرەسولتان» دەداتە خوینەر، کە بە قسەیی ئەو، دەگاتە ئەنجامی هەلاتنی جافرەسان بۆ عێراق (۳۹۵ - ۳۹۶).

لە لاپەرە ۴۱۱ بەدواوه نووسەری بیرەوهریبەکان هەوایی رۆوداوهکانی شەپری دووھەمی جیھانی و هانتی هیزی ھاوپەیمانی سۆقیەت و ئینگلیز بۆ نیوئێران رادەگەییەن و چەند راگەیانندی «ستادی جەنگ» و مەجلیسی شوورای ئێران لەو پەییوەندییەدا دەخاتە بەرچاوی خوینەر. بەگۆڕەیی راگەیانندی یەکەم: «سەعات ۱۰ ی بەیانی رۆژی ۳ شەهەر یوهری ۱۳۲۰ هیزەکانی سۆقیەت و ئینگلیز لە باکوور و باشوور و باشووری رۆژاواوه هاتوونەتە نیو ئێرانەوه؛ تەوریز، ورمی، خۆی، میانداو، مەهاباد، بناو، و کوئی و کوئی دیکەیان بۆمباران کردووه... خوراسان، گورگان، مازندەران، گیلان و ئازەربایجانیشیان تا مەهابەد داگیر کردووه» (۴۲۵ - ۴۲۹).

نووسەر لەم قوناغەدا چۆنییەتی لە بەریەکی چوونی ئەرتەشی ئێران، هەلاتنی ئەفسەر و سەربازەکان و چۆڵ بوونی پادگانەکان رادەگەییەن کە میسداقی شیعرەکی مامۆستا هەژارە کە دەلی «بە بلاوبوونی دووپەر ناگاہی / بوو بلاو ئەرتەشی شاهەنشاهی!» درێژەیی کارەکەش دەگاتە ئەوێ رەزاشا بە هەموو یال و کووپالییەوه لە ۲۵ شەهەر یوهری ۱۳۲۰ بە فەرمانی ھاوپەیمانان ئیستیعیفا دەدا و لە ئێران دەردەکری، ئینجا مەمەد رەزاشای کوپی دیتە سەر حوکم و قشونی ئێران مەجبوور دەکری بکشیتەوه دیوی باشووری ئەم هیلە کە لە بەری باکووری دا سپای سوور جیگر بوو؛ هیلە کە بەو شوینانەدا تیپەر دەبی:

«لە قەسەبجەیی شنۆ لە باشووری رۆژاواوی ورمیوہ بۆ حەیدەرئاباد و میانداو لە باشووری گۆلی ورمی و زەنجان و خورپەم ئاباد لە باشووری بەحری خەزەر و بابول و

زیرئاب و سمنان و شاپوود و علیاباد له رۆژه‌لات» (۴۴۳). لهو قوناغانه‌دا ئه‌میر
ئه‌حمه‌دی ده‌بیته‌ فه‌رمانداری نی‌زامی تاران.

پاده‌ی دووره‌باوه‌ری دیکتاتوریه‌تی په‌زاشا بۆ که‌سانیک که‌راسته‌وخۆ نه‌یانبینیوه‌ و
هه‌ستیان پینه‌کردوه‌ زه‌حمه‌ته‌ بزاندری، به‌لام کتیه‌که‌ له‌ چهند شوین‌دا پووی راستی
بی‌به‌زیی و توندوتیژی په‌زاشا دهرده‌خا، ئه‌وه‌ش سه‌ره‌رای ئه‌و راستیه‌ی که‌ ئه‌میر
ئه‌حمه‌دی ئه‌و دهم و دواتر له‌ سه‌رده‌می کورپی په‌زاشاش دا به‌شیک بوو له‌ ده‌سه‌لات و
ته‌نانه‌ت دوا‌ی خانه‌نشینی بوو به‌ سه‌ناتوری ئینتیسابی له‌لایه‌ن محمه‌د په‌زاشاوه‌،
هه‌ر بۆیه‌ش به‌راشکاوی په‌خه‌ی توند له‌ په‌زاشا ناگرئ، به‌لام دیسانه‌که‌، خوینه‌ر
له‌ خوینده‌وه‌ی هه‌ندیک لاپه‌ره‌ی کتیه‌که‌ و باسی توندوتیژی په‌زاشادا مووچرک
به‌ له‌شی‌دا دئ و له‌و جانه‌وه‌ره‌ درنده‌یه‌ ده‌ترسئ. به‌گویره‌ی گه‌رانه‌وه‌ی نووسه‌ر،
په‌زاشا له‌ قسه‌کردن له‌گه‌ل ئه‌فسه‌رانی پایه‌به‌رزی سپادا جگه‌ له‌ «پدرسوخته» و
«پدرسگ» و «مادر...» هیچی پینه‌گوتوون و هه‌ر کات تووره‌ بووبی ئه‌فسه‌ری وه‌به‌ر
شه‌ق و زله‌ داوه‌، دهره‌جی له‌سه‌ر شانی سه‌ره‌لشکر و سپه‌ه‌بود هه‌لکه‌ندوه‌ و
خستوونیه‌ته‌ زیندانه‌وه‌، له‌ پۆژی هاتنی سپای موته‌فیعین بۆ ئیران به‌ شمشیر
به‌ربۆته‌ سه‌روسه‌کوتی دوو ئه‌فسه‌ری پایه‌به‌رزی خۆی و سه‌روگوئلاکی خویناوی
کردوون (۴۳۱).

ئه‌وه‌ی په‌زاشا له‌گه‌ل سپه‌ه‌بود و سه‌ره‌لشکری سپای خۆی کردوون، ئه‌وانیش
له‌گه‌ل ئه‌فسه‌رانی خواره‌وتر و ئه‌وان له‌گه‌ل دهره‌جدار و سه‌ربازی ئاسایی و
هه‌ر هه‌موو دام‌وده‌زگا سپایی په‌که‌ش له‌گه‌ل خه‌لکی ئاسایی یان کردووه‌. له‌ یه‌ک
پسته‌دا، له‌ ئیرانی سه‌رده‌می په‌زاشادا که‌س نه‌بووه‌ به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان
که‌رامه‌تی نه‌شکی و سووکایه‌تی پینه‌کرئ، ته‌نانه‌ت وه‌زیری دهربار و وه‌زیره‌کانی
دیکه‌ی خۆی که‌ یان ئیعدام کران یان که‌وتنه‌ قوژبنی زیندانه‌وه‌.

دوا‌ی لابرانی په‌زاشا له‌سه‌ر حوکماتی ئیران و کرانه‌وه‌ی فه‌زای سیاسیی
ولات، خه‌لکه‌که‌ نه‌فه‌سیکی پاره‌تیا کیشا و توانییا بۆ ماوه‌یه‌کی که‌میش بی به
ئازادی قسه‌ بکه‌ن و بیروپا دهربهرن و بنووسن. ئه‌میر ئه‌حمه‌دی ده‌لئ: «له‌ ماوه‌ی

مانگی شه‌ه‌ریوهر تا ئابانی سالی ۱۳۲۰ [واته ۳ مانگی یه‌که‌می دوا‌ی ده‌رک‌رانی ره‌زاشا]، سه‌رجه‌م ۱۵۰ حیزب له ئی‌ران بنیات‌ن‌ران» (۴۷۸). دیاره ئه‌وه ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی ئه‌و به‌ندوبه‌سته بوو که ره‌زاشا له‌سه‌ر ئازادییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی دانا‌بوو، زمانی خه‌لکی قفل کرد‌بوو و قه‌له‌می شکاند‌بوو. پیکهاتنی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» و حیزبی دیموک‌راتی کوردستان و فیرقه‌ی دیموک‌راتی ئازهر‌بایجانیش راست ده‌گه‌ریته‌وه بو هه‌مان ئه‌و سالانه و بۆشایی‌یه‌که له نیوان لاجوونی ره‌زاشا و ئه‌و سالانه‌ی که محهممه‌د ره‌زاشای کورپی هینشتا بناغه‌ی دیکتاتورییه‌که‌ی خوی قایم نه‌کرد‌بوو.

ئه‌میر ئه‌حمه‌دی سه‌باره‌ت به حاجی عه‌لی ره‌زم‌ئارا ده‌نوو‌سی تۆمه‌تی نزیکایه‌تی له حیزبی تووده‌ی ئی‌رانی پێوه به‌سترا، به‌لام له پۆستی فه‌رمانده‌یی تیپی کوردستان‌دا خزمه‌ته‌کانی جینگه‌ی ده‌سخۆشی لی‌کردن و له‌وه‌را و به‌زمه‌ی شه‌ر و ئاژاوه‌یده‌ا لیاقه‌تیکی باشی له خوی پیشان‌دا [واته خه‌لکی باش سه‌رکوت کرد!] (۴۹۹). له مه‌سه‌له‌ی ئازهر‌بایجان‌دا ده‌نوو‌سی: «له ماوه‌یه‌که پێشتره‌وه [واته پێش ۲۱‌ی ئازهری ۱۳۲۵ و هیرشی ئه‌رته‌ش بو سه‌ر ئازهر‌بایجان و کوردستان]، کاربه‌ده‌ستانی ئه‌رته‌ش تفه‌نگ و فیشه‌کیان دابوو ئا‌غاواتی نیشتمانپه‌رستی وه‌ک زولفه‌قارییه‌کانی زه‌نجان و ئه‌سه‌له‌دارباشی و یه‌مینی» (۵۱۸). هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به سه‌فه‌ری پێشه‌وه‌ری و هه‌یه‌ته‌ی نوینه‌رایه‌تی فیرقه‌ی دیموک‌راتی ئازهر‌بایجان بو تاران، که شه‌هید حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌یفی قازیشیان له‌گه‌ل بوو، ده‌نوو‌سی: «نیازی ئی‌مه له‌وت‌وو‌یژ و هات‌و‌چۆیانه ئه‌وه بوو که سه‌رقال بن [واته رێبه‌رانی ئازهر‌بایجان و کوردستان] تا ئه‌وه‌ی سپای سو‌فیه‌تی له ئازهر‌بایجان بچنه ده‌ره‌وه و ئه‌و تاوانبارانه پشتیوانی لاوه‌کیان نه‌مینی» (۵۱۷).

له‌و قۆناغه‌دا ئه‌میر ئه‌حمه‌دی وه‌زیری جه‌نگی کابینه‌ی قه‌وام‌وسسه‌لته‌نه بوو. گه‌رچی ئه‌و هه‌والانه‌ش و له کتێبه‌که‌دا سه‌باره‌ت به کوردستان و ئازهر‌بایجان ده‌یدا زۆریان ناراستن، به‌لام هه‌ندیک جار ناراستیه‌که ده‌گاته لووتکه‌ی تۆمه‌ت هه‌لبه‌ستن و درۆی زه‌ق کردن: «له ئازهر‌بایجان و کوردستان کاربه‌ده‌ستانی پێشه‌وری و قازی محهممه‌د ده‌ستیان دایه جینایاتی ترسناک و خه‌لکانیکیان به‌ناوی

کونه‌په‌رست و لایه‌نگری کونه‌په‌رستییه‌وه کوشت و تاقمیکیان له‌ئه‌فسه‌ران و ئه‌فرادی نیزامی و ئاغوات و بازرگانان کوشت» (۵۱۳). هه‌مووان ده‌زانن که له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتدارییه‌تی کۆماری کوردستان‌دا تاقه‌که‌سیک که کۆژرابی «غه‌فووری مه‌حموودیان» بوو له‌مه‌هاباد، که ئه‌ویش به‌بی ئاگاداریی حکومه‌تی کوردی کۆژرا و کاتی پێشه‌وا هه‌واله‌که‌ی ژنه‌فت، بو‌ی گریا. ئه‌ی کامه‌ن ئه‌و قه‌تل و کوشتارانه له‌کوردستانی هه‌من و بی‌ئاژاوه که جه‌نابی تیمساری ئه‌رته‌شی شاهه‌نشاهی ده‌فه‌رموی؟

لایه‌ره‌ ۵۲۲ی کتیه‌که به‌هه‌مان شیوه‌په‌ره له‌درو و هه‌لبه‌ستراو سه‌باره‌ت به‌بارزانییه‌کان و نه‌مران شیخ ئه‌حمه‌د و مه‌لا مسته‌فا بارزانی و ئیعدامی پێشه‌وا و قازییه‌کانی تر.

کتیه‌که باسیکی راسته‌وخوی بۆکانی تیدا نییه، به‌لام له‌چه‌ند شوین‌دا که هه‌والی مه‌هاباد راده‌گه‌یه‌نی بۆکانیش ده‌گریته‌وه، بۆ نمونه له‌شهری پشده‌رییه‌کان‌دا کاتی سه‌رۆک‌هۆزه‌کانی ناوچه‌ی بانگی مه‌هاباد کردووه و سواری لێ‌خواستوون و بردوونی بۆشهری سه‌رده‌شت و سه‌لماس، یه‌ک له‌سه‌رۆک‌هۆزانه‌مه‌زنی هۆزی دیبوکری بووه، هه‌روه‌ها کاتی ناوی هۆزه‌کان ده‌با و ده‌لی ئه‌وه و ئه‌مه و هتد... واته‌هۆزی دیکه‌ی جگه‌له‌وانیش له‌شکرکیشانه‌که‌دا به‌شدار بوون و دوور نییه به‌گزاده‌ی فه‌یزول‌لایه‌گیش بگریته‌وه.

یان له‌دوو سه‌فه‌ری ره‌زاشادا بۆمه‌هاباد، کاتی سواری عه‌شایر چوونه‌ته‌پیشوازی و به‌شانازی ئه‌وه‌وه ره‌مبازی و جلپیت‌بازیان کردووه، گومان نییه ده‌بی سواری عه‌شیره‌تی دیبوکری، گه‌ورک و به‌گزاده‌ی لای بۆکانیش به‌شدارییان تیدا کردبێ.^۱

۱. امیر احمدی، احمد، «خاطرات نخستین سپهبد ایران»، به‌کوشش غلام‌حسین زرگری‌نژاد، موسسه‌پژوهش و مطالعات فرهنگی بنیاد مستضعفان و جانبازان انقلاب اسلامی، تهران ۱۳۷۳/۱۹۹۴، ۷۱۶ صفحه، فارسی.

بیره‌وه‌رییه‌کانی سپه‌ه‌بود ره‌زم‌ئارا

له‌و ئه‌فسه‌ره ئیزانییه‌ی وا راسته‌وخۆ له په‌یوه‌ندیی کۆماری کوردستان‌دا بوون یه‌کیان «سه‌رله‌شکر ره‌زم‌ئارا» یه‌که‌ دواتر پله‌ی سپایی‌یه‌که‌ی هه‌لکشا و کرایه سپه‌ه‌بود، واته‌ به‌رزترین پله‌ی سپایی تا ئه‌و ده‌م.

پیش هه‌موو شت با ئه‌وه‌ روون بیته‌وه‌ که له میژووی سپایی سه‌رده‌می په‌هله‌وییه‌کانی ئێران‌دا به‌ناوی «ره‌زم‌ئارا» وه‌ باوکیک و سێ برای به‌ ئه‌سل شیرازی هه‌ن، که هه‌ر چواریان ئه‌فسه‌ری ئه‌رته‌ش بوون: محهمه‌د ره‌زم‌ئارا له سه‌رده‌می ناسره‌ددین‌شای قاجاردا (۱۸۴۸ - ۱۸۹۶) ژیاوه. سێ کورپی محهمه‌دیش بریتین له حوسین‌عه‌لی و حه‌سه‌ن که هه‌ردووکیان سه‌ره‌ه‌نگ (کۆلۆنیل) بوون و «عه‌لی» یان «حاجی عه‌لی» که نووسه‌ری ئه‌م بیره‌وه‌رییه‌کانه‌ بێ، که له سه‌رده‌می ره‌زاشا (۱۹۲۱ - ۱۹۴۱) و محهمه‌د ره‌زاشای په‌هله‌وی‌دا (۱۹۴۱ - ۱۹۷۹) گه‌یشته‌ به‌رزترین پله‌ی سپایی ئێران و بوو به‌ سه‌رۆک‌وه‌زیرانی ولاته‌که‌ش، له کۆتایی‌دا گروپی «فیدائییانی ئیسلام» کوشتیان. هه‌ر ئه‌م حاجی عه‌لییه «فره‌نگ جغرافیائی ایران» ی له ۲۰ به‌رگ‌دا نووسیه‌وه‌ که بۆته سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگ بۆ لیکۆلینه‌وه‌ له جوغرافیای ئێران. که‌وابوو، بابته‌ی ئه‌م وتاره‌، «حاجی عه‌لی ره‌زم‌ئارا» یه‌.

ره‌زم‌ئارا له قوتابخانه‌ی ئالیانسی فه‌ره‌نسییه‌کان و «مدرسه نظام مشیرالدوله» له تاران ده‌رسی خویندووه‌، ئینجا چۆته خزمه‌تی سپا و قه‌زاقخانه‌وه‌، ماوه‌ی سێ سالی‌ش نێردراوه‌ته فه‌ره‌نسه‌ ده‌رسی سپایی بخوینی. پاشان گه‌راوه‌ته‌وه ئێران و سالی ۱۳۰۱ / ۱۹۲۲ وه‌ک ئه‌فسه‌ریک له‌گه‌ل «فه‌وجی په‌هله‌وی» دا، نێردراوه‌ته شه‌ری سمکو له ده‌وروبه‌ری سه‌لماس. له‌م باره‌یه‌وه ره‌زم‌ئارا ده‌لی: «له‌ یه‌که‌م رووبه‌روبوونه‌وه‌مان له‌گه‌ل کوردان‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی سیه‌راوی رزگاریمان بوو، به‌لام له شه‌ری پۆژیک دواتر‌دا کورده‌کانمان شکاند و له هه‌موو لایه‌ک مروّف و ئه‌سپ بوو ده‌که‌وتن و عه‌شایر بوون که ده‌بوونه خۆراکی مه‌رگ... جه‌نازه‌یه‌کی

زور له مه‌یدان‌دا که‌وتبون» (ل ۳۷-۹).

رەزم‌ئارا، ماوه‌یه‌ک رەئییسی ستادی ئەرتەش بوو، پاشان «حەسەن ئەرفەع» کرایه‌ سەرۆکی ستادی ئەرتەش که رەزم‌ئارای خانەنشین کرد. ئەرفەع بە‌ته‌واو‌ه‌تی لایەنگری سیاسەتی ئینگلیز بوو و رەزم‌ئارا گومانی لایەنگری سۆڤیەت و بە‌گشتی بیری چەپی لێ‌دە‌کرا بە‌ شیۆه‌یه‌ک که محەممەد‌رەزاشا بە «پیاوی ڕوسان» ی دەزانی (۱۷۶).

هەر چۆنیک بێ، رەزم‌ئارا گەلیک هەلسوورپا و لیزان بوو و سەرە‌پای دژایه‌تی شا و نه‌یاره‌کانی دیکه‌ی، کاتی قه‌واموسسه‌لته‌نه‌ بوو بە‌ سەرۆک‌وه‌زیرانی ئێران، هینایه‌وه‌ سەر ئیش‌و‌کار و راست ناردیه‌ کوردستان. ئەوه‌ سەر‌ده‌می‌که‌ کۆماری کوردستان دامه‌زراوه‌ و رەزم‌ئارا چۆته‌ چاوپێکه‌وتنی پێش‌ه‌وا قازی محەممەد (ل ۱۸۰).

کتیبی بیره‌وه‌ریه‌کانی رەزم‌ئارا له‌ لایه‌ن کامبیزی کۆری خۆی و کاوه‌ به‌یات لیکۆلەر و میژوونوسی ئێرانییه‌وه‌ ئاماده‌ کراوه‌ و هەندیک به‌شی هەر ئەوان خۆیان نووسیویانه. ئەوان [و له‌ راستی‌دا کاوه‌ی به‌یات] له‌ لایه‌ره‌ ۱۸۳‌دا دهنوسن: «ده‌وری رەزم‌ئارا له‌ گرتنه‌وه‌ی ئازەربایجان‌دا گرنگ بوو. ناوبراو نه‌خشه‌ و پلانی به‌گژدا چوونی حکومه‌تی ئازەربایجان و کوردستانی کیشا و هیزه‌کانی سپای ئێرانی له‌ سێ قۆله‌وه‌ ناردە سەر دوو حکومه‌ته‌که‌: قۆلی نیوه‌راست میانداو بوو به‌ فه‌رمانده‌یی «سەرله‌شکر هومایونی» و دوو قۆله‌که‌ی دیکه‌ش ته‌وریز و ئاستارا. هیزه‌کانی هومایونی به‌ره‌و مه‌هاباد چوون و هیزی ده‌وله‌ت له‌ سەر‌ده‌شت و بۆکان نیشته‌جێ کران» (۱۸۴).

رەزم‌ئارا به‌هۆی ئەو راستییه‌وه‌ که ماوه‌یه‌ک له‌ فه‌ره‌نسه‌ دهرسی خویندبوو و له‌گه‌ل شیۆه‌ی ژیان و شیۆازی حکومه‌تی رۆژاوییه‌کان ئاشنا ببوو، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر ئەو چا‌و‌وراوه‌ راست بێ که ده‌گوترا له‌گه‌ل حیزبی تووده‌ی ئێران و یه‌کیه‌تی سۆڤیەتی‌دا په‌یوه‌ندی هه‌یه‌، له‌چا‌و‌ ئه‌فسه‌رانی وه‌ک ئەمیر ئەحمەدی و شابەختی و ئەمیر ته‌هماسبی، که جگه‌ له‌ نۆکه‌رایه‌تی شا هیچیان نه‌دەزانی، هەندیک جیا‌واز بوو و

هه‌سه‌نگاندن و هه‌لۆیستی سه‌ربه‌خۆتری هه‌بوو. سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش ئی‌رانچییه‌کی ته‌واو بوو و له‌پیناوه‌سه‌قامگیری ئه‌رته‌شی هه‌لوه‌شاوه‌ی ئی‌ران دا‌ی شه‌ری دوو‌هه‌می جیهانی هه‌لۆی زۆری دا، ته‌نانه‌ت بۆ سه‌رکه‌وتنی ئامانجه‌کانی هه‌یج سی‌و‌دوو‌ی نه‌ده‌کرد له‌وه‌ی سیسته‌می عه‌شیره‌یی که‌ ره‌زاشا خه‌ریکی تیدا‌بردی بوو، بژینتی‌ه‌وه. ئه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا‌بوو که‌ ده‌وله‌ت هه‌لۆیستی‌کی هه‌یمنانه‌تری له‌ به‌رانبه‌ر [سه‌رۆک] عه‌شایردا هه‌بی و ئه‌گه‌ر پێویست بی، عه‌شایر چه‌کداریش بکا (۱۹۳)؛ یه‌ک له‌و کارانه‌ی که‌ له‌م بواره‌دا کردی بانگه‌یشتنی ۲۰۰ سه‌رۆک‌عه‌شیره‌ت بۆ تاران بوو له‌ کۆتایی‌یه‌کانی مانگی شه‌ه‌ریوه‌ری ۱۳۲۷دا (۱۹۴).

ره‌زم‌نارا له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتدارییه‌تی خۆی له‌ لو‌رستان و کرمانشان ملک و مالکی زۆری پێکه‌وه‌ نا و له‌و کاره‌دا وه‌ها‌زیاده‌پۆیی کرد که‌ به‌ به‌رتیل وه‌رگرتن و دادۆشین و چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لک تۆمه‌تبار کرا و براه‌ی دادگا، هه‌ر بۆیه‌ش له‌ به‌شیک له‌ کتێبه‌که‌دا لیسته‌ی ملک و مالی خۆی نووسیوه، که‌ دباره‌ بۆ ئه‌وه‌ی دیزه‌ به‌ده‌رخۆنه‌ی بکا و بلێ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م ملک و مال هه‌یه‌ نه‌ک زیاتر (۱۱۹ تا ۱۲۲). به‌رتیل وه‌گرتن و چه‌وساندنه‌وه‌ به‌تایبه‌ت له‌ سه‌رده‌می ره‌زاشادا بیدادی ده‌کرد و که‌سیش نه‌یده‌وی‌را شکایه‌ت له‌ ئه‌فسه‌ر و کاربه‌ده‌ستی به‌رتیلخۆر بکا، له‌به‌روه‌ی سه‌رۆک و فه‌رمانده‌ی ئه‌ویش له‌ خۆی خراپ‌تر خه‌لکی ده‌چه‌وساندوه‌ و پشتی ژێرده‌سته‌که‌ی خۆی به‌رنه‌ده‌دا. ره‌زم‌نارا ده‌لی له‌ لو‌رستان بووم که‌ تاقمیک له‌لایه‌ن ده‌رباره‌وه‌ هاتن بۆ چاوپیکه‌وتنی بارودۆخی ئاسایشی ناوچه‌که‌ و کاروباری نیزامی ئیمه، سه‌رۆکی هه‌یه‌ته‌که‌ هه‌ر له‌ یه‌که‌م رۆژ و پێش هه‌موو شتیکدا دا‌وا‌ی به‌رتیلی لی‌کردم (۹۲)؛ سه‌رنج‌پاکیشتر له‌وه‌، کیشه‌ و دووبه‌ره‌کی و دژایه‌تی و «باندبازی» یه‌ له‌ نیوان ئه‌فسه‌رانی سپای ئی‌ران و به‌رپرسانی سیاسی و لاته‌که‌دا. هه‌ر ئه‌فسه‌ر و فه‌رمانده‌یه‌ک له‌ په‌یوه‌ندی سیاسته‌مداریک‌دایه‌ و ئه‌گه‌ر خۆی راسته‌وخۆ سه‌ر به‌ ده‌وله‌تیکی بیگانه‌ نه‌بی و اه‌یه‌ ئه‌و سیاسته‌مداره‌ی و ناگای لینه‌تی دارده‌ستی و لاتیک‌ی ئوروپایی بی. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش که‌ بالیک و لایه‌نیک ده‌گاته‌ سه‌رۆک‌وه‌زیری یان وه‌زاره‌ت و فه‌رمانده‌یی ئه‌رته‌ش، ئیتر هاوبه‌یر و هاوسه‌نگه‌ره‌کانی خۆی هه‌لده‌کیشنی و ئه‌وانی دیکه‌ وه‌لا‌ده‌نی. به‌ شیوه‌یه‌که‌ که‌ کس له‌ داها‌تووی خۆی

دلنیا نییه و بۆ مانه‌وه و تیدانه‌چوون و ئه‌وه‌ی بای سیاست نه‌ییا و ته‌فروتوونای ده‌کا ده‌بی سینه‌ری که‌سیکی پایه‌به‌رزی ده‌وله‌تی به‌سه‌روهه‌ بی!

کتیبه‌که به‌گویره‌ی عینونه‌که‌ی ده‌بی له دوو به‌شی «بیره‌وه‌ری و به‌لگه‌نامه‌کانی رهم‌ئارا» پیکه‌تبی، له کاتیکدا ده‌بووایه‌ ناوی «بیره‌وه‌ری، سه‌فه‌نامه و به‌لگه‌نامه‌کانی رهم‌ئارا»ی له‌سه‌ر بووبا، له‌به‌روه‌ی له سه‌رجه‌می ۵۷۴ لاپه‌ره‌ی کتیبه‌که، ته‌نیا ۱۷۴ لاپه‌ره‌ی بیره‌وه‌ریی ئه‌ون و له لاپه‌ره ۱۹۹ به‌دواوه تا ۲۸۲ سه‌فه‌نامه‌ی سه‌فه‌ری سالانی ۱۳۰۲ - ۱۳۰۴یه‌تی بۆ فه‌ره‌نسه. فه‌سلی پینجه‌می کتیبه‌که ۱۴ لاپه‌ره‌یه و کاوه‌ی به‌یات نووسیویه‌تی، ۱۹۰ لاپه‌ره‌ی کۆتایی کتیبه‌که‌ش به‌لگه‌نامه‌کانن که پیکه‌تووه له:

- کۆپی هه‌ندیک فه‌رمان، وه‌ک فه‌رمانی سه‌رۆک‌وه‌زیری رهم‌ئارا له‌لایه‌ن شاوه؛
- ۷ نامه‌ی ئه‌شرفی په‌هله‌وی، خوشکی شا بۆ رهم‌ئارا، که له خویندنه‌وه‌یاندا هه‌ست به‌که‌ین‌وبه‌ین و ئه‌ویندارییه‌ک له نێوانیاندا ده‌کرێ. دیاره‌ ئه‌شرف له‌و کاره خیرانه‌ی زۆر کردووه و زانیویه‌تی له‌گه‌ل کێ بیکا! رهم‌ئاراش هه‌ر له سه‌رده‌می لاوییه‌تییه‌وه تائه‌و ده‌مه‌ی که بوو به‌سه‌رۆک‌وه‌زیر هه‌رگیز دۆخینه‌که‌ی نه‌به‌سته‌وه و له سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌دا به‌ شیوه‌یه‌ک باسی عه‌یاشی و پابواردنی خۆی له‌گه‌ل ژنان ده‌کا که کوره‌که‌ی و کاوه‌ی به‌یات به‌شیکیان قرتاندووه و له دوو شویندا (لاپه‌ره ۲۳ و ۲۵) نووسیویانه «به‌شیک له‌م روون‌کردنه‌وانه قرت کران»؛

- قانونی ئه‌ساسی ئێران؛

- وه‌سیه‌تنامه؛

- چه‌ند وینه، که به‌شیکیان له لورستان و کرمانشاه و یه‌کیان به جلی کوردییه‌وه له سنه کیشراون؛

- بابته‌ی سه‌باره‌ت به‌ بۆکان و ناوچه‌ی موکریان و که‌سایه‌تییه‌کانی له کتیبه‌که‌دا زۆر نییه و هه‌ر ئه‌وانه‌ن وا له سه‌روهه ئاماژه‌یان پیکرا.^۱

۱. رزم‌آرا، سپه‌بد حاج‌عه‌لی، «خاطرات و اسناد سپه‌بد حاج‌علی رزم‌آرا»، به‌کوشش کامبیز رزم‌آرا و کاوه‌بیات، انتشارات شیرازه، تهران ۱۳۸۲/۲۰۰۳، ۵۷۳ صفحه، فارسی.

بیره‌وه‌رییه‌کانی چەند کەسایەتیی سەردەمی پەهلەوییەکان (۱۹۰۱-۱۹۷۹)

له ماوه‌ی دووسێ مانگی پابردوودا چەند کتییی بیرەوه‌ری سەردەمی پەهلەوییەکانم خۆیندۆتەوه و له نیویان‌دا بۆ مەسەله‌ی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) و هه‌وایی ناوچه‌ی موکریان و پووداوه‌کانی بۆکان گه‌راوم. په‌نگه‌ بۆ خۆینه‌ر سه‌یر نه‌بی ئەگه‌ر بلیم هیچی وام لی دەست‌نه‌که‌وتوون! راستییەکه‌ی ئەوه‌یه‌ کاربه‌ده‌ستانی حکومه‌تی پەهلەوییەکان وه‌ها گیرۆده‌ی کیشه‌ی نیوخۆیی له‌گه‌ڵ په‌کتر و کۆکردنه‌وه‌ی پوول و پارە و نوکه‌رایه‌تیی ئەم یان ئەو ولاتی رۆژاوا‌یی بوون که‌ خه‌لکی شار و شارۆچکه‌کانی ئێران، به‌تایبه‌ت شوینی دوورده‌ستی وه‌ک کوردستانیان هه‌ر به‌ بیریش‌دا نه‌هاتوو‌ه تا بگاته‌ ئەوه‌ی له‌ کتییی بیرەوه‌رییه‌کانیان‌دا شه‌ش دێری به‌کاکلی له‌سه‌ر بنوسن. دياره‌ کوردستان پیگه‌ی سه‌ره‌کیی هه‌لکشانی پله‌وپایه‌ و ده‌ره‌جی ئەفسه‌ران بووه‌ و هه‌ر که‌س هاتبی و له‌وئ خه‌لکی باشتر چه‌وساندییته‌وه‌ و کوشتییی، له‌ گه‌رانه‌وه‌ی تاران‌دا پله‌ی چۆته‌ سه‌ری و ده‌ره‌جی به‌رزتری دراوه‌تی.

لای «ئەفسه‌رانی ئەرشه‌دی ئەرتەشی شاهه‌نشاهی» و به‌گشتی هه‌موو سیسته‌می حکومه‌تی پەهلەوی له‌ کوردستان و لورستان و ناوچه‌ دوورده‌سته‌کانی سه‌ر سنوور یه‌ک دیارده‌ی سه‌ره‌کی و گرنگ هه‌بووه‌: هه‌منایه‌تی و بیده‌نگ بوونی خه‌لک و ناوچه‌که‌ بۆ ئەوه‌ی بتوانن پایه‌ی حکومه‌تی خۆیان پته‌وتر بکه‌ن و بی‌هه‌ست‌وخوست خه‌لک بریوتیننه‌وه‌. جا له‌ هه‌ر کوێیه‌ک نارەزایه‌تی و په‌خنه‌ له‌ خه‌لکه‌وه‌ وه‌به‌رچاو هاتبی، ده‌سه‌بجی هه‌لیانکو‌تاوه‌ته‌ سه‌ریان و به‌ناوی چه‌ته‌ و شه‌رانی و شه‌ره‌نگیز و ئازاوه‌چی و دوژمنی ئاسایش و پیتشکه‌وت و پیاوی بیگانه‌ و کۆمونیست، به‌تایبه‌ت به‌تاوانی جیاوازی‌خوازییه‌وه‌ شه‌ریان به‌سه‌ردا داسه‌پاندوون، گرتوو‌یانن و کوشتوو‌یانن، ئینجا به‌ شانازییه‌وه‌ میدالیا و نیشانی قاره‌مانییان له‌ سینگ دراوه‌ و پله‌یان چۆته‌

سەرى و بەشى زياتريان لە تالان و بىرۆى مالى خەلك پىگەيشتووه. زورجاران تەنانەت بىنەمالەى ئەو كەسانەش وا كەوتوونەتە بەر پەلامارى مەئموورانى حكومەت شاربەدەر كراون يان لە زىندان خراون و وا بووه بۆ چاوەترسىيە خەلك ئىعداميش كراون!

لەلايهكى ترهوه، دواى پەيدا بوونى نەوت لە ناوچەى خۆرهلاتى نيۆهراست، پوژاوايى يەكانيش وەربوونەتە ناوچەكەوه، بەلام ئەوان تەنيا چاويان لە نەوت و بازاري فرۆشتنى كەرەسەى خويان لە ئيران بووه و جگە لە چەكدار كردنى حكومەتى ناوهندى بە هەموو چەككى كۆمەلكوژى، كاريان بەسەر چەوسانەوهى خەلك لەلايهن كار بە دەستانى حكومەتەوه نەداوه و تەنانەت لىيان بوونەتە شەرىكەدزىش. دزى و بەرتىل وەرگرتن و چەوساندنەوهى خەلكى ئيران لەلايهن كار بە دەستانى حكومىيەوه، بەتايبەت لە ناوچەكانى دوور لە پىتەخت، لە سنوور و واقىع و تەنانەت نەقل و حىكايەت دەرچوووه و زياتر لە ئەفسانە دەچى: حەوت دەفتەرخانەى ئەسنادى رەسمى تەنيا لە باكوورى ئيران كاريان بۆ ئەوه كردووه ئەو ملك و مالانە بەناوى رەزاشاوه تۆمار بكەن كە بەزۆر و بەخۆرايى يان بە نرخىكى نزيك بە هيچ لە خەلكەكەى دەسەندن (بىرەوه رىيەكانى سەرتىپ درەخشانى، ل ۲۶۶). رەزاشا كە خۆى وا خەرىكى گىردوگوى سامان و چەوساندنەوه بوو، «هەموو فەرماندەكانى خۆشى دەولەمەند كردن، بىئەوهى لە گىرفانى خۆى قرانىك خەرج بكا... بۆ نموونە، سپەهەبۇد ئەمىر ئەحمەدى چوار سال لە كوردستان مايهوه و دواى ئەوهى بەناوى «فاتح غرب» هوه گەرايهوه تاران، ئەوهندەى «زىر» لەگەل خۆى هيتابوو كە بە بەشىك لە پووللى ئەو زىرانە ۵۰۰ مالى لە دەورو بەرى مەيدانى حەسەناباد كرى!» (بىرەوه رىيەكانى ئەرتەشبوود فەردووست، بەرگى ۱، ل ۶۲). سپەهەبۇد حاجى عەلى كيا ۲۵۰۰ هيكتار زەوى لە «ئەيوان كەى» نزيك تاران و ۲۰۰ هيكتار باغى پستە و ۵۰ هيكتار باغى هەنارى تەنيا لە نزيك تاران هەبوو، ئەوانەش جگە لە دەيان كۆمپانىيەى زەبەلاحى بازىرگانى (بىرەوه رىيەكانى سپەهەبۇد حاجى عەلى كيا، ل ۸۷ تا ۸۹). سپەهەبۇد رەزىمئارا لە ماوهى دەسەلاندارىيەتى خۆى لە لوپستان و

کرماشان ملک و مالیکی زۆری پیکهوه نا و لهو کاره‌دا وه‌ها زیاده‌پۆیی کرد که به به‌رتیل وه‌رگرتن و چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لک تۆمه‌تبار کرا و برایه‌ دادگا... (ل ۱۱۹ تا ۱۲۲).

کار ته‌نیا به‌ گه‌نده‌لی و گردوکۆی پوول و پاره‌ رانه‌ده‌وه‌ستا، نۆکه‌ر بوون بۆ په‌یپه‌وه‌کرانی سیاسه‌تی بیگانه‌ به‌ تان‌وپۆی پژیمه‌که‌دا گه‌رابوو. زۆر بنه‌ماله‌ی کاربه‌ده‌ستی بالای ئێرانی وه‌ک «عه‌له‌م» و «جه‌م» و «ئه‌رفه‌ع» و «قه‌وام» و «فرووغی» و «مه‌نسور» دارده‌ستی سیاسه‌تی ئینگلیز و که‌سانی وه‌ک «دوکتۆر ئه‌مین» و «ئه‌رده‌شیری زاهیدی» نۆکه‌ری ئه‌مریکا و خه‌لکی وه‌ک «مه‌تین ده‌فته‌ری» و شه‌خسی په‌زاشا لایه‌نگری ئالمان بوون. په‌زاشا «ته‌یموورتاش»ی وه‌زیری ده‌رباری خۆی به‌ تاوانی جاسووسی بۆ یه‌کیه‌تی سۆقیه‌تی ئیعدام کرد؛ سپه‌هبود په‌زم‌ئارای په‌ئێسی ستادی ئه‌رتش و سه‌رۆک‌وه‌زیری شا به‌ لایه‌نگری کردنی سۆقیه‌ت تۆمه‌تبار کرا؛ سه‌رتیپ ده‌خشان‌ی هه‌ر به‌و ناوه‌ موحاکه‌مه‌ کرا و سی‌ سال زیندانی پیدرا؛ ده‌نگتیش له‌ سه‌ره‌تای شۆرش ۱۳۵۷دا به‌ هه‌مان تاوان گیرا و له‌ کاتی لێپرسینه‌وه‌دا سه‌کته‌ی کرد و مرد.

له‌ژوور هه‌موو ئه‌و دز و تالانچییانه‌وه‌، خودی په‌زاشا بووه‌ که‌ به‌ یارمه‌تی ئایرون ساید و ئه‌رده‌شیر جی رپۆرتەر و به‌کورتی له‌لایه‌ن سیاسه‌تی بریتانیاوه‌ هاته‌ سه‌ر حوکم، به‌لام دواتر به‌ لایه‌نگری ئالمانیا ویستی جووته‌ له‌ هاوپه‌یمانانی شه‌ری دووه‌می جیهانی بوه‌شین، ئینجا دوا‌ی هاتنی هیزی هاوپه‌یمانان بۆ ئێران، له‌ ۱۵ی شه‌ه‌ریوه‌ری ۱۳۲۰ (۱۹۴۱)دا له‌ ترسی ئه‌وه‌ی بکه‌و‌یته‌ ده‌ست سۆقیه‌ت، به‌ هه‌موو که‌س و کارییه‌وه‌ چوو بۆ باشووری ئێران و له‌و‌یشه‌وه‌ به‌ فه‌رمانی هاوپه‌یمانان له‌ ئێران چوووه‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات و کوره‌که‌ی کرایه‌ جیگری. هه‌ر ئه‌م کوره‌ش که‌ ئه‌وان له‌ ۱۹۴۱دا هینایانه‌ سه‌ر حوکم، ئه‌مریکایی‌یه‌کان له‌ ۱۹۷۹دا له‌ ئێرانیان ده‌رکرد و خومه‌یینیان به‌ ته‌یاره‌ی تایبه‌تی «ئه‌یر فرانس» هینا و له‌جی ئه‌ویان دانا. ئه‌وه‌ کورته‌ میژووی سیاسه‌تی سیاسه‌تمه‌دارانی ئێرانه‌ له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌مدا؛ جا ئه‌و چه‌ته‌ و دزانه‌ نیشتمانه‌په‌رستن و کوردی هه‌ژار نیشتمانه‌فروش!

دهرباری شا به‌تایبه‌ت له‌سه‌رده‌می په‌هله‌ویی دووه‌م‌دا ناوه‌ندی عه‌یاشی و رابواردنی خوئی و که‌س‌و‌کار و ده‌ورو به‌ره‌که‌ی بووه. شه‌رحی رابواردنی شا و خوشک و براکانی و هه‌روه‌ها ده‌ست‌و‌پتوه‌ندی وه‌ک «عه‌لم»، له‌بیره‌وه‌رییه‌کانی عه‌لم و فه‌ردووست‌دا به‌باشی ده‌رده‌که‌وئی. سپه‌ه‌بود حاجی عه‌لی کیا سه‌باره‌ت به‌په‌یوه‌ندی سی‌کسی نیوان محه‌مه‌د‌ر‌ه‌زاشا و ئه‌رته‌ش‌ب‌و‌د فه‌ردووست ده‌نووسی: «ر‌ه‌زاشا به‌سوله‌یمان بیه‌بو‌دی (سه‌رپه‌رشتی کاروباری کاخی شا)ی گوت ئه‌م کورپه (واته‌حوسین فه‌ردووست) له‌کاخ وه‌د‌ر‌بنین، نیوقه‌دی کورپه‌که‌می پساندووه!» (بیره‌وه‌رییه‌کانی سپه‌ه‌بود حاجی عه‌لی کیا، ل ۱۵۳). ئه‌رده‌ش‌یر‌ی زاهیدی (زاوای شا و بالوئیزی ئیران له‌ئه‌مریکا) لقی‌ک له‌و‌د‌ر‌باره‌پیس و پوخله‌ی بردبوو و له‌بالوئیزخانه‌ی ئیران له‌ئه‌مریکا داینا‌بو‌و! ئه‌وانه‌ی خواره‌وه‌قسه‌ی که‌سیکی نزی‌ک به‌محهمه‌د‌ر‌ه‌زاشا و درباری ئه‌ون سه‌باره‌ت به‌زاوازی‌پینه‌ی شا: «ئه‌رده‌ش‌یر‌ی زاهیدی له‌ئه‌مریکا قاچاخ‌چییه‌تی و کاری پیسی ده‌کرد... بی‌ئاب‌روویی ده‌کرد، [ژنه] ئارتیستی ده‌برد بو سه‌ناتوره‌ئه‌مریکایی‌یه‌کان، ئه‌وه‌خانم بردنه‌ئیترا! ده‌ورودووکانی تریاک کیشانی له‌بالوئیزخانه‌که‌دا کردبووه، زور پیسه، زور زور پیسه...» (بیره‌وه‌رییه‌کانی سپه‌ه‌بود حاجی عه‌لی کیا، ل ۱۹۲ تا ۱۲۱).

من له‌خواره‌وه‌دا هه‌ندیک ئاماژه‌ی دوور و نزیکی نیو کتیبه‌بیره‌وه‌رییه‌کانی ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ی سه‌روه‌به‌مه‌سه‌له‌ی کورد و کومار و بوکان (ئه‌گه‌ر هه‌بێ)، ده‌خمه‌به‌رچاوی خوئنه‌ر، ئه‌گه‌ریش بابته‌ی سه‌باره‌ت به‌ناوچه‌که‌یان تیدا نه‌بوو هه‌ندیک خالی گرنگیان له‌په‌یوه‌ندی سیاسه‌تی گشتی ئیران‌دا لی‌را‌ده‌گو‌یزم، به‌لام با له‌پیش‌دا ئه‌م راستییه‌ی رابگه‌یه‌نم که‌زوربه‌ی زوری ئه‌و کتیبه‌بیره‌وه‌رییه‌کانی من خویندوومن ته‌وه‌له‌ئیرانی سه‌رده‌می کوماری ئیسلامی‌دا چاپ‌کراون، به‌و‌بو‌نه‌یه‌وه‌جی په‌نجه‌ی سانسور و چاوه‌د‌یر‌یی وه‌زاره‌تی ئیتلاعات و ئیرشادیان پیوه‌دیاره و خوئنه‌ر ناتوانی به‌متمانه‌وه‌سه‌یریان بکا. له‌هه‌ندیک شوین‌دا ده‌ست‌یوه‌ردانه‌که‌ئه‌وه‌نده‌ئاشکرایه‌که‌له‌که‌له‌گایی کردن له‌خوئنه‌ر ده‌چی، به‌لام چاره‌چییه‌ده‌سه‌لات به‌ده‌ست ئه‌وانه‌وه‌یه و له‌وه‌نده‌زیاتریش له‌وه‌سه‌لاته‌چاوه‌روان ناکری.

بیرهوه‌رییه‌کانی جههانگیر تەفەززولی

من ئەم کتیبەم بۆیە خویندەوه‌که بزانی هەوایی سەفەری مەهاباد و چاوپیکەوتن و تووویژنی خووی و ۴ پۆژنامەنووسە تارانیه‌که‌ی دیکە‌ی له‌گەڵ پیشە‌وای قازی مەمەد تیدایه؟ دەزانی تەفەززولی و بوزورگی عەله‌وی و سێ پۆژنامە‌نووسی دیکە له‌ تارانە‌وه‌ چون بۆ‌تە‌وریژ و مەهاباد بۆ‌ئە‌وه‌ی راپۆرت لە‌سەر حکومە‌تی میلیلی ئازەربایجان و کۆماری کوردستان بنوسن. کورتە‌یه‌کی هەوایی چاوپیکە‌وتنی ئەو پۆژنامە‌نووسانە و پرسیار و وە‌لامە‌کانیان له‌گەڵ پیشە‌واش له‌ ژمارە‌یه‌که‌می پۆژنامە‌ی کوردستان چایی مەهابادا بلا‌وکرا‌وتە‌وه‌.

به‌داخه‌وه‌ ده‌بی بلیم کتیبه‌که گەرچی به‌کورتی باسی سەفەری ئەو‌که‌سانە بۆ‌تە‌وریژ و چاوپیکە‌وتنی پیشە‌وه‌ری ده‌کا، به‌لام زۆر یان که‌م هیچ هە‌واییکی سەفەری مەهابادی تیدا نییه.^۱

۱. تفضلی، جهانگیر، «خاطرات جهانگیر تفضلی»، به‌کوشش یعقوب توکلی، چاپ دفتر ادبیات انقلاب اسلامی، تهران ۱۳۷۶ / ۱۹۹۷، ۲۴۶ صفحه، فارسی.

بیره‌وه‌ریبه‌کانی سپه‌ه‌بود حاجی‌علی‌کیا

کیا‌یه‌کینک بووه وهک به‌شیر موشیری ئیمه، خه‌یالاوی و هه‌ندیکیش ده‌ست به‌قه‌له‌م، به‌لام به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌و، دز و پاره‌په‌رست و ده‌وله‌مه‌ند. کتینیکی نووسیوه که له «سیپاره‌ی خو‌شبه‌ختی» یه‌که‌ی «ئوستاد»، واته به‌شیر موشیر ده‌چی و لای وایه وه‌لامی هه‌موو پرسپاریکی سیاسه‌تی ئیران و جیهان له‌و کتیبه‌دایه! هه‌روه‌ها رپیکخراویکی به‌ناوی «کوک» دروست‌کردوه که ته‌واو وهک رپیکخراوی ماسۆنی ده‌چی و ده‌لی له‌وئ‌دا هه‌موو ئوستانداره‌کانی ئیران ئه‌ندام بوون و وهک «برا» ی یه‌کتر و ابوون (ل ۶۵). ئه‌وه هه‌لبزارده‌یه‌کی قسه‌کانی سپه‌ه‌بود کیا‌یه:

«... دوا‌ی کۆده‌تای عه‌بدولکه‌ریم قاسم له عیراق، محه‌مه‌دپه‌زاشا گه‌لیک له خوی ده‌ترسا و نیگه‌رانی ئه‌وه بوو ئه‌ویش بکوژن (ل ۶۶)... مه‌له‌که‌ی بریتانیا له‌قه‌بی «سیتر» ی خه‌لات کردووم [خه‌لاتی سپه‌ه‌بود کیا] (۶۸)... نوینه‌ری په‌زم‌ئارا له‌و ستوونه‌دا که ده‌چوو بۆ ئازهریایجان گوتی ئه‌و ته‌ره‌سه (مرتیکه‌یه) هه‌ر پۆیشتوووه و خه‌لکی رووتاندو‌ته‌وه (۷۳)... میلیت هیشتا شعوری نییه بزانی که ده‌توانی خاوه‌نی ده‌نگ بی (۹۰)... کینیدی سه‌رۆک‌کۆماری ئه‌مریکا گوشاری خسته سه‌ر محه‌مه‌دپه‌زاشا بۆ ئه‌وه‌ی دوکتور علی ئه‌مینی بکاته سه‌رۆک‌وه‌زیر (۹۴)... شا، له‌سه‌ر داواکاری ئه‌مینی مه‌جلیسی بیسته‌می هه‌لوه‌شاندوه (۹۶)... رپیکخراوی «کوک» یارمه‌تی سه‌رکه‌وتنی کۆده‌تای ۲۸ ی گه‌لاویژی سالی ۱۳۳۲ ی دا (۱۱۷)... سه‌رۆک‌هۆزه‌کان دوا‌ی کۆده‌تای ۲۸ ی گه‌لاویژ ده‌هاتنه لای شا و سپاسی منیان ده‌کرد (۱۱۷)... ئیمه [واته رپیکخراوی کوک] سازمانی ئه‌فسه‌رانی حیزبی تووده‌مان که‌شف کرد. ئیمه زانیاریمان ده‌دایه حکوومه‌ت نیزامی ته‌یمووری به‌ختیار و پوکنی ۲ ی ئه‌رته‌ش (۱۲۴)... من په‌ئیسسی کولی مه‌رزبان‌یی ئیران بووم و ته‌یمووری به‌ختیار

۱. له مه‌جلیسی بیسته‌م‌دا که ته‌نیا چه‌ند مانگ ده‌وامی کرد، عه‌بدوللا‌ئاغای ئیلخانی‌زاده نوینه‌ری بۆکان بوو. ئه‌گه‌ر هه‌له‌ نه‌که‌م ئه‌و دم بۆکان له‌گه‌ل مه‌هاباد و سه‌رده‌شت ته‌نیا یه‌ک نوینه‌ریان هه‌بوو.

مه‌رزبانى ماكو بوو (۱۳۴)... ته‌رحى دروست‌کردنى «ساواک» ئەمريکايى يه‌کان دايانرشت (۱۳۵)... کينيدى گوتبووى من رقم له قيافه‌ى شايه (۱۳۶)... به‌ختيار پياوكوژ بوو... سپه‌ه‌بود ني‌عمه‌توللا نه‌سيري سه‌روكى ساواكى ئيران بى‌شعوور بوو و پينان ده‌گوت «ني‌عمه‌ت‌گه‌چه» يان «که‌لله‌گه‌چى»؛... ئەرتە‌شبوو ئارينا شيت و بى‌عه‌قل بوو^۱ (۱۴۷).^۲

۱. نووسەر به‌هه‌مان شينوه باسى ئەفسه‌رانى دیکه‌ى سپای ئيرانى کردووه وهک سپه‌ه‌بود وسووق (وئوق)، ئەرتە‌شبوو هيدايت و سه‌رله‌شکر زاهيدى.
۲. کيا، سپه‌بد حاجى على، «خاطرات سپه‌بد حاجى على کيا»، به‌کوشش حبيب لاجوردى، طرح تاريخ شفاهى ايران، دانشگاه هاروارد، نشر زيبا، تهران ۱۳۸۱/۲۰۰۲، ۱۶۸ صفحه، فارسى.

بیره‌وه‌ریبه‌کانی ئه‌رتنه‌شبود فه‌ردووست

فه‌ردووست هاوپۆل و هاوپۆیی سه‌رده‌می مندالی تا پیری محهمه‌دپه‌زاشا و جیگه‌ی متمانه‌ی زۆری ده‌ربار بوو. دواتر گوترا که فه‌ردووست له ئێران ماوه‌ته‌وه و هاوکاری کۆماری ئیسلامی کردوه. کتیبی بیره‌وه‌ریبه‌کانیشی له‌لایه‌ن وه‌زاره‌تی ئیتیلعاتی ئێرانه‌وه جاپ کراوه و جیگه‌ی متمانه‌ی نییه، به‌لام هه‌ندیک هه‌والی سیاسی ئێرانی تیدایه:

«ته‌یموورتاش وه‌زیری ده‌رباری په‌زاشا تۆمه‌تی جاسووسی کردن بۆ یه‌کیه‌تی سۆقیه‌تی لیدرا. په‌زاشا، گرتی و پاشان ئیعدامی کرد (ل ۲۴)... باوک و باپیری «قه‌وامی شیرازی» نۆکه‌ری ئینگلیزه‌کان بوون (هه‌مان)... برای علی قه‌وام بوو به ئوستانداری کوردستان (۵۲)... دایکی محهمه‌دپه‌زاشا (توران‌خانم) تورک بوو و به‌تورکی قسه‌ی ده‌کرد... دایک و دوو خوشکی محهمه‌دپه‌زاشا دواي «که‌شفی حجاب» به‌سه‌ری رووت چووبوون بۆ شاری قوم بۆ زیاره‌ت. مه‌لاکان له‌وئ له ژووړیک‌دا زیندانیان کردبوون و نه‌یانه‌یشتبوو بچنه‌نیو حه‌ره‌می پاکه‌وه. په‌زاشا به‌هیزی سپایی‌یه‌وه چووه سه‌ر مه‌لاکان و بزگاری کردن... کوردستان به‌ده‌ست ئه‌میر ئه‌حمه‌دی سه‌رکوت کرا و په‌زاشا به‌ناوی «فاتح غرب» ده‌ره‌جی سپه‌ه‌بودی پێدا... په‌زاشا کاری پیتی نه‌دابووچ سه‌روه‌ت و سامانیکی له‌کوردستانه‌وه هیناوه‌ته‌وه (۶۲)». لاپه‌ره ۷۸ی کتیبه‌که ئه‌وه‌هه‌ولانه‌ی تیدایه‌وا فه‌ردووست له‌سه‌باره‌ت به‌ناوچه‌ی ئازهربايجان و له‌شکری کوردستان ده‌یدا و جیگه‌ی سه‌رنجن.^۱

۱. فه‌ردووست، ارتشبد حسین، «ظه‌ور و سقووط سلطنت په‌لوی، خاطرات ارتشبد حسین فه‌ردووست»، بخش اول، انتشارات اطلاعات، تهران ۱۳۶۷/۱۹۸۸، + ۱۵۲ صفحه فارسی.

وتارەکانی عبدالرحمن فرامرزى

عەبدوپەرەحمانى فەرامەرزى سەرنووسەرى پوژنامەى پوژنانەى «كەيهان» بوو كە لە سالانىكى زورى پيش شۆرشى ۱۳۵۷ى ئيراندا لە تاران دەردەچوو. ئەم كتيبە كۆمەلى هەندىك سەروتار و وتارە كە فەرامەرزى بەناوى خۆى يا بەناوى خوازراوەى «نەوشاد» هە سەبارەت بە حكومەتى مىللى ئازەربايجان و كۆمارى كوردستانى نووسيون و ريكەوتى بلاوبوونەهەيان لە پوژنامەكەدا دەگەرپیتەوه بۆ ۱۳۲۴/۵/۲۲ تا ۱۳۲۵/۱۰/۲۶، كە ئەوەش كەموزور دەكاتە ماوەى تەمەنى هەر دوو دەسەلاتدارى ئازەربايجان و كوردستان لە سالى ۱۹۴۶ى زايىنىدا.

فەرامەرزى ئيرانچىبەكى توندوتىژ و جىگەى متمانەى دەربارى محەممەدپەزاشا بوو،^۱ هەر بۆيەش دەيتوانى لە چوارچۆهەيهكى بەرپەستكراودا رەخنە لە دامودەزگا حكومەتییەكانى ئيران بگرى و بەو بۆنەيهوه پرووناكبيران و دژبەرانى رژىم لەچاو پوژنامەى «ئيتلاعات» كە خاوەنەكەى (مەسعودى)يان بە ئالقهلهگوئى سياسەتى ئىنگلىز و ئۆكەرى دەربار دەزانى، بايەخى زياتريان پێدەدا. فەرامەرزى لەم وتارەدا هەلوئىستىكى دوژمنانەى بەرانبەر بە هەر دوو حكومەتى كوردستان و ئازەربايجان هەيه و لە هيرش كردنە سەر پيشەوا و پيشەوهرىدا هەندىك جار قەلەمى چەپەل و پرتەوس و تەنانەت جنىو و سووكايەتى بەكار دەهينى؛ ئەو سووكايەتییە جاروبارە بال دەكىشیتە سەر گەلى كورد و ئازەربايجانىش، وەك ئەوەى كە دەلى: «ئەى خاك بەسەر ئەو فارسەى وا بە پادەى فلان كوردى چيايى مەهاباد و بياپانىي سەلماس و ورمى واتاى ديموكراسى نازانى» (ل ۳۴۹)؛ يان ريبەرانى هەر دوو بزوتنەوهكە بە «خائن، ماجراجو، عناصر فاسد و حشرات مودى» ناو دەبا (۴۶۱). فەرامەرزى لە بارى ئايىنبىهوه موسولمانى سوننىي خەلكى «لارستان»ى ئوستانى فارس بوو و وا هەيه بەو بۆنەيهوه چەشنىك «عەتف»ى بە نىسبەت كوردەوه بووبى، بەلام عەتفىكى

۱. لە يادداشتەكانى عەلەم وەزىرى دەربارى محەممەدپەزاشادا ئاماژە بە هاتوچۆى فەرامەرزى بۆ دەربار هەيه. بپرواننە بەرگى ۳، ل ۲۳۹.

وا له هیرش کردنه‌کانی سهر ریبهرانی کۆماری کوردستانی دا دهرناکه‌وئ.

فهرامهرزی ده‌لی له‌گه‌ل «زانایه‌کی کورد» قسه‌م کردووه و له زمان ئه‌وه‌وه دهنووسی: «حیزی کۆمه‌له کوردی ئیزان دروستیان نه‌کردووه و به‌پروالته یه‌که‌م جار له عیراق دروست بوو و کورت‌کراوه‌[ی وشه‌که‌که‌شی] ئه‌وه‌یه: «ک. ژ. ک» (کومه‌له‌ی ژبانی کورد)، واته «جمعیت زندگی کرد» (۴۵). له‌وه‌وال و بۆچوونانه‌ی وا له زمان جه‌نابی «زانا کورد» ه‌که‌وه ده‌یگێرتیه‌وه به‌پروونی دیاره‌ کابرا دوژمنیکی راست و په‌وانی کۆماری کوردستان و ریبهره‌کانی بووه، به‌لام ناوی راناکه‌یه‌نی.

له‌وتاری پوژی ۱۳/۳/۱۳۲۵ی که‌یه‌هان‌دا فهرامهرزی ئاماژه به‌سهر‌وتاریکی پوژی پیشتری پوژنامه‌ی ئیتلاعات ده‌کا که‌نوسییویه‌تی رادیوی به‌یرووت له‌ زمان هه‌والئیری هه‌والدهری فهرانسه‌وه گوتوویه‌تی گوايه [پیشه‌وا] قازی محهممه‌د به‌هه‌والئیره‌که‌ی گوتبێ: «ئه‌گه‌ر فهرمانی شهر بده‌م ته‌نیا له‌ ماوه‌ی ۳ یان ۴ پوژدا شاری کرماشانیش ده‌گرم!» ئینجا گالته‌ نه‌ک به‌پیشه‌وا، به‌لکوو به‌کورد ده‌کا و ده‌لی: «ئه‌وه‌ که‌سه‌ پیشه‌وای کام کوردستانه‌؟ ئه‌گه‌ر زمانی کوردی بکریته‌ زمانی فهرمی ده‌بی زمانی کام قه‌بیله‌ و کام به‌شی کوردستان بکریته‌ زمانی فهرمی؟» به‌و شیوه‌یه، زۆر له‌سهر مه‌سه‌له‌که‌ ده‌روا و چه‌ند جار سه‌بارته‌ به‌پیشه‌وا که‌لک له‌ وشه‌ی ناحه‌ز و نابه‌جی وهرده‌گرئ. له‌به‌شیکی دیکه‌ی وتاره‌که‌دا ده‌لی: «قازی جاران شانازی به‌وه‌ ده‌کرد که‌ شا گۆچانیکی پیداو، به‌لام ئیستا بۆته‌ پیشه‌وا... پیشتر پیاویکی زۆر به‌خۆوه‌ هاتبووه‌ تاران نازانم ئه‌و بوو یان قازییه‌کی دیکه‌ و «بابه‌شیخ» و خه‌لکانی به‌ریزی دیکه‌ی ناوچه‌که‌شی له‌گه‌ل هاتبوون ... له‌ نیوخۆیان‌دا رقه‌به‌ریان هه‌بوو،^۱ بابه‌شیخ پیاویکی عالم بوو، به‌لام خوینده‌واری قازی ئه‌وه‌نده نه‌بوو... ئیستا ئه‌و قازییه‌ بۆته‌ پیشه‌وا و ده‌توانی به‌ ۳ یان ۴ پوژ کرماشان بگرئ...» (۱۸۹ - ۱۹۵).

۱. فهرامهرزی هه‌له‌ ده‌کا. ئه‌وه‌ی وا له‌گه‌ل حاجی بابه‌شیخی سه‌یاده‌ته‌دا چوو بووه‌ تاران و گۆچانی «مرصع»ی خه‌لات کرابوو، ده‌بی نهمر سه‌یفولقوزاتی قازی بووبی، نه‌ک پیشه‌وا قازی محهممه‌د، ئه‌ویش له‌ سه‌رده‌می حوکمی ره‌زاشا، واته‌ پیش سه‌ره‌لانی شه‌ری دووه‌می جیهانی؛ نهمر سه‌یفولقوزات له‌ سالی ۱۳۲۳دا کۆچی‌دوایی کردووه.

دهبا و دهلی: «یک تکه ماه است» (هه‌مان).

ناوونیتکه و قسه‌ی ناحه‌زی فه‌رامه‌رزی سه‌بارهت به پیشه‌وری گه‌لیک زیاتره و ته‌نانهت له شوینیکدا پی‌ی ده‌لی لات،^۱ به‌لام چ ده‌کری، قه‌له‌م به‌دهست دوژمنه‌وه بی له‌وه باشتر ناووسی.

بایه‌خیک‌ی گرنگی و تاره‌کانی فه‌رامه‌رزی ئه‌وه‌یه هه‌ندیک سه‌نه‌د و راگه‌یاندنی فه‌رمیی ده‌وله‌تی ناوه‌ندی سه‌بارهت به کۆماری ئازهربايجان راگه‌یاندوه که له سه‌رچاوه‌ی دیکه‌دا یان نه‌هاتوون یان به‌وردی نه‌نووسراون. یه‌ک له‌وانه و تاری پوژانی ۱۳۲۵/۳/۲۵ و ۱۳۲۵/۵/۳۱ ی که‌یهانه، که له‌ژیر دوو سه‌ردی‌ری «متن موافقت نامه» و «هیأت نمایندگی آذربایجان در تهران» دا نووسراون.

یه‌که‌میان سه‌بارهت به سه‌فه‌ری بانه‌مه‌پی‌سالی ۱۳۲۵ (ئاوریلی ۱۹۴۶) ی پیشه‌وه‌ری و هه‌یه‌تی نوینه‌رایه‌تی ئازهربايجانه بو تاران به به‌شداریی حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌یفی قازی، که گه‌یشته ئه‌نجامی ئه‌وه‌ی قه‌واموسسه‌له‌ته‌نه‌ی سه‌روک‌وه‌زیرانی ئیران به‌یاننامه‌یه‌کی ۷ ماده‌یی سه‌بارهت به ئازهربايجان ده‌رکرد و تییدا هه‌ندیک مافی بو‌گه‌لی ئازهربايجان به په‌سمی ناسی. به‌یاننامه‌که له راستی‌دا پیکهاتننامه‌یه‌ک بوو له نیوان حکومه‌تی میلیلی ئازهربايجان و ده‌وله‌تی ئیران. و تاره‌که باسیک له و به‌یاننامه یان پیکهاتننامه‌یه‌ناکا، به‌لام ئه‌و ۱۵ خاله‌ راده‌گه‌یه‌نی که دوا‌به‌دوای به‌یاننامه‌که‌ی ده‌وله‌ت و وه‌ک «توضیح و مکمل» یک بو‌ئه و نووسراوه و پیشه‌وه‌ری سه‌روکی حکومه‌تی میلیلی ئازهربايجان و موزه‌فه‌ری فیرووز مو‌عاوینی سیاسی سه‌روک‌وه‌زیرانی ئیران ئیمزایان کردوه. لام وایه ئه‌و ۱۵ خاله‌ که‌متر بینزایی له‌به‌روه‌ی سه‌رچاوه کوردییه‌کان ته‌نیا باسی ئه‌سلی به‌یاننامه‌که‌ی سه‌روک‌وه‌زیرانیان کردوه.

«مکمل» هه‌ک‌ش وه‌ک ئه‌سلی پیکهاتننامه‌ی نیوان ئازهربايجان و حکومه‌تی ناوه‌ندی ئیران ئاماژه‌ی راسته‌وخۆی بو کوردستان و کوماره‌که‌ی تیدا نییه^۲ و

۱. به‌واتای پروت‌وقوت، ته‌نانهت چه‌قوکیشه.

۲. له‌وه‌ده‌قه ۳۳ ماده‌یه‌دا که ده‌سته‌ی نوینه‌رانی ئازهربايجان و یه‌ک له‌وان حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌یفی قازی له‌وه سه‌فه‌ره‌دا پیشکه‌شی ده‌وله‌تیان کرد چه‌ند چاران ناوی «کوردستانی ئازهربايجان» هاتوه که دیاره ئاماژه‌یه به‌وه‌شه‌ی خاکی کورد واه‌وتوته به‌ر ئوستانی

ته‌نانه‌ت به‌ندی ۱۰ی «مکمل» که ده‌لی «ئه‌یاله‌تی ئازهر‌بایجان له دوو ئوستانی ۳ و ۴ پیکدی»، ده‌توانری به‌چه‌شنی دهم خوار‌کردنه‌وه له کورد بزاندری و ئه‌و راستیه‌ی که نه حکومه‌تی ناوه‌ندی ئیران و نه کۆماری ئازهر‌بایجان هیچ‌کامیان به‌ته‌نگ کیشی ئیمه‌وه نه‌بوون، ئه‌وه‌ش سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی شه‌هید حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌یفی قازی ئه‌و دهم به‌شینک بوو له‌و هه‌یه‌ته‌ی وا چوو‌بوونه تاران (ل ۲۱۵ - ۲۱۸).

دوو‌هه‌م وتاری گرنگی نیو کتیه‌که، سه‌باره‌ت به‌سه‌فه‌ری میرزا‌عه‌لی شه‌به‌سته‌ری، سه‌رۆکی ئه‌نجومه‌نی نیشتمانی ئازهر‌بایجان و سه‌لاموللا جاوید، ئوستانداری ئازهر‌بایجان به‌ تاران و توو‌په‌یی فه‌رامه‌ری له‌ وت‌وو‌یژه‌کان و به‌گشتی له‌وه‌ی که ده‌لی: «من گوتبووم به‌ شوین ئازهر‌بایجان‌دا کوردستان دئ و پاشان خوزستان، ئه‌وا قسه‌کانم وه‌دی‌هاتن» (۲۶۴).

فه‌رامه‌ری له‌ زۆر شوینی دیکه‌ی وتاره‌کانیش‌دا باس له‌ کوردستان ده‌کا، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌لی: «گرفتی کوردستانیش هاته سه‌ر گرفتی ئازهر‌بایجان» (۱۴۰)، یا باسی «جینایه‌ت و کوشتاری حکومه‌تی ئازهر‌بایجان و کوردستان» ده‌کا که به‌شی زۆری بوختان و هه‌لبه‌ستراون.

فه‌رامه‌ری لای‌که‌م دوو وتاریشی تاییه‌ت کردووه به‌ ئیعدامی پێشه‌وا و سه‌در و سه‌یفی قازی. له‌ وتاری ۱۱/۷/۱۳۲۵‌دا ده‌نوسنی «چه‌ند رۆژ پیش ئیستا هه‌والی ئه‌وه‌م خوینده‌وه که قازی محه‌مه‌د، سه‌یفی قازی و سه‌دری قازی له‌ سه‌رۆکانی مه‌هاباد مه‌حکوم به‌ ئیعدام کراون، به‌هه‌واله‌که‌ دلته‌نگ بووم، نه‌ک له‌به‌روه‌ی بۆچی ده‌یانه‌وی ئه‌و سئ که‌سه‌ ئیعدام بکه‌ن، به‌لکوو بۆ ئه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت له‌ ئیعدام کردنیش‌دا هه‌لاوردن (تبعیض) هه‌یه... نامه‌وی قازی محه‌مه‌د بی‌تاوان بناسم... من تاوانی مه‌هاباد وه‌ک تاوانیکی «تبعی» ده‌زانم [به‌ شوین یان له‌ ئه‌نجامی پووداوه‌کانی ئازهر‌بایجان‌دا هاتووه]... سه‌دری قازی بزوتنه‌وه‌ی خه‌یانه‌ت‌بازانه‌ی ئازهر‌بایجانی ته‌ئید کردووه و له‌م بابه‌ته‌وه تاوانباره، به‌لام له‌ مه‌جلس‌دا وه‌کیلیکی

زۆر هه‌بوون که ئه‌و بزووته‌وه‌یه‌یان ته‌ئییید کرد، ئه‌ی بۆچی ئه‌وان ناگرن و مه‌حکوومیان ناکه‌ن؟» (۵۰۷ - ۵۰۹).

له‌ درێژهدا فه‌رامه‌رزى پاستییه‌ک ده‌رده‌خا که له‌ سیاسه‌تى پژیى شا و ئیستاش له‌ سه‌رده‌مى مه‌لاکاندا به‌روونی ده‌بیندری ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که‌سایه‌تییه‌ کورده‌کان بۆ هه‌مان ئه‌و کار و کرده‌وه‌یه‌ی که‌ فلانه‌ ئازهربايجانى یان مازنده‌رانى یان ئیسه‌فه‌هانى ده‌یکه‌ن، ئیعدام ده‌کری‌ن له‌ حالیکه‌دا ئه‌وانى تر به‌ زیندان چوونیک پزگاریان ده‌بن. ئه‌م سیاسه‌ته‌، که‌ هه‌ر ئیستاش له‌ ئیراندا په‌چاو ده‌کری، ده‌بی دوو هۆکاری هه‌بی: یه‌که‌م چه‌کدار بوون و مه‌ترسیدار بوونی کورد بۆ پژیمه‌کان و دووه‌م بیکه‌سى و بی‌خاوه‌نى کورد له‌ ئیراندا. له‌ په‌سندی ئه‌م بۆچوونه‌ی خۆمدا ئه‌م دیرانه‌ی فه‌رامه‌رزى ده‌هینمه‌وه‌ که‌ سه‌باره‌ت جیاوازیی بارودۆخى کورد و ئازهربايجانى نووسیه‌یه‌تى:

«له‌ کۆنه‌وه‌ ده‌وله‌ت له‌ چاو ئوستانه‌کانى دیکه‌ی ئیران بایه‌خى زیاترى داوه‌ به‌ ئازهربايجان، هه‌میشه‌ وه‌لیعه‌هدى ئیران والیى ئازهربايجانىش بووه‌، که‌متر ده‌وله‌تیک له‌ ئیراندا پیکهاتوووه‌ که‌ سه‌رۆكى ده‌وله‌ت یان هه‌ندیک له‌ ئه‌ندامه‌کانى ئازهربايجانى نه‌بووبیتن، هیچ وه‌زاره‌تخانه‌یه‌ک نییه‌ که‌ چه‌ند به‌رپوه‌به‌رى گشتى و سه‌رۆكى گه‌وره‌ی ئازهربايجانى نه‌بن، پیاوان[ى سیاسى] ئیمه‌ و ئه‌فسه‌ره‌ پله‌ به‌رزه‌کانمان ئه‌غله‌ب ئازهربايجانىن و ئه‌گه‌ر جوان سه‌رنج به‌هین ده‌بینین که‌ له‌ راستىدا ئازهربايجانى به‌سه‌ر هه‌موو ئیراندا حوکمات ده‌کا... به‌لام بارودۆخ بۆ کورد وا نه‌بووه‌. جگه‌ له‌ مندانى حاجى فه‌خرولملووک[ى ئه‌رده‌لان] که‌ که‌لکیان له‌ شازاده‌ بوونی خۆیان وه‌رگرتوووه‌ [واته‌ دایکیان له‌ بنه‌ماله‌ی شاهانى قاجار بووه‌]، یه‌ک وه‌زیرى کورد، مودیرکولى کورد، والی کورد و سه‌رله‌شکرى کورد ناتوانی بدۆزییه‌وه‌...» (۵۰۸).^۱

له‌ وتارى رۆژى ۱۳۲۶/۱/۱۱ی که‌یهانى فه‌رامه‌رزیش ئه‌م دیرانه‌ پاده‌گویتیم:

۱. ئه‌و حیسابه‌ی وا فه‌رامه‌رزى باسى ده‌کا ئه‌مرۆش وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت که‌له‌به‌رکه‌ له‌ چاران گه‌لیتک گه‌وره‌تریش بۆته‌وه‌.

«ئێعدامی قازییه‌کان: دوینی پێیان راگه‌یاندم که قازی محهمهد، سه‌دری قازی و سه‌یفی قازی له مه‌هاباد ئێعدام کراون... من له‌و پروداوه دلتەنگم. نه‌ک له‌به‌روه‌ی سێ که‌س که ببوونه دارده‌ستی سیاسه‌تی بێگانه... ئێعدام ده‌کرین، به‌لکو له‌به‌روه‌ی له‌کاره‌که‌دا دووچاوه‌کی ده‌بینم» (۵۲۰). له‌دریژده‌دا فه‌رامه‌ری چه‌ند جار ده‌لی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌بووایه ئێعدام بکرایه‌ن، به‌لام بۆچی ئه‌و که‌سانه‌ی دیکه‌ی وه‌ک ئه‌وان وابوون ئێعدام نا‌کرین: «من قازی محهمهد و سه‌یفی قازیم نه‌ده‌ناسی، به‌لام سه‌دری قازیم بێنیوو. ئیستا که ئه‌م دێرانه‌ ده‌نوسم قیافه‌ی نه‌جیب و ئه‌خلاقێ شه‌ریفی ئه‌و له‌به‌رچاومه... به‌لام ئه‌گه‌ر خۆشم سه‌رۆکی دادگا که بووایه مه‌ر ئه‌م سزایه‌م به‌سه‌ردا ده‌سه‌پاند... من له‌وه‌ ناره‌حه‌تم که له‌م ولاته‌دا هه‌لاواردن و دووچاوه‌کی به‌پاده‌یه‌ک حاکه‌م که که‌سانیک که شه‌ریکی یه‌ک تاوان هه‌ندیکیان به‌سه‌ر داری سزادا به‌رز ده‌کرینه‌وه، به‌لام هه‌ندیکی دیکه‌ پله‌ و مه‌نسه‌بیان به‌رز ده‌بیته‌وه...» (۵۲۰ تا ۵۲۲).

فه‌رامه‌ری هه‌لوێستی خۆی به‌پاشکاوێ راده‌گه‌یه‌نی و ده‌لی: ده‌ستتان خۆش بێ ئه‌و که‌سانه‌تان ئێعدام کرد، به‌لام بۆچی که‌سانی دیکه ئێعدام نا‌که‌ن! ئیتر به‌رپرسایه‌تی پیشه‌یی و ئینسانی خۆی له‌بیر ده‌باته‌وه و نالی باشه‌ بۆچی ئه‌و سێ که‌سه‌ی وا ماوه‌ی پینچ سال ناوچه‌یه‌کی به‌رینیان به‌رپوه‌برد، بێ ئه‌وه‌ی خوین له‌لووتی که‌سیک بێ، ئه‌ویش به‌بێ جیره‌ و مواجیبی «ایران بزگ!» و «شاه شاهان!» نا‌پرسی باشه‌ له‌ بارودۆخیکدا که ئه‌فسه‌ره‌کانی ئه‌رشه‌دی ئه‌رته‌ش «به‌بلا‌بوونی دوو په‌ر ئاگاهی» له‌سه‌رانسه‌ری ئێران و له‌ کوردستانیش کلکیان نا‌نیو گه‌لۆزیان و پشتیان کرده‌ خه‌لک و سه‌ربازخانه‌کانیان چۆل کرد، چییان لێهات! ئایا له‌گه‌رانه‌وه‌ی هێزی ده‌وله‌تدا ده‌بووایه‌ میدالیا به‌و که‌سانه‌ بدری که ناوچه‌که‌یان له‌ ئاسایشدا پاگرتیان به‌سه‌رله‌شکه‌ر ترسه‌تۆکه‌ هه‌لاتوه‌کانی رژییم؟ ئه‌وانه‌ ده‌بووایه ئێعدام بکرایه‌ن یان تیمساره‌کانی تۆکه‌ری سیاسه‌تی ئینگلیز و ئه‌مریکا و روس؟

کتیبه‌که‌ گه‌لیک بابته‌ی دیکه‌ی سه‌باره‌ت به‌ کۆماری کوردستان و حکومه‌تی میلییی ئازهربايجان تێدايه‌ و دياره‌ هه‌مووی به‌و روانگه‌ نه‌رینی و دوژمنانه‌ی

سه‌بارەت به کوردهوه که له سه‌ره‌وه‌تر نمونه‌یم هینایه‌وه.

به‌لام پیشتر با ئه‌وه بلیم که ئه‌م وتاره پیش بلاوبونه‌وه که وتۆته به‌رچاوی برای به‌ریزم مامۆستا سه‌سه‌نی قازی و هه‌ندیک تیبینی ئه‌وی تیدا ره‌چاو کراوه. کاک سه‌سه‌ن له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا نه‌بوو که من ناوی حکومه‌تی ئازهربايجانم به «کۆماری ئازهربايجان» هینابوو و نووسیوی:

«بزوتنه‌وه‌ی ئازهربايجان له‌و سه‌رده‌می‌دا له هه‌یچ به‌لگه و نووسراوه‌یه‌کی خۆی‌دا عینوانی خۆی وه‌ک «کۆمار / جمهوری» نه‌هیناوه. له هه‌موو جینگه‌یه‌ک «میللی حکومه‌ت» ی به‌کار هیناوه. ئه‌وان زانیوانه «جمهوری» له چوارچێوه‌ی سیستمی پادشایی‌دا ناگونجی و هه‌ر ئه‌وه‌ش تاوانبار کردنیان به «ته‌جزیه‌ته‌له‌ب» به‌رپه‌رچ ده‌داته‌وه.»^۱

۱. فرامرزی، عبدالرحمن، «استاد فرامرزی و قضیه آذربایجان جنجالی‌ترین منازعه قلمی در تاریخ مطبوعات»، به‌کوشش حسن فرامرزی، انتشارات داستان، تهران ۱۳۷۹ / ۲۰۰۰، فارسی.

یادداشت‌ه‌کانی ئه‌سه‌دولّاه‌له‌م

من له‌م کتیبه‌که‌دا به‌شوین هه‌وال و بۆچوونی نووسهر و له‌رێگای ئه‌وه‌وه شه‌خسی محهمه‌دپه‌زاشای په‌هله‌وی سه‌باره‌ت به‌ شوپرسی ئه‌یلوول و نه‌مر مه‌لا مسته‌فای بارزانی گه‌راوم. دیاره‌ بابته‌ی راسته‌وخۆی سه‌باره‌ت به‌ بۆکان له‌و یادداشتانه‌دا نییه، به‌لام که‌سانیک که‌ له‌ دواپۆژدا میژووی سیاسی بۆکان و په‌یوه‌ندی خه‌لکی ناوچه‌که‌ له‌گه‌ل شوپرسی ئه‌یلوول بنوسن ده‌توانن که‌م‌زۆر که‌لک له‌م کتیبه‌ش وه‌ربگرن، به‌لام له‌لایه‌نی هه‌لوێستی په‌هله‌وی دووه‌م و ده‌ربار و ساواکه‌وه و پروانینیان به‌ مه‌سه‌له‌ی کورد، سه‌رچاوه‌یه‌کی باشه.

یادداشت‌ه‌کانی عه‌له‌م جاریک له‌ ئه‌مریکا و له‌ پینچ به‌رگدا بلاوکرایه‌وه، جاریکیش به‌ سه‌روگۆئ شکاوی و له‌ دوو به‌رگدا له‌ ئێران. چاپه‌که‌ی ئه‌مریکا له‌ ژێر چاوه‌دیاری د. عه‌لی‌نه‌قی عالی‌خانی دۆستی عه‌له‌م‌دا چاپ بووه، به‌لام ئه‌وه‌ی نیوخۆی ئێران چاوه‌دیاری «عبدالرضا هوشنگ» ی به‌سه‌ره‌وه‌ بووه و ئاشکرایه‌ ده‌ستی وه‌زاره‌تی ئێرشادی گه‌یشتوتی که‌ به‌ فه‌یزی خۆیان ۵ به‌رگی یادداشت‌ه‌کانیان کردووه به‌ دوو به‌رگ! من خۆم کتیبه‌کانم نین و بۆ خویندنه‌وه‌یان چوممه‌ته‌ کتیبخانه‌یه‌کی گشتی له‌ له‌نده‌ن. به‌داخه‌وه‌ دوا‌ی سێ جار سه‌ردان، به‌رگی ۲ و ۴ یادداشت‌ه‌کان که‌ ئه‌ندامان بردبوویانه‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌ر نه‌گه‌رایه‌وه‌ و منیش چیتراکام نه‌بوو شوینی بگرم. به‌و پێیه، یادداشت‌ه‌کانی من ه‌ی به‌رگی ۱ و ۳ و ۵ ن، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ زۆر ناته‌واو نه‌بی که‌لکم له‌ به‌رگی دووه‌می چاپی ئێرانیش وه‌رگرتوو. چاپه‌که‌ی ئێران به‌ناوی «گفتگوهای من با شاه؛ خاطرات محرمانه‌ اسدالله علم» له‌لایه‌ن چاپه‌مه‌نی «طرح نو» هه‌و بلاوکراوه‌ته‌وه. ئه‌م نوسخه‌یه‌ی کتیبه‌که‌ی چاپی ئێران که‌ به‌رده‌ستی من که‌وتوو چاپی چواره‌م و ه‌ی سالی ۱۳۷۱ [۱۹۹۲] ه. سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ یادداشت‌ه‌کانی عه‌له‌م به‌ رۆژمیری ئێرانی نووسراون و هه‌رواش چاپ کراون، به‌لام ریکه‌وته‌کان له‌ چاپه‌که‌ی تاران‌دا به‌ سالی زاینی ریکخراون!

ئەسەدوللای عەلەم نزیکتەرین کەس بوو له محەممەدپەرزاشای پەهلەوی و تەنانەت گەلیک قەسەوباسی کە لەگەڵ بێمالەکەیی خۆی یان دەولەتی ژێر حوکمی نەکردوو، لەگەڵ ئەودا کردووێتی. عەلەم جیگەیی پاز و نەینی درکاندنی شا و ھاوڕێی سیاسەت و عەیش و نووش و رابواردنی بوو له تاران و له ماوەی سەفەرەکانی دەرەوی ولاتدا. ئەو نزیکیەتی بە رادەیک بوو کە شەهنازی کچی شا بۆ ئەوەی چاوی بە باوکی بکەوێ چۆتە لای ئەو و مەسلەحتی پیکردوو کە و چۆن بتوانی باوکی ببینی! ھاوسەری عەبدوڕەزای برای شاش پێی گوتوو خۆ ئێمە کەسمان له تۆ نزیکتەر لە لای شا نییە!

عەلەم له سالی ۱۳۴۷هـ تا ۱۳۵۶ [۱۹۶۸ تا ۱۹۷۹] به شیوهیهکی ریکوپیکی رۆژانه، نزیك به هه‌موو رۆژیک دواى تەواو بوونی کاروبار، چەند دیرپکی سەبارەت بە کارەکانی ئەو رۆژەیی خۆی نووسیوه. بەهۆی ئەو راستییەوه کە لەو ماوەیدا تازە لەسەر کاری سەرۆکوەزیری ئێران وەلا نرابوو و ئەرکی «وەزیری دەربار» یی سپێردرا بوو، ئاگاداری گەلیک پەيوەندیی ئاشکرا و نەینی نیو حکومەتی ئێران بوو. کەم‌وزۆر هه‌موو یادداشته‌کانی عەلەم له پەيوەندیی محەممەدپەرزاشادان، هەر له کاروباری شەخسی وەک نەخۆشی و دەوا و دەرمان و راباردن لەگەڵ کچان و ژنان هەتا کاروباری بێمالەیی، وەک پەيوەندیی شا لەگەڵ فەرەحی شازن و مندالەکانیان و خوشک و برا و زاواکانی شا و کاروباری سیاسی، وەک چاوپیکەوتنی رۆژانەیی ئەشخاس لەگەڵ شا، کە زۆر بەیان دەبوایە له رێگەیی ئەووه ریک‌بخرایە (هەر له سەرۆک و باش‌وەزیر و بالۆیزی ولاتانەوه تا نوینەری کۆمپانیاکان و...) سەفەر کردنی شا بۆ دەرەوی ولات یان هاتنی میوانی وەک سەرۆک‌کۆمار و شاهانی ولاتانی دیکە بۆ ئێران و بەگشتی بەشیکی زۆر له ژبانی رۆژانەیی شا لەژێر چاوەدێری و بەرپۆوەبردنی عەلەمدا بوو مەگەر پەیمانی شا لەگەڵ کۆمپانیا نەوتییەکان، کە تەنانەت دوکتۆر ئیقبالیی وەزیری نەفتی ئێرانیش ئاگای لییان نەدەبوو و وا هه‌بوو دوو رۆژ دواى ئیمزاکرانی پەیمانەکان به بەشیکی له نیوهرۆکیان بزانی!

دیاره شا هه موو کاروباریکی له پیگه ی عه له مه وه پیک نه خراوه، بۆ نمونه چاوپیکه وتنی پوژانه ی مه ئموورانی ده زگا جاسووسییه کانی پوژاوا، په یوه ندی فەرمانده رانی سپا و سه روک وه زیر و وه زیره کان له گه ل ئه و و زور شتی دیکه ش له دهره وه ی ده سه لاتی عه له م دا بووه، گه رچی عه له م لووتی له و کارانه ش وه ژاندووه و به تایبته به هوی رقه به ری و دژایه تیبه ک که له گه ل ئه میر عه باس هوهیدا سه روک وه زیری هه موو ئه و سالانه ی ئیران بوویه تی، که لکی له هه موو دهره فته تیکی وه رگرتووه بۆ ئه وه ی پاشقولی بدا و له به رچاوی شای بخا. ئه م هه لوئیسته نه ریتیبه ی به نیسبته فهرحی شاژنیش هه بووه و خوی و شا نه یانوئیستووه دهره تان به و و به «ئالقه ی ئه نلیکتوئیل»^۱ واته پرووناکییرانی ده وره به ری فهرح و سه روک وه زیر بدهن.

روانگه ی ئاشکرا و هه میشه یی عه له م به نیسبته ژنیشه وه جیگه ی سه رنجه. ئه و و شا هه رگیز هیچ باوه رپکیان به توانای فکری ژن نه بووه و ته نیا ژنیان له جیگه و بان دا ویستووه. ئه م بی باوه رپیه به ژن له شوینی زوری ئه و یادداشته نه دا دهره ده که وئ، کاتی که به شیوه یه ک له شیوه کان باسی فهرح یان ژنکی دیکه ی وه ک شاژنی بریتانیا و که سانی دیکه ده کری، به لام له لایه کی تره وه هه ردووکیان به بوونی ژن و منداله وه، چه نده ها هاوړپنی کچی ئیرانی و غه یره ئیرانیان بووه و له گه ل ئه وان دا پوژانه و به ئاشکرا چوونه ته ئه سپ سواری و گه ران و پیکنیک و پاباردن و مالیان له تاران و پاریس و سویس و کیش بۆ کریون.

با کورتی بکه مه وه و بجمه سه ر باسی سه ره کی: یادداشته کانی عه له م جی متمانه ترین سه رچاوه ی به رده ستن بۆ ناسینی بیروبوچوون و سیاسه ت و هه لوئیسته و په یوه ندییه کانی محه ممه دره زاشای په هله وی و وا هه یه به بی خویندنه وه ی ئه و یادداشته نه کری و نه توانری سیسته می حکومه تی و پوچییه و

۱. عه له م پرووناکییرانی ده وره به ری سه روک وه زیران و فهرح به «عن تللیکتوئیل» ناو ده با و له قه ولی په سوول په رویزییه وه ده لی ئه مانه ته نیا «عه ن» که یان ماوه و «تللیکتوئیل» یان فه وتاوه!

فكرى پەهلەوى دووھەم و تەنەت رەزاشاى باوكى بناسرى.

بەلام بابەتى ھەلئار دەى من لە يادداشتەكانى عەلەمدا:

دوابەدواى كۆدەتاي عەبدولكەرىم قاسم و كوتايى ھاتن بە سىستەمى شايەتى لە عىراق (۱۹۵۸)، كىچ كەوتە كەولئى محەممەد رەزاشاوه و بەتەواوتى لەو دەترسا خۆشى تووشى چارەنووسىكى ھاوچەشنى مەلىك فەيسەل بى. ديارە ئىسرائىل و ولاتە پۇژاوايى يەكانىش لە دەسچوونى پىنگەى گرنكى عىراق و نزيك بوونەوى قاسم لە يەكئىتەى سۆڤىتەيان نەدەوىست و دژى دەوستان. ئەوئى ئايا سەرەتا پۇژاوايى يەكان شايان لە گيانى قاسم بەردا يان شا ويستى ئەوان بەشوين خۇدا بكنىش و بەگژى قاسمىيان دا بكا، وەك پرسى ھىلكە و مريشك وايە، بەلام لە بەشيكى ئەم يادداشتەنادا كاتى عەلەم باسى كۆدەتاي ئەفغانستان و لايرانى محەممەد زاھىرشا دەكا، بە شا دەلئ: «چۆن توانيمان لە رىگەى كوردەكانەو بەگژ حكومەتى عىراقدا بچين و پاشان ولاتە پۇژاوايى يەكانىش مەجبوور بوون تىكەلاوى كىشەكە بن، لىرەش دەتوانين كاريكى وا بكەين.»

ھەر چۆنىك بى، يادداشتەكانى عەلەم كاتى دەست پىدەكەن كە شۆرشى ئەيلوول ۶ سالا دەستى پىكردووه و ھەر بۆيەش ئەو كارە سەرەتايى يانەى تىدا بەدى ناكرى، بەلام لە بىرەو دەريەكانى سەرھەنگ پىژماندا بەروونى دەردەكەوى كە چۆن ساواك چۆتە جلدى كوردەوھ و دوو كەس لە رىبەرانى كورديان بە نھىنى بردۆتە تاران و بەلئىنى ھاوكارى و پشتگىرييان پىداون بۆ ئەوئى كورد شەرىك دژ بە قاسمى نەيار و ناحەزى شا و پۇژاوا ھەلگىرسىنى، كە ھەرواش بوو و شەرىكى نەخواستە و ناپئويست بەسەر كورد و عىراق بەگشتىدا سەپىنرا كە سوودى تەنيا بۆ شا و ساواك و ئىسرائىل و پۇژاوايى يەكان بوو و دووكەلئىكى ۱۴ سالاى چووه چاوى كوردەوھ و ھەزاران شەھىد و سەدان ھەزار زىندانى و برىندار و مالوئرانى و ئابوورىيەكى نشوست ھىناو و بەھىزبوونەوى دووبارەى سىستەمى عەشیرەى لئ كەوتەوھ.

ئەوانەى خواروھەلئار دەيەكن لە يادداشتەكانى «اسدالله علم» سەبارەت بە كوردو

بارزانى و شۆرشى ئەيلوول:

بەرگى يەكەم:

گرفت و خەمى سەرەكى شا لەو يەك دوو سالەدا ئەو يە رۇژاوايى يەكان نەوتى كەم لە ئىران دەكړن و دەولەت بودجەى تەواوى نىيە.

هەينى، ۱۳۴۷/۱۲/۱۶: من بە نەينى ئاگادار كرابوومەوه [و بە شام راگەياندا] كە لەبەرەوى كوردان لولەى نەوتى مووسل بۇ كەركووكيان بە خۆمپارە تەقاندۆتەوه، شەريكاتى نەوت دەيانەوى بيكەنە بيانوو و بە عىراقىيەكان بلين ولاتەكەتان سەقامگير نىيە و لە ئەنجامدا ئىمەش ناتوانين سەرمايەى لى دابنيتين، ئىنجا بەرەمى [نەوتى] ئەوى كەم بكنەوه و بەشى ئىران [لە فرۆشتنى نەوت] زياتر بكن (لاپەرە ۱۳۹).

هەينى، ۱۳۴۸/۵/۱۸: رادىو بەغدا هيرشى زۆر دەكاتە سەر ئىران و بەتايبەت بنەمالەى پادشايى... بەلام ئەگەر هاوپەيمان و هاوريكانمان [رۇژاوايى يەكان] لى بگەرين، بە خزمەتيان دەگەين! من دلنيام كە هەر هاوپەيمانەكانمان بوون ئەيانهيشت لە مووسل لولەى نەوت لەوه زياتر بەتەقندریتەوه، دەنا كوردەكان كارى خويان كردهبوو. بۇ ئەو هەش بەلگەى چاكم بەدەستەوه يە. (۲۳۳)

بەرگى دوو هەم: (بەدەستەوه نىيە).

بەرگى سېھەم:

سى شەممە ۱۳۵۲/۴/۲۶: دواى نيوەرۇ چوومە خزمەت شا... پاشان مەلا مستەفا بارزانى ريبەرى كوردان كە هاتۆتە ئيرە، دوو سەعات شەرەفى چاوپيگەوتنى [شاي] پيدرا. ئىديتورى كتيبەكە (ەلى نەقى عالی خانى) لە پەرەوايزى لاپەرەكەدا ئەم دىرەنەى نووسيوه: «... لە لاپەرە سېھەمى نامەكە [ى بارزانى] دا تەئكىدى ئەوه كراوه كە پەيوەندىى ئىران و كوردانى عىراق لە پەيوەندىى توركيا لەگەل توركانى قوبروس قولتەرە»، بەلام بە سەرنج دانىكى ئاسايى لە پووى دەقى نامەكەوه دەردەكەوى كە ئەو نووسينەى عالی خانى راست نىيە لەبەرەوى بارزانى نووسيوهتە: «تۇ [واتە شا] گوتوتە پەيوەندىى ئىمە و كورد قولتەرە لە پەيوەندىى توركيا و قوبروس»، كەوايوو ئەوه قسەى شا يە نەك بارزانى (۱۱۳).

چوارشهممه، ۱۳۵۲/۵/۳۱: عه‌له‌م لێزه‌دا باسی سه‌ره‌له‌دانی خه‌لك له به‌لووچستانی پاکستان ده‌كا و وتووێژی خۆی له‌گه‌ل شا سه‌باره‌ت به‌ كێشه‌كه‌ ده‌نوسى. شا ده‌لى ده‌ستی روس [یه‌كیه‌تیى سوڤیه‌تی] له‌ پشت راپه‌رینه‌كه‌یه. عه‌له‌م ده‌لى: «باشه، خۆ روس ناتوانی راسته‌وخۆ سه‌رباز بنیژیته‌ ئه‌وى. ئیمه‌ش ناتوانین ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست دابننن و هه‌یج نه‌كه‌ین بێن سه‌رمان بېرن، ده‌بێ كاریك بكه‌ین. ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتنیكى كه‌میشمان ده‌ست كه‌وى، وه‌ك له‌ كوردستان ده‌ستمان كه‌وتوو (مه‌لا مسته‌فا بارزانی)، ئه‌و ده‌م ئینگلیز و ئه‌مریکا بیانه‌وى و نه‌یانه‌وى به‌ دوامان دا دین، وه‌ك له‌ كوردستانیش هاتن.» شا ده‌لى راسته‌، به‌لام چى بكه‌ین باشه‌؟ عه‌له‌م ده‌لى: «سه‌ره‌تا ئیجازه‌م پێ ده‌ با پوژاواى ئه‌فغانستان بشیوینم!» (۱۳۵).

دووشه‌ممه، ۱۳۵۲/۶/۱۲: دواى نیوه‌رۆ دیسان مه‌لا مسته‌فا بارزانی شه‌ره‌فى چاوپێكه‌وتنى [شای] وه‌رگرت، هه‌لبه‌ت زۆر زۆر به‌نه‌ینی (۱۵۳).

سێشه‌ممه، ۱۳۵۲/۶/۱۳: به‌یانی چوومه‌ خزمه‌ت ئه‌علاحه‌زه‌ت... عه‌رزم كرد... ئینگلیزه‌كان سه‌باره‌ت به‌ كوردستان فیلمان لێناکه‌ن، فه‌رمووی منیش لام وا نییه‌ بیکه‌ن له‌به‌روه‌ی هه‌ر بوونی [شه‌ری] كوردستان هۆكاریكى گرنه‌ بۆ بېرینه‌وه‌ی نفووزی ته‌واوی سوڤیه‌ت له‌ عێراق...» (۱۵۴).

سێشه‌ممه ۱۳۵۲/۷/۲۴: به‌ شام گوت دوینی بالوێزی ئه‌مریکا له‌لای من بوو و بابه‌تیكى سه‌باره‌ت به‌ داواکاریى ئیسرائیل پیگوتم كه‌ ده‌یانه‌وى كورده‌كان ده‌سبه‌جی دژ به‌ عێراق بچنه‌ شه‌ه‌وه‌، به‌لام بۆچوونی خۆی ئه‌وه‌ بوو كه‌ ئه‌م كاره‌ كورد تیدا ده‌با له‌به‌روه‌ی چه‌كى وایان نییه‌ بتوانن له‌ ده‌ره‌وه‌ی چیا و شوینی خویان شه‌ری پێ بكه‌ن. شا فه‌رمووی ئه‌و راست ده‌كا، ده‌سبه‌جی ته‌له‌فونی بۆ بکه‌ [بۆ بالوێزی ئه‌مریکا] و پێی بلێ بۆچوونه‌كه‌ی راسته‌ و ئیمه‌ش نامانه‌وى كورد وه‌ك دارده‌ستی ئیسرائیل و ئه‌مریکا بناسرین...» (۲۲۲).

شه‌ممه، ۱۳۵۲/۷/۲۸: به‌یانی چاوم به‌ ژماره‌یه‌كى زۆری به‌لووچ و كورد و لوڤ و

۱. عه‌له‌م خه‌لكی «بیرچه‌نه‌»ی خوراسان و نزیک سنووری ئه‌فغانستان بوو و ده‌سه‌لاتیكى زۆری ئابووری و سیاسیی له‌ ناوچه‌كه‌ هه‌بوو.

تاقمیکیش مفته‌خوری سه‌گبابی تارانی که‌وت (نیازم چلکاوخوّرانی تارانیه)، (۱۳۲). چوارشه‌ممه، ۱۳۵۲/۹/۷: ع‌رازیزی شیخ عوسمانی نه‌قشبه‌ندیم ع‌رزی شا کرد که به‌یانی زوو هاتبووه چاوپیکه‌وتنم (ناوبراو له کوردستان که‌سیکی قسه‌رۆیشتوو، ه‌روه‌ها له عیراق په‌یره‌وی زۆری ه‌یه)، ویستبووی له تاران خانه‌قا دروست بکا، فه‌رمووی یارمه‌تی بدهن (۳۰۳).

چوارشه‌ممه، ۱۳۵۲/۱۲/۱۵: «له دویش‌ه‌وه‌وه دیسانه‌که له‌سه‌ر سنووری عیراق پیک‌دادان [ی سه‌ربازانی ئیران و عیراق] ه‌. شا فه‌رمانی تاکتیکی پیده‌دان... به‌جیا، چاوم به‌ژماره‌یه‌کی زۆری کرد له هۆزی جیا جیا که‌وت،^۱ که هاتوونه‌ته تاران و قسه‌م له‌گه‌ل کردن، وره‌یان زۆر به‌رز بوو... له شه‌ری نیوان [ئیران و عیراق] دا عیراقیه‌کان ۵۰ که‌سیان کوژراوه... بالویزی ئیران له له‌ندن ده‌گوت عیراقیه‌کان به‌و شه‌ره‌ کلاریان کردوته سه‌رمان له‌به‌روه‌ی ده‌یانه‌وی نه‌ته‌وه یه‌گرتوو‌ه‌کان له کیشه‌ی شه‌تولعه‌ره‌بدا ده‌ست بخاته کاره‌که‌وه» (۳۷۲ - ۳۶۶).

سه‌باره‌ت به‌نامه‌ی رۆژی ۱۹۷۳/۷/۱۴ ی نه‌مر مه‌لا مسته‌فای بارزانی بو مح‌مه‌د په‌زاشای په‌له‌وی (برواننه سه‌روه‌تر سنی شه‌ممه ۱۳۵۲/۴/۲۶) ده‌بی بلیم نامه‌که له ۱۹۷۳/۷/۱۴ دا به‌ئینشایه‌کی باشی ئینگلیزی نووسراوه و تینیدا بارزانی نیگه‌رانیی خوی له‌وه ده‌رده‌برئ که خه‌ریکه ماوه بو به‌رپوه‌بردنی په‌یمانی نازاری نیوان شو‌رش و حکومه‌تی عیراق ته‌واو ده‌بی و ۱۱ ی نازاری ۱۹۷۴ ده‌گاتی بی‌ئه‌وه‌ی حکومه‌تی عیراق به‌ته‌ما بی به‌رپوه‌ی بیات، جا ده‌لی نیگه‌رانی ئه‌وه‌ین که عیراقیه‌کان له چه‌کی ئاسایی و نائاساییش وه‌ک چه‌کی کیمیایی دژ به‌ئیمه که‌لک و ه‌ر بگرن... ه‌ر بویه‌ش پیویسته بزووتنه‌وه‌که‌مان به‌هیز بکری و له دۆخی داکۆکیه‌وه بگه‌ینه دۆخی ه‌یرش بردن... پاشان داوای یارمه‌تی له شا ده‌کا و ده‌لی له سه‌ردانه‌ی ئه‌م نزیکانه‌ی ئه‌مریکات دا قسه‌مان بو بکه و خۆت و ه‌ر که‌سیکی

۱. وا ه‌یه ئه‌وه‌ی عه‌له‌م نووسیویه‌تی «قبیله جداگانه»، لایه‌ن و حیزبی جیاواز بووین. ئیرانی، چ ئه‌و دم و چ ئیستا، ه‌ر کورد به‌عه‌شیره‌ت ده‌ناسن و نایانه‌وی دان به‌سه‌رپاکی میله‌تیک دابینن به‌ناوی کورد.

دیکه‌ی دهنگت دهیگاتی، هه‌مووتان هه‌ول بدهن یارمه‌تی زیاترمان پێ بگه‌یه‌نن بۆ ئەوه‌ی بتوانین له به‌رانبه‌ر هێرشێ به‌غدادا خۆ بگرین.

به‌رگی پینجه‌م:

ئهم به‌رگه‌ بابه‌تیکی ئه‌وتۆی سه‌باره‌ت به‌ کورد و بارزانی و شوێرشێ ئه‌یلوول تیدا نییه‌ هۆکاره‌کەشی ئه‌و راس‌تییه‌یه‌ که‌ هی سالانی دوا‌ی ۱۹۷۵ه‌ و ئیتر شوێرشێ کورد هه‌ره‌سی هیناوه‌. ته‌نیا له‌ لاپه‌ره‌ ۲۵دا ده‌لی کوردان ویستوویانه‌ شا تیرۆر بکه‌ن. له‌ لاپه‌ره‌ ۱۷۰ و ۲۴۰ و ۴۱۶ش دا سووکه‌ ئاماژه‌یه‌ک به‌ کورد کراوه‌ و ته‌واو. به‌رگی ۲ی چاپی ئێران (وا هه‌یه‌ هه‌مان به‌رگی دووی چاپی ده‌روه‌ نه‌بێ).

ئهم به‌رگه‌، یادداشته‌ی سالانی پێش و دوا‌ی هه‌ره‌سه‌ی ۱۹۷۵ ده‌گرێته‌به‌ر.

سالێ ۱۹۷۴:

پینجه‌شه‌مه‌، ۱۸ی میه‌ر: [له‌گه‌ل شادا] باسی شکستی چریکه‌کانمان کرد له‌ کوردستانی عێراق. شا هیواداره‌ باروودۆخی کوردان به‌هۆی توپخانه‌ی دوورئه‌نگیو و مووشه‌کی دژی تانگی ئیمه‌وه‌ باشته‌ر بێ (ل ۶۲۳).

هه‌ینی ۱۰ی ئابان: به‌ فه‌رمانی شا چاوم به‌ بالۆیزی ئینگلیس که‌وت و سه‌باره‌ت به‌ هه‌والی نابه‌جیی تۆری ته‌له‌فیزیۆنی سه‌ربه‌خۆی ئینگلستان سه‌باره‌ت به‌ کوردی بیچاره‌ی عێراقی که‌وته‌ گله‌ و گازنده‌ (۶۲۹).

چوارشه‌مه‌، ۲۲ی ئابان: بالۆیزی ئینگلیز ئه‌مرۆ دوانیوه‌رۆ هاته‌ چاوپیکه‌وتنم... وه‌زاره‌تی ده‌روه‌یان نیگه‌رانی تیکنیسیه‌نه‌ ئینگلیزییه‌کانه‌ که‌ بریاره‌ مووشه‌کی رایپێر له‌ سنوره‌کانی رۆژاوامان دامه‌زرێنن. ئه‌وان نابێ به‌ هیچ شتیه‌یه‌ک بچنه‌ نیو سنووری عێراقه‌وه‌ ده‌نا وا هه‌یه‌ کاره‌که‌ ببێ به‌ رووداویکی نیونه‌ته‌وه‌یی... (۶۳۳).

یه‌کشه‌مه‌ ۳ی ئازهر: شا هینشتا بیری له‌لای سه‌فه‌ری مۆسکۆی بوو و گوتی ئه‌وان گازنده‌یان له‌ پشتگیری کردنی ئیمه‌ له‌ چریکه‌ کورده‌کان هه‌بوو. لیم پرسین چۆن مرۆف ده‌توانی له‌ نێوان یارمه‌تی ئێران به‌ کورد و یارمه‌تی سوڤیه‌ت به‌ فیه‌تنامی باکووری جیاوازی دابنێ. له‌ کوردستان وا خه‌لک به‌هۆی وێرانگه‌رتترین چه‌کی ئه‌مرۆیی، واته‌ فرۆکه‌ و مووشه‌که‌وه‌ له‌نیو ده‌برین... (۶۳۶).

شهممه، ۹ی ئازهر: سه‌بارهت به عیراق و راده‌ی پشتگیریی پروسیه له‌وان قسه‌مان کرد. شا گوتی مۆسکۆ جگه له داکۆکی کردن له خۆی هیچ ناکا، به‌لام ئیمه ده‌بی له به‌رانبه‌ریان‌دا بوه‌ستین. ئیمه به توپخانه‌ی دوورهاویژ به‌لایه‌کی وامان به‌سه‌ر عیراقییه‌کان هیناوه که گومانم هه‌یه بو هیرش کردنه‌وه‌یه‌کی نوێ بو سه‌ر کوردان په‌له بکه‌ن. عیراقییه‌کان به هه‌موو مووشه‌ک و شتی دیکه‌یان‌وه نه‌یان‌توانی ئه‌و توپه به‌رواله‌ت «کوردی»‌یان به‌بده‌نگ بکه‌ن. راهاتن و پیک‌وپیک‌کی ئه‌وان زۆر خراپه (۶۳۷).

چوارشهممه، ۱۳ی ئازهر: شا فه‌رمانی پیدام به سه‌روۆکی «ستاد بزرگ ارتشتاران» بلیم ئه‌گه‌ر چریکه کورده‌کان توانای خۆراگری له به‌رانبه‌ر دژه هیرشی عیراقییه‌کانیان نییه، ئیمه ده‌بی توپه دوورهاویژه‌کانمان له هیلای یه‌که‌می به‌ره‌ی شه‌ر دوور بخه‌ینه‌وه با نه‌که‌ونه ده‌ست دوژمن (۶۳۹).

سالی ۱۹۷۵:

پینج‌شهممه، ۱۵ی ئیسفهند: بومیدییه‌ن سه‌روۆک‌کۆماری ئه‌لجه‌زائیر رایگه‌یان‌دوه که کیشه‌کانی نیوان ئیران و عیراق چاره‌سه‌ر کراون. شا و سه‌ددام حسین به‌ناشکرا یه‌کتریان له باوه‌ش گرت و سپاسی سه‌روۆک‌کۆماری جه‌زائیریان کرد (۶۶۳).

هه‌ینی، ۱۶ی ئیسفهند: شا سه‌عات دووی به‌یانی گه‌راپه‌وه ئیران... گوتی توانیومه په‌یماننامه‌ی «شط‌العرب» بدرینم. لیم پرسای چی به‌سه‌ر چریکه کورده‌کان دئ؟ به‌رواله‌ت فه‌رمانی به ئه‌رته‌ش‌بود نه‌سیری داوه پیشنیاری په‌نابه‌ریه‌تییان له ئیران پی بکا. گوتم ئه‌ی کوردستانی خودموختارچ لئ‌دئ؟ شا گوتی ئه‌وه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه قسه‌ی قۆر بوو، ئه‌وان بی‌نیویر له به‌رانبه‌ر سه‌ددام‌دا شکستیان هینا، به‌بی پشتگیریی ئیمه ده‌رۆژیش له به‌رانبه‌ر عیراقییه‌کان‌دا نه‌یان‌ده‌توانی خۆبگرن... عه‌رزم کرد له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا ئه‌و داوخوازییه‌ی کوردان وا هه‌یه رۆژیک به‌که‌لکمان بی. گوتی بو‌ی هه‌یه وابی، به‌لام پیم سه‌یر نییه ئه‌گه‌ر په‌یمانی ئیمه له‌گه‌ل سه‌ددام حسین هه‌میشه‌یی بی. زۆر گونجاوه که به‌غدا بیه‌وی په‌یوه‌ندیی نزیکتری له‌گه‌ل ئیمه هه‌بی و خۆی له گێچه‌لی نفووزی لاوه‌کی، به‌تایبه‌ت پروسه‌کان رزگار بکا.

وهلامم دایه وه، بهلام سالی پار هیچی وای نه مابوو عیراقیه کان خواستی کوردان قبول بکهن و به کرده وه هاندانی ئه علاحه زهت بووه هوی ئه وهی کورده کان پیشناره که یان دایه دواوه. ئه وه به توندیی گوتی ههردوولا ده یانزانی که عیراق نهیده ویست به لینه کانی جی به جی بکا، زیاتر یارییه کی بی تام بوو تا به لاین... (۶۶۳ - ۶۶۴)

چوارشه ممه ۲۱ی ئیسفهنه: شا له حاله تیکی رۆحی زۆر باشتر له دوینی دا بوو، هۆکاره کهشی ساکار بوو. دوینی دوانیوه رۆ له وه نارهحت بوو که چاوی به مستهفا بارزانی ریبهری کورده کان که وتبوو، دیاره له چاوپیکه وتنی رووبه روو له گه ل ئه وه، هه ندیک شه رمه زاره. گه رچی ئه گه ر پشتگیری ئیمه نه بووایه کوردان زۆر پیش ئیستا تیدا ده چوون. زیاد له ۱۰۰ چه شنه توپخانه ی سه حرای و ژماره یه کی گه لیک زۆری مووشه کی دژه تانگ و سامی ژیر فه رمانی ئیران له کوردستان هه ن، هه موو ئه مانه ده بی به خیرایی تیدا بچن له به رووه ی هیچ شانسیک نییه بکه ونه وه ده ستمان... کۆمه لگای نیونه ته وه بی تاوانبارمان ده کهن که خه یانه تمان کردوه، به لام بیر له وه ناکه نه وه که ئه گه ر پشتگیری ئیمه نه بووایه، ئه مرۆ کوردان له کوئی ده بوون؟ هه ر چوئیک بی، کوردستانی سه ره به خۆ هیچ کاتیک سوودی بو ئیمه نه بووه (۶۶۵).

پینج شه ممه، ۲۹ی ئیسفهنه: راپۆرتم دا به شادا که کوردانی عیراق ده رفه تیکی زیاتریان ده وی بو ئه وه ی بنه ماله کانیا ن له و په ری سنوره وه به یینه ئیو ئیرانه وه. بارزانی دلنیگه رانی هاوړپیان و خزمانی به جیماویه تی، له گه ل ئه وه ش دا شا پینداگره له سه ر ئه وه ی په نابهریبه تی ته نیا به چریکه کان بدری، له به رووه ی عیراق زیانیک به ژن و مندال ناگه یه نی. وه لامم دایه وه ته نانه ت ئه گه ر واش بی ناتوانین چاوه روان بین کورده کان باوه ر به وه بکهن یان بنه ماله کانیا ن له وی به جی به یلن. شا پیشناری کرد بیانخه یه ژیر پشتگیری خاچی سووری نیونه ته وه یی یه وه، له راستی دا به لینی دا کاره که جی به جی بکا. ئه گه ر بریار بی ریز له په یمانمان له گه ل عیراق بگرین، ئه وه چاره یه کی دیکه ی نییه (۶۶۵ - ۶۶۶).

ههینی، ۱ی فهروه ردین (نه ورۆز) تا ۱۴ی فهروه ردین: بالۆیزمان له عه ممان

به نامه‌یه‌کی مه‌لیک حوسینه‌وه هات که تیندا ناوی هه‌ندیک ناسیونالیستی کوردی
ناشکرا کردبوو وا دژ به گیانی شا پیلانیان ده‌گیژا. ده‌سبه‌جی نامه‌که‌م دایه ساواک
(۶۶۷).

دیاره ئەم دێرانه‌ی سه‌ره‌وه هه‌لبژارده‌یه‌کی که‌می ۵ به‌رگ کتییی پر لاپه‌ره‌ن.
یادداشته‌کانی عه‌له‌م بۆ ناسینی که‌سایه‌تی محه‌مه‌دره‌زاشای په‌له‌وی و بنه‌ماله‌که‌ی،
هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندییه‌کانی رژیمی شا له‌گه‌ل ولاتانی ده‌ره‌وه سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌سووده.
عه‌له‌م گه‌لیک له‌ شا نزیک بووه و زۆر نه‌یتی ئەو و ده‌رباری شای زانیوه که
هه‌ندیکیانی له‌م یادداشته‌نه‌دا درکانه‌وه. جیاواز له‌ کیشه‌ی کورد، لام وایه به‌گشتی
ناسینی رژیمی شا به‌بج ئەم یادداشته‌نه‌ گه‌لیک ئەسته‌متر ده‌بج.^۱

۱. علم، اسدالله، «یادداشته‌های علم»، ویرایش و مقدمه مشروحو درباره شاه و علم از
علی‌نقی عالی‌خانی، جلد یکم: ۱۳۴۷ - ۱۳۴۸ / ۱۹۶۸ - ۱۹۶۹، چاپ نیوورلد لیمیتد، ایالات متحده
آمریکا، ۴۱۳ صفحه، فارسی.

بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌رتیپ هاشمی

ئەم کتیبە بیره‌وه‌ریی سه‌رتیپ هاشمی جیگری سه‌روکی ساواک و به‌رپۆه‌به‌ری گشتی ئیداره‌ی «ضدجاسوسی» ساواکه. هاشمی خەلکی شاری «خۆی» و وه‌ک زۆریک له ئەفسه‌ران و کاربه‌ده‌ستانی حکومه‌تی ئێرانی سه‌رده‌می په‌هله‌وییه‌کان، ئازهر باجانییه. به‌هۆی ئەو راستیی‌ه‌وه که په‌یوه‌نده‌کانی حکومه‌تی ئێران له‌گه‌ڵ رېبه‌رانی شۆرش‌ی ئەیلوول له‌ باشووری کوردستان (۱۹۶۱) له‌ رێگه‌ی ساواکه‌وه ده‌گیران و ئەویش یه‌ک له‌و چه‌ند ئەفسه‌ر و فه‌رمانبه‌ره‌ ده‌وله‌تییه‌ په‌به‌رزانه بوو که په‌یوه‌ندییه‌کانی ده‌به‌ست، جیگه‌وپینگه و ده‌وربینینی له‌ شۆرش‌ی ئەیلوول‌دا گرنگایه‌تی په‌یدا کردبوو. دیاره له‌ ماوه‌ی چاره‌ سه‌له‌ی شۆرش‌ی ئەیلوول کوردانی خۆف‌رۆشی رۆژه‌لاتیش وه‌ک سه‌ره‌نگ پیژمان و سه‌ره‌نگ موده‌رریسی له‌ هات‌و‌چۆی به‌رده‌وامی ناوچه‌ی شۆرش‌دا بوون، به‌لام دوا‌ی هه‌ره‌سی سه‌له‌ی ۱۹۷۵ و هاتنی ئاواره‌کان بۆ ئێران و نیشته‌جی‌بوونی رېبه‌رانیان له‌ که‌ره‌ج، سه‌رتیپ هاشمی به‌ قسه‌ی خۆی، رۆژانه سه‌ردانی بارزانی کردووه و ده‌وری په‌یوه‌ندی‌دانی بارزانی به‌ شا و حکومه‌تی ئێران و ساواکه‌وه گێڕاوه.

هاشمی پێش هه‌ره‌سی سه‌له‌ی ۱۹۷۵ به‌رپرسی راگه‌یشتن به‌ ئیش‌و‌کاری «موعاویدین»، واته‌ ئەو به‌ ره‌گه‌ز ئێرانیانه‌ بووه که سه‌ددام حسین له‌ عێراق ده‌ریده‌کردن و ده‌یناردنه‌وه ئێران، ده‌شزانین زۆریان کورد بوون.

له‌ فه‌سلێ «متجاوزین مرزی، معاویدین و پناهندگان» ی کتیبه‌که‌دا هاشمی باسی هه‌لسوورپاوی خۆی له‌ راگه‌یشتن به‌و سه‌ ده‌سته‌ خه‌لکه‌ ده‌کا و له‌ درێژه‌ و له‌ ژێر سه‌ردیتری «ورود ایل بارزان به‌ ایران» دا (ل ۴۹۴ - ۵۰۵) ده‌چیته‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی هه‌ره‌سی شۆرش‌ی ئەیلوول و هاتنی کوردی ئاواره و په‌نابه‌ر بۆ ئێران. له‌و‌ی‌دا له‌ خزمه‌ت و پێراگه‌یشتنی خۆی و ساواک و ده‌وله‌تی ئێران به‌ کورده‌ ئاواره‌کان ده‌دوێ و ده‌وله‌ت ده‌کاته‌ فریشته‌ی میهره‌بان و دلسۆزی ئەو په‌نابه‌رانه وه‌ک

ئه‌وه‌ی خه‌یانه‌ت و پشت تیکردنیک نه‌بووبی و که‌لک وهرگرتنی نامرؤفانه‌ی خوی و ساواک و شا له‌ خویئی ئه‌و هه‌موو شه‌هید و برینداره‌ کورده‌ درؤ بووبی! له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا له‌ تویی رسته و هه‌واله‌کان‌دا هه‌ندیک راستی دهرکینیی که‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌و قسانه‌ی خوی دهرده‌خه‌ن. ئیمه‌ هه‌موومان له‌ شاره‌کانی عه‌جه‌مستان ئاواره‌ کورده‌کانی باشوورمان ده‌دیت که‌ له‌وپه‌ری بی‌وازی و ناته‌واوی و په‌زاله‌ت‌دا ده‌ژیان. هاشمی له‌و بابه‌ته‌وه‌ ده‌لی ساواک هیچ ده‌سه‌لاتیکی به‌ بارزانی نه‌ده‌دا بتوانی پنیان رابگا. هاشمی ده‌لی بارزانی به‌رده‌وام سکالای ده‌کرد و ده‌یگوت پوژانه ۱۵۰ نامه‌ی ئاواره‌کانم پیده‌گا که‌ هه‌موو هاواریانه‌ له‌ ده‌ست بارودؤخه‌که‌، به‌لام هیچم له‌ ده‌ست نایه‌ بویان بکه‌م. ته‌نانه‌ت ده‌لی جاریکیان بارزانی گوتی ئه‌گه‌ر خوکوشتن له‌ ئیسلام‌دا حه‌رام نه‌بووایه‌ خوم ده‌کوشت با له‌و بارودؤخه‌ پزگاریم بی. هه‌ر له‌وی‌دا ده‌لی بارزانی نیسه‌ت به‌ ئه‌مریکایی‌یه‌کان زور ره‌ش‌بین بوو و به‌ ناپیاو و په‌یمان‌شکینیی ناوده‌بردن و له‌ شوینیکیش‌دا بارزانی به‌ پیاویکی قورس و قایم و ئازا ناوده‌با.

هاشمی دواتر باسی نه‌خوش‌که‌وتنی بارزانی و ئازاری شیرپه‌نجه‌ی ده‌کا و به‌راشکاو‌ی ده‌لی شا ئیجازه‌ی نه‌ده‌دا بؤ عیلاج بچیته‌ دهره‌وه‌ی ولات. کاتیکیش ئیجازه‌ دره‌، ئیتر دره‌نگ ببوو و عیلاج سوودی نه‌ده‌به‌خشی تا ئه‌وه‌ی له‌ ئه‌نجام‌دا وه‌فاتی کرد.

ئه‌وه‌ داگیرکه‌ریک که‌ زیاترین سوودی له‌ راپه‌رینی کورد و پزانی خویئی پووله‌کانی گه‌لی کورد وهرگرت، ئه‌ویش کیسنجر و سیاسه‌تی ولاته‌ یه‌کگرتووه‌کان سه‌باره‌ت شو‌رشی کورد، جا وهره‌ کورد به‌و دهرس له‌و میژوووه‌ وهرمه‌گره‌! با براده‌رانی کوردی باشوور و هه‌ندیک حیزب و ریکخراوه‌ که‌ ئیستاش پشت به‌ ئیران ده‌به‌ستن جاریکی دیکه‌ به‌خویان‌دا بچنه‌وه‌ و ئه‌و ریویبانه‌ی ئیران بناسن.^۱

۱. هاشمی، سرتیپ منوچهر، «داوری، - سخنی در کارنامه ساواک»، نشر ارس، لندن ۱۳۷۳/ ۱۹۹۴، ۶۴۳ صفحه، فارسی.

به شیک له بیره وهه ریبه کانی سه ره لشکر فه زولولای هوما یوونی

وه رگبران له زمانی فارسییه وه: حه سه ن قازی

برای به پریزم ماموستا حه سه نی قازی حه جی بو هیناومه ته دی له ج! من که بی گومان ده بوایه له دیرتهی ئه م باسه دا بچمه سو راغی بیره وه ریبه کانی سه ره لشکر هوما یوونی، فه رمانده ی له شکری کوردستان و دهوری چه په لی ئه و له دژایه تی کردن و به رانه ر وه ستانی کوماری کوردستان (۱۹۴۶) ده ربه خه م، به بلا و بوونه وه ی ئه م بابه ته ی ماموستا حه سه ن له سه ر ویبلاگی «روانگه» کارم بو هاسان بوویه وه و لیژده دا نیونیشانه که م دیاری کردو وه.

ئه م به شه هه لپژارده یه، سالانی ۱۳۲۴ - ۱۹۴۶/۲۵، ده گریته وه که تینان دا کوماری کوردستان به ریبه رایه تی پیشه و قازی محهمه د دامه زرا و به هیرشی هیزه کانی ئیران بو سه ر ناوچه که هه ره سی هینا. هوما یوونی، وه ک پیشتر له بیره وه ریبه کانی ره زم ئارادا ئماژهم پیکرد، یه ک له نه یار و ناحه زانی کومار و گه له که مان بو و به و بو نه یه وه ئاشکرایه روانگه ی به نیسه بت کورده وه له م بیره وه ریبه نه دا ده بی چون بی. کاری کاک حه سه ن، خو ی گوته نی، زور به ورده ریشاله، لاپه ره یه کی زوری کتیبه که ی تینا ته رجه مه کراوه و له کوتاییش دا به اور دکاریبه کی قسه ی هوما یوونی له گه ل نووسینه کانی نه مر خه لیل فه تاحی قازی کراوه و نامه یه کی شه هید سه دری قازیش خراوه ته به رچاو که ده ریده خا له و ریکه وته دا له تاران وه چۆته وه مه هاباد یان براوه ته ئه و ی.

لیژده دا پیویسته بلیم که ئیرانییه کان سالانیکی زوره پرۆژه ی میژووی زاره کیی ئیران له ژیر چاوه دیری زانکوی هارواردی ئه مریکی و به بودجه ی ئه وان به ریوه ده بن و توانیویانه بیره وه ری گه لیک کار به ده ست و فه رمانده ی سپایی سه رده می قاجار و په هله وی بلا و بکه نه وه که وا هه بوو ئه گه ر ئه و پرۆژه یه نه بوایه، خو یان نه یانویستایه یا نه یان توانیایه بیره وه ریبه کانیا ن بنووسنه وه. ئه وه پرۆژه یه کی گه لیک گرنگ و سه رکه وتوو وه جی خوی ده بی ئه گه ر کوردیش به شیوه یه ک له شیوه کان

بەشى سېھەم: كەسايەتییەكان | ۱۳۷۱

كارىكى ھاوچەشن بۇ كەسايەتییە سىياسىيەكانى خۆى بەرپۆه ببات و ئىجازە نەدا
قەلەمى چەپەلى كەسانى وەك ئەر فەع و پىژمان و قانعى فەرد مېژووى سىياسىيە
گەلەكەمان پەلەدار بكن.^۱

1. http://ruwange.blogspot.com/2013/06/blog_post4543.html

بیره‌وه‌رییه‌کانی لاهروودی و سۆ نامهی پێشه‌وا

ئەمیر عەلی لاهروودی ئەندامی پێه‌رایه‌تی فیرقه‌ی دیموکراتی ئازەربایجان له موهاجەره‌تی سۆقیه‌ت، بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆی له سه‌رده‌می کۆماری ئازەربایجان (۱۹۴۶) و چوونی خۆی بۆ ئازەربایجانی باکووری (سۆقیه‌تی) هه‌تا کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م و چه‌ند سالیکیش دوای ئەو نووسیوه و بنکه‌ی چاپه‌مه‌نیی فیرقه له سالی ۲۰۰۷دا له باکو بۆی بلاوکردۆته‌وه.

لاهرودی به‌هۆی پله‌وپایه‌ی حیزبی و هه‌روه‌ها نزیك بوونی له پێه‌رانی کۆماری ئازەربایجان بۆ ماوه‌یه‌کی دووردیژت خاوه‌ن‌ده‌سه‌لات و به‌سه‌ر په‌نابه‌رانی تووده‌یی و ئێرانی نیو ئازەربایجانی سۆقیه‌ت‌دا ده‌سپۆیشتوو بووه و به‌و بۆنه‌یه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ر گه‌لیک به‌لگه‌نامه‌ی حیزبی و ده‌وله‌تی راگه‌یشتوو. هه‌لۆیستی سیاسی لاهروودی سه‌ره‌رای نزیکایه‌تی فیرقه له حیزبی تووده، که‌متر کۆمۆنیستی و زیاتر نه‌ته‌وه‌یی ئازەربایجانییه و له‌م بواره‌دا گه‌لیک چۆته پێشه‌وه، به‌ شێوه‌یه‌ک که دژایه‌تی کورد و ئه‌رمه‌نی و ئێرانی له هه‌موو شوێنیکی یادداشته‌کانی‌دا ده‌بیندێ.

به‌ نێسه‌ت کورده‌وه، هه‌لۆیستی لاهروودی باش نییه و گه‌رچی هێرشێ راسته‌وخۆ ناکاته سه‌ر که‌سیک، به‌لام کاتی ئیوه‌ینانی پێشه‌وا قازی محه‌مه‌د و بارزانی و هه‌روه‌ها پێه‌رانی بزوتنه‌وه‌ی چه‌پی ئێرانی، وه‌ک غه‌نی بلووریان، سیپاجی و نه‌مران عەلی گه‌لاویژ و په‌حیمی سه‌یفی قازی، هه‌رگیز دانی خیریان پێدانه‌ین.

ئوه‌ی له یادداشته‌کانی لاهروودی‌دا بۆکان و ناوچه‌که‌ی بگرتیه‌وه، ئەو بابه‌تانه‌ن و سه‌باره‌ت به‌ نهر عەلی گه‌لاویژ نووسیونی، به‌لام له‌به‌روه‌ی ناوچه‌ی سه‌رچۆمی جه‌غه‌توو و چۆمی مه‌جیدخان په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆیان به‌ بۆکانه‌وه هه‌یه، ده‌بێ بابه‌تی په‌یوه‌ندیار به‌ نهر د. په‌حیمی سه‌یفی قازیش بخه‌مه چوارچیوه‌ی

کاره‌که‌وه.

لاهرودی هه‌روه‌ها سی نامه‌ی پیشه‌وای له کتیه‌که‌ی‌دا چاپ کردووه. من له ئەسل بوون و نه‌بوونی نامه‌کان دلتیا نیم، به‌لام به پئویستم زانی وه‌ک کاریکی لاوه‌کی ئەوانیش لێره‌دا به‌ینمه‌وه و بیانخه‌مه به‌ر چاوی خوینه‌ر. دواتر ده‌بی هه‌والی به‌راورد کردنی نمونه‌ی خه‌ت و ئیمزای پیشه‌وا له‌گه‌ل ئەم به‌لگه‌نامه‌دا بدری و بزاندری ئایا ده‌سخه‌تی ئەون یان نا. به‌گویره‌ی بوچوونی ریزدار هه‌سه‌نی قازی نامه‌کان ده‌سخه‌تی پیشه‌وا نین، به‌لام ئیمزاکه‌یان هی ئەوه.

ئەم لاپه‌رانه‌ی کتیه‌که‌ به‌ شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان، بوکان و که‌ساییه‌تیه‌کانی ده‌گره‌وه:

۱۰۴، ۱۰۵، ۱۱۲، ۱۱۶، ۱۱۷، ۲۷۴ (بوکان)، ۲۷۵ (بوکان و عه‌لی‌ئاغای عه‌لیار)، ۳۱۴، ۳۶۵، ۳۶۷، ۴۲۸ (رادییۆ په‌یکی ئێران، گه‌رچی باسی نه‌مر قزنجی و گه‌لاویژی نه‌کردووه)، ۴۳۴، ۴۵۰، ۵۹۶ (ئامار سه‌باره‌ت به‌ کوردستان)، ۶۴۳، ۶۶۵ به‌دواوه (ئه‌کسه‌رییه‌ت و حیزبی تووده‌ی ئێران)، ۶۸۷، ۶۸۸ (کوردیکی سه‌قزی).

نامه‌کانی پیشه‌وا له لاپه‌ره ۳۳۳ تا ۳۳۸ی بیره‌وه‌رییه‌کانی‌دا چاپ کراون. له بیرمان نه‌چی که‌ سیاسه‌تی یه‌کیه‌تی سۆقیه‌تی له سه‌رده‌می حکومه‌تی میلیی ئازهربایجان و کۆماری کوردستان‌دا، به‌هۆی فه‌رمانبه‌ران و سپایه‌که‌وه به‌رپه‌ده‌چوو که زۆربه‌ی هه‌ره زۆریان خه‌لکی ئازهربایجانی سۆقیه‌ت بوون و حکومه‌تی ناوه‌ندی له مۆسکۆ راسته‌وخۆ ده‌ستی له کاره‌کان وه‌رنه‌ده‌دا. له هه‌ر دوو بانگه‌یشتنی سه‌رانی کورد بۆ سۆقیه‌تیش‌دا که‌سه‌کان ته‌نیا چوونه باکو و له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی ئازهربایجان و باقروفی سه‌رۆک کۆماری حکومه‌تی ئازهربایجانی سۆقیه‌تی‌دا قسه‌یان کرد. به‌و پێیه، نامه‌نوسینی پیشه‌وا بۆ باقروفیش که‌ ده‌نگ و نوینه‌ری یه‌کیه‌تی سۆقیه‌تی بوو، شتیکی ئاسایی یه‌ و سه‌مه‌ره‌ نانوینی، به‌لام لاهروودی که‌ ناسیۆنالیستیکی ئازهربایجانی بوو، به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی پیشانی خوینه‌ر ده‌دا که‌ گوايه باقروف سه‌رۆک و پیشه‌وا قازی محهمه‌د فه‌رمانبه‌ریکی به‌رده‌ستی بووه، هه‌ر بۆیه‌ش نامه‌ی بۆ نووسیوه و داوای یارمه‌تی لێ‌کردووه.

بۆ زانیاریی زیاتر سهبارهت به دهقی نامهکانی پیشه‌وا قازی محهممه‌د، یادداشت و وه‌رگێرانی نامه‌کان به قه‌له‌می به‌پیتی به‌ریز کاک حه‌سه‌ن قازی لێره‌دا ب‌لاو ده‌که‌مه‌وه.^۱

سێ نامه‌ی پیشه‌وا قازی محهممه‌د بۆ میرجه‌عفه‌ر باقرۆف

ئاماده‌ کردن و وه‌رگێرانی : حه‌سه‌نی قازی

به‌ریز ئه‌میرعه‌لی لاهروودی سه‌ده‌ری فیرقه‌ی دیموکراتی ئازهربايجان له کتیبی بیره‌وه‌رییه‌کانی‌دا: «یادمانده‌ها و ملاحظه‌ها» (نشر فرقه دمکرات آذربایجان) که له ساڵی ۲۰۰۷دا له باکو به زمانی فارسی ب‌لاو بوته‌وه، له لاپه‌ره ۳۳۵ - ۳۳۷دا کۆپیی سێ نامه‌ی پیشه‌وا قازی محهممه‌دی ب‌لاو کردوته‌وه که بۆ میرجه‌عفه‌ر باقرۆف نووسراون. ئه‌م نامانه به زمانی ترکی ئازهربايجانی و به ده‌سخه‌تی جیاواز نووسراون. ته‌نی نامه‌ی یه‌که‌م له‌سه‌ر کاغه‌زی فۆرمی «وزارهت هیزی کوردوستان» نووسراوه و تاریخی پێوه‌یه. له هه‌رسیک نامه‌کاندا ئیمزای پیشه‌وا قازی محهممه‌د به به‌راورد کردن له‌گه‌ل سه‌رچاوه‌ی دیکه‌دا به جوانی ده‌ناسریتته‌وه و چ گومانیک له ره‌سه‌ن بوونی‌دا نییه. ئه‌م به‌لگانه یه‌که‌م جاره ب‌لاو ده‌کرینه‌وه. به‌داخه‌وه له کتیبی به‌ریز لاهروودی‌دا ئه‌و نامانه به‌وردی و به‌سه‌رنجه‌وه وه‌رنه‌گێردراونه سه‌ر زمانی فارسی. له نێوه‌رۆکی نامه‌ی دوویه‌م‌دا ده‌رده‌که‌وئ که له دوا‌ی پاشه‌کشه‌ی ئه‌رته‌شی سوور له ئیزان (مانگی مای ۱۹۴۶) نووسراوه، له‌و نامه‌یه‌دا هیندیک وشه‌ په‌ریندراوه یان پاک کراونه‌ته‌وه! مه‌به‌ست له عیسا‌زاده، که دواتر له نامه‌که‌دا به‌ناوی یه‌که‌می «سه‌لاحه‌ددین» باسی لێوه‌کراوه «سه‌لاحه‌ددین کازمۆف»ه، که راویژکاری نیزامی کۆمار بوو. سه‌لاحه‌ددین کازمۆف له کورده‌کانی سوڤیه‌ت بوو و له لیسته‌یه‌که‌دا که له‌لایه‌ن وه‌زاره‌تی نێوخۆی کۆماری ئازهربايجانه‌وه ب‌لاو کراوته‌وه وه‌کوو یه‌که‌ له «قاره‌مانانی سوڤیه‌ت» ناسیندراوه. کازمۆف ساڵی ۱۹۷۸ له پووداویکه‌دا له باکو

۱. امیرعلی لاهروودی، یادمانده‌ها و ملاحظه‌ها، نشر فرقه دمکرات آذربایجان، باکو، ۱۳۸۶/ ۲۰۰۷، ۷۴۸ صفحه، فارسی.

كووژرا.

نامەى سېتھەم دەبىي بەرپىگەى ئەو خوئىندكارە كوردانەدا ناردرابىي كە بۇ خوئىندن چووبونە سۆقپەت. لە كۆتايىيەكانى مانگى ئاورىلى سالى ۱۹۴۶ نىكەى ۶۰ لاوى كورد بۇ پەرودەدى نىزامى لەلايەن كۆمارى كوردستانەو ناردانە ئازەربايجانى سۆقپەت، بەلام بەر لەوان بەپىي نووسىنى وىليام ئىگلۆتون «سى قوتابى ناوەندى لە مەبادەو لە زانكۆى باكۆ وەرگىرابوون، لە چوارچىوەى ئەو بوورسانەىدا كە سالىك پىشتر درابوون بە حكومەتى ئىران. ئەو خوئىندكارانە برىتى بوون لە: پەحمانى حەلەوى، خوسرەوى زولفەقارى و مستەفاى شەلماشى (كۆمارى كوردى لە سالى ۱۹۴۶، لاپەرەى ۸۵). لە مانگى ئوتى سالى ۱۹۴۶ ئەو خوئىندكارانە بە سەردان دىنەو مەباد. لە نوتقىي پىشەوا قازى مەمەد كە لە ژمارەى ۷۶ى كوردستاندا چاپ كراو (كوردستان، سېشەمۆ ۲۲ى گەلاوئىزى ۱۳۲۵ هەتاوى [۱۳ى ئوتى ۱۹۴۶]) ئاماژە بە هاتنەوەى ئەو خوئىندكارانە كراو و پىشەوا قازى مەمەد لەو بارەيەو دەلى:

«... ئەمن لەم سەفەرەدا هېندى كارم مابو كە جى بەجىيان بكەم، بەلام چونكوو بىستەم كە سى نەفەر لە موخەسىلىنى ئىمە كە لە باكۆ دەخوئىن بۇ سەردانى ولات هاتونەو تالووكەم كرد كە چاوم پىيان بكەوى و ئىنتىزارم هەبوو كە لە وەختى هاتنەوەى ئەواندا پىشوازىكى زۆر چاكىيان لى بكرى، چونكوو ئەوانە هەوەل موخەسىلىكن كە لە كوردان چوون بۇ خارىجە. مىللەت دەبى زۆريان قەدردانى لى بكا، بەلام داخەكەم لەم خسوسەو وەك پىويستە تەو جەوى لازم و پىشوازىي شايانىان لى نەكراو. ئومىدەوارم كە هەموو سالىك موو فەق بىن ژمارەيەكى زۆر لە موخەسىلىن بنىرىن بۇ خارىجە كە بە حەول و قووەتى خودا موو فەق بىن بەهوى عىلم و زانست كەشتى كوردستان بگەيەننە ساحىل و خواھىش لەو دانىشجوو خوشەويستانەى خۆمان دەكەين كە لە ماوەى ئىقامەتى خۆيان لە مەباد موشاھەداتى خۆيان لەوى بە نووسىن و گوتن بۇ خەلكى بلېن و بنووسن كە مىللەت ئاشنا بى كە مىللەتانى دىكە چلۆن بە قووەتى عىلم و زانست ئەرز و ئاسمان، سەر دەريا و ژىر دەريايان موسەخەر كردووه...»

یهک له و خویندکارانه، پهحمانی حهلهوی [دانیسججوی کورد له مهدرهسهی تییبی بادکوبه] له ژماره‌ی ۷۹ ی پوژنامه‌ی کوردستاندا (کوردستان، سێشه‌مۆ ۲۹ ی گه‌لاویژی ۱۳۲۵ [۲۲ ی ئووتی ۱۹۴۶]) و تاریکی به‌ناوی «بریگ له جوغرافیای شاری باکو» بلاو کردۆته‌وه.

به‌م پێیه‌ ده‌رده‌که‌وی نامه‌ی دووهم له دوا‌ی مانگی مای ۱۹۴۶ و نامه‌ی سێیه‌م له کۆتایی یان سه‌ره‌تای سێیتامبری ۱۹۴۶ نووسراوه.

نامه‌یه‌ به‌که‌م

ژماره ۳۳

بروار... ئارمی کۆماری کوردستان

وزاره‌ت هیزی کوردستان

مه‌باباد

آذربایجان کۆمونیست پارتیاسنن باش کاتبی جناب میرجعفر باغراوف چوق احترامله عرض اولونور سردشت و سقز و بانه رایونلارندا دشمن‌النده تانک لار واردر و بیرده سنه شهرنده اولارن لشکر مرکزنده طیاره وار بونه کویره سیزدن چوق خواهش ایدرم امر بیوره‌سنز بیزه اوچ تانک و ایکی ضد طیاره طویی بیزه ویرسونلار.

محمد قاضی ۲۴/۱۲/۲۹

وه‌رگیپانی کوردی:

سکرتری گشتیی پارتی کۆمونیستی ئازهربايجان جه‌نابی میرجه‌عفر باغروف به‌ریزی زۆروه‌وه‌ عه‌رز ده‌کری، له‌ ناوچه‌کانی سه‌رده‌شت و سه‌قز و بانه‌ دوژمن‌تانکی له‌ ده‌ست‌دایه‌ و هه‌روه‌ها له‌ شاری سنه‌ش له‌ مه‌رکه‌زی له‌شکر فرۆکه‌یان هه‌یه، بۆیه‌ زۆر تکاتان لێده‌که‌م ئه‌مر بفرموی سێ تانک و دوو تویی دژه‌فرۆکه‌مان بدیریتی.

مه‌مه‌دی قازی ۲۴/۱۲/۲۹ [۲۰ ی ماری ۱۹۴۶]

نامه‌ی دوهم

محترم آذربایجان خلقینین آتاسی و بیوک معلمی اولان جناب میرجعفر باقراوف
اولا شخصا من و بیز کورد خلقی طرفندن سیزه و آذربایجان ملتته چوق لی
سلام لار یترمگه باهم خوش آزاد و خوشبخت بیر خلق کیمی اولدوقجه ازون ایلار
بویی یاشاماقزنی اورگدن آرزو ایدیریک. منم بو مکتوبی یازماقده مقصودم اوندان
عبارت در که سیز تماما آرخاین اوله سنز که سیزن و قزل اوردونن چکدیگی
زحمت لر هدر گیتیمه‌جک و روس قوشونی بیزم فکرمدان، اورک مزدان چیقیمه‌جاق
من هیچ زمان اینانه بیلیم که روس قوشون لاری ایرانی بوشالده‌رق مظلوم خلق
لاردان گوز گوتوروب اوز دوغمه وطن لارنه گیده‌جک لار منه ایله گیلرکه دورت بش
ایل سزن گوسترننزله یاشایان و ینه روس لارن قایتمه‌سنن آرزو ایدن کورد خلقنی
یاد دان چقاریمه‌جاق سنز و بیزم حیاتی گونده‌لک مسئله‌لارمزراق لانه‌جاق سنز.
کورد ملتی آذربایجان له باهم اوز ملتی، وطنی و آزادلغی اوغرنده
دائما دشمن له ورشو‌جاق‌لار آرتق میدان ناموس لی نن دور بیز کورد
ملتی سیزن کومک نزله متمدن بیر ملت بولماق له باهم اونی ده یاخشی
بیلیریک که آزادلغی سیون بیر ملت بیرلیک و مبارزه‌نی ایتمه‌لیدر
آزادلق مبارزه‌سز و قانسز ممکن دگل در بیز کورد ملتی هیچ وقت طهرانه باش
ایمه‌رگ لاکن، سیزدن بیر خواهشم وار:

۱- کورد ملتنی اوز قایغی یواسنده بسله‌دیکی‌کیمی اونلاری اوچونجه یاد دان
چیقارمه‌ین و دائما گوز قولاق ویرن سیز بیزه بیر بیز کورد خلقی مقابلنده یوز
بورجلی اولماقه حاضرغ

۲- بیر خواهشم وار که بیزه گوندردگز یولداش عیسی زاده تیزلیگله گری قایتیق
منه بو ایش چوق تعجب گیلر بیر انسان که ناموس له ایشله‌یه، زحمت چکه خلق
مدافعه قوشونی یارادا سرحدی محکم لندره خلق آراسنده حرمته مالک اولابیر
دن ایسه روس لارن گیتیمه‌سی و کورد خلقنن دشمن له مبارزه امتحاننی ویرن
زمان یولداشنی گیتیمک فکرنی دوشه‌رک بیزی ترک ایتمه‌سی منی معطل قویور

دیسهسن بو بهانه ایدی منه گویره صلاح‌الدینه بیزم حقمز سیزنکی قدر اوله بیلر چونکه او اولساوایت اوغلی و ایکنجی کورد در بونه گویره سیزدن خواهش ایدرم هیچ اولمه‌سا ایشی باشه چاتدرانه قدر یولداش عیسی زاده‌نی و یولداشن تشریفی گیری قایتهرسنز چوق ساغ و خوشبخت اوله‌سنز سیزی اونتمه‌یان هم دوست.

محمد قاضی

وه‌گیرانی کوردی

باوک و مامۆستای گوره‌ی گه‌لی به‌پیزی نازهر‌بایجان جه‌نابی میرجه‌عفر

باقرۆف

یه‌که‌م له‌لایهن خۆم و گه‌لی کورده‌وه و پیرای ناردنی سلأوی زۆر بۆ ئیوه و میلله‌تی نازهر‌بایجان له‌ده‌وه ناره‌زوو ده‌که‌ین وه‌کوو گه‌لیکی نازاد و خوشبه‌خت بۆ سالانی درپژ بژین. مه‌به‌ستی من له‌نووسینی ئەم نامه‌یه ئه‌وه‌یه که دلناییی ته‌واوتان بده‌می ئه‌و زه‌حمه‌تانه‌ی ئیوه و سپای سوور کیشاوتانه به‌فیرۆ ناروا و قشووونی پووس له‌فکر و دلای ئیمه‌ ده‌رناچی. ئەمن قه‌ت باوه‌ر ناکه‌م که هیزه‌ پووسه‌کان به‌چۆل‌کردنی ئیران و گه‌رانه‌وه‌یان بۆ ولاتی خۆیان چاو له‌گه‌لانی مه‌زلووم هه‌لبویرن. ئەمن وای بۆده‌چم که دوا‌ی چوارپینچ سال ژیان لیره‌ ئیوه و پووسه‌کان به‌گه‌رانه‌وه‌تان گه‌لی کورد له‌بیر ناکه‌ن و سه‌رنج ده‌ده‌نه‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ حه‌یاتیه‌کانی پۆژانه‌ی ئیمه‌. میلله‌تی کورد به‌یه‌که‌وه له‌گه‌ل نازهر‌بایجان له‌پیناو میلله‌ت، نیشتمان و نازادی خۆی به‌رده‌وام له‌به‌رامبه‌ر دوژمن‌دا تیده‌کۆشی و ئیدی مه‌یدان ئی که‌سانی به‌نامووسه‌. ئیمه‌ی میلله‌تی کورد به‌یارمه‌تی ئیوه بۆ سازکرنی میلله‌تیکی به‌شارستانی به‌یه‌که‌وه ئه‌وه‌ش باش ده‌زانین که میلله‌تیکی نازادی خۆش بوئ، ده‌بێ خه‌باتیکی یه‌کگرتوو بکا. نازادی بی‌خه‌بات و بی‌خوین مومکین نییه‌، ئیمه‌ وه‌کوو میلله‌تی کورد هیچ کاتیک سه‌ر له‌به‌ر تاران دانانه‌وینین، به‌لام تکایه‌کم له‌ ئیوه هه‌یه:

۱- هه‌روه‌ک چۆن له‌پۆژی ته‌نگانه‌دا له‌سه‌ر میلله‌تی کوردتان کورده‌وه له‌بیریان مه‌که‌ن و هه‌میشه‌ چاو و گویتان به‌سه‌ریه‌وه‌ بێ، ئیوه بۆ ئیمه‌ یه‌ک [یه‌ک یا چه‌ند وشه‌ په‌ریوه] ئیمه‌ گه‌لی کورد له‌به‌رانبه‌ردا ئاماده‌ین سه‌د قه‌رزتان بده‌ینه‌وه.

۲- تکایه‌کم هیه که هاوړئ عیسا زاده که نار دبووتانه لای ئیمه به زوویی بنیرنه‌وه لمان. به لای منه‌وه زور سهیره ئینسانیک که به ویزدانه‌وه کاری کردوه، زه‌حمه‌تی کیشاوه، ئه‌رته‌شی پاراستنی گه‌لی پیکهیناوه، سنووری مه‌حکم کردوه و له‌نیو کومه‌لانی گه‌ل دا خاوه‌ن ریژ و حورمه‌ته، له‌پرا به گه‌رانه‌وه‌ی روه‌سه‌کان له کاتیک‌دا گه‌لی کورد له خه‌بات به‌دژی دوژمن ئیمتیحانی خوی دها ئیمه به‌جی بهیلی و وه‌بیر هینانی هاوسه‌ره‌که‌ی بکه‌وئ. له‌وانه‌یه ئه‌وه بیان‌وویه‌ک بی. به بوچوونی من ئیمه‌ش به قه‌در ئیوه حه‌قمان به‌سه‌ر سه‌لاحه‌ددینه‌وه هیه، چونکوو یه‌که‌م ئه‌و روله‌ی سوڤیه‌ت و دووهم کورده، بویه تکاتان لیده‌که‌م هه‌رنه‌بی تا ئه‌و کاته‌ی کاره‌که ته‌واو ده‌بی هاوړئ عیسا زاده بنیرنه‌وه. ساخ و خوشبه‌خت بن .

ئهو دۆسته‌ی له‌بیرتان نا‌کا، محمه‌دی قازی

نامه‌ی سییه‌م

بیوک ازبایجان معظم رهبری اتا و باش معلمز میرجعفر باقراوف حضرتلری ایندی که بیزم کیچک تمدن کاراونیمیز اوز مرخصلکی تمام ایدوب ینی دان کسب علم و کمال اوز اولکه‌نی ایشیق لاندرومق ایچون قایدردلار وقتی غنیمت بیلرم اوز صمیمی سلام لارمی تقدیم ایدوب و تقاضا ایلیم که موکد دستور بیوره‌سز که سزن مراحم و بیورکنز کوردلارن باره‌سندنه کاملاً عملی اولوب و او جنابن خیرخواه‌لق لطف لاری جدی راخ تعقیب اولسون.

محمد قاضی

وه‌رگی‌رانی کوردی

رئبهری گه‌وره‌ی ئازهر بایجان باوک و سه‌رمامؤستامان حه‌زره‌تی میرجه‌عفر

باقرووف

ئیسنا که کاروانی پچووک‌ی شارستانییه‌تی ئیمه پشوی خویان ته‌واو کردوه و دیسان بو وه‌رگرتنی زانست و که‌مال و پوون‌داگی‌رانی ولاتی خویان ده‌گه‌رینه‌وه، ئه‌م کاته به‌درفه‌ت ده‌زانم سللوی دلپاکانه‌ی خومتان پیشکیش بکه‌م و دهمه‌وئ

داوا بکەم که دەستتوری پتەو بدەن که گەرەیی و روحی ئیوه سه بارەت به کوردهکان به جی بهیندری و لوتفی خیرخوازانە ی جه نابتان به شیوه به کی جیدیتەر شوینگیژی بکری.

محەمه دی قازی

دهقی نامە ی یه که م

33

.....
.....

وزارەت ههیزی کوردوستان

* ههباد *

بۆ
مهم
مید

آدر پاجان کومنیست پارتیاسن باش کاتبی جناب
چوق احمد علی عیض ادوونور سرشت و سەزویانە رازیلغزە
رئیس انندە تانگ لار و رازر و بیره سەنە شەرزە اولارن
شکرن مرکز تە طیارە وار بوئە کورە سزەن چوق خواھش
ایدرم ابریرە سز بیزە اوچ تانگ ماکی ضد طیارە طری
بیزە و رازوللاد چوق قاضی ۲۶/۱۲/۲۹

1

دهقی نامه‌ی دووه‌م

مخبرم آذربایجان خلقش آتاسی و سوزک سمن اولان جناب میرجهو باقراوف
اولا شهنشاهین و بزرگورد خلق طرفدن سینه و آذربایجان منسه چرق لی سلام لار سیرمه باهم خوش
آزاد و خوش شهنشاهت میر خلق گیتی اولد و قجه اوزون ایللار بریمی یا شاماخری اورگدن آرزواید بریک
سهم برکتی با زمانده مقصودم اوندان عبارت درکه سینه نامه آرخان اوله سترکه سینه و قول اوردود
یکدیش زحمت لر صد سینه حلف روس قشوی بیزم مکر مردان اورک مردان چقمه باق
من هیچ زمان اینا بیلورم که روس قشوی قری ابرای برشالده بق مظلوم خلق لاردان گرز قوروب
اوز دوماه وطن لارنه کیده جک لار منه ایله گیلرکه دورت لیش ایل سون کور ستر شزله
یا شایان و نیروس لاردن قایتمه سنن آرزوایدن کور و خلقنی یاددان چتار میه جاق ستر و بیزم
حیات کورده کف سگه لار مز سراق لانه جاق ستر.

کورد ملتی آذربایجان له باهم اور ملتی ، وطن و آزاو لشی اوغریزه دانما دشمن له ور شر جاعلا
آرتس میدان نامرس لی ن دور
بیر کورد ملتی سترک کف نزله متمدن بیر ملت لولماق له باهم اونی ده یا ششی بیلدیریک که
آزادلی سون بیر ملت برکتک و مبارزه لی ایتیلدیر
آزادلی مبارزه سوز و قانسز مکتک و جکل در
بیز کورد ملتی هیچ وقت طهرانه باش ایمه رگ لائن ، سیزون برخواهشم وار ؛
اکر . و ملتی اوز قاینس و اوستده بیله دیکر گیتی اوللاری اوچر نیمه یاددان چتار میه
دو انما کور قلاق ویرن

سینه بیزه بیر بزرگورد وطنی مقابلنده بوز بر جلی اولماق حاسرخ
۳- برخواهشم وار که بیزه کورده سر دگر اولد اش عیسی زاده تیز لیلله گری قایتوق
سینه برایش چوق تعیب گیلر بیر انسان که نامرس له ایشله یه زحمت چکه خلق مدافعه
قشوی یار او . سوهدی مکتل لندره خلق آراسنده هر سه مانک اولایردن ایسه
روس لارن گیته سی و کور و خلقن دشمن له مبارزه استقامتی ویرن زمان اولد اشتن
گیترک قشوی دوشه رگ بیزی ترک ایتمه سی منی مطلق قورور

دیمن بر بهانه اییدی منه کورده صلاح الدین بیزم حقیر سترکلی قدر اوله بیلر
چرنگله او اولد ساریت اوعلی و ایلینی کور دور — بونه گویره سیزون برخواهشم ایدرم
هیچ اوله سالیسی باشه چا تدرانه قدر اولد اش عیسی زاده فی و پرلد اشتن تشریف
گیری قایتورده ستر چوق سماع و خوش شهنشاه اوله ستر سیزی او نتمه یان هم دوست

مردانی

دهقی نامه‌ی سینههم

بی سوک از با محانت عظیم بهیری آبا و اجداد شریف و معززین
 ایندی که سینه هم کیچک تمدن کاروانیزه اوزیرنه صلکلی
 تمام ایدوبینی داف کب علم کمال اوزرا و لکده
 ایشیق لاندیمن ایچون قاید رلار و قی قنیهت
 بیلیم اوز صهی سلام لاری تقدیم ایدوبینه
 ایلمیم که مرگد دستور صاد بیدر که سرن سرام
 و بیدر که گورد لادن باره سنده کاملا علی اولوب
 و او جنایات غیر خوراه لوق لطف لاری جدهی ران
 تعقیب اولونسون قهرمانی

بیره وه رییه کانی حه مزه فه راهه تی

فه راهه تی کادری پیکخرای چریکه فیدائییه کانی خه لق و نه ندای نه کسه رییه تی نه و سازمانه پاش دوو پاره بوونی سازمانی فیدائییان، ناوی له گه ل چه ند رووداو گری دراوه: یه که میان نه وهی تاقه که سینک بووه که له سالی ۱۹۶۸ له کاتی خنکانی سه مه دی بیره نگی له چومی ئاراس، وهک یه کیک له نزیکترین دۆسته کانی له گه لی بووه. دووه مه بۆ کیشه ی قه تلی شه هید دوکتور شه ره فکه ندی و هاوړیکانی له ریستوورانی میکونوس له لایهن پۆلیس و دادگای بهرلینه وه وهک زور که سی دیکه لیکولینه وه و پرسپاری لی کرا، بۆ نه وهی بزانی له و له دهیان ئیرانی دیکه ی نیو ئوپوزیسیونی ئیران، کامیان هه والی کوبوونه وهی میکونوسی گه یاندبووه ده زگای ئیتلاعاتی حکومه تی ئیران. له بیره وه رییه کان دا، که به زمانیکی گه لیک شیرین نووسراوه، فه راهه تی وه لامی نه و تومه تانه ده داته وه و خو ی به دوور ده زانی و باسی رووداویکی هاوچه شنی کاره ساتی سه مه د ده کا بۆخوی و شه هید سه عید سولتان پوور له ئیتالیا.

فه راهه تی له سالانی سه ره تای شوړشی ۱۹۷۹ی ئیران دا له مه هاباد و بۆکان و نه غه ده و پیرانشار و سه رده شت بووه و وهک هه لسه وروای چریکه کان له و شارانه دا نه رک و کاری به ریوه بردووه و له گه ل هاوړییانی کورد و غه یره کورد، ماوه یهک له خری ناوزهنگ له باشووری کوردستان ژیاوه.

هه لوئیستی نووسه بهرانه به کوردستان و شه ری کۆماری ئیسلامی گه لیک ئیجابی و باشه و له شه ری نه غه ده دا مه لا حه سه نی و مراد قه تاری و شه پرخوانی دیکه ی تاوانبار کردووه.

له باسی بۆکان دا ده لی له وی، له مالی شه هید مینه ی شیرخانی ژیاوه و له کوبوونه وهی سی پوژهی لقی کوردستانی نه کسه رییه ت له بۆکان به شداری

کردوو، که تینیدا بریار له سه‌ر وه‌ستاندنی شه‌ری چه‌کداری درا (سالی ۱۹۸۰).^۱
 ئەو لاپه‌رانه‌ی وا له کتێبه‌که‌دا، بۆکان ده‌گرنه‌وه بریتین له:
 ۳۱۶ تا ۳۲۲، ۳۲۵، ۳۵۴، ۳۵۶، ۳۵۷ و ۴۰۲، که زۆر به‌یان له فه‌سلێکدان به‌ناوی
 «کوردستان». له‌و بۆکانییانه‌ی وا له کتێبه‌که‌دا ناویان هاتوو، ئەنوه‌ر شه‌فیعی
 (۳۱۶) و ئیبراهیم فه‌رشی (۳۶۵) و هه‌روه‌ها شه‌هید مینه‌ی شی‌رخانی و براکه‌یین.
 نووسه‌ر سه‌باره‌ت به‌ فه‌رشی ده‌نوو‌سی: «یه‌ک له‌ کادره‌ گه‌لێک باشه‌کانی سازمان
 بوو»، به‌لام ناوی ئەنوه‌ر شه‌فیعی به‌ هه‌له‌ تۆمار کردوو و زۆر وا هه‌یه‌ نیازی
 دوکتۆر جه‌عفهر شه‌فیعی بووبی، به‌لام له‌ به‌روه‌ی دوکتۆر جه‌عفهر له‌ گه‌ل کۆمه‌له‌
 بوو نه‌ک فیداییان، دوور نییه‌ نیازی من بووبیتم، که دۆستایه‌ تیشم له‌ گه‌لی بوو.
 کتێبه‌که‌ که‌ بۆ رووداوه‌کانی ئەو سالانه‌ی رۆژه‌لاتی کوردستان و ئێران نرخیکی
 زۆری هه‌یه‌ و ویده‌چی نووسه‌ر به‌ چاویکی واقیع‌بینانه‌وه‌ سه‌یری کێشه‌کانی کردبێ.^۲

۱. ئەم کۆبوونه‌وه‌یه‌ له‌ مالی ئیتمه‌ کرا.

۲. حمزه‌ فراهتی، «از آن سال ها... و سال‌های دیگر»، ویراستار: کیوان ارجمند، چاپ اول، انتشارات فروغ، آلمان، پائیز ۲۰۰۶/۱۳۸۵، ۵۲۵ صفحه، فارسی.

چەند بېرەوھەرىيە كى خۆم

دەبىرستانى كەشاوھەرزى لە بۆكان

وا بزانم بەھارى سالى ۱۳۳۵ (۱۹۵۶) بوو كە قوتابخانەى سەرھتايى «پەھلەوى» م لە بينايەى قەلاى سەردارى بۆكان كۆتايى پىھينا و لە پايىزى ھەمان سال دا چوومە «دەبىرستان». دەبىرستانەكەش ھەر ناوى پەھلەوى بوو و لە ھەمان بينايەى قەلا دا بوو. قوتابخانەى سەرھتايى لە بەشى رۆژاوا و قوتابخانە ناوھندىيەكەش لە بەشى باشوورى ھوشى قەلا دا بوون. دوو لايەنەكەى تر بينايەى لى نەبوو يا ئەگەر بووبى لە سەردەمى م ن دا نەمابوو و پووخابوو، تەنيا ھەمبارىك لەلاى باكور و تەوالىتەكان و دەروازەى چوونە دەرەوھە لە بەشى رۆژھەلاتى دا بوون.

راست لەو سالە دا كە م ن چوومە دەبىرستان، دياردەھەكى نوئى لە فەرھەنگى بۆكان دا ھا تە ئاراوھە كە تا ئەو دەم نە لە بۆكان و نە لە شارەكانى دەوروبەر شتى وا بوونى نەبوو: لە بۆكان «دەبىرستانى كەشاوھەرزى» كرايەوھە و دوو خالۆزاي خۆم و ژمارەھەكى بەرچاوا لە ھاورى و ھاوپۆلەكانم چوونە ئەوئى. ئەو دەبىرستانى كەشاوھەرزىيە چ بوو و بۆچى دانرا و بۆچى داخرا؟ نازانم، بەلام وا ھەھە بەھوى گرنگايەتتى كشتوكال لە ناوچەى بۆكان و بەرھەمى زورى گەنم و جو و چەوھندەر و تەنانەت برنجى گردەوھە كە تا ماوھەك پيش ئەو سالانە لە گوندى ھەماميان و ئەو دەوروبەرە بەرھەم دەھيئرا، دەولەت وىستىبىتى خويندەوار و لىزاني خوجىبى بۆ بوارى كشتوكال پەروھەردە بكا.

ھەر چۆنىك بى، دەبىرستانى كەشاوھەرزى كرايەوھە و نزيكەى ۲۰ كەس لە ھاوتەمەن و ھاوپىكانم چوونە ئەوئى، بەلام م ن چووم و لە دەبىرستانى ئاسايى دا مامەوھە. شوينى دەبىرستانى كەشاوھەرزى ھەر بە تەنىشت دەبىرستانى پەھلەوييەوھە لە نيو قەلاى سەرداردا بوو. بورجى باشوورى رۆژھەلات كە رۆوبەپووى مزگەوتى جامع و مالى ماموستا مەلا ئەبووبەكرى شەفيعى بوو كرايە دەفتەرى دەبىرستانە

تازەكە و چەند ژووری دەورووبەریشی کرانه پۆلی دەرس و ئازمایشگا. دیوارئیکیان کیشا و بەشیککی کەم له حەوشی قەلاشیان بۆ دابری و کردیانه حەوشی ئەوان. مودیری دەبیرستانەكە ئاغای هاشمی وەلیزادە خەلکی سابلاخ بوو، مەلا نەجمەددینی سەعیدی و سەید مەجیدی حوسینی دوو کەس له مامۆستاكانیان بوون، ناوی ئەوانی دیکەم له بیر نەماوە. هەروەها هەندیک له مامۆستاكانی دەبیرستانی ئیمە لەویش دەرسیان دەگوتەو.

ئەو دەستە قوتابییه پۆلی حەوتیان تەواو کرد، سالیك دواتر پۆلی هەشت و سالی دواي ئەو پۆلی نۆشیان بۆ کردنەو، بەلام لەبەر هۆیهکی بۆ من نەزانراو، چیتەر درێژەیان پینەدا، واتە هەر ئەو چەند کەسەي کە سالی ۱۳۳۵ بۆ پۆلی حەوت وەرگیرابوون، چوونە پۆلی هەشت و نو و ئیتەر کەسی دیکە له سالی ۱۳۳۶ یا ۱۳۳۷ دا وەرنەگیرا. دەردەكەوت کە پرۆژە و بەرنامەیهکی رێکوپێک بۆ کارەكە دانەنرابوو و مامۆستایان بە رادەي پتویست نەبوو و وا هەیه هەر دایک و باوکی مندالانیش سالی دواتر نەیانویستبێ مندال بنێرنە دەبیرستانی کەشاوهرزی لەبەرەوی داها توویان ڕوون نەبوو چی دەبێ.

بابەتی دەرسەكانیان جگە له بیرکاری، فیزیک، شیمی، ئەدەبیات، زمانی ئینگلیسی، عەرەبی، شەرعیات، وەرزش و... بریتی بوو له باغەوانی و کەشاوهرزی و شتی ئەوتۆ. سەرەرای ئەوانە، «کاری عەمەلی» شیان هەبوو، کە دەچوونە مەزرا و کاریان دەکرد. مەزرا یا شوینی کاری عەمەلییان هەمان شوینی دەبیرستانی کەمالی ئیستا بوو لەلای ئاشی خانم و باغی مامۆستا شیخ حەسەنی کازمی، کە دیواریان له دەوری کیشابوو و سەوزە و شتی وایان لێ دەچەند.

وا بزانی سالی ۱۳۴۱ بوو، کە سەرۆک وەزیری ئێران و چەند وەزیری کابینەکەي هاتنە بۆکان. وەزیری فەرەنگ دوکتۆر «پرویز ناتل خانلری» شاعیر و زمانەوانی ئێرانی و خاوەنی گۆقاری ئەدەبی «سوخن» بوو و هەر ئەویش بوو کە له شوینی مەزرای دەبیرستانی کەشاوهرزی قولینگی دروست کردنی بینایەي دەبیرستانی پەهلەوی له زەوی دا و منیش لەوی بووم.

دواتر، کاتی که دریژه به کاری ده بیرستانی که شاوهرزی نه دره، قوتابییهکانی به سهر دهستی ئیداره ی فهره نکه وه مابونه وه و نه یانده زانی ده بی چیان بو بکن. قوتابی و دایک و بابیشیان دلنیگه رانی ئه وه بوون له کوئی و چی بخوینن له بهرئه وه ی ده بیرستانیکی هاوچه شن بو پۆلی دوی ۹، واته سیکی دو وه می که شاوهرزی له شارهکانی ده وروبه ریش نه بوو. هر به گشتی سیکی دو وه می ده بیرستان، واته دوی پۆلی ۹ ی ئاساییش له بوکان نه بوو و ته نیا له سالی ۱۳۳۸ دا بوو که پۆلی ۱۰ یان بو دانابوو، سالیکی دواتر منیش ئه و پۆلی ۱۰ یه م خویند، به لام پۆلی ۱۱ نه بوو و له وئ چه ق ده به ستره. ئه وه وه زعی ده بیرستانه ئاساییه که بوو، ئیتر وه زعی ده بیرستانی که شاوهرزی چۆن بووبی، دیاره.

هر چۆنیک بی، له سالی ۱۳۳۹ دا ئیجازه یان دا هه موو قوتابییهکانی ده بیرستانی که شاوهرزی بچن بو کۆنکوری دانیشسه رای که شاوهرزی له ورمی، که جگه له دوو کهس هه موویان له وئ وه رگیران و دوی دوو سال هاتنه وه بوکان و له سالی ۱۳۴۱ دا بوون به مامۆستای گوندهکانی ده وروبه ری شار. له دوو کهسه ش یه کیان له پۆست و تیلگرافی بوکان دامه زرا و ئه ویتریان بوو به گرووبانی ئه رته ش. ده بیرستانی گۆرینیش داخرا و قفلی لیڤرا.

سه رجه می ته مه نی ده بیرستانی که شاوهرزی بوکان سی سال خویندنی نیوان سالی ته حسیلی ۱۳۳۵ - ۱۳۳۶ و ۱۳۳۸ - ۱۳۳۹ بوو.

ده زانم ئه م زانیارییهانی من گه لیک ناته واون و هیوادارم کهسانی شاره زای ئیوخوی ولات بابه تی زیاتری له سهر بنووسن و هه لهکانی منیش راست بکه نه وه، به تاییهت کاک رهحمانی محهمه دیان که خوی قوتابی ئه و ده بیرستانی که شاوهرزییه ی بوکان بوو.

ئه وه ی خواره وه نه خشه یه کی ده سکردی خۆمه بو پیشاندانی بینایه ی ده بستان و ده بیرستانی په هله وی و ده بیرستانی که شاوهرزی ئیو قه لای سه ردار له سالانی ۱۳۳۵ تا ۱۳۳۹ (۱۹۵۶ تا ۱۹۶۰)، واته ئه و سه رده مه ی وا ده بیرستانی که شاوهرزی له بوکان هه بوو. دیاره نه پیوانه و ئه ندازه کان ته واون و نه شیوازی کیشانه وه ی

وهرزش له بۆكان

زنجيره‌وتارى ريزدار جه‌عفر مه‌ردانبه‌گى^۱ و هاويرپىكانى به‌ناوى «ميژووى وهرزش له شارى بۆكان»، كه له‌سه‌ر مالپه‌رى رۆژه‌ه‌لات/ بۆكان بلاوكرايه‌وه، بوو به هاندهريك بۆ ئه‌وه‌ى منيش به‌گويزه‌ى توانا و به‌پيى بركردنى بېرم، ئه‌م ورده‌بابه‌ته سه‌بارت به وهرزشى سه‌رده‌مى مندالى و لاوييه‌تى خۆم له بۆكان بنووسم.

سه‌ره‌تا بلّيم ميژوولكه‌يه‌ى وا كاك جه‌عفر و هه‌قالانى ده‌ينووسن و ئه‌و ديزانه‌ى من ئىستا ده‌ياننووسم، هه‌مووى هه‌ر ميژووى وهرزش له قوتابخانه‌كانى بۆكانه دواى كرانه‌وه‌ى قوتابخانه‌ى فه‌رمى، واته له سالانى ۱۳۰۷ (۱۹۲۸) به‌دواوه هاتوونه‌ته ئاراوه. له كاتىكدا ميژووى گشتى وهرزشى بۆكان له ده‌ره‌وه‌ى قوتابخانه‌كان كاريكى ديكه‌يه و هيوادارم كه‌سانىكى تر ئه‌ركى نووسىنى بگره ئه‌ستۆ. بۆ نمونه، له شار و گونده‌كانى ده‌وروبه‌ر، چهند چه‌شنه زۆران يا زۆره‌بانى باو بوو، وهك زۆرانى پشستينه و مه‌چه‌كه؛ يا خود يارپيه‌ك به‌ناوى «قارى فه‌قيان» هه‌بوو كه به هه‌نديك جياوازييه‌وه، هه‌مان كريكىتى ئىنگليزييه‌كان بوو. يا توپينيش باو بوو كه پينان ده‌گوت «گۆلين» يا گۆل‌گۆلين يا كى به‌ركىتى پاكردن، بازدان، خليسكىنى سه‌ربه‌فر، مه‌له‌وانى و بين‌كيشانى نيۆ ئاو له گۆمى سه‌رسه‌كو و ده‌ره‌ئانى سكه‌ى پوول له‌ژير ئاوى هه‌زه‌گه‌وره و شتى ديكه‌ى له و چه‌شنه. سه‌رده‌مىكى هه‌نديك پيش ئيمه، ته‌نانه‌ت ئه‌م وهرزشانه‌ش هه‌بووه: ئه‌سپ‌سواری، پهبازى و جليپتىن و... من ئه‌مانه هه‌ر بۆ نمونه ده‌هينمه‌وه دهنه رهنه‌گه بكرى ناوى ده‌يان وهرزشى له و چه‌شنه بيه‌ين كه پيش ئه‌وه‌ى له سه‌رده‌مى ره‌زاشاى په‌له‌وى‌دا هيرشى فه‌ره‌نگى ئيرانى له ريگه‌ى قوتابخانه فه‌رميه‌كانه‌وه بۆ سه‌ر كوردستان ده‌ست پى بكا، له ناوچه‌كه‌ماندا باو بوون و به‌داخه‌وه ئىستا فه‌وتاون و ئه‌گه‌ر ماپيتن ته‌نيا ناوه‌كانيانه.

1. <http://www.bokan.de/laperekan/mejoo/Werzesh/werzesh.htm>

هه‌ندیک کایه‌ش هه‌بوون که ڤه‌نگه له چوارچێوه‌ی چه‌مکی وهرزش‌دا جێیان نه‌بیته‌وه، به‌لام یاری و ئه‌سه‌بابی کات تیپه‌رکردن بوون و خه‌لک به‌تایبه‌ت مندال و لاوان پێیان‌ه‌وه مه‌شغوول ده‌بوون، له‌وانه: هه‌لووکیین، شه‌للاقه سوورپاندن، مزهره‌ق‌بازی، میئشین، جگین، گۆره‌وی‌بازی، شووتی‌پرکین و کاله‌ک‌پرکینی هاوینان و... که له هه‌موویان‌دا کێ‌به‌رکێ و بردنه‌وه هه‌بوو. هیوادارم که‌سانیک که بیره‌وه‌ریی باشیان له‌و باب‌ه‌تانه هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وانیش بنووسن و نه‌هێلن له بیر بچنه‌وه.

به‌لام وهرزشی قوتابخانه‌یی، میژووه‌که‌ی له بۆکان دیاره ده‌بی بگه‌رێته‌وه بۆ سالانی سه‌ره‌تای دامه‌زرانی قوتابخانه له بۆکان و مه‌هاباد، واته سالانی ۱۳۰۷ [۱۹۲۸] به‌دواوه. بۆیه ده‌لێم مه‌هاباد، که ئیداره‌ی فه‌ره‌ه‌نگی بۆکان به‌شیک بووه له ئیداره‌ی فه‌ره‌ه‌نگی مه‌هاباد و سه‌ره‌تا قوتابییانی پۆلی شه‌شه‌م بۆ ئیمتیحانی کۆتایی قوناغی سه‌ره‌تایی ده‌چونه مه‌هاباد، وهرزشیش مادده‌یه‌کی ده‌رسی بوو.

یه‌که‌م قوتابییانی قوتابخانه‌ی ده‌وله‌تی له بۆکان به‌حیسابی سالی کرانه‌وه‌ی قوتابخانه، ده‌بی که‌سانیک بووینتن که له ده‌وره‌به‌ری سالی ۱۳۰۰ی هه‌تاوی (۱۹۲۱ی زایینی) له‌دایک‌بووینتن و له ۷ سالان چووینتنه قوتابخانه و له ۱۳ سالی، واته ده‌وره‌به‌ری ۱۳۱۳دا به‌شداریی ئیمتیحانی شه‌شه‌می سه‌ره‌تاییان کردی.

ئایا وهرزشی سه‌ره‌تای کار له‌و قوتابخانه‌یه‌دا چی بووه؟ من نازانم، به‌لام ده‌بی هه‌ندیک شتی سووک وه‌ک «نهرمش» یا ژیمناستیک و بارفیکس و پارالێل، واته یاری کردن له‌سه‌ر دوو میله‌ی هاوته‌رتیب، هه‌روه‌ها گۆلین یا والیبالی و هه‌لاتن و ئه‌و چه‌شنه‌ش‌تانه بووی.

من خۆم سالی ۱۳۲۳ له‌دایک‌بووم، واته ۲۳ سال دوا‌ی له‌دایک‌بوونی ئه‌و یه‌که‌م تا‌قمه‌ی وا له بۆکان چوونه‌ته قوتابخانه و ۶ سال دواتریش چوومه‌ته قوتابخانه (له ۶ سالی‌دا چوومه پۆلی «ته‌هییه»، که دواتر واتا فارسییه‌که‌یان له‌جێی دانا و بوو به‌ئاماده‌گی). له سه‌رده‌می من‌دا تا‌قه یه‌ک قوتابخانه له بۆکان هه‌بوو و ئه‌ویش

له قه‌لای سهردار بوو. قوتابخانه سهره‌تایی‌یه‌که وا بزائم ناوی شاپوور بوو و ده‌بیرستانیش ناوی په‌هله‌وی (یا ئه‌ویان په‌هله‌وی و ئه‌میان شاپوور).

له حه‌وشی قه‌لا له به‌شی لای باکوور، چوار داریان چه‌قاندبوو و دوو داری هاوته‌ریبان به‌سهردا راهیل کردبوو «بارفیکس» یان پیده‌گوت. که‌س ئیمه‌ی فیتر نه‌ده‌کرد، به‌لام هه‌ندیک له مندا‌الله‌کان یارییان له‌سهر ده‌کرد، که چه‌شنه ئاکرؤ باتیک بوو. جگه له‌وه مه‌یدانیکی والیبالیس دواتر له حه‌وشه‌که‌دا دابین کرا که له زه‌نگی وهرزش و هه‌روه‌ها ئیواران دوا‌ی ته‌واو بوونی دهرس قوتابی و مامؤستا والیبالیان لی‌ده‌کرد. دیاره‌ئیسفالت و شتی وا نه‌بوو و هه‌ر به‌شینک له حه‌وشه ئاسایی‌یه‌که بوو جار و باره زیخیان تیدا بلاو ده‌کرده‌وه. دره‌نگتر له حه‌وشی قه‌لای سهردار، دار و سه‌وته‌ی باسکیتبالیان دابین کرد و هه‌ندیک قوتابی پنیه‌وه مه‌شغوول بوون، به‌لام ناویانم له بیر نییه.

جگه له‌وانه، له گه‌ره‌که‌کانیش‌دا والیبالی ده‌کرا، دوو دار و په‌تیک له‌م سهر بؤ ئه‌و سهر، هیلیش به‌گه‌چ یا شتیکی تر له‌سهر زه‌وییه‌که ده‌کیشرا و مه‌یدانی والیبالی هه‌ی مه‌یدانی والیبالی! گۆلینیش له هه‌ندیک گۆرایی و شوینی ته‌ختی وه‌ک باخچه و حه‌وشی گه‌وره‌ی مالان یا له دهره‌وه‌ی شار، ده‌کرا و زۆر باو بوو، به‌لام هیچ له بیرم نییه که‌سیک ئیمه‌ی راهینایی.

له رۆژانی وه‌ک ۴ ئابان و ۲۱ ئازهدا وا هه‌بوو کئ به‌رکیی هه‌لاتن و دووچه‌رخه‌سواری به‌رپوه بچی. من خۆم والیبالی ده‌کرد، به‌لام سهره‌رای ئه‌وه‌ی زۆرم پینخۆش بوو، والیبالیستیکی چاک نه‌بووم و ته‌نیا جارێک له کتیه‌رکییه‌که‌دا له حه‌وشی قه‌لا به‌شداریم کرد که دۆراندمان!

ئه‌و ده‌مانه، هانتی تیمی میوان له شاره‌کانی دراوسیوه بؤ بۆکان یا چوون له بۆکانه‌وه بؤ ئه‌و شارانه، هیشتا باو نه‌بوو و من له بیرم نییه شتی وا پرووی دابی. به‌داخه‌وه ناوی مامؤستا‌کانی وهرزش یا قوتایی سهرکه‌وتووی وهرزشم باش له بیر نییه. ده‌زانم ئه‌م مامؤستایانه: نه‌مران هاشم وه‌لی‌زاده و حه‌بیبوللا تابانی، هه‌روه‌ها کاک محهمهد سولتانی موکری وهرزشدۆست بوون و له حه‌وشی قه‌لادا والیبالیان له‌گه‌ل ده‌کردین. دره‌نگتر کاک سوله‌یمان که‌ریمی له مه‌هاباده‌وه هاته

بۆکان و بره‌وێکی باشی به‌ وهرزشی شاره‌که‌ دا، به‌ هه‌مان شیوه‌ کاک مه‌حموود حیسامی، به‌لام‌ ئه‌وه‌ سالانیکی دره‌نگتر بوو و ئیتر من له‌ بۆکان نه‌مابووم. له‌ نیو قوتابییه‌کان دا، نه‌مرعه‌بدوللا ته‌ننازی له‌ دووچه‌رخه‌سواری دا بۆ ماوه‌یه‌ک تاک بوو و که‌س پێشی نه‌ده‌که‌وت، پێم سه‌یره‌ بۆچی هه‌ر ناوی ئه‌وم له‌ بیره‌، ره‌نگه‌ له‌ به‌رئه‌وه‌ بی که‌ دووچه‌رخه‌سواریم زۆر پێخۆش بوو، به‌لام‌ دووچه‌رخه‌م نه‌بوو و سواری دووچه‌رخه‌ی خالۆزاکانم ده‌بووم.

دیاردیه‌یه‌ک که‌ ده‌بی لێره‌دا ئاماژه‌ی پێکه‌م ئه‌وه‌یه‌ له‌ سه‌رده‌می ئیمه‌دا وهرزش بره‌وی پێنه‌ده‌دا و هه‌موو هه‌ولی قوتابخانه‌ و مامۆستاکان و دایک و باوک ئه‌وه‌ بوو مندال دهرس بخوینی. وهرزشیان وه‌ک به‌رگر و کۆسپی سه‌ر ریگای خویندنی مندال سه‌یر ده‌کرد و ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بیاندایه‌ له‌ کۆلان سواری دووچه‌رخه‌ ده‌بین چ دایک و باوک و چ مامۆستای قوتابخانه‌ لیمان تووره‌ ده‌بوون و ته‌نانه‌ت سزایان ده‌داين. جا درۆ نییه‌ ئه‌گه‌ر بلیم وهرزش قاچاغ بوو و وهرزشکار وه‌ک قاچاچی ده‌بووايه‌ له‌ کون و که‌لاوه‌دا دوور له‌ چاوی مال و مه‌دره‌سه‌، ده‌ستیک له‌ تۆپ بدا هه‌ر بۆیه‌ش هه‌ولی په‌ره‌پیدانی نه‌ده‌دا. دیاره‌ دره‌نگتر باش ببوو و قوتابی و مامۆستا پێکه‌وه‌ له‌ هه‌وشی قه‌لا والیبالیان ده‌کرد.

من له‌ ده‌بیرستان بووم که‌ ئه‌م گۆرانه‌ له‌ روانگه‌ی مامۆستا و قوتابخانه‌دا به‌رچاو که‌وت. ئیداره‌ی فه‌ره‌ه‌نگ خۆی «باشگایه‌کی وهرزشی» ی بۆ قوتابییان کرده‌وه‌؛ باشگاکه‌ ئه‌گه‌ر هه‌له‌ نه‌که‌م له‌ سالێ ۱۳۳۸دا له‌ دوو دووکانی پاساژی سه‌ید سدیقی قوره‌بیشی دا کرایه‌وه‌ که‌ له‌ خیابانی کۆن به‌ره‌وه‌ قه‌لا جیا ده‌بۆوه‌. دووکانه‌کان به‌سه‌ر یه‌که‌وه‌ بوون، له‌ یه‌کیان دا بۆ یه‌که‌م جار له‌ بۆکان میزێ پینگ‌پۆنگ دانرا و له‌وی دیکه‌دا هه‌لتیریکی به‌رزکردنه‌وه‌ی قورسایێ (وه‌زنه‌به‌رداری) له‌گه‌ل چه‌ند ده‌مبیل دانرا بوو. له‌ بیرم نییه‌ کێ باشگاکه‌ی به‌رپۆه‌ ده‌برد و ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌ مامۆستایه‌کی ئه‌وتۆش نه‌بوو بابه‌ته‌کان فیزی قوتابی بکا یا ئه‌گه‌ر هه‌بوو، پۆژانه‌ له‌وی نه‌بوو. من له‌وی پینگ‌پۆنگ فیز بووم و زۆرم پێخۆش بوو، وا بزانه‌م له‌ هاورپێانی خۆم فیز بووم نه‌ک له‌ مامۆستا و راهینه‌ر. ئیستاش هه‌ر هۆگری پینگ‌پۆنگم و له‌ ماله‌که‌مان

لە لەندەن مېزى پىنگپونگمان ھەيە كە ئەگەر باران لى بگەرى لە ھەوشە كەدا كايەى لەسەر دەكەين!

يەكەم مېزى پىنگپونگى بۆكان بە تەختە سى لايەكى ناسك دروست كرابوو و تۆپ لەسەرى باش بەرز نە دەبوو، دەبووايە بە ھىز و قووتى خوت لىدەى تا بچىتە ئەوبەرى تۆرەكە. من كاتىك بەو ھەم زانى كە لە سالى ۱۳۳۹دا چووم بۆ مەھاباد و لەوى لە باشگا ويستم پىنگپونگ بگەم. برادەرىكى لى بوو «سورە»يان پىدەگوت ھەر ئەو ھەندەى يەك و دوو برىدەو ھەم لىم! من بە مېزەكەى بۆكانم عادتە كرىدوو و زۆرم پى سەير بوو ھەر ھىواشيك راکىتم لە تۆپ دەدا بازى دەدا ئەوسەرى ژوورەكە. مېزى ئەوان ھەك ھى ئىمە نەبوو و لە تەختەى ئاسايى دروست كرابوو و دواتر زانىم مېزى پىنگپونگ ھەر دەبووايە وابى نەك ھەك ئەو ھى بۆكان!

ھەر چۆنىك بى، باشگا كەى بۆكان شوپىنىكى باش بوو بۆو ھەرزىش كرىن و كۆبوونەو ھە باسوخواسى ھەرزىشى. بە بۆچوونى من دەورىكى ئەرىنىشى بىنى لە ئازاد بوونى ھەرزىش لە بۆكان و ھاتنەدەرى قوتابى لە ژىر ترس و ئەندىشى مامۆستا و دايك و باوكان كە پىشتەر ھەر چەشەنە ھەرزىشكيان دژ بە كارى پەرورەدە دەزانى.

من لە سالى ۱۳۳۹ چووم بۆ دانىشسەراى ورمى و پاشانىش بوومە مامۆستاي گوند و ئىنجا لە كوردستان تەبەيد كرام، بە شوپىنىدا نۆرەى زىندان ھات و كار كرىن لە شىركەتەك لە تەورىز، ئىتر ھىچ زانىارى و ئاگادارىيەكەم لە ھەرزىش بۆكانى دواى سالى ۱۳۳۹ نەما، بەلام دەزانم دونياى ھەرزىش بۆكان لە دواى ھەرزەتى شىخ نەك ھەر ژىر و ژوور نەبوو، بەلكو گەلىكىش خىراتر و زياتر و چاكتەر گەرا!

ديارە ئەگەر نەمر ئەحمەدى سامبەگى ئىستا مابووايە دەيتوانى سەدان قات لەمن باشتر باسى ئەو سالانە و دواترىشى بكا، بەلام لەوانەى لە بىرم ماو ھە و لەو سەردەمانەدا ھاوپۆل بووين، يەكيان كاك حسىنى عەبدوللاھىيە كە دەبى بىرەو ھەرى زۆر چاكي ئەو سالانەى ھەبى. كاك رەحمانى مەمەدىانىش ھاوپۆلم بوو و ئىستا خەرىكى لىكۆلېنەو ھە مېژووى بۆكانە؛ ئەويش دەبى زانىارى باشى ئەو سالانەى ھەبى، بەتايبەت كە دواتر لە ئىدارەى ئاموزش و پەرورەشدا كارى دەكرد و

ماوهیه‌کیش ڕاهنومای سپای دانیش بوو و ده‌بج زۆر شت له وەرزشی قوتابخانه‌ی گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان بزانی. ئەوه‌ش بواریکی گرن‌گه و ده‌بی بزانی له گونده‌کان‌دا بارودۆخی وەرزش چۆن بوو. ئەوه‌نده‌ی من له بیرمه له گوندی باغ‌لۆوجه و بوغده‌که‌ندی و سه‌را که‌ره‌سه‌یه‌کی ئەوتۆی وەرزشی لێ‌نه‌بوو. له باغ‌لۆوجه توپمان به‌ په‌رۆ و گۆره‌ویه‌کۆن دروست ده‌کرد و له‌گه‌ل قوتابیه‌کان «قاری فه‌قینیان» مان پێده‌کرد. توپیکیشمان هه‌بوو جاروباره له‌به‌ر دهم قوتابخانه‌که‌ فووتباڵمان ده‌کرد. جا ئەوه کی کرپووی، نازانم.

له‌ هاورپێانی سه‌رده‌می مندالیم کاک‌ه‌سه‌ن ئە‌یووب‌زاده‌م له‌ بیره‌ والیبالی زۆر چاک ده‌کرد. له‌به‌ر دهم مالی حاجی‌هه‌مه‌ره‌حیم‌خانی دادخوا که‌ ماوه‌یه‌کیش پادگان و پاشان مه‌درسه‌ بوو، والیبالمان ده‌کرد، یارییه‌کی زۆر گه‌رم‌وگور که‌ خه‌لکیکی زۆری هاوته‌مه‌نمان تیندا به‌شدار ده‌بوون، به‌لام به‌داخوه‌ ناوه‌کانیانم له‌ بیر نه‌ماوه. مالی خوالی‌خۆش‌بوو حاجی‌هه‌مه‌سال‌حی مه‌مه‌دیش له‌سه‌ر خیابانی سه‌قز ڕووبه‌ڕووی دوخانیاتی کۆن، زه‌وییه‌کیان هه‌بوو که‌ ده‌وره‌که‌ی دیوار بوو و دواتر مالیان تیندا دروست‌کرد. ئیمه‌ چه‌ند خزم و دۆست و براده‌ری کاک‌ه‌زیز مه‌مه‌دی له‌سه‌ر ئەو زه‌وییه‌ بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر والیبالمان ده‌کرد. ماوه‌یه‌کیش له‌گه‌ل کاک‌زاهید و کاک‌ره‌ئووف‌زیایی له‌هه‌وشی مالی کاک‌ناجی، توپری والیبالمان هه‌لبه‌ستبوو و والیبالمان ده‌کرد. من خولیا‌ی والیبالمان هه‌بوو و لێ‌تیر نه‌ده‌بووم. هاورپێکانی دیکه‌شم هه‌ر وا بوون و ئیواران تا چاومان توپه‌که‌ی بدیتبایه‌ ده‌ستمان له‌ یاری کردن هه‌لنه‌ده‌گرت.

پێویسته‌ ئەوه‌ش بلیم له‌ سالانی‌که‌دا که‌ من قوتابی قوتابخانه‌ بووم، ڕێزدار‌عه‌لی‌هه‌بیب‌زاده‌ ده‌ورپێکی گه‌لیک‌باشی ده‌بینی له‌ کار و چالاکی‌ غه‌یره‌ده‌رسیی مندالانی بۆکان‌دا. به‌رپرسی «پیش‌ناهه‌نگی»‌ی بۆکان بوو و له‌به‌روه‌ی که‌سه‌ئیک‌ناسراو و جیگه‌ی متمانه‌ی دایک و باوکان بوو، خه‌لک‌ئێجازه‌یان ده‌دا منداله‌کانیان له‌ژێر ده‌ستی ئەو دابن و بۆ ئێره‌وه‌ئو‌ئو‌ی بچن. وا بزانی له‌ ده‌وروبه‌ری سال‌ی ۱۳۳۷‌دا ده‌سته‌یه‌ک پیش‌ناهه‌نگی بۆکانی برد بۆ تاران بۆ «جومبووری نیونه‌ته‌وه‌یی پیش‌ناهه‌نگی»، جاریکیش ده‌سته‌یه‌ک پیش‌ناهه‌نگی مه‌هابادی بانگ‌کرد بۆ بۆکان و میوانداری کرد.

دووکانیکی پیش‌ناه‌نگیسی له دووکانه‌کانی مالی میرزا‌عه‌بدولکه‌ریمی هه‌مزهی نزیك موسافیرخانه‌ی نه‌مر میرزا‌عه‌بدول‌لافه‌تھی، کرده‌وه که‌قوتابییه‌کان به‌پویه‌یان ده‌برد و شتیان تیدا ده‌فرۆشت. منیش پیش‌ناه‌نگ بووم و له بیرمه‌گه‌لیک کاری وهرزشی پی‌ده‌کردین. ئیواره‌یه‌ک بردینی بۆ سه‌ر ناله‌شکینه، له‌وئ تا نزیك نیوه‌شه‌و ماینه‌وه و له‌لووتکه‌ی ناله‌شکینه ئاگرمان کرده‌وه، سروودیکی «پیش‌ناه‌نگی»‌ی فارسی هه‌بوو به‌ده‌وری ئاگره‌که‌دا ده‌مانخوینده‌وه: «آتش، شعله‌ برکش، شعله‌ دم فرومکش!»‌وا هه‌یه هه‌ر ئه‌ویش به‌رپرسی دانانی باشگا‌که‌ی دووکانی سه‌ید سه‌دیق بووبی. کاری وا بویرانه له‌فه‌ره‌نگی بۆکان‌دا ته‌نیا به‌و ده‌کرا.

وا هه‌یه کاک ره‌حمان موده‌رریسی سه‌رۆکی ئیداره‌ی فه‌ره‌نگ و ئه‌وقافی ئه‌و سالانه‌ی بۆکان، هه‌روه‌ها ده‌بیر و مامۆستایانی ئه‌و سه‌رده‌مانه وه‌ک کاک عوسمان محهمه‌دی و کاک یاسین حوسینی و کاک برام نه‌زه‌ری سه‌باره‌ت به‌و سالانه‌ی وهرزش له‌بۆکان شتی زۆر بزانه‌ن و جینی خۆیه‌تی پرسیاریان لی‌بکری. ته‌نانه‌ت ورده‌شت و زانیاری پچرپچریش دواتر ده‌خرینه‌وه سه‌ر یه‌ک و ده‌بن به‌میژووی چرپو‌پر.

له‌کو‌تایی دا‌بیره‌وه‌رییه‌که‌له‌کێبه‌رکینی فوتبالی بۆکان بگیرمه‌وه. من له‌تاران ده‌ژيام و خویندکاری زانکۆی ئه‌ده‌ب بووم له‌زانستگه‌ی تاران. له‌خۆپیشاندا نه‌کانی دانیشگا و یه‌که‌له‌وانه، مان‌گرتنی شیرکه‌تی واحیدی ئوتوبووسرانی تاران‌دا زۆر هه‌لسو‌وارا بووم. هاوینان ده‌گه‌رامه‌وه بۆکان. جاریکیان له‌مه‌یدانی فوتباله‌که‌ی بۆکان کێبه‌رکینی بۆکان بوو له‌گه‌ل شاریکی دیکه، له‌بیرم نییه‌ کو‌ی. بۆکان له‌دوابوو و هه‌ندیک ئالۆزی په‌یدا بوو، خه‌لگه‌که‌هه‌راهه‌رایان کرد و به‌ردیان فری‌دا، دووسێ پاسه‌بانی شاره‌بانی خه‌ریک بوون به‌باتووم له‌خه‌لک‌بدن. من هه‌له‌که‌م له‌بار زانی و دووسێ به‌ردم له‌پاسه‌بانه‌کان ئالاند! یه‌کیان چاوی پی‌م که‌وت و باتوومیکی گه‌یاندم. له‌نیو خه‌لگه‌که‌دا خۆم ون کرد، به‌لام دیار بوو هه‌ر به‌شوینم‌دا ده‌گه‌ران و ناخه‌ری دۆزیمیان‌وه و گرتیانم و بردیانم بۆ شاره‌بانی، به‌لام دوا‌یی به‌ریان‌دام.

قوتابخانه‌ی گوندی باغلووجه

من دوی دوو سالل خویندن له «دانشسرای مقدماتی» شاری ورمی، له پاییزی سالی ۱۳۴۱ (۱۹۶۲) دا بووم به ماموستا و له ئیداره‌ی فره‌هنگی بۆکان دامه‌زرام. کیشه‌ی ناسنامه و ریکه‌وتی له‌دایک‌بوونم بوونه هۆی ئه‌وه‌ی له ده‌سپینکی کرانه‌وه‌ی قوتابخانه‌کان، واته‌یه‌که‌می مانگی میهردا وه‌رنه‌گیرام و مه‌جبوور بووم ۲۵ پوژ ده‌ست رابگرم تا بگه‌مه‌ته‌مه‌نی قانونی ۱۸ سالان بۆ ماموستایی. هاورپیکانی دیکه‌م له پوژی یه‌که‌می میهره‌وه‌هه‌رکام نیردرابوونه گوندیکی ده‌روبه‌ری شار. سه‌ره‌نجام له ۱۳۴۱/۷/۲۵ (۱۹۶۲/۱۰/۱۷) دا حوکمی ماموستایی منیش ده‌رچوو و نیردرامه‌ گوندی «باغلووجه» له باشووری پوژاوا‌ی بۆکان به‌ره‌و لای سه‌قز و گه‌ورکایه‌تی.

ئهو ده‌م دوو یاسا له په‌یوه‌ندی قوتابخانه و ماموستای گونده‌کان دا په‌چاو ده‌کرا:

یه‌که‌م، کرانه‌وه و دانرانی قوتابخانه ته‌نیا به ئیجازه‌ی خاوه‌ن‌م‌لک و ئاغای گونده‌که گونجاو بوو و حکومه‌ت بۆ دانانی قوتابخانه له گونده‌کان تکای له ئاغوات ده‌کرد، به‌لام گوشاری نه‌ده‌خسته سه‌ریان، جا ئه‌وانیش ده‌ستیان ئاواله‌ بوو ریگه‌بدن یا نه‌دن قوتابخانه له گونده‌که‌یان دا بکریته‌وه.

دووهم، ئهو ماموستایانه‌ی وا تازه دامه‌زرا‌بوون ده‌نیردرانه گوندی دووره‌شار و ماموستا کونتر و خاوه‌ن پیشینه‌کان ده‌هینرانه گوندی نزیکتری شار.

باوکم له‌و ماوه‌ی ۲۵ پوژه‌ی سه‌ره‌تای سالی خویندن دا، هه‌ولی دا نه‌مر حاجی ئه‌بووبه‌کرئاغای موته‌دی ئیجازه‌ی کردنه‌وه‌ی قوتابخانه له گونده‌که‌ی خۆی، واته «کولته‌په‌ی» نزیک بۆکان - که ئیستا تیکه‌لاوی شار بووه، بدا، به‌لام ئهو که مروفتیکی گه‌لیک باشیش بوو، وه‌ک زوریکی تر له ئاغوات، نه‌یکرد گه‌رچی سالی دواتر، واته پاییزی ۱۳۴۲ ئیجازه‌که‌ی دا و ریزدار په‌حمانی محه‌مه‌دیان بوو به ماموستای.

به و پینه، عه‌لی‌باد له سالی ۱۳۴۱ و کولته‌په له سالی ۱۳۴۲ دا بوون به خاوه‌نی قوتابخانه‌ی ده‌وله‌تی.

به پیچه‌وانه، ئاغواتی ئیلخانی‌زاده هر ئه و ساله، واته پاییزی ۱۳۴۱ ئیجازه‌یان دا قوتابخانه له گوندی «عه‌لی‌باد»ی نزیک بوکان بکریته‌وه. جا له ده‌سپینکی کاری ماموستاییم‌دا، منیان ناره‌ گوندی دوورده‌ستی «باغلووجه» له ديهستانی «تورجان» که ملکی ئه‌وقاف بوو و ریژدار «جه‌عفه‌ری قزلجی» له‌وی ماموستایه‌تی ده‌کرد؛ ده‌بووایه قوتابخانه‌که له‌و ته‌حویل وهر‌بگرم و ئه‌و بیته‌وه نزیک شار و ببیته ماموستای گوندی عه‌لی‌باد.

حوکمی خووم و حوکمی کاک جه‌عفه‌رم له ئیداره‌ی فهره‌نگی بوکان وهر‌گرت، ده‌سته‌نوینیک و هه‌ندیک خرکه‌وپرکه‌ی مالم کوکرده‌وه، ماشینیکی جیپ به‌کری گرت و باغلووجه هاتم! ئه‌و دم ریگاو‌بانه‌کان زور خراپ بوون و به‌هه‌لکه‌وت نه‌بووایه ماشین ری نه‌ده‌که‌وته گوندیکی وه‌ک باغلووجه. که گه‌یشینه‌ ئاوابی‌یه‌که و کاک جه‌عفه‌ر چاوی به‌ ماشینی جیپ که‌وت، خیرایه‌ک که‌ل‌وپه‌لی خوی پیچایه‌وه و به‌هه‌مان ترۆمبیل رۆیشته‌وه بو بوکان، منیش له‌وی مامه‌وه و بووم به‌ ئاغای مودیر!

باغلووجه له‌ سه‌رده‌میکی کۆنتردا حوجره‌ی ئاوه‌دانی فه‌قیانی لی‌ببوو و له‌ زمان نه‌مر «ماموستا شیخ‌ه‌سه‌نی کازمی»م بیست که ده‌یگوت له‌و حوجره‌یه‌دا ده‌رسی خویندوو. کاک جه‌عفه‌ریش له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی خوی‌دا که پیشتره‌بلاو‌کرانه‌ته‌وه، ئاماژه به‌ ده‌رس خویندنی هه‌ندیک ئه‌ندامی بنه‌ماله‌ی تورجانی‌زاده و قزلجی له‌ باغلووجه‌ده‌کا و به‌م پینه‌ده‌بن گونده‌که خاوه‌نی حوجره‌یه‌کی ئاوه‌دان و مه‌لا و ماموستای زانا بووبی. له‌ سه‌رده‌می من‌دا ته‌نیا یه‌ک یا دوو فه‌قی لی‌بوو که ئیوانم له‌گه‌لیان زور خوش بوو، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل ماموستا‌که‌یان جه‌نابی ماموستا مه‌لا مه‌مه‌د، که قسه‌خوش و ر‌ووح‌سووک بوو تا چه‌ند سال دواتریش له‌ هام‌وشوی بوکان دا سه‌ردانی مالمانی ده‌کرد. به‌هه‌مان شیوه «فه‌قی حسین»ی خه‌لکی گونده‌که که گه‌لیک براده‌رم بوو و خوی و دایکی زه‌حمه‌تی زوریان بو ده‌کیشام، یادی هه‌موویان به‌خیر بی.

به لّام هۆكاری زیندووبونوهی ئه و بیره وه رییانه: پیزدار جه عفه ری قزلجی ماوهیهك له مه و پیش كۆپیی ئه و دوو حوكمه ی بۆ ناردم كه ئیداره ی فرههنگی ئه و دهمی بۆكان له په یوهندی قوتابخانه ی باغلووجه دا بۆ ئه و و منی دهرکردبوو. ئه و حوكمانه گهرچی شه خسین و بۆ كاك جه عفه ر و من نووسراون، به لّام نیوه رۆكه كه یان هه ندیک لایه نی میژوویی تیدایه كه بۆ نووسه رانی دواړوژی میژووی ئه و سالانه ی بۆكان كه لکیان ده بی، هه ر به و بۆنه یه وه لیژده هه ردووكیان ده خمه به رچاو و چه ند پروون کردنه وه یه کیشیان له سه ر دهنوسم.

هه ندیک پروون کردنه وه:

۱. گوندی باغلووجه له سالی ۱۳۴۱دا سه ر به بۆكان بوو و سالیك دواتر له بۆكان دابرا و خرایه سه ر شاری سه قز، منیش له گه ل بینایه ی قوتابخانه و تهخته رهش و کورسی و میز و گه سک و ئه فتاوه ی قوتابخانه كه دا، له بۆكان جیا بوومه وه و درام به ئیداره ی فرههنگی سه قز! دوو مامۆستای دیکه ی بۆکانیش وهك من كه وتنه سه ر سه قز.

۲. ئه و دهم هیشتا ناوی وه زاره تخانه ی په روه ده ی ئیران «وزارت فرهنگ و

اوقاف» بوو و وا بزنام دوو سالیك دواتر، بوو به «وزارت آموزش و پرورش».

۳. ئه و دهم هیشتا سیسته می په روه ده ی ئیران دوو قوناغی هه بوو: دهستان

(كه ۶ پۆل بوو) و ده بیستان (ئه ویش شهش پۆلی هه بوو، به لّام دابهش دهكرا به سه ر دوو «سیكل» دا: سیكل یه كه م ۳ سال و سیكل دووه میش ۳ سال). ده وره ی راهنمایی هیشتا دانه ندرابوو.

۴. هیشتا «سپاه دانش» نه هاتبووه ئاراوه؛ سالیك دواتر به شوین ئیسلاحتی

ئه رزی دا، ئه ویش دامه زرا.

۵. بۆكان له و سه رده مه دا «بخش» یکی شارستانی مه هاباد بوو و ئیداره ی

فرههنگی بۆکانیش، وهك پاشماوه ی ئیداراتی شاره كه له ژیر چاوه دیری مه هابادا به رپوه ده برا و سه رۆكانی ئیداره ی فرههنگی بۆكان له مه هاباده وه دهنیردان و

هه‌ر هه‌موویان مه‌هابادی بوون. ئه‌و سه‌ره‌وکانه خه‌لکانی باش و خزمه‌تگوزار بوون و له‌ ناویان‌دا که‌سیکی وه‌ک نه‌مر چه‌سه‌نی موده‌رریسی هه‌بوو که له‌ ماوه‌ی حکومه‌تی کۆماری کوردستان‌دا سه‌ره‌وکی ئیداره‌ بوو و خویندیش به‌ زمانی کوردی بوو. له‌ وانی دواتر ته‌نیا ناوی ئاغایانی سیدقی و په‌حمانی موده‌رریسی و ئه‌مه‌دی قازی و مه‌جدی و کامیلیم له‌ بیرماوه.

۶. سه‌ره‌وکی ئه‌و سه‌له‌ی ئیداره‌ی فه‌ره‌ه‌نگی بۆکان ئاغای چه‌سه‌نی مه‌جدی کورپی مامۆستا مه‌لا حوسینی مه‌جدی و برا چکۆله‌ی مامۆستا مه‌مه‌دی مه‌جدی، خه‌لکی مه‌هاباد بوو که ئیستا به‌داخه‌وه نه‌ماوه.

۷. یاریده‌ده‌ر، واته‌ جیگری سه‌ره‌وکی ئیداره‌که، مرۆڤیکی خۆشناو به‌ناوی ئاغای عه‌لی چه‌بیب‌زاده، برا گه‌وره‌ی دوکتۆر سه‌عه‌یدی چه‌بیب‌زاده خه‌لکی بۆکان و دراوسیی مالمان بوو، که پیتشتریش له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی ده‌رسی پێ‌گوتبووم. ناوبراو له‌و سه‌لانه‌دا به‌رپرسی به‌شی دارایی ئیداره‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و سه‌ره‌وکی به‌شی «پیش‌آه‌نگی» ی شاره‌که‌ش بوو.

۸. ئیداره‌ی فه‌ره‌ه‌نگ له‌و سه‌لانه‌دا له‌ بینایه‌یه‌کی بچوو‌ک‌دا بوو له‌ ده‌وره‌یه‌ی شێروخورشیدی کۆن، واته‌ رووبه‌رووی مالیی برایم‌ئاغای ئیلخانی‌زاده و نزیکی سینه‌ما سه‌عه‌دی، که ئه‌ویش هه‌ر ئه‌و سه‌له‌ یا سه‌لیک دواتر دروست‌کرا.

۹. قوتابخانه‌ی گوندی باغ‌لۆجه‌ ناوی «مه‌وله‌وی» بوو، گه‌رچی بۆی هه‌یه به‌ناوی مه‌وله‌وی کورده‌وه کرابی، به‌لام ئه‌وه ئه‌گه‌رێکی لاوازه و له‌و سه‌لانه‌دا جگه‌ له‌ ناوی شاعیرانی فارس وه‌ک سه‌عه‌دی و حافز و خاقانی و شتی وا، ناوی هه‌یچ کوردیک له‌ سه‌ر قوتابخانه‌کانی ناوچه‌ی ئیمه‌ دانه‌ده‌نرا؛ گه‌رچی له‌ شاری سنه قوتابخانه‌ی «مه‌وله‌ویی کورد» هه‌بوو.

۱۰. هه‌یشتا یاسای ئیسه‌لاحاتی ئه‌رزنی له‌ ئێران نه‌هاتبووه‌ گۆرپی و ئاغاوات له‌ گوند و له‌ شار ته‌واو ده‌سه‌لاتدار بوون.

۱۱. گوندی باغ‌لۆجه‌ ملکی ئه‌وقاف بوو و به‌ ئیجاره‌ ده‌درايه‌ ئاغاوات. ئیجاره‌داری ئه‌و سه‌لانه‌ی باغ‌لۆجه‌، کاکا‌غای که‌ یخوسه‌ره‌وی خاوه‌ن ملکی گوندی یه‌نگیجه‌ی نزیک بۆکان و

برا گهره‌ی که یخوسره‌وخانی که یخوسره‌وی بوو که که سایه‌تییه‌کی پووناکییر و ئەهلی کتیب‌خویندنه‌وه‌بوو، ئەوان له به‌ری دایکه‌وه‌خزمایه‌تیان له‌گه‌ڵ بنه‌ماله‌ی قازی و وه‌رگیزی ناسراوی ئیران مامۆستا محهممه‌دی قازی هه‌بوو.

۱۲. قوتابخانه‌ی باغلووجه له بینایه‌کی بچووکدا بوو که تایبته‌ت بۆ ئەو کاره‌ دروست‌کرا‌بوو، هه‌ندیک له ده‌ره‌وه‌ی گوند و نزیک قه‌لای کۆنی گونده‌که به‌ره‌و باکوور هه‌لکه‌وتبوو؛ دوو ژووری گه‌وره، یه‌ک ژووری بچووک له نیوه‌پراستیان‌دا و به‌ره‌ویانیکه هه‌بوو. من له ژووره‌ بچووکه‌که‌دا ده‌ژيام و هه‌موو قوتابییه‌کانی هه‌ر شه‌ش پۆله‌که له یه‌ک ژووردا ده‌رسیان ده‌خویند، ژووره‌که‌ی دیکه‌یان به‌تال بوو له‌به‌روه‌ی له زستان‌دا دوو ژوور گه‌رم نه‌ده‌کرا و مامۆستاش بۆ هه‌موو پۆله‌کان هه‌ر یه‌ک که‌س بوو؛ سه‌رجه‌می ژماره‌ی قوتابییه‌کان ۲۰ که‌سیک ده‌بوون.

۱۳. قه‌لای دێیه‌که له‌و سالانه‌دا لارووخا‌و بوو و که‌لکی لێ‌وه‌رنه‌ده‌گیرا، به‌لام هه‌شتا له‌سه‌ر پێ بوو، ناشزانم له‌که‌یه‌وه‌ چۆل‌کرا‌بوو؛ ده‌روازه‌که‌ی روو به‌ باشوور هه‌لکه‌وتبوو، به‌لام له‌سه‌رده‌می من‌دا ده‌رگای تێدا نه‌ما‌بوو.

۱۴. له‌گونده‌کانی ده‌روبه‌ری باغلووجه‌دا که‌متر قوتابخانه‌هه‌بوو. گوندی «بوغده‌که‌ندی» له‌باکووری باغلووجه‌ملکی حه‌مه‌دئاغای عه‌باسی، هه‌شتا قوتابخانه‌ی نه‌بوو و سالیک دواتر له‌ زستانی سالی ۱۳۴۲دا قوتابخانه‌یه‌کی بۆ دانرا و مامۆستایه‌کیان بۆ نارد که به‌داخه‌وه‌ ناویم له‌ بیر نه‌ماوه، دوا‌ی دووسی مانگ من جیگورکیم له‌گه‌ڵ کرد و له‌گوندی سه‌راوه‌ چوومه‌ ئەو‌ی و له‌چه‌قه‌خانه‌ی تاریک‌وتنۆکی مزگه‌وتی گونده‌که‌دا دامه‌زرا‌م و به‌ربوومه‌ ده‌رس گوتنه‌وه، ئەو‌یش چوو بۆ سه‌را. مندا‌له‌کانی قوتابخانه‌ له‌سه‌ر حه‌سیری گرێچنی چه‌قه‌خانه‌ داده‌نیشن و یه‌ک کورسی له‌ق‌ولۆقیشی بۆ مامۆستا هه‌بوو، پووناکایی چه‌قه‌خانه‌ ته‌نیا له‌ کونیکه‌ی سه‌ر میچه‌وه‌ دا‌بین ده‌بوو و قوتابی هه‌ژار ده‌بوایه‌ کتیبه‌که‌ له‌و تاریکاییه‌دا بخوینن. سالیک دواتر خه‌لکی گونده‌که‌ له‌ رووبه‌رووی کانی‌وی دێ و ته‌نیش‌ت مزگه‌وتی بوغده‌که‌ندی، بینایه‌کی باشیان بۆ قوتابخانه‌ دروست‌کرد. خه‌لکه‌که‌ به‌بێ حه‌قه‌ده‌ست دیواره‌کانیان هه‌لچنی و مالی ئاغا، واته‌ عه‌باسییه‌کانیش

داری داره‌ایان بۆ دابین کرد؛ ئیداره‌ی فهره‌نگیش هاته سهر سفره‌ی حازرو بازر. به‌وه ده‌لین حکومه‌تی میلیی په‌هله‌وی و ئیستا سه‌لته‌نه‌ت‌خوازه‌کان به ئاره‌زووی گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و سیستمه‌وه‌ن!

۱۵. گوندی روخواوی «شقویف» له باکووری رۆژه‌لاتی باغلووجه هه‌لکه‌وتیوو. مالی تیدا نه‌مابوو و ئاوه‌دانیش نه‌بوو. مامۆستا هه‌ژار له سه‌ره‌تای ته‌رجه‌مه‌ی شه‌ره‌فنامه‌دا ده‌نوس‌ی بنه‌ماله‌ی نه‌مر حوسین حوزنی موکریانی له بنه‌ره‌ت‌دا خه‌لکی ئه‌و گوندی شقویفه‌ بوون و پاشان مالیان چوو‌بووه مه‌هاباد.

۱۶. دوانیوه‌روانی پینج‌شه‌مه‌ له باغلووجه‌وه ده‌چوم‌وه بۆکان و ئیواره‌ی جومعه‌ یان به‌یانی شه‌مه‌ ده‌گه‌ر‌امه‌وه باغلووجه. ئه‌وه کاریکی ئه‌سته‌م بوو، ترۆمبیل به‌هه‌لکه‌وت نه‌بووایه‌ ریگه‌ی نه‌ده‌که‌وته‌دینه‌که، جاده‌بووایه‌ به‌پیشان بچم بۆ بوغه‌که‌ندی و له‌ویوه بۆ گوندی «کوچک»ی خواری و پاشان له‌سه‌ر جاده‌ی سه‌قز بۆکان چاوه‌رپی ماشینی بک بک به‌مگه‌یه‌نیه‌ شار. ئه‌وه کاری هه‌موو مامۆستایه‌کی گوند بوو. له بیرمه‌ دوانیوه‌رووی چوارشه‌مه‌یه‌ک تراکتۆریک به باغلووجه‌دا تیپه‌ر ده‌بوو، ئیتر له‌سه‌ر پینج‌شه‌مه‌ رانه‌وه‌ستام، بازم دایه‌ سه‌ر تراکتۆر و جاده‌ی سه‌قز بۆکان بگه‌وه هاتم!

۱۷. له ماوه‌یخویندن‌دا له بۆکان ببووم به‌ پیشاهه‌نگ که به ئینگلیزی پیی ده‌لین «سکاوته»، ئیستاش نازانم چ بوو و بۆچی ببووم به‌ مام سکاوته! که بوومه‌ مامۆستای باغلووجه‌ش هیشته‌ ئه‌و عیشقه‌م له سه‌ردا مابوو. چه‌ند توپ کووتالم (به‌ پارهی دایک و باوکی مندا له‌کان) کری، وه‌ستا مه‌حمودی خه‌یاتم، که پیشتر شاگردی باوکم بوو، له بۆکانه‌وه هینایه‌ باغلووجه، دوو هه‌فته له‌وی مایه‌وه و به‌رگی پیش ئاهه‌نگی بۆ هه‌موو کوره‌کان دروو! له کۆلانی دئ‌دا مه‌شقم پیده‌کردن و ده‌رسی پیشاهه‌نگیم پیده‌گوتن، له گۆره‌پانی به‌رده‌م قوتابخانه‌که‌ش فوتبالم‌ان ده‌کرد. جاریکیان کینه‌رکی توپینی قوتابییه‌کانم له‌گه‌ل کوره‌لاوی خه‌لکی گونده‌که‌ ری‌کخست، به‌لام خیرایه‌ک کۆتاییم پی‌هینا، کاکه‌لاو له‌وانه‌ بوو هه‌موو لاقوپی مندا له قوتابییه‌کان بشکینن!

۱۸. ئه‌وه‌نده‌ی له بیرم بی، قوتابخانه‌ی باغلووجه وه‌ک زۆریک له قوتابخانه‌ی

گوندهکانی ناوچه، کورانه بوو و هیچ کچیک دهرسی تینا نه دهخویند. دلنیام ئەگەر من عاقل بووایه م و له گه‌ل خه‌لکه‌که‌دا قسه‌م بکردایه، تاکوته‌رایه‌کیش بووایه کچانیان ده‌نارده قوتابخانه، به‌لام به قوربانی عه‌قل بم، ئیستاش هه‌ر نییه چ بگا به‌و سالانه‌ی ته‌مه‌ن!

۱۹. خه‌لکی گونده‌که‌که‌گه‌لیک له‌گه‌لم گولیک میه‌ره‌بان بوون و قه‌ت چاکه‌یانم له‌بیر ناچیته‌وه، زۆر جار بۆ شیو بانگیان ده‌کردمه‌ مالی خویان یا ده‌هاتنه‌ لام و منداله‌کانیش ۱۸ ماست و په‌نیر و هیلکه‌یان بۆ ده‌هینام. یادی خه‌لکه‌که‌ و منداله‌کان هه‌موویان به‌خیر بی.

ئه‌وه‌ کۆپی هه‌ر دوو حوکمه‌کانی ئیداره‌ی فه‌ره‌نگی بۆکان بۆ کاک جه‌عفه‌ری قزلی و من:

وزارت - فرهنگ

اداره‌ فرهنگ شه‌رستان مه‌هاباد
فرهنگ بۆکان

شماره ۲۰۱۹

تاریخ ۲۰۲۰/۰۷/۲۰

دایره

ضمیمه

ادای جعفر قزلی آموزگار مولوی باغلوچه

بیره‌وماره ۲۵۶۳ - ۸۸/۰۱ لایم است‌فورا‌اتاشیه وسولبق دستان را با‌لای انورسلطانی تحویل و به‌ فریعی‌لی‌آباد
عزیمت‌نوسبت با‌فتتاح دستان در‌قریه مزبور و نشر‌آگهی و ثبت‌نام دانن‌آموزان اقدام و ن‌دبجه را‌اعلام دارد - م

از طرف رئیس اداره فرهنگ بۆکان - حیدزاده

وزارت فرهنگ
اداره فرهنگ شهرستان مهاباد
فرهنگ بر ۳۴

شماره
تاریخ
دایره
ضمیمه

اشای انور سلطانی

بموجب این ابلاغ به مستمدر و آموزگار دبستان با علوجیه مشعوب میگوید تا بسته است فوراً پس حل جدید خود حرکت کلبه حوایق و اموال دبستان را از اذای چمبر فر لیبی تعویذ گرفته و ۳ نسخه صورت تعویذ و تحول را با این اداره ارسال

از طرف رئیس اداره فرهنگ بوکان - - حبیب زاده

دارد
۳۰۱۵
۶/۷/۳۵

رونوخت برای ابلاغ اذای چمبر فر لیبی ابلاغ مانتش اسطفا دبه و سوابق دبستان را با اذای انور سلطانی

تعویذ فرمائید

از طرف رئیس اداره فرهنگ بوکان - - حبیب زاده

چه تهی سهر گوندی بوغده کهندی

گوندی بوغده کهندی سهر به ديهستانی تورجانە و که وتوته لای باشووری شاری بۆکان و باکووری شاری سه قز. بوغده کهندیش وهک سهر ا و سه رچاوه و کوچکی سه ری و خواری و وا بزانه ئه حمه داواش، هه مووی ملکی هه مه دئاغای عه باسی بو، هه مه دئاغا له سه رده می کۆماری کوردستان دا دژ به کۆمار جوو لای بووه، له گونده کهی ده رکرابوو و ماله کهی کرابوو به کهی حیزبی و هه مه ره شیدخانی بانه و پیشمه رگهی بارزانیی تیدا ده ژیان.

دوای هه ره سی کۆمار و هاتنه وهی هیزی ده ولت، هه مه دئاغا له پاداشتی ئه و کاره ی دا بو ماوه ی چه ند ده وه کرایه نوینه ری شاری سه قز له مه جلیسی شوو پای ئیران. له سالی ۱۳۴۲ دا ده ولت ویستی هه مه دئاغا بکاته سه ناتوری «ئینتیخابی» ی ئوستانی کوردستان^۱ و کردیشی. بو ئه م کاره و بو ئه وهی ده نگی زیاتری بو کۆبکریته وه، گونده کانی سه رجه م ديهستانی تورجانیان، که گونده کانی هه مه دئاغا له وی هه لکه وتیوون، له بۆکان جیا کرده وه و خستیانه سه ر سه قز. منی مامۆستای باغلووجهش که وتمه سه ر ئیداره ی په روه ده ی شاری سه قز و سالی دواتر (۱۳۴۳) نێردرامه گوندی سه رای ملکی هه مان هه مه دئاغای عه باسی.

سه را گوندیکی گه وهی ئاوه دان و سه ره ری هات و چۆی ترۆمبیل بو، هه ر بۆیه ش زۆرم پیخۆش بوو له وی دایمه زریم. جگه له من مامۆستایه کی دیکه شی لئ بوو که خه لکی سه قز بوو و هه ردو کمان به دابی سه رده م له مالی ئاغادا ده ژیان، واته له دیوه خانی سمایل ئاغای کوپی هه مه داغا ژوو ریکیان پیدابووین و خواردن و خه وتنیشمان هه ر له وی بوو. مالی سمایل ئاغای گه لیک ئاوه دان و پر له میوان و

۱. ئه وه نده ی له بیرم بی ژماره ی ئه ندامانی مه جلیسی سه نای ئیران ۳۰ که سیک بوون که نیوه یان له ریگه ی به نیو هه لبژاردنه وه ده بوونه سه ناتور و نیوه ی تریان شا ده سنیشانی ده کردن. تا قمی یه که م پێیان ده گوترا سه ناتوری ئینتیخابی و تا قمی دووه میش سه ناتوری ئینتیسابی بوون.

ئۆكەر و دەست و پئوهند بوو. دوور له ئینساف دەبی ئەگەر نەئیم سمایل ئاغا و ئەمیرئاغای برای بۆ ئیمه گەلیک باش بوون و لەچاو مامۆستای گوندەکانی دیکه، ژیانیکی شاهانه و ئیحتیرامی زۆرمان هەبوو، بەلام دواى یەك دوو مانگ تیگەیشتم ماله که جیگه ی هات و چۆی زۆله کوردیکی رهئیسى ساواکی سه قز به ناوی «سهرهنگ مونسى» یه^۱ و جگه له وهش، یهك له ئۆكهرهکانیان (که نامه وئى ناوی بهینم)، مه ئمووری رهسمى ساواکه و دهورهی راهیتانی جاسووسى له ئیسرائیل بینوه. جاریک هەر ئەو کهسه، که دهیزانی سه رم له سیاسهت دهخوری و پینشتریش بانگ کراومه ته ساواک، دیاره به دهستووری هه مان ساواکی سه قز، شیعریکی کوردی پیدام و گوتی تۆ دنگت بۆ شیعر خویندنه وه باشه بۆمی بخوینه وه! که خویندمه وه هه ستم کرد لیم نزیك ده بیته وه و مایکړو فونیکى له ژیر که واکه ی دایه. ئیتر دریزهم به خویندنه وه نه!!

دواى دوو یاسى مانگ قوتابخانه یان له گوندی بوغده که ندى کرده وه که ئه ویش هەر ملکی حه مه دئاغا بوو. گەرچی بوغده که ندى له جاده دوور بوو و ده بوایه قوتابخانه که له چه قه خانه ی مزگوت بکریته وه، دیسان هەر به باشم زانی له مالى حه مه دئاغا ده رچم. خیرایه ک له گه ل ئەو مامۆستایه ی وا بۆ ئەوئى دابین کرابوو، جیگۆرکیم کرد و «سهر» ی گه وره دئى سه ر جاده م دا به «بوغده که ندى» ی دووری که م ده رتانه، که نه ک هەر مامۆستاکه، به لکوو دایک و باوکی خوشم پیتیان سه یر بوو!

به کورتى بووم به مامۆستای گوندی بوغده که ندى و له وئى دامه زرام. سه ره تا بۆ چه ند مانگ له مالى وه سته محه مه دى دارتاش ده ژيام، که دۆستى باوکم بوو، به لام بۆ به هاری سالى ۱۳۴۳ ژووریکم به کرى گرت که هی پیاویکی هه ژار بوو و

۱. هەر ئەو سه رهنگ مونسىیه ی که بوو به هۆکاری شاربه ده رکرانی من له کوردستان، کاتى که مامۆستای ده بیرستانى ۹ى ئابان بووم له شه هری ره ی نزیك تاران، ئەویش بوو به ره ئیسى ساواکی شه هری ره ی! گوايه له هەر پۆلیک که من ده رسم تیدا ده گوته وه قوتابىیه کی بانگ کردبووه ساواک و پنی گوتیوون ئەگەر فلانه که س باسى سیاسه تی کرد، به مودیری ده بیرستانه که بلین. ئیستاش که هاتومه ته ئوروپا گوايه جه ناب سه رهنگ به په نابه رى له ئالمانيا ده ژى. ده ترسم جه ناب سه رهنگ له قه بریش دا له کۆلم نه بیته وه، جا بۆیه وه سیه تم کردووه دواى مردن بمسووتین!

له دهرهوهی گوندهکه دروستی کردبوو.

له و ساله دا گهرچی ژمارهی قوتابییهکان کهم بوو و قوتابخانهکه تازه کرابوو، بهلام ساواک له کۆلم نهبووه و مامۆستایهکی دیکهیان نارده لام، که زۆرم پێ سهیر بوو. له هیچ گوندیکی دهوروبهری بۆکان و سهقز جگه له سهرا، یهک قوتابخانهش نهبوو که دوو مامۆستای ههبن؛ تهناهت ئهو گوندانهی وا قوتابی ههر شهش پۆلهکهشیان ههبوو، یهک مامۆستا بهریوهی دهبردن، بهلام بوغدهکهندی به یهک پۆلهوه بۆچی دوو مامۆستا؟ سهرهتا نهدهزانی و دواتر تیگهیشتم کارهکه ساواک کردبووی و ئهو مامۆستایهش که ناردهبوویان ئاگای لیم بێ، بهروالهت برادهری خۆم بوو و پیکهوه له ورمی دهرسمان خویندبوو، لهبهر ههر هۆیهکیش تهشریفی ببوو ساواکی! سهید ع. ق موسولمان گوتهنی، جهددی له بن دهستی بدا!

ئهو ساله قسهوباسی ئیسلاحتی ئهرزی ههبوو، بهلام بهلای ملکی حهمه دئاغادا نههاتبوو. «سپاه دانش» یش تازه دادهنرا. ههراي ئیسلاحتی ئهرزی که بهرز بوویهوه، دهنگۆی ئهوه پهیدا بوو که له ئوستانی فارس و له نیوقهشقای و بهختیاری دا بزووتنهوهی چهکدارانه ههیه و ئهرتشی شا لهویدا کوشتاریکی کردوو و سهرهلهدانهکهی داکوژاندوو. له کوردستانیش دهگوترا «چهته» پهیدا بووه، جادهکان ئهمنیهتیان نهماوو و ههر جارهی ههوالی شونینیک دههات که چهته بهسهریان دا داوه و له شونینیکیش کابرای سپای دانیشیان به بارمه گرتبوو و پاش چهند رۆژ بهریان دابوو.

ئیمه ههوالیکمان له و شتانه نهبوو و تهنیا له دهنگۆیهک زیاتر به هیچمان نهدهزانی. بهیانی رۆژیکیان له بۆکانهوه دهگهراوهوه بۆ بوغدهکهندی، تووشی خهلیکی زۆر هاتم که له بوغدهکهندییهوه دهچوون بۆ سهقز. حال و نهقل؟ دویشه و چهتهمان هاتۆته سهر، تایهیهکیان لێ ئاگر تینهرداوین و گوتویانه ئهمشه و دینهوه یا دهبن ۱۰ ههزار تمهنیان بدهینی یا مالهکانمان دهسووتین! ۱۰ ههزار تمهنی ئهو دم ئامادهکردن و دانه دهست چهته، لهکردن نهدههات.

لهگهلیان گهراوهوه سهرجاده و پیکهوه چووین بۆ سهقز. ئهوان چوون بۆ ژاندرمهری و

منیش چووم بۆ ئیداره‌ی په‌روه‌رده بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ریگه‌ی ئه‌وانه‌وه ه‌واریک بکه‌م. سه‌رۆکی ئیداره‌ی فه‌ره‌نگ نه‌مر ئاغای «فه‌ییازی»، کوردیکی سنه‌یی بوو. گوتی: «ها، بۆچه ه‌اتووی؟» گوتم چه‌ته‌مان ه‌اتوته سه‌ر. گوتی: «وتوویانه ئه‌تخوین؟!» ئیتر زانیم له‌وئ هیچ ناکرئ و گوئی بیستن نییه، چوومه‌وه بۆ لای خه‌لکه‌که. له‌ ژاندرمه‌ری به‌لینیان پیدابوون کاریک بکه‌ن.

پیکه‌وه گه‌رینه‌وه بۆ بوغده‌که‌ندی، مامۆستا که‌ی دیکه‌ش له‌وئ بوو. شه‌و له‌ ماله‌که‌ی من بووین، نانمان خوارد و نه‌خوارد، زرمه‌زرم په‌یدا بوو! ئیمه له‌ ده‌ره‌وه‌ی گونده‌که‌ له‌ به‌رزایی و نزیک ئاشی ئاور بووین. هه‌ر که زرمه‌ی پینان به‌ ده‌وری ماله‌که‌دا په‌یدا بوو، خۆمان مات کرد و بیده‌نگ ماینه‌وه. له‌ نیودئ هه‌ست و خوست هه‌بوو، ده‌نگی به‌رزیشمان ده‌بیست، به‌لام تینه‌ده‌گه‌یشتین ده‌لین چی. دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م رووناکی سه‌ری هه‌لدا، تابه‌یه‌کی دیکه‌یان ئاگر تیه‌ردابوو. که‌سیک جنیوی ده‌دا و بانگی ده‌کرد «وه‌رن وه‌یکووژینن!» به‌و زاراوه‌یه‌دا زانیم که‌سه‌که خه‌لکی ناوچه‌ی بۆکان و سه‌قز نییه و وا هه‌یه له‌ گه‌ورکایه‌تییه‌وه ه‌اتبی.

به‌یانی چووینه سه‌ردانی شوینه‌که، تابه‌ی مالی حاجی که‌ریم ناویکیان سووتاندبوو و به‌ حیسابی ئه‌وه‌ی شه‌وی پیشتریش راست چوو بوونه سه‌ر مالی ئه‌وان، ویده‌چوو کیشه‌یه‌کی شه‌خسیشیان له‌گه‌ل ئه‌و بووبی. گوتیویان سه‌به‌ی شه‌و دووباره دینه‌وه و ئه‌گه‌ر پاره‌که‌یان بۆ ئاماده‌ نه‌کرا، چی و چی ده‌که‌ن.

لای نیوه‌رۆ له‌ پادگانی سه‌قزه‌وه ه‌اتن و ده‌وری گونده‌که‌یان دا. نه‌یاند هه‌یشت که‌س بی و بچی. سه‌رتیپیکی عه‌جه‌م که‌ فه‌رمانده‌ی پادگان بوو ه‌اته نیو دی. سه‌ره‌نگ موشی سه‌رۆکی ساواکیشی له‌گه‌ل بوو. من مودیری قوتابخانه‌که‌ بووم، به‌لام هیچیان به‌ لای مندا نه‌ه‌اتن و بیلامانی هینیان به‌ کلاوم نه‌پیتوا! سه‌ره‌نگی

۱. یه‌کدوو سالیک پیش ئیستا له‌ ه‌ندنه‌ گه‌یشتمه‌ خزمه‌ت ئاغای فه‌ییازی که‌ بۆ سه‌ردانی خانمی کچی ه‌اتبوو و زۆرمان باسی ئه‌و سالانه‌ کرد. جاریکیش له‌ نه‌خۆشخانه‌یه‌کی له‌ ه‌ندن چاوم پیتی که‌وته‌وه، هه‌ردوو کمان چوو بوینه‌ لای دوکتۆری پسپۆری دل. به‌داخه‌وه هه‌والی ئه‌وه‌م پینگه‌یشت که‌ له‌ سالی ۲۰۰۹ یا ۲۰۱۰ دا کۆچی دوا‌یی کردی. یادی به‌خیز بی!

ساواک مامۆستاکه‌ی هاوڕێمی کرده دیلمانج بۆ ئەوه‌ی به فارسی وتار بۆ خه‌لکه‌که‌دا
 بدا و ئەویش بیکاته کوردی. سه‌ره‌ه‌نگ موشی خۆی کوردی سنه بوو، به‌لام له‌وی
 فارسی ده‌ترووکاند و براده‌ره‌که‌م بۆ خه‌لکه‌که‌ی ته‌رجه‌مه‌ ده‌کرد. دوا‌ی یه‌که‌دوو
 سه‌عات ئاب‌لۆقه‌ی گوند کۆتایی هات، فه‌رمانده‌ی پادگان و سه‌رۆکی ساواک که‌وته‌ن
 ڕێ برۆن. فه‌رمانده‌ی پادگان به‌ ده‌ست ئیشاره‌ی به‌ من کرد و گوتی وه‌ره‌! چوم
 بۆ لای. به‌ ڕیگه‌ی ڕۆیشتنه‌وه‌ لێم تووره‌ بوو و گوتی تۆ گوتوته‌ سپا و ده‌وله‌ت
 هیچیان له‌ ده‌ست نایه‌ و یاریده‌ی خه‌لکه‌که‌ش ناده‌ن؟ گوتم شتی وا نه‌بووه.
 گوتی نه‌خیر، بووه و چاکیش بووه، جا وه‌پیشم که‌وه‌ با برۆین! ئای له‌به‌ر ئەو
 چه‌رمه‌سه‌رییه‌ی تووشی هاتبووم! دووسێ قسه‌ی توندی کرد، به‌لام جنیوی پینه‌دام،
 ده‌نا ئەو که‌له‌گه‌رمه‌ی وا ئەو سالانه‌ بووم له‌وانه‌ بوو وه‌لامی بده‌مه‌وه‌ و ه‌هر
 له‌وی به‌رینه‌ گیانم و دوا‌ی کوتانی حیسابی، بمگرن. که‌ گه‌یشتی‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ی دێ،
 به‌تووره‌یی گوتی برۆ ون به‌ و جارێکی دیکه‌ له‌و قسانه‌ت به‌ زاری‌دا نه‌یه‌! کاکێ
 مامۆستای هاوڕێم چاکێ بۆ تیچه‌ندبووم!

هیچ‌ک‌س له‌لایه‌ن سپاوه‌ له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌دا قسه‌ی نه‌کردبوو، جا بۆیه‌ دلنیا بووم
 که‌ ئەو قسه‌یه‌ ده‌بی راسته‌وخۆ به‌ سه‌رۆکی ساواک گوترا‌ی. هاوڕێکه‌م پیش
 وتاردانی سه‌ره‌ه‌نگ موشی، نزیکه‌ی ۲۰ خوله‌ک به‌ده‌م پیاسه‌ کردنی نیو گونده‌که‌وه
 قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد. گومانی که‌میش نه‌ما‌بوو که‌ سه‌یدی براده‌رم راپۆرتی لێدا‌بووم
 ئەوه‌ش زۆر به‌لامه‌وه‌ سه‌یر بوو، نه‌ دوژمنایه‌تییه‌ک، نه‌ نیوان ناخۆشییه‌ک، نه
 قسه‌و‌باسیکمان له‌ نیوان‌دا بوو، بۆچی ده‌بی راپۆرتی لێدا‌بیتم، ئەویش به‌ درۆ؟
 ده‌نگتر زانی‌م که‌ ببوو به‌ هه‌والده‌ری ساواک و بۆ ئەم کاره‌ی پاره‌ی مانگان‌ه‌ی
 لێ‌وه‌رده‌گرتن. ته‌نانه‌ت چه‌ند سال دواتر بینایه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌ پشت ما‌لی قزلجی
 دروست ده‌کرد که‌ ده‌گوترا بۆ ساواکه‌، به‌لام به‌ناوی ئەوه‌وه‌ ئاماده‌ ده‌کرا. شو‌ڕشی
 سا‌لی ۱۳۵۷ی گه‌لانی ئێران ده‌زگای ساواکی ڕوو‌خاند و بینایه‌ی کاکه‌ سه‌یدیش
 به‌نا‌ته‌واوی مایه‌وه‌، به‌لام دوا‌ی چه‌ند سا‌لیک له‌ژێر سایه‌ی مه‌لاکان‌دا ته‌واوی کرد و
 به‌ فه‌رمی بوو به‌ هی خۆی! دا‌لده‌ی من و خواعالم چه‌ند که‌سی دیکه‌شی شینواند و

مالی خوی پی ئاوه‌دان کرده‌وه. چەند مانگ دواى ئەم ڕووداوه لەگەڵ مامۆستایانی دیکه‌ی کورد له کوردستان شاربه‌ده‌ر کرام که باسه‌که‌ی دووردریژه، به‌لام هه‌رگیز دواى ئەم شاربه‌ده‌رییه وهک خۆم لێ‌نه‌هاته‌وه له‌به‌روه‌ی هه‌ر له‌ ماوه‌ی شاربه‌ده‌رییه‌که‌دا گیرام و که‌ومه‌ زیندان، پاشانیش که ئازاد کرام نه‌یان‌ه‌یشت بچمه‌وه سه‌ر کاری پیشووم، ناچار له هه‌نده‌ران کاریکم بۆخۆم دۆزییه‌وه هه‌تا شوێرشى سالی ۱۳۵۷ که بۆ ماوه‌ی چوارپینچ مانگ گه‌رامه‌وه سه‌ر ئیشی مامۆستایی، ئینجا لوتفی ئیسلام شامیلی حالم بوو و وهک سه‌دان مامۆستای کوردی دیکه له‌سه‌ر کار لابرام و تا ئه‌مه‌رۆش جینگه‌ی خۆم نه‌گرتۆته‌وه.

به‌لام دريژه‌ی حیکایه‌تی چه‌ته:

شهو‌ی سینه‌م، واته دواى ڕۆیشتنی ئه‌رتەش، چەند که‌یخودایه‌کی گونده‌که به‌ ئیمه‌یان گوت ئیوه شه‌و ڕۆنه‌وه بۆ بۆکان و سه‌به‌ینی وه‌رنه‌وه. هه‌رچییه‌کم کرد رازی نه‌بوون و گوتیان چه‌ته‌کان ئه‌مشه‌ویش دینه‌وه و بوونی ئیوه‌ش هه‌یچ یارمه‌تییه‌کی ئیمه‌ نادا، ڕۆنه‌وه و ڕۆژی دوا‌یی بگه‌رینه‌وه. ئیمه‌ش ڕۆیشتن.

ڕۆژی دواتر که‌گه‌راینه‌وه نیو‌دی، هه‌والمان بیست پینش ئه‌وه‌ی چه‌ته‌کان بینه‌وه سه‌ر گونده‌که، خه‌لکی دێ بیده‌نگیک چوون سی چه‌کیان کړیوه و له‌ مالان‌دا رایانگرتوون و شه‌و له‌ هاتنه‌وه‌ی چه‌ته‌کان‌دا ده‌ستیان کردۆته‌وه، یه‌ک له‌ چه‌ته‌کانیان بریندار کردووه. به‌یانی به‌شوینی خوینی ڕژاوی له‌شی جه‌نابی چه‌ته‌دا زاندره‌که برده‌بوویانه نیو قورغی نزیک مالان و له‌ویوه ڕۆیشتبوون. من ماوه‌یه‌ک دواتر ته‌نانه‌ت ناوی چه‌ته‌ی برینداریشم بیسته‌وه و گوتیان دواى یه‌ک‌دوو ڕۆژ مردووه، به‌لام کاتی که چه‌ته‌کان زانیبوویان خه‌لکه‌که چه‌کیان هه‌یه و ده‌ست ده‌که‌نه‌وه، که‌سیکیشیان لێ کوژرابوو، چیتر نه‌هاتنه‌وه و گوند هه‌یور بوویه‌وه.

نه‌هاتنه‌وه‌ی چه‌ته‌باش بوو، به‌لام شتی خراپتری به‌دوادا هات! ژاندرمه‌ری سه‌قز به‌ناوی پارێزگاری کردنه‌وه ۷ یا ۸ ژاندرمی کرده سه‌ر گونده‌که و له‌وی له‌ مالی خه‌لکه‌دا نیشته‌جینی کردن. ئیمه‌ ڕۆژانه ژاندرمه‌کانمان ده‌دیتن. ژاندرمه‌ له‌ ترسی خویان

به پۆژدا نه بووايه له كون نه دههاتنه دهر و شهوانهش چه كه كانيان ده دايه كورپه لاوى گوند كيشكى پى بديرن، جه نابی خوشيان لى ده خه وتن! خواردنى سى ژمه شيان ده بووايه خه لكه كه بۆ دابين بكه ن! حيكايى ئه وان عه ينووبيللا حيكايه تى چيروكى «چوب بدست هاى ورزىل» ى غوه لام حوسىنى ساعيدى بوو، به رازكوژه كان زيانيان له به رازه كان زياتر بوو! ماوه ى رهنه گه دوومانگيش ئه و مفته خورانه له سه ر زگى خه لكى هه ژارى بوغه كه ندى له وه پان و زيانيان گه لىك زياتر بوو له زيانى تايه ئاگر تيبه ردا نه كه. ئه وه داكوكى كردنى ئه رتهش و ژاندرمى شاهه نشاهى بوو له خه لك!

تا كوتايى خويندىنى ئه و سالة ئيمه له گونده كه دا مابنه وه و چه ته نه گه پانه وه. سالى دواتریش من شاربه دهر كرام و هه ر له كوردستان نه مام، به لام بيستمه وه كه دواتریش چه ته نه هاتبو نه وه سه ر گونده كه. به گشتى ديارده ى چه ته گه رى له و سالانه دا له كوردستان زۆر به هيز نه بوو و وا هه يه يه كه دوو رووداويكى ئه و چه شنه نه بى دوويات نه بووبيته وه. كوردستان ناوچه يه ك بوو تيكه لاوى سياسه ت، له وى دا چه ته به واتا گشتيبه كه ى يا سه رى هه لئه ده دا يا ئه گه ر سه ريشى هه لئدايه، گولى نه ده كرد. دژايه يتى رژيم له كوردستان به پيچه وانه ى شوينه كانى ديكه ى ئيران، شيوازى حيزبى و سياسى هه بوو و ته نانه ت ئه و ئاغايانه ى وا زه وى و گونديان لى دابهش كرابوو به ره و ئه و ديارده يه نه ده چوون. ئه وان زياتر خه ريكي خه باتى سياسى و چه كدارى بوون، زۆر به يان روويان له باشوورى كوردستان كردبوو و وهك پيشمه رگه چووبوونه نيو ريزه كانى شوڤشى ئه يلووله وه. هه ر له ئاغواتى ده وره بيه رى بۆكان كاك سه عدى موهته دى، كاك سه لاحوددينى موهته دى، كاك محهمه د و كاك سه سه نى ئيلخانى زاده، چه ند كه س له و ئاغواته بوون كه چووبوونه باشوورى كوردستان و كه سانى وهك قاسم ئاغا و ئه بووبه كر ئاغاى موهته دى و برايم ئاغاى ئيلخانى زاده و چه ند كه سى ديكه شيان گيرابوون و له زيندانى «فلك الافلاك» ى خوره م ئاوا زيندانى كرابوون.

نيازم ئه وه يه بلیم ئه م رووداوه تاكو ته رايانه نه يانده توانى مۆرى خويان

له‌سه‌ر میژووی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی ئه‌و سالانه‌ی کوردستان بده‌ن و ئه‌گه‌ر وه‌ک بَلَقِیک سه‌ریان هه‌لبدایه، خیرایه‌ک له‌ژێر گوشاری سیاسه‌تی راسته‌قینه و خه‌باتی حه‌ق‌خوازانه‌دا ده‌توقین و تیداده‌چوون، که‌ه‌رواش بوو و ئیمه‌ ماوه‌ی دووسی سالی‌ک دوا‌ی ئه‌م رووداوه‌ هه‌والی هاتنی پێشمه‌رگه‌کانی حیزبی دیموکراتی کوردستان، رێبه‌رایه‌تی شو‌ر‌ش‌گێرمان بو‌ ناوچه‌که‌ بیست. ماوه‌یه‌کی که‌م دوا‌ی ئه‌و رووداوانه، چیا‌ی حاجی‌کیمی گوندی قه‌ره‌گوێزی نه‌ چهندان له‌ بوغده‌که‌ندی دوور، بوو به‌ مه‌کۆی شو‌ر‌ه‌لاوانی شو‌ر‌ش‌گێری کوردستان، که‌ خوینیشیان هه‌ر له‌م ناوچه‌یه‌دا پێشکه‌ش به‌ خاکی نیشتمان کرد.

دوورخرانهوهی من له گه‌ل مامۆستایانی بۆکان و موکریان

هاوینی سالی ۱۳۴۴ بوو. مامۆستای گوندی بوغدهکه‌ندی بووم، سه‌ر به‌شاری سه‌قز. سالیکی پیشتر، ديهستانی تورجان له بۆکان جیا کرابوو و که‌وتبووه سه‌ر سه‌قز، ئيمه‌ش سی مامۆستای بۆکانی گونده‌کانی ديهستانی تورجان له بۆکانه‌وه خرابوینه سه‌ر ئیداره‌ی په‌روه‌ده‌ی سه‌قز.

له‌کۆتاییه‌کانی ئه‌و هاوینه‌دا، له‌ورمى خه‌ریکی ئيمتیحانی دیپلومی ئه‌ده‌بی به‌شيوه‌ی داوته‌له‌بی بووم و له‌گه‌ل یه‌کدوو هاوڕێی خۆم له‌موسافیرخانه‌یه‌ک ده‌ژیاين. هه‌والمان بیست که‌ ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ مامۆستایانی ناوچه‌ی موکریان، به‌تایبه‌ت شاری مه‌هاباد، ته‌بعید کراونه‌ته‌شاره‌کانی عه‌جه‌مستان. دواى ئيمتیحانه‌کان کاتی گه‌رامه‌وه‌ بۆکان، هه‌ر له‌ رۆژی یه‌که‌م‌دا فه‌رمانبه‌ریکی ئیداره‌ی په‌روه‌ده‌ نامه‌یه‌کی وه‌زاره‌تی ئاموزش و په‌روه‌رشى دایه‌ ده‌ستم، که‌ خویندمه‌وه‌ بۆم ده‌رکه‌وت جه‌نابیشم یه‌کیکم له‌ ته‌بعیدییه‌کان! نامه‌که‌ مۆر و ئيمزای خانم «فه‌رۆخ‌پروو پارسا»، جیگری وه‌زیری په‌روه‌ده‌ی ئیرانی پێوه‌بوو و به‌و پێیه‌ ئیداراتی ناوچه‌یی ده‌سه‌لاتیکی راسته‌وخۆیان له‌ کاره‌که‌دا نه‌بوو، گه‌رچی بریاره‌که‌ی وه‌زاره‌تیش ده‌بی له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌وال و باس و پيشنیاری «حیفازه‌ت»، واته‌ به‌شى ئاسایشی ئیداره‌ خۆجی‌یه‌کان و پيشنیاری ساواکی شوینیکی وه‌ک سه‌قز و مه‌هاباد درابن.

ئهو ده‌م سه‌رۆکی ئیداره‌ی په‌روه‌ده‌ی سه‌قز ئاغای «فه‌بیازی» بوو، که‌ ۴۷ سال دواتر له‌ له‌نده‌ن چاوم پێی که‌وته‌وه‌، مرقۆیکی به‌رپز و له‌به‌ردلان که‌ سالی پار کۆچی دوا‌یی کرد. سه‌رۆکی ئیداره‌ی په‌روه‌ده‌ی بۆکانیش کاک‌حه‌سه‌نی مه‌جدی بوو، که‌ ئیستا ئه‌ویش نه‌ماوه‌ و جیگره‌که‌شى حاجی‌عه‌لی‌حه‌بیب‌زاده‌ بوو که‌ به‌خته‌وه‌رانه‌ ئیستا ماوه‌ و له‌ بۆکان ده‌ژی. من ده‌ورو به‌ری سالیکی پیشتر (واته‌ ۱۳۴۲ - ۴۳) که‌ فه‌رمانبه‌ری په‌روه‌ده‌ی بۆکان بووم و له‌ گوندی باغ‌لۆوجه‌ ده‌رسم ده‌گوته‌وه‌، بێ‌عه‌ق‌لیم کردبوو و له‌ وه‌لامی نامه‌یه‌کی ئیداری کاک‌حه‌سه‌نی مه‌جدی‌دا

بۆم نووسیویو «ههتا بژیم له خزمهتکردنی کوردستانی گهوره دریغی ناکهم» و شتی لهو چهشنه. لاوییهتی و بیئهمونی و کهلهگه رمیی ئه و سالانه و دۆخی سیاسی کوردستان کاری کردبووه سهه میثسکم و گه مژانه وامزانیبوو دهکری ههمو شت بلیم و بنووسم!

ئیداره‌ی پهروه‌ده‌ی به‌خشی بۆکان له ژیر چاوه‌دیری شارستانی مه‌هابادا بوو، نامه‌که میان نارده‌بوو بۆ ئیداره‌ی پهروه‌ده‌ی مه‌هاباد که سه‌رۆکه‌که‌ی خۆجیی نه‌بوو و ناوی «موحسین» بوو. دیاره ئه‌وانیش ده‌بی نارده‌بیتانه‌ته ساواکی مه‌هاباد. ئه‌وه‌ش به‌و نیشانه‌یه‌دا ده‌زانم که کاره‌که‌م لی گه‌وره ببووه و بازپه‌سیک له پهروه‌ده‌ی مه‌هاباده‌وه نیردارایه بۆکان بۆ ئه‌وه‌ی له مه‌سه‌له‌که بکۆلیته‌وه. به‌هه‌لکه‌وت، بازپه‌س (که‌ و بزانه ناوی ئاغای «گولجه‌بینی» بوو)، به‌خزمی مه‌رحومی حاجی حه‌مه‌سالی محهمه‌دی ده‌رچوو و میوانی ئه‌وانیش بوو. حاجی حه‌مه‌ساله‌ که‌له‌پیاویکی عاقل و زانا و ئامۆزای دایکم و باوکم بوو و منیش ریزی زۆرم لی ده‌گرت. مه‌سه‌له‌که‌ به‌ هیمه‌تی ئه‌و و بازپه‌سه‌که، ته‌نانه‌ت به‌بی چاوپیکه‌وتنی من چاره‌سه‌رکرا و درێژه‌ی نه‌کیشا، به‌لام نه‌زمانی بازپه‌سه‌که چی بۆ ئیداره نووسیویو گه‌رچی دلنیام لای منی به‌رنه‌دابوو. کاتی له بوغده‌که‌ندی گه‌رامه‌وه بۆکان هه‌ندیک لومه و سه‌رکونه‌ی باوکم نه‌بی هیچ نه‌مابوو! ئیداره‌ی پهروه‌ده‌ی مه‌هاباد شوینی مه‌سه‌له‌که‌ی نه‌گرتوه، به‌لام ساواکم لی ورووژا و دوا‌ی راگۆیزانم بۆ پهروه‌ده‌ی سه‌قز ملۆزمیکیان به‌ردا گیانم و له‌گوندی بوغده‌که‌ندی کردیانه‌هاوکار و هاومالم بۆ ئه‌وه‌ی له‌سه‌هات و چۆ و کار و کرده‌وم راپۆرتی هه‌فتانه‌یان بداتی. هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو به‌هۆکاری سه‌ره‌کی بۆ ته‌بعیدکرانم له‌ کوردستان، که‌ لی‌رده‌ا ده‌مه‌وی باسی بکه‌م، به‌لام با ئه‌وه‌ش بلیم من هیچ گله‌یی‌یه‌که‌م له‌ کاک حه‌سه‌نی مه‌جدی نییه. نامه‌یه‌که‌ وه‌ک ئه‌و نامه‌یه‌ی من نووسیویوم، بۆ هه‌ر ئیداره‌یه‌کی دیکه‌ی ده‌وله‌تیش بنیردرايه، سه‌رۆکه‌که‌ی هه‌مان کاری ده‌کرد که‌ ئه‌و کردی، واته‌ ناردی بۆ پهروه‌ده‌ی مه‌هاباد.

بارودۆخی سیاسی رۆژ، سه‌ره‌تاکانی شوپشی ئه‌یلوول له‌ باشوور؛ چوونی گه‌لیک لاوانی خه‌باتکار له‌ موکریان و به‌گشتی له‌ رۆژه‌لاتی کوردستانه‌وه‌ بۆ

باشوور؛ داندراڤی رادیوی کوردیی کرمانشان؛ بلاووبوونەوهی رۆژنامەیی کوردستان، که سەرەرای ئەوهی ساواک سەرپەرشتیی دەرچوونی دەکرد، گەلیک شیعر و بابەتی نەتەوایەتی تیدا بلاوودەبۆوه^۱ و ئەمانە بەسەر یەکه‌وه که سێکی وەک منیان بە پیشینەیی سیاسی بنەمالەوه خستبووه سەر هەوا و بە شیوەیەکم لێهاتبوو که له قوناغیکدا فەقی یان مەلایەکی نەناسراو له گوندی بوغده‌که‌ندی هاته سەردانم و بەلێنی هاوکاریی له‌گەڵ حیزبی دیموکراتی لێوه‌رگرتم، ناویکی نەپینیشی بۆ پەيوەندییەکانی دوا‌رۆژمان پێدام، که بەهۆی تەبەید و دوورخاڤەوه‌م له ناوچه‌که، درێژەیی نەبوو و ئیستا له بیرم نییه ئەو که‌سه کێ بوو و له‌سەر چ ئەساسێک هات بۆلام؟ پێشتریش کاتی له باغلووچه بووم، هەندی‌ک دەرگەتەر و کاغەز و قەلەمم بۆ فەقیکانی حوجرەیی گوندەکه کرابوو و له‌سەر هەموو دەرگەتەرەکان ئەم دوو فەرەدی حاجی قادری کۆییم نووسیبوو که دەلێ: «کتێب و دەرگەتەر و تاریخ و کاغەز/ بە‌کوردی گەر بنووسرایە زەمانی، مەلا و میر و شیخ و پادشامان/ هەتا مەحشەر دەما ناوونیشانی».

بگەرێمەوه سەر باسی نامەکه‌ی وەزارەتی پەرورده و تەبەیدەکه‌م: پرسیار، پرسیار، کێی دیکه تەبەید کراوه؟ تیگە‌یشتەم له بۆکان ئێمه سێ که‌س بووین: نەمر مەمەدی ئەشعەری، کاک عەبدولواحید سەعیدی و ئیتر تەواوا! کاک مەمەد درابوو بە شاری مەحەللات (له‌وێشەوه بۆ بە‌خشی «دلیجان»ی سەر رێگای قوم - ئیسفەهان)؛ کاک عەبدولواحید درابوو بە شاری قەزوین و منیش بە شاری ئەراک که له قەدیمدا پێی دەگوترا سولتانا‌باد.

له سەقزیش کاک نەسروللای تاهیری (ئاغەنە‌سی)، که مرۆ‌قیکی گەلیک بە‌رێز و خاوه‌ن شە‌خسییەت بوو، نێردرابوو قەزوین، بە‌لام له مەهاباد سەرجه‌م دەبیرانی دەبیرستان و چەند مامۆستای قوتابخانەیی سەرەتاییش تەبەید کرابوون.

۱. بۆ نمونە، ئەم شیعرە مەشهورەیی کامەران موکری له رۆژنامە‌که‌دا بلاووبۆوه که من له‌بەرم کردبوو:

ئاگر بە تۆزێ ئاو کوژایەوه/ گۆل بە بای شەمال سەری نایەوه
 بە‌لام ژێله‌مووی تیکۆشانی کورد/ پاش هەزاران ئاو هەلگیرسایەوه

همومومان راگو یزرا بووینه شاره کانی ئوستانی مه رکه زی له قه زوینه وه تا ئه راک و مه حه للات و خومه ین و ته فریش. سالیک پیش ئیمه ش ده سته یه ک ماموستای بانه یی که یه کیان کاک هاشم که ریمی بو، نیردرا بوونه ئوستانی لورستان و له ئیمه وه دوور نه بوون. سالیک دواتریش ئهم کاره در یژه ی کیشا و خه لکانیکی دیکه له کوردستان دوورخرانه وه. به و پنییه، ده رکه وت کاره که سیاسه تیکی دارژاو و بهرنامه بو دانراوی سیاسی و ئه منییه تیی رژیمی شا له کوردستان بو، نه ک هه لکه وتیکی ساکار.

هۆکاری مه سه له که گه رچی به ته وا وه تی روون نه بوو، به لام به ئاشکرا پیوه ندیی به شوپشی ئه یلوول له باشووری کوردستان و سه ره له دانی هه ستی نه ته وایه تی له نیو لاوان و پوونا کبیرانی کورد له ئیران هه بوو. وه زاره تی په ره ورده ده یگوت ئه وه ته بعید نییه و مافی ئه وه شتان نییه پی بلین ته بعید! به حیسابی ئه وان، کاره که راگواستنیکی ئاسایی بوو و هیچی تر، دیاره ئه وه ش درۆیه کی زه ق بوو، ده نا چۆن ده کری سه رجه م چل که س ده بییری ده بیرستانی شاریکی وه ک مه هاباد پیکه وه راگو یزیرین و تاقه یه ک که سیان نه مینی، له و ۴۰ که سه ش ۳۹ یان کورد بن! ئه ی بوچی له شاره غه یره کورده کانی بن گویی مه هابادا کاری وایان نه ده کرد؟

وه ک گوتم، من که وتبوومه شاری ئه راک که شاریکی گه وره بوو، به لام ئه و دم که ره سه ی هات و چۆ، که م بوو و چوون بو شوینیکی وا چه په ک له بوکانه وه هاسان نه بوو. ئه و دم بوکان ته نانه ت ئوتو بووسی راسته وخوی بو تارانیش نه بوو. ده بووایه روژیک بچه ته ور یز سه به ی بچم بو تاران و روژی دوا یی به شاری قومدا بچم بو ئه راک. کاکم له و کاته دا چو بوو بو تاران بو کرینی که ل و په لی دووکان. به مه سه له که ی زانیبوو و هه والی نار دبوو بی بو تاران، بزانی چ ده که ین. نامه یه کم له پوورزایه کی خۆم له سه قز (کاک محه مه ده ئه مین هۆشمه ند) وه رگرت بو سه ناتۆر «محه مه دی عه باسی» که پیشتریش ماموستای دوو گوندی ئه و (سه را و بوغده کهندی) بووم و چووم بو تاران. کاکم له گه لم نه هات و به ته نیا چووم بو مالی حه مه دئاغا، کاک ئه میری کوری حه مه دئاغا زۆری قه در گرتم. حه مه دئاغاش گوتی

ئەگەر کیشەى سیاسى نەبى بۆت جى به جى دەكەم، بەلام ئەگەر سیاسى بى هیچم له دەست نایە و خۆى له قەرە نادەم؛ هەندیکیش گلەیی و بناشتى کرد که لاوهکان بۆچی وا دەکن و دەست هەلناگرن؟ دیار بوو کارەکه بەراستى له دەسهلاتى ئەودا نەبوو و ئەزىت کردنى ئەو و خۆم بى سوود بوو، ئیتر نەچومەوه بۆ لای.

کاکم کەسى وای نەدەناسى یارمەتى لى بخوازىن. بردمى بۆ لای شاعیرى شەهید «سەعید سولتان پوور» کە مالهکەى له لای مەیدانى ژاله و کۆکاکۆلا بوو له تاران. سەعید نامەیهکی پێدام بۆ کەسێک له وهزارەتى فەرهنگ که دۆستى بوو. ئەویش هەمان وهلامى حەمەدئاغای پێدامەوه: سیاسى نەبى بۆت جى به جى دەكەم، دەنا گلەیی مەکه! واتە ئەویش هیچ.

نامەیهکم نووسى و بردم بۆ وهزارەتى فەرهنگ و یستم بیدەم به «فەروخ پووی پارسا». گوتیان راستەوخۆ نابى و دەبى بیدەى به بەرپرسى دەفتهرەکهى. کۆلم نەدا و بەیانى زووی رۆژى دوایى چوومەوه وهزارەت، که ترومبیلی پارسا هات و یستم بچم نامەکهى بدەمى، پێشيان پێگرتم و نەیانەهشت ببینم نامەکهشیان له دەست سەندم. له وهلامدا گوتیان ئەوه «مەسلەهەتى ئیدارى» یه و هیچ چاریکت نییه جگه له چوون یا ئیستیعفا! تەواو بوو، زانیم دەبى بچم. بلیتى ئوتوبووسم وەرگرت و چووم.

پیش رۆیشتن، کاکم بردمى بۆ لای «حاجى مەخمەلیان» ناویک، که دووکاندار بوو له خیابانى ناسرخوسرەو. حاجییەک بوو کراسى مارکی «مەخمەلیان» ی دروست دەکرد، کاکیشم له بۆکان دەیفروشتن، برەویشى زۆر بوو. کابرا گەلیک دژبەر و داخ له دللى رژیمی شا بوو، بەلام هیچی له دەست نەدەهات و تەنانەت نەیدەتوانى خۆى زۆر دەربخا. گوتى باش وایه قبوولى مەسەلهکه بکەى و بچى؛ له م چەشنە کارانەدا دۆستایەتى و پارتى بازى کەلکی نییه. نامەیهکی پێدام بۆ دووکاندارێکی ئەراکی گوتى ئەگەر پارە و پوولت و یست یا له غەریبى دا پێداویستییهکت هەبوو بچۆ لای

ئو که سه که تهرهف حیسابمانه و له م باره‌یه‌وه ناگای لیت ده‌بی. ۱. رۆیشتم.
له بۆکان و سه‌قز مامۆستای گوند بووم و خه‌می ئه‌وه‌م بوو له ئه‌راکیش بمیژنه
گوند، به‌لام باش بوو به‌بی داواکاریی خۆم له قوتابخانه‌ی «سپه‌هدار» له ناوچه‌یه‌کی
هه‌ژاری شاری دا‌ایانام و له‌وئ بووم به مامۆستای پۆلی دووه‌م. ئه‌وانی دیکه‌شیان
هه‌ر له شاره‌کان دا راگرتبوو و که‌سیان نه‌ناردبووه دئ، دیاربوو کۆنتروڵ و
چاوه‌دی‌رییان له شاره‌کان دا باشتتر بۆ ده‌کرا. گه‌رامه‌وه بۆکان و هه‌ندی‌ک که‌ل‌وپه‌لی
مالم پینچایه‌وه و به‌گریانی دایک و خوشک و دل‌پیری باوک و برا له مال چوومه
ده‌ری. چه‌ند دۆستی خۆشه‌ویست تا ته‌وری‌ز له‌گه‌لم هاتن، شه‌و له ته‌وری‌ز چووین
بۆ باریک بۆ عاره‌ق‌خواردنه‌وه و به‌یانی من به‌ره‌و تاران و ئه‌وانیش به‌ره‌و بۆکان
وه‌ری‌که‌وتین.

چوومه ئه‌راک. مالم له نزی‌ک مه‌درسه‌که به‌کری گرت. شه‌هید سادقی
شه‌ره‌فکه‌ندیش هه‌ر نیرد‌رابوو ئه‌راک، ئه‌ویش له‌و مال‌ه‌دا که سی ده‌سته
خانوبه‌ره‌ی تیدا بوو ده‌سته‌یه‌کی به‌کری گرتبوو. ده‌سته خانووه‌که‌ی دیکه، هی
ژن و می‌ردیکی ئه‌راکی بوو هه‌ردووکیان مامۆستای قوتابخانه بوون. هه‌ر سی
ماله‌کان یه‌ک چه‌وش و یه‌ک ته‌والیتیان هه‌بوو. ژنه مامۆستای دراوسیمان دووگیان
بوو؛ خوشکه چکۆله‌که‌ی که له ده‌بیرستان ده‌رسی ده‌خویند، بۆ ناگاداری کردن
له خوشکی دووگیان ماوه‌یه‌ک له‌گه‌ل ئه‌وان ده‌ژیا. بۆچی عاشقی کچه نه‌بووم؟ چ
عاشقی‌ک! هه‌ر ده‌رسی قوتابخانه ته‌واو ده‌بوو و نه‌ده‌بوو به‌هه‌لینگان ده‌چوومه‌وه
مالی و به‌چوارچاو سه‌یری ده‌رگام ده‌کرد گراوییه‌که‌م له قوتابخانه بگه‌ریته‌وه.
ئه‌گه‌ر رۆژیک نه‌مدی‌بایه‌ شیت ده‌بووم. به‌بیانوی قاپ و که‌وچک شتته‌وه ده‌هاته
سه‌ر چه‌وزی نیوه‌راستی چه‌وشه‌که و منیش وه‌ک ئه‌ستیره‌ناسی چاک هه‌میشه له
«په‌سه‌دخانه» دانیش‌تبووم و چاوه‌روانی هاتنی بووم، پیکه‌وه ده‌چووینه ژیرخانی
ماله‌که، به‌لام له قسه و ماچ‌وموچ به‌ولاوه‌تر نه‌ده‌چووین.

۱. مه‌خمه‌لیان و کوره‌گه‌نجه‌که‌ی له سه‌ره‌تای شو‌رشی سالی ۱۳۵۷ دا‌ ناویان که‌وتبووه ناو
ناوان، به‌لام دواتر هه‌والیان نه‌ما...

ئىوارەيه كيان كچه كه نه هاتبوو ه مال. پيشتر پنى گوتبووم دواى مه دره سه ده چى
 بۆ چه مام، به لام له بيرم نه بوو. زۆر چاوه روان بووم، نه هاته وه؛ به ربوومه گريان و
 رۆرۆ. كاك سادق له ماله كهى خويه وه گوئى لى ببوو و ديتبووى چرام هه لئه كردوو،
 له ده رگاي دا، ده رگام نه كردوه، ده مويست له په نجه ره كه وه خۆم بخمه خوارى؛
 هاوارى كرد ئه گهر ده رگا نه كه يه وه ده يشكىنم. ده رگام كردوو و راست له و كاته دا
 كچه جوانكيله كه به ساكى چه مامه وه گه رايه وه مالى، ئاو به ئاوردا كرا و منيش
 زيندوو مامه وه!

گفته بودم چو بيایى غم دل با تو بگویم
 چه بگویم، که غم از دل برود چون تو بيایى!

(سه عدی)

له و ماوه يه دا كه له ئه راک بووم، ئيمه ي تهبعيدى زۆر جار له رۆژانى هه ينى دا
 هه ر جاره ي له شارىك كۆده بوو ينه وه، به لام كۆبوونه وه كان بى نيوه رۆك بوون و
 ته نيا عاره ق خوار دنه وه و گالته و گه پ بوو هه تا ئىواره و ئينجا گه رانه وه بۆ
 شاره كان. من چه ند جار ي كيش به ته نيا چووم بۆ لاي كاك محه ممه دى ئه شعهرى كه
 له شارۆچكه ي «دليجان» ي سه ر رى گاي قوم - ئيسفه هان ده ژيا و له ئه راکه وه نزىك
 بوو. بۆ گه رانه وه ي بۆكانيش جارى وابوو ده چوومه «مه لايىر» و «هه مه دان»، ئينجا به
 «سنه» و «سه قز» دا، ده گه يشتمه وه بۆكان. جارى وابوو دوو شه و له موسافىر خانه ي
 ئه و شارانه دا ده مامه وه. يه كه م جار كه گه رامه وه بۆكان، ئه وه نده خه لكمان پيوه هات
 كه كاك چه سه نى مه جدى ره ئيسى په روه رده ي ئه و ده مى بۆكان به براده رى كى
 خۆى گوتبوو: «ده لئى ئه نوهر له شه رى سواستپۆل گه راوه ته وه ئه وه نده ي به پيره وه
 چوون!» ئه وه هيممه ته ي خه لكى شاره كه مان بوو. خه لكى بۆكان بۆ ئه م كاره گه ليك
 ئاماده بوون و له گه لى راهاتبوون. پيش ئه و سالانه ش له زۆر بۆنه ي جياوازا
 پيشوازى گه رم و گو رپان له زيندانى ئازادكراو يا خه لكانى تهبعيدكراوى ساله كانى

زووتر کردبوو.^۱ دواتر که له زیندانی‌ش هاتمه‌دهر، خه‌لکه‌که هه‌روا گه‌وره‌یی‌یان نواند، ئه‌وه‌ش سه‌ره‌پای چاوه‌دی‌یری توندوتیژی ساواک. له بیرمه‌کاتی قاسم‌ئاغای ئیلخانی‌زاده له زیندان گه‌رایه‌وه بوکان (وا بزانه‌م سالانی دوا‌ی ئی‌سلا‌حاتی ئه‌رزوی ۱۳۴۱ و ئه‌و ده‌وره‌به‌رانه‌بوو)، نیوه‌ی دوو‌کان و بازاری‌شاره‌که‌ی بو داخرا و خه‌لک به‌ده‌یان ماشین (ئه‌گه‌ر سه‌دان نه‌بووین) به‌ره‌وپیری چوون؛ من ئه‌وهم به‌چاوی خۆم بینی. پیشوازیی من له‌چاوه‌ی ئه‌و هه‌ر هه‌یچ نه‌بوو، خۆشم له‌چاوه‌ی ئه‌و «عه‌ده‌د»یک نه‌بووم، به‌لام هه‌ر ئه‌و گه‌وره‌یی‌یه‌ش که خه‌لکه‌که نواندیان له‌سه‌رم زیاد بوو. ده‌ستیان خۆش بی و هه‌روا ئازا بمیننه‌وه.

من ده‌زانه‌م ئه‌و پیشوازییه‌ی هی خۆم نه‌بوو هی ریبازه‌که‌بوو، هی دژایه‌تی‌کردنی پزیم بوو، به‌لام له‌من داخۆی ده‌رده‌خست که ئاوا له‌سه‌ر هه‌یچ و به‌بی تاوان‌شاربه‌ده‌ر کرابووم. باوکم دوا‌به‌دوا‌ی ته‌بعیدی من نه‌خۆش که‌وت و ئیتر هه‌لنه‌ستایه‌وه، دیداره‌و ئاخ‌ریشی بووم، یادی به‌خیر بی خۆشیی له‌ژیان نه‌دیت. ماوه‌ی دوو سال بوو له‌باری مالییه‌وه هه‌ندیک به‌خۆی دا‌هاتبۆوه، من بی‌وومه‌مامۆستا و حقو‌قم وه‌رده‌گرت و کاکیشم له‌سه‌ربازی گه‌رابۆوه و دوو‌کانی هه‌بوو، به‌لام ئه‌وه ته‌نیا دوو سال بوو و به‌شوینی‌دا می‌رده‌زمه‌ی ته‌بعید سواری ملمان بوو و نه‌ئو و نه‌من و نه‌هیچ که‌سی دیکه‌ی بنه‌ماله‌که‌مان خۆشییه‌کی نه‌بینی، به‌تایبه‌ت که هیشتا ته‌بعیده‌که‌م ته‌واو نه‌بوو، زیندانی به‌شوین دا‌هات! ئه‌وه‌ش پزیمی شا که ئیستا هه‌ندیک که‌س سینگی بو ده‌کو‌تن و ده‌لین له‌چاوه‌مه‌لاکانی ئیستا، زور باش بوو. ئه‌وه راسته‌، هه‌موو دیکتاتۆریک له‌حکومه‌تی ئیستای ئیران باشتره‌، به‌لام بو ئه‌وانه‌ی له‌هه‌ر دوو پزیم دا‌ژیاون و کاری سیاسییان کردووه، به‌تایبه‌ت بو کورد، ئاشکرایه هه‌ر دوو پزیمه‌که‌مله‌ور و زۆردار و کوردکوژ بوون؛ نه‌دار بی، نه‌په‌ردوو...

۱. مامۆستا هه‌مه‌ره‌ئووفی خه‌یات (ره‌ئووفی مه‌لا‌حه‌سه‌ن) له‌بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆی‌دا باسی پیشوازی‌کردنی خه‌لکی بوکان ده‌کا له‌خۆی و زیندانییه‌ ئازادکراوه‌کانی دیکه‌ی سالی ۱۳۳۲.

ئەوێش دوو وینە لە قوتابیانی گوندی بوغدهکهندی و مەدرەسەیی سپەهداری ئەراک که جەنابم مامۆستایان بوو. شەرحیانم لە پەراویژدا نووسیوه. ئەوی خوارەوه، دەستەچەپیان هی بوغدهکهندییە و دەستەپاست هی ئەراک. سەیریکی پوڵەتی قوتابییه کوردەکان بکەن لە بەراورد لەگەڵ قوتابیانی ناوچەیی هەژارنشینیی ئەراک. ئەوێ باروودۆخی قوتابی کوردە، که لە چەقەخانەیی مزگەوت و بێ کورسی و میز لەسەر حەسیری گرێچن دادەنیشان و پووناکایی قوتابخانەکەش، ئەگەر بتوانین پێی بلین «پووناکایی»، لە تاقە یەک پەنجەرەیی بچووکیی لای کەوشکەنەکەوێ دابین دەبوو و لەلای ژوورەووتر، چاوی چاوی نەدەدیت.

لەگەڵ قوتابیانی کچ و کوری پوڵی دووهمی قوتابخانەیی بوغدهکهندی، لە بەردەم چەقەخانەیی تاریک و تنوکی مزگەوتی گوندەکە، که قوتابخانەیی مندالان و چەقەخانەیی هەرزەکاران هەردووکیان بوو! سالی خویندی ۱۳۴۳ - ۴۴.

له گه ل قوتابییانی پۆلی دووه می قوتابخانه ی «سپهدار» ی ئه راک، رۆژی
۱۳۴۴/۱۲/۴.

دیاردی سه یروسه مه ره ی وا له شاره کانی ئوستانی ناوه ندیی ئیران دا زۆر بوون که ئیمه له کوردستان نه مانینیبوو. با ده سنیشانی یه کدوو نمونه بکه م بۆ ئه وه ی بلیم ئیمه له کوردستان چه نده بی ئاگا بووین له راسته قینه ی کۆمه لگا کانی دیکه ی ئیران و چون ئیرانمان ته نیا له ده لاقه ی کتیب و راگه یاندنی رۆژنامه و وتاری حیزبه کانه وه ده ناسی. بۆ نمونه، نه مانده زانی هینزی ئایینی و برۆای خه لک به رپیازی شیعه، ته نانه ت ماوه یه کی زۆر پیش دامه زرانی کۆماری ئیسلامیش، چه نده به هیز بوو و خومه ینی و مه لاکان و مامۆستا رۆژاوا یی یه کانیان چون له سالی ۱۳۵۷ دا سواری شه پۆلیک بوون که گه لیک پیشتر له ئیران دا هه لیکردبوو و ئیمه نه مانده دیت. له شاری «مه حه للات» و «خومه ین» ی په نای «قوم» تیغی ریش تاشین له دوو کانیان دا نه ده فرۆشرا و به «مکروه» ده زانرا. ته بعیدیه کانی ئه و شارانه ده بوو تیغ له شاره کانی دیکه بکرن؛ جا ده بین له شاری قوم چ خه بهر بووبن!

جاریکیان چوو بووم بۆ قه زوین بۆ مالی کاک عه بدو لوا حیدی سه عیدی. قوتابیانی پۆلی یه که می قوتابخانه یه کی سه ره تای کچان له ناوچه یه کی هه ژارنشینی شار، به

ریز دەهاتنه دەرەوه بچنەوه مالى. كچهكان تەمەنيان ۷ يا ۸ سالان بوو، بەلام تەنانەت بۆ نمونە يەك تاكهكەسيانم نەبيني دەسمال و پروسەريي بە سەرەوه نەبي، هەر هەموويان حيجابيان بە سەرەوه بوو! جا بزانه ئەم ولاتە چي بووه و ئيمەي هەژاري بە خەيال سياسي چۆن لەو راستيانهي نيۆ ئيران بيخەبەر بووين! خۆ بارودۆخي ئيستاي ئيران هەر باسيشي نەكەين لەسەر «حيجابي ئيجباري» چاكتره! كە دەچووم بۆ تاران، ئوتوبوسەكەمان لە نيوهي پريگا، دەگەيشتە شاري قوم. سەرەتا پيم سەير بوو دەمدیت دانيشتواني ئوتوبوسەكە هەر دەگەيشتینه شوينيكي تايبەت، بە بەر رويشتني ئوتوبوسەوه لەپريگدا هەلدەستانە سەري و ژناني بيحجاييش بۆ ماوهيەك دەسمالكيان دەدا بە سەرياندا. دواتر زانيم ئەوه بۆ ئەوه بوو شاري قوم و گومبەزي حەزرتي مەعسومەيان لي دەردەكەوي و بە ئيحترامي ئەو و ايان دەکرد، بەلام دياره لەو سالانەدا كەس مەجبوري بەوه نەدەکردن و ئەم خەلكە هەر بەپيي باوهری خويان وا دەجوولانەوه، ئەوانەش كە وەك من لە جيگەي خويان نەدەبزوتن، كاريان پييان نەدەبوو و نە ئەولا مۆرەي لەملا دەکرد و نە ئەميش پيگەيني بەو دەهات. هەر دوو هيژەكە لە كۆمەلگادا هەبوون و كاري خويان دەکرد. دياره بە ژماره بارستايي ئەوان زياتر بوو و لە بالانسي كوتايي هيژەكاندا دەستی ئەوان بالاتر بوو، بەلام ئيمە بەوەمان نەدەزانی و بە بۆچووني خۆمان هيژيكي مردوو يان نزیک بە مەرگ بوون و حيسابمان بۆ نەدەکردن، بەلام هەر ئەو مردووہ بي ناوونيشانە لە سالی ۱۳۵۷دا لە تابووت هاتەدەري و ئەو گۆبەندەي گيڤا كە گيڤاي و ئەو بەلایەي بەسەر ئيران هينا كە هيناي! جا بریا هەر ئيرانيش بووايه، هەموو ناوچەكە و بەشيك لە دونياي هەژاند و شلەژاند و لە بيجمي ئەلقاعيدە و ئەنسارولئيسلام و هەزار رەنگي ديكەدا دەرکەوت كە خيروبيزي بۆ چەكفرۆشە رۆژاوييەكان و ويرانی و كوشتن و مردنەكەشي بۆ ئيمە بوو.

دەچمەوه سەر باسەكە: وەزارەتي فەرھەنگ (كە وا بزائم ئەو دەم ببوو بە وەزارەتي ئامووزش و پەرورەش)، ئيجازەي گەرانەوهي كوردستاني بۆ

دهرس گوتنه وه پینه ده داین، گهرچی نازاد بووین بۆ سهردان بگه ریبینه وه کوردستان. یه کدوو سالی پیچوو تا ئیجازه ی ئه وه شیان پیداین بچین له شاره کانی نزیک تاران وهک «که رهج» و «شه هری پدهی» و «شه هریار» و «وهرامین» دهرس بلیننه وه. من سهرجه م دوو سالی ته واو له ئه راک بووم و ههر له مه دره سه ی «سپه هدار» یش دهرسم ده گوتنه وه. له گه ل دهسته یه ک مامۆستای ئه راک دا ببووم به دۆست که تا سالانیک زۆر دوا ی ئه وه وش کاتی له تاران بووم، ههر هات وچۆ ی یه کترمان ده کرد و ته نانه ت ئه وان ده هاتن بۆ بۆکان و ببوون به دۆستی بنه ماله بییمان. خه لکانیک زۆر چاک بوون، له گه ل رژیما ده بوون، به لام کاری سیاسییان نه ده کرد.

هیچ شتیکی وا نه بوو له ئه راک خۆمی پیوه خه ریک بکه م، کتیبی ئاساییم له کتیبخانه ی گشتی وهر ده گرت و ده مخویندنه وه و ئابوونه ی چه ند گوڤاری فارسیش بووم. زۆر ده چوومه سینه ما و پۆژانی هه یینیش له گه ل ئه و براده ره ئه راکییانه «دهوره» مان هه بوو ههر جاره ی ده چوینه مالی یه کیکمان. زیاتر یاری «حوکم» ده کرا، به لام دواتر پاره ی دۆراو ده درایه وه ده ست که سه که، من ئیستاش ههر فیری ئه و یارییه نه بووم! وا هه بوو والیبال و وهرزشی سووکیش بکه ین. جاروباره ده چووم بۆ تاران بۆ دیتنی فیلمیکی تازه یان شانۆیه کی نوێ، له بیرمه شانۆی «شش شخصیت در جستجوی نویسنده» ی «پییه ر ئاندیللو» م له ئه نجومه نی فره هنگی ئیران و ئیتالیا له تاران بینی و گه رامه وه ئه راک. بۆ گه لیک بۆنه ی وا ده چووم بۆ تاران.

دوا ی چه ند مانگ مانه وه له ئه راک، باوکم و خالم هاتن بۆ لام. باوکم شه لواری عه جه میی له پی کردبوو و له جیاتی پیچ وکلاره کوردییه که شی کلاریکی عه جه میی له سهردا بوو. کاتی چاوم پیی که وت هه ندیکی لی خورت بوومه وه، به و جل و به رگه وه نه مدیتبوو و ئه ویش تیندا ئاسوده نه بوو. چه ند رۆژیک له لام مایه وه. ئه و فه قیره له میانداو به ولاره تر چاوی به عه جه مستانیش نه که وتبوو و ئیستا گه یشتبوووه بنی دنیا یه! به لام ئه راک ی ئه و ده میش شتیکی وا سه یروسه مه ره نه بوو، ههر ئه وه نده بوو که له بۆکان گه وره تر بوو. خه لکه که ی زۆر ده وله مند نه بوون و کاسبی باشیان

هاوینان بوو که خه لکی ئەهواز و ئابادان ماوهی یه کدوو مانگ دههاتنه ئەوی و مالیان به کرئ دهگرت. ئەراک کوێستانی و سارد بوو و بۆ ئەوان وهک گیلان و مازندهران دهچوو، به لام ههزانتتر. دواى ههفتهیهک له گهڵ باوكم چووم بۆ تاران و لهویوه ئەوان له گهڵ خالم چوونهوه بۆکان، منیش گه رامهوه بۆ ئەراک. باوكم زۆر نهخۆش و بێواز بوو. ئەوه دواجار بوو به سههر پێوه م بینى، پاشان له جیگه دا كهوت تا ئەوهی به جی هیشتین. یادى به خیر بى، ژيانىكى پر رهنج و کلۆیى برده سههر.

له ئەراک مالیكى دیکه م به کرئ گرتبوو که هی پیریژنیکی جووله که بوو ناوی بی بی جان یان خانم جان بوو. بۆ ماوه یهک هههر دوو خوشکه که م له گه لم هاتن بۆ ئەراک و چه ند مانگ له و ماله دا له گه لم مانه وه. پیریژن له زستان دا کورسی داده نا وهک لای خۆمان. دهیگوت منداله کانم له لانکه دا گه وره کردوون، وهک باسی ده کرد عهینووبیللا لانکه و ده سرازه و بلویری لای ئیمه! زۆر ره سمى کونی لای خۆمان له کۆن دا له ناوچه ی ئەراکیش باو ببوو، به لام به گه وره بوونه وهی شار تیدا چووبوون. ده وره به ری شاره که لوپ و تورک بوون و فارس که متر بوو. لوپی ئەو ده وره به رانه له ئەراکه وه تا شاری مه لایر له گونده کان دا ده ژیان و گوندی «په ری» زیدی که ریم خانى زه ند، له ویوه دوور نه بوو و من له نیو ئوتوبووس دا چاو م پئی ده که وت. که ریم خان خزمى نزیکی ئەرده لانییه کان بوو؛ له شه ر و کیشه ی زه ندی و ئەرده لانی دا که لیک کوردی ناوچه ی سنه راگو یز رابوونه لای مه لایر و زه ندییه کانیش راگو یز رابوونه ده وره به ری سنه؛ ئیستاش زه ندییه کان له کوردستان هه ره ن. ئەوه شه ری خۆخوری کورد نه بئ هیچی دیکه ی پئ ناگوتئ! ئەوه ی که ریم خان به سههر شاری سنه ی هینا چه نگیز به سههر نیشابووری نه هیتا وه! دوو خشتی هیچ دیوارىکی به سههر یه کتره وه نه هیشت و هه ره موو ئاوه دانیه که ی له نیو برد، ئەوه ش که ریم خان که بۆ ئیرانییه کان «عادل» بوو و بۆ خۆمان به لای رۆژگار.

دیسان له بابته که لام دا، با بگه ریمه وه: کابرایه کی قه سابی جووله که کانى ئەراکیش له هه مان مالی بی بی جان خانم دا ژوو ریکی به کرئ گرتبوو، زۆر

پیاویکی تیگه‌یشتوی سیاسی بوو و گه‌لیک جار ده‌هاته ژووره‌که‌ی من و پیکه‌وه قسه‌مان ده‌کرد. مامۆستایه‌کی به‌هاییش له قوتابخانه‌که‌مان بوو، زۆر پیکه‌وه دۆست بووین، پاشان ئه‌ویش راگویزرایه تاران و له‌وئ یه‌کترمان ده‌دیت. دوی شوپشی ۱۳۵۷ ریستوورانیکی چله‌وکه‌بابی له تاران کردبووه، چهند کورپه‌لاوی خه‌لکی بۆکان کاریان بۆ ده‌کرد، ریزی زۆری ده‌گرتن و ئاگای لێیان ده‌بوو. گه‌لیک جوامیر بوو و دۆستایه‌تییه‌که‌مانی لا گرنگ بوو، ئیستا له‌هر کوئییه‌که‌یادی به‌خیز بێ.

دوی شه‌ری دووه‌می کوردستان و له ئاواره‌یی‌دا جاریک چوموه‌وه ئه‌راک بۆ لای ئه‌و براده‌رانه‌م. شناسنامه‌یه‌کی درۆینم پیویست بوو بۆ ئه‌وه‌ی له تاران و له شارواوه‌یی‌دا پیی بژیم؛ ئه‌وان بۆیان دا‌بین کردم، ده‌ستیان خۆش بێ، دۆستی چاک هه‌تا زۆر بن هه‌ر که‌مه.

دوی دوو سال کار و ژیان له ئه‌راک، له‌سه‌ر داواکاریی خۆم راگویزرامه «شه‌هری‌په‌ی» نزیک تاران. ده‌مويست بچمه تاران، به‌لام تارانیا پینه‌دام و نارديانمه شه‌هری‌په‌ی. به‌رۆژ له گوندی «ده‌وله‌تاباد»ی نیوه‌رپی تاران و په‌ی ده‌رسم ده‌گوته‌وه و مالمیش له تاران له‌لای مه‌یدانی فه‌وزیه (شه‌هناز) گرتیو، که ئیستا بوته ئیمام حوسین. ده‌وله‌تاباد ئه‌و دم گوندیکی ویران بوو، واته قه‌لایه‌ک بوو ده‌وری به دیوار گیرابوو و ماله‌کان هه‌مووی له‌نیو قه‌لاکه‌دا بوون. له ده‌ره‌وه‌ی قه‌لا دووکانیکی به‌قالی بوو و قاوه‌خانه‌یه‌ک و قوتابخانه‌که‌ی ئیمه، ئیتر هیچ. پاشماوه‌که‌ی هه‌موو هه‌ر کوره‌خانه بوو و له‌به‌ر بۆگه‌نی ئه‌و کوره‌خانه‌نه‌فه‌س‌کیشان ئه‌سته‌م بوو، بیستومه ئیستا مال و ئاپارتمان و بورجی زۆری لێ دروست‌کراوه. مودیری‌کمان بوو، قه‌ره‌چی بوو و زۆریش پیاویکی چاک و قسه‌خۆش، به‌لام بێ‌هه‌لو‌یست و ازوازی. له‌گه‌ل هه‌موو که‌س گالته‌ی ده‌کرد و نه‌یده‌توانی جیددی بێ! دره‌نگتر که ببوین به دۆستی یه‌کتر و هات‌و‌چۆی مالی یه‌کترمان هه‌بوو، بۆی گیرامه‌وه و گوتی کاتی تو هاتییه قوتابخانه‌که‌مان له به‌شی «حیف‌زه‌ت»ی ئیداره‌ی په‌روه‌ده‌ی شه‌هری‌په‌ی بانگیان کردم و گوتیان فلانی، ئه‌و مامۆستا تازه‌یه‌ی ناروومانه‌ته مه‌درسه‌که‌ت،

سیاسییه و دهبی ئاگات لینی بی بزانی له سهر که لاس چی دهکا و دهلی چی و هات و چۆی کی دهکا. منیش له وهلامدا گوتم مه نزوورتان سولتانییه؟ گوتیان به لئ. گوتم ئه و سولتانییه ی من دیتوومه ئه گهر هه موو گیانی خهنجیر بی به قه درایی سه ری په نجه م به ...نمدا ناچیته خواری! ئه وه کتیبه له خوتان گه وره کردۆته وه و به منیش ده لئین ئاگات لینی بی! کابرای قه ره چی راستی ده کرد!

به بهر کارکردن و دهرس گوتنه وه، سالی ۱۳۴۷ له چوار زانکو وهر گرام (زانکۆی ئه ده بیی زانستگه ی تاران، زانکۆی ته ربیته ده بییری تاران، زانکۆی ته ورین، رسته ی زمانی ئینگلیزی و زانکۆی ئه ده ب له زانستگه ی په هله ویی شیراز) له وه ی شیرازدا ببووم به نه فه ری چواره می کونکور، به لام کاره کم له ده وره به ری تاران بوو و مه جبوور بووم له وی بخوینم، هه رواشم کرد. به یانان دهرسم ده خویند و پاش نیوه رۆیان دهرسم ده گوته وه تا لیسانسی تاریخم وهر گرت. ئینجا چومه ده بیستانانی ۹ ی ئابان له جاده ی ئه وه به ری شه هری ره ی بۆ لای خانی ئاباد.

له باری سیاسییه وه گه لیک توندوتیژ بووم و له هه موو خۆپیشاندانه کانی زانستگه دا له پیشه وه ده رۆیشتم. له گه ل براده ریکی خۆشه ویستی بانه یی دا که دواتر بوو به دوکتور، هه میشه له ریزی پیشه وه ی هه موو مانگرتن و خۆپیشاندانیکی دانیشجووییی دا بووین، سه رمان له گیچه ل ده خورا. له مانگرتنی شیرکه تی واحیدی ئوتوبوو سهرانی تاراندا (وا بزانه می سالی ۱۳۴۸ بوو)، ده ممان زۆر له پیش بوو و ته نانه ت دروشمیک که من سازم کردبوو که وته سه ر زمانی هه مووان و نه ک هه ر خویندکاری زانکۆکان به لکوو له و رۆژانه دا خه لکی ئاسایی نیو شاری تارانیش ده یانگوته وه: «شرکت واحد دزده، مال مردمی می دزده!»

له ده بیستانیش زۆرم قسه ی سیاسی ده کرد و ته نانه ت له دهرسی میژوودا نه مده هیشت قوتابییه کان ناوی «شا» بهینن، بۆ نمونه ده بووایه له جیاتی نادرشا بلین نادر و له جیاتی ره زاشا بلین ره ز! به کورتی وه ک له فارسی دا ده لئین: «عسس

مرا بگیر!» کاریکم ده‌کرد که نه‌جامه‌که‌ی جگه له‌گیران و زیندان هیچی دیکه نه‌بوو. لایویه‌تی و شیتی (له‌هه‌ندی‌ک که‌س دا!) جه‌مسهریان لیک‌ده‌گه‌ریت‌ه‌وه.

له‌به‌ر به‌دبه‌ختی، سه‌رۆکی پیشووی ساواکی سه‌قز که‌ده‌ستی له‌ته‌بعیده‌کانی ئیمه‌دا هه‌بوو، راست له‌و ساله‌دا که‌من راگو‌یزرابوومه‌شه‌هری‌ره‌ی، ئه‌ویش ببوو سه‌رۆکی ساواکی شه‌هری‌ره‌ی! حیکایه‌تی مار و پنگه! ئه‌وه‌ته‌نانه‌ت به‌هه‌لکه‌وتیش بووبی، هه‌لکه‌وتیکی سه‌یر بوو. جه‌نابی سه‌ره‌نگ مונشی به‌ناو «کوردا»، منی به‌باشی ده‌ناسی، جاریک له‌سه‌ر خویندنه‌وه‌ی رۆژنامه‌ی «کوهستان» بانگی کردبوومه‌ساواکی سه‌قز و زۆری هه‌ره‌شه‌لی‌کردبووم و جاریکیش له‌رووداوی چه‌ته‌ی گوندی بوغده‌که‌ندی‌دا هاتبووه‌گونده‌که‌مان. مام سه‌ره‌نگ له‌هه‌رکام له‌و پۆلانه‌ی ده‌بیرستان که‌من وانه‌م تیدا ده‌گوتنه‌وه، قوتابییی‌کی بانگ کردبوو و پرسیری منی لێ‌کردبوون بۆ ئه‌وه‌ی بزانی له‌کاتی دهرس‌گوتنه‌وه‌دا چی ده‌لیم. پنی گوتبوون ئه‌گه‌ر شتیکی سیاسیم گوت ئاگاداری مودیری قوتابخانه‌که‌بکه‌نه‌وه. کابرای مودیر که‌سیکی ئیسفه‌هانی به‌رواله‌ت دۆست، به‌لام له‌بنه‌وه‌پر بوو.

هه‌ول ده‌ده‌م ناوی ئه‌و که‌سانه‌ بنوسم که‌له‌گه‌ل ئیمه‌دا ته‌بعید کرابوون، دیاره‌من خۆم چه‌ند که‌سیک نه‌بی ناوی که‌سم له‌بیر نه‌ماوه، به‌لام له‌دۆست و برادر ده‌پرسم. هیوادارم که‌سانی شاره‌زا سه‌باره‌ت به‌ته‌بعیده‌کانی دیکه‌ی کوردستانیش بابه‌ت بنوسن. ده‌زانین له‌سالی ۱۳۱۹ و سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی ره‌زاشادا خه‌لکیکی زۆر له‌مه‌هاباده‌وه‌نیردرانه «شیراز» و ریزدار سه‌ید محهمه‌دی سه‌مه‌دی له‌کتیپی «نگاهی به‌تاریخ مه‌هاباد» دا (ل ۹۵) باسیان ده‌کا و ناوی به‌شیکیشیان ده‌نوسن. له‌سالی ۱۳۵۸یش‌دا حکومه‌تی مه‌لاکان به‌شیوه‌یه‌کی دل‌ره‌قانه‌ ژماره‌یه‌کی زۆری کوردیان له‌موکریانه‌وه‌نارده‌ناوچه‌ی سمنان و دامغان، ئه‌وه‌نده‌ی من بزانی ناوی ئه‌و که‌سانه‌ تۆمار نه‌کراوه و ئه‌گه‌ر باسیشیان کرابی له‌راگه‌یاندنی حیزبه‌سیاسیه‌کان‌دا بووه و هیچی تر. نمونه‌ی ئه‌م کرداره‌وه‌حشیانه‌یه‌ زۆره و ئیمه‌نابی هه‌روا به‌ساکاری به‌لایان‌دا تیه‌پر بین. دوورخرانه‌وه‌که‌ی دووکاندار و فه‌رمانبه‌رانی ئیداراتی موکریان له‌سالی

۱۳۳۸دا، ئه‌ویش به‌و شیوه‌ ناله‌باره، بۆ هه‌ندیک بنه‌ماله‌ کاره‌ساتیکی گه‌وره‌ بوو و شوینی هه‌میشه‌یی دانایه‌ سه‌ر ژیانیان که هه‌رگیز قه‌ره‌بوو نابیته‌وه. تۆمار کردنی ناو، بیره‌وه‌ری، ریکه‌وت و شیوازی دوورخرانه‌وه‌ی خه‌لکه‌که ئه‌رکیکی نیشتمانیه‌. به‌داخه‌وه لیره‌ له‌ دووره‌ولاتی دا ئه‌م کاره‌ گونجاو نییه‌ و کاری نیوخۆی ولاتی پیویسته‌. هیوادارم تا زووه‌ و که‌سه‌کان ماون هیممه‌تداریک ئه‌م ئه‌رکه‌ راپه‌رینی و بیره‌وه‌رییه‌کانیان تۆمار بکا. ئه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌کی چاک ده‌بی بۆ سه‌لماندنی هه‌لس‌وکه‌وتی چه‌وتی مه‌لاکان له‌گه‌ل گه‌له‌که‌مان و ده‌کرئ له‌ دواروژدا چ له‌ کۆر و کۆمه‌ل و چ ته‌نانه‌ت دادگادا که‌لکی لئ‌وه‌ربگیرئ.

له‌و ماوه‌یه‌دا که له‌ ئه‌راک بووم جاریکیان له‌گه‌ل کاک محه‌مه‌دی ئه‌شعه‌ری و کاک ع. س. چووین بۆ ئیسفه‌هان بۆ گه‌ران. له‌ «منارجنبان» تووشی براده‌ریکی کورد بووین که گوئی لئ‌ببوو ئیمه‌ به‌ کوردی قسه‌ ده‌که‌ین، هات بۆ لامان. کاتی خۆمان به‌ یه‌کتر ده‌ناساند زانیمان کاک ته‌ها اقل الطلاب (حقوق طلب) برا چکوله‌ی شه‌هید قادرشه‌ریف و کاک مه‌ناف. بۆ خزمه‌تی سه‌ربازی نارده‌بوویانه ئیسفه‌هان. ئه‌و پۆژه هه‌تا ئیواره‌ به‌یه‌که‌وه‌ بووین. چ ده‌سته‌گولیک و چ پۆله‌یه‌کی دلسۆزی گه‌ل و نیشتمان! نه‌جیب، بیده‌نگ، که‌م‌قسه‌، به‌لام تیگه‌بشتوو و لیزان. به‌داخه‌وه مه‌لای مرو‌فکوژی کۆماری ئیسلامی چه‌ند سال له‌ زینداندا رایانگرت و پاشان ئیعدامیان کرد. کاتی هه‌والی ئیعدامیم بیست پر به‌دل بۆی گریام، یادی به‌خیر بی.

دوای راگۆیزرانمان بۆ تاران و ده‌وروبه‌ری، ئیتر په‌یوه‌ندییه‌کی ئه‌وتو له‌ نیوان ته‌بعیدییه‌کاندا نه‌ما و هه‌ر که‌سه‌ به‌ره‌و ژیان و پیتیازی تایبه‌تی خۆی چوو، واته‌ ئاکامیکی دیار و روونی سیاسی له‌ بارودۆخی ته‌بعیده‌که‌ وه‌رنه‌گیرا، ریکخراوه‌یه‌کی سیاسی یان حیره‌بیمان دروست نه‌کرد و ئه‌وه‌ش شتیکی چاوه‌پروان‌کراو بوو له‌به‌روه‌ی جه‌ماعه‌ته‌که‌مان پیکهاته‌یه‌کی یه‌کده‌ست و هاوشیوه‌ نه‌بوو و له‌ چه‌په‌وه‌ تا راست و له‌ ناسیۆنالیسته‌وه‌ تا خه‌لکانی غه‌یری سیاسی هه‌موو جو‌ریکمان له‌نیودا بوو. هاتنی جه‌ماعه‌ت بۆ تاران و تیکه‌لاوبوون له‌گه‌ل ژیانی نیو ئه‌و گه‌وره‌شاره‌، خه‌لکه‌که‌ی کرده‌ تاکه‌که‌سی که‌م‌وزۆر لیکدا‌براو. یه‌ک چوو بۆ زانستگه‌، ئه‌ویتز زه‌ماوه‌ندی کرد و

خه‌ریکی ژیانی بنه‌ماله‌یی بوو و به‌گشتی هه‌رکام به‌ریگه‌ی خۆی‌دا رو‌یشت، به‌لام ته‌بعیده‌که سه‌رجه‌م دیارده‌یه‌کی ئه‌رینی و باش بوو، زۆریک له‌وانه‌ی وا له‌ تاران حاوانه‌وه بوونه‌ خه‌لکانی باش و خزمه‌نگوزاری نیشتمانیان و چاک راهاتن.

ئێستا که ئاوړ له‌و رابردووه ده‌ده‌مه‌وه و ده‌مه‌وئ لایه‌نی چاک و خراپی هه‌سه‌نگینم، خویندن و چوونه‌ زانستگه‌ی به‌شیک له‌ ته‌بعیده‌یه‌کان، یه‌کتر ناسین و تیکه‌لاوی و دۆستایه‌تی نیوان مامۆستایانی شاره‌کانی کوردستان وه‌ک سنه و کرماشان؛ ده‌ست‌راگه‌یشتن به‌کتیب و کتیب‌خانه و کتیب‌فرۆشی و چاپه‌مه‌نی باشی ئه‌وتۆ که له‌ ناوچه‌ی ئیمه‌ هاسان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت؛ ناسیاو بوون له‌گه‌ل هه‌ندیک که‌سایه‌تی سیاسی و هونه‌ریی ئێران و ناساندنی کوردستان و کیشه‌ی کورد به‌وان، به‌شیک بوون له‌ ئه‌نجامه‌ باشه‌کانی ئه‌و ته‌بعیدکرانه. هه‌ر له‌و ته‌بعیدیانه، که‌سی وا هه‌بوو که بوو به‌ خاوه‌نی بنکه‌ی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی کتیبی کوردی یان وه‌رگێری کتیبی سه‌باره‌ت به‌ کورد یان مامۆستای زانکو.

من خۆم، باوه‌کوو زۆر خۆریکخه‌ر و که‌سیکی کۆمه‌لایه‌تی نیم و زیاتر له‌نیو خۆم‌دام، دیسانه‌که له‌گه‌ل گه‌لیک خه‌لکی باشی فارس و تورک‌دا هاوڕیپی و دۆستی و ناسیاوییم په‌یدا کرد و پاشانیش چوومه‌ زانستگه و ئینجا زیندان! له‌ سالی ۱۳۴۷‌دا هات‌وچۆی ده‌فته‌ری گوڤاری «خوشه»‌م ده‌کرد که ئه‌حمه‌دی شاملوو سه‌رنوسه‌ری بوو. چه‌ند شیعرێ وه‌ک «هه‌لۆ»‌ی مامۆستا هه‌ژارم له‌وئ‌دا چاپ کرد و هه‌فته‌ی جارێک ده‌چوومه‌ ده‌فته‌ره‌که‌ی، شیعر و بابه‌تی دیکه‌ی کوردی که هه‌ندیک که‌س و له‌وانه، کاک سواره‌ی ئیلخانی‌زاده بو گوڤاره‌که‌ی ده‌نارد، دوا‌ی پیتچنین هه‌له‌بریم ده‌کردن، ئینجا ئه‌وان جاپیان ده‌کرد (دیاره‌ من هیچ ده‌وریکم له‌ هه‌له‌بژاردنی بابه‌ته‌کان‌دا نه‌بوو و ئه‌مانه شاملوو خۆی ده‌یکرد. من شوول‌پاکه‌ر بووم نه‌ک به‌رپرسی کاریک جگه‌ له‌ هه‌له‌بری! به‌لام بابه‌تی خۆشم پیده‌دان و ئه‌وان چاپیان ده‌کرد). له‌و به‌رنامه‌یه‌ی وا به «شب‌شعر خوشه»‌ ناسراوه و ئه‌وه‌نده‌ی

له بیرم بئ له سالی ۱۳۴۸دا به پیره چوو و چند شه ویکی دریشه کیشا، له کاری به پیره بردن و بینه و به رهدا سووکه هاوکاری به کی شاملوم کرد. له گه ل شه هید سه عیدی سولتان پوور و نوسره تی رهحمانی، که دۆستی کاکم بوون هات و چۆیه کی که مم هه بوو، جار و باره شیعر و بابه تم به ناوی خۆم یان به ناوی خوازاوه وه لیره وه وئ چاپ ده کرد، له سه ره دهرسی زانایانی وه ک دوکتۆر ئاریان پوور، دوکتۆر شه فیعی که دکهنی، دوکتۆر خانله ری، دوکتۆر سه دیقی، دوکتۆر باستانی پاریزی و دوکتۆر به راهه نی ئاماده ده بووم و له به شی «زبان شناسی» ی زانکۆی ئه ده ب دهرسی کوردیم له خزمه ت دوکتۆر محه ممه ده سه دیق موفتی زاده خویند؛ له زانکۆ بابه تم له سه ره «مه م و زین» و شیعره کانی لاهووتیی کرماشانی نووسی، میژوویه کی رۆژنامه گه ربی کوردیم کرده فارسی و دامه «نشریه دانشکده ادبیات»، که داوی دوو مانگیک پیناندامه وه و گوتیان ناتوانین چاپی بکه ین، هۆکاره که شی ئاشکرابوو! کتیب و رۆژنامه و گو قاری باشی ئه و سالانه م ده برده وه بۆکان و له گه ل هه ندیک که س په یوه ندیی ئه وه م هه بوو بیانده می بیخویننه وه.

ده زانم داوی تاقمی ئیمه که له هاوینی سالی ۱۳۴۴دا ته بعید کراین، ئه و کاره ی ساواک و وه زاره تی په روه رده ی ئیران له کوردستان ماوه ی دوو سالیکی دیکه ش دریشه کی کیشا و خه لکانیکی زیاتر له کوردستان دوورخرانه وه. به داخه وه ناوی که سه کانم له بیر نه ماوه، به لام وا بزانه م که م که م راگو یزران و چوونه تاران و شاره گه وره کانی ئیران بوو به کاریکی ئاسایی و زۆر مامۆستای قوتابخانه کانی کوردستان بۆ دهرس خویندن له زانکۆ، خۆیان داوی راگو یزرانی تاران و ته ور یزیان ده کرد! له داوی دا کاره که وای لیه اتبوو، که جار یکیان له سه ره په روه نده ی ئیداریی خۆم له ئیداره ی په روه رده ی شه هری رده ی نامه یه کم بینی که که سیک به زمان منه وه نووسیوو ی و داوی کردبوو له به رانه بر نارده نه وه ی من بۆ کوردستان، فلانه که س (برای خۆی) بنیرن بۆ تاران! من ئه و و براکه یم باش ده ناسی و له گه ل ئه وه ی وا له تاران ده ژیا و نامه ی داواکاری به که ی به ناوی منه وه نووسیوو و ئیمزای منی لیدابوو، سووکه دۆستایه تی به کیشم هه بوو، به لام به روه ی هیچکامیانم دا نه دایه وه و ئیستاش ناویان

نازپرینم، گهرچی ئەوه له دۆستایه‌تی به دوور بوو نامه له زمان منه‌وه بنووسری و به‌خۆم پانه‌گه‌یه‌ندری. نیازمه بلیم چوونه تاران وای لیهاتبوو هه‌ندیک که‌س کاری واشیان له‌پیناوی دا ده‌کرد.

ماوه‌ی سی‌چوار سال له شه‌هری‌په‌ی مامه‌وه و پاشان راگو‌یزرامه ناحیه ۱۳‌ی ئامووزش و په‌روه‌شی تاران. یادیان به‌خیز بی کاک‌ه‌سه‌نی دیاکو (حه‌له‌بی) زاوای کاک‌مینه‌زیره‌ک هه‌روه‌ها کاک‌مه‌مه‌دی فه‌راقی خه‌لکی مه‌هاباد و خزمی خۆمان له‌و ئیداره‌یه‌دا کاریان ده‌کرد و زۆریان ناگا لیم بوو. تا سالی ۱۳۵۲ که‌ ماوه‌ی ۸ سال به‌سه‌ر ته‌بعیده‌که‌م‌دا تیپه‌ر ده‌بوو، هه‌ر نه‌یان‌ه‌یشت بگه‌ریمه‌وه کوردستان. ئەو دەم له‌جیاتی «حه‌راسه‌ت»‌ی ئیستا، ئیداره‌ی «حیفازه‌ت» هه‌بوو که‌ لقیکی ساواک بوو له‌ ئیداراتی ده‌وله‌تی‌دا. من هه‌موو سالیک داوای گه‌رانه‌وه‌ی کوردستانم ده‌کرد و داواکارییه‌که‌م ده‌چوو حیفازه‌تی وه‌زاره‌تی ئامووزش و په‌روه‌رش، ئیتر حیفازه‌ت وه‌لامی نه‌ده‌دامه‌وه. سالی دواتر دیسان هه‌له‌سوونم دیناوه و داوای گه‌رانه‌وه‌م ده‌کرد. له‌ هاوینی سالی ۱۳۵۲‌دا کابرای به‌رپرسی حیفازه‌ت که‌ ناوی «جبل‌عامری» بوو، له‌ وه‌لامی پرسپاری من‌دا که‌ برپاری گه‌رانه‌وه‌م دراوه‌یان نا؟ گوتی «آغا‌برو خودت را اصلاح کن!» ئیتر زانیم بارودۆخ له‌ جاران خراپ‌تره و گه‌رانه‌وه‌م مه‌حاله‌. مانگیکی دوا‌ی ئەم قسه‌یه، گرتیانم و که‌وتمه‌ زیندان، واته‌ ته‌بعیدم لی‌بوو به‌ زیندان. ئەمسال خۆزگه‌م به‌ پار!

سه‌باره‌ت به‌و ته‌بعیده و شیوازی به‌رپوه‌بردنه‌که‌ی ده‌بی بلیم که‌له‌گایی‌یه‌کی ئاشکرا له‌ مامۆستا‌کان و زولمیکی زۆر له‌ قوتابی و خه‌لکی ناوچه‌که‌ بوو. به‌شی زۆری ئەوانه‌ی‌وا له‌ کوردستان ده‌رکران خه‌لگانی دلسۆز بوون و رۆیشتیان شوینی دانایه‌سه‌ر په‌وتی خویندنی قوتابییه‌کان، به‌لام له‌ باری سیاسی و کومه‌لایه‌تییه‌وه به‌ قازانجی کورد ته‌واو بوو له‌به‌روه‌ی زۆریک له‌و ته‌بعیدیانه‌ چوونه‌ زانستگه و دوا‌ی ته‌واو‌بوونی خویندن و کوتایی ده‌وره‌ی ته‌بعید، به‌ مه‌دره‌کی زانستگایی‌یه‌وه گه‌رانه‌وه‌ ولات.

من له‌ باری شه‌خسییه‌وه‌ زینانی زۆرم لی‌که‌وت. باوکم دوا‌به‌دوا‌ی ته‌بعیده‌که‌م

نهخۆش كهوت و ئیتر هه‌لنه‌ستایه‌وه؛ گهرچی زۆری خۆش ده‌ویستم نه‌متوانی له سه‌ره‌مه‌رگدا له‌لای بم. ^۱ به‌شوین ته‌بعیده‌که‌ما زیندان هات و ئه‌وه‌ش به‌شیتوه‌یه‌کی دیکه‌ کاری کرده‌ سه‌ر ژیا‌نی شه‌خسی و بنه‌ماله‌ییم. بریا ئیمانداریکه‌ ئایینی بو‌وایه‌م و هیوا‌ی جه‌زای ئاخ‌ره‌تم هه‌بایه‌، به‌لام نیم و ئیستاش کاله‌ دراو و هیچ پینه‌براو، بی‌که‌لک و بی‌که‌لپ! لی‌ره‌ که‌وتوومه‌ته‌وه. ئه‌و «جوامیر»ه‌ی واپا‌پورتی من و خه‌لکانی دیکه‌ی ده‌دایه‌ ساواک، ئیستا له‌ بۆکان خانه‌نشینی ئیداره‌ی په‌روه‌رده‌یه و ژیا‌نیکه‌ ئاسایی و خۆشی بنه‌ماله‌یی تیه‌ر ده‌کا؛ ئه‌و ره‌ئییسی ساواکه‌ش که‌ ده‌ستی له‌ ته‌بعید کردنی من و ئه‌وانی دیکه‌دا هه‌بوو (سه‌ره‌نگ موشی)، ئیستا زیت و زیندوو له‌ ئالمانی ده‌ژی و ئه‌و «بازجو»ه‌ی واپا‌ زیندان ئه‌شکه‌نجه‌ی ده‌کردم (ره‌سوولی)، ئیستا له‌ پاريس په‌نا‌به‌ره و زۆریش ما‌قووله‌ و که‌س ناتوانی پێی بلێ له‌ل! منیش به‌شه‌ش چه‌شنه نه‌خۆشیه‌وه لی‌ره‌ له‌ له‌نده‌ن لێی که‌وتووم و مه‌گه‌ر هه‌ر له‌ دووره‌وه لی‌یان بقوولینم! به‌لام رق و کینی شه‌خسیم له‌ هیچکامیان نییه‌ و مه‌سه‌له‌که‌ وه‌ک ئاکامیکه‌ ناگوزیری کار و کرده‌وه‌ی خۆم و بارودۆخی سیاسیی کوردستان و ئیران سه‌یر ده‌که‌م، لی‌شی په‌شیمان نیم، واته‌ به‌گشتی له‌وه‌ په‌شیمان نیم که‌ که‌وتمه‌ سه‌ر رێبازیکی سیاسیی چه‌پ و پێشکه‌وتنخواز. دیاره‌ له‌ درێژه‌ی رێگادا هه‌له‌یه‌کی زۆریشم کرد که‌ ئه‌وه‌ کیشه‌ی شه‌خسی خۆمه‌ و به‌ که‌سایه‌تی و دۆخی ژینیتیک یان په‌روه‌رده‌ی مالمانه‌وه به‌ستراوه‌. بی‌گومان ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی ئیستا ده‌یزانم ئه‌و ده‌مانه‌ بمزانیبایه‌، واپا‌ هه‌بوو ژیانم به‌ ئاقاریکی دیکه‌دا برۆیشتایه‌، په‌نجی که‌متری خۆم و بنه‌ماله‌می به‌ره‌م به‌ینایه‌ و له‌ عه‌ینی کاتدا سوودیکی زیاتری بو‌ کۆمه‌لگاکه‌م هه‌بو‌وایه‌، به‌لام ژیان بو‌ هه‌مووان هه‌روه‌هایه‌، هه‌له‌ کردن به‌شیک له‌ ژیا‌نی پۆژانه‌ی مرۆقه‌ و منیش له‌ یاسا گشتیه‌ به‌ده‌ر نیم.

ئه‌وه‌ی له‌ پێوه‌ندی کاری ته‌بعیده‌که‌دا ده‌توانم بیلێم و وه‌ک هه‌لسه‌نگاندنیک بیخه‌مه‌ به‌رچاو، چه‌ند خالیکن:

۱. له‌ مردنی کاکم و دایکیشمدا هه‌ر له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات بووم و دیداره‌وه‌ئاخ‌ریان بووم.

گۆرپانکاری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی هه‌ندیک جار ئه‌وه‌نده گه‌وره‌ن که ده‌سه‌لاتی تاکه‌که‌س هیچیان له‌گه‌لی پێناکری. بۆ نمونه، کۆده‌تای عه‌بدوکه‌ریم قاسم له‌ عێراق و توورپه‌یی پۆژاوا و ئیسپرائیل و شای ئێران له‌ سیسته‌می تازه دامه‌زراوی کۆماری له‌ عێراق، پروداویکی ناوچه‌یی و جیهانی بوو و ئاشکرایه‌که‌سانی وه‌ک ئه‌و چه‌نده‌ته‌بعیدییه هه‌ژاره‌ده‌سه‌لاتیکیان به‌سه‌ریه‌وه‌نه‌بوو، به‌لام هه‌ر ئه‌م پروداوه و پروداوه‌کانی دواتر و هاندانی سیاسییه‌کانی باشووری کوردستان له‌لایه‌ن ساواکه‌وه بۆ چه‌ک به‌ده‌سته‌وه گرتن دژ به‌ قاسم، خواسته و نه‌خواسته شوینی دانییه‌ سه‌ر تاکی کورد نه‌ک له‌ باشوور، به‌لکوو ته‌نانه‌ت له‌ باکوور و پۆژه‌ه‌لاتی کوردستانیش. له‌ ئه‌نجام‌دا لاوانیکی زۆر، به‌تایبه‌ت له‌ ناوچه‌ی موکریانه‌وه پرویان کرده باشوور. ده‌مگۆ و هه‌والی سه‌ر زاری خه‌لک که به‌ شۆرشێ ۱۴ی ته‌مووز شادمان بوون له‌لایه‌ک، هه‌واله‌کانی رادیوی شۆرشیش له‌لایه‌کی تر، هه‌روه‌ها ماوه‌یه‌ک دواتر، بلاوبوونه‌وه‌ی پۆژنامه‌ی کوردستان له‌ تاران و به‌رزبوونه‌وه‌ی ده‌نگی رادیوی کوردیی کرماشان، هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ گه‌لیک که‌س‌دا بزواند، بۆ نمونه، که‌سیکی وه‌ک من که ئه‌و سالانه ته‌مه‌نم له‌ ده‌وروبه‌ری ۲۰ بوو و تا ئه‌و ده‌م له‌ ژێر کاریگه‌ری بییری پێشکه‌وتنخوازیی کاکم‌دا خۆم له‌ به‌ره‌ی چه‌پ‌دا دیتبۆوه، به‌ره‌و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی کشام؛ واته، من بێ‌ئه‌وه‌ی بمه‌وی و بخوازم، که‌وتبوومه به‌ر ته‌وژمی گژه‌بایه‌کی به‌هێز که هه‌ست و بییری نه‌ته‌وايه‌تی کوردی بێ، بێ‌به‌شی و هه‌ژاری گه‌ل و وێرانیی باری ئابووریی ناوچه‌که و نه‌بوونی ئازادی و دیموکراسی له‌ ئێران و زه‌بروزه‌نگ نواندنی پۆلیس و ژاندرمه‌ری و سپا و زیاد له‌ هه‌مووان ساواک، پێیان بۆ لاویکی وه‌ک من له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار و که‌م‌ده‌ست خۆش ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی بیرم ته‌نیا لای خۆم نه‌بێ و چاره‌نووسی خه‌لک و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی بخرمه‌ پێش به‌رژه‌وه‌ندیی خۆمه‌وه. خه‌لکیش له‌ راستی‌دا هه‌ر ئه‌وانه‌ بوون که له‌ ده‌وروبه‌رم بوون و مه‌سه‌له‌شیان به‌گه‌شتی مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی بوو؛ واته‌ کێشه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی له‌و سالانه‌دا ببووه‌ بابه‌تی سه‌ره‌کی له‌ کۆمه‌لگادا و بانگه‌وازی له‌ هه‌ر چوار لاره‌ ده‌گه‌یشته‌ گۆی.

هاوینان که دههاتمهوه بۆکان، له گه‌ل دۆست و برادهری نزیکى خۆمدا باسى سیاسه‌تى رۆژمان ده‌کرد و کتیب و رۆژنامه‌ی ئه‌و لایانه‌م بۆ ده‌هینانه‌وه. هه‌موومان جگه‌ له یه‌ک که‌سه‌ که دواتر به‌ ساواکى ده‌رچوو، دژى رژی‌م بووین. نه‌سلى پيش ئیمه‌ ئه‌وانه‌ بوون که له‌ خه‌باتى سالانى ۱۳۳۱ و ۳۲دا به‌شدارىیان کردبوو و له‌ لایه‌ن رژی‌م یان ئا‌غاکانى بۆکانه‌وه گىرابوون و لى‌درا‌بوون و هه‌رپه‌شه‌یان لى‌کرا‌بوو و له‌ ئه‌نجامدا ئىحتىاتکار بوون و خۆیان له‌ کارى سیاسى کردن له‌ گه‌ل ئیمه‌ی ده‌م‌رووت نه‌ده‌دا، هه‌ر بۆیه‌ش که‌لگى زۆریان بۆ ئیمه‌ نه‌بوو و جگه‌ له‌ هه‌ستى دژایه‌تى کردن له‌ گه‌ل رژی‌م و ئا‌غاوت، هیچى واشیان پینه‌بوو بى‌ده‌ن به‌ ئیمه‌. به‌ هه‌مان شى‌وه ئیمه‌ش چى وامان له‌ باردا نه‌بوو نه‌وه‌ی دواترى پى‌په‌روه‌ده‌ی سیاسى بکه‌ین، واته‌ ئیمه‌ نه‌وه‌یه‌کى خۆپست و بى‌پشتیوان بووین. من به‌ ناوای خوازاوه‌وه نامه‌م بۆ هه‌ندىک لاوى شاره‌که‌ وه‌ک دوکتۆر شى‌خى و چه‌ند که‌سى دیکه‌ که ناویان نابى‌ به‌ینم، ده‌نووسى و داوام لى‌ده‌کردن دواى خویندن و گه‌رانه‌وه بۆ بۆکان خزمه‌تى هه‌ژاران و زه‌حمه‌تکیشان بکه‌ن و له‌ به‌ره‌ی خه‌لکدا بن و نه‌که‌ونه به‌ره‌ی زۆرداران و مله‌ورانه‌وه، به‌لام نامه‌کانى منیش وه‌ک نوشته‌ی شى‌خ جارى وابوو گىرا نه‌ده‌بوو و که‌سه‌کان له‌ گه‌رانه‌وه‌دا ئه‌وه ده‌رنه‌ده‌چوون که ده‌بووايه‌ ببن! له‌م چه‌شنه‌ کارانه‌م زۆر ده‌کرد.

له‌ تارانیش هی‌دی و له‌ سه‌رخۆ نه‌بووم و سه‌رم له‌ گىچه‌لى سیاسى و ئىعتىسابى نیو دانیشگا و خۆپیشاندا نه‌ده‌خورا! له‌ کاره‌کان به‌په‌له‌ بووم، لام وا بوو حکومه‌تى شا به‌و دوو خۆپیشاندا نه‌ده‌رووخى و نامینى. زۆرم هات و چۆی «ئه‌نجومه‌نى فه‌ره‌نگى ئىران و شوورپه‌وى» ده‌کرد، چ و تاردان بووايه، چ فیلم و شتى دیکه. له‌ ماوه‌ی ئه‌و سالانه‌ی تاراندا به‌بى‌ درۆ، هیچ شانۆگه‌رییه‌ک له‌ هیچ تالارىکى تاران پيشان نه‌دراوه‌ که من نه‌مدىتین.

له‌بیرمه‌ به‌ بۆنه‌ی چله‌ی «غوه‌لام‌ره‌زا ته‌ختى» یه‌وه له‌ گه‌ل چه‌ند برادهرى دیکه‌ی کورد که جگه‌ له «به‌هائه‌دینى ئه‌ده‌ب» ئه‌وانى دیکه ئیستا ماون، به‌شدارىی خۆپیشاندا نه‌ رپى‌یوانىکمان کرد له «ابن بابویه» شه‌ه‌رى رپه‌یه‌وه به‌ره‌و تاران. تا

نزیك «مه‌یدانی شووش»ی باشووری تاران خه‌لكیكى زۆر بووین، به‌لام كه‌گه‌یشتینه نزیك مه‌یدانه‌كه‌ه‌ه‌والیان هیئا و گوتیان پۆلیس له‌وئى راوه‌ستاون و چاوه‌پروانن هیزشمان بكه‌نه‌سه‌ر. زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆرى خه‌لكه‌كه‌كشانه‌وه‌ و ده‌رباز بوون. ئییه‌ كه‌ زۆرىكیشمان كورد بووین، ملمان پێوه‌نا و چووینه‌ پێشه‌وه‌ تاوه‌كوو كه‌وتینه‌ نێو ئالقه‌ی پۆلیسه‌وه‌ و له‌وئى له‌پریك به‌ باتووم كه‌وتنه‌ گیانمان. بارودۆخ شیوا و هه‌لات‌ه‌ه‌لات ده‌ستی پێكرد، هه‌ر كه‌س به‌ لایه‌كدا ده‌رچوو و ئه‌وى ده‌ریشنه‌چوو گیرا. دووكانه‌كان دایانخست، من كه‌وتمه‌ جۆگه‌ی خیابانه‌كه‌وه‌ و له‌وئیه‌ چووم بۆ گاراژێك كه‌ خه‌رىك بوون ده‌رگاكه‌یان داده‌داوه‌. چه‌ند كه‌سێك بووین به‌سه‌ر ئوتوبوسه‌كان و سه‌ربانى گاراژدا رۆیشتین و له‌ خیابانى په‌ناده‌سته‌وه‌ خۆمان فرێدا خوارى. من لینگیكى كه‌وشه‌كه‌م لى‌به‌جیما، به‌لام خۆم رزگار بووم و گه‌یشته‌وه‌ مالى. چه‌ند سال دواى ئه‌وه‌ش كه‌ له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌كى دیکه‌ گیرام، هیشتا گیراوه‌كانى چله‌ی ته‌ختى هه‌ر له‌ زیندانه‌كاندا مابوون، دیار بوو ئییه‌ چاكمان نه‌جات ببووا!

پێشتر باسى په‌ره‌سه‌ندنى هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تیى دواى شوپشى ئه‌یلولى ۱۹۶۱ی باشووری كوردستانم له‌ نێو كۆمه‌لانى خه‌لكى رۆژه‌ه‌لاتى كوردستاندا كرد. له‌ ماوه‌ی ته‌بعیده‌كه‌مدا جارىكیان له‌ تاران چووم بۆ مالى نه‌مر حاجى رهمان‌ئاغای موهته‌دى. ئه‌گه‌ر هه‌له‌ نه‌كه‌م، سالى ۱۳۴۶ یان ۴۷ بوو، له‌ كاكم بیستبوو كه‌ شاعیر و نووسه‌ر و روه‌وناكبیروانى كورد له‌ تاران هات‌وچۆى مالى ئه‌وان ده‌كهن و شویتنیکه‌ بۆ زاخاودانى میتشك به‌ هه‌ستی كوردایه‌تى. منیش كه‌ تازه‌ سه‌رم له‌ هیلکه‌ هیئابوو هه‌رئى و ده‌مویست سه‌رم له‌ نێو سه‌راندا بى، چووم. وا بزانه‌ یه‌كه‌م جار له‌گه‌ل خالم (نه‌مر حاجى حه‌مه‌ره‌شىد مه‌مه‌دیان)دا، چوومه‌ ئه‌وئى و جارى دواى هه‌ر خۆم چووم. خالم له‌ بۆكانه‌وه‌ هاتبوو و وه‌ك ریزلێ‌گرتن ده‌چوو بۆ مالى حاجى رهمان‌ئاغا، به‌ منیشی گوت وه‌ره‌. حاجى رهمان‌ئاغا كه‌سایه‌تییه‌كى به‌رچاوى ناوچه‌كه‌ و جیگه‌ی ریزی خه‌لك بوو. سه‌ره‌پای پله‌ی كۆمه‌لایه‌تییه‌ك كه‌ هه‌یبوو، زۆر خاكى و خۆمانه‌ و له‌گه‌ل خه‌لكدا زمان‌خۆش و میه‌ره‌بان بوو. ده‌رحه‌ق به‌

منیش گه‌وره‌یی نواند و هه‌وایی خۆم و که‌س‌وکارمی پرسى و ئه‌وه‌ی چى ده‌که‌م و چى ده‌خوینم و شتى له‌و چه‌شنه.

کاک سواره‌ی ئیلخانی زاده‌ش له‌وئ بوو. ئه‌و و کاک سه‌لاحی کورپی حاجی ره‌حمان ئاغا قسه‌یان له‌گه‌ل کردم و کاک سه‌لاح دوو یان سی چیرۆکی کوردیی پێدام که به‌ده‌ست نووسرا بوونه‌وه و گوتی دواى خویندنه‌وه بۆمیان به‌ینه‌وه. ئه‌و متمانه پیکردنه‌م له‌ لا گه‌لێک گرنگ هات. ئه‌وان باوکم و کاکمیان ده‌ناسی و منیشیان بینیبوو، به‌لام له‌و راده‌یه‌دا نه‌بووم کاک سه‌لاح باوه‌ری سیاسیم پێ بکا؛ دیاره ئه‌و ده‌م چه‌په‌لی و ده‌ست‌پێسی و خه‌یانه‌ت، هه‌روه‌ها خه‌ت و رێبازی جیاوازی حیزبی و ریک‌خراوه‌یی که‌متر له‌ ئیستا بوو و لاویکی وه‌ک من که ته‌بعیدیش کرابوو نه‌ده‌بوایه زۆر جینگه‌ی نیگه‌رانی که‌سانی وه‌ک ئه‌و بێ که کاری سیاسییان ده‌کرد و ده‌بوایه باوه‌ر و بۆچوونیان به‌رنه‌ نیو خه‌لکه‌وه. هه‌ر چۆنیک بێ، چیرۆکه‌کانم برده‌وه مالى و هه‌ر شه‌وی یه‌که‌م هه‌موویانم خویندنه‌وه، دواى هه‌فته‌یه‌کیش برده‌مه‌وه بۆ کاک سه‌لاح. له بیرمه‌ یه‌کیان چیرۆکی «نان و فیشه‌ک» بوو، که دواتر زانیم هه‌ر خۆی نووسیبوو، به‌لام ئه‌و ده‌م پێی نه‌گوتم نووسه‌ره‌که‌ی کێته‌ و منیش نه‌مپرسی، دیاره نه‌شده‌بوایه بپرسم. چیرۆکه‌کان به‌ کوردی نووسرا بوون و له‌ باسی خه‌باتی چه‌کدارانه و پێشمه‌رگایه‌تی و کۆمه‌لگای کورددا بوون. له‌ بیرمه‌ چیرۆکی نان و فیشه‌ک به‌و دوو رسته‌یه‌ کۆتایی پێده‌هات که خانه‌خوئی گوندیکى کوردستان به‌ پێشمه‌رگه‌ی میوانی خۆی ده‌گوت «مه‌ترسه‌ نانمان زۆره!» ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا ده‌یگوت: «مه‌ترسه‌ فیشه‌که‌مان زۆره!» له‌ فه‌زای ئه‌و سالانه و به‌تایبه‌ت دواى شوڤرشى ئه‌یلوول، کێشه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی و مه‌سه‌له‌ی کورد زه‌ین و فکری زۆریک له‌ لاوانی به‌خۆیه‌وه خه‌ریک کردبوو و خه‌باتی چینه‌یه‌تی خستبووه‌ به‌ر سینه‌ری خۆی. خه‌باتی چینه‌یه‌تی له‌ کوردستانی ئه‌وسالانه‌دا به‌شێوه‌یه‌ک ئاویته‌ی خه‌باته‌ نه‌ته‌وايه‌تییه‌که‌ ببوو، که به‌ هاسانی لێ جیا نه‌ده‌کرایه‌وه و ته‌نانه‌ت بۆ زۆر که‌سان له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی ئه‌و بوو که واتای عه‌ینی په‌یدا ده‌کرد. به‌ بۆچوونی ئه‌و ده‌می خۆم کاک سه‌لاح زیاتر هه‌لوه‌دای مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی کوردستان بوو تا کاک سواره.

دواتر کاک سوار کتیبی «سیر تاریخ»ی گوردن چایلدی پیدام که دوکتور ئه‌حمه‌دی بیهمه‌نیش ته‌رجه‌مه‌ی فارسی کردبوو و گوتی بیخوینه‌وه و مه‌هیله‌ بابته‌ی ئیرتیجاعی میشکت داگیر بکا. ئه‌و به‌ئاشکرانه‌یده‌ویست مه‌سه‌له‌ی میلی خه‌باتی دژ به‌ده‌ره‌به‌گایه‌تی و سه‌رمایه‌داری په‌راویز بکا؛ به‌لام زه‌مانه‌که ئه‌وه نه‌بوو که ئه‌و ده‌یه‌ویست و پروداوه‌کانی باشووری کوردستان سیپه‌ریکی وها قورسیان خستبووه سه‌ر فه‌زای سیاسی پوژه‌ه‌لاتی کوردستان که ده‌ره‌تانی نه‌فه‌س‌کیشانی بو کار و خه‌باتی چینایه‌تی ته‌واو به‌رتنگ و ئه‌سته‌م کردبوو.

من ئه‌وده‌م هیچ بابته‌تیکی تیئوری جیدیم نه له‌سه‌ر ناسیونالیزم و نه له‌سه‌ر سوسیالیزم نه‌خویندبووه و وه‌ک بلقیکی سه‌رئاو سه‌رم هه‌لدا‌بوو، گه‌رچی به‌تبعه‌ت خو به‌زلزان نیم، به‌لام شانازیم به‌وه ده‌کرد که هه‌لگری بیریکی شو‌ر‌شگیرانه‌م، ئه‌و بیره «شو‌ر‌شگیرانه»یه مه‌عجونیکی سه‌یر بوو له ناسیونالیزمی کوردی و بیرى چه‌پی ستالینی. کتیبی «درباره ناسیونالیسم»ی ستالینم له کتیبخانه‌ی مه‌جلیسی شو‌ر‌پای میلی له تاران وهرگرتبوو و هه‌ندیکم لی‌خویندبووه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ویرابووم کتیبه‌که وهربگرم و چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی لی‌بخوینمه‌وه پیم وابوو شا‌کارم کردوو و ته‌واوه، ئیتر شو‌ر‌شگیریکم که‌س ده‌سکم له دوو ناکا! به‌لام درو ناکه‌م و به‌راشکاو‌ی ده‌لیم هیچم له باردا نه‌بوو و وه‌ک ده‌هۆل ته‌نیا ده‌نگم هه‌بوو.

سالانی دوا‌ی کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژی ۱۳۳۲ سالانیکی ره‌ش بوون. ئیمه‌مانان زور ئازا بو‌ویه‌ین ده‌مانتوانی گو‌فاری «سپید و سیاه» و «ته‌ران مصور» و «امید ایران» بخویننه‌وه که هه‌مووی له‌ژیر چاوه‌دی‌ری «پوکنی دوو»ی ئه‌رته‌ش و بو ماوه‌یه‌کیش «حکومه‌ت نی‌زامی»ی ته‌یمووری به‌ختیاردا بوون و نه‌یانده‌توانی بستیک له‌مۆله‌تنامه‌یان واوه‌تر بچن که ئه‌وان پیا‌ندا بوون؛ ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ریش بیا‌نتوانیا‌یه، ئه‌وان له ئیمه‌مانان کۆله‌وارتر بوون و هیچیان له باردا نه‌بوو بتوانن پیمانی بدن! ئه‌وه‌ی شتیکی ده‌زانی یا گیرابوو یا ئیعدام کرابوو یا هه‌لاتبووه ده‌ره‌وه‌ی و لات.

بارودۆخ، به تاییهت دواى سالى ۱۳۳۵ و دامه زرانى ساواک خراپتر بوو و ئیتر کهل به موو بهند بوو؛ هه ر سالیك و دوو سال جاریک بۆ چاوه ترستی خه لکیش بووايه دهسته یه ک لاوی به ههست و خه مخوری گه لیان ده گرت و له زیندانیان ده کردن.

ئیمه ی په روه رده ی ئه و بارودۆخه له شاریکی وه ک بۆکان که ته نانهت کتیبخانه یه کی گشتی تیدا نه بوو و تاقه کتیبفرۆشه که ی کاکم بوو، ئه ویش خوی له ژیر چاوه دیزی توندوتیژی دادگای نیزامی دا هه موو سالیك ده بووايه جاریک و دووان بچیته ورمی و به به رتیل و پارانه وه، راگه یشتن به دۆسیه ی پۆژنامه فرۆشییه که ی سالی ۳۲ بۆ چه ند مانگیك دواخا، که تیندا تاوانی فرۆشتنی پۆژنامه ی «شه هباز» و «بسوی آینه» ی حیزبی تووده ی ئیران له سه ر شانی لاوازی قورسایه تی ده کرد و ئاگاکانی بۆکانیش ئاگری کیشه که یان لی خوش ده کرد. ئیستا ئه و پۆژنامه فرۆشه هه ژاره به و پیشینه مه ترسیداره وه له و بارودۆخه گشتییه ی ئیران و له و هه ل و مه رچی ناله باره ی بۆکان دا ده یوانی چ که ره سه یه کی خویندنه وه و بیرکردنه وه و تیگه یشتنی سیاسهت و کۆمه لناسی له به رده ستی میرمندال و لاویکی تازه پیگه یشتوی شاره که و یه کیان من، دابنی، خوینه ر ده بی خوی بزانی! باشترین کتیبیک که ئیمه مانان ده مانتوانی بیخوینینه وه کتیبیه کانی سادقی هیدایهت و چووبه ک و بوزورگی عه له وی بوون و ئه گه ر زۆر ئازا بووايه ن ده مانتوانی میژووی ویل دۆرانت و رۆمانه کانی تۆلستوی و داستایۆفسکی و چیخوف بخوینینه وه. له به رانه ر ئه و چه ند کتیبه به سووده دا، سه دان کتیبی لاواز و که م بایه خی نووسه ران و وه رگیڕانی مۆلهت پندراوی پژییم هه بوون که راست و چه پ ده گه یشتنه ده ستی خه لک.

با نموونه یه ک به ینمه وه. له پۆلی چوار تا شه شی سه ره تاییدا له بۆکان، جاریکیان کتیبیان به خه لات ده دایه قوتابییانی پله ی یه که م تا سیه هم. کتیبه که چی بووبی باشه؟ کتیبی «زندگانی من» که حکومهت نیزامی شاپووری به ختیار و ده زگا شو فارییه کانی پۆژاوا به ناوی ئه بولقاسمی لاهووتیه وه چاپیان کردبوو و ئیستا ده زانین که سه رتاپای درۆ و هه لبه سترای ده ستی ئه وان بوو و نه لاهووتی هه ژار لی ئاگادار بوو و نه خوینه ری ساویله کی ئه و ده مانه له ژینگه ی ئیران و کوردستانی

دوای کوده‌تای ۲۸ی گه لایوژدا راستییه‌که‌ی بۆ دهرده‌که‌وت! ئه‌وه نموونه‌یه‌ک بوو له سه‌رچاوه‌ی زانیاریی ئی‌مه‌مانان له سه‌رده‌می ره‌شی په‌هله‌وییه‌کان‌دا. کار و خه‌باتی سیاسی و هه‌ولدان بۆ گۆرینی بارودۆخ به‌بێ بنه‌مایه‌کی زانستی و تیئۆریک نه‌گونجاوه و ئه‌گه‌ریش گونجاوبێ مه‌ترسیی هه‌له‌ له‌وه‌ی لادان و هه‌لخلیسکانی زۆره. نه‌سلی ئی‌مه‌ نه‌سلیکی خۆرست و بێ دهره‌تان بوو. دیاره‌ گه‌لیک پیشینه‌ی خه‌بات و سیاسه‌ت له‌ رابردووی دوور و نزیکي ناوچه‌که‌دا هه‌بوو که یارمه‌تی ده‌داین و له‌وه‌ش زیاتر، خه‌لکه‌که‌ بوون که دژایه‌تی رژی‌میان ده‌کرد و ریزیان له‌ خه‌لکانی دژبه‌ری رژی‌م ده‌گرت. هه‌ر ئه‌وه به‌ته‌نیا ده‌یتوانی هانده‌ری ئی‌مه‌ بێ بۆ هه‌لبژاردن و درێژه‌دانی ئه‌م ریگایه. نه‌بوونی ئازادی و هه‌لاواردن و جیاوازی دانان و زولم و زوری مه‌ئموورانی رژی‌م و هه‌ژاری و نه‌داری و بیکاری و ده‌یان نا‌ته‌واویی نیو کۆمه‌لگاکه هه‌موو پیکه‌وه، رپ‌خۆشکه‌ری ئه‌و رپیازه‌ بوون که ئی‌مه‌ی له‌سه‌ر بووین، به‌لام له‌لایه‌کی دیکه‌وه، سه‌رچاوه‌ی زانیاریمان له‌چاو ئه‌م‌رۆ گه‌لیک که‌م بوو. دیاره‌ ته‌له‌فیزیۆن و ئینتەرنیت له‌ ئارادا نه‌بوون، رادیۆش رادیۆی ده‌سه‌لات بوو و رادیۆی ئۆپوزیسیۆن ئه‌گه‌ریش هه‌بووایه ته‌مه‌نی کورت و ده‌ست پێراگه‌یشتتی زه‌حمه‌ت بوو. رادیۆی «په‌یکی ئێران» شه‌وا‌نه نیوسه‌عات یان سه‌عاتیکی به‌رنامه‌ی کوردی هه‌بوو، رادیۆی «ده‌نگی کوردستان»ی شۆرشی ئه‌یلوول به‌هۆی ئه‌و پارازیته‌وه که ده‌خرايه سه‌ری که‌لکی گۆی بۆ راگرتنی نه‌ما‌بوو و بۆ نموونه ده‌بوو ده‌ستت به‌ کلکی رادیۆکه‌وه بێ و هه‌ر دوو سه‌ی چرکه‌ جاریک شوینته‌که‌ی بگۆری و له‌ ده‌ست پارازیتی «هانی هانی» له‌م‌لا بۆ ئه‌ولا رابکه‌ی!

ته‌نانه‌ت کاتی چووبووم بۆ تاران و له‌ زانکۆی ئه‌ده‌بیه‌ش دهرسه‌م ده‌خویند، مه‌ودای فێربوونی کار و شیوازی سیاسی و هه‌ا به‌رته‌نگ بوو که منی بێ ده‌سه‌لات هه‌یچم بۆ نه‌ده‌کرا. مامۆستا‌کان تاک‌وته‌رایه‌ک نه‌بێ یان مێشکی کۆنیان هه‌بوو یان هه‌یچیان نه‌ده‌زانی. مامۆستای مێژووی هاوچه‌رخمان کابرایه‌کی ده‌به‌نگ بوو له‌ هه‌موو ئیمتیحانیک‌دا یه‌ک له‌ پرسیاره‌کانی ئه‌وه بوو گرنگترین سه‌رچاوه‌ی مێژووی هاوچه‌رخێ ئێران کامه‌یه؟ وه‌لام ده‌بووایه ئه‌وه بێ: کتییی «مأموریت برای وطن»ی

محمدرضا شا! دوکتۆر ئاریان پووریك بوو كه شتی دهزانی، ئه‌ویشیان ناردبوو له دانیشكه‌ده‌ی ئیلاهیات ده‌رس بلیته‌وه! دوکتۆر ره‌عدی ئازهره‌خشی هه‌بوو كه جاریكیش له‌گه‌ل براده‌ریکی سنه‌یی چوومه‌ مالیان، به‌لام له هه‌فته‌دا تا‌قه یه‌ك سه‌عات ده‌هاته زانكۆی ئه‌ده‌بیات. دوکتۆر شه‌فیعی كه‌دكه‌نی هه‌ندیک جیگه‌ی دلخۆشیمان بوو. بابه‌تیكم له‌سه‌ر لاهووتیی کرماشانی بۆ نووسی، پاشان كه‌ نووسراوی هه‌موو خویندكاره‌کانی دایه‌وه‌ ده‌ستیان، هی منی نه‌هینابۆوه. دواتر دووبه‌دوو پێی گوتم ئه‌وه‌ی تۆ نه‌ده‌کرا بیهینمه‌وه‌ نیو زانکو، له‌ ترۆمبیله‌که‌م‌دایه‌ وه‌ره‌ با بچین بته‌مه‌وه‌. چوینه‌ لای ترۆمبیله‌که‌ی له‌ خیابانی ته‌ختی جه‌مشید، له‌وێ پێیدامه‌وه‌ و هه‌چیشی له‌سه‌ر نه‌نووسیوو، ته‌نیا به‌ قسه‌ هه‌ندیک نا‌ته‌واویی کاره‌که‌ی پێ گوتم.

کتیب و چاپه‌مه‌نی ده‌وره‌ییش له‌ژێر چاوه‌دیتری توندوتیژی حکومه‌ته‌دا بوون و ته‌نیا جاروباره‌ هه‌ندیک بابه‌تی باش بلاو ده‌کرانه‌وه‌، ئه‌ویش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ساواک به‌خه‌به‌ر به‌هاتیه‌، پێشی پێده‌گرتن. پێوه‌ندگرتن له‌گه‌ل باشووری کوردستانیش شتیکی نه‌گونجاو بوو و نه‌ده‌کرا له‌وێوه‌ چوار کتیب و رۆژنامه‌ به‌ینی و بیخوینییه‌وه‌، بشه‌هاتبايه‌ نیوه‌رۆکی ئوسولییان نه‌بوو و ئه‌وانیش له‌ژێر چاوه‌دیترییه‌کی توندوتیژی حکومه‌ته‌کانی ئه‌وێدا ده‌یاننالاند.

له‌ هه‌ل‌ومه‌رجیکی ئه‌وتۆدا ئیمه‌ زیاتر گیایه‌کی خۆرست بووین، كه‌ له‌سه‌ر عه‌رزیکی ره‌ق روابووین و گه‌رچی له‌ ئاووه‌ه‌وايه‌کی له‌بار كه‌لكمان وه‌رده‌گرت كه‌ ژینگه‌ی سیاسیی کوردستان بچ، به‌لام له‌ راستی‌دا ره‌گمان بۆ دانه‌ده‌کوترا و فارس گوته‌نی «سطحی» بووین و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش كه‌ ده‌زگا جاسووسیه‌کان بیانزانیایه‌ كه‌وتووینه‌ته‌ شوین کلاوی لار و خه‌ریکی سیاسه‌تین، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ك دژمان ده‌وه‌ستان، له‌ بانگ کردنی ساواک و هه‌ره‌شه‌ لی‌کردنه‌وه‌ تا ته‌بعید و گرتن و ئه‌شکه‌نجه‌ و له‌سه‌ر ئیش‌وکار وه‌لانران و ئازاری كه‌س‌وکار، ته‌نانه‌ت ئیعدامیش.

من كه‌ سه‌یری خۆم ده‌که‌م و ئاوێ له‌و رۆژانه‌ ده‌ده‌مه‌وه‌ به‌زه‌بیم به‌خۆم‌دا دێ. نه‌مامیکی بێ‌پیشه‌ی ئه‌وتۆ كه‌ به‌ شنه‌ی هه‌ر بایه‌ك به‌ لایه‌ك‌دا ده‌چه‌مییه‌وه‌، چۆن به‌رگه‌ی ئه‌وه‌ هه‌موو گژه‌بایه‌ی گرت و له‌سه‌ر پێ مایه‌وه‌! كه‌ره‌سه‌یه‌کی كآل‌و‌كرچ له‌

بارودۇخىكى مرقانە و ئازاددا دەيتوانى كەلكى بۇ خۇى و بۇ خەلك ھەردووكيان ھەبى، چۆن ئەو شتە سەيرو سەمەرەبەى لى دروست بوو كە ئىستاي من بى و ھەتا وىستى خۇى بناسى ھەر لە ۲۰ سالى دا خۇى لە ئاوارەبى و تەبەيد و زىندان و ھەلات ھەلات و خۇشاردەنە و داىبىنى بى ئەو ھى لە راستەقىنەى ديار دەكان تىگە يىشتىبى و لە پروى زانىارى و ئاگايى و وشيارىبەو ھە رېبازى بۇ خۇى ھەلبىزاردىبى. من و بنەمالە كەمان چۆن بووینە قوربانىى ئەو بارودۇخە؟ منىك كە دەمتوانى لە رېگەى خویندەنەو ھەگەمە شوئىنىك و سوودىكم بۇ خۇم و خەلك ھەبى، چۆن لەو گىزاو ھەوتم و ھەك پەرەكايەك بەم لا و ئەولادا درام! لە تەبەيدەو ھە بۇ زىندان و لەسەركار لابران و حىزبايەتى و ژيانى نھىنى و ئاوارەبى و ئىستاش نەخۇش و كەلەلا لە غەربىى و لاوازى دا.

دەزانم گەلىك كەس ھەبوون دەيان قات لە من خراپترىان بەسەرھات، ھىچ نەبى من درەنگتر خۇم دۇزىبەو ھە بەگوئىرەى توانا رېبازىكم بۇ خۇم ھەلبىزارد، واتە كورد گوتەنى «پشت لە دۇست و پوو لە دوژمن» ھەلاتم و ھاتمە ئەم لاiane، بەلام ئەوانەى و اشەھىد بوون چى؟ بنەمالەى ئەوان چى؟ ئەو دەستەگولانەى و ابە دەست شا و خومەىننىبەو ھە پەرپەر بوون و ئەوانەى و ئىستا لە زىندانى زىندانباە پىاوخۇرەكانى «ئىسلامى عەزىز» دا ھەموو پۇژىك چاوەروانى ئىعدامن، چى؟ ئەوانەى و مال و دووكانىان سووتىنرا چى؟ ھەر لەو بۇكانەى و امنى لى بووم، لە ماو ھى كەمتر لە سى سالى تەمەنى نگرىسى كۆمارى ئىسلامى دا چەندسەد پىشمەرگەى حىزبى دىموكرات شەھىدى دەستى مەلاكان بوون، ئىتر كۆمەلە و رېكخراو ھەكانى دىكە ھىچ و خەلكى ئاسايى ھىچ و مالى و ىران بوو ھىچ و دووكانى سووتاو ھىچ و ئابوورى نشوست ھىتاوى ناوچەكەش ھىچ!

من ئىستا لەو ھى كردوومە پەشىمان نىم؛ بەلام پىم خۇشە بزەنم لەكوئى دا ھەلەم كردووم و بە لارى دا رۇىشتووم بۇ ئەو ھى دەرسىك بى بۇ نەو ھى داھاتووى ولاتەكەم. كورەكەم ئىستا تەمەنى ۲۲ سالە. ھىچ ھەولم نەداو ھەبىكەمە سىاسى و حىزبى، بەلام ھەولم داو ھەرىگاناس و داودۇزەرەو ھە لىزان بى؛ لەجىياتى «چەبايد كورد؟» لى لىننىن مىژووى فەلسەفەى پۇژاواى «بىتراند راسىل» و كىتپى

«کریستوفیر هیچنز» م پئ ناساندوو. دهمهوی به عهقل و تیگه‌یشتویی ریبازی دوارپۆژی بدۆزیته‌وه نه‌ک به ئیجساسات، به‌لام ئەم کاره‌م لیره و له نیو سیستمی سوسیال دیموکراتی رۆژاوی ئوروپادا بۆ گونجاو بووه که تینیدا تاکه‌که‌س تا راده‌یه‌ک ده‌توانی ئازادی هه‌لبژاردنی رینگای هه‌بی و گوشاری ده‌وروبه‌ر ئەوه‌نده نین که به هاسانی چه‌واشه‌ی بکه‌ن و له گریژنه‌ی به‌رن. ئایا ئەوه هه‌مان ئەو رینگه‌یه‌ بوو که ده‌بووایه‌ منیش له‌و ته‌مه‌نه‌ی ئەودا هه‌لمبژاردایه؟ دلنیا نیم وه‌لامی پرسیاره‌که ئەری بئ. بارودۆخی ۵۰ سال پیش ئیستا له کۆمه‌لگای کوردستاندا جیاوازییه‌کی ئەوه‌نده زۆری له‌گه‌ل ئەم‌پۆی ژبانی له‌نده‌ن هه‌یه که پنیویست به‌گوتن ناکا. ئایا منی به‌ به‌رپرسیایه‌تی راهاتووی نیو بنه‌ماله‌یه‌کی سیاسی ده‌متوانی له‌و بارودۆخه‌ زه‌مانی و مه‌کانیه‌دا شتینکی دیکه‌ بم؟ هه‌موو پرسیاره‌که‌ی منیش ئەوه‌یه: به‌ کام هیزه‌وه ده‌متوانی له‌و گیزاوه به‌ته‌وژمه سیاسییه‌ لابده‌م که تیی‌که‌ وتم؟ چی ده‌یتوانی به‌رگرم بئ له‌وه‌ی که بۆی چووم و به‌ره‌و لایه‌نیک دیکه‌م به‌ری؟ مرۆف ده‌سکردی ژینگه‌ و ده‌روبه‌ری خۆیه‌تی و له‌ چه‌وزیک بچووکدا نه‌هه‌نگ په‌روه‌رده نابئ. من ئەو ماسییه‌ بچووکه‌ بووم که به‌ره‌و ده‌ریا ده‌ئاژوام، به‌لام پیش ئەوه‌ی بگه‌می، کاله‌دراو و هیچ پینه‌براو که‌وتمه‌ قوژبنیک و دانیشتم. ئەوه ئەگه‌ر بۆ من کۆتایی رینگا بئ، بۆ ریبوارانی دوا‌ی من وا نییه. ئاواتی به‌ ده‌ریا گه‌یشتن ئەم‌پۆ له‌ جاران به‌تینتره‌ و ئاسۆی ئەو به‌ ده‌ریا گه‌یشتنه‌ش له‌ جاران نزیکتره. ئەوه به‌شیکه‌ له‌ شینعیریکی خۆم که ناکری هه‌مووی بلاوبکه‌مه‌وه:

به‌لام کاکه، سه‌ری کووپه‌ سلامه‌ت
 ئەگه‌ر هات و شکابئ ئیستیکانیک
 گه‌له‌ و په‌نج و خه‌بات و ئیستیقامه‌ت
 ئەگه‌رچی رینگه‌ ون کا، ری‌نه‌زانیک

ئهنج‌امی قسه‌، سالانی ته‌بعیدی من دریزه‌یان کیشا و گه‌یشته‌ هه‌شت سال. پیش ئەوه‌ش که ماوه‌یان کۆتایی پئ بئ و بگه‌ریمه‌وه کوردستان، گیرام و خرامه‌

زیندانه‌وه، له قولکیکه‌وه که وتمه چاله‌وه!

پیش ئه‌وه‌ی کوتایی به باسه‌که بهینم، با هه‌له‌یه‌ک راست بکه‌مه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی ناوی ته‌بعیدییه‌کانی سالی ۱۳۴۴ی موکریان لیژدها بنووسم په‌یوه‌ندیم به‌ریژدار «هاشمی که‌ریمی» یه‌وه‌گرت. کاک هاشم بیره‌وه‌رییه‌کی باشی هه‌یه و هه‌ندی‌ک مه‌سه‌له‌ی بۆ روون‌کردمه‌وه که ده‌بی به‌سیاسی زۆره‌وه لیژدها رایانگیه‌نم. ئه‌وه قسه‌کانی کاک هاشمن:

ته‌بعیدییه‌کانی سالی ۱۳۴۴ی ناوچه‌ی موکریان سه‌رجه‌م ۳۰ که‌س بوون. سالی پیش‌تریش ۶ که‌س له‌بانه‌وه ته‌بعیدی شاره‌کانی لورستان کرابوون. ئه‌و ۶ که‌سه‌ی سالی ۱۳۴۳ی بانه، بریتی بوون له: محهمه‌ده‌مین مه‌جیدیان، محهمه‌د قادیان، محهمه‌د سالیخ خه‌ندان، محهمه‌د ئیقدامی و... ئه‌حمه‌دی.

له‌ته‌بعیدییه‌کانی سالی ۱۳۴۴یش چوار که‌سیان بانه‌یی بوون: ره‌ئووف ته‌وه‌ککولی (شه‌هری‌ره‌ی)؛ سالیخ خوسره‌وزاده (خومه‌ین)؛ محهمه‌د ئه‌حمه‌دی نهمه‌شیر (وه‌رامین؟)؛ هاشم که‌ریمی (ته‌فریش). له‌سه‌قزیه‌ک که‌س: نه‌سروللا تاهیری (؟)؛ له‌بوکان سنی که‌س محهمه‌د ئه‌شعهری (دلیجان)، عه‌بدولواحید سه‌عیدی (قه‌زوین) و ئه‌نوه‌ری سولتانی (ئه‌راک، دیاره‌ من ئه‌و ده‌م له‌په‌روه‌رده‌ی سه‌قزیه‌ک بووم نه‌ک له‌بوکان)؛ له‌سه‌رده‌شت دوو برا: مسته‌فا ته‌وحیدی (کاشان) و فایق ته‌وحیدی (ته‌فریش)؛ له‌مه‌هاباد، ئه‌وانه‌ی له‌بیرم مابیتن، محهمه‌د ره‌یانی (قه‌زوین)، ... فه‌می (قه‌زوین)، سه‌ید محهمه‌د کولجی (قه‌زوین)، سادق شه‌ره‌فکه‌ندی (ئه‌راک)، عه‌دوول خه‌رازی (قه‌زوین؟) ... هووه‌یدا (خه‌لکی گیلان، ته‌فریش)، عه‌باس بلووریان (خومه‌ین)...

به‌وته‌ی کاک هاشم، ئه‌و خۆی له‌گه‌ل ده‌سته‌ی سالی ۱۳۴۴ بووه‌ نه‌ک سالی پیش‌تر. شه‌ش که‌سه‌که‌ی سالی ۱۳۴۳ی بانه‌ش بۆ ماوه‌ی شه‌ش مانگی‌ک چوو‌بوونه‌ باشووری کوردستان و له‌گه‌ل حیزبی دیموکرات که‌وتبوون، ئینجا دوای کیشه‌ و هه‌رای نیو‌باله‌کانی حیزب، گه‌رابوونه‌وه ئی‌ران و خۆیان ته‌حویل دا‌بووه، ئیتر ناردبوویانته‌ ناوچه‌ی لورستان و له‌شاری وه‌ک ئه‌زنا و... دامه‌زرا‌بوون.

بیره‌وه‌رییه‌کانم له زیندانی شادا

دوورخرانه‌وه‌م له کوردستان (سالی ۱۳۴۴)، عاقیبه‌ت به‌خیز نه‌بوو له‌به‌روه‌ی هیشتا ئیجازه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی کوردستانم پینه‌درابوو، ئەم‌جار له زیندانیان توند کردم و دوا‌ی دوو سال و چهند مانگی‌ک که به‌ریاندام، به‌گویره‌ی قه‌راری دادگای نیزامی، به‌ته‌واوه‌تی له‌سه‌ر ئیش‌و‌کاری مامۆستاییش وه‌لانرام! چهند سزای قورسی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک بۆ لاویکی تازه‌په‌نگه‌یشتوو، ته‌نیا به‌ تاوانی خویندنه‌وه‌ی کتیب و بی هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی ریک‌خواه‌یی یان هه‌لسو‌وپاوییه‌کی چه‌کدارانه. به‌قه‌ولی نازم حکمه‌ت: «بو مملکت بیزیم!» ئەوه‌یه ولاته‌که‌مان.

لیزه‌دا به‌کورتی باسی گیران و زیندان و ئەشکه‌نجه و دادگا و «میلی کیشان»^۱ واته‌ ماوه‌ی زیاده‌ی زیندانی دوا‌ی ته‌واو بوونی سالانی مه‌حکومیه‌ت هه‌تا کاتی ئازادی خۆم ده‌که‌م، ئامانجیشم ئەوه‌ نییه‌ کای کۆن به‌ با بکه‌م یا به‌و شیوه‌یه‌ی وا ئیستا له‌ نیو کورددا بۆته‌ باو، به‌ راست و به‌ درۆ، ئازایه‌تی خۆم بسه‌لمینم و منم‌نمی پی بکه‌م؛ به‌لکوو دهمه‌وئ خۆم بکوتم، هه‌له‌کانم ده‌ربخه‌م و چه‌وتیه‌کانم بۆ خه‌لک پوون بکه‌مه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی رۆله‌ی دوا‌پوژی گه‌له‌که‌مان به‌ خۆراکی خۆه‌لکیشان په‌روه‌رده‌ نه‌بی و له‌وه‌ گرنگتر، له‌ کار و هه‌لسو‌وپانی سیاسی‌دا هه‌ول بدا یه‌که‌م خۆی و تواناکانی هه‌لسه‌نگینی، دووه‌م دوژمن وه‌ک هه‌یه‌ بناسن، سیه‌هم ریبازی‌ک که‌ ده‌یگره‌یه‌ به‌ر بزانی بۆ کوی ده‌چن و ئەوه‌ی له‌ کۆتایی‌دا ده‌گاته‌ ده‌روازه‌ی سه‌وزی به‌خته‌وه‌ری و سه‌روه‌ری گه‌له‌که‌ی یا وه‌کوو دیواریکه‌ و سه‌ری لی‌ده‌دری. له‌ هیچ شوینیکی قسه‌کانم‌دا هیچ شتیک نالیم و نانوسم که‌ وا نه‌بووبی، جا به‌ چاک یان به‌ خراپ، له‌ به‌رژه‌وه‌ندی خۆم‌دا یان به‌ زانی خۆم. ئەوه‌ به‌لینه‌ و له‌سه‌ری ده‌هه‌ستم. له‌ گیرانه‌وه‌ی پووداوه‌کانیش‌دا ئەگه‌ر بابه‌تیکی خۆش یان ناخۆش هه‌بی هه‌ردووکیان ده‌نوسم و نامه‌وئ رواله‌تی قاره‌مانیکی

۱. میلی‌کیشان، زاوا‌یه‌کی ته‌نز بوو که‌ زیندانی‌ سازیان کردبوو، ده‌نا قوناخیک به‌و ناوه‌ هه‌ر نه‌بوو.

شیرکروژی مرچ‌وموړ و جیددی به‌خومه‌وه بگرم و وای پیشان بدم که فاتحی
قزل‌قە‌لا و ئیقین بووم! به‌کورتی، هەر چۆنیک بووم، وای دهنوسم.

رۆژیکى پاییزی سالی ۱۳۵۲ / ۱۹۷۳ بوو. ده‌بیری ده‌بیرستانیک بووم له
باشووری تاران (ناحیه ۱۳). ناوی ده‌بیرستانه‌که‌م له بیر نییه، به‌لام ده‌زانم له
شوینیک بوو به‌ناوی چوارپیتی وعلیه‌هد له جاده‌ی قه‌دیمی که‌ره‌ج (جیاوازه له
چوارپیتی وعلیه‌هدی خیابانی شاه‌ره‌زا و په‌هله‌ویی نیوه‌راستی تاران). زه‌نگی
پشویی نیوان دوو دهرس لیدرابوو و من وهک ده‌بیره‌کانی دیکه له ژووری مودیر،
که ژووریکى زه‌به‌لاح بوو، دانیش‌تبووم و له‌گه‌ل ده‌بیریکى خه‌لکی خورماوا که
پیکه‌وه دۆست بووین و هات‌وچۆی مالمان هه‌بوو، خه‌ریکی قسه‌کردن بووم. له‌په‌ر
هه‌ستم کرد ژووره‌که بیده‌نگ بوو و یه‌ک له هاوکاره‌کانم بانگی منی کرد. سه‌رم
هه‌لینا، هه‌موو مات و بیده‌نگ سه‌یری دوو که‌سیان ده‌کرد که به جلی ئاسایی‌یه‌وه
له به‌رده‌رگا، له‌وسه‌ری ژووره‌که وه‌ستا‌بوون. یه‌کیان بانگی کردم. فیکه‌ی خۆم زوو
ناسییه‌وه و زانیم ئەم ملۆزمانه بۆچی هاتوون! چووم بۆ لایان. یه‌کیان گوتی: من
ئه‌فسه‌ری پۆلیسم، بۆ وه‌لامی چه‌ند پرسیار له‌گه‌لمان وه‌ره‌ده‌ره‌وه. گوتم: باشه،
به‌لام ده‌کری خواحافیزی له مودیر بکه‌م؟ گوتی: به‌لێ. گه‌رامه‌وه دواوه بۆ ئەو
سه‌ری ژووره‌که و لای می‌زی مودیر. ژووره‌که زۆر گه‌وره و درێژ بوو. به‌دم
رینگاه بۆ لای مودیر، سی‌چوار په‌ره‌کاغه‌زی نووسراوم پێ‌بوو شیعر و یادداشتی
کوریدیان له‌سه‌ر نووسرابوو، خیرایه‌ک ده‌ستم برد به‌هه‌ستیکه‌وه له‌گیرانی
باغه‌لم دهرمه‌ینان و هه‌ر گه‌یشتمه‌ به‌ر دم می‌زی مودیر، هه‌ندیک نوشتامه‌وه و
به‌دم خواحافیزی کردنه‌وه کاغه‌زه‌کانم خسته ژیر پایه‌ی ئەو په‌رچه‌می ئیرانه‌ی وا
له‌سه‌ر می‌زه‌که دانرابوو، ئینجا گه‌رامه‌وه دواوه و چوومه‌وه بۆ لای دهرگا. کابراکان

۱. مودیره‌که‌مان، که به‌داخه‌وه ناویم له بیر نه‌ماوه، خه‌لکی مازنده‌ران و تا بلێی مروفتیکی
باش بوو. براده‌ریک ده‌یگوت ده‌یان جار باسی تۆی لای من کردوه و گوتویه‌تی پیم
خۆشه‌کاتی له‌زندان هاته‌ده‌ر بیبینم، به‌لام به‌داخه‌وه یه‌ک‌دوو سال دواى ئەم پروداوه‌ی
گیرانی من خانه‌نشین کرا و ئیتر بۆم نه‌دۆزرایه‌وه، چه‌ند سال دواى ئەویش هه‌والی مردنیم
ژنه‌فت. یادی به‌خیر بێ، چ مروفتیکی باش بوو.

له وئ وهستا بوون و چاوه پروانم بوون. لام وا نییه ههستیان به کاره که ی من کرد. له حهوشی ده بیرستان چووینه ده ری. ماشینیکی په یکانیان پی بوو. چوار که س بوون: ئەفسه ره که که ویده چوو بهرپرسی ئەوانی دیکه بی، شو فیری په یکانه که و دوو که س که منیان له پشته وه له نیوان خویان دانا و وه ری که وتین. له ریگا قسه یه کی که م کرا و ته نیا ئەفسه ره که لئی پرسیم مالت ئا له م شوینه یه؟ ئەدره سی ماله که میان پی بوو. گوتم نا، له وئ رۆیش تووم و له فلانه شوین ده ژیم.

مه سه له ی مال ئەوه بوو که من له گه ل دوو براده ری خۆم دا ده ژیام، به لام هات و چۆی مالی دوو براده ری دیکه شم ده کرد که ژووریکی به تالیان هه بوو و من بۆ ماوه ی چه ند شهوی پیش ئەو رۆژه له گه ل کاک ئەحمه دی سامبه گی که له بۆکانه وه هاتبوو و میوانی من بوو، له و ماله دا ده ژیاین، هیچ کللی ماله که شم پینه بوو! مالی یه که م، کتیب و نامیلکه و کاغه زوماغه زی زۆری لی بوو، به لام ئەوی دووه میان هیچی لی نه بوو! به و شیوه یه خۆم په رانده وه و نه مه یشت بمبه ن بۆ لای کتیب و کاغه زه کانم، کابرای ئەفسه ریش پرکیشی نه کرد و ته نیا گوتی له که یه وه له وئ نه ماوی؟ گوتم هه فته یه ک ده بی.

چووین بۆ مالی دووه م. له ده رگامان دا، ژنیک لئی کردینه وه که هات و چۆی یه ک له و براده رانه ی ده کرد. کابرای ئەفسه ر ده سه به جی گوتی «چریک خانم باز ندیده بودیم!» ئای گوتم قورم به سه ر، منیان به چریک داناوه. چووینه ژووره وه. ژووره که گه ران هیچی وای لی نه بوو جگه له نوین و پیخه و. تا ئەو ده مه گیرفانم نه گه رابوون. گوتم ده توانم بچم بۆ توالت؟ گوتیان بچۆ. دیار بوو زۆر سه ختیان لی نه ده گرتم. له ویش یه ک دوو کاغه زم دراند و به ئاوم دادا و هاتمه وه لایان. ته نیا کاغه زنیکیان له ژووره که دا دیه وه که شهوی پیشتر بۆ کاک ئەحمه دی سامبه گیم نووسیوو. ئەحمه د یادی به خیر بی بریار بوو سه عات لای ئیواره ی ئەو رۆژه بگه ریته وه مالی پیکه وه بچین بۆ عاره ق خوار دنه وه. هه ر وه ستام و نه هاته وه، دوا ی سه عات نۆی شه و چووم له خواره وه ساندویچیک بکرم بیخۆم، ئەو یادداشته شم به تو ره یی یه وه نووسی و به جیم هیشت بۆ ئەحمه د که ئەگه ر هاته وه راره ستی تا ده گه ریتمه وه. نووسیوو م: «ئەحمه دئاغای... گوشاد، هه ر چاوه پروان بووم و

نه هاتییه وه، ئیتر برسیم بوو، چووم ساندویچیک بخۆم، راوهسته تا دهگه ریمه وه!»
کابرای ئه فسهر کاغه زه که ی خوینده وه و گوتی ئه وه ئه حمه دئاغای... گوشاده کتییه؟
گوتم میوانمه ئیستا چۆته دهره وه. ئیتر له سه ری نه رویشته. مال پشکنین ته و او بوو و
بی ئه وه ی سه ر به ژووری هیچکام له براده ره کاندا بکه ن، له مال چووینه دهره وه.
له ریگا به هه مان شیوه ی پیشوو دانیشتینه وه. ئه م جار ئه فسهره که گوتی گیرفانی
بگه ریین. گه ران. چهند لاپه ره کاغه زی تیدا بوو هه ر شیعر و هه لبژیرراوی کتیب و
گوژاره فارسییه کان بوون و بایه ختیکی سیاسی ئه وتویان نه بوو. سه یریکی کردن،
پاشان دراندنی و له شووشه ی ماشینه که وه فرییدانه دهره وه. زۆرم پی سه یر بوو.
گه رچی شتیکی گرنه نه بوون، به لام له کتیب و وتاری کومه لایه تی و سیاسیم
دهره ئینابوون بۆ ئه وه ده بوون لیم بپرسری ئه م شیعره یان ئه م رسته یه چیه و
له کوپوه هاتوه؟ به لام کابرا نه ک هه ر هیچی نه گوت، فریشتی دان! باشه ئیستا که بیر
له و رۆژه ده که مه وه باوه ر کردنی بۆم زه حمه ته، ته نیا شتیک وه ک هۆکاری ئه م کاره
به زه ینم دا دی ئه وه یه که ئه فسهره که کورد بووی و ویستیتی یارمه تیه کم بدا،
دنا عه قلم پی ناشکی بۆچی ئه وه نده سه هلی لی گرتم له کاتیکدا له نیو زیندانه که دا
وا نه بوو و ده یانویست موو له ماست بکیشن و به سه ر هیچ شتی که مه وه نه ده چوون.
ده زانم گرتن و بردنه زیندان به ده ست شاره بان ی و پولیس بوو، به لام بازجویی،
واته لپرسینه وه ی کیشه ی سیاسی ئه رکی ساواک بوو.

هه ر چۆنیک بی له ده ور به ری مه ی دانی ۲۴ی ئیسفهند (ئینقلابی ئیستا) وه
وه ری که وتین و به ره و ناوه ندی تاران، واته توپخانه رویشته ن. شاره بان ی کولل و
«کمیته ضد خرابکاری» له باکووری رۆژاوی توپخانه هه لگه وتبوو. له نیوه ی
ریگا به دواوه گوتیان سه رت دانه وینه و سه یری دهره وه مه که. وام کرد، به لام به
هه ست ده مزانی به ره و کوئی ده چن. شه قامه کانی تارانم وه ک به ری ده ستم ده ناسی،
به تاییه ت له و شوینانه دا.

گه یشتینه کومیته ی زیددی خرابکاری. جل و به رگیان پی دا که ندم و به رگی
زیندانیان له به ر کردم، ئه فسهره که کاغه زی «ئه حمه دئاغا» شی ته حویلی کومیته دا،

ئەوانیش خستیانه سەر جل و بەرگە کەم، بەلام پرسییان ئەو ئەحمەدئاغای... گوشاده کێیه؟ گۆتم برادەر مه!

تا ئێره جیگای خووشی حیکایه ته که بوو، بەلام دواتری وا نه بوو. راست بردیانه ژووریکی تاکه که سییه وه و دواى چەند خوله کیکى کهم، نیگابانیک هاته شوینتم، چاوی بهستم، وهپنشم کهوت و دەست له سەر شانى خۆى بردمییه ژووری «بازجویی»، واته شوینی لئیرسینه وه. لهوئى چاویان کردمه وه. بازجووه کهم که دواتر زانیم ناوی «ئارهش»^۱ بوو له تیمی ره سوولی، کوریکی گەنج که تازه له سپای دانیش گه رابوو. کاغه زیکى نایه به رده مم: «تو بۆ ئیمه ناسراوی... سه بارهت به ههلس و کهوتى سیاسى و دژى ئینقلابیى خۆت و ئەو نامیلکانه ی وا خویندووتنه وه زانیاریمان بدهیه.» منیش دەستم کرد به نووسین: مامۆستام، له زانکۆی ئەدهبیی زانستگه ی تاران میژووم خویندووه... ئینجا ناوی ئەو نامیلکه دهرسیانه شم نووسی وا له زانکو خویندبووم.

دواى ماوه یه که هات، سه یریکی کرد و له پیر زلله یه کی توندی له په نا گوێچکه م دا. چوارپینج جنیوی ناخووشی پیدام و گوتی: مندال فریو ده دهی؟ کاری دژى ئەمنییه تی و نامیلکه ی قاچاغ ده لیم نه ک ئەو تره هاته ی تو نووسیوته، بنووسه با پیستت نه گرووم! ئەوه ی گوت و رویشت. من دووسى نامیلکه ی دیکه م له هه مان چه شن لى زیاد کرد و راوه ستام. کابرا هاته وه و سه یریکی کرد و گوتی ههسته سه ر پى! چه ند زلله ی لیدام ئینجا گوتی راکشنى و لاقت به رز بکه وه. به قامچی به ربوو ه گیانم. زوری لیدام و منیش هه ر هاوارم ده کرد و ده مگوت: ئاخیر نووسیومه، چی دیکه بنووسم؟ سویندم ده خوارد و ده مگوت: هیچی دیکه م نه خویندو ته وه. دواى هه ندیک لیدان له سه ر کورسییه که ی دانامه وه و گوتی: عاقل ده بی؟ ده نووسی؟ گۆتم: ئاخیر هیچم نییه بینووسم. بانگی نیگابانی کرد و گوتی: بیبه ن بۆ «اطاق تمشیت»، واته ئەو ژووره ی وا تاییهت به ئەشکه نجه کردن بوو.

۱. دواى شوێرشى سالى ۱۳۵۷ ئارهشیان له گه ل «تهرانی» ی سه ربازجوو پیکه وه ئیعدام کرد.

دوو کهس هاتن چاویان بهستم و به شهله شهله له ژورره که بردیانه دهره وه. بۆ ترساندن زیا تر، کردیانه قوله قول و هه راهه رایه ک هه مه پرسه: سه رت دانه وینه، سه رت دانه وینه! به راست دا و به چه پ دا! تا کوو له ژورریک چوینه ژورره وه و له سه ر کورسییه کی ئاسنیان دانام که دواتر زانیم پیی ده گوترا «ئاپۆلۆ»! کورسییه که دوو دهسکی ئاسنی هه بوو، په نجه ی هه ر دوو دهستیمان خسته نیوان شتیکی ئاسن وه ک قفل و به بند، که له لای سه ره وه جه ره باب به ددره. راده ی توند کردنه که ی به دهست خویان بوو. دهستم توند له وی قائم کرا به چه شنیک که جو له ی لی بره. نه گه ر بمویستایه بیجو و لیم ئازاریکی زوری ده بوو و له وانه بوو کون بی. کورسییه که به شیوه یه ک دروست کرابوو که لاق له سه ری شو ر نه ده بووه، واته راده کشا. له سه ر هه ر دوو لاقیش، له نیوان قولاپه و که شکه ژنودا، هه مان قفل و به بند دانرابوو، که لاقیان پی جه ره باب به ددا. راده ی توند کردنی ئه ویش به دهست خویان بوو. لاقیشم له و ده زگا ئاسنه توند کرا. کلا و خوودیکی قولیان له سه ر کردم. لام و ابوو بۆ ئه وه یه کاتی هاوار ده که ی دهنگت زور نه چینه دهره وه، به لام و نه بوو و هوکاریکی دیکه ی هه بوو که من نه مده زانی، که سیش پیی نه گوتم. چاوم هه روا به سترابوو و ژورره که ش ویده چوو تا راده یه ک تاریک بی له به روه ی له ژیر چاوشمه وه هیچی وام نه ده دیت. ئیستا جه نابی ئاپۆلۆ ئاماده ی وه ری که و تنه! موسافیری موحته ره میش که به نده بم، سوار بووه و توند و تۆل به ستراره ته وه نه کا بکه و یته خواری و دوور بی له گیانی ئازاری پی بگا. مۆتۆری ئاپۆلوی ساواک له جیاتی به نزمین به شه للاق ده که وته کار! کابرای شه للاقزه نیش ناوی «حوسینی» بوو، دواتر جاریک بینیم، یه کی زه لامی مرچ و مۆنی به در و اله تی ناحه ز بوو که ده یان که سی له ژیر شه للاق و ئه شکه نجه دا کوشتبوو.

یه که م شه للاق که له لاقم درا گوتم: ئه ی بابهرۆ، لاقم لی بۆوه! ئه م شه للاقه جیاواز بوو له وه ی و ئاره ش له ژورری بازجویی لئیده دام. شه للاق ئاره ش له چا و ئه وه وه ک سلوو و ئه حوالپرسی و ابوو. ئه و شه للاقه ی سه ر ئاپۆلۆ کاتی له بنی پئیده دره، تا توقی سه ری پئیده که وته ژان. ئه وه چی بوو؟ ئاسن بوو؟ ئاور بوو؟

نهمدهزانی. تهنیا دهمزانی خهریکن لهشم تیکدهشکینن و له بهر یهکی دهبن. هاوار به هیچ کوئییه که نه دهگه بیشت. ژماره ی شه للاقه کان بهرز بۆوه و من ئیتر له وانه بوو له هۆش بچم. هاواره کانم هیدی ببوونه وه و زیاتر ده منالاند. ئارهش هاته په نا گویم و له گه ل چه ند جنیوی دایک و بابدا گوتی: ئه وه هیچ نییه، عاقلت ده کهم، جوزوه ی ده رسیم بۆ دهنووسی؟

دهست و لاقیان کردمه وه و گوتیان به ریگه دا برۆ. پۆیشتنی چی؟ له سه ر پاژنه ش نه ده کرا برۆم، به زۆر به ریگیان دا بردم و بردیانمه وه ژووری بازجووی. قه له م و کاغه ز هاته وه مه یدان، بنووسه! جا وهره به و دهست و پله هه لماسیوه بی توانایه بنووسه. هه ر پیتیکی دهنووسی به قه درایی توپیکی پینگ پۆنگ ده بوو! ئارهش هاته وه لای کاغه زه که، سه یریکی کرد و چوو ه ژووره که ی په نا دهست. لام واپوو ده مبه نه وه سه ر کورسیی ئاپۆلۆ، به لام دوا ی ماوه یه ک ره سوولی سه ربازجوو و سه رۆکی ئارهش هات، یه ک دوو جنیوی پیدام و گوتی: ئه م «باشه ره ف» ه' ببه نه وه ژووره که ی، کارم زۆر پیه تی، ئه وه عاقل نابی!

هه والیکی خۆش بوو وه ک قه راری ئازادیم بۆ ده رچووبی! هه لیانگرم، بردیانم و خستیانمه ژووریکی تاکه که سه ی بچووه که وه که جیاواز بوو له ژووری سه ره تای هاتتم، به لام سه ی که سه ی دیکه شی تیدا بوون. گه رچی ئه وانیش وه ک من حالیان شه پرزه بوو، به لام زۆر له گه لم میهره بان بوون و چه ند شه و ئاگیان لیم ده بوو. من سیفر کیلۆمیتر بووم و ئه وان زیاتر له وئ مابوونه وه. دیاره هیچی واشیان له دهست نه ده هات، به لام بۆ وه پیدان و ئازا کردنه وه و قسه له گه ل کردن و جۆک گیرانه وه و له بیر بردنه وه ی ئازار و ئیش زۆر باش و یارمه تیده ر بوون. له زیندان به تابه ت له کاتی لئیرسینه وه و ئه شکه نه جده، خه لکانی دل زیندووی وره به رز گه لیک یارمه تیده ری هاو به ندییه کانیا ن. به پیچه وانه، خه لکانی بی پۆحییه و

۱. بازجوو و نیگابان ئه گه ر بیانوویستایه که سیک ئه زیه ت بکه ن بانگیان ده کرد: «باشه ره ف!» دیاره نیازیان پیچه وانه که ی بوو و ده یانویست به ته وسه وه بلین که سه که ده یه وه ی شه ره فی خۆی بپاریزی و راستی له هاو رپییانی نه لی، به لام ئیمه مۆله تی ئه وه ی بی ناده ی!

تیکشکاو، سه بار یکی قورسی سه هر هموو دهر دهکانی دیکه ی زیندانیی هه ژارن. لاقم هه رکامیان به قه درایی خه رگه یه کیان لی هاتیوو! ده ستیشم ماسیبوو و نازاری هه بوو. سی چوار پوژیکی پیچوو، هیچ خه به ریک نه بوو و من لاقم به ره و باش بوونه وه ده چوو، پالم لی دابوو و له گهل هاوبه ندییه کان دا قسه و باس و نه قل و حیکایهت و جوک و پیکه نینمان هه بوو!

ئیسیتیراحهت زوری نه کیشا، پوژیکیان بانگیان کرد محهمه دئه نوهر! زیندانانه کان زیندانییان به ناوی بچووکه وه بانگ ده کرد نهک به شوهره ته وه. نیگابانیک ده هاته نیو بهند و ناوه که ی به دهنگی بهرز هاوار ده کرد؛ که سه که ده بووایه له هه ر سلوولیک دا بی بلی: «به لی!» بو ئه وه ی کابرا بزانی له کام ژورره و بی له ویوه بیبا. بردیانمه وه هه مان ژووری ئارهش و چاویان کردم وه. ئارهش هه میسان کاغه زیکی ئاماده ی نا به رده ستم «هویت شما محرز است... بنویس!» خواجه چی بنوسم؟ هه ر ئه وانهی پیشووم به هه ندیک زیادکراوه وه نووسی، به لای هیچ شتیکی سیاسی دا نه چووم. ئارهش هاته وه سه رم و سه یری نووسینه کانمی کرد. کورتی بکه مه وه، دیسانه که خوم له سه ر ئاپولوی گورین بینیه وه. جه ره بابه درام، به لام ئه م جار ه ده دوازه سیم (وایه ری) کاره باشیان به گیره ی ئاسنی بچووک له له شم گیراند. دووانیان له نه رمایی گوچکه م، ئه وانی دیکه له لیو و لووت و ده ست و لاق و سه ر مه مکه کانم، یه کیشیان بیلامانی له نیوگه لانم.

حوسینی دیسان به ربوو ه شه للاق لیدان، هه ر پیم سه یر بوو بوچی لاقم له له شم جیا نابیته وه، ئاره شیش هه ر جنیوی دها. له پر هه ستم کرد هه لده ته کیم، دیار بوو کاره بایان له له شم دها. وایه ری هه ر ئه ندامیکیان له کاره با باده، سه رم و له شم به ره و ئه ولایه ده کشان، به لام ده زگاکه نه یده هیشته زور بچوولیم. جاری وابوو گوچکه و دم یان چاو، جاری واش بوو هی سه ر مه مک و به و شیوه یه، شوینه کان ی دیکه یان به کاره با وه سل ده کرد. جاری واش بوو هه موویان پیکه وه ده خسته کار. ئه گه ر ده ست و لاقم به ده زگاکه وه قایم نه کرابووایه، هه ر جار ه ی چه ند میتر هه لده به زیمه وه، به لام ئاپولق نه یده هیشته جووله بکه م. زور ناخوش بوو،

ههستیکی ناحهزم تیدا دروست ببوو، شه للاقه کهم له وه پئی خوشتتر بوو. کیشه ئه وه بوو نه مده زانی تاکه ی له کاره که یان بهرده وام دهبن و که ی له دهستیان بزگاریم دئ. هه ئارهش جینیوی دها و دهیگوت: ئه وه سه ره تای کاره، بزانه چیت لی ده کهم، راستم پئی نالی، واوا لی کراو؟ منیش سویندم به خودا و پیغه مبه ریک ده خوارد که باوه ریم پئیان نه بوو و ده مگوت هیچم نه کردوه. به کورتی، ببوو مملانی نیوان ئه و من، مملانییه کی نابهرانبه ر که تازه به سه رمدا سه پا بوو و له سه ری ده رۆیشتم و ده مگوت هیچم نه کردوه، هیچی خراپم نه خویندۆته وه و ئاگام له هیچ نییه. به هه مان شیوه ی پیشوو دوا ی ئه وه ی شه کهت و ماندوو و بریندار و که له لایان کردم هینایانمه خوارئ، به لام ئه م جار ه راسته وخۆ بردمیانه وه ژوو ره کهم. تو کاتی له ژووری ئه شه که نجه دای، سلووله کهت لی ده بیته به هه شت و کاخی شاهی، خواخواته له کوڵت ببنه وه و بته نه وه نیو ئه و ژوو ره تهنگ و تاریکه، که له به رچاوت وه ک مهیدانی فوتبال گه وه و خو ش ده نوینی!

خوین له ده مم هاتبوو، سن که سه که سه بیرکی نیو ده میان کردم، گوتیان: دیسان بردیانیه وه سه ر ئاپۆلو؟ گوتم: ئا؟ گوتیان: ئه ی بوچی گازت له وه هه وه ره نه گرت که له نیو کلاو خوده که دا بوو؟ گوتم: نه مده زانی، گوتیان: گازت له زمانت گرتوه و له دوولاهه قرتاندووته، ده بی وریابی زۆر شتی پیته خو ی، دها له وانیه به ته واوه تی لی بیته وه و قووتی بده ی! مالی ویرانم! دهستم لی دا راستیان ده کرد، دووبه ش له سی به شی زمانم له هه ر دوو لاهه قرتا بوو و ته نیا نیوه راسته که ی پیوه ما بوو! لاقیشم ئه م جار ه بریندار ببوو و خوینی لی ده هات، هه م به شه للاق و هه م له و شوینه ی وا به ده زگا که وه جه ره بابه یان دا بوو، به لام من زیاتر له خه می زمانم دا بووم نه ک لاقه گه وه و جوانه کهم که وا هه بوو له ژماره ۸ه وه بوو بیته ۱۲! ما بوومه وه چی بکه م؟ تا قه تم لی برابوو، شه کهت بووم، هیزی قسه کردم تیدا نه بوو، نه مده زانی ئه گه ر ئه م جار ه بمبه نه وه سه ر ئاپۆلو چی به سه ر زمانه قرتا وه کهم دئ و ئایا هه ر به گشتی زیندوو ده مینمه وه؟ من هیزی خو راگرتن له به رانبه ر ئه وم هه مووه ئه شه که نجه وه حشییانه یه م نه بوو، له ر و لاواز بووم و که مم سه ختی و نا ره حه تی ژیان دیتبوو،

بە رەنج و ئازارېش رانەھاتبووم. گەرچى بېستبووم چرىكەكان بۇ ئەوھى خۇيان لەگەل سەختى و ئازارى ئەشكەنجهى نىو زىندان رابھىنن شەللاق لە بەرى پىي خۇيان دەدن و منىش دووسى جارىك لاسايى ئەوانم كرېبۇو، مەولاناي رۇمى گوتەنى: «كاین منم طاووس علیین شەده!» پىم وابووبوومە ئەوان! بەلام ئەوھ لە گالتەجار بەولاولە زياتر هېچ نەبوو. شەللاقتىكى حوسىنى بە قەدرایى ھەزار شەللاقتى خۇم ئازارى ھەبوو! من بە تەنافى رىزوى خەون و خەياللاتەوھ چووبوومە چالەوھ!

بۇ سبەىنى ئەو رۇژە، سى كەسەكەيان لە سلوولەكەمان برە دەرى. يەكدوو رۇژ بەتەنيا مابوومەوھ. رۇژىكىان كورىكى لاويان ھىنا سلوولەكەوھ و دەرگايان پىوھدا. چۆنى؟ چكارەى؟ ناوت چىيە؟ ناوم فلانە و خەلكى شارى سەنەم و ويۇلۇن ژەنىشم! كوردى؟ بەلى كوردم! ئاي بەخىر بىتت! لەسەر چى گىراوى؟ ئەى تۇيان بۇ گرتوھ؟ كەمكەم سەرەھەوداي قسەوباس كرايەوھ و كەوتىنە باسى ناسياوانى شارەكانمان. لە نىو قسەكانمدا گوتم لە زانكوى ئەدەبىي دانىشگاي تاران دەرسى مېژووم خويندووھ و ھاوپۇلى سەنىشم بوو، كە فلانەكەس بى. ئاي گوتى ئەوھ ئەویش لىرەيە! ھەى نەبى! ھەر ئەوھى گوت و نەىگوت وەك دەرگاي ژوورىكى تارىكىان لى كرېبىتمەوھ و برېبىتياىنمە بەر رووناكايى خۇرەتاو، ھەموو مەسەلەكەم بۇ روون بوويەوھ، ھۇكارى گىرانم، ئەشكەنجه درانم، باسى نامىلكە لەگەل كرېنم، ھەمووم بەجارىك زانى و لە ھەموو شت تىگەىشتم. باشە، كىنى دىكەى لەگەل؟ فلانەكەس! تەواوھ، ئەویش كورىكى ئازەرىي ھاوپۇلم بوو و لەگەل برادەرە سەنىيەكەدا ھاوپۇل بوون. ئىتر ھەموو شتىك روون بوو، زانىم بۇ گىراوم و دەبووايە لە بازجوويى دا باسى چىم بكردايە كە نەمكرېبوو. سەد برىا ئەو شتەم زووتر زانىبايە يان ھەر پىش گىرانم كەسىك ھەوالى گىرانى ئەوانى پى بدايەم بۇ ئەوھى ئەم ھەموو لىدانەم لە گىرفاندا مابووايەتەوھ! بەلام دارى خۇزىا كەم وا ھەيە شىن بى. گەرچى لىرەدا بۇ من كەپەنكى پاش بارانىش بەكەلك ھات و قسەى ئەو برادەرە خۇشەوىستە

گریپو و چکە ی کارەکە می کردەوہ.

راستیەیکە ی ئەوہ بوو من له کۆتایی سالی ئاخری زانکۆدا ۷ یا ۸ نامیلکە ی ریکخراوی «ستارە سرخ» م له برادەریکی سنەیی وەرگرتبوو که هاو پۆلم بوو، بەلام نامەوی ناو بینم. هۆکاری گیرانی من تەنیا ئەو بوو و دواتریش له پەرەندە ی دادگا کە ما دایتم تەنیا کە سێک کە ئیعتیرافی لەسەر من کردبێ، ئەو بوو، نەک هەر ئیعتیرافی نامیلکەکان، بەلکوو شتی لی زیاد کردبوو وەک ئەوہ ی گوتیوی ئەنوەر له هەموو خۆپیشاندانەکانی دانیشگا دا بەشداری کردووە و لەسەر کە لاسی دەرسیش ئوستادەکانی «ئەزیەت کردووە»، کە نەمزانی مەنزوری چی بوو و لەم چەشنە قسانە. دواتر ئەو برادەرە کە ئیستا شۆرەتی خۆی گۆریوە و ناویکی دیکە ی لەسەر خۆی داناو، بێ ئەوہ ی بچیتە دادگا و مەحکووم بێ یاخود ئەشکەنجە یەک بکری، له زیندان هاتە دەرەوہ و چووہوہ سەر ژیا نی ئاسایی خۆی، بوورسییەشی وەرگرت و بۆ خۆیندن چوو بۆ دەرەوہ ی ولات، پاشانیش له رادیۆ و تەلەفیزیۆنی ئێران دامەزرا، ئیستاش له دەرەوہ ی ولاتە و ماوہ یە کیش لەگەل یەک له دوو حیزبە سەرەکییە ی رۆژە لاتی کوردستان کە وتبوو! منی هەژاریشی تووشی ئەم بەدبەختییانە کرد کە باسیان دەکەم. پێم سەیرە، ئەو دەم لهو کەسانە م بیستەوہ کە لەگەل ئەو له سلوولیکدا بوون دەیانگوت تەنیا یەک زلەلیان لێداوہ و بەس، بەلام دووسێ سال پیش ئیستا چاوم بە کتیبکی ئینگلیزی^۱ کەوت کە کابرایەک سەبارەت بە زیندانەکانی ئێران نووسیوی و له فەسلی یەکەمی دا باسی ئەو «ئەشکەنجە زۆر»انە ی کردبوو کە بەسەر هەمان ئەو برادەرە سنەیی یە ی من هاتووە! دۆنیایەکی سەیرە، دەرەوہ ی ولات وەک بازار ی مسگەران وایە چەندە دەکوخی بکوخی، کەس گوئی لی نابێ! بەلام ئە ی ویزدان؟

هەر چۆنیک بێ، دوا ی ئەوہ ی نامیلکەکانم خۆیندبوو، له هاوین دا خستبوومنه نیو قوتووی شیرنیاتەوہ و بردبوومنهوہ بۆکان. لەوی دا بوومن بە کاکم و کاک

۱. من کتیبە کەم بە ئینگلیزی خۆیندەوہ، بەلام ئەگەر هەلە نەکەم ئەسلە کە ی بە فەرەنسی بوو، دلنیا نیم.

محهمه دی ئه شعری و چند که سی دیکه خویندبوویاننه وه و له کوتایی هاوین و کاتی گه پانه وهی تاران دا، له ژیرخانی مالی کاکم که ئه وه دم کریگرتهی مالی حه مه حوسین خانی به رده زرد (ئه میری) بوو، خستبوومنه ژیر زه وییه وه. ئیستاش وا ئه م برادره سنهیی یه، به قسهی کاکای ویولون ژهن، له کومیته گیراوه و دیاره ده بی منیش به شوین ئیعتیرافی ئه ودا گیرابیتیم. ئه وه هه موو مه سه له که بوو. ساواک جاروباره کاری وای ده کرد، واته که ده دیدت که سیک راستی نالی له به روی زووتر و به ژانه سه ری که متر ئیعتیرافی لی وهر بگری، به شیوه یه که له شیوه کان هه والیکیان پیده گه یاند بو ئه وهی وشیار بیته وه و بزانی ئه وان ئاگاداری مه سه له که ن. جاری واش بوو فیلیان له زیندانی هه ژار ده کرد و زانیاری هه له یان ده گه یاندی، دیاره ئه وه بو که سانی گرنگ و پادهی به رزی چریکی و حیزی بوو نه که بو لاپره سه نیکی وه که من که هیچ په یوه ندییه کی حیزیم نه بوو و ته نانه ت نه مده زانی «ستاره سرخ» چیه، که نامیلکه کانیا نم له و برادره ی هاو پۆلم وهر گرتبوو. هینان و هاو به ند کردنی کاکای ویولون ژهنیش له گه ل من له و په یوه ندییه دا بوو، دنا ئه وه هه ژاره نه ئاگای له مه سه له که بوو و نه مروقیکی خراب بوو و نه هاوکاری ئه وان بوو، دواتریش که ناویم بیسته وه، مروقیکی خزمه تگوزاری گه له که ی بوو. ساواک ته نیا له و راستییه که لکی وهر گرت که ده زانی ئه ویش کورده و سنهیی یه و ئه گهر ئه و و من له ژوو ری کدا پیکه وه بین دیاره باسی گیرانی ئه و برادره سنهیی یه ی هاو پۆلیشم ده کری و من تیده گم گیرانه که م له سه ر چیه، جا ده چم سووک و سانا ئیعتیراف ده که م، که هه رواش بوو!

هه ر چۆنیک بی، ئه وه هه واله بو من وه که هه والی هاتنی فریشته ی نه جات و ابوو. نایشارمه وه ئه گهر سه ره نوئی بیان بردایمه ته وه باز جووی له سه ر ئه و بابه تی نامیلکانه، ئیتر تاقه تی ئه شکه نجه م نه ما بوو و هه بوو ته نیا جاریک و دووانیتر له به رانه ر لیدانه که یان دا تاقه ت به یتم و به نا چاری ئیعتیرافم ده کرد و وا هه بوو خه لکیکی زوریش به گرتن بده م. هویه که ی ئه وه بوو من هیچ په یوه ندییه کی ریکخوا وه ییم نه بوو، به لام له به رانه ردا په یوه ندییه کی زور و به ربلاوم له گه ل خه لکانی جو روا جوور هه بوو، کتیب و

نامیلکه‌ی قاچاغم له بیست‌سی که‌سیش وەرگرتبوو و بابەت و نووسراو‌ه‌ی یاساخم به بیست‌سی که‌سی دیکه دابوو، جا کامیه‌ک له‌وانەم دەدرکاند و ناوی کیم دەبرد، نازانم، به‌لام به‌دلنیا‌ی به‌رگه‌ی ئەشکه‌نجه‌ی دیکه‌م نه‌ده‌گرت و چاک و خراپ شتی‌کم هەر ده‌گوت و وا هه‌بوو له‌ئەنجام‌دا که‌سانیک پیوه‌ بکه‌م و به‌شوین من‌دا بکه‌ونه‌ زیندان‌ه‌وه. تا‌ئەو دهمه‌ باش هاتبووم، هیچم نه‌گوتبوو و ناوی که‌سی‌کم نه‌درکاندبوو که‌ له‌ به‌رده‌ستیان‌دا بی و بیگرن، به‌لام دواتر چ ده‌بوو، زۆر نیگه‌ران بووم. ده‌ترسام کاره‌ساتیک دروست بی و ناوی خه‌لک به‌ینم، ئەو دهم ده‌بووایه‌ تا کۆتایی ته‌مه‌ن به‌ سه‌رشۆری بژیایه‌م. با‌یه‌ک‌دوو نموونه‌تان بۆ به‌ینمه‌وه:

راست شه‌ویک پیش گیرانه‌که‌م، کاتی کاک ئەحمه‌دی سامبه‌گی میوانم بوو، دوا‌ی سه‌عات ۹هاته‌وه‌ مالی و پیکه‌وه‌ چووین بۆ عاره‌ق‌خوار‌دنه‌وه. له‌ رێستوورانه‌که‌ پیکه‌وه‌ له‌سه‌ر میزیک دانیشتین، سه‌یرم کرد له‌ولاوه‌تر «سه‌عیدی سولتان‌پوور»، شاعیری گه‌وره‌ی ئێزانی دانیشتوو و به‌ ناو بانگم ده‌کا و ده‌لی وهرن بۆ سه‌ر میزه‌که‌ی ئیمه. ئەویش له‌گه‌ل که‌سیکی دیکه‌دا بوو. چووین بۆ لایان و تا دره‌نگانیک عاره‌قمان خوار‌ده‌وه. پاشان جیا‌بو‌ینه‌وه و چووینه‌وه‌ مالی، به‌یانیش من چووم بۆ سه‌ر کاره‌که‌م و هەر له‌و‌ی گیرام. ده‌ی من هات‌و‌چۆی سه‌عیدم زۆر کردبوو و ئەویش که‌ دۆستی کاکم بوو، هاتبووه‌ بۆکان و میوانمان ببوو. چۆنم بزانیایه‌ گیرانه‌که‌م له‌ په‌یوه‌ندی ئه‌ودا نییه‌! به‌تایبه‌ت که‌ ئەویش له‌و سه‌روحه‌ده‌دا گیرا و له‌ زیندان بینیمه‌وه. به‌خته‌وه‌رانه‌ کیشه‌کانمان هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌یه‌ک‌تره‌وه‌ نه‌بوو و نه‌ ئەو و نه‌منیش ئاماژه‌به‌کمان به‌ ناسینی یه‌ک‌تر نه‌کردبوو، به‌لام تو بلیی له‌ درێژه‌ی ئەشکه‌نجه‌دا باسی ئەو کتیب و شیعرانه‌م نه‌کردایه‌ که‌ له‌وم وەرگرتبوون؟

نموونه‌یه‌کی دیکه: دۆستی‌کم هه‌بوو ناوی «ئه‌فراسیاب» و خه‌لکی لو‌رستان بوو. له‌ کومیته‌ چه‌ند جار گویم له‌ ده‌بوو ئه‌فراسیابیکیان بانگ ده‌کرد و ده‌یان‌برد بۆ بازجویی. له‌ خۆم ده‌پرسی ئەو ئه‌فراسیابه‌ کتیه، بلیی براده‌ره‌که‌ی من نه‌بی؟ بلیی له‌سه‌ر ئەو نه‌گیرایتم؟ جا بلیی باسی ئەوم نه‌کردایه‌؟ ئەه‌ی نامیلکه‌کان؟ ئەوانم له‌ بۆکان دابوو چه‌ند که‌س بیخویننه‌وه، تو بلیی ئەشکه‌نجه‌ی وه‌حشیانه‌ی ئەوان

مه‌جبووری نه‌کردایه‌م ناوی ئه‌و دۆست و برادره‌ر خوشه‌و‌یستانه‌م بدرکینم؟
وه‌ک‌گوتم، من‌په‌یوه‌ندی حی‌زبایه‌تی و ری‌ک‌خراوه‌ییم نه‌بوو و وه‌ک‌ه‌موو مرو‌ف‌تیکی
ئاسایی ده‌یان که‌سم ده‌ناسی که‌کتیب و نامیلکه‌م لئ‌وه‌ر‌گرتبوون. ئه‌و ده‌م نه‌خوشیی
کتیب‌خویندنه‌وه‌م هه‌بوو، ئیستاش هه‌روام، تیر‌نابم، هه‌رچی هه‌مه‌بیده‌م به‌کتیب‌پیم
که‌مه. ئه‌و کتیبانه‌ش که‌به‌شوینیان‌دا ده‌گه‌رام زۆر‌به‌یان قاچاغ‌بوون و ده‌بوویه‌له‌م و
له‌ویان وهر‌بگرم و بیانده‌مه‌وه. نه‌مه‌دزانی له‌په‌یوه‌ندی کامیان‌دا گیراوم و ئه‌گه‌ر
بمبه‌نه‌وه‌ ژیر ئه‌شکه‌نجه‌مه‌جبوور ده‌بم باسی کامیان‌بکه‌م؟ به‌لام قسه‌ و هه‌والی
ئه‌و برادره‌ر ویۆن‌ژنه‌ له‌هه‌والی ئازاد‌بوون نه‌بی له‌هه‌موو شت خوشتر‌بوو،
ته‌کلیفی روون‌کردمه‌وه و زانیم چی‌به‌چییه‌ و ده‌بی چی‌بکه‌م.

دوو روژ دواتر بردیانمه‌وه بۆ بازجوویی. کاغه‌زیان نا‌به‌رده‌مم بنووسم. ئه‌م‌جار
که‌دلنیا‌بووم و ده‌مزانی کیشه‌که‌چییه، قیت‌دانیشتم و ده‌ستم کرد‌به‌نووسینی
ناوی ئه‌و نامیلکانه‌ی و له‌برادره‌ر سنه‌یی‌یه‌که‌م وه‌ر‌گرتبوون، که‌ی و له‌کیم
وه‌ر‌گرتبوون و له‌کویم شار‌دبوونه‌وه، هه‌موویانم نووسی (ئافه‌ره‌م!) به‌لام به‌هیچ
شیوه‌یه‌ک ناوی ئه‌و که‌سانه‌م نه‌هینا که‌له‌تاران و بۆکان پیم‌دابوون بیخویننه‌وه و
به‌خته‌وه‌رانه‌ ئیستا هه‌موویان جگه‌له‌کاکم و کاک‌مه‌مه‌دی ئه‌شع‌ری ماون و
ده‌زانن ده‌لیم چی. ته‌نانه‌ت له‌یه‌که‌م چاوپیکه‌وتتی حزووری دایکم‌دا، که‌دواتر
باسی ده‌که‌م، له‌گه‌ل‌ماچ‌کردنی‌دا له‌بن‌گویی گوتم «باسی فلانه‌که‌سم نه‌کردوه»
فلانه‌که‌س خزم و دۆستیکی نزیک‌بوو، ئه‌وه‌م به‌گویی‌دا چرپاند، ئه‌ویش تیگه‌یشت و
له‌گه‌رانه‌وه‌ی بۆکان‌دا پئی‌گوتیوو. ئه‌وه‌م دیاره‌دوای ئازادبوون بیسته‌وه.

هه‌ستم ده‌کرد سووک‌بیووم. له‌لایه‌ک ویژدانم ئاسووده‌بوو که‌سه‌ره‌پ‌ای
ئه‌شکه‌نجه‌ی ئه‌و چهند‌روژانه، راستیم له‌هاورپینانم نه‌گوتوو و که‌سم پیوه‌نه‌کردوو،
له‌لایه‌کیشه‌وه‌خه‌یالم ئاسووده‌ببوو که‌ئه‌وا چاره‌نووسی نامیلکه‌کان روون‌بوته‌وه و
ئیت‌ر‌ده‌بی له‌کوالم ببه‌وه و ئه‌شکه‌نجه‌ی زیاترم نه‌که‌ن، به‌لام له‌وقوناغه‌دا ته‌نیا ئالقه‌یه‌ک
له‌زنجیره‌ی رووداوه‌کان بۆ ساواک‌روون‌ببووه، واته‌ده‌یانزانی نامیلکه‌کان له‌پینگه‌ی
ئه‌و برادره‌ر سنه‌یی‌یه‌وه‌گه‌یشتۆته‌ده‌ستی من که‌ئیستا له‌به‌رده‌ستی خویان‌دام،

بەلام ئەیان دەزانی من لەو ماوەیەدا چیم لێ کردوون و بەکێم داوون بیخویننەو. ئەم جار دەیانویست ئەوانە بزانی. حکوومەتی شا لەو سالانەدا بۆ ئەوەی بە ئەمریکا و رۆژاواوی بەکان بلی چەپی ئێران بەهێزە و هەموویان سەر بە یەکیهتی سۆڤیەتی و چین و بەو ناوە چەک و چۆلی زیاتریان لێ وەر بگرن، لە رینگە ساواکەو هەولی دەدا گروپی درۆیین دروست بکا، واتە ئەگەر کەسیکیان لەسەر کتیبیک دەگرت بە ئەشکەنجەش بووایە تێدەکوژان کەسەکە ببەستەو بە چەند دۆست و هاوڕێیەو، ئەوانیش بگرن و بلین گروپینکی «خەرابکار»ی تازەمان گرتووە. تەنانەت من دواي شۆرشى سالى ۱۳۵۷ بیستم کە ساواک خۆی لە پادگانى کرمانشان نامیلکەکانى ریکخراوى «ستاره سرخ»ى چاپ دەکردووە و دەیانردنە نیو خەلک بۆ ئەوەی بزانی کى وەریان دەگرن و کى چەپە و دژ بە رژیمة، ئینجا هەر خوشیان شونینان دەگرت و ئەوانەیان دەخستە زیندانەو کە وەریان کرتبوون!

دواي ئەو ئیعتیرافە بۆ ماوەی چەند رۆژ لەکۆلم بوونەو، دیار بوو ناردبوویان بزانی راست دەکەم و نامیلکەکان لەو شوینەن کە گوتوومە یان نا. تومەن، کاکى هەژارم کاتى بە هەوالی گیرانەکەم دەزانی دەسبەجى نامیلکەکان لە ژیر زەوى دەردەهێنى و دەیانبا لە مالى خزمىكى خۆمانیان دادەنى، نەکا بین مالهەکە بگەرین و بیدۆزنەو و بە زيانى من تەواو بى! کاکم گەلیک دلسۆز بوو و منى زور خوش دەویست، یادى بەخیر بى. ئەو نەیدەزانی من خۆم ئیعتیراف دەکەم و شوینەکەشیان پیدەلیم! تیگەیشتنى خەلکی ئاسایى تەنانەت سیاسییەکانیش لە ساواک و ئەشکەنجە و تاقەت و توانای مرووف، تیگەیشتنى عینى و واقیعی نەبوو و نەیان دەزانی هیزی شەیتانى ساواک لەو زیاتر بوو کە نەتوانى ئیرادە و دەسەلاتى زیندانییەکی سیاسى بەردەستیان تیکبشکینى. تەنیا قارەمانانى خۆراگر توانیویانە ئەم هیزە شەیتانییە تیکبشکین، بەلام هەموو کەس ئەو خۆراگری و ئازایەتییهى نییه، لای کەم من نەمبوو یان ئەگەر هەمبوو هەر ئەوەندە بوو. کار بە شوعار پیکنايه!

بگەریمەو سەر رووداوەکان: کاتى کە لە ساواکی مەهابادەو دەچنە بۆکان و مالى کاکم، دەبین زەوى راست لەو شوینەى وا من نەقشەم کیشابوو هەلکەندراو و

نامیلکه‌کان نه‌ماون، ئیتر کاکم هه‌لده‌پێچن و ده‌یانه‌وئ بزانه‌ن چییان به‌سه‌ر هاتووه. بۆ ماوه‌ی یه‌ک‌دوو رۆژ که‌س خۆی به‌خاوه‌نی نامیلکه‌کان ناکا و هه‌ر ده‌لێن نازانین و ئاگامان لێ‌نییه، به‌لام ساواکی مه‌هاباد ده‌سبه‌ردار نابێ و کاتی که له تاران من ده‌به‌نه‌وه به‌ر ئه‌شکه‌نجه و منیش ده‌لێم هه‌ر له‌و‌ییه و له‌وئ بووه، ئیتر ده‌ست له‌سه‌ر کاکم هه‌لناگرن و ده‌لێن نامیلکه‌کانمان له‌تو ده‌وئ و ده‌بێ پیمان ب‌لێی له‌کوین، ده‌نا ده‌تگرین. کاکم که‌وتبووه گێره و کێشه‌یه‌کی ناخۆشه‌وه و نه‌یده‌زانی ده‌بێ چی بکا؛ نامیلکه‌کانیان بداتی وا هه‌یه به‌زیانی من ته‌واو بئ و له‌سه‌رم بکه‌وئ، نه‌شیانداتی ئه‌وان ده‌ست هه‌لناگرن. ئه‌م‌لای تات و ئه‌ولای تات!

ئیتر کاکم پرس و مه‌سه‌له‌هت به‌که‌س و کار و گه‌وره‌ی ب‌نه‌ماله‌که‌مان ده‌کا و هه‌مووان ده‌گه‌نه‌ئو ئه‌نجامه‌ی که‌ دیاره‌ ده‌بێ ئه‌نوه‌ر ئیعتیرافی کردبێ ده‌نا چۆن راست به‌بێ پرس و جۆ ده‌چنه‌سه‌ر ئه‌و شوینه‌تایه‌ته و زه‌وییه‌که‌هه‌لده‌کۆلن. له‌ئه‌نجام‌دا به‌سه‌لاح ده‌زانن نامیلکه‌کان به‌درینه‌ ده‌ست ساواکی مه‌هاباد، بۆ ئه‌وه‌ی له‌کۆل ب‌نه‌ماله‌که‌ و به‌تایه‌ت کاکم ب‌بنه‌وه و نه‌یگرن. ئیتر کاکم ته‌له‌فۆن بۆ ساواکی مه‌هاباد ده‌کا و ده‌لێ نامیلکه‌کان له‌لای دایکم بووه، ترساوه و هه‌لگرتوون، ئیستاش داوێ به‌من و لای من، وه‌رن بیانبه‌ن! ئه‌وانیش ده‌سبه‌جئ دین و ده‌یانبه‌ن؛ به‌لام وه‌ک له‌چه‌ند شوینی دیکه‌ش‌دا گوتوومه، ئه‌م رۆوداوه‌ بوو به‌هۆی هات‌و‌چۆکردنی ساواکییه‌کانی مه‌هاباد بۆ دوو‌کانه‌که‌ی و ئه‌ویش که‌ له‌خۆی ده‌ترسا، نه‌یده‌و‌یرا رێگریان لێ‌بکا، خه‌لکی شاره‌که‌ش دیاره‌ ئه‌م هات‌و‌چۆیه‌یان پێ‌ناخۆش بوو، به‌لام به‌حه‌یس و به‌یسه‌که‌شیان نه‌ده‌زانی. دره‌نگتر کاتی له‌زیندان هاتمه‌ ده‌روه‌، کاکم تاقه‌گله‌یی‌یه‌کی که‌ لێی کردم ئه‌وه‌ بوو گوتی ئه‌گه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ نه‌بووايه ئه‌و سه‌گ‌بابانه‌ ئاوا که‌له‌گایی‌یان لێ‌نه‌ده‌کردم، ئیستاش هه‌چم له‌گه‌لیان پێ‌ناکرئ، خۆ خه‌لکه‌که‌ش به‌وه‌ نازانن! راستی ده‌کرد، له‌به‌روه‌ی رۆژی چواره‌می دوا‌ی ئازاد بوون و گه‌رانه‌وه‌م بۆ بۆکان، براده‌ریکی خۆشه‌ویست که‌ ئیستا له‌گه‌ل حیزبکی چه‌پ‌دایه‌ و له‌ده‌روه‌ی ولات ده‌ژی، هاته‌ چاوپێکه‌وتنم و ئازایانه‌ و شو‌ر‌ش‌گه‌یرانه‌ هه‌ندیک زانیاری به‌نرخ‌ی له‌سه‌ر بارودۆخی شاره‌که‌ پێ‌دام که‌ ئیستاش هه‌ر مه‌منوونی کاره‌که‌یم. یه‌ک له‌

قسه‌کانی که بۆی کردم، ناوی ئەو شویتانە بوو وا ساواکی مه‌هاباد هات و چۆیان ده‌کرد، به ئیداره‌ی ده‌وله‌تی و دووکانی خه‌لکه‌وه، به‌کیشیان دووکانی کاکم بوو: «گرگ دهن‌آلوده و یوسف ندریده!»

بیمه‌وه سه‌ر باسه‌که: دواي چهند رۆژیک سه‌رله‌نوێ بردمیان‌ه‌وه بۆ بازجویی. لام وا بوو ته‌واو بووه، به‌لام له جاران زیاتریان لیدام! ئەم‌جار ئاره‌ش ڕووتی کردمه‌وه، له ژووره‌که‌ی خۆی به‌ ده‌ست هه‌لیواسیم و به‌ شه‌للاق به‌ربووه گیانم. کامه جنیو پیسه پیتی‌دام، هه‌رچی ده‌مگوت بۆ لیم ده‌ده‌ی خۆ من ئیعتیرافم کردوه، فایده‌ی نه‌بوو و خراپتری لی‌ده‌دام. بن پیلیم خه‌ریک بوو بیه‌ته‌ ده‌ری، گیانم هه‌مووی شین‌و‌په‌ش ببۆوه، به‌لام له‌ کۆلم نه‌ده‌بۆوه. که‌سیکیشیان هینابوو بۆ بازجویی و له‌وێ دایانابوو ئەم وه‌زعه‌ بیه‌نی و بترسی و زووتر ئیعتیراف بکا! بازجووه‌کان له‌م کارانه‌یان زۆر ده‌کرد، منیش له‌ کاتی نووسین‌دا چاوم له‌ ئەشکه‌نجه‌ی خه‌لک ده‌بوو، ئەوه له‌ خودی ئەشکه‌نجه‌که‌ ناخۆشتر نه‌بووایه‌ خۆشتر نه‌بوو، ڕۆحی بیه‌نه‌ر به‌ دیتنی بارودۆخی که‌سی ئەشکه‌نجه‌کراو تیکده‌شکا. جاریکیان کوریکێ مندالیان هینابوو لێیانده‌دا و ده‌یانگوت بۆچی کتیبی «ماهی سیاه کوچولو»ی سه‌مه‌دی بیه‌ره‌نگیت خویندۆته‌وه؟ ئەو هه‌ژاره‌ ده‌یگوت با به‌ ئەو کتیبه‌ چاپی «کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان» ه و ده‌وله‌تییه، به‌لام ئاره‌ش ده‌یگوت کانوون کتیبه، ئادریسی ئەو سه‌گبابانه‌مان بده‌یه‌ با بیانگرین و واویان لی‌بکه‌ین!

هه‌ر چۆنیک بی، دواي پارانه‌وه و سویند و قورئان که‌ بی‌تاوانم و ئیعتیرافم کردوه، ده‌ستیان کردمه‌وه و هینامیانه‌ خوارێ و ئاره‌شیش هاته‌ قسه‌ و گوتی: درۆت پێ گوتووین، نامیلکه‌کان له‌و شویتنه‌بوون که‌ ده‌نگوت؛ له‌کویت داناون و راستمان پێ بلێ داوتن به‌ کێ؟ ئەم‌جار ترسی ئەوه‌م بوو کاکم سووتاندیبتنی، ئەو دم ئەویشیان ده‌گرت و باوه‌پیشیان به‌ من نه‌ده‌کرد. دیار بوو هیچم له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات و ده‌بووایه‌ بچمه‌وه ژیر ئەشکه‌نجه‌ و چاوه‌روانی کرانه‌وه‌ی ئەو گریپووچکه‌یه‌ بم، به‌لام ساواکیش ئیستا جگه‌ له‌ چاوه‌روان بوونی هه‌والی بۆکان، چاره‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بوو. گوتم: وه‌للا بیللا له‌وێ بوون و خۆم له‌ویم داناون، ئیتر هیچ هه‌والیکم لێیان

نەماوۋە ۋە نازانم! ئەۋ شەۋە ھېچى وايان پىن نەنۋوسىم ۋە بە شەكەتى ۋە نارەھەتى
بىردىنمەۋە ژوورەكەم.

دواتر كە نامىلكەكانىيان لە بۆكان كەۋتېۋوۋ دەست ۋە بۆيان نىردىرەبوۋە
تاران، ئەمجار دەستىيان كىرد بە پىرسى ئەۋەى بۆچى لە تارانەۋە بىردوۋمەنەتە
كوردستان ۋە لەۋى داۋمەن بە چ كەسانىك؟ لەسەر ئەۋانەش سەرلەنۋى
لەيدانىكى ژۆرم ۋىكەۋت، بەلام نەيانبىردمەۋە سەر كورسى ئاپۇلۇ. سەررەپاى
شەكەتتى ژۆر ۋە دىرژەكىشانى ماۋەى ئەشكەنچە، ھەستەم دەكرد ئەۋ بابەتەيان
بەباشى بۆ ناچىتە سەر لەبەرۋەى كاتى زانىم نامىلكەكان دۆزراۋنەتەۋە ئەمجار
پۇچىيەم پەيدا كىرد ۋە ژۆر نەدەترسام. گوتەم لە ماۋەى پىشۋى ھاۋىندا لە
تارانەۋە چۈمەتەۋە بۆكان، مالاكەى تارانم تەحوىلى خاۋەنەكەى داۋەتەۋە ۋە
شۋىنم نەبوۋە نامىلكەكانى لىدەننەم، ناچار لەگەل كەرسەى دىكەى مالاكەمدا
بىردوۋمەنەتە بۆكان، لەۋىش تەنیا دىكەم دەيزانى لەكۆيم شاردوۋنەتەۋە ۋە
كەم ۋە خوشكەكانم ئاگادار نەبوۋن. خاۋاپاستان ئەم قسەيەم لەگەل قسەى كاكەمدا
يەكى گرتبۆۋە ۋە كاكەم نەگرتبۆۋ. بە ھىسابىكى مەنتىقى كىشەكەى مەنەش دەبوۋايە
دۋاى دۆزراۋنەۋەى نامىلكەكان بەھاتايەتە كۆتايى، بەلام كۆتايى چى ۋە رىزگارى چى!
ھىشتا كىشەى نامىلكەكانى «ستارە سرخ» تەۋاۋ نەبىۋو كىشەيەكى دىكەيان
سۋارى كۆلى لاۋازم كىرد! كاتى لە گۈندى «بوغدەكەندى» بوۋم ۋە ساۋاك
مامۇستايەكى دوۋەمى ناردىۋوۋ گۈندەكە ئاگاي لە ھەلسۋكەۋتەم بى. رۆژىكىيان
كۈرە ئاغاىەكى ناۋچەى فەيزوللا بەگى كە گۈندەكەيان لەۋىۋە دور نەبوۋ، بەبى
ھىچ پىشەنەيەك ھاتە گۈندەكە ۋە نىۋ قوتابخانەكەمان، تەنگىكى راۋىشى پىبوۋ.
گۈتى بۆ راۋەكەۋ ھاتوۋم، ئىنجا ئىسرارىكى ژۆرى كىرد مەنەش تەنگىك بەتەقەنم!
ژۆرم پى سەير بوۋ. نەمدەزانى بۆچى بە ھاۋرىكەمى نەدەگوت ۋە ھەر بە مەنى
دەگوت! بە مەنەك كە بە قەدرىيە دىنەيەك رەقەم لە تەنگ ۋە راۋ ۋە راۋچى بوۋ.
نەمدەۋىست بە قسەى بىكەم، بەلام بە سۋىند ۋە قورئان ۋە پىداگرتنى ئەۋ، ناچار
تەق لە كەندال، گۈللەيەكەم ھاۋىشت! ھەۋالى ئەم تەنگ ھاۋىشتە گەيشتبۆۋە گۈى

ساواک و گوتبوویان گوايه من «ته مرینی تیره ندازی و ئەنگیوی» م کردووه! گهرچی دنیام هەر خۆیان پیلانه که یان ریکخستبوو و ئەم برادەرەیان نارەبووه لام، دەنا من چی و ئەو کورە چی و تەفەنگ چی و راو چی!

دوای کیشە ی نامیلکه کان ئەم جار بیانووی ئەو یان پیگرتەم تەفەنگت هەیه و چووی بۆ تیره ندازی، بۆچی کاری وات کردووه، تەفەنگت لە کوێ بووه و چ که لکیت لئو وەرگرتووه؟ تەفەنگ لە سەر قەبالە ی کورد نووسراوه و پاک نابیتەوه! بەلام با لە سەر ئەوه زۆر نەرۆم و بە کورتی بیپر مەوه. دیسانه که بەربوونهوه گیانم، پیمان بلی تەفەنگت لە کوێ بووه؟ نه قسه یان به گوێ دا دهچوو و نه سویند و قورئانیان باوهر دهکرد. له بیرمه سویندم دهخوارد دهمگوت به نووری ئەو چرایه تەفەنگم نەبووه! بەلام ئەو هەندەیان لیدام لە بەر ناچار ی و بی وازی گوتم: بەلی تەفەنگم هەبووه! - چ تەفەنگیک؟ گوتم: برنو بووه! راستان دەوی ناوی تەفەنگم زۆر نەدەزانی، سەربازیشم نەکردبوو لەوێ چوار شتی وا فیر بم، برنووم بەسەر زمان دا هات، دەنا دەکرا بلیم کلاشینکوف بووه! - دە ی برنووت لە کوێ بووه؟ خویه ئەم جار بلیم چی؟ بە ناچار گوتم: له پینشمەرگه ی کوردم کریوه. - لە کوێ؟ - لەو دیوی سنوورەوه هاتبوون. له بیرم نییه ناوی کیم پیدان، بەلام دەبی ناوی که سیکی ناوچه ی خومان بووبی که ئەو دەم له باشوور دەژیا و له بەر دەستدا نەبوو بیگرن. - باشه ئیستا تەفەنگه که له کوێیه؟ - له بناری کۆیک له بوغده کهندی له ژیر زهوی دا شار دوومه ته وه!

هەر ئەو هەندە ی دیتیان «ئیتیراف» م بە تەفەنگ کرد هەلیانکوتاوه سەرم و لە گەل لیدانی تازەدا گوتیان درۆ دەکه ی، تاقه یه که تەفەنگ نەبووه! ئای لە بەر ئەو بەز مه، خەریکن بمکه نه عەمبارداری چهک! ئیتیر کاتی پیم له خاوه نایه تیی تەفەنگیک نابوو، فەرقی بۆم نەدەکرد تەفەنگیک بی یان دووان، گوتم: راسته دوو دانه بوو، له هه مان که سم کرێ و له هه مان شوین شاردمنه وه! ئەم جار زیاتریان هیرش هیتا: - واوا لێکراو درۆ دەکه ی، دوو دانه نەبوو زیاتر بوو، وه دەزانی ئیمه هه والمان نییه؟

بە کورتی، هەراچ و «مزایدە» ی بازار چۆنه، ئاوا به هەر چه خسیک لیدان ژماره ی

تفه‌نگیان پښ برده سهری و پییان دنوسیم تا گه‌یشته ده دانه‌ی مؤر! هه‌مووشی هه‌ر له و پیشمه‌رگه‌یه‌ی ئه‌وپه‌ری سنوور کردراوه و له بوغده‌که‌ندی شاراوته‌وه، پارهی کرپنیشیان له گیرفانی خۆم دراون وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر گه‌نجی قاروون دانیشتیتم! ئیتر خویان له‌وی وه‌ستان، دهنه‌فهرقی نه‌ده‌کرد و ژماره‌ی تفه‌نگه‌کانی ئیو‌عه‌مباره‌که‌ی بوغده‌که‌ندیم ده‌گه‌یانده ۲۰ و ۵۰ و ۱۰۰ دانه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی له‌و لیدان و ئیش و ئازاره‌ پزگاریم بی. هیچ‌تا‌قه‌تی لیدرانم نه‌ما‌بوو، ده‌مویست حوکمی ئیعدامم بۆ ده‌رکه‌ن و له‌کۆلم بینه‌وه. ئه‌وه‌ راسته و هیچ‌درۆی تیندا نییه، له‌چه‌ند قوناغی ئه‌شکه‌نجه‌دا ئه‌گه‌ر که‌ره‌سه‌یه‌کم بۆ خۆکوشتن هه‌بو‌وایه، چرکه‌یه‌ک پانه‌ده‌وه‌ستام و خۆم ده‌کوشت، به‌لام هیچ‌ده‌ست نه‌ده‌که‌وت. باسی سیاسه‌ت و کوردستانیشیان که‌ ده‌کرد هه‌رچی جنیو بوو ده‌ما به‌حیزبی دیموکراتی کوردستان که‌ هیچ‌کام له‌و پیشمه‌رگه‌هه‌ژارانم نه‌ده‌ناسی و نه‌شمه‌زانی کامیان له‌عیراقن و کامیان له‌ئیران. ئه‌و دم کۆمه‌له‌ نه‌بوو دهنه‌بە‌ دلنایی جنیوم به‌وانیش دهنه‌ و به‌هه‌موو ریک‌خراوه‌یه‌کی سیاسی دیکه‌ش!

سه‌مه‌ره‌ ئه‌وه‌یه‌ دواتر هه‌ر ئه‌و قسه‌ بی‌بنه‌مایانه‌ی کردبوومن، ناردبوویان بۆ دادگا و له‌وی خۆم ده‌مخویندنه‌وه، ره‌ئییسی دادگای له‌ساواک خراپ‌تریش نه‌یده‌گوت ئه‌و قۆریاته‌ چیه‌ی ناردووتانه‌ بۆ من! بۆ ئه‌وان تا‌قه‌یه‌ک شت گرنگ بوو: که‌سیک که‌ کورده، ده‌بی‌تفه‌نگی هه‌بی و له‌ کوردستان‌ه‌شاری دابی بۆ گیانی مه‌ئموورانی شاهه‌نشای ئاریامیهر، ته‌واو! منی هه‌ژاری لاوازی له‌نه‌فه‌سه‌که‌وتووش ئه‌وه‌ی ئه‌وان گوتبوویان بۆم له‌گه‌ردن دابوون و به‌ده‌سخه‌تی مباره‌کم نووسیویوم: ده‌دانه‌تفه‌نگم کرپون و هه‌لمگرتوون بۆ خه‌رابکاری له‌ کوردستان! خۆش ئه‌وه‌یه‌ کاتی که‌ چووم بۆ دادگا، سه‌ره‌تا شتیک هه‌بوو به‌ناوی «پرونده‌خوانی» یا «تفه‌یم اتهام» و له‌وی ئه‌وراقی بازجویی‌یه‌که‌ی خۆم هه‌مووی له‌فایلینکا‌دا بوون و درابوونه‌ده‌ست وه‌کیله‌که‌م. ئه‌و چه‌ند دیره‌ی وا راست به‌دوای ئه‌شکه‌نجه‌ و لیدان‌دا نووسیویوم له‌به‌روه‌ی ده‌ستم گۆی نه‌کردبوو هه‌ر پیتیکی به‌قه‌درایی چاوه‌گایه‌ک ده‌بوون و کاتی به‌وه‌کیله‌که‌م گوت ئاخ‌ر ئه‌وه‌تا من له‌ژیر ئه‌م ئه‌شکه‌نجه‌یه‌دا ئه‌م قسه‌ قۆرانه‌م

کردووه، به په ئیسی دادگا بلن هه مووی درۆن، ئەو له بهرانبهردا گوتی لئ بگهڕی، باوه کوو درۆش بی باشتر وایه خۆتیا ن له گه لدا نه خهیه کیشه وه، هه ر بلن وا نه بووه و ئیدی باسی ئەشکه نجه و مهشکه نجه مه که، ئەوه ت باشتره! ئەویش که ئەفسه ریکی خانه نشین بوو، زیاتر له من له ساواک ده ترسا! دواتر ده گه ڕیمه وه سه ر باسی دادگا.

دوای دوو مانگی که ئەتر ئەشکه نجه خه ریک بوو کۆتایی بی، بریدانمه به ندی عموومی کومیته. ژووریکی گه وره تر بوو، نزیکه ی ۲۰ که سی تیدا بوون هه رکام له رهنگیک و خه لکی شاریک. باوکی دوکتۆر عه لی شه ریه تی به ته نیا له ژووریکی گه وره راگیرابوو و ده رگای ژووره که شیان جاروباره بۆ ده کردوه و پۆژنامه شیان ده دایه. ئیمه ئەو شته لۆکسانه مان نه بوو! سی ژمه خوارد نما ن هه بوو، به یانانیش په ردا خیک چایی شیرین، هه چی تر. هه وتووی جاریک ده یان بریدنه هه مام و به په له ده یان هه یانینه وه. ته والیتیش پۆژی سی جار بوو، به لام جاری وابوو نیگابانه کان لیمان تووره ده بوون و نه یان ده هه شت بچین، ده مانگوت ته والیته که یان خواردین! پیاویکی سی و پینچ سه له مان له گه ل بوو ناوی سه یه د زیانه ددینی ته باته بایی و نه وه ی سه یه د زیای ته باته بایی بوو که کۆده تای له قاجاره کان کرد و ره زاشای هه نیا به سه ر حوکم. سه یه د زیا چه پ بوو، بانکیکی لیدابوو و گرتیویان، ئەشکه نجه ی نامرۆقانه و خراپیان کردبوو خۆی بۆ رانه ده گیرا و ده بووایه زووزوو بچی بۆ ته والیت، به لام ئەویشیان ئەزه ته ده کرد و نه یان ده برد. که سیکی لئ بوو شیر په نجه ی خۆینی بوو، خواردنی ئاسایی نه ده خوارد و ته نیا ده بوو کشمیش و گوێز و بادام بخوا، هه رچی هاواری ده کرد نه یان ده دایه. به کورتی، هه ر که سه بۆخۆی کاره ساتیک و هیکایه تیک و دونیا به ک بوو؛ هه ر که سه کتیییک بوو له ده رد و ئازار و ئۆف و ئاخ. ئیستاش ئاغای قانعی فه رد و ثابتی ده لئین سه ره ده می شاهه نشای ئاریامیهر و ئەشکه نجه؟ خوا نه کا!

زیندانی قه دیمییا ن له زیندانی قه سه ره وه ده هه نیا کومیته و له وئ سه ره له نوئ ئەشکه نجه یان ده کرد نه وه. یه کیان «سته فا جه وان خۆشدل» له ربه رانی مو جاهدینی

خه‌لق بوو. پیکه‌وه له ژووریکدا بووین. نیوانمان زور خوش بوو. دیتبووی من ته‌نیام و له‌گه‌ل هیچ گرووه و تاقمیک نیم، هه‌ولی دها به‌ره و خویانم رابکیشی. به‌داخه‌وه ئه‌و جه‌للادانه نزیکه‌ی سالیک دوا‌ی ئه‌وه له‌گه‌ل هه‌شت که‌سی دیکه، که‌یه‌کیان بیژهن جه‌زه‌نی بوو، ئیعدامیان کرد و گوتیان ئه‌و نو که‌سه ویستوو‌یانه له‌ زیندان هه‌لین، که‌هه‌مووی درۆ و ساخته بوو. «رضی تابان» و «مصلی‌نژاد» دوو که‌سی دیکه له‌ گیراوه‌کان بوون و ئه‌شکه‌نجه‌ی زور کرابوون. رضی بالابه‌رز و پروخوش، «عمو مصلی»ش قسه‌خوش و حیکایه‌تچی. براده‌ریکی کوردی مه‌هابادیشمان له‌گه‌ل بوو ناویم له‌ بیر نه‌ماوه، به‌لام له‌و سالانه‌دا براهه‌ی له‌ بۆکان شارهدار بوو. یه‌ک له‌ نیگابانه‌کانیش مه‌هابادی بوو، ئاگایه‌کی له‌و براده‌ره‌ ده‌بوو و وا هه‌بوو چایی‌یه‌کی بداتی، دها نیگابانیکی ئاسایی له‌و قه‌سابخانه‌یه‌ چی له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات بیکا.

ئیمه له‌و بارودۆخ‌دا بووین، هه‌ندیک قاچاخچی تریاک و هیرۆئینیشیان هینابوو له‌گه‌لیان خستبووین. ئه‌و ساله به‌ فه‌رمانی شا زوریک له‌و قاچاخچیانه ئیعدام کران و رۆژنامه‌کان هه‌موو رۆژیک ناوی چه‌ند ئیعدامییان بلاو ده‌کرده‌وه. زورم به‌زه‌یی به‌یه‌کیان دا‌هات، ده‌یگوت خۆزگه‌م به‌ خۆتان! گوتم بۆچی، خۆ ئیوه له‌ ئیمه چاکترن، ئه‌شکه‌نجه‌ش ناکرین و که‌س کاری پیتان نه‌داوه. گوتی بریا و بووایه و هه‌موو رۆژیک دارکاریان بکرده‌یه‌ین، به‌لام ئیعدام له‌ ئارادا نه‌بووایه! جا یه‌کیک بی و خۆزگه به‌ وه‌زعی ئیمه بخوازی ده‌بی کئ بی؟ له‌ ژیان‌دا خراپتر له‌ خراپیش هه‌یه و ره‌نگی ره‌شتر له‌ ره‌شیش په‌یدا ده‌بی!

شه‌ویکیان که‌ شه‌وی عاشوورا بوو، ره‌سوولی سه‌ربازجوو خه‌لکی نیو دوو ژووری عمومی له‌ ژووریکدا کوکرده‌وه و ده‌ستووری دا کترییه‌ک چاییان بۆ هیناین، مه‌لایه‌ک وه‌ک ئیمه زیندانی و ناوی «هه‌لی‌مه‌مه‌د به‌شاره‌تی» بوو و دره‌نگتر له‌م سالانه‌دا بیستم که‌ ته‌سلیمی ساواک ببوو. ماوه‌یه‌ک پیکه‌وه له‌ ژووری ئینفرادی‌دا بووین نیوانمان خوش بوو. ئه‌و شه‌وه ره‌سوولی به‌ به‌شاره‌تی گوت به‌ بۆنه‌ی عاشووراوه قسه‌یان بۆ بکه. به‌شاره‌تی قسه‌ی کرد هه‌م باش بوو، هه‌م

نهیهشتت رهسوولی پیتی ههلبهزیتتهوه! کتری چاییهکهشیان که هینا گوتی یهکتان ههستی بیکاته پهرداخهکانهوه و بییدا به ئەوانی دیکه. ئیمه ههراکه و پهرداخیکی پلاستیکمان بوو، ئەوه ههموو ملک و مالهکهمان بوو! برادهریکی کوردی جوولهکهی سنهیی لهگهڵ ئیمه گیرابوو، زۆر کورپیکی چاک و لهبهردلان بوو و ههموو کهس خۆشی دهووست. ئەو ههستا سهههپی و دهستی کرد به دابهشکردنی چایی. رهسوولی گوتی هۆ جوولهکهی فلان فلان شوده، تۆچی و عاشووپا و تاسووچا، لیمان بۆیهته ساقی کهوسهر! رهسوولیش، وهک بازجووهکانی دیکه، هههمیشه جینویک لهسهه لیتیوی مبارهکی بوو، بهلام کاری سههروسهمههههه وهک «نهوحهخوانی» ئەو شهوهشی دهکرد؛ دهیانگوت لورپه و پیشتر گرووبانی ئەرتهش بووه، ههندیک خهسلهتی لاتیی تیدا بوو.^۱

سههوهیهک پۆژی رهبهق له کومیتته مامهوه، که بهشی زۆری به بازجویی و ئەشکهنجه تیپهر بوو و ئەنجامهکهشی ئەوه بوو به دهسخهتی خۆم نووسیم و ههئستهۆم گرت نامیلکهکانم لهو برادهر سنهیییه وهرگرتوه، بردوو منتهتهوه بۆکان، له مالی کاکم شار دوومنهتهوه و خاوهنی ده چهخماخ تفهنگی برنووشم، ههه موویانم له بناری کۆپیک له بوغدهکهندی شار دوونهتهوه بۆ کاری خهراپکاریی دوارپۆژ! ئاو بیته و دهست بشۆ!

راگوێزران

کهم کهم، کاری بازجویی تهواو بوو و من چاوهپوان بووم رامگوێزن و بمبهنه زیندانی قهسر که بهدهست شارهبانیهوه بوو و تهلهفیزیۆن و کتیب و پۆژنامه و مولاقاتای ههبوو و بهکورتی لهچاو کومیتتهی «ضد خراپکاری» وهک «کوهیت» وابوو! پۆژیکیان یازده کهسیان سواری مینی بووسیک کردین و کهلهپچهیان له دهستان دا

۱. چه نده سالیک پیش ئیستا لهگهڵ برادهریکی خۆم به خیابانی شانزهلیزه ی پاریس دا دهرویشتین، له پریک رهسوولی رووبهروومان هات، خیرایهک ناسیمهوه، یاسای مافی مروّف بازجوو و زیندانی کردوونه هاوشانی یهکتر، ههردوولامان وهک یهک دهپاریژ، رهنگه ئەوان ماقولتیریش بن!

بو ئه وهی راماڭگویزن و بمانبه نه زیندانییک که نه ماندنه زانی کوئییه. که ده لیم زیندان بوئییه له و سالانه دا «قه سر» زیندان بوو و کومیتیهی «ضد خرابکاری» و ئیقین و قزل قه لاش «بازداشتگاه» بوون. زیندانی قه سر به ده دست پؤلیسه وه بوو و سیانه که ی دیکه به ده دست ساواکه وه بوون.

که له پچه یان لیداین و بردیانییه نیو مینی بووسیکه وه، که له پچه کان به ئالقه یه که وه به ستران که له ژیر کورسی ترؤمیله که دابین کرابوو. یه ک له و یازده که سه مان «مه شعوف که لانتیهی» خوشکه زای «بیژن جه زه نی» له ریبه رانی فیدائییان خهلق بوو. مه شعوف مرقئیکی بیده نگ و که م قسه بوو و ته نیا جارو باره یه ک بزهی ده هاتی یان به قسه ی ئه وانی دیکه ده هاته پیکه نین. یه کی دیکه مان «مسته فا جه وان خۆشدل» له ریبه رانی موجهیدینی خهلق بوو. پیشتر باسی مسته فا جوان خۆشدلم کرد که ماوه یه ک له سلولیکدا پیکه وه بووین. به قه درایی سالییک دوی ئه وه، ساواک هه ردوو ئه و که سانه ی له گه ل جه زه نی و ۶ که سی دیکه دا (۹ نه فه ر) له گردی پشت زیندانی ئیقین زور ناجوامیرانه ئیعدام کرد. یه کی دیکه مان عه لی محه ممد به شاره تی بوو، که پیشتر باسم کرد. به شاره تی مه لایه کی خه لکی «جه هروم» بوو و دوی شورشی ۱۳۵۷ له حکومه تی ره فسنجانی دا ماوه یه ک بوو به جیگری وه زیری کاروباری دهره وه ی ئیران و پاشانیش بوو به وه زیری نیوخو. جاریکیان له گه ل هه یئه تییکدا چوو بوو بو کویا بو لای فیدل کاسترو، له رۆژنامه دا خویندمه وه گوتبووی کیشه مان ئه وه بوو ئه گه ر ژنان بیانوه ی ده ستمان له گه ل لی بده نه وه (ته وقه بکه ن)، ده بی چی بکه یین؟ فه ناتیسیم و دوگماتیسیمی ئیسلامی هه ر له رۆژانی یه که مه وه یه خه ی ئه م کوماری ئیسلامیه ناموباره که ی گرتبوو!

له گه ل به شاره تی دا ماوه یه ک هاوسلوول بووین. مرقئیکی قسه خو ش و له به ردلان بوو. شیعر و نه قل و حیکایه تی زوری ده زانی و خو ی وه ک ناخوندیکی میشک پووچه ل دهرنه ده خست. زوری جوک و قسه ی خو ش پی بوو. که سانی قسه خو ش و «وره به رز» له زیندان زور چاکن له به روه ی باری سه رشانت سووک ده که ن و خه م و خه فه تت له بیر ده به نه وه. به پیچه وانه، که سانی مرچ ومون و نیوچاوان ترشاو ئازارت دووقات

زیاد دهکهن. قسه‌ی خوش و جۆک و گۆرانی له زیندان گه‌لیک باو بوو، له دهره‌وه‌ش زیاتر. هه‌ندی‌ک قسه له‌وی ده‌کرا که له دهره‌وه دوو که‌س پێکه‌وه دانیشن و اه‌یه له روویان هه‌لنه‌یه‌ت بیکهن. بازداشتگای ساواک بوو و بیکاری و دانیشن و قسه‌کردن و بیره‌وه‌ری گێرانه‌وه، خۆ کتیب و رۆژنامه‌ی لی‌نه‌بوو پێیانه‌وه خه‌ریک بین. بابته‌ی سیاسیش له بارودۆخی ژێر بازجوویی دا یان نه‌ده‌کرا یان ته‌نیا له‌گه‌ل ناسراو و هاوپه‌روه‌نده‌ی خۆیی ده‌کرا. له‌گه‌ل به‌شاره‌تی و ئیسلامیه‌کی دیکه چه‌ند رۆژ پێکه‌وه له سلوولیک کومیتهدا بووین. سلووله‌که‌مان که له په‌نای ته‌والیته‌که هه‌لکه‌وتبوو و ده‌نگ و سه‌دای ته‌والیته‌که‌گه‌ل ده‌نگ و سه‌دای دیکه‌ی خه‌لکه‌که هه‌موو ده‌گه‌یشه‌ گویمان! جارێکیان شیعی‌ریکم بۆ خوینده‌وه زۆری پێخۆش بوو، له‌به‌ری کردبوو و هه‌ر کاتی ده‌نگی به‌رزی و امان گۆی لی‌بووایه ده‌یگوته‌وه و قاقا پیده‌که‌نی. شیعه‌که بۆ ئه‌وه نابێ لێ‌ده‌دا بینووسم، به‌لام شاعیره‌که‌ی گوتبووی له پشت دیواره‌وه گۆیم له ده‌نگ و سه‌داتان هه‌یه!

به‌شاره‌تی له سه‌رده‌می کۆماری ئیسلامی دا یه‌ک له‌و پینچ که‌سه بووه که وه‌زاره‌تی ئیتلاعاتیان دامه‌زراندووه، هه‌ر ئه‌و به‌شاره‌تییه دواتر به‌جل و به‌رگی ئاخوندیه‌وه له‌گه‌ل یه‌که‌م تا‌قمی ئه‌و پاسدارانه‌ی وا له‌ ساڵی ۱۳۵۸ دا بۆکانیان گرت‌وه، هاتبووه بۆکان و له‌لای قولله له‌سه‌ر خیابانه‌که‌ی لای ماڵی برایم‌خانی فه‌رپوخی، پێش‌نوێژی بۆ پاسداره‌کان کردبوو. گوایه ئه‌و ده‌م له مامۆستا مه‌لا ئه‌بووبه‌کری شه‌فیعی پرسیبوو «مه‌مه‌دئه‌نوه‌ر» م له هه‌ر کوییه‌ک هه‌یه بۆ په‌یدا بکه‌ن، ئه‌ویش گوتبووی خوا ده‌زانی ئیستا له بن کامه‌ به‌رده! دلنیا‌م ئه‌گه‌ر بیدیا‌یه‌م نه‌یده‌گرتم و کاری پیم نه‌ده‌بوو، نیوانمان گه‌لیک له‌وه خۆشتر بوو کاری وا بکا.

دواتر که په‌ره‌وازه‌ی تاران بووم و له‌وی هه‌ر شه‌وه له شوینی‌ک خۆم ده‌شارده‌وه، هاو‌زیندانییه‌کی کونی نیو «کومیته‌ی دژی خراپکاری» م دیت‌وه که دارتاشیکی تووده‌یی بوو؛ گوتی به‌شاره‌تی چه‌ند جار هه‌والی پرسیبوی و گوتویه‌تی مه‌مه‌دئه‌نوه‌ر له‌کوییه؟ ته‌له‌فونیکی بۆ بکه‌ بزانه ده‌لی چی. گوتم جا من له‌م وه‌زعه‌دا چۆن مه‌ترسیی وا بگرمه‌ خۆم؟ گوتی دلنیا به‌ به‌شاره‌تی ئه‌و که‌سه نییه و تۆی زۆر خۆش ده‌وی.

ئەو دەم بە‌شاره‌تی ببوو بە ئەندامی یه‌که‌م مه‌جلیسی شوو‌رای مه‌لاکان. ته‌له‌فۆنم کرد بو مه‌جلیس. زۆر به‌گه‌رم و گوو‌ری وه‌لامی دامه‌وه و گو‌تی «تۆ نالی‌ی لایه‌نگری موسته‌زعه‌فانم؟ ده‌ی وه‌ره خزمه‌تی موسته‌زعه‌فان بکه!» زانیم ده‌یه‌ه‌وی به‌ره‌و جاشایه‌تی و هاوکاری‌کردنی رژی‌مم بیات! چیتر ته‌له‌فۆنم بو نه‌کرده‌وه.^۱

ئەو دارتاشه‌ش پیاویکی باش بو، دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ سالی ۱۳۵۹دا له‌ کوردستان رۆیشتم و له‌ تاران خۆم شارده‌بووه، زۆرم به‌ که‌لک هات. که‌چه‌کی حیزبول‌لاهییه‌کی توندوتیژ بو و له‌ ترسی ئەو نه‌یده‌وی‌را من به‌ریت‌ه‌وه مالی خویان، جا له‌ دووکانیکی مۆبل‌فرۆشی دایمه‌زراندم، هه‌م هه‌قه‌ده‌ستیان پیده‌دام و هه‌م شه‌وانه‌ش له‌وی ده‌خه‌وتم، ئیت‌ر مه‌جبوو‌ر نه‌بووم کرئ‌مال بده‌م. کرئ‌ماله‌که‌ چش! خو نه‌مه‌ده‌وی‌را خۆم ئاشکرا بکه‌م و بچم له‌ بونگا و شوینی وا مال به‌کرئ بگرم! دۆستی چاک بو کاتی ته‌نگانه‌ باشه، خه‌لکانیک که‌ مه‌ترسی له‌ خۆده‌گرن و له‌ بارودۆخی ولاتانی وه‌ک ئیزان و عیراق و تورکیادا کاری سیاسی ده‌که‌ن ده‌بی هه‌ول بده‌ن دۆستی چاک و جی‌متمانه‌یان هه‌بی که‌ له‌ رۆژی ته‌نگانه‌دا به‌ هانا‌یانه‌وه بین و فریا‌یان بکه‌ون. ئەم چه‌شنه‌ پیش‌بینی و دوا‌رۆژ‌بینیانه‌ پیداو‌یستی سه‌ره‌کین بو کاری سیاسی له‌ بارودۆخی ناله‌باری ئەو به‌قورگیراوانه‌دا که‌ کوردی تیدا ده‌ژین...

هه‌ر چۆنیک بی، ئەو رۆژه به‌ مینی‌بووس بریانی‌ن بو قزل‌قه‌لا. یه‌ک‌دوو سه‌عات له‌ مینی‌بووسه‌که‌دامینه‌وه و هه‌ر نه‌یانه‌بردینه‌ژووری، له‌ ئەنجام‌دا گوتیان جیگامان نییه‌ و رایانناگرین! هاتینه‌وه سه‌ر حواله‌مه‌رسه‌ی و گه‌راندیا‌نینه‌وه جه‌ه‌ننه‌می کومیته‌، چاوی ره‌شمان کال بوویه‌وه!

۱. کاک «وریا بامداد» که‌ ویده‌چێ خه‌لکی کرماشان یان ده‌وروبه‌ری بی، کتیبیکی له‌سه‌ر بیره‌وه‌رییه‌کانی زیندانی خۆی بلاوکرده‌وته‌وه که‌ گه‌لیک شیرین نووسراوه و زانیارییه‌کانی له‌گه‌ل ئەو شتانه‌ی وا من له‌ زیندان‌دا دیتم، ده‌قاده‌ه‌ق راست دیته‌وه. وادیاره‌ ئەو نزیکه‌ی سالی‌ک پیش‌گیری‌مان گه‌راوه و له‌ کومیته‌ و زیندانی قه‌سردا رایانگرتوو. له‌ کتیبه‌که‌دا ناوی به‌شاره‌تی ده‌هیتی و ده‌لی هاوکاری‌ی ساواکی کردوو. به‌شاره‌تی له‌ ماوه‌یه‌دا که‌ له‌گه‌ل من بوو، خۆی وا ده‌رنه‌ده‌خست. گه‌رچی هه‌ندی‌ک مرۆف وه‌ک پیاو‌ز تۆی تۆین و به‌هاسانی نا‌کرئ هه‌ناویان ببیندرئ. زۆر شت له‌ زیندان و ماوه‌ی بازجوویی‌دا گونجاوه!

مولاقات

دیاربوو له و ماوهیه دا کاکم هاتبووه تاران و ههولێ دابوو بیته چاوپیکه و تنم، ئەوانیش رۆژیکیان بۆ دیاری کردبوو که دهکەوتە دواى ئەو راگواستنه مان، به لام کاتی گیرایانینه وه بۆ کومیتە، چاوپیکه و تنه که یان له وئى به رێوه برد. رۆژیک بانگیان کردم و بردیانم. وه مزانی دیسان بازجوویی و لێدانە، به لام هیچیان نه گوت و بردمیانه دهره وهی بینایه ی کومیتە بۆ نیو ساختمانی شارهبانی کولل، له وئى «ئارهش» ی بازجووه کهم خۆی هات و گوتی مولاقات ههیه. به و جل و بهرگه و به و سه رو قژه ئالۆزه وه بردیانمه ژووریکه وه کاکم و کابرایه کی عه جه م له وئى دانیشتبوون. کابرا، خاوه نی شیرکه تیک بوو له تاران، که کاکم شتومه کی لی ده کپی و من زۆر جار چووبومه لای. له بیرم نه ماوه ناوی چی بوو، به لام شیرکه ته که ی له پشت فرۆشگای فیرده و سی بوو. دیار بوو ئەو که سه پارته ی به هیزی هه بوو و ئیجازه ی چاوپیکه و تنه که ی منیش ئەو بۆ کاکمی و هرگرتبوو. نه یان هیشتبوو هیچ له گه ل خویان به یینن. نزیکه ی ده دهقیقه دانیشتین به یی ئەوه ی لیک نزیک بینه وه یان یه کتری ماچ بکه یین. به فارسی هه والیان پرسیم، گوتم حالم باشه و له بهر ئارهش که وه ک میرغه زه ب له وئى دانیشتبوو هیچم پینه ده گوترا. پاشان ئارهش گوتی ماوه ی چاوپیکه و تنن تان ته و او بوو. ئەوان رۆیشتن و منیشیان برده وه کومیتە و نیو ژووری گۆرین. چاوپیکه و تنیکى گه لیک ساردوسر و فۆرمالیتە به و سه رو پوه و به و جل و بهرگه وه؛ دلنایم ده بی شوینی خرابی له سه ر کاکم دانابی له جیاتی ئەوه ی خۆشحالی کردبی.

زیندانی قزل قه لا

ده رۆژی دیکه له کومیتە مامه وه سه ره له نوئى هه مان ۱۱ که سیان سواری مینی بووسی گۆرین کردین و بردیانینه وه بۆ قزل قه لا. ئیمه ئاره زوومان ئەوه بوو بچینه زیندانی قه سر که به ده ست شارهبانییه وه بوو و دهره تانی زیاتر و مولاقاتى ئەندامانی بنه ماله شی هه بوو، به لام چ که رده ن، دیار بوو ویستبوویان هه ر له ژیر ده ستی ساواکدا بمینینه وه و نه دریین به شارهبانی. ئەم جار له ئیمتیحانی زانکۆی قزل قه لا قبول بووین و

برديانينە ژوورئ! من ماوہيەك لە زيندانى تاكەكەسى دا مامەوہ. ديوارەكان پۈر بوون لە نووسراوہ و يادداشت و شيعرى زيندانييە كۆنەكان. خەلكانى ناوبەدەرەوہى زور لە قزلقەلا زيندانى كرابوون. ناوہكانى سەر ديوارم تا ماوہيەكى زوريش لە بير مابوو، ئەو شيعرانەشم لە بير بوو وا نووسيبووويان و لەسەر ديوار ھەليانكەندبوون، بەلام ئىستا لە بيرم نەماون. ژوورەكەم پەنجەرەيەكى بچووكى ھەبوو بەسەر ھەوشى زيندانى عمومى دا دەيروانى، بەلام تەنيا بۆ رووناكى بوو و نەدەكرا كەسيان ببيني. تەنيايى ناخوش بوو، بەلام ھەر ئەوئەندەى ئەشكەنجە نەمابوو، سەر سەكۆى ژوورە تەنيايى يەكە وەك تەختى ئەعلاحەزرتى ھومايوونى وابوو! پاش سىچوار ھەفتە برديانمە بەشى عمومى. سوارەى نەمر كە پيشتر لەوئ زيندانى كرابوو، شيعرى «سوورەقەلا»ى سەبارەت بە «قزلقەلا» گوتووہ، لە رابردوودا زورئىك لە كەسايەتتە سياسيەكانى ديكەى كورد وەك نەمر مامەغەنى بلووريانيش لەوئ رايگراون، ھەر و ھەسا سەرۆك ھۆزە كوردەكانيش زوريان لە سەردەمى رەزاشا و كورەكەى دا رايگەيان كەوتوتە قزلقەلا. قزلقەلا كۆنە كاروانسەراى سەر رايگەى تاران و شميران بوو و لە سەردەمى ناسرەددىن شادا (۱۵۰ ساليك پيش ئەو سالانە) دروست كرابوو. ھەوشىكى مام ناونجى، بە ۳ بەند، واتە ۳ ژوورى عمومىيە تيدا بوو، كە ھەركام شوينى ۱۵ تا ۲۰ كەسيك دەبوونەوہ. متبەقيك و ھەمام و تەواليتتىشى ھەبوو. بە دريژايى ھەر دوو ديوارى ھەوشەكەش ژوورى تاكەكەسى بوون كە دەرگايان لە پشستەوہ بۆ دەرگايەوہ و دەھاتە ئيو دوو دالان. ھەر دوو لاي دالانەكان، ژوورى تاكەكەسى بوون.

لە زيندانى عمومى دا دۆست و برادەرى چاكم پەيدا كردن. يەك لە زيندانييەكان ناوى زيائەددىن تەباتەبايى بوو كە پيشتريش لە كوميتە ديتبووم. سەيد زياى نەوہ بەپيچەوانەى باوہگەورەى، شۆرشگير بوو. ديارە كەسانى خۆفروش و خراپيش لە زيندان دا ھەبوون. من لە ترسى ئەوہى قسەكان بگەنەوہ دەفتەرى زيندان لاي ھەمووان دەمگوت سياسى نيم و ھەر لە خۆرا گرتوويمانم. بۆشم دەچووہ سەر لەبەرەوہى ھاوپەرەندەييم نەبوو و شانازيى زورم بە خۆم دەكرد كە ئيعتيرافم

له سهەر كەس نه كردهبوو و كه سەم به شویین خۆمدا نه هینابوو زیندان. جارێکیان له گەل سهید زیا لای یه كتر دانیشتبووین و ویپرای خه‌لكه كه نانی نیوه‌پرۆمان ده‌خوارد. نانێکی بۆری سه‌ربازییان له‌گەل خواردنه‌كه‌دا پینده‌داین كه به‌گشتی كه‌س به‌شی سه‌ره‌وه‌ی نه‌بووايه به‌شی ژیره‌وه‌ی نه‌ده‌خوارد. من ئه‌و پڕۆژه هه‌روا به ئاسایی ژیری نانه‌كانم ده‌خوارد و لێ ده‌گه‌ڕام به‌شی سه‌ره‌وه‌یان ئه‌و بیخوا. له‌پریك ته‌ماشای كردم و گوتی هه‌رامزاده! ئه‌وه ناخواردنی كه‌سێكه سیاسی نه‌بی؟ هه‌ر ده‌لێنی سیاسی نیم و ئه‌وه‌ش ناخواردنته!

ده‌رگای هه‌ر سێ به‌نده‌ عمومییه‌كان به‌ره‌و باشوور و به‌سه‌ر هه‌وشێكدا ده‌كرانه‌وه. هه‌وشه‌كه هه‌وزیكی بچوك و شوپه‌بیه‌كی جوانی تیدا بوو هاوینان خه‌لكه‌كه له‌به‌ر سه‌په‌ری داده‌نیشن. یه‌كدوو جاریش وا هه‌بوو كه‌سانێك مه‌له‌یان تیدا ده‌كرد. پڕۆژێکیان هه‌مومانیان كرده ژووره‌وه، به‌هه‌ر سێ ژووره‌ عمومییه‌كه، ۴۰ ۵۰ كه‌سێك ده‌بووین. ده‌رگیان له‌سه‌ر داخستین. چه‌ند سه‌رباز به‌ مشاریكی گه‌وره‌وه هاتن، به‌ربوونه‌ پرینی شوپه‌بی هه‌ژار و له‌ بنه‌وه‌ بریانه‌وه! ئه‌فسه‌رێك هات گوتی ئیوه‌ باسی ئه‌و داره‌تان به‌ شانازییه‌وه‌ كردوو و شیعرتان پینداهه‌لگوتوووه بۆیه‌ بریمان‌ه‌وه! دیاره‌ هه‌مووی درۆ بوو و هه‌ر له‌به‌ره‌وه‌ی داره‌كه‌ كاتی خۆی ئه‌فسه‌رانی شه‌هیدی تووده‌یی سه‌رده‌می كۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژ ناشتوبووین، ئه‌مان رقیان لێی بوو و برییان كه‌ وه‌ك سیمبولێك نه‌میتنی و زیندانییه‌كانیش سه‌په‌ریان نه‌بی له‌سه‌ر هه‌وزه‌كه‌ له‌به‌ری دابنیشن! به‌وه‌ ده‌لێن مافی مرۆفی شاهه‌نشاهی، ئه‌وه بارودۆخی ژیانه‌ له‌و سیسته‌مه‌ گلاوانه‌ی پڕۆژه‌لاتی نیوه‌پراستدا ده‌نا هه‌وشیكی گه‌وره‌ی بێ‌دارو دره‌خت، تاچه‌دارێكی تیدا بێ به‌ كام مه‌نتیق په‌وايه‌ ببردنی و فلانه‌ ئه‌فسه‌ر یان په‌ئێسی زیندان چۆن ده‌بی ئاوا دوور بی له‌ ویژدان كه‌ ئه‌م دلخۆشییه‌ش له‌ زیندانی بێ‌ده‌سه‌لاتی به‌رده‌ستی خۆی درینج بكا؟ ئه‌وه‌ ته‌نیا به‌ كۆلتووری دواكه‌وتووی ناوچه‌كه‌ی ئێمه‌ ته‌فسیر ده‌كری ده‌نا شتی وا له‌ پڕۆژاوا ئه‌سته‌مه‌ بپیستری و ببیندری.

چه‌ند كه‌س كه‌ به‌ «گروه‌ نه‌اوندی» ده‌ناسران له‌ زیندانی قزڵ‌قه‌لادا زیندانی

بوون، یه‌کیان «سیرووس نه‌هاوهندی» خۆی بوو. ئه‌و نه‌هاوهندییه‌ کورپه‌ ده‌وله‌مه‌ندیک بوو، خۆی و گرووپه‌که‌ی بۆ یه‌که‌م جار له‌ ئێران ویستبوویان بانک بېرن و بالۆیزی ئه‌مریکا برفینن، له‌ یه‌که‌میان‌دا بره‌ پارهی‌ه‌کی که‌میان ده‌ست که‌وتبوو، به‌لام له‌ دووه‌میان‌دا سه‌رنه‌که‌وتبوون. پاشان گیرابوون و په‌شیمان ببوونه‌وه و رووخابوون. به‌پێچه‌وانه‌ی زیندانییه‌کان که‌ خۆیان تیه‌له‌نه‌ده‌قوتاندن، زیندانه‌وانه‌کان زۆریان خاتر ده‌گرتن. گرووبانیکی بوو که‌ ناویم له‌ بیر نه‌ماوه، به‌لام زۆر قه‌دیمی بوو و له‌ بیره‌وه‌ری زیندانیانی دوا‌ی ساڵی ۱۳۳۲دا هه‌میشه‌ ناوی هه‌یه و گوايه‌ له‌و سالانه‌دا زۆریش جه‌للاد و بی‌به‌زه‌یی بووه، به‌لام له‌ سه‌رده‌می ئیمه‌دا که‌لپی رژیوو و چه‌په‌چه‌پی پینه‌ده‌کرا. ئه‌و کابرایه‌ جاری وابوو ده‌هاته‌ نیو زیندان، ئه‌گه‌ر که‌سیک هه‌ر له‌وانه‌ی نه‌هاوهندی له‌به‌ری هه‌لبستایه‌ ده‌یگوت تۆ سه‌ری ئاغای نه‌هاوهندی هه‌لمه‌سته! لای وابوو هه‌موو که‌س نه‌هاوهندی وه‌ک ئه‌و خۆش ده‌وی.

مالی نه‌هاوهندی زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوون و کاک که‌ریم خامچی خه‌لگی سابلاخ، دوا‌ی هاتنه‌ده‌ر له‌ زیندان کاری بۆ کۆمپانیا‌یه‌کی ئه‌وان ده‌کرد و ببوو مه‌ئمووری خه‌ریدیان. نه‌هاوهندی له‌گه‌ل دوو سی که‌سی هاوگروپی خۆی نه‌بووايه‌ له‌گه‌ل ئیمه‌مانان زۆری قسه‌ نه‌ده‌کرد، به‌لام ده‌یزانی من کوردم و پرسیری کاک که‌ریمی لێ ده‌کردم، زۆریش به‌ رێژه‌وه‌ ناوی ده‌هێنا.

ئه‌م نه‌هاوهندییه، گه‌لیک بی‌ده‌نگ و هه‌ست‌وخوست و هه‌لس‌وکه‌وتی له‌سه‌ر خۆ بوو، که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و په‌شیمان بوونه‌وه‌یه نه‌بووايه‌ خه‌لکه‌که‌ زۆریان خۆش ده‌ویست. ناوبراو هه‌یچ نه‌بی خه‌ریکی بۆ داینه‌وه. ئه‌ویش ئه‌وه‌ بوو هاوینی ئه‌و ساله، کینه‌رکیتی وه‌رزشی ئاسیایی له‌ تاران به‌رپۆه‌ ده‌چوو. ئیجازه‌یان دابوو بانه‌ماله‌ی نه‌هاوهندی ته‌له‌فیزیۆنیکه‌ی بۆ به‌ینن، جا ئیمه‌ش به‌ بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه، ده‌مانتوانی سه‌یری موسابه‌قه‌کان بکه‌ین، به‌لام هه‌قمان نه‌بوو جگه‌ له‌ موسابه‌قه، به‌رنامه‌ی خه‌به‌ر و شتی وا ببینن. به‌گه‌شتی له‌ بی‌هه‌والی‌دا راگیرابووین و نه‌ رادیۆ و نه‌ پۆژنامه و نه‌ ته‌له‌فیزیۆن، هه‌یچکامیمان نه‌بوو.

له و ماوهیه دا که له قزل قه لا بووم دهنگ و باسی موحا که مهی «خسرو گلسرخى» و هاوړیکانى بلا و ببووه، به لām ئیمه هیچمان لى نه ده بیست، ته نیا جاریک نه یی که هه ندیک له و کوتی رۆژنامه یان له تابلویه ک دابوو و به نایلون سهریان داپوشیبوو و هینا بوویان له دالانه که لای متبهق به دیواره وه هه لیا نواسیبوو. باسی موحا که مه کان و داوای لیبووردنی چه ند که سی ئه وانی تیدا بوو، به لām هه والی دیفاعی ئازایانه ی گولی سورخی و ئه وانی دیکه ی تیدا نه بوو! ده چووین به دزییه وه نایلونه که مان هه لده داوه و سهیری لای پشته وه ی رۆژنامه کانمان ده کرد، هه موو هه ر تینوو ی هه و ال بووین!

له وانی دیکه ی وا له قزل قه لا بوون، «مه هدی سامیع» م له بیره. سامیع ئیسفه هانییه ک بوو له په یوه ندی فیدائییان دا، به لām دواى شوړشى ۵۷ زوری بازدا و له م ریکخراوه وه چوو ه نیو ریکخراوه یه کی دیکه. له سالی ۱۳۵۸ دا، پیش هاتنه وه ی پاسدار، کابرایه ک له بۆکان له کتیفرۆشییه ک دانیشتبوو، دواتر گوتیان ئه وه مه هدی سامیع بووه. وا بزانه م ماوه یه ک له گه ل ئه قه لییه تی فیدائییان که وت، دواتر له وانیش جیا بووه و له گه ل مواهیدین که وت. ماوه یه کیش خوی به «یه زدانپه نا» کانی بۆکانه وه هه لواسیبوو.

که سیکى دیکه له بیرم مابى، ئازهر بایجانیه ک بوو «قزل ئه یاغ» ناو، گه لیک کوریکى پاک و له به ردلان بوو؛ دواى شوړشى ۵۷ ئه ویش به ده ست مه لاکانى ئیران کوژرا. له و زیندانیانیه ی وا زۆرم خوښ ده ویستن، یه کیان «مه ممه دپه قانی» برای بیهروو ز و ئه شره ف دپه قانی بوو. له سلولیکى ئینفرادی دا بوو و پاشان له به ندی عمومى دیمه وه (دلنیا نیم هه ر له قزل قه لا یان له ئیقین). زۆر ئه شکه نجه کرا بوو.^۱

۱. دواى ئازادى و کاتى له ته وریز کارم ده کرد، جاریک له سالی ۱۳۵۷ دا له تاران ه وه به ئوتوبوس ده چوو مه وه بۆ ته وریز، له گارج تووشى محممه دپه قانى بووم، له گه ل زیندانیانیه ی سیاسیه ی دیکه ئازاد کرابوو. رژیم که وتبووه شل وشه ویتى. بلیته که م یه ک دوو سه عات دواخست و له گه ل ئه و دا پیکه وه به ئوتوبوسى «شه وپه و» چووینه وه ته وریز. له ریگا زۆری باسی زیندان دواى ئازاد بوونى من کرد. کاتى گه یشتینه ته وریز سه عات ده وروبه رى ۳ - ۴ ی به یانى بوو. مالیان له تیرمینالی ئوتوبوسه کانی ئه و دم لای باغى گولستانه وه دوور نه بوو. پیکه وه چووینه وه مالیان. یه ک دوو جارى له ده رگا دا، دایکى هاته پشت ده رگا که، به تورکى گوتى «آنا منم، ممد!» ئه و ده قیقه یه م هه رگیز له بیر ناچیته وه،

له و سالانه‌دا زیندانییه‌کی زوری خه‌لکی برووجیردمان له‌گه‌ل بوو. دواى «دوکتور ئە‌عه‌زمى» و «هومایوون که‌تیرایى» بزووتنه‌وه‌ی چه‌پ و چریکی له برووجیرد گه‌لیک نه‌شه‌ی کردبوو.^۱ هه‌موو که‌س و‌کاری ئیرینه‌ی دوکتور ئە‌عه‌زمییان گرتبوو و له ئیئین رایانگرتبوون، دواتر که بردیانه ئیئین له‌وئ دیتمن. خه‌لکی مه‌زلوومی، بئ‌ئازاری، بئ‌قسه، که ته‌نانه‌ت هی وایان تیدابوو هه‌شتا و چه‌ند سالی ته‌من بوو، چه‌ند که‌سیان تریاکى بوون، ده‌یانگوت له زیندان‌دا تریاکیشیان پیده‌ده‌ن.^۲

هیتشتا هه‌ر له قزل‌قه‌لا بووم که شه‌ویکیان خه‌لکی هه‌ر سى به‌نده عمومیه‌یه‌که‌مانیان خسته‌یه‌ک به‌نده‌وه و ده‌رگایان داخست و زیندانی تازهیان هیتا. هه‌موویان مه‌لا و فه‌قى بوون و له قوم گرتبوویانن. چاک و خراپ هه‌موو جوړه که‌سیکیان تیدابوو. یه‌ک رووداویش پووی دا با بیگنیه‌مه‌وه: به‌عه‌ده‌ت زیندانییه‌کان به‌هه‌ویری نه‌برژیوی نیو ئە‌و نانه‌ی وا بو خواردن بییان ده‌داین مۆره‌ی شه‌تره‌نج و ته‌خته‌نه‌ردیان دروست ده‌کرد^۳ و له‌سه‌ر په‌تووش به‌سابوون خانه‌کانیان ده‌کیشایه‌وه و به‌پوژ بو

دایکی جگه‌رسووتاوی کوریک له‌ژیر ئە‌شکه‌نجه‌دا شه‌هیدکراو و کچیک له زیندان‌هه‌لاتووی لیره‌وله‌وئ خوۆشاره‌وه، ئیستا کوریکی دیکه‌ی له زیندان‌ ئازاد بووه و ده‌بگریته‌ باوه‌ش. باوه‌ری نه‌ده‌کرد، ماچی ده‌کرد و ده‌یسته‌وه. خواجه چی بلیم، نازانم؟ ئە‌وان چوونه‌ ژووری و منیش چوومه‌وه مالی خۆم. ئیواره‌ی ئە‌و پوژ و پوژانی دیکه‌ش ده‌چومه‌ مالیان خه‌لکی زور پینانه‌وه ده‌هاتن. دره‌نگتر سه‌فه‌رخانی قه‌هره‌مانیش ئازاد کرا. من له‌گه‌ل ئە‌ودا هاوبه‌ند نه‌ببووم، به‌لام به‌ ناسیایی هاو‌پیه‌کم له‌ ته‌وریز چومه‌ ئە‌و ماله‌ی وا له‌وئ دابه‌زیبوو، که‌ گوتیان کورده، لای خو‌ی داینام و وینه و فیلمیان لی‌گرتین، دواتریش له‌گه‌ل براده‌ره‌که‌م‌دا چوینه‌ ئە‌و گونده‌ی وا خه‌لکی ئە‌وئ بوو له‌ ده‌وروبه‌ری عه‌جیب شیر، میوانی دیکه‌شیان هه‌بوو نه‌یانه‌نیشته‌ شه‌وئ بگه‌رینه‌وه و میواندارییان کردین.

۱. به‌گالته‌ ده‌یانگنیراوه‌ گوايه‌ شا هوه‌یدای سه‌رۆک‌وه‌زیری هه‌لقورینجان‌دووه و پیتی گوتووه‌ پیاو‌نی و هیچت پئ‌ناکرئ! ئە‌ویش هه‌ر گوتوویه‌تی وا مه‌لئ با نه‌یلیم، وا مه‌لئ با منیش نه‌یلیم. شا گوتوویه‌تی بیلئ ئە‌ویش گوتوویه‌تی «بروو‌جیردا!» شا پقی هه‌ستاوه و جنیوی پیداه‌وه و هه‌لیبریوه، واته برووجیردیه‌یه‌کان که‌له‌گاییان له‌ پژیمی شا ده‌کرد و پژیم ده‌ره‌قه‌تیان نه‌ده‌هات، جه‌نابی شاش به‌وه‌ قه‌لس بوو!

۲. له‌ لو‌رستان تریاک‌کیشیان ئاسایی‌یه و له‌ مه‌جلیس و میوانی‌دا که‌ داده‌نیشن، تریاک ده‌کیشن. ده‌لین دواى تریاک‌کیشانه‌که‌ بانگ ده‌که‌ن و ده‌لین «چایی بینن بو‌ پیاوه‌کان»، ئە‌وه‌ی تریاکى نه‌کیشابئ چایی بو‌ دانانین، واته پیاو‌نیه‌! ژنان که‌متر وا هه‌یه‌ تریاک بکیشن، به‌لام قلیان (نیرگه‌له) زور ده‌کیشن.

۳. وه‌ستای دروست‌کردنی مۆره‌ی شه‌تره‌نج کوریکی برووجیردی بوو ناوی «کوردی» بوو. کوردی به‌بئ‌ که‌ره‌سه، مۆره‌ی وای دروست ده‌کرد مرۆف سه‌ری سه‌ر ده‌ما. روخ یان

كات تيپەپكردن دوو كەس دادەنیشتن يارييان دەكرد و ئەوانى ديكە ئەگەر پييان خۆش بووايە لە دەوريان كۆدەبوونەو و ھەر كەس لای يەكيانى دەگرت و پيى دەگوت چى بكا و چى نەكا. بەوھيان دەگوت «كۆنسە»، ھى وا ھەبوو دەيگوت «كۆنسە» مەدەن، پيىم خۆش نيبە، ھى وابوو پيى توورە دەبوو، توورە بوون و ھەلچوونيش لە زيندان دا زۆر ئاسايىيە، خەلكەكە بەگشتى توورەن و لەسەر شتيكى بچووك بەگژ يەكتردا دەچن، بە چەشنيك ئەگەر باوھرى سياسى و بەرپرسايەتى بەرگر نەبى، رۆژانە شەر و پيكدادان دەقەومى.

رۆژيكيان دوو كەس شەترەنجيان دەكرد، يەكيان لەو فەقئيانەى قوم بوو كە تازە ھاتبوون. ديار بوو سيفر كيلۆميتر بوو و بە ياساكانى زيندانى نەدەزانى. من شتيكم بە لايەنەكەى ديكە گوت بيكا، واتە «كۆنسە» م دايە، جووچكەمەلا پيى ناخۆش بوو، لەپر جنيويكى پيسى پيىدام، زۆرم پيى سەير بوو و پيى تيکچووم، شتى وام نەبيستبوو رۆوبدا، ھەر راست بوومەو و يەك زلەى تەرم لە بناگوپى دا، شەقەى تا ئەوپەرى ھەوشە چوو! مەلا ھەستا سەرىن ليم بداتەو، دەستيان گرت و ھەر چۆنيك بوو شەر داکووژا. ئەو يەكەم و دوايين شەر بوو لە زيندان كردم، دەنا بەگشتى بيئەنگ و بىئازار بووم.

لەو ماوھيەدا كە لە قزل قەلا بووم، كابرايەكى سەرھەنگ ھەر سى مانگ جاريك بيئەنگ و بىھەست و خوست دەھات، بە پيئە رادەوھستا و ھەوالى دەپرسين، كەس ئەوى بە جيددى و ھەرنەدەگرت و وەلامى سەرسەرى نەبووايە پييان نەدەداو. دەيانگوت ھيچى لە دەست نايە و ھەر دى قسەى بى تام و بى كەلك دەكا و دەروا. دەبى بازپەس و شتيكى وا بووبى كە كەس تووى بە كلاو نەدەپيوا. لە نيو قسەكانى دا ھەميشە دەپرسى باشە «كۆتليت» تان دەدەنى؟ ئيمەش دەمانگوت بەلى! دەيگوت باشە، كەوابوو ئيتىر موشكيليكتان نيبە! ناومان نابوو سەرھەنگ كۆتليت!

قەلاى كە دروست دەكرد ھەوش و ھەسار و كۆنگرە و دەرگا و پەنجەرە و نيگابانيشى لى دادەنا، دەبوو بيئە سەبرى و بزاني ئەسپ و فيلى چۆن دەخولقاند، ھەر ئەوھندە بوو نەيدەتوانى رۆحيان بەبەردا بكا.

کابرای حۆل پئی وابوو زیندانی تاچه گرفتی ئەوهیه کۆلتیتی نادهنی. ویندهچوو پینشتر کهسیک ئەوهی پئی گوتیب و ئەویش داوای له زیندان کردبی ههفتهی جاریک کۆلتیت بدەن به زیندانییهکان، جا ئەم شاکارهی خۆی له بیر نهدهچۆوه و ههرجارهی دههات به پرووی خهلهکهکهی دا دهداوه.

دادگا

له قزلقهلاوه بردیانم بۆ دادگای نیزامی. دادگای نیزامی له لای زیندانی قهسر ههلهکهوتبوو. به چهند نیگابانهوه زیندانییان چهند جار دهبرده ئەوی. جاری یهکهم ناوی «پروندهخوانی» یان «تفهیم اتهام»، واته پینداچوونهوهی فایلی ئەو تۆمهتانه بوو که ساواک له کهسهکهی دابوون و بهگویرهی ئەوان داوای سزادانی کهسهکهی کردبوو. دادگای نیزامی سهربهخۆیییهکی نهبوو و لهژیر کارتیکهیری سیاسی دهولت و خواستی ساواکدا خهلهکی مهکووم دهکرد. پهروهندهخوانی هاوکات بوو لهگهله پاریزهر گرتن. پاریزهرهکانیش ههموو «تهسخیری»، واته داسهپاوی ساواک خۆی بوون دهنای زیندانی نهیدهناسین و ههلینهدهبژاردن؛ ههر ههمووشیان ئەفسهراخی خانهنشینی ئەرتەش بوون و کهم تا زۆر ههچیان له دهست نهدههات، جگه لهوهی روالهتی دادگایهکی شیوه ئوروپایی بپاریزن. له قۆناغی دواتردا دادگا دهبهسترا و پاریزهر ههندیک له سهروکی دادگا که دهپارایهوه، بهلکوو سهرنج بداته لایهنی ئەرینی کهسایهتی زیندانی و قهراری قورسی بۆ دهرنهکا و شتی لهم چهشنه. پاشان قهرار دهردهچوو. له قۆناغیک دواتردا، دادگای پینداچوونهوه، واته «تجدیدنظر» ههبوو، ئەویش کهموزۆر به ههمان شیوه بهرپوه دهچوو و بریارهکان له پیشهوه پیشبینی دهکران، ههر ئەوه و ئیتر تهواو.

من که چووم بۆ خۆیندهوهی پهروهندهکهم، جگه له قسه و ئیعتیرافاتی خۆم، دووسی لاپههه قسه و بۆچوونی ئەو برادهره سنهیییهش لهسهه پهروهندهکهم بوو، واته من ههچ هاوپهروهندهیهکم جگه لهو کهسه، نهبوو. ئیعتیرافاتی من دوو دهسته

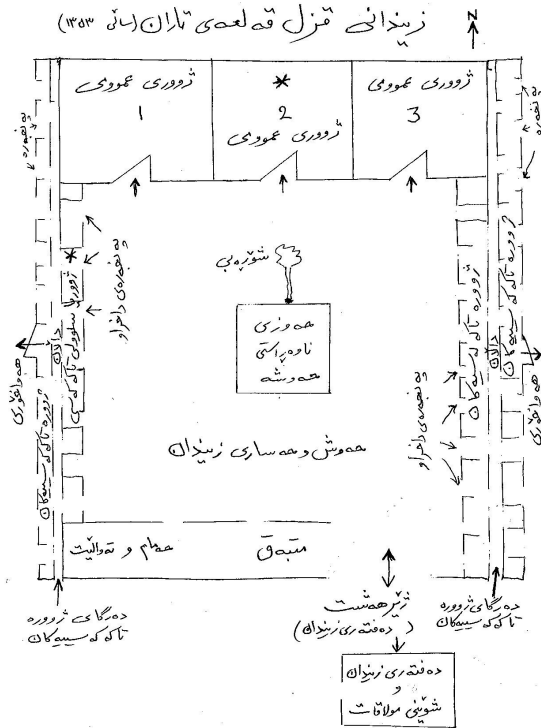
بوون یه که میان سه بارهت به وهرگرتنی نامیلکه کان و بردنه وه و شارندنه وهیان له بۆکان بوو به لیستهی ناوی نامیلکه کانه وه، جا له بیرم نییه ئایا عهینی نامیلکه کانیش نێردرابوونه دادگا یان نا؛ دووه میان سه بارهت به راپۆرتیک بوو که لینیاندابووم و گوتیویان گوايه تفهنگم پین بووه و گوللهم هاویشتوووه. ته نیا دوو کهس دهیانتوانی راپۆرتی گولله هاویشتنیان لێ دابیتم: هه مان ئه و کورپه ئاغایه ی وا باسم کرد یا مامۆستاکه ی هاوکاری خۆم.

له دادگادا پرسساریکی ئه وتویان له خۆم نه کرد و زیاتر پارێزه ره کهم قسه ی بۆ کردم. پارێزه ره کهم پیاویکی گه لیک باش بوو. ژماره ته له فۆنی مالی خۆمانم پیندابوو، په یوه ندیی پیوه کردبوون و خالی خوشه ویستم حاجی حه مه ره شیدی محه مه دیان هاتبووه تاران چاوی پینی که وتبوو، به دزییه وه پارهیه کیشی دابوویه. کابرا له دادگادا زۆرم بۆ پارایه وه و هه ولی دا دلی حاکم نه رم بکا، به لام له ئه نجامدا هه ر زیندانیکی دوو ساله یان به سه ردا بریم.

داوای پینداچوونه وه ی بریاره کهم کرد. دادگای «تجدیدنظر» پیکهات، «سه ره نگ خواجه نووری» ی جه لداد، سه رهۆکی دادگای پینداچوونه وه م بوو. کاتی ئه وه م بیست، ئه ژنۆم شکا و دلنیا بووم دوو سالم لێ ده کاته ده سال! به لام به پیچه وانه، قه راری دادگای پینشووی شکاند و کردی به سال و نیویکا! شتی وا کهم رووی دابوو، خواجه نووری قه راری دادگای به راییی کهم بکاته وه! به لام کردی. به بۆچوونی خۆم پارێزه ره کهم له م کاره دا ده وری بینیی. له بیرمه ره ژۆی دادگایی کردنی دووه مه م، کاتی هه ستابوو ه سه ر پین و دیفاعی لێ ده کردم، ئه و هه ژاره، لاقی وه ک شه قشه قه ده له رزی، ناچار من که له لای دانیشتبووم، لاقم نابوو به لاقییه وه بۆ ئه وه ی ته کان و شه کانی نه بی! خواجه نووری لای ئه وان هه ییه تی زۆر بوو. هه ر چۆنیک بی، قه راری کۆتایی دادگای پینداچوونه وه م بۆ سال و نیویک زیندان ده رچوو، که شه ش مانگیکی کیشابوو. گه راندیانمه وه قزل قه لای موباره ک!

ئه وه ی خواره وه نه خشه ی زیندانی قزل قه لایه که خۆم کیشاومه ته وه. من له ژووری عموومی ژماره ۲ دا بووم. ئه و ژووره و ژووری ئینفرادییه که ی خۆشم

له‌سه‌ر نه‌خشه‌که به نه‌ستیره دیاری کردوه:

مولاقات له قزل‌قله‌لا

پۆژیکیان له قزل‌قله‌لا بانگیان کردم بۆ مولاقات. که چوم پیم سه‌یر بوو، دایکم هاتبوو له‌گه‌ل نه‌مر کاک قادری سالمی. کاک قادر خزمان بوو له‌گه‌ل کاکم و دایکم پیکه‌وه هاتبون. کاکم مولاقاته‌که‌ی بۆ خوی و دایکم وه‌رگرتبوو، به‌لام له‌و کاته‌دا که له بازاره‌وه وه‌ری‌که‌وتبوو بی بۆ قزل‌قله‌لا، دره‌نگ که‌وتبوو و نه‌گه‌یشتبوو،یه، قادر گیانیش ئه‌و مه‌ترسییه‌گه‌وره‌یه‌ی وه‌ئسه‌تۆ گرتبوو و خوی له‌جیاتی کاکم

له قهله م دابوو و ئیجازه نامه که ی تهحویلی پاسه وانی بهردهرگا دابوو، ئهوانیش له مهسه له که یان نه کۆلیبووه و گوتبوویان برۆنه ژووری. چاوپیکه وتنه که حزووری و له دهفتهری زیندان بوو. ههر چوومه ژووری، راسته وخۆ چووم دایکم ماچ کرد و له جیاتی ئه وهی بلیم چۆنی چاکی، له بن گوئی دا گوتم: «باسی رهحمانم نه کردوه!» نه ممر رهحمانی محهمه دیان یهک له وه که سانه بوو که نامیلکه کانم پیدابوو بیخوینیته وه. دایکم ههر له زووه وه له گه ل سیاست و زیندان دا ناسیاوی هه بوو و له سه رده می کۆمار و سالانی ۱۳۳۱ - ۳۲ و گیرانی کاکمه وه به باشی شاره زای کاری نهینی کردن و کتیب شارده نه وه بوو و له و شتانه باش تیده گه یی. ئیدی دوا ی ئه م قسه یه و کاتی زانیم مه ئمووره کان له مه سه له که نه گه یشتون، خه یالم ئاسووده بوو له بهروه ی له زیندان ههر نیگه ران بووم نه کا ئه م خزمه شمان به ئاگری منه وه بسووتی و بیگرن.

دواتر ماوه یهک قسه مان کرد، به کوردی و فارسی و مه ئمووره کانیش زۆریان پرکیشی نه ده کرد. من حوکم درابووم و کارم ته و او ببوو. به ینیکی باش دانیشتن و قسه مان کرد، دایکم هه ولی ده دا نه گری، له کۆتایی دا گوتیان کات ته و او و دیسان ماچ کردنی هه ردو وکیان و رۆیشتنیان. یادی دایکیشم و قادر گیانیش به خیر بی که ئه و ریسکه ی کردبوو و نه ترسابوو بینه چاوپیکه وتنم. قادر دهسته گولیک بوو نمونه ی نابیته وه، پاسدار و به سیجی میانداو دوو سالیکی دوا ی شوړشی ۱۳۵۷ ئه و دهسته گوله یان په رپه ر کرد. وهختیک هه واله که م بیست گیز بووم، نه مده ویست باوه ر بکه م. نه مردنی باوکم و نه هی کاکم هینده ی کوزرانی ئه و شوینیان له سه ر دانه نام.

به هه رحال، چه ند مانگیک له قزل قه لا بووم، که ده مگو بلاو ببووه گوايه قزل قه لا چۆل ده که ن و ده پرووخینن و ئیمه ش ده به نه زیندانی ئیقینی تازه.

ئیقینی تازه

رۆژیکیان ئیمه ی هه ر سی به نده عمومیه که ی زیندانی قزل قه لایان سواری

ئوتوبوسیک کرد و ئەوانی ئینفراڊیشیان به مینی‌بووس هینا و بردیانین بۆ زیندانی ئیڤین. وا بزنام کۆتایی‌یه‌کانی هاوین یان سه‌ره‌تاکانی پاییزی سالی ۱۳۵۳ بوو، هه‌وا هه‌ر گه‌رم بوو و ئوتوبوسه‌که مه‌نفه‌زی نه‌بوو، زۆریش دره‌نگ و هه‌ری‌که‌وت، تا وه‌ری‌که‌وت چه‌ند که‌س بوورانه‌وه. ئیتر ده‌رگای جه‌ه‌هنه‌می قزل‌قه‌لا داخرا و دواتر پووختندرا. له قزل‌قه‌لا چه‌ا نه‌کرا‌بوو و چه‌ ئاره‌زووه‌هایه‌ک بۆ ئازادی و عه‌دالته‌ت و به‌رانبه‌ری له‌وێ به‌ربا نه‌چووبوو، چه‌ جینایه‌ت و ئەشکه‌نجه‌ و ئازاریک تووشی ئازادیخوازان نه‌هاتبوو؟ هه‌موو ئەم کارانه‌ له‌و هاوینه‌ی سالی ۱۳۵۳ دا بوون به‌ میژوو و ئیتر دیاره‌یه‌کی چه‌په‌ل به‌ناوی زیندانی قزل‌قه‌لا له‌سه‌ر پووی زه‌وی پاک بووه‌وه، به‌لام پووی ره‌شی ئەشکه‌نجه‌چییه‌کانی رژیمی په‌له‌وی هه‌رگیز پاک نابیته‌وه. دوا‌ی ئازاد بوونی من شوینی قزل‌قه‌لا بوو به‌ مه‌یدانی میوه‌ و ته‌ره‌بار، من چووم و ویستم به‌ حیسابی کۆلانه‌کانی ده‌وربه‌ر شوینی ده‌قیقی به‌نده‌ عمومی و ئینفراڊیه‌کان بدۆزمه‌وه. تازه‌هه‌موو شت ته‌واو ببوو و ئەو خه‌لکه‌ی ده‌هاته‌نه‌ شوینه‌که هه‌مووی له‌ بیری ئەوه‌دا بوون سیو و پرته‌قاله‌که‌یان ته‌نیک هه‌رزانه‌تر بکړن، کئ بوو ده‌نگی شه‌للاق و هاواری ئەشکه‌نجه‌کراوان بیسی و په‌ره‌ی گۆلی ئاواته‌کانی ئەم هه‌موو لاوه‌ بی‌تاوانه‌ کۆیکاته‌وه که به‌ درژیایی ده‌یان سال به‌ده‌ست زیندانبه‌انه‌کانی شاهانه‌وه هه‌له‌وه‌ریبوونه‌ سه‌ر خسته‌سووره‌کانی زه‌ویی «سووره‌قه‌لا»؟ ژیان تا بووه‌ هه‌روا بووه. ده‌لین ئەو زیندانی «باستیل»ه‌ی و له‌ شوێرشه‌ی مه‌زنی فه‌ره‌نسه‌دا ده‌رگای کرایه‌وه و ئەم هه‌موو ناوه‌ی ده‌رکردوه، ته‌نیا هه‌وت زیندانیی تیدا بووه و ئەوانیش دز و قاچاچی بوون! به‌لام قزل‌قه‌لای ئاریامه‌هر ته‌نیا شوینی زیندانیی سیاسی بوو، زۆریک له‌و ده‌سته‌گولانه‌ له‌ژێر ئەشکه‌نجه‌ی حکومه‌ت نیزایی به‌ختیار و ساواکی شادا گیانی پیروزیان له‌ ده‌ست دا‌بوو.

ئوه‌ چاره‌نووسی ئیمه‌یه‌ به‌ده‌ست ئەو رژیمانه‌ی ناوچه‌که که ئەگه‌ر زیندانیکیان داخست یه‌کی گه‌وره‌تر بکه‌نه‌وه! هه‌ر چۆنیک بی، ئیمه‌یان له‌ قزل‌قه‌لاوه‌ برده‌ ساختمانی تازه‌ی زیندانی ئیڤین، واته‌ ده‌سته‌ی ئیمه‌ ئاخیرین زیندانییانی قزل‌قه‌لا و

یه که مین زیندانیانی ئەم ئیقفینه بووین که ئیستا ههیه. دیاره لاقمان به بهر هکته بوو! له بهروهی دواتر له سهردهمی مهلاکان دا ئیقفین چهند قات گهوره کرایه وه! نهک ههر ئیقفینیش به لکوو له هه موو شار و شارو چکه یهک له قزل قه لا خراپتر یکیان کرده وه، ههر ئه وهندهی ماوه له گوندهکانیش له جیاتی قوتابخانه زیندان بکه نه وه!

ههر چۆنیک بی، قزل قه لا زور خوش بوو، نازاد بووین و دههاتینه هه وشه که دهگه راین، به لام له ئیقفین کردیانییه کونه وه و ته نیا روژی سهعاتیک دهیانبردینه شویتیک که ههر به نیو هه وش بوو، دهنه دیواری بلیند بلیند و ئاسمانی بهرز و زهوی سهختی کۆنکریتی نه بی هیچ نه بوو. سه ره تا باش بوو خه لک که م بوون، به لام ژماره ی زیندانییه کان به ره به ره زیادی کرد و ژووره کان پر بوون. زیندانه وانه کانیش فهرقیان کرد. له قزل قه لا زیندانه وان ههر نه دههاتته نیو زیندان مهگه ر بۆ کاریکی تایبته نه بووایه، دوا ی چه ند خوله کیش ده رویشتن و ههر خۆمان ده ماینه وه، زوریش نیو چاوان ترشاو نه بوون، به لام ئه وانه ی ئیقفین مرچ و مۆر بوون و دوژمانه تر له گه لمان ده جوولانه وه، هه موو ده م و سهعاتیکیش لووتیان به لووتمانه وه بوو. ده رگا کان داده خران و ده بوو بین بیکه نه وه. من له گه ل هاو به ندانی پیشووم له سلوولی عموومی بووین و ئه وه باشتر بوو له ئینفرادی. چه ند مانگیک له وئ مامه وه بی ئه وه ی مولا قاتم هه بی. پاشان بردیانم بۆ زیندانی قه سر. له راستی دا دوا ی کومیتته ده بووایه بمنیرن بۆ قه سر، به لام ئه و ماوه یه ی قزل قه لا و ئیقفین وهک ته می کردن و سزادان وابوو، دهنه من حوکم درابووم و نه ده بووایه له «بازداشتگا» ی بی مولا قات و بی ئیمکانات دا رامبگرن، به لام کوئی کارهکانی ساواک راست بوو تا ئه وه یان چه وت بی!

زیندانی قه سر

له ئیقفین هیچ مولا قاتیکیان پینه دام. دواتر کاکم باسی ئه وه ی کرد چه ندیان هه ول دابوو، به لام نه یانتوانی بوو ئیجازه ی مولا قات وه ربگرن. ساواک ئه زیه ته ده کردم و دوا ی دادگا و مه حکووم بوونیش له کۆلم نه ده بوونه وه. سه ره نجام دوا ی تیپه ر بوونی سالیک به سه ر

گیرانە کەمدا بردیانم بۆ قەسر. با لە بیرم ئەچێ، لە هەر زیندانی کە وه دەیانبردم بۆ یەکی دیکە، جل و بەرگی خۆمیان پێدەدامە وه و لە بەرم دەکردن، بەلام کە دەگەشتینە زیندانە تازە کە دیسان لێیان دەستاندمە وه و بەرگی تایبەت بە ئەویان لە بەر دەکردم، ئە وراق و شت و مەکی نیو گیرفانی شەم لە گەل پەر و نەدە کەمدا بە دەست مەئموورە کەنە وه دەبرا و دەدرا بە زیندانە تازە کە. هەموو جارێک لێیان دەپرسیم ئە و کاغەزی «ئەحمەدئاغا» یە چییە و ئە و کەسە کێیە؟ ئە وه بەتەواوەتی وەرپەزی کردبووم و نەشیان دەدا وه دەستم بیدریتم لە کۆل خۆمی بکەمە وه. دەمگوت هەر دەستم پێی بگا دەیدریتم و خۆم لە و پرسیارانە رزگار دەکەم، بەلام ئە وه بۆ نەلوا تا وه کوو چووم بۆ قەسر. قەسر زیندانی شارەبانی بوو و دەکرا کە رەسە و شت و مەکی نیو گیرفانی خۆت پێ بی. هەر ئە وه نەدە کەم کاغەزە کەم گەشتە وه دەست، خێرایە ک دراندم و فریتمدا. ئە وانە شەم دواتر، یادی بە خێر بی بۆ کاک ئەحمەدی سامبەگی دەگێرا وه دەمگوت ئە گەر ئە و شە وه زوو بەتایبەتە وه ئە و یادداشتەم نەدەنووسی، ئە و کاغەزە ش چوار زیندانی تاران نەدەگەرا و تۆش لای زیندانبا نەکان وا مەشهور نەدەبووی!

لە قەسر، سەرەتا بردیانین بۆ بەشی «قرنطینە». بەشی «قرنطینە» دنیا یەکی سەیر بوو. دالانیکێ رەش و پیس و پۆخل، هەمووی زیندانییانی عادی. ئیمەش سێ چوار کەس زیندانی سیاسی بووین لە ئێفینە وه چوو بووین و چوار پێنج کەس سیش لە کومیتە وه هاتبوون، هەموومان لە لایە ک لە دەوری یە کتر کۆ ببووینە وه و لە ئینساف نەگوزەرین ئە وانێ دیکە ئازاریکیان بۆمان نەبوو، بەلام شەر و هەرایان لە گەل یە کتر هەبوو، جارێکیان شەرپیان دەکرد، یەکیان لینگە کەوشیکی لەوی دیکە گرت، راست هات و درا لە سەری هاوڕێیەکی ئیمە! بەلام ئە م شتانە زۆر نەبوون. دووسی پۆژ لەوی ماینە وه تا رایانگواستین بۆ بەندی سیاسیەکان.

ئە وانە ی لە کومیتە وه هاتبوون یەکیان کاک عەبدوڵلای موختەدی بوو، کە دەمناسی. کاک عەبدوڵلا ئاماژە ی بە دوو کەس لە سیاسیەکان کرد کە پێکە وه لە گەل ئە و لە کومیتە وه هاتبوونە ئە و ی و گوتی ئە و دوو کەسە بران و دەلێن

باوکیان له بۆکان بووه، ناویان «شهیبانی»یه، تو نایانناسی؟ گوتم هه ی نه بی! ئه وانه کورپی حاجی شهیبانین، یه که م مودیری مه درسه له بۆکانی سالی ۱۳۰۷. من به هوی خالمه وه، له تاران هات و چۆی مالی شهیبانیم ده کرد له کولانیکی پشته وهی مهیدانی شههناز (ئیمام حوسینی ئیستا)؛ هه ر شهیبانیش یه که م مالی له تاران بۆ به کری گرتم. چووم بۆ لایان و هه والی باوک و دایکیانم پرسی. دواتریش که له زیندان هاتمه ده ری چومه مالیان و هه والی منداله کانیا م به دایک و باوکیان راگه یاند، له مردنی حاجی شهیبانیش دا له گه ل خالم چووم بۆ سه ره خو شیی که سوکاره که ی. له م سالانه دا کاک عه بدوللای موته دیم بینی و باسی زیندانم لی پرسی، به لام له بیری نه مابوو که له و ساله دا له زیندان پیکه وه بوو بیتین.

هه ر چۆنیک بی، دوی دووسی پۆژ بردیانین بۆ به ندی سیاسی. وه بزانه به ندی ۲ و ۷ بوو. به ندی سیاسی سه رجه م ۶ به ند بوو و یه کی تازه شیان لی زیاد کردبوو که هه وشه که ی له گه ل به ندی ۲ دا هاوبه ش بوو. به ندی ۲ و ۷ شوینی زیندانیا نیک بوو که زیندانه که یان قورس نه بوو، واته تا دووسی سال بوو. قه سر له چاو ئیقین و قزل قه لا زور خو ش بوو، کتییی لی بوو و ته له فیزیۆن و رۆژنامه؛ مولاتایش که موزۆر هه بوو.

کاتی گه ی شتمه به ندی ۲ جگه له که سانیک که له کومیته بینیبوو من، که سم نه دهناسی، هاوپه روه نده شم نه بوو، ئه و براده ره سنه یی یه ش وا به گرتنی دابووم ماوه یه ک له وی ببوو و پاشان به بی چوونه دادگا و مه حکووم بوون و زیندان بۆ برینه وه، ئازاد کرابوو. تاقه شتیک که جیگه ی به تالی ئه و ته نیایی یه ی بۆ پر کردمه وه، و جوودی چه ند زیندانیی کورد و یه کیان شه هید سوله یمانی تیکانته په بوو. سوله یمان له من که م ته مه نتر، به لام تیگه یشتوو و میهره بان و دلسۆز بوو. هه ر له پۆژی یه که م دا گه لیک له په یوه ندییه کان و یاساکانی زیندانی بۆ پرون کردمه وه. من سوله یمانم به دۆستیکی باش و جیگه ی متمانه ی خۆم ده زانی و هه رواش بوو. کاتی له شه ری سالی ۱۳۵۸ ی سنه دا شه هید کرا زۆرم خه فته خوارد و چوومه ری و په سمی ناشتنه که ی. یادی به خیر بی. کاک «طیب سیادت» یش له وی بوو. ته یب له بنه ماله ی حاجی بابه شیخی تورجان و

مرۆفیکی ساغ و بی‌فیل و قسه‌خۆش و جیگه‌ی ریز بوو. قسه‌کردن له‌گه‌ل ئه‌و، باری زۆری لی سووک ده‌کردم. هه‌روه‌ها کاک «زاگروس خوسره‌وی» خه‌لکی سابلاغ له‌وی بوو، ئه‌ویش وه‌ک کاک سوله‌یمان و کاک ته‌یب مرۆفیکی باش بوو، به‌لام دوا‌ی چه‌ند رۆژیک رۆیشت، له‌ بیرم نییه‌ بردیانه‌ کامه‌ به‌ند، له‌ به‌روه‌ی دواتر هیچ نه‌مبینییه‌ وه‌. کاک عه‌بدوللای موهته‌دیش له‌گه‌ل دوو کریکاری تورکی ئازهره‌بایجانی له‌وی بوون و هاوپه‌روه‌نده‌ی یه‌کتر بوون. نازانم کاک عه‌بدوللا حوکمی چه‌ند سال زیندانی وه‌رگرتبوو، به‌لام ده‌زانم من زووتر له‌و ئازاد بووم و دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی بۆکانم، له‌گه‌ل کاک سه‌لاحوددینی موهته‌دی جاریک چوومه‌ خزمه‌ت دایکیان له‌ مالی خۆیان و هه‌والی سه‌لامه‌تی کاک عه‌بدوللام پێدا.

له‌ زیندان‌دا کێشه‌ و گرفت زۆر بوو. ئاشکرایه‌ سه‌ره‌که‌یتین کێشه‌، کێشه‌ی نیوان زیندانی و زیندانه‌وان بوو. له‌ رابردوودا زیندان به‌گشتی له‌ژێر هیزمۆنی زیندانییه‌ چه‌په‌کان‌دا بوو، که‌ به‌تایبه‌ت دوا‌ی ۲۸ی گه‌لاویژی ۱۳۳۲ له‌ تووده‌یی‌یه‌کان‌دا خۆلاسه‌ ده‌بوو. دیاره‌ به‌ ته‌نیشته‌ ئه‌وانه‌وه‌ ناسیۆنالیسته‌ کورد و ئازهره‌بیه‌کان و هه‌ندیک سه‌رۆکه‌شیره‌ی کورد و لوریش لایه‌نیکی دیکه‌ی زیندان بوون. به‌ هاتنی ئیسلامیه‌ خومه‌ینی‌چیه‌کان له‌ ده‌یه‌ی چل و سه‌ره‌له‌دانی بزافی چریکی له‌ سالی ۱۳۵۰ هاوسه‌نگیه‌کان تیکچوو بوون و چه‌په‌وه‌ی رووی له‌ هه‌لکشان بوو. رژی‌میش زیاتری سه‌خت لی‌ده‌گرتن و ماوه‌به‌ماوه‌، یه‌ک له‌ ئیمتیاز و ئه‌و سه‌ربه‌خۆیی‌یانه‌ی لی‌ده‌سه‌ندنه‌وه‌ که‌ پێشتر هه‌یانوو و پۆلیس و ساواک لووتی زیاتریان ده‌وه‌ژانده‌ کاروباری زیندانیانه‌وه‌. هه‌ر کام له‌ به‌نده‌کانی زیندانی سیاسی قه‌سر له‌ ریگه‌ی «کۆمۆن» یکه‌وه‌ به‌رپه‌وه‌ ده‌برا که‌ زیندانییه‌کان پیکانده‌هیتا و به‌رپرسانی زیندانیان مه‌جبوو ده‌کرد به‌ قبول‌ کردنی. کۆمۆن هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک چه‌ند که‌سی داده‌نا بۆ کار و خزمه‌ت و خاویز کردنه‌وه‌ و راگه‌یشتن به‌ خواردنی خه‌لکی نیو به‌نده‌که‌ و پاک‌وخاوینی به‌ند.

له‌ سه‌رده‌می چوونی من بۆ قه‌سردا هه‌ولی زیندان ئه‌وه‌ بوو کۆمۆنه‌کان تیکبشکینن و نه‌یانیه‌لن، که‌سه‌ له‌گه‌ل که‌س‌دا خواردن نه‌خوا و هه‌ر که‌سه‌ی به‌رپرسی

خۆی بی. زیندانییهکان ئهوهیان قبوول نهدهکرد و له بهرانبههری دا دهوهستان. رۆژیکیان رایانگهیانده که سه حهقی نییه لهگهڵ که سدا نانی نیوهرۆ بخوا، بهلام «کۆمۆن» گوپی نهدايه قسهیان و خواردنهکان دوو به دوو دانران. من ئه و رۆژه له دالانهکه لهسهه سفره دووردریژهکه دانیشتیووم و لهگهڵ کهسیکی دیکه دا پیکهوه خواردنمان دهخوارد. ئهفسهریک هاته ژووری و ناوی چهند کهسیکی یادداشت کرد که یهکیان بهههلهکهوت من بووم. پاشان بلیندگۆ ئه و ناوانه ی خۆیندهوه و داوای لێکردن بچن بۆ ژیر ههشت (واته بۆ دهفتهری زیندان). وا بزانه ۸ تا ده کهس دهبووین. چووین. به ریز رایانگرتین. ئهفسهریکی زۆر توورپه و تۆسن هات و بهربووه ههپهشه و گورپهشه، چیتان لێ دهکهین و دهتانیترینه وه کومیته بۆ ئهشکهنجه و له بهر خۆششانسی منیش نهفهری یهکه می ریزه که بووم! هه هاته پیشهوه، به هه مو هیژ و قوهتی خۆی زلهیهکی لێدام که تا ئه و کاته زلهی وام لێ نه درابوو. بۆ ماوه یهک گێژ بووم، دهستم به دیواره وه گرت و نه مهیشت بکهوم. وا بزانه کابرای ئهفسهه خۆی تیگه یشت زیاده رۆیی کردوه و نه ده بووا یه ئاوا له منی به له باریکی لاواز بدا، ئیتر له کهسی دیکه ی نه دا و ته نیا هه ندیک هه ره شه ی دیکه ی لێ کردین و گوته جاری برۆنه وه ژووری با بزانه. چووینه وه، به لام ئه و شه وه و رۆژانی دواتریش هه ر پیکه وه نانمان خوارد! بۆیان نه چوه سهه، خه لکه که له و په یوه ندییه دا یه کگرتوو بوون، هه ر بۆیه ش زیندانه وان هیچیان بۆ نه ده کرا.

باسی یه کگرتوو ییم کرد، کیشه یه کی دیکه ی نیو زیندان کیشه ی ئیدیولۆژیک بوو. ئیسلامیه کان سه فی خۆیان جیاواز بوو و جگه له هه ندیک کاری هاوبه ش و گشتی، هه شرونه شریان له گه ل یه کتر بوو و تاکوته رایه کیان نه بی له گه ل ئیمه دا نه ده جۆشان، هه ر خه ریکی نوێژ و رۆژووی خۆیان بوون. جگه له وان، عاله مه که به گشتی نوێژی نه ده کرد و رۆژووی نه ده گرت. زۆریک له رینه رانی ئیستای کوماری ئیسلامی ئه و دم له و ی بوون له به روه ی هیچکامیان زیندانیی زۆریان پینه درابوو ببری نه به نده کانی سه ره وه تر. ئیسلامیه کان مه لایه کی ده به نگی گالته جار یان له نیودا بوو ناوی «شجونی» بوو که دوا ی شوپش کرایه نوینه ری مه جلیس و ده لێن ئیستا

نیوهی که ره جی کردۆته هی خۆی. شجوونی ئه و دهم دهیگوت ۱۳ جار گیراوم، ههر جار له زیندان ئازاد دهم، نرخى «نوحه خوانى»م یهک تمهن دهههه سه ره وه! دیاره ئیستا یهک تمهنه کان بۆی بوونه ته یهک میلیارد تمهن! کابرا جگه له پوول و پاره باوه رى به هیچ شتیک نه بوو. له به رانه ردا که سانی جیگه ی ریزی زۆریشمان له گه ل بوو بۆ نمونه فه ره ی دوون تونیکا بۆنى، نووسه رى تووده یی و چه ند که سی سه ر به ریکه راوی چریکی فیدایی و مواهیدینی خه لۆ.

کیشه یه کی دیکه ی زیندان ئه وه بوو خه تی فکریی چه په کانیش یهک نه بوو، چریک له لایه ک و تووده یی له لایه کی دیکه، مواهیدینی خه لقیش سه فی خویان هه بوو. خه لکانی سه ره به خۆی وه ک منیش هه بوون، به لام که م بوون و که س هیچمانی به جیددی وه رنه ده گرت. ئه م جیاوازییانه زۆر دهرنه ده که وتن و له کاروباری گشتی دا چه شنه پیکه اتن و یه گرتتیک هه بوو، بۆ نمونه له وه رزشی به یانان و ئیواران یان له کاری خاوین کردنه وه و ئاماده کردنی خواردن دا...

له و ماوه یه دا که له قه سه ر بووم، چه ند جار، مان له خواردن گیرا بۆ ناره زایی دهر بړین سه به رته به کاریک یان پووداویک. یه کیان ئه و رۆژه بوو وا ساواک بیژهن جه زه نی و ۸ که سه که ی دیکه ی فیدایی و مواهیدی ئیعدام کرد، به لام له رۆژنامه و رادیۆ و ته له فیزیۆن دا وای دهر خست که گوایه ویستیتیان هه لێن و ئه وانیش ته قه یان لێ کردیتن! رۆژنامه ی که یهانی ئه و رۆژه یان که هینا، عالهم هه موو مات بوون و چه په سان، خواردن نه خورا و به و بۆنه یه وه ماوه یه کی زۆر بیده نگى کرا و پاشانیش وه رزش به رپوه چوو که ئه وهنده ی بزانه هه مووان تییدا به شدار بوون. هه ندیک له جووله وه رزشییه کان به ناوی قاره مانانی زیندانه وه کرابوون و وه رزش و «نه رمش» به واتای به ره رهکانی و دژایه تی کردنی رژیم و ته سلیم نه بوونی ئه وان بوو؛ زیندانیش به وه ی ده زانی.

به ندی ۲ هه ندیک کتیبیشی لێ راگیرابوو که که سیک له لایه ن زیندانییه کانه وه ده بووه به رپرسی راگرتنی لیستی ناوی ئه و که سانه ی وا رپزیرویان ده کردن و له که سیکان وه رده گرتنه وه و ده یاندایه که سیکى دیکه. من ماوه یه ک به رپرسی ئه و کاره

بووم، به لّام به گشتی، زیاتر له نیو خۆمدا بووم و که متر له گه ل خه لک ده جۆشام، هه موو ماوه ی ته مه نم هه روا بووم و ئیستاش هه روا.

له به ندی سیاسی دا هه موو زیندانییه کان سیاسی نه بوون و هه ندیک که سی دیکه ش که کاریان که وتبووه دادگای نیزامی، تیکه لاوی سیاسییه کان بوون. له به ندی ۲ دا کابرایه کی کورته بالایی چوارشانه ی فارس هه بوو، دووکانداری به ند بوو. ئه و کابرایه سیاسی نه بوو و به پۆژ ده چوووه ده ره وه ی به ند نازانم چی ده کرد، به لّام په یوه ندی به ده فته ری زیندانه وه هه بوو. که ده لیم دووکاندار، په نگه بیر له وه بگریته وه چ سوپرمارکتیکی گه وره ی لی بووه، ئه وه ی پی ده گوترا دووکان، قوژبنیکی بچوک بوو هه ر جیگه ی کابرا خوی ده بووه، بۆ ناوی سوینده که ته نانه ت یه ک بنیشت یان نوقلیشی تیدا نه بوو. کابرا ته نیا رۆژانی چوارشه ممه لیستی چه ند کیلو ماست و هه ندیک سیری پیده درا رۆژی دواتر بیهینی و پووله که ی وه ربگری، ئه وه ش بۆ ئه وه بوو له رۆژانی هه یینی دا سیر و ماست ده خورا که ده گوترا بۆ سه لامه تی باشه.

کابرای دووکاندار حیکایه تیکی خۆشی هه بوو ده یگریایه وه و قاقا پیده که نی. گوایه له گه ل دوو که سی دیکه دا ده چن له گوندیکی ده وره به ری «وه رامین» چلچرای ئیمام زاده یه ک بدزن و بیفرۆشن! شه ودره نگان په یژه ده به ن و ده چنه سه ری و چلچرا له گولمیخی میچه که جیا ده که نه وه، ئیمام زاده ش له و ژیره وه وه ده نگ نایه هیممه ت و به ره که تی بخاته کار و نه هیلی چرای ماله که ی بدزری! کاتی چلچرا به رز ده که نه وه، له به ر قورسی ناتوانن رایبگرن و له ئه نجام دا جه نابی چلچرا له و سه ره وه زرم ده که ویته خواری ئه و هه موو گلۆپه ی که پیوه ی بووه هاوکات پیکه وه ده شکین و وه ک بۆمبا ده نگ ده ده نه وه! خه لک پیده زانن و ده رژین به سه ریان دا و ده یانگرن، له به ره وه ی یه کیان ده مانچه یه کی پیده بی، ده یانده ن به دادگای نیزامی و له ئه نجام دا سه ر له به ندی ئیمه ده ره هینن! کابرا زۆر پازیتر بوو بدری به به ندی عادی، به لّام نه یانده دا له به ره وه ی کاریان پی بوو و هه والی نیو به ندی بۆ ده بردن.

مولاقات له زیندانی قهسر

له ماوهی مانه وهم له زیندانی قهسر دا دوو جار چاوپیکه وتتی بنه ماله ی خومانم هه بوو. یه کهم جار دایکم و کاکم هاتن بۆلام، گوايه خالیشم، یادی به خیر بی، له گه لیان بوو، به لام ئیجازه یان نه دابوو بیته ژووری. مولاقاته کان له پشت دوو محه جهریه وه بوو، مولاقاتیه کان محه جهریه ی خویان هه بوو و زیندانییه کانیش هی خویان، له نیوانیش دا پاسه بان هات و چۆی ده کرد و گوئی راده گرت. ئیمه به کوردی قسه مان ده کرد، به لام مه ئمووره که که جل و بهرگی دایکمی ده دیت دهنگی نه ده کرد، دیاره ئه و نهیده توانی به فارسی قسه بکا.

جاری دووهه م ته نیا کاکم هاتبوو. دواى ئازاد بوونم گوتی کاتی هاتم بۆ مولاقات، کاک سه لاحوددینی موته دی که هاتبوو چاوی به کاک عه بدوللا بکه وی، پینش نیاری کرد هاوړی له گه ل یه کتر بچینه ژووری بۆ ئه وه ی لای یه کتر رابوه ستین و کاک عه بدوللا و ئه نوهریش که هاتن چاومان به هه ردووکیان بکه وی. هه رواش بوو، من که چووم بۆ مولاقات و کاک عه بدوللاش هات، لای یه کتر رابوه ستا بووین. له بیرمه کاک عه بدوللا له کاک سه لاحی پرسى: «حال ئه زیه نی چطوراست؟» نیازی ئه وه بوو بارودۆخی شوپشی ئه یلوول و بارزانی چۆنه؟ به لام ئه وه ی به شیوازیکی تاکه که سی ده گوت وه که ئه وه ی که سیک بی و نه خۆش بی بۆ ئه وه ی مه ئمووری گوئی راگر لئی تینه گا. کاک سه لاح که قسه که ی ده ناسییه وه، گوتی زۆر نه خۆشه، هه رچی ده رمانی ده دهنی فایده ی نییه له وانه یه نه ژى! من ئه م شیوه قسه کردنه م پین خۆش بوو، ئه وان هه ردووکیان له من و کاکم سیاسیتر بوون و ده یانزانی چۆن قسه بکه ن. من ته نیا پرسیارى بنه ماله و که س و کارم له کاکم ده کرد و هه ولم ده دا بزانه دواى گیرانی من که س نه گیرابن یان بانگ نه کرابیته ساواک، به لام ئه وان باسی مه سه له ی گشتیتیری سیاسییان ده کرد.

ئازادی به شیوازی ساواک!

ماوه ی مانه وه م له زیندانی قهسر ده وروبه رى شه ش مانگ بوو و ماوه ی حوکمی زیندانه که شم له ته واو بوون بوو. پۆژانه که سانیک که ماوه ی مه حکومیه تیان

تهواو دهبوو، ئازاد دهكران و شهوى پيشتر مالاوايىيان له خهلكهكه دهكرد. ههروا دوو سى ههفتهيهك پيش رۆژى ئازاد بوونم ههوال هات كه ئهوه كهسانهى وا له ماوهيهى دوايىدا له قهسر رۆيشتون و به خيال ئازاديان كردون، هيجكاميان بهكردهوه ئازاد نهكراون و رپون نيبه چييان لى بهسهر هاتوه. ئهه ههواله ههموو لايهكى نيهكران كرد. سهههتا باوهر به ههوالهكه نهدهكرا، چۆن دهبي دواى تهواو بوونى ئهوه محكوميهيهتهى وا خويان برپويانهتهوه، كهسهكه ئازاد نهكهن! بهلام شتهكه دواى ماوهيهك پشتراست كرايهوه و دهركهوت كه ساواك دوور له ههموو ياسايهك ئازادبووهكان ئازاد ناكا! خو ئهوه دهم ريكخراوهكانى داكوكيكهري مافى مرؤفيش يان نهبوون يان له بهرانبهر شا و نهوت و ئۆپيكد قروقهپيان كردبوو. كهس نهيدهزانى بۆچى وايه و دهيانهوى چى بكهن. درهنگتر له ريكگاي مولاقتاييهكانهوه ههوال هات كه ههموو ئهوانهى وا له قهسرهوه ئازاد كراون، نهچوونهته دهروهه و راستهوخو براونهته ئيقين. ئيقين گيان، شهش مانگ بوو لىت دوور كهوتبوومهوه، وا دهمهيننهوه خزمهتت!

رۆژى ئازادىيى منيش گهيشت! جل و بهرگ كو كرايهوه، بليندگو ناوى ئازادبووانى ئهوه رۆژهى خوينهدهوه، منيش لهگهه بووم. چووم بۆ دهفتهرى زيندان و دهفتهر و دهستهك هينرا و ئيمزا وهرگيرا، وهك ئهوهى له زيندانى قهسرهوه ئازاد كرابيتم! بهلام ههه ئهوهندهى كارهكان تهواو بوون گوتيان بچۆ ئهوه ژوورهى پهناوه و لهوى دانيشه. چووم و كاتى ئهوانى ديكهش ههموو كو بوونهوه. بانگيان كردين، سوارى ماشين بووين و ئيقين خو بگره هاتين!

حواله مه ره سى

جاريكى ديكه زيندانى ئيقين! برديانينه نيو بهنديك له بهندهكانى ئيقين و له ژووريكى گهورهيان دانانين كه پيش ئيمه لاي كه م ۲۰ - ۳۰ كهسى تيدا بوو و نزيك به ههموويان ههه مان ئهوه كهسانه بوون كه پيشتر پيكهوه له زيندانى قهسر بووين: «سهلاموعه ليكم ههه، ميوانى تووم ئهه ژمهه!» كهس نهيدهزانى بۆ له ويين و دواى ماوهيهك

زیندانوانه کان درکاندیان که ماوهی زیندان «نامحدود» ه و به دهست دادگاو مادگاو ه نییه، ساواکه بریار دها، بیلامانی گون ره شیشه و دتوانی هه رچی پیی خوشه بیکا! به پاشکاوای گوتیان نازادییه که له ئارادا نه ماوه، مولاقاتیش نییه، ده بی سه رینی خاترجه می بنینه ژیر سه رتان و لیی دابنیشن! سادقی هیدایت ئه م شیعره فارسییهی بو گازنده له ره زاشا هه ندیک گوپیوو و وا ئیستا له سه رده می ئاغازاده که شی دا که بارودوخ هه مانه، به که لکی خویندنه وه دی. ده کری له و لاتانهی ئیمه دا زهمان بوه ستینری هیچ، ته نانهت بگه ریندریته دواوهش، وه که مه لاکان ماوهی سه دهیه کیان گه رانده دواوه. ئه وه شیعره که یه که هیدایهت هه ندیک گوپیویه تی:

در کف خرس خر، ک...ن پاره ای

غیر تسلیم و رضا، کو چاره ای؟

له بیرم نییه چه ند، به لام به دنایی زیاد له شهش مانگ له ئیقین مامه وه و وه که باقی خه لکه که «میالی کیشی» م کرد. مولاقات زور که م بوو، هه واخو ریش یان نه بوو یان که م بوو، میوه یان نه ده داینی و به گشتی بارودوخیکی خراپ هاتبووه ئاراهه. که س نهیده زانی چ دهقه ومی، حکومه تی شا دوا ی به رزبوونه وهی نرخی نهوت به هیزتر بیوو، چه کوچولی زیاتری کریوو، هه ر له و ماوهیه دا که من له زیندان بووم، به قیمه تی خه یانهت به شو رشی کورد، کیشیهی «شط العرب» ی له گه ل عیراق چاره سه ر کردبوو، ولاته که به سیسته می یه که حیزی به ریوه دهچوو، که ئه و یه که حیزبهش ته نیا «شوول پاکه ر» ی شا و ساواک بوو و دهسه لاتی له دهسه لاتی ئیمه ی زیندانی زیاتر نه بوو! زهمین و زهمان ده بووایه گوی بو شای شاهان و ئهرتهش و ساواک شل بکه ن و به ره و «تمدن بزرگ» بناژوین که هیچ نه بوو جگه له جبه خانه و ته یاره و بو مبابی به دولاری نهوت کردراو بو هه ره شه کردن له هاوسی و به راوسی. ولاتانی روژاوا گیروده ی قهیرانی نهوت بوون و نه یانده ویست شا له خو یان برهنجین که

۱. پروانه بهرگی چواری یادداشته کانی عه له م بو راده ی بی دهسه لاتی حیزبه دهسکرده کانی شا.

له ریکخراوی «ئۆپیک» دا قسهی برهوی هه‌بوو، بانگ و هه‌رای مافی مروّف و گه‌لیک ئه‌سل و بنه‌مای وه‌ک داکۆکی کردن له زیندانیانی عه‌قیده‌تی پشت‌گویی خرابوو و به‌گشتی بارودۆخیک ره‌خسا بوو که تیندا شا و ساواک هه‌ستیان ده‌کرد ده‌توانن مله‌وهری له هه‌موو خه‌لکی ئیران بکه‌ن و ده‌شیانکرد، جا زیندانیی هه‌ژاری له قه‌لای پۆلابینی ئیقین دا راگیراو چی له ده‌ست ده‌هات، ئیوه بلین؟!

مولاقات له ئیقین

له ئیقین نه‌ کتیب هه‌بوو، نه‌ رۆژنامه و رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆن. خه‌له‌که‌که‌ رۆژ و شه‌و هه‌ر داده‌نیشن و پالیان به‌ کاته‌وه‌ ده‌نا به‌لکوو زوو تیپه‌ر بئ، ئه‌ویش نه‌ ده‌جوو لایه‌وه‌! مولاقات که‌م بوو، به‌لام هه‌بوو. دواي پینج مانگی سهره‌تای ئازادیش په‌یدا ببوو و چه‌ند که‌سیکمانیان ئازاد کرد و هه‌ر ئه‌وه‌ش دلێ خو‌ش کردبووین واته‌ له‌وسه‌ری تۆنیه‌که‌، پروناکیه‌ک با که‌میش بئ، ده‌رکه‌وتبوو.

رۆژیکیان بانگیان کردم بۆ مولاقات. بردیانمه‌ ژیر چادریک له‌ هه‌وشی ئیقین، وادیار بوو شوینی مولاقاته‌که‌یان ته‌عمیر ده‌کرد و ئه‌و شوینه‌ کاتییه‌یان بۆ مولاقات دانا‌بوو. سه‌یرم کرد دایکم و کاکم له‌وئ دانیشتوون. گوتیان زۆرمان هه‌ول داوه‌ تا ئه‌و مولاقاته‌مان وه‌رگرتوه‌، به‌زه‌بیم پێیان دا هات، کاکم دووکان و کاسیبیه‌که‌ی به‌جئ هه‌یشتبوو و که‌وتبووه‌ شوین مولاقات وه‌رگرتن بۆ من، دایکی هه‌ژاریشم به‌و لاقه‌ نه‌خۆشه‌یه‌وه‌ داخودا له‌ چه‌ند ده‌رکه‌ی دابوو و له‌ چه‌ند نامروّف پارابوو تاکوو بتوانی چاره‌گه‌ سه‌عاتیک چاوی به‌ کوره‌که‌ی بکه‌وئ. گوتیان میوه‌ی زۆرمان هه‌ینابوو نه‌ یانه‌یشت له‌ کیلویه‌ک زیاتر به‌پینه‌ ژووری، سه‌د ته‌مه‌نیشمان بۆ خه‌رج و مه‌خاریچ بۆ به‌جئ هه‌یشتووی گوتوو یانه‌ له‌وه‌ زیاتر نابئ. دلّم نه‌هات ناره‌حه‌تیان بکه‌م و بلیم پووڵ چی لئ ده‌که‌م و له‌کوئ خه‌رجی ده‌که‌م؟ دواي هه‌ندیک ئه‌حوالپرسیی که‌س و کار، به‌گریانه‌وه‌ له‌ یه‌کتر جیا‌بووینه‌وه‌. کاکم و من هه‌ولمان ده‌دا خو‌راگر بین، به‌لام دایکی هه‌ژار ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ستی ده‌هات هه‌لوهراندنی دلّوی فرمیستک بوو و به‌رگریشی لئ نه‌ده‌کردن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا گه‌لیک قورس و قایم بوو و نه‌

له و ملؤزمه دهپاراهه که له وئ دانیشتبوو، نه گوشاری دهخسته سهر من. دهزانم دونیایه کی دیکه نییه، به لام نه گهر هه بی بؤ ئه و رهنج و ئازاره ی تووشی دایکم و کاکم کردوه ده بی بکه ومه قوولایی جه هه ننه مه وه. هیچم له دست نه ده هات، ئاهی ئه م دوو مه زلوممه هه ژاره ش نه ده گه یشته هیچ باره گایه ک، تو ده بی به هیز بی و نه یه لی زولمت لی بچی دهنه ئاه و ناله که لکی بؤ که س نه بووه له دوارپوژیش دا نایی. دوا ی ئه وه ی له زیندان هاتمه ده ری دایکم و کاکم بؤیان گیرامه وه ئه و پوژه دوا ی مولاقتا چو ن گه راونه ته وه نیو تاران. گو تیان له به رده رکی ئیقین تاکسی نه بوو، ماوه یه ک چاوه روان ماینه وه ئینجا به ناچار ی به پینان وه ری که وتین بچین بؤ سهر ئوتوبانه که به لکو وه له وئ تاکسییه ک بگرین. به قه راغ جاده که دا ده رویشتین که زیخی پیندا بلاو کرابوو. دایکم له سهر ئه و زیخ و چه وه لاقی وه رده گه ری و ده که وئ به زه وی دا. کاکم ده چی تاکسی به یئنی و دایکم سوار بکا، راست له و کاته دا ماشینیک به وئ دا تیره ده بی، کاتی دایکم ده بیئنی له قه راغ جاده که که وتوو، ده وه ستنی. ماشین کی لی ده خورئ؟ «ره سوولی»، واته هه مان ئه و باز جو وه ی وا سه عاتیک پیشتر ئیجازه ی مولاقتا که ی منی پی دا بوون! ده پرسنی چی بووه؟ دایکم هه ر به سه ر زه وییه وه ده گری و به کوردی و نیوه فارسییه ک ده لی له من گه ری، کوره که م بؤ ئازاد بکه! ره سوولی به زه یی پیندا دئ و ده لی «چشم مادر، چشم!» ئیتر لی ده دا و ده روا. کاکیشم له سهر ئوتوبانه که تاکسییه ک ده بیئنی، له گه ل دایکم ده رو نه وه بؤ هوتیله که یان له نیو شار.

من دوا ی مولاقتا به کیلویه ک میوه وه گه رامه وه نیو به ند، دوو دانه سیو و هه رمی و شتی وا. باشه چل په نجا که س چ ده توانن له و چوار پینج میوه یه بکه ن؟ هینایان به بنی لیوان له نیو کاسه یه ک دا هه لیانشیلان و وه ک مه عجوونیان لی کرد، ئینجا مقه ببایه کی وه ک که وچکی چاییان تیخست و به خه لکه که دا گیرایان گو تیان هه ر که س نیوه که وچکیک بخوا، منیش نیوه که وچکی خو م لی خوار د. تامی ئه و نیوه که وچکه له هه موو ئه و میوه ئال و والایه ی ئیستا لیتره هه یه و ده یخو م، خو شتر بوو!

ئازادی

کورتی بکه مه وه. هه روا مانگیك و دووانی دیکه ی پینچوو، بانگیان کردم و گوتیان ئازاد بووی! جا نازانم هه ر ئازادییه کهم له بهرنامه یان دا بوو یان بارو دوخی که وتنی دایکم و به لینی ره سوولیش دهوری تیدا بینی. چوو مه دهفتیری زیندان و له گه ل هاو به ندییه کی دیکه م دا پیکه وه ئازادیان کردین. هاو به ندییه که ی دیکه م لاویکی ریش و سمیل زهردی ئیسلامی خه لگی دهو روبه ری ئیسفه هان بوو. له کاتی رویشتن دا ئه و سه د تمه نه یان دامه وه وا کاکم له مولاقاته که دا بۆی به جی هیشتبووم، به لام کابرای ئیسفه هانی پوولی پینه بوو، داوای پوولی ریگای لی کردن، ده تمه نیان دایه، زوری هاوار کرد چون به ده تمه نه دهگه مه وه ئیسفه هان؟ فایده ی نه بوو، گوتیان یاسا له ده تمه ن زیاتر ئیجازه نادا. گوتم خه مت نه بی من پوولم پینی ده تده می و وه پری که وتین. که له زیندان هاتینه ده ری تاکسییه کمان له سه ر ئوتوبانه که گرت، له تاکسییه که دا هه مو سه د تمه نه کهم دا به کابرای ئیسفه هانی و گوتم ده تمه ن کری تاکسییه که ی لی بده و ئه وی دیکه ی هه لگره بوخوت، هه ر کاریکی کرد و گوتی بابه پازده تمه ن به سه، گوتم نابی، من له تاران خه لکم هه یه و بو پوول دانامینم، تو بیده به دیاری بو که سوکاره که ت. ئیتر من له مهیدانی ۲۴ی ئیسفه ند (ئینقلاب) دابه زیم و ئه ویش به هه مان تاکسی چوو بو «شمس العماره» ی ناسر خوسره و له وی سواری ئوتوبوسی ئیسفه هان بیت.^۱

۱. ئه و قسه یه م بۆیه گیرایه وه بلیم چاکه و خزمه ت کردنی خه لک هه میشه کاریکی باشه و چاکه دیته وه ری که سه که. دوا ی ئه م رووداوه، کاتی که له سه رده می کوماری ئیسلامی دا (سالی ۱۳۶۰) جاریکی دیکه له تاران گیرامه وه و برامه ئیقین، گه رچی بازجووه کان نیقاییکی سپیان به رووی موباره کیان دا ده دا و خو یان ده شارده وه و من ده م و چاوی بازجووه که ی خو م به روونی نه ده دیت، به لام دوا ی بیر کردنه وه ی زور و به حیسابی شیوه و شیواز و هه روه ها به هوی ئه و پرسیارانه وه که لی ده کردم، هه ستم کرد بازجووه کهم هه مان ئه و پیاوه یه وا له سه رده می شادا پیکه وه له ئیقین ئازاد کراین و سه د تمه نه کهم دایه! زورم له گه ل میهره بان بوو، لی نه ده دام، هه ر ده پرسی باشه له کوئ زیندانی بووی؟ له گه ل کی؟ چون ئازاد کرای؟ له گه ل کی؟ ناوی هاو به ندییه کانت له بیر ماوه؟ گه رچی سه داسه د دنیا نیم، به لام تا راده یه کی زور لام وایه کابرا هه مان ئه و شه خسه بوو، له ماوه ی ده روژیش دا له زیندان ئازادی کردم، نامه شی پیدام که منیان به هه ل گرتوه و ده توانم بگه ری مه وه سه ر ئیش و کاری خو م! دوا ی ئازاد بوون نامه کهم دا به براده رانی ئه کسه رییه ت. لام وا نه بوو

كاتى له زېندان هاتمه دهر و به‌گوږه‌ى ئه‌و هه‌والانه‌ى وا له دۆست و برادهرم بېست، بارودۆخى ئابوورى ئېران له‌چاو ئه‌و ساله‌ى وا تېپدا گيرام (دوو سال و چه‌ند مانگ پېشتر)، گه‌ليک گورابوو. هۆکاره‌کەشى گران بوونى نرخى نه‌وت بوو كه بېووه هۆى ئه‌وه‌ى پوول و پاره‌يه‌كى زور كه‌وتبووه ده‌ستى ولاتانى به‌ره‌مه‌په‌ينى نه‌وت. دياره بودجه‌ى ئه‌سلى سهرفى كړينى چه‌كوچول و هه‌روه‌ها دزى و فزىي كاربه‌ده‌ستان ده‌بوو، به‌لام ورده‌وپرده‌يه‌كيشى هاتبووه ده‌ستى خه‌لكه‌وه و به‌چاو ده‌مدىت وه‌زعى خه‌لك له جاران باشتر بوو. من كه گيرام، دوايىن حقوقى مانگانه‌ى مامۆستايىم وه‌ك ده‌بېرى ليسانسيه له تاران، ۱۳۰۰ تمه‌ن بوو. كه له زېندان هاتمه‌ده‌رى برادهره هاوكاره‌كانم چوارپېنج هه‌زار تمه‌نيان وه‌رده‌گرت! دياره نرخى شتومه‌كيش چووبووه سهرى، به‌لام به‌گشتى وه‌زعى ئابوورى توپژى مام‌ناونجى له جاران باشتر بوو. له به‌رانبه‌ردا، بارودۆخى سياسى هه‌تا بلې خراپ بوو. ساواک گه‌ليک له جاران زياتر ده‌سه‌لاتى سه‌ندبوو و ئازادىيه كومه‌لايه‌تېپه‌كان له‌وپه‌رى كه‌مى و كه‌ساسى‌دا بوون، زور كه‌س له خويان ده‌ترسان له‌به‌روه‌ى به‌كه‌مترىن بيانوو ده‌گيران و ده‌خرانه زېندانه‌وه. دواتر دىتم ئه‌م هه‌لومه‌رجه له كوردستان گه‌ليک له شوپنه‌كانى ديكه خراپتر بوو و بى‌ئه‌وه‌ى په‌ونه‌قى ئابوورى له‌وى وه‌ك تاران به‌رچاو بى گوشارى ساواک و ده‌زگا داپلۆسېته‌ره‌كانى رژىم زياتر له جاران زه‌ق و ئاشكرا بوو.

هاتنه‌وه بۆ بۆكان

له تاران چوومه مالى برادهرىكى خوشه‌ويستم له هه‌مان ئه‌و شوپنه‌ى والى گيرابووم و له‌ويوه بردبوويانمه «كميته ضد خرابكارى». به دىتنى ئه‌و و ئه‌و دۆست و برادهرانه‌ى ماله‌كه و كه‌سانى ديكه‌ش كه هاتنه سه‌ردانم، گه‌شامه‌وه. له‌گه‌ل برادهره‌كه‌م‌دا هه‌مان پوژ چووين بۆ تيلگرافخانه و له‌ويوه ته‌له‌فونم بۆ بۆكان كرد كه بلېم ئازاد كراوم.

له پوژنامه‌ى «كار» دا بلاوى ده‌كه‌نه‌وه، به‌لام له‌په‌ر دىتم بلاوكرايه‌وه. ئېتر نازانم زيانى به كاروبارى ئه‌و كه‌سه گه‌ياند يان نا، به‌لام من پېم‌خوش نه‌بوو و به شوپنى‌دا له رېكخراوه‌كه ئىستيعفام دا و هاتمه دهرى، تا ئه‌مرؤش ئېتر نه‌چوومه‌ته هېچ رېكخراوه‌يه‌كى سياسىيه‌وه.

گوتیان خالت له تارانە و بچۆ بۆ لای ئەو. چووم. خالم، حاجی حەمەرەشیدی مەمەدیان، کەسیکی تیگەیشتوو و کارجوان بوو. جووتیک کەوشی بۆ کریم و گوتی پیش هەموو شت دەبی بچین بۆ شیرکەتی ئەو کابرایەیی وا تەرەف حیسابی کاکتە و لەو ماوەیەدا زۆری زەحمەت کێشاوه بۆ مولات وەرگرتنەکان. چووین. هەمان ئەو شەخسە بوو کە لە یەکەم مولاتدا لە کومیتە پیکەوه لەگەڵ کاکم دانیشتیوو. چایە کمان خواردوو و زۆرم سپاس کرد. بەداخووە ناویم لە بیر نەماوه، بەلام کابرایەکی بەهایی زۆر جیگەیی ریز بوو. بۆ هەمیشە مەمنوونیم.

ئەو شەو، مامۆستا مەمەدی نووری (شاعیر) کە ئەو دەم نوینەری بۆکان لە مەجلیس بوو، هاتە چاوپیکەوتنی خالم. دەیزانی منیش ئازاد کراوم و لەگەڵ ئەوم، دیارە بۆ لای ئەو هاتبوو نەک من، بەلام هەر ئەوەندەش کە هات و لەلای منیش دانیشت بۆ بارودۆخی ئەو سەرەمەیی کەسیکی وەک ئەو ئازایەتی بوو، یادی بەخێر بی.

پۆژی دوایی سەرەتا چووم بۆ مائی حاجی مەهدی شەیبانی کە وەک گۆتم دوو کۆرپی لە زیندان بوون و باسی ئەوانم بۆ کردن. پاشان بلیتی ئوتوبووسم وەرگرت و چووم بۆ تەوریز. لەوئ میوانی دوو دۆستی خۆشەویستم بووم. بە تەلەفۆن لەگەڵ بۆکان قسەم کرد، وامان بە سەلاح زانی کە بە ئوتوبووسی «شەوانە»ی کرماشان بچمەوه، بەلام بۆ ئەوێ خزم و دۆست و برادەر نەین بۆ پیشوازی و بە دەست ساواکەوه تووشی کێشە نەبن، بریارمان دا کاکم بی بۆ میانداو و منیش لە میانداو بێدەنگیک دابەزم ئینجا پیکەوه بچینەوه بۆ بۆکان، بەلام کاتی لە میانداو دابەزم دیتم کاکم و دەدوازدە کەسی دیکە لە دۆست و خزمان زەحمەتیان کێشابوو و هاتبوون. لە باوەش گرتن و ماچومووچ، ئینجا وەرپی کەوتن بۆ بۆکان و راست چوونەوه مائی لای دایک و خوشکەکانم کە گیرانی من تووشی ئازار و زەحمەتی زۆری کردبوون و تەنانەت هەندیک بەرنامەیی بنەمالە کەمانی لی تیکدا بوون. باوکم لەمیژ بوو نەماوو.

بەیانێ تازە لە خەو هەستا بووین میوان دەستی کرد بە هاتن. زۆری لەسەر

نارۆم هەر له به‌یانیه‌وه هه‌تا نیوه‌شه‌و خه‌لک بوو ده‌سته‌ده‌سته ده‌هاتن، ژنان به‌جوئ و پیاوان به‌جوئ. ماوه‌ی سێ رۆژ له‌به‌ر میواندارییه‌تی و چێشت‌لێنان هه‌موو له‌ده‌ست‌وپیل که‌وتبوون و خوشکم نه‌خۆش که‌وتبوو، نه‌مانده‌زانی له‌به‌رانبه‌ر ئه‌و هه‌موو که‌وره‌یی‌یه‌ی خه‌لکدا چی بکه‌ین، غافلگیر ببوین. خه‌لک له‌شاره‌کانی دیکه‌شه‌وه ده‌هاتن و ببوو به‌ وه‌زعیکی که‌ له‌تاقه‌ت و توانای هه‌مووان چووبوو ده‌ری و نیگه‌رانی ئه‌وه بووین لای ساواکیش ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بی. شه‌وانه‌ دوا‌ی نانخواردن دووکانداره‌کانی شاری ده‌هاتن. ده‌زانم زۆربه‌یان له‌به‌ر خاتری خالم و کاکم ده‌هاتن، به‌لام هەر ئه‌وه‌نده‌ی مه‌ترسییه‌که‌یان ده‌بینی و شلوئ نه‌ده‌بوون، جیگه‌ی رێز بوو. مالی یه‌ک له‌تاجره‌کانی بۆکان، برا‌گه‌وره‌یان وه‌فاتی کردبوو و سه‌ره‌خۆشییان هه‌بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ردوو برای مه‌رحوومه‌که‌ هه‌موو شه‌ویک دوا‌ی نانخواردن ده‌هاتنه‌ مالم‌ان و داده‌نیشان، من له‌خه‌جاله‌تیان ده‌بووم به‌ ئاو و هه‌یچیشم پینه‌ده‌کرا.

رۆژی سیټه‌م که‌ته‌واو بوو به‌سه‌لاح و مه‌سه‌له‌هه‌تی هه‌موو لایه‌ک وا به‌باش زانرا کاکم دووکان بکاته‌وه، منیش له‌ماله‌وه‌دانه‌نیشم و له‌گه‌ل براده‌ریکدا به‌راسته‌شه‌قامه‌که‌ی بۆکاندا تا لای گاراج پیاسه‌یه‌ک بکه‌م و بگه‌ریمه‌وه، ئینجا له‌دووکانی کاکم دابنیشم با خه‌لکه‌که‌ ببینن که‌ ئیتر له‌ماله‌وه‌نیم و چیت‌ر زه‌حمه‌تی هاتن نه‌کێشن. پلانه‌که‌ بئ‌سوود نه‌بوو و ئه‌و لافاوه‌ی وه‌ستاند، به‌لام هەر سه‌عاتی دواتر له‌ماله‌وه‌ته‌له‌فونیا‌ن کرد و گوتیان میوانت هه‌یه‌ وه‌روه‌ مالی! که‌چووم، زۆرم پێخۆش بوو، لاویکی سیاسی خه‌لکی بۆکان بوو که‌من رێزی زۆرم لێ‌ده‌گرت و دوا‌یی چووه‌ ئیو کومه‌له‌وه‌ و وا بزانی ئیستا له‌گه‌ل حکمه‌تیسه‌کانه‌. گه‌لێک رێنومایی کردم و بارودۆخی بۆکانی له‌و سالانه‌دا که‌له‌زیندان بووم، بۆشی‌کردمه‌وه. گوتی ساواکییه‌کانی مه‌هاباد رۆژانی چوارشه‌مه‌ دین بۆ بۆکان و سه‌ردانی هه‌ندیک شوین ده‌کن و ناوی شوینه‌کانی پێ گوتم.

بۆ ماوه‌یه‌ک له‌بۆکان مامه‌وه، کارم نه‌بوو و له‌دووکاندا یارمه‌تی کاکم ده‌دا.

نەمدەزانی دەبێ چى بکەم و کار لەکۆى بدۆزمەو. لەبەرەوى بە حوکمی دادگای نىزامى مەحکوم کرابووم، ئیتر مافی گەرانەو و سەر ئیش و کاری دەوڵەتیم نەبوو و تەنیا دەمتوانى لە کەرتى تايبەتدا کار بکەم، کەرتى تايبەتیش لە بۆکان چى دەکرد! تەنیا دەکرا دووکاندارى بکەم و تەواو.

خاوارستان، پۆژیکيان کاک حەسەنى ئەيووبزادە لە تارانەو تەلەفۆنى بۆ دووکانى کاکم کردبوو و گوتبووى کاک جەلیلى گادانى دەلى کارىکم بۆ ئەنوەر دۆزیو تەو ئەگەر پى خۆشە با بچ بۆ لام لە تاران قسەىەكى لى بکەین. دەسبەجى چووم. کاک جەلیل رەئىسى کارگوزینى شىرکەتى «انبارهای عمومي ايران» کۆنتراتچى ئىدارەى گومرگ، بوو. شىرکەتەکە لە تاران و خورەمشەهر و تەوریز و جولفا و چەند شوینى دیکەى ئىران لقی هەبوو. کاک جەلیل لە ئىدارەى ناوەندى شىرکەتەکە زۆر دەسپۆشستوو و جىگەى ریز بوو و سەرپەرشتى لقی شارەکانى دیکەشى دەکرد. زۆر بە مېهرەبانىیەو گوتى کام شارەت پى خۆشە هەلبێژرە، دەتئیرمە ئەوئ. من شتى وام بە خەونیش نەدەدى بکەنە سەرپشک بۆ کار و شوینى کار! تەوریزم هەلبێژارد و ئەویش حوکمی بۆ نووسیم. ئەو گەورەبىیەى کاک جەلیم هەرگیز لە بىر نەچۆتەو و ناچیتەو.

لە تەوریز ماوەى چەند سالیک کارم کرد، منیش بووم بە مودىرى ئىدارى لقی تەوریز و ئاغای مودىر کەرى نىر نەیدەکیشا. گومرگ بە شىوێ نەرىتى شوینى بەرتیل و دزی کردن بوو. من ئەو فىلانەم لەگەل نەبوو و مودىر عامیلیش ئەوێ دەزانی، منیان دەناسى و متمانەیان پێدەکردم، ديارە لەویدا کاک جەلیل دەورى گرنگى هەبوو. ئەو خۆى مرۆفیکى پاک بوو و سویندىان بە سەرى دەخوارد، منیش کە جىگەى برۆای ئەو بووم، بە هەمان چاوسەیر دەکرام و دواتریش ئەوهم پىشان دا. هەر بەگشتى مودىرانى شىرکەتەکە خەلکانى دەسپاک و بەشىکى بەرچاویان سیاسى و توودەبى یان لە تەیفى توودەبى بوون. لە هەموو ئەو ماوەیدا کە لە تەوریز کارم کرد، تاقە تەنیکم جگە لە حقووقى مانگانەم نەچوو گىرفانەو و لە حقووقەکەشم بەشىکیم بە قەرز دەدا بەکرىکارەکان و دەفەوتا و دەخورا. زۆر دژى

دزی و فزی بووم، هر که سی ئه و کارانه ی بگردایه دهرمده کرد. سی سالیکی لی مامه وه. جیگه ی دهردی دل و چاره سه ری کیشه ی هه مووان بووم. ته نیا دز و به رتیلخۆر خۆشیان نه ده ویستم، ئه وانیش له بهر فه زای گشتیی نیو کریکاران نه یانده وئیرا فزه بکه ن و هه لویستیک دژ به من دهر بپرن. شیرکه تی ته عاونیی کریکارانم دامه زراند و تا من له وئ بووم له هه لبژاردنی مودیری شیرکه ت ته عاونی دا که س خۆی کانید نه ده کرد له به روه ی به بوونی من که س دوو ده نگیشی نه ده هینایه وه. پیم خۆش نییه ئه وانه بلیم، به لام وه ک ئه زمونیک باسی ده کم که ده کری له شوینیکی وه ک گوومرگیش دا کار بکه ی و پاک بی. من وا بووم، به لام هیشتا نه ده گه ی شتمه پاک ی و بی خه وشیی کاک جه لیل و هه ندیکی دیکه له هاوکاره توو ده یی به کانم که گولخه نی گوومرگیان کرد بووه گولشه ن. دوا ی شو رشی ۱۳۵۷ جاریکیان له شه قامیکی تاران تووشی مودیره که ی پیشوومان بووم. له پیش دا راوه ستا و ماوه یه ک به واقووری سهیری کردم، ئینجا گوتی ئیوه نه سلی دایناسۆر بوون، فه وتان و نه مان، ئیستا برۆ بزانه له وئ چ خه به ره!

له سه ره تای کار و ژیانم له ته وریز، هیشتا ترسی ساواکم هه ر له دل دا بوو، زۆر به پاریزه وه هات و چۆی خه لکم ده کرد و زیاتر به کاره که مه وه خه ریک بووم. ته نانه ت براده ریکی کوردم که پیشتر له تاران پیکه وه بووین و زۆرمان به شداریی خۆپیشاندانه کانی زانستگه کرد بوو، بانگی کردم ه مالی خۆی و گوتی که سی لی نییه، هه ر خۆم، به لام هه ر نه مده وئیرا بچم و ده ترسام که سیکی ناپاک به هه واله که بزانی و ساواک ئاگادار بکاته وه و بگه ریمه وه به رده م ئاره ش و ره سوولی و ئاپۆلۆ! ئه و ترسه م هه بوو و پئی لی ده نیم. حه ق بووم یان نا، نازانم، به لام ئاوا بووم. ساواک هه ر له و ماوه که مه دا وا له بۆکان ده ژيام، چاوترسیتی کرد بووم. جاریکیان پوورم نه خۆش بوو و جگه له دوکتۆر قادری شیخی که سی پین دوکتۆر نه بوو، چووم بۆ مالی دوکتۆر شیخی بیبه مه سه ر نه خۆشه که، هه ر له ده رگام دا، گوتیان له مال نییه و منیش گه رامه وه دواوه. چه ند رۆژ دواتر بانگیان کردم ه ساواکی مه هاباد و پرسپاریی په یوه ندیی خۆم و دوکتۆر شیخیان لی کردم. ده یانویست بلین ئاگاداری

هه موو شتیك ههین، گه رچی كه موزۆر ده مزانی كی له و نزیك مالى دوكتور شیخییه چاوی پیم كهوت و ده بی هه ر ئه ویش راپۆرتی لیدابیتیم. دواى یه كدوو سال، ورده ورده هینزم هاته وه بهر و وره ی كار و قسه كردنم زیاتر بوو، به تایبته له گه ل چهند هاو كاری خۆم كه له پله یه كی به رزی ریکخراوه یی دوو ریکخراوی چه پی ئیران دا بوون و رۆژانه پیکه وه كارمان ده كرد و شه وانه ش ده چووینه مالى یه كتر.

راپه رینی سالی ۱۳۵۷

دواى ماوه ی سێ سالیك مانه وه م له ته ورین، نیشانه كانی شوپشی گه ل سه ریان هه لدا و بارودۆخ گۆرا. رۆژی ۲۹ی به مهنی ۱۳۵۶ له نیو شاری ته ورین بووم كه خۆپیشاندانه گه وه كه ی چله ی شاری قوم به ریه چوو و كوژرانی خه لك و سووتانی دووكانانم به چاوی خۆم بینى. راسته وخۆ به شداریی خۆپیشاندانی ئه و رۆژم نه كرد، به لام خۆپیشاندهرانم ده دیت و چهند كوژراویشم بینى كه له سه ر جاده و كوژانه كان كه وتبوون، برینداریشم بینى كه خه لك ده رگیان لى ده كردنه وه و ده یانبردنه ژوورئ بۆ ئه وه ی نه كه ونه ده ست ئه رته ش و پۆلیس و ساواک. ده رهنگتر ده شچوومه سه فی خۆ پیشاندهرانه وه و ته نانه ت شه وانه ده چوومه مزگه وتیك كه ده گوترا مه لاکه ی دژ به رژیم قسه ده كا.

له كو تایی یه كانی ته مه نی ساواکدا، جاریك له ساواکی ته ورینه وه بانگیان كردم. سه قز و سابلاخ كه م بوو، ئیستا نۆبه ی ساواکی ته ورینیش هاتبوو! پرسیا ری سه رکاره ریکیان لى كردم كه دیار بوو مه ئمووری خۆیان بوو و ده یانپرسی بۆچی ده ركراره. گوتم دز و به رتیل وه رگر و مله وره و مانه وه ی له به رژه وه ندیی شیركه تدا نییه. نه یانده ویست راسته وخۆ بلین نابن ده ری بکه ن، ده یانگوت فه قیره و قه رزداره و باش وایه ئاگایه كتان لى بئ! گوتم ده چم و ده پرسم بزانه چیم بۆ ده كری، به لام هه ر نه مگپرایه وه سه ر كار، ئه وانیش دواى ماوه یه ك گۆر به گۆر بوون و دام و ده زگیان پیچرایه وه. شوپش تۆماری ساواکی پیچایه وه و ساواکی ته ورین كه وته بهر هیرشی خه لك و گیرا. براده ریکی گه نجم كه له هیرش كردنه سه ر ساواکدا به شداریی كرده بوو و

دهمانچه یه کیشی هینابووه ده ری. ده مانچه که ی دا به من، منیش دواتر برده مه وه بۆکان و دام به «کومیته ی شوړش» ی شاره که.

دوو پوژ پیښ سرکه وتنی شوړش، چریکه فیدائییه کان ی خهلق له ته ور یز «هفته همبستگی با خلق کرد» یان له زانستگه ی ته ور یز به ریوه برد که له فه زای ناسیونالیستی توری ئازهربایجان و شاری ته ور یز دا هه نگوئیکی باش بوو. له و کاره دا راسته وخو به شداریم کرد، هه م چوومه تاران و داوام له چه ند که سی کورد کرد بین و له سالونه که دا قسه بکن، هه م خو م قسه م کرد.

پوژ ی سرکه وتنی شوړش، واته ۲۲ ی به همه نی ۱۳۵۷ یش ژماره ی ۲۰ که سیک له لایه نگرانی فیدائییان له بۆکانه وه هاتبوونه ته ور یز هه تا به شدار ی ری و په سمه که بن، یه کیان شه هید مینه ی شیرخانی بوو. دوا ی ته واو بوونی به رنامه که هه موویان پیکه وه هاتنه مالله که ی من. له و ی دانیشتبوون که ته له فیزیون سرکه وتنی شوړشی گه لی راگه یاند و هه موو پیکه وه سروودیکمان گوتوه که له ته له فیزیونه وه بلاو ده بووه. پوژ یکی خوش بوو، کئ پی و ابوو مه لای لابه لا شوړشه که ده قوزنه وه و ده یکن به هی خویان، به لام با ئه وه بلیم من ماوه یه ک پیشتر و له پوژ ی تاسووعا ی سالی ۱۳۵۷ دا له تاران بووم. له و پوژ هدا خو پیشاندانیکی گه وره دژ به رژی می شا له تاران به ریوه چوو. منیش به شداریم تیدا کرد و له گه رانه وه دم دا بۆ ته ور یز کاتی دمگوت له تاران مه لا و ئیسلامییه کان سره په تی هه موو کاره کان یان به ده سته، هاوړی چه په کانم باوه ریان پیته ده کردم. ئیمه له خهون و خه یال دا بووین و ئه وان هاتن به ربووی زهحمه تی سالانی خه لک و ئیمه یان دزی و کردیان به هی خویان، پوژ اوایی یه کانیش له ترسی ته یاری چه پ یارمه تی ئه وان یان دا و خومه یینیان له نه جه فه وه برده کوهیت و پاریس و له و یوه به فروکه ی تاییه تی ئه ییرفرانس هینایانه وه ئیران، ئیستا ئه وانیش وه ک ئیمه به ده ست مه لا و قاعیده و ماعیده وه گیریان خواردووه و بویان قه مته ر ناکرین.

هه ر چوونیک بی، به سرکه وتنی شوړش و پووخانی پژی می شایه تی، منیش وه ک زوری ک له زیندانیانی سیاسی پژی می شا، گه رامه وه سر ئیش و کاری ماموستاییم و داوام کرد له تارانه وه بمنیرنه وه بۆ بۆکان. چوومه وه بۆکان،

سەرھەتا ۋەك ئەندامىكى كومىتەى شۆرپشى شار لە كومىتەدا بووم، ئىنجا بووم بە مامۇستاي دەبىرستانى شەھىد كەمال و كەموزۆر ھاوكات لەگەل ئەوانە، لەگەل جەرەيانى فېدائىيانىش كەوتم. ئىتر بەشويىنىدا ھەلبژاردنەكان و كاندىداتورىى من و شەپرى كوردستان و گۆرانى خەتى فكريى ئەكسەرىيەت و رۆيشتن بۆ تاران و خۆشاردنەو و گىرانى دووبارە و پاشانىش، پىشت لە دۆست و ڤوو لە دوژمن! ھەلاتن بۆ ئوروپا و حاوانەو ھەلبژاردنەكان. ئەو قوناغانە دەبنە كىتپىكى پىر لاپەپە و ديارە شوينيان ئىترە نىيە، بەلام لە داھاتوودا حىكايەتى گىران و ۱۰ ڤۆژ زىندانى بووم لە ئىقىنى سەردەمى خومەينىش دەنووسم.

شرح این هجران و این خون جگر این زمان بگذارد تا وقت دگر

ئەنجام

من لە ھەلسەنگاندى كاری زىندان و گىران و ئازاد بووندا ھەندىك بۆچوونم ھەيە كە لىرەدا بەكورتى راياندەگەيەنم. وا ھەيە ئەنجام ۋەرگرتنەكانم بۆ ھەندىك كەس راست و بۆ ھەندىكى دىكە چەوت بنويىن، بەلام راست يان چەوت، بۆخۆم جىگەى قىبوولن:

يەكەم، من لە ھەلبژاردنى رېيازى سياسىدا دەورىكى ئەوتۆم نەبوو. كورد بووم، لە بنەمالەيەكى ھەژاردا گەورە بىووم، باوكم پىشتەر ئەندامى «ژ.ك» بىوو و كاكم لە ڤووداوەكانى سالى ۱۳۳۱ - ۳۲ى ئىراندا ۋەك ڤۆژنامەفرۆشىكى چەپ بەشدارىيى كردبوو و بەھۆى ئەو ھەو ھەو ھەو ھەو زىندانەو ھەو. بارودۆخى سياسىيى كوردستان و بۆكانى ئەو سالانە و زولم و زۆرى ئاغاوات و گوشارى حكومەت و ساواك، كىتپ و ڤۆژنامە خويندەنەو، گويدانە رادىۆى ۋەك پەيكى ئىران، سەرھەلدانى شۆرپشى ئەيلوول و دەرچوونى ڤۆژنامەى كوردستان و كرانەو ھەو رادىۆى كوردى لە كرماشان ھەمووى بەسەريەكەو ھەو شوينيان لەسەر دانابووم و بەرەو بىرى سياسىيى چەپ و لە عەينى كاتدا بەرەو ناسىئونالىسمى كوردىيان بردبووم و مەعجونيكى سەيرىان لى

دروست کردبووم که نه‌مده‌زانی کیم و چیم دهوی، هر ئه‌وه‌نده‌م ده‌زانی که ده‌بی دژ به‌و سیستمه دامه‌زراوه سیاسییه بوه‌ستم که له ئیزان‌دا سه‌قامی گرتبوو. ئه‌وه‌ش به پیوانه‌ی ساواک کردبوومیه که سیکسی سیاسی، گه‌رچی واش نه‌بوو و من نه‌تیگه‌یشتن و نه‌زانستی سیاسی هیچ‌کامیانم نه‌بوو.

دوو‌ه‌م، ته‌بعید کران و دوورخرانه‌وه‌ی به‌ناحه‌قم له کوردستان نه‌ک هر له سیاسته‌ دووری نه‌خستمه‌وه به‌لکوو هانی زیاتری دام رژی‌م ناخوش بو‌ی و دوژمنی بم. باوکم دوابه‌دوای ته‌بعیدی من نه‌خوش کهوت و له دریزه‌ی‌دا کوچی‌دوایی کرد. من رژی‌می شام به‌هۆکاری ئه‌و مردنه‌ ناوه‌خته‌ی باوکم ده‌زانی، ئه‌و ته‌نیا ۵۳ سال ژیا.

سینه‌م، چوونی دانیسگا و نه‌فه‌س‌کیشان له فه‌زای نیوه ئازادی ئه‌وی‌دا ده‌ره‌تانی زیاتری بیرکردنه‌وه و خویندنه‌وه‌ی پیدام و له‌ه‌لویست‌گرتنی دژ به‌رژیم‌دا قایمتری کردم. به‌شدار بوون له‌ه‌موو خۆپیشان‌دانیکی زانستگه و ده‌ره‌وه‌ی زانستگه وه‌ک ئیعتیساباتی ناسراو به‌شیرکه‌تی واحیدی ئوتوبوس‌رانی تاران و چله‌ی کوژرانی غوه‌لام‌ره‌زا ته‌ختی و هات‌و‌چۆی ئه‌نجومه‌نی فه‌ره‌نگی ئیزان و شوورپه‌وی و سووکه‌هاوکاری کردنیکی گوڤاری «خوشه‌ی» ئه‌حمه‌دی شاملوو و نووسین و ته‌رجه‌مه‌ی هه‌ندیک بابه‌ت له‌ فارسی و تورکییه‌وه بو‌سه‌ر کوردی و بلاو‌کردنه‌وه‌یان به‌ناوی خۆم یان ناوی خوازراوه له‌هه‌ندیک گوڤاری فارسیی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی تاران‌دا، به‌ره‌می ئه‌و ته‌بعیده بوون و لام وایه ئه‌گه‌ر له‌ کوردستان دوور نه‌خرا‌بایمه‌ته‌وه و له‌ گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری سه‌قز و بوکان مامۆستاییم بکردایه‌ واهه‌بوو زۆریک له‌وانه‌ پوو نه‌ده‌ن.

چواره‌م، هه‌ندیک که‌سی وه‌ک کاکم و کاک سواره‌ی ئیلخانی‌زاده و دره‌نگتر، دۆست و براده‌ری چه‌پ له‌ تاران، به‌تایبه‌ت له‌ زانستگه، زیاتریان به‌ره‌و بیری چه‌پ بردم. له‌و کتیپانه‌ی که شوینی زۆریان له‌سه‌ر دانام «سیر تاریخ» ی «گۆردن چایلد» بوو وه‌رگیزرانی فارسیی «احمد بهمنش» که کاک سواره‌ پیدام و گوتی خۆت له‌و چوارچینه‌ به‌رته‌نگه‌ فکرییه‌ به‌ینه‌ ده‌ره‌وه که ئیستا تیندای.

پینجهم، له هه موو ئه و ماوه یه دا هیچ کاریکم جگه له کتیب خویندنه وه نه کرد. ئه گهر ساواک و به گشتی رژیمی ئیران ئه و به ند و به سته یان له سه ر چاپه مه نی دانه نایه و ئازادییه ک هه بووایه کتیبم بخویندایه ته وه و جاسووسیان له سه ر دانه نایه م و بۆ خویندنه وه ی رۆژنامه یه کی ئاسایی وه ک «کوهستان» بانگی ساواکیان نه کردایه م و هه ره شه یان لی نه کردایه م، به و شیوه زه قه خۆم له به رانه بر ئه وان دا نه ده دیت و وا هه بوو نه بوومایه ته ناحه ز و دژبه ری ئاشته وه نه بوویان. به گشتی بلیم، من بارودوڤ کردمییه سیاسی و هه ر دوو ته بعید و زیندانی کرانم دوور له دادپه روهری بوو، که س و کاریشم هه رکام به شیوه یه ک دوو که لی ئه م ئاگره یان به چاودا چوو.

شه شه م، به لام ئه وه ی خۆم بگریته وه، منیش له م ره وته دا بی هه له نه بووم. هه له یه کم ئه وه بوو خۆم و توانا و تا قهت و هیزی خۆم نه ناسیبوو و به گه نجییه تی ملم پیوه نابوو و لام وابوو به خۆم و چوار که سی دیکه ی وه ک خۆمه وه که به ده وری یه کتره وه بووین، ده توانین ئه مپریالیزمی جیهانی تیکومه کان بده یین. شه ری قیه تنام و گۆرانی سیستمی سیاسی له کووبا و کامبۆج و لائوس و به هیز بوونی بزووتنه وه ی چه پ و دیموکرات له ئوروپای رۆژاواش له م باوه ر به خۆبوونه دا هاندرم بوون.

حه وته م، وه ک خۆم باش نه ده ناسی، دوژمنیشم باش نه ده ناسی و هه ر ئه وه نده ی ده مدیت خه لکانیک ده گیرین و به ماوه یه کی که م له زیندان دینه ده ری، ئاماده یی ئه وه م له خۆم دا ده دیت منیش بۆ خزمهت به باوه ره که م ماوه یه کی ته مه نم به ختی زیندان چوون بکه م، به لام دلره قی و بی به زه بوونی دوژمنم نه هیتابوو هه یسابه کانمه وه و نه مه زانی وره و توانای من ده توانن تیکبشکینن و ته نانهت له ژیانم بیزار بکه ن. به دلنیا یی ئه گه ر زانیارییه کانی ئه و براده ره ویلۆن ژه نه نه بووایه له قۆناغی دواتری ئه شکه نجه و لیدان دا ناوی چه ند دۆست و هاوڕییه کی خۆم ده برد و ساواکیش رانه ده وه سته له گرتنیان، واته ده بوومه باعیسی ئازار و ئه شکه نجه و زیندانی خه لکانیک که هه موویان دۆست و خزمی چاکی خۆم بوون. ته نیا به خت یارمه تی دام وام لی نه قه ومی ده نا من قاره مان و شیرکرۆژ نه بووم.

هه شته م، په یوه ندییه کی ریکخراوه ییم نه بوو و بۆ ئه و رۆژه ره شان ه ئاماده

نه‌کرا بووم. که‌سیکی خۆرست بووم و به‌تا که‌که‌سیش هه‌ودای ئالۆزی ئه‌و هه‌موو کیشانه‌م بۆ نه‌ده‌کرایه‌وه. که‌سانیک که‌له‌بارودۆخی ولاتانی ئی‌مه‌دا مه‌ترسیی به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی رژی‌میک‌ی داپلۆ‌سین‌ره‌ده‌گر نه‌ئستو و هه‌یه‌سه‌رکه‌وتووتر یان پارێزراوتر بن‌ئه‌گه‌ر په‌یوه‌ندییه‌کی ریک‌خراوه‌یی‌یان له‌پشت بی، گه‌رچی هه‌ر ئه‌وه‌ش وا هه‌یه‌بیتته‌هۆی ناسرانه‌وه‌و گیرانیان.

نۆه‌م، که‌سیکی دل‌ساف و بی‌خه‌وش بووم و خه‌لکی دیکه‌شم وه‌ک خۆم ده‌دیت، له‌کاتیک‌دا یه‌ک له‌نزیکت‌ترین هاو‌پێیانی خۆم مه‌ئمووری ساواک بوو و مانگی دوو جار راپۆرتی لێ‌ده‌دام که‌دره‌نگ‌تر ئه‌سلی نامه‌کانی که‌وتنه‌ده‌ستم. له‌ماوه‌ی مامۆستای گوندی «سه‌را»‌دا یه‌ک له‌نۆکه‌رانی مالی سمایل‌ئاغای عه‌باسی که‌جاسووسیک‌ی به‌ئهم‌زمونی ساواک بوو و بۆ ده‌وره‌دیتن برابوو ئیسپرائیلیش، هه‌میشه‌به‌ده‌ورمه‌وه‌بوو و ته‌نانه‌ت به‌مایک‌رۆفۆنی ژیر که‌واکه‌ی ده‌نگی تۆمار ده‌کردم و من له‌به‌ر خاوی و بی‌ئهم‌زمونی ئه‌وانه‌م نه‌ده‌زانی له‌کاتیک‌دا ئه‌و رینگایه‌ی گرتبوومه‌به‌ر پێویستی به‌وه‌بوو بیانزانم و ره‌نگدانه‌وه‌م له‌به‌رانبه‌ریان‌دا هه‌بی و به‌ساویکه‌یی تینه‌که‌وم. ته‌نیا ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و کاتم ئه‌وه‌بوو گوندی سه‌رای سه‌رجاده‌و ئاسووده‌یی ئه‌ویم گۆرییه‌وه‌و چوومه‌بوغده‌که‌ندی، به‌لام دره‌نگ ببوو و ساواک ئیتر ده‌ستی له‌سه‌رم نه‌کرده‌وه‌و ئه‌و هاو‌رێ فریوخوار دووه‌ی خۆمی کرده‌ملۆزم و ناریدییه‌گونده‌که‌ئاگای لیم‌بی، له‌کاتیک‌دا قوتابخانه‌ی بوغده‌که‌ندی تازه‌دامه‌زراوو و ته‌نیا دوو پۆلی یه‌ک و دووی هه‌بوو، قوتابخانه‌ی گونده‌کانی دیکه‌به‌شه‌ش پۆلیشه‌وه‌دوو مامۆستایان نه‌بوو و هه‌ر به‌گشتی تا ئه‌و ده‌مه‌له‌گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان قوتابخانه‌ی هیچ‌ئاوایی‌یه‌ک نه‌بوو دوو مامۆستای هه‌بی!

ده‌هه‌م، له‌ماوه‌ی خویندنی زانکۆش‌دا دۆست و براده‌ری وام‌گرتبوون که‌جینگه‌ی متمانه‌نه‌بوون و یه‌ک له‌وان هه‌ر ئه‌و براده‌ره‌سنه‌یی‌یه‌بوو. من نه‌ده‌بووایه‌نامیلکه‌ی «ستاره‌سرخ» وهر‌بگرم له‌به‌روه‌ی ساواک به‌ره‌گ و ریشه‌ی ریک‌خراوه‌که‌دا چوو‌بووه‌خواری. وهر‌یشم‌ده‌گرت ده‌بووایه‌له‌که‌سیکی به‌متمانه‌ی وهر‌بگرم که‌به‌

تاقه یهك زلله‌ی ساواك ئه‌وی بوو و نه‌بوو سه‌باره‌ت به‌ من و كه‌سانی ديكه‌ نه‌یڵی و به‌ ئیستیراحه‌ت پالی لی‌ نه‌داته‌وه‌، واته‌ ده‌بووايه‌ لایه‌نه‌ سیاسیه‌كانم كه‌سانی چیگه‌ی برۆا و خۆراگر و سادق بن، ئه‌وه‌ش نه‌گونجاو نه‌بوو، به‌لام عه‌قل و تیگه‌یشتن و هه‌لسه‌نگاندنی بارودۆخی ده‌ویست كه‌ من نه‌مبوو.

یازده‌هه‌م، ئه‌گه‌ر جاریکی دیکه‌ بگه‌رێمه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و ته‌مه‌نه‌ و ئه‌و ژیانه‌، گومانم نییه‌ هه‌مان پێگا هه‌له‌ده‌بژێرمه‌وه‌. نالی‌م شیرکروژ ده‌بم و چی ده‌که‌م. ئیستاش وانیم! ئه‌و ده‌م کتیی‌م ده‌خوینده‌وه‌ و ئه‌م جاریش هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌که‌م. باوه‌رم به‌ پێبازه‌که‌م هه‌یه‌، خوازیاری دادپه‌روه‌ریی کۆمه‌لایه‌تی و به‌رانبه‌ری و یه‌کسانیم و دژی خورافات و ئایینم و له‌پیتا‌و ئه‌و ئامانجان‌ه‌دا سه‌رله‌نوێ خه‌بات ده‌که‌مه‌وه‌، به‌لام به‌ ته‌نافی باریک و پواوی ئه‌و چه‌شنه‌ که‌سانه‌ ناچمه‌ چاله‌وه‌. نه‌ نامیلکه‌ له‌ خه‌لکی هه‌یچ‌پووچه‌ وه‌رده‌گرم و نه‌ له‌به‌روه‌ی دل‌ی فلانه‌که‌سم لی‌ نه‌ئیشی ده‌چم تفه‌نگی راو‌ بته‌قینم و ئیجازه‌ بده‌م راپۆرت‌م له‌سه‌ر بنووسن.

هه‌ر چۆنیک بێ، ژیا‌ن به‌تایبه‌ت له‌ سالانی لاوی‌دا به‌بێ هه‌له‌ نابێ و هه‌موو هه‌له‌یه‌کی‌ش ئاکامی نیگاتیفی خۆی هه‌یه‌. من هه‌له‌کانم کرد و سزایانم کیشا. به‌ هیوای ئه‌وه‌ی نه‌وه‌ی دوا‌رۆژی گه‌له‌که‌مان ئه‌و هه‌لانه‌ دووپات نه‌که‌نه‌وه‌ و پێبازی خه‌بات و خزمه‌ت به‌ خه‌لک به‌ هه‌له‌ی که‌متره‌وه‌ بپرن. کورد گه‌لیکی زولم لی‌کراوه‌ و باری که‌وتوو، ئه‌و هه‌ولانه‌ی وا ده‌بووايه‌ سه‌ده‌یه‌ک دووان پێش ئیستا بیدا و به‌ ئه‌گه‌ری زۆر له‌ دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی نه‌ته‌وی‌دا سه‌رکه‌وتوو بێ، ئیستا ده‌یدا که‌ کاره‌کان گه‌لیک ئالۆز و ئه‌سته‌مترن و لی‌زانیی زۆری ده‌وی به‌ شه‌له‌شه‌ل له‌و زه‌له‌ بیینه‌ ده‌ره‌وه‌. من به‌و دوا‌رۆژه‌ پوونه‌ گه‌ش بینم و دل‌نیام خه‌باتی گه‌ل به‌روبووی له‌وه‌ زیاتری ده‌بی که‌ ئیستا هه‌مانه‌ و هه‌ر ئیستاش سه‌ره‌تا‌کانی له‌ باشوور و رۆژا‌وای کوردستان دیارن؛ باکووریش ئه‌گه‌ر ده‌ست له‌ په‌ره‌ستنی تاکه‌که‌س هه‌لب‌گرن کاره‌کانیان تا ئیستا باش بر‌دۆته‌ پێشه‌وه‌.

ده‌مینیته‌وه‌ پۆژه‌ه‌لات. ئیمه‌ شپ‌رزه‌ و به‌ربلا‌وین. ئیستا ۳۰ سالی‌که‌ حیزب و ریک‌خراوه‌کانمان په‌یوه‌ندیی راسته‌وخویان له‌گه‌ل کۆمه‌لانی خه‌لک نییه‌ و له‌

دووره‌ولاتی، خویان ده‌ییرن و هه‌ر خۆشیان ده‌یدروون. ئەوه کاریکی مه‌ترسیداره و بۆشایی نیوان خه‌لک و حیزبه‌کان و یده‌چی گه‌لێک گه‌وره‌ بێ. ئیمه‌ ئەم مه‌سه‌له‌یه‌مان پێشتر ئەزموون کرد کاتی که رێبه‌رایه‌تیی حیزبی تووده‌ی ئێران دوا‌ی ۳۵ سال گه‌رایه‌وه ئێران و نه‌یتوانی هه‌ل‌ومه‌رجی ولاته‌که به‌باشی بناسی، له‌ ئەنجام‌دا دروشمی «کیانووری»ی هه‌لگرت که ده‌یگوت «ئیمه‌ په‌یره‌وی خه‌تی ئیمامین»، واته‌ پێی وابوو ئەگه‌ر بچێته ژێر عابای خومه‌ینییه‌وه ده‌توانی ورده‌ورده‌ بیگۆرێ یان له‌نیوی به‌رێ و سیاسه‌ت و به‌رنامه‌ی خۆی زال بکا. رێکخراوه کوردییه‌کان له‌ چوونه‌وه‌ی نیو ولاته‌دا ده‌بی وریا بن و نه‌هیلن به‌سه‌ر هه‌له‌ی هاوچه‌شن‌دا بکه‌ون، به‌تاییه‌ت که به‌داخه‌وه هه‌موویان چه‌کدارن و ئیمه‌ ئەزموونی تالی شه‌ری کۆمه‌له‌ و دیموکراتیشمان له‌ پشته‌. خه‌باتکارانی نیو‌خۆی ولاته‌ شاره‌زاتری بارودۆخه‌که‌ن تا ئیمه‌ی له‌ دووره‌ولاتی قه‌تیس ماو.

ئ‌وه کورته‌یه‌ک بوو له‌ به‌سه‌رهاتی دوو سال و چه‌ند مانگ زیندانم له‌ ئێرانی سه‌رده‌می په‌له‌وی‌دا. به‌ هیوای مسۆگه‌ری‌بوونی دادپه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی و مافی دیاری‌کردنی چاره‌نووس بۆ گه‌لی کورد.

هه‌لبژاردنه‌کانی سه‌ره‌تای شۆرشى ۱۳۵۷/۱۹۷۹ى ئىران له ناوچه‌ی بۆکان

له زنجیره‌یه‌ک وتاری سى به‌شى‌دا که مانگی نۆی ۲۰۱۱ له‌سه‌ر مالمپه‌رى پوژه‌لات/ بۆکان بلابووه، پیزدار تاهیر عه‌لیار هه‌ندیک بیره‌وه‌ریی خۆی سه‌باره‌ت به‌ رووداوه‌کانی بۆکان و هه‌لسوورانی خۆی و حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیرانی له‌سه‌رده‌می پیش سه‌ره‌که‌وتنی شۆرشى سالی ۱۳۵۷ى گه‌لانی ئیران و ماوه‌یه‌ک دواى ئه‌وى له بۆکان و ناوچه‌ی ده‌روبه‌ری گێراوه‌ته‌وه، که له‌بارى زه‌مانیه‌وه‌ ماوه‌ی بۆشایی نیوان له‌ق بوونی چوارچێوه‌ی حکومه‌تی شا و سه‌قامگیر بوونی حوکمی مه‌لاکان له ئیران و شه‌ر پى فرۆشتنی کۆماری ئیسلامی به‌گه‌لی کورد ده‌گرێته‌وه.

له‌بیره‌وه‌رییه‌کان‌دا، گێرانه‌وه‌ی رووداوه‌کان زۆر راست و سادقانه‌ نووسراون و ئه‌وه‌ش به‌چه‌ند نیشانه‌یه‌ک ده‌رده‌که‌وئ: یه‌که‌م، کاتی باسی چوونی یه‌ک له‌هاورپینانی فیدایی بۆ نیو ریزه‌کانی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران له‌ماوه‌ی شه‌ری یه‌که‌می کوردستان ده‌کا، من که‌ ناگاداری مه‌سه‌له‌که‌م، ده‌زانم راسته‌ و ئه‌م شته‌ رووی داوه‌ و که‌سه‌که‌ش ده‌ناسم. دووه‌م، له‌باسی کۆبوونه‌وه‌کانی کۆمه‌لانی خه‌لکی بۆکان له‌ شار و دێ له‌ماوه‌ی چه‌ند مانگی پیش هه‌ره‌سی حکومه‌تی شا، هه‌روه‌ها کۆبوونه‌وه‌ حیزبیه‌کان و بریاره‌کان‌دا، نووسه‌ر ناوی هه‌ندیک به‌رپرسی حیزب ده‌با، که‌ هه‌موویان ماون و به‌شتیکی زۆریشیان له‌ده‌ره‌وه‌ی ولاتن، ئه‌گه‌ر حیسابه‌کان هه‌له‌ بوویان یه‌ک له‌وه‌که‌سانه‌ وه‌جواب ده‌هات و نامه‌یه‌ک، وتاریک، شتیکی ده‌نووسی و بۆ مالمپه‌ریکی ده‌نارد، که‌ تا ئیستا شتی وا رووی نه‌داوه. سێهه‌م، له‌راگه‌یاندنی هه‌والی هه‌لبژاردنه‌کانی سالی ۱۳۵۸ له‌بۆکان‌دا، ئه‌وه‌ی گوتووێته‌ی راسته‌ و من که‌ ئه‌و ده‌م کاندیدایه‌کی ئه‌و هه‌لبژاردنه‌ بووم، شتیکی خیلافیان تیدا نابینم. جیا له‌وه‌ سێ خاله‌، هه‌ر که‌سایه‌تی نووسه‌ر خۆی بۆ که‌سانیک که‌ ده‌یناسن جیگه‌ی متمانه‌یه‌ و قه‌له‌مه‌که‌شی پاکه‌. له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌م راستیه‌، بیره‌وه‌رییه‌کانی کاک

تاھیر دہبی باہ‌خی پین بدری و بو نووسینی میژووی ئه‌و سالانہی ناوچه‌که، که‌لکی لی‌وہ‌رگیری، به‌تایبہت که نووسینہ‌کانی دوورن له سووکایه‌تی و ھی‌رش بو سہر خه‌لکانی تر و ئه‌وہش بو بازاری شیواوی قه‌لہم و بیرہ‌وہری گیرانہ‌وہی ئیستای کوردستان نیعمه‌تیکه!

له به‌شی سینهمی بیرہ‌وہریه‌کان دا کاک تاھیر باسی یه‌که‌م ھه‌لبژاردنی نوینہ‌رانی پەرله‌مانی ئیران له بوکان دہکا. من که یه‌ک له کاندیدہ‌کانی ئه‌و ھه‌لبژاردنہ بووم به باشم زانی تا ماوم ئه‌م زانیاریانہی وا له‌و پروداوہم ھه‌یہ بنووسم و بیھیلمہ‌وہ، گەرچی وا ھه‌یہ زوریک له‌و دوست و برادر و ھاوریانہی وا له کاری ته‌بلیغات و ھات‌وچووی گوندہ‌کان دا بوون یا چاوه‌دییری سندووقی دہنگه‌کانیان دہکرد، گه‌لیک لایہ‌نی نہ‌بیسراوی مہ‌سہ‌لہ‌که له من باشتر بزائن، به‌لام ھەر چوونیک بی منیش به‌ش به‌حالی خوم به‌شیک له پروداوہ‌کانم بینیوہ و وا ھه‌یہ زانیاریه‌کانم بی‌که‌لک نہ‌بن.

دوا به‌دوای سہ‌رکه‌وتنی شو‌رشی گه‌لانی ئیران له سالی ۱۳۵۷ دا، دوو ھه‌لبژاردنی گرنگی سہ‌راسہ‌ری له ئیران به‌ریوہ‌چوون، که کوردستانی‌شان گرتبووہ‌بەر:
- ھه‌لبژاردنی نوینہ‌رانی مہ‌جلیسی خیبرہ‌گان (بو دانانی یاسای بنہ‌رہتی نویی ئیران)؛

- ھه‌لبژاردنی نوینہ‌رانی یه‌که‌م مہ‌جلیس یا پەرله‌مانی ئیران که ناوی کرابوو به «مہ‌جلیسی شو‌رپای ئیسلامی».

یہ‌که‌م ھه‌لبژاردن، واته ھه‌لبژاردنی مہ‌جلیسی خیبرہ‌گان له به‌ھاری سالی ۱۳۵۸ دا به‌ریوہ‌بہرا. ھه‌لبژاردنہ‌کان له سہر بنہ‌مای ئوستانی بوون و خه‌لکی بوکان که شارہ‌که‌یان به‌شیک بوو له ئازہ‌ربایجانی رۆژاوا، دہ‌بووا یه دہنگ به کاندیدہ‌کانی ئوستانی ئازہ‌ربایجانی رۆژاوا بدن. کاندیدہ‌کان بریتی بوون له چہند که‌سایه‌تی ناوداری کورد و ئازہ‌ری و ھک: نہ‌مران دوکتور عہ‌بدوہرپہ‌حمانی قاسملوو، مامہ‌غہ‌نی

بلووریان و ههروهها ئیمام جومعهی دژی کوردی ورمی مهلا حهسهنی.

رێکخراوی فیدائییانی خهلق بریاری دابوو له ههلبژاردنهکهدا بهشدارى بکا و بهو بۆنهیهوه دهیانویست له لایه ن خۆیانوه کاندیدی بۆ ئۆستانی ئازهربايجانى رۆژاوا دهسنیشان بکه ن. ستادی سازمان له مه هاباد بانگیان کردم بچمه ئه وئ.

نهمدهزانی بۆچی، بهلام چووم. چاوم به هاوڕێ محهمهد (بیهزاد که ریمی) کهوت. گوئی بریارمان داوه تۆ بکهینه کاندیدی سازمان بۆ ههلبژاردنی مه جلیسی خبیرهگان. باوه ریم نه ده کرد. ههولێکی زۆرم دا بریاره که هه لوه شیتنه وه. گوتم من کیم له به رانبهر ئه و که سانه دا بوه ستم؟ کئ من ده ناسئ؟ کئ ئاماده ده بی دهنگ به و که سانه نه دا و به منی بدا؟ هه و له کانم بئ ئاکام مانه وه و ههر چیم کرد سوودی نه بوو. ئه و دم له رێکخراوهکانی ئۆستانی ئازهربايجانى رۆژاوا دا که سانی لیزان و لیها تووی وا هه بوون که من ده رکه وانیی ئه وانیشم پئ ره و نه بوو، بهلام ههر چۆنیک بئ، بریار درابوو و ویده چوو گه رانه وهی نه بی؛ حوکمی حاکم و مه رگی مو فاجا ! بووم به کاندیدی رێکخراوی فیدائییانی خه لک له ئۆستانی ئازهربايجانى رۆژاوا و له رۆژنامه ی «کار» و ئه وراقی سه ر دیواره کان دا ته بلیغاتیکی زۆرم بۆ کرا.

په یوهندی کورد و حکومه تی ناوهندی دوا به دوای شه ری نیو شاری سنه گه لیک ئالوز و هه ردوولا له یه کتر در دۆنگ بوون، رژی می مه لاکان خوی له ریبه رانی بزووتنه وهی گه لی کورد وهک قاسملوو و بلووریان ملام دابوو و ده یویست به بیانووی هه لبژاردنه وه بیانکیشیته تاران و له وئ ده سه به سه ریان بکا. له لایه کی دیکه وه، له و ده مه دا هیزی ئه و تو یان نه بوو که بتوانئ به ربه ره کانی گه لی راپه ریوی هه موو شار و گونده کانی کوردستان بکا، به ناچار لیگه رابوون هه لبژاردن له ناوچه که به شیوه ی ئاسایی به ریوه بچئ و وهک پاشماوه ی ئیران نوینه ره هلبژیردرئ.

ئه نجامی هه لبژاردنه کان و ژماره ی ده نگه کانی ئه ران و رادیو و ته له فیزیو ن دا راگه یه ندرا.

ئاکامی کاره که، هه لبژاردنیکی راسته قینه ی بی فروفیل بوو له کوردستان که له میژووی سیاسی ئیران دا ده چوووه پال هه لبژاردنی یه که م په رله مانی دوای

مه‌شرووتییه‌تی ئیران له ۱۹۰۶ و ئیتر له ده‌وره‌کانی دواتردا ده‌ستیه‌ردانی ده‌سه‌لات و سه‌پاندنی مۆره‌کانی خۆیان، هه‌لبژاردنه‌کانی له‌گریژنه‌برد. له‌ناوچه‌کوردنشینه‌کان حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران و ریکخراوی فیدائییانی خه‌لق کاندیدیان ده‌سنیشان کردبوو، به‌لام کۆمه‌له‌که‌سی نه‌کردبووه‌کاندید و دلنیاش نیم‌ده‌نگیان به‌کام لایه‌ن دابج. جگه‌له‌حیزبه‌سیاسییه‌کان، له‌مه‌هاباد کاک‌ئه‌نوه‌ر ئیران‌زاده‌کوری نه‌مرعه‌بدوللا ئیرانیش وه‌ک کاندیدی سه‌ربه‌خۆ به‌شداریی هه‌لبژاردنه‌کانی کردبوو. ئاگاداری ژماره‌ی ده‌نگه‌کانی نیم، به‌لام ئه‌وه‌پیشاندهری دیموکراسی و راست و بی‌فیئ بوونی هه‌لبژاردنه‌که‌له‌کوردستانیک بوو که‌حیزبه‌سیاسییه‌کوردییه‌کان به‌رپۆه‌یان ده‌برد و له‌گه‌ل به‌شه‌کانی دیکه‌ی ئیران‌دا جیاوازییه‌کی زۆری هه‌بوو. له‌کوردستان هه‌موو که‌س ده‌یتوانی خۆی کاندید بکا بی‌ئوه‌ی ده‌سه‌لاتی حیزبه‌سیاسییه‌کان به‌رگریی کاره‌که‌یان لێ بکا.

نه‌مر دوکتۆر قاسملوو له‌هه‌موو ئوستانی ئازهره‌ربایجانی رۆژاوادا یه‌که‌م ده‌نگی هینایه‌وه، که‌له‌هی مه‌لاحه‌سه‌نی ئیمام جومعه‌ی ورمیش زیاتر بوو. ئه‌وه‌مستیک بوو له‌ده‌می رژیمی مه‌لاکان. حه‌سه‌نی دووه‌م و مامه‌غه‌نی سینه‌م که‌س هاتبوونه‌وه. ده‌نگی قاسملوو ئه‌گه‌ر هه‌له‌م نه‌کردبی گه‌یشتبوووه ۳۰۰ هه‌زار و زیاتریش. من ئه‌وه‌نده‌ی له‌بیرم بێ ۲۶ هه‌زار ده‌نگم پیدرابوو. دیاره‌هه‌ندیک که‌س له‌ناوچه‌ی بۆکان منیان ناسیوه‌ و ده‌نگیان به‌خۆم داوه، به‌لام پاشماوه‌ی ده‌نگه‌کان به‌بێ هیچ گومانیک هی ریکخراوی فیدائییانی خه‌لک بوو، واته‌ئه‌وان هه‌ر که‌سیکیان بکردایه‌ته‌کاندید، ئه‌م راده‌ده‌نگه‌ی هه‌ر ده‌هینایه‌وه. بۆ نمونه، دره‌نگتر چاوم به‌مامۆستایه‌کی ئازهری خه‌لکی شاری ماکو که‌وت که‌باسی هه‌لسوورانی خۆی و هاورپیکانی له‌ماوه‌ی هه‌لبژاردنه‌که‌دا ده‌کرد بۆ کۆکردنه‌وه‌ی ده‌نگ بۆ من، دیاره‌ئه‌و له‌لایه‌ن ریکخراوه‌که‌وه‌راسپێردرابوو بۆ کاره‌که، ده‌نا من چی و ده‌نگی سه‌لماس و خۆی و ماکو چی!

هه‌لبژاردنی دووه‌م. ئه‌م هه‌لبژاردنه‌له‌کۆتایی‌یه‌کانی به‌هار و سه‌ره‌تای هاوینی هه‌مان سال، واته‌ ۱۳۵۸دا به‌رپۆه‌ چوو، ئه‌ویش هه‌لبژاردن بۆ یه‌که‌م مه‌جلیسی

شووړا، واته په رله مانی ئیران بوو. سه رله نوئ کرامه وه کاندیدی ریکخواوه که و سه رله نوئ که س گوئی نه دایه هات وهاوارم. ببوو به نه قلی مه لای کتیب سوور که خوینده واری نه بوو، به لام پییان ده گوت «مه لای و مه لای چاکیشی!» ئه م جار هه لېزار دنه کان ئوستانی نه بوو و له سه ر بنه مای شار بوو. من کاندیدی فیدائییانی خه لقی له بۆکان بووم. وهک له وتاره که ی کاک تاهیردا گوتراوه، بۆکان چوار کاندیدی هه بوو:

- نهمر مامۆستا حه سه ن قزلی، له لایه ن حیزبی تووده ی ئیرانه وه؛
- نهمر سه ید ئه بوو به کری هیدایه تی، له لایه ن حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیرانه وه؛
- نهمر دوکتور جه عفه ری شه فیعی له لایه ن کومه له ی زحمه تکیشانی کوردستانه وه؛
- ئه نوهر سولتانی له لایه ن ریکخواوی فیدائییانی خه لکه وه.

حزبی تووده ی ئیران کاری ته بلیغاتی ئه وتوی نه کردبوو و من که وهک مه لا کویره ی کاتی خه رمان، گونده کانم ده ته قاند و داوای دهنگم له خه لک ده کرد، هه موو جاریک ناوی هه ر سی کاندیده کانی دیکه م ده هینا و ده مگوت ئه وانیش کاندیدن و ده توانن دهنگ به یهک له ئیمه بدهن. خه لکی گونده کانی ده ورو به ری بۆکان ناوی سی که سیان بیستبوو، به لام ئاگاداری مامۆستا مه لا حه سه ن نه بوون؛ حیزبی تووده ی ئیران چه کدار نه بوو و خه لکی زۆریشی به ده وروه نه بوون هه ر بۆیه ش بانگه وازی کاندیدکرانی مامۆستا زۆر بلاونه ببۆوه، دنا که سایه تی خوی جیگه ی ریزی هه مووان بوو. وهک بیستوومه، مامۆستا خوی به و مه سه له ی کاندیدکرانه ی رازی نه بوو، به لام حیزب مه جبووری کردبوو.

به هه لسه نگاندنی ئیمه ی فیدائی، کاندیدی ئیمه یا کومه له هه لېزار دنه که ی بۆکانی ده برده وه. جاریک به هه لکه وت له مه هاباد چاوم به نهمر دوکتور شه فیعی که وت و باسی مه سه له که مان کرد، گوتی به بۆچوونی ئیمه، له ئیو شاری بۆکان دا تو ده بیبه یه وه، به لام له سه رجه می دهنگه کان دا ئیمه ده بیبه یه وه. دیار بوو حیسابه کانی ئه وان له هی ئیمه وردتر بوو، له به روه ی کاتی دهنگه کان پاگه یه ندران من له شاری دا وه پیش ئه و که وتبووم، به لام له سه رجه می دهنگه کان دا ئه و هه زار دهنگیشی له من

زیاتر بوو.

به لام ئهوی له حیسابهکانی ئیمه و کومه له دا نه هاتبوو، حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران بوو. به بۆچوونی ههردوو لاما کانیدی حیزب نه ده گه یشته تۆزی ئیمهش، به لام راسته قینه وا نه بوو و ئیمه ئاگاداری خۆشه ویستی حیزب له نیو کومه لانی خه لکی شار و گوندی ناوچه که نه بووین. دیارده یه کی دیکه که حیسابهکانی ئیمه ی تیکدا، ئه وه بوو نه مر دوکتور قاسملوو بۆ پشتیوانی کردنی شه هید سه ید ئه بوو به کری هیدایه تی سه فه ریکی بۆکانی کرد و له ستادیومی وه رزشی وتاری بۆ خه لک دا و داوای لی کردن دهنگ به کاک ئه بوو به کر بدن. ئه مانه بوون به هۆی پیشکه وتی به رچاوی کانیدی حیزب و هیشتا هه لبژاردنه که ته واو نه ببوو، پیشمه رگه یه کی حیزب به هاوڕێیه کی ئیمه ی گوتبوو به تیسکه ی تفه نگیش ناگه نه وه ئیمه. قسه که ی راست بوو!

نه مر سه ید ئه بوو به کر زیاد له ۶ هه زار، نه مر دوکتور جه عفه ر زیاد له ۴ هه زار و من زیاد له ۳ هه زار دهنگم هینا بۆوه، به داخه وه دهنگ بۆ مامۆستای خۆشه ویست مه لا حه سه نی قزلیگی گه لیک که م بوو. ئه و خۆی خوازیاری کاره که نه بوو و هه ولکی بۆ نه دهدا، هینله فکرییه که ی حیزبی تووده ی ئیرانیش له و بارودۆخه ی ئه و ده می ئیران دا لایه نگری نه بوو.

هه لبژاردنه که به و په ری هیمنی و بیده نگییه وه به رپۆه برا، نوینه رانی هه ر چوار حیزب و ریکخراوه کان له سه ر سنوووقه کان دهنگ بوون، جگه له ورده گله یی که چۆنییه تی به رپۆه چوونی کارهکانی ده گرت ه وه، که س سکا لای له فیلبازی و نادرستی کارهکان نه کرد و له راستیش دا ئه وه نده ی له بیرم بی به هه موو نوینه رهکانی ریکخراوی فیدایی گوترا بوو نه فیلیک له کارهکان دا بکه ن و نه مۆله تیش بدن که سی تر بیکا. دلنایام لایه نهکانی دیکه ش هه ر ئه م هه لوێسته یان هه بوو و ئه وه ش به ئه نجامی کاره که دا ده رکه وت. به رپۆه بردنی ئه م هه لبژاردنه بی فیله شانازییه ک بوو بۆ ده سه لاتی کوردی، که به بی حزووری پۆلیس و ژاندرمه و پاسدار و مه ئمووری حکوومی وا به ریک و پیکی ئه م کاره مه زنه یان به رپۆه برد و حکومه تی ناوه ندییان بی هیوا کرد. ئه وان به ته مای ئالۆزی و کیشه و شه ر و هه رای لایه نهکان له گه ل

یهکتر و له قاودانیان بوون. له هه‌موو شاره‌کانی کوردستان بارودۆخ هه‌ر ئه‌وه بوو که ئیمه له بۆکان دیتمان. چاوی ره‌شی ئه‌وان کال بووه‌وه و گه‌لی کورد سه‌رکه‌وت. دوا‌ی هه‌ر دوو هه‌لبژاردنه‌که، نوینه‌ر و پالیئوراوی کوردی له کامیاران و هه‌ورامانه‌وه تا ماکو، هه‌چکامیان نه‌چوون بۆ تاران و کورسییه‌کانیان به‌تال مایه‌وه. پ‌ژیم زۆر به‌ته‌مای ئه‌وه بوو که سانی وه‌ک دوکتۆر قاسملوو و مامه‌غه‌نی بکه‌ونه شوین کلاوی لار و به‌ناوی مه‌جلیس و کورسی و پله‌وپایه‌وه بچه‌به‌رده‌ستیان. دواتر خومه‌ینی جه‌للاد له وتاریکدا که ئیستا له‌سه‌ر یووتیوب هه‌یه‌ گوتی ئیمه چاوه‌پوان بووین بین و بیانگرین!

دیاره‌ له‌و قوناغه‌دا نه‌یانتوانی بیانگرن، به‌لام دواتر به‌ پیلانی تازه‌تر تو‌له‌ی خۆیان له‌ هه‌ندی‌ک هه‌ر له‌و نوینه‌ر و کاندیدانه‌ کرده‌وه. هه‌موومان به‌ چۆنییه‌تی شه‌هید کرانی دوکتۆر قاسملوو له‌ قیه‌ن ده‌زانین، به‌لام له‌و چوار که‌سه‌ی هه‌لبژاردنی په‌رله‌مان له‌ بۆکان، مامۆستای نه‌مر چه‌سه‌نی قزلی ماوه‌یه‌ک دواتر له‌گه‌ل رێبه‌رانی دیکه‌ی حیزبی تووده‌ی ئێراندا ده‌ست به‌سه‌ر و له‌ زیندانی ئیقینی تاران پاش نازار و ئیشاندنیکی زۆر گیانی به‌ختی ئازادی کرد و که‌سیش به‌ شوینی گۆپی نه‌زانی. «عطوفت اسلامی» له‌سه‌ر نه‌مر ئه‌بووبه‌کری هیدایه‌تیش به‌پێوه‌ چوو، کۆماری ئیسلامی بۆمبایه‌کی نامه‌ی بۆ نارده‌ مالیان له‌ سوید، که‌ له‌ ده‌ستی‌دا ته‌قییه‌وه و زینتی زۆر به‌ ئەندامانی له‌شی گه‌یشته‌، دوا‌ی ماوه‌یه‌کیش هه‌ر به‌و برینانه‌ شه‌هید بوو. دوکتۆر جه‌عفهری شه‌فیعیش له‌ پووداویکی ترۆمبیلدا له‌ باشووری کوردستان گیانی ئه‌سپارد. یادی هه‌رسێکیان به‌خێر بێ. ئیستا له‌و چوار که‌سه‌ هه‌ر من مام، نازانم له‌ نه‌خۆشی و بۆمبای کۆماری ئیسلامی کامیان زووتر زه‌فهرم پێده‌به‌ن و که‌ی!

ئه‌وه‌ هه‌یکایه‌تی دیموکراسی و په‌رله‌مان و هه‌لبژاردن و یاسا بوو له‌ شارێکی کوردستانی بنده‌ستی کۆماری ئیسلامی؛ ئه‌وانه‌ش وا به‌ هیوای حکومه‌تی ئیسلامی له‌ عێراق و باشووری کوردستان، با خۆیان بۆ دیموکراسییه‌تی ئیسلامی ئاماده‌ بکه‌ن!

ده‌سته‌ی نوینه‌راتیی گه‌لی کورد

پیشک‌ه‌ش به‌یادی نه‌مران:

شیخ عزیزه‌ددینی حوسینی، دوکتور عه‌بدوپرره‌حمانی قاسملوو، مامه‌غنه‌ی بلووریان، بیهرروز سوله‌یمانی، دوکتور جه‌عفه‌ری شه‌فیعی، مینه‌ی شیرخانی و سه‌دیقی که‌مانگه‌ر ئه‌ندامانی گیان‌به‌خت‌کردوو و کوچ‌کردوو‌ی هه‌یه‌ت.

له‌هاوین و پاییزی سالی ۱۳۵۸ و دوا‌به‌دوای شه‌ری داسه‌پاوی ده‌سه‌لاتدارانی تاران و قوم‌به‌سه‌ر گه‌لی کورددا، هه‌ندیک له‌ئه‌ندامانی «ده‌وله‌تی موه‌ققه‌ت»‌ی موه‌هندیس بازرگان گه‌یشتبوونه‌ئه‌م ئاکامه‌ی که‌پرسی کورد له‌ئیران له‌رێگه‌ی نیزامیه‌وه‌چاره‌سه‌ر ناکرئ و به‌سه‌لا‌حیان زانیوو و توو‌ویژیک له‌گه‌ل نوینه‌رانی کورد به‌ریوه‌بیرئ. که‌مترین سوودی ئه‌م کاره‌ئه‌وه‌ده‌بوو که‌لایه‌نی شه‌ره‌نگیزی حکومه‌ت ده‌رفه‌ت و ده‌ره‌تانی به‌خوداهاتنه‌وه‌ و ئاماده‌کاری بۆ شه‌ره‌کانی دواتری بۆ ده‌ره‌خسا. ئه‌وه‌نده‌ی ئیستا پروون بۆته‌وه، خومه‌ینی و مه‌لاکان و ته‌نانه‌ت به‌شیک له‌ئه‌ندامانی ده‌وله‌تی بازرگانیش له‌کاری و توو‌ویژ له‌گه‌ل کورددا جیددی نه‌بوون و باوه‌ریان به‌هیچ شتیک جگه‌له‌لیدان و سه‌رکوت و کوشته‌و‌پر نه‌بوو.

به‌گشتی، خومه‌ینی خو‌ی و زۆربه‌ی مه‌لا ده‌سه‌لاتداره‌کان له‌گه‌ل بیرۆکه‌ی و توو‌ویژ نه‌بوون و کاتیکیش که‌«داریووشی فرووه‌ر» هاته‌ناوچه‌ی سه‌رده‌شت و له‌گوندی بنووخه‌له‌ف چاوی به‌مامۆستا شیخ عزیزه‌ددین و مام‌جه‌لال و به‌رپرسانی چه‌ند حیزب و ریک‌خراوی سیاسی کوردی پۆژه‌ه‌لات که‌وت، خومه‌ینی به‌کاره‌که‌یان رازی نه‌بوو و به‌گویره‌ی وتاریک که‌ئیستا له‌سه‌ر یووتیوب داندراوه، پینی گوتبوون ئه‌گه‌ر و توو‌ویژیشیان له‌گه‌ل ده‌که‌ن له‌پیشدا به‌هیزی سپایی ده‌وریان بگرن و گوشاریان بخه‌نه‌سه‌ر، جا‌قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن.

هه‌ر چۆنیک بی، هیلئ فکری نیو ده‌وله‌تی کاتی له‌مه‌ر و توو‌ویژ له‌گه‌ل نوینه‌رانی گه‌لی کورد، بۆ ماوه‌یه‌ک سه‌رکه‌وت و دوا‌ی هاتنی فرووه‌ر بۆ کوردستان و

گه‌رانه‌وه‌ی بۆ تاران، تاقمیک له نوینهرانی ده‌وله‌ت که خۆیان به «هه‌یه‌تی چاره‌سه‌ری کێشه‌ی کورد» ناساندبوو و ئەوه‌نده‌ی له بیرم بئ له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌ناوی «هیأت حسن نیت دولت» ناو‌دی‌ر و بۆ وت‌وو‌یژ له‌گه‌ڵ نوینهرانی کورد دیاری کرابوون. ئەندامانی ئەو تاقمه‌ بریتی بوون له داریووشی فروه‌هر که ئەو دەم وه‌زیری راویژکاری ده‌وله‌ت بوو، دوکتۆر سه‌حابی و موهه‌ندیس سه‌بباغیان دوو وه‌زیری دیکه‌ی کابینه‌ی بازرگان، هاو‌پۆی له‌گه‌ڵ ئایه‌ت‌للا ئیشراقی زاوای خومه‌ینی و نوینهر و ده‌م‌راستی ئەو و چه‌ند فه‌رمانده‌یه‌کی سپای تاران و ئازده‌ربایجان.

هه‌یه‌ته‌که‌ داوای ده‌کرد چه‌ند که‌سیگیش وه‌ک نوینهرانی کورد ده‌سنیشان بک‌رین بۆ ئەوه‌ی هه‌ردوو لایه‌ن پیکه‌وه‌ دابنیشن و باسی کێشه‌کان بک‌ن. ئەوه‌ی ر‌وانگه‌ی سه‌قه‌ت و نات‌ه‌واوی ده‌وله‌ت و مه‌لاکان بوو بریتی بوو له‌وه‌ی هه‌ندیک مه‌لا و ر‌یش‌سپیی شاره‌کانی کوردستان سه‌عاتیک دوو سه‌عات له‌گه‌لیان دابنیشن و به‌ شیوه‌ی ر‌یش‌چه‌رمگی بارو‌دۆخه‌ کرژه‌که‌ خاو بک‌نه‌وه‌ و ته‌نانه‌ت به‌رگری له‌ کاری چه‌کدارانه‌ی حیزبه‌ سیاسیه‌کانیش بک‌ن. ئینجا لایه‌نی حکومه‌تیش هه‌ندیک به‌لین وه‌ک کشاندنه‌وه‌ی هیز‌ی سپایی ده‌وله‌ت و چاک‌سازی ئابووری بدن و له‌ ماوه‌ی دانیشتیکیک و دووان‌دا به‌ خه‌یالی خۆیان کێشه‌ی نیوان کورد و ده‌وله‌ت چاره‌سه‌ر بک‌ن، ئیتر مافی سیاسی بۆ گه‌لی کورد و خودم‌وختاری و شتی له‌م چه‌شنه‌هر له‌ به‌رنامه‌یان‌دا نه‌بوو و ئاماده‌ی قسه‌ له‌سه‌ر کردنیشی نه‌بوون.

به‌هۆی ئەم ر‌وانگه‌ هه‌له‌یه‌وه‌، ده‌وله‌ت به‌وه‌ ر‌ازی نه‌بوو که ر‌یکخراوه‌ سیاسیه‌کان نوینهرایه‌تی گه‌لی کورد بک‌ن و داواکارییه‌کانی کورد ر‌ه‌نگی سیاسی و نه‌ته‌وايه‌تیان پێ بدرئ، هه‌ر بۆیه‌ش ئاماده‌ نه‌ده‌بوون له‌گه‌ڵ نوینهرانی حیزب و ر‌یکخراوه‌ سیاسیه‌کان دابنیشن. داواکاری ئه‌وان ئەوه‌ بوو هه‌یچ که‌سیک به‌ناوی هه‌یچ ر‌یکخراوه‌یه‌که‌وه‌ به‌شداری و تو‌وو‌یژه‌کان نه‌بئ و لایه‌نی به‌رانبه‌ریان ته‌نیا «نوینهرانی کورد» بن به‌بئ په‌یوه‌ندیی ر‌یکخراوه‌یی و ئەوه‌ش گرفتی سه‌ره‌کیی مه‌سه‌له‌ی و تو‌وو‌یژی ده‌وله‌ت و کورد بوو له‌و ب‌ر‌گه‌ تاییه‌ته‌دا.

لایه‌نی کورد له‌و کاتانه‌ و له‌و بارو‌دۆخه‌ی کوردستان‌دا ئەوه‌ی پێ وه‌رنه‌ده‌گیرا و

له‌ راستیش‌دا‌ پئیشنیاره‌که‌ له‌ و‌په‌ری‌ نه‌گونج‌اوی‌دا‌ بوو‌که‌ حیزبی‌ دیموکرات‌ و‌ کۆمه‌له‌ و‌ فیدایی‌ خۆیان‌ له‌ کاره‌که‌ بکێشنه‌ دو‌اوه‌ و‌ چاره‌نوس‌ بخه‌نه‌ ده‌ستی‌ چهند‌ مه‌لا‌ و‌ دوو‌کانداری‌ ناسیاسیییه‌وه‌. ته‌نانه‌ت‌ کاتیک‌ که‌ ئیسپرائیل‌ له‌ گه‌ل‌ فه‌له‌ستینییه‌کان‌ وت‌وو‌یژی‌ ده‌ست‌ پیکرد، نه‌یتوانی‌ به‌سه‌ریان‌دا‌ به‌سه‌پینی «فه‌تح» خۆی‌ له‌ کاره‌که‌ بدزیته‌وه‌ و‌ چهند‌ که‌سی‌ نابه‌رپرس‌ رێبه‌رایه‌تی‌ وت‌وو‌یژه‌کان‌ بکه‌ن، دانیشتنه‌ نافه‌رمییه‌کانی‌ ئوسلو‌ش‌ له‌ لایه‌ن‌ که‌سانیکه‌وه‌ ده‌کرا‌ که‌ له‌ په‌یوه‌ندی‌ نزیک‌ی‌ فه‌تح‌دا‌ بوون، هه‌ر‌ ئه‌وه‌نده‌ بوو، که‌ وه‌ک‌ عه‌ره‌فات‌ و‌ رێبه‌رانی‌ فه‌تح‌ ناسراو‌ نه‌بوون. که‌ ده‌لیم‌ ئه‌م‌ کاره‌ گونجاو‌ نه‌بوو، دیاره‌ له‌ و‌ بارودۆخه‌دا‌ نه‌ده‌کرا، ده‌نا‌ ئه‌گه‌ر‌ به‌ره‌یه‌کی‌ یه‌کگرتووی‌ کورد‌ هه‌بووایه‌ و‌ جیاوازی‌ خه‌ت‌ و‌ بۆچوون‌ له‌ نێوان‌ ریکخراوه‌کان‌دا‌ که‌متر‌ بووایه‌، وا‌ هه‌بوو‌ چهند‌ که‌سی‌ خۆشناوی‌ وه‌ک‌ مامۆستا‌ شیخ‌ عیزه‌ددین‌ و‌ مامۆستا‌ مه‌لا‌ که‌ریمی‌ شاریکه‌ندی‌ و‌ خه‌لکانی‌ سیاسی‌ بخرایه‌نه‌ته‌ پێشه‌وه‌ و‌ حیزب‌ و‌ ریکخراوه‌ سیاسییه‌کان‌ له‌ پشت‌ په‌رده‌وه‌ رێبه‌رایه‌تی‌ کاره‌کانیان‌ بکردایه‌ن.

هه‌ر‌ چۆنیک‌ بێ، ئه‌وه‌ی‌ ئیمه‌ دره‌نگتر‌ له‌ خومه‌ینی‌ و‌ خه‌لخال‌ی‌ و‌ ره‌فسه‌نجانی‌ و‌ ئه‌وانی‌ دیکه‌مان‌ بینی، ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمینی‌ که‌ ته‌نانه‌ت‌ ئه‌گه‌ر‌ ئه‌و‌ مه‌رجه‌ش‌ جی‌به‌جی‌ بکرایه‌ و‌ ده‌وله‌تی‌ بازرگانیش‌ بۆ‌ کاره‌که‌ رازی‌ بکرا، بال‌ی‌ شه‌رخوازی‌ خومه‌ینی‌ و‌ چه‌مران‌ و‌ زه‌هیرنه‌ژاد‌ و‌ پاسدار‌ و‌ کومیته‌چی‌ مه‌لا‌ هه‌سه‌نی‌ هه‌ر‌ رازی‌ نه‌ده‌بوون‌ و‌ به‌شێوه‌یه‌ک‌ له‌ شێوه‌کان‌ شه‌ریان‌ به‌سه‌ر‌کورد‌دا‌ ده‌سه‌پاند‌ و‌ کوشتاری‌ نه‌غه‌ده‌ و‌ قارنی‌ و‌ قه‌لاتان‌ و‌ که‌لبه‌ره‌زاخانیان‌ هه‌ر‌ به‌رێوه‌ ده‌برد؛ نمونه‌که‌شی‌ ریزدار‌ موفتی‌زاده‌ بوو‌ که‌ زۆریش‌ به‌د‌ل‌ و‌داو‌ له‌ گه‌ل‌ مه‌لا‌کان‌دا‌ هاوکاری‌ کرد‌ و‌ رووبه‌رووی‌ هیزه‌ سیاسییه‌ کورده‌کان‌ و‌یستا، به‌لام‌ نه‌ک‌ هه‌ر‌ حیسابنکیان‌ بۆ‌ نه‌کرد‌ و‌ گرتیه‌کی‌ پرس‌ی‌ کوردیان‌ به‌ ده‌ستی‌ ئه‌و‌ نه‌کرده‌وه‌ به‌لکو‌ به‌پێچه‌وانه‌ له‌ زیندان‌دا‌ پزاندیان‌ و‌ له‌ ژێر‌ ئه‌شکه‌نجی‌ به‌رده‌وام‌دا‌ شکاندیان. نمونه‌یه‌کی‌ تر‌ ئه‌م‌ راستییه‌ زه‌قه‌یه‌ که‌ ئیستا، که‌ ریکخراوه‌ چه‌کداره‌کانی‌ کورد‌ چل‌ سالی‌که‌ له‌ رۆژه‌لاتی‌ کوردستان‌ چوونه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ و‌ خه‌باتی‌ چه‌کدارییان‌ به‌کرده‌وه‌ وه‌لا‌ ناوه‌، به‌لام‌ زنجیره‌ی‌ ئیعدامی‌ رۆله‌کانی‌ کورد

ناپسیتتهوه و هەر ئه‌مرۆ، که ئه‌م وتاره دهنووسم، شه‌هید «فه‌ره‌اد تاروم» لایه‌نگری حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران له زیندانی ورمی ئیعدام کراوه. یادی به‌خێر بی. ئیتر حوسینی خزری و فه‌رزادی که‌مانگه‌ر و شیرینی عه‌له‌م‌ه‌وولی و سه‌دان لاوی خوینگه‌رمی تریشمان له بیر ناچیتته‌وه که هەر له‌م چه‌ند مانگه‌ی دوایی دا که‌وتنه‌ به‌ر «عطوفت اسلامی»ی مه‌لاکانی حاکم.

کاتی که‌ ئه‌و وتووێژانه له ناوچه‌ی سه‌رده‌شت ده‌ستیان پینکرد من له تاران بووم، شه‌رپیش که وه‌ستیندرا و ولات ئه‌مین بوویه‌وه، گه‌رامه‌وه بۆکان، ئافه‌ره‌م! ماوه‌یه‌ک له بۆکان له ده‌فته‌ری ریکخراوی فیدائییانی ئه‌کسه‌رییه‌ت کارم ده‌کرد؛ رۆژیکیان له «ستاد»ی سازمانی فیدائییانه‌وه بانگ کرام بچم بۆ مه‌هاباد؛ چووم. پیشتر کاتی که پینان گوتبووم بيم به‌کانیدی مه‌جلیسی خبیره‌گان و په‌رله‌مان، شه‌ری زۆرم له‌گه‌ل کردبوون که براله من ئه‌و که‌سه نیم و بۆ ئه‌وه نابم، به‌لام گوێیان نه‌دابووئ! ئیتر ئه‌م‌جاره هه‌چمه‌ نه‌گوت. چاوم به‌به‌رپرسیانی «ستاد» که‌وت و پاشان کاک «مینه‌ی شیرخانی»م بینی که مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ شی‌کردمه‌وه و یه‌ک‌دوو رۆژ دواتریش کاک «بیه‌رووزی سوله‌یمانی» له‌سه‌نه‌وه گه‌یشته مه‌هاباد. ئه‌م سه‌ی که‌سه‌مان وه‌ک نوینه‌رانی ریکخراوی فیدائییانی خه‌لق بۆ وتووێژ له‌گه‌ل نوینه‌رانی هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌ت دیاری کرابووین.

هه‌مان رۆژ و پیش هاتنی بیه‌رووز، به‌پیی قه‌راری دانراو له‌گه‌ل کاک مینه‌دا له‌به‌نداوی مه‌هاباد چووینه دیداری داریوشی فرووه‌هر. من ناوی فرووه‌هرم له‌سالانی پیش ۲۸ی گه‌لاویژ و سه‌رده‌می حکومه‌تی دوکتۆر موسه‌ددیقه‌وه بیستبوو و شاره‌زای کار و کرده‌وی ئه‌و سالانه‌ی بووم، هه‌لویستی سیاسی و دزایه‌تی ئه‌وم له‌گه‌ل بیری چه‌پ و پیشکه‌وتنخوازیش ده‌زانی، پینم سه‌یر بوو چۆن له‌گه‌ل ئیمه‌ی به‌کۆمونیست ناسراو داده‌نیشت و قسه‌ی له‌گه‌ل دا ده‌کردین، به‌لام ژیانه و سیاسه‌ت و بارودۆخ وا هه‌یه ده‌یان گۆران به‌سه‌ر مرو‌ف‌دا به‌ینێ، که ئه‌وه

یه‌کیان بوو!

له دانیشتنه‌که‌دا فرووه‌ر خووی وه‌ک مرووثیکی ناو‌بژیکه‌ر پیشان ده‌دا که دهی‌ه‌وئ کیش‌ه‌ی نیوان دوولایه‌ن چاره‌سه‌ر بکا، دوو لایه‌نیک که خووی لایه‌نگری هیچ‌کامیان نییه، ته‌نانه‌ت له هیتانی ناوی خومه‌ینی‌دا ته‌نیا ده‌ی‌گوت خومه‌ینی و یه‌ک جاریش «ئیمام خومه‌ینی» پینه‌گوت. هه‌ولی ده‌دا پیمان بلئی که ئه‌م دهر‌فه‌ته‌له ده‌ست نه‌ده‌ین، له‌وت‌وو‌یژه‌کان‌دا زور رادیکال نه‌بین و پرکیشیی ئه‌وتو نه‌که‌ین که ببینه هوی شکست‌هیتانی مه‌ئموورییه‌ته‌که‌ی ئه‌و و به‌کورتی یه‌کیارچه‌یی ئیرانه خو‌شه‌ویسته‌که‌ی ئه‌و تیکنه‌چی.

من فرووه‌رم تا ئه‌م حانده، له‌وه‌لو‌یسته‌ی‌دا به‌که‌سیکی سادق و راست هاته‌پیش چاو، به‌لام له‌نیو قسه‌کان‌دا لیم پرسی گه‌لو دهی‌ه‌وئ گرووی «کراس قاوه‌یی‌یه‌کان» زیندوو بکاته‌وه؟ گوتی نا. هه‌ستم کرد پرسیاره‌که‌ی پی‌خوش نه‌بوو، دواتریش که هاتینه دهر‌وه‌ه‌کاک مینه‌گوتی نه‌ده‌بو‌وایه‌ ئه‌وه‌ی به‌چاودا بده‌یته‌وه. له‌راستی‌دا فرووه‌ر ئه‌و دم دهوری ریش‌چه‌رمگی نیوان دوو‌به‌ره‌ی شه‌رکه‌ری ده‌بینی و پیی‌وا نه‌بوو ئیمه‌شاره‌زای رابردوو‌ه‌که‌ی هه‌ین. فرووه‌ر له‌سالانی ۱۳۳۱ - ۳۲ی حکومه‌تی موسه‌ددیق‌دا تاقمیکی له‌خه‌لکانی لاپره‌سه‌ن پیکه‌ینابوو که کراسی قاوه‌یی‌یان له‌به‌ر ده‌کرد و له‌هه‌ر کو‌تیه‌ک کوبوونه‌وه و خو‌پیشاندانی حیزبی تووده‌ی ئیران و به‌گشتی خه‌لکانی چه‌پ و پیشکه‌وتنخواز هه‌بو‌وایه، هیرشیان ده‌کرده‌سه‌ریان و به‌گوپال و دار سه‌روگو‌یلاکیان ده‌شکاندن، به‌وانه‌یان ده‌گوت «پیراهن قهوه‌ای‌ها».

ئه‌م چاو‌پیکه‌وتنه‌سه‌ره‌تایه‌ک بوو بو ناسینی یه‌کتر. دوا‌ی رۆژیک و دووان، کاتی که نه‌مر بیه‌رووزی سوله‌ی‌مانیش له‌سنه‌وه‌گه‌یشته‌جی. چه‌ند کوبوونه‌وه‌یه‌کمان له‌گه‌ل ئه‌ندامانی دیکه‌ی «هه‌یئه‌تی نمایه‌نده‌گیی خه‌لقی کورد»، واته‌جه‌نابی ماموستا شیخ عزیزه‌ددین و نه‌مر دوکتور قاسملوو و کاک‌عه‌بدوللای موهته‌دی و به‌گشتی لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی هه‌یئه‌ت، واته‌حیزبی دیموکرات و کومه‌له‌پیکه‌ینا. ئاماده‌یی‌یه‌کی باش بو پیشکه‌ش کردنی خواسته‌کانی گه‌لی کورد هه‌بوو، به‌لام هه‌موو هه‌ر

چاوه‌پوان بووین بزانین دهولەت و نوینەرەکانی چییان له پریسکەدایه و دەلێن چی. فرووه‌ر گه‌رپایه‌وه تاران و دواى ماوه‌یه‌ک خۆی و موهه‌ندیس سه‌بباغیان و دوکتور سه‌حابی که هه‌ر سێکیان وه‌زیری دهولەتی بازرگان بوون، هاتن بۆ مه‌هاباد. ئیمه‌ ئه‌و پۆژه له مالى مامۆستا شیخ عیزه‌ددین کۆبوونه‌وه‌مان هه‌بوو. کۆبوونه‌وه‌کانمان گيروگرفتی زۆری تیدا نه‌بوو و سه‌ره‌پای جیاوازی حیزبی و پوانگهی تاییه‌تمه‌ندی رێکخراوه‌یی، هه‌موو لایه‌ک ده‌مانزانی چیمان ده‌وێ و ده‌لێن چی. له راستی دا نه‌ک هه‌ر ئیمه‌ ئه‌و چه‌ند که‌سه، به‌لکوو زۆریه‌ی گه‌لی کوردی پۆژه‌ه‌لات دواى ئه‌و شه‌ر و پینکدادان و ئیعدامانه‌ی خه‌لخالێ ده‌یانزانی چییان له دهولەت ده‌وێ. دیاره‌ کومه‌له و دیموکرات هه‌رکام هه‌لوێستی قورس و قایمی خۆیان هه‌بوو که هه‌ندیک جار له‌گه‌ل هه‌لوێستی ئه‌و وێتر یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه و ئیمه‌ش دروشمی حکومه‌ته‌ی شوورپاییان هه‌لگرتبوو. ئه‌م جیاوازیانه‌ به‌لام له راده‌یه‌کی «مه‌عقول» نه‌ده‌چوو ده‌رێ و له‌و قوناغه‌دا زیاتر «ته‌بابی» بالی به‌سه‌ر په‌یوه‌ندییه‌کانمان دا کیشابوو و جیاوازییه‌کان گه‌رچی هه‌ندیک جاریش خۆیان ده‌نواند، به‌گشتی شاردرابوونه‌وه.

ئیمه‌ی فیدائی، وه‌ک هیزیکى سیاسیی سه‌رتاسه‌ری، قورسایى خۆمان هه‌بوو، به‌لام له راستی دا جه‌ماوه‌رێکی ئه‌وتۆمان له کوردستان نه‌بوو و ئه‌وه‌ی ئیمه‌ی کردبووه به‌شیک له ده‌ستی وتووێژ و له ژووره‌که‌دا له به‌رانبه‌ر نوینهرانی دهولەتی دانابووین ته‌نیا بالانسى هیز له نیوان حیزب و رێکخراوه‌ سیاسیه‌کانی کوردستان و ئێران بوو. کومه‌له ئیمه‌ی ده‌ویست بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌ی چه‌پ له وتووێژ له‌گه‌ل دهولەتدا به‌هیز بکا و به‌پارمه‌تی ئیمه‌ و مامۆستا، تاي ته‌رازووی خۆی له به‌رانبه‌ر حیزبی دیموکراتدا قورسایى زیاتر پێ بدا. هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌شیان زور هه‌له‌ نه‌بوو. له دانیشتنیکی هه‌ر چوار لایه‌نه‌که‌ی خۆمان که شه‌ویکیان له مالى موهه‌ندیس ئاريا له ده‌روه‌ی شاری مه‌هاباد پینکهات، کاک بیهرووژی سوله‌یمانی به‌ شیوه‌یه‌ک له‌گه‌ل نوینهرانی حیزبی دیموکرات تیکه‌وت و ده‌نگیان لیک به‌رز بۆوه که ئه‌و شه‌وه‌ نوینهرانی کومه‌له‌ که‌م تا زۆر هیچیان نه‌گوت، واته‌ قسه‌کانی ئه‌وانیش بیهرووژ کردی!

په‌یوه‌ندیی نیوان نوینهرانی دهولەت و ئیمه‌ وه‌ک نوینهرانی گه‌لی کورد له رینگه‌ی

ئاغای باباتاھیری فرمانداری مه‌هاباده‌وه ددرا. هر ئه‌ویش پئی راگه‌یاندین که ئیواره‌ی هه‌مان رۆژی هاتنی نوینه‌رانی ده‌ولت، له فرمانداری مه‌هاباد کۆبوونه‌وه‌ی فرمی له نیوان هه‌ردوو لادا ده‌ست پیده‌کا و پرسى ئه‌وه‌ی کرد ئایا ئیمه‌ بۆی ئاماده‌ین؟ دیاره ئیمه‌ هه‌موو لایه‌کمان له‌میژ بوو ئاماده‌ بووین و ده‌مانزانی چی ده‌لێین و چی ده‌خووزین.

دوای نیوه‌رۆی دره‌نگی ئه‌و رۆژه، هه‌موومان چووینه‌ هۆلی دانیشته‌که‌ له فرمانداری مه‌هاباد و له به‌ریکی میزیکى درێژ دانیشته‌ین که فرمانداری بۆی دیاری کردبووین. چهند ئه‌فسه‌ری ئیرانی رۆوبه‌روومان دانیشته‌بوون، به‌لام هیشتا وه‌زیره‌کان نه‌هاتبوون. له‌په‌ر هه‌والیان هینا که به‌رده‌رگای فرمانداری چه‌کداریکی فیدایى لێیه‌ و وه‌زیره‌کان ئاماده‌ نین به‌به‌رده‌م چه‌کداری کوردا بینه‌ ئیو فرماندارییه‌وه. من چومه‌ خواره‌وه‌ و تکام له براده‌ره‌که‌مان کرد له‌وئ برۆا و کیشه‌که‌ له‌ ماوه‌ی چهند خوله‌کا دا چاره‌سه‌ر کرا.

وه‌زیره‌کان هاتن و رۆوبه‌رووی ئیمه‌ دانیشتن. ژماره‌ی ئەندامانی هه‌یه‌ته‌ی کورد دوو که‌سیکی زیاد کردبوو و له‌ به‌ری ئیمه‌ به‌باشی جیگه‌ی دانیشتن نه‌بوو. من که‌ له‌ خواره‌وه‌ی هه‌مووان دانیشته‌بووم، ناچار کورسییه‌که‌م برده‌ به‌ری پانتایی میزه‌که‌ و له‌وئ دانیشتم. ته‌رتیبی دانیشته‌که‌ به‌و شیوه‌یه‌ بوو: مامۆستا مه‌لا شیخ عیززه‌ددین و دوو یان سى که‌س له‌ ئەندامانی ده‌فته‌ره‌که‌ی، دوکتۆر قاسملوو و ئەندامانی حیزبی دیموکرات که‌ کاک ئه‌حمه‌دی قازیشیان له‌گه‌ل که‌وتبوو، کاک عه‌بدوللای موهته‌دی و ئەندامانی کۆمه‌له‌ که‌ یه‌ک که‌سیان لێ زیاد کرابوو و کاک بیهرووژی سوله‌یمانی و کاک مینه‌ی شیرخانی و من وه‌ک فیدائییانی خه‌لق.

سه‌ره‌تا، داریووشی فرووه‌هر قسه‌ی کرد و پێخۆشی خۆی له‌ پێکه‌وه‌ دانیشته‌نی دوو لایه‌ن ده‌ربری. قسه‌کان فرمی و که‌م‌نیوه‌رۆک بوون. پاشان مامۆستا هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و دوای به‌خیره‌یتانی نوینه‌رانی ده‌ولت، ئەندامانی وه‌قدی کوردی یه‌که‌یه‌ک به‌ ناو راگه‌یاند و په‌یوه‌ندیی حیزبایه‌تیشیانی ناساند و گوتی ئیستا دوکتۆر قاسملوو وه‌ک وته‌بیژێ هه‌یه‌ته‌ی کورد قسه‌ ده‌کا. ئەندامانی هه‌یه‌ته‌ی ده‌ولت شێوازی

ناساندنه کانیان پێخۆش نهبوو و به گۆیرهی بریاری له پێش دا دراوی خۆیان یا به پێی ئه و پرێسایه ی وا له تاران بۆیان دیاری کرابوو، نه یانده ویست بکه ونه دۆخیکێ واوه که پرووبه پرووه که یان به پرپرسیانی حیزب و کۆمه له و فیدایی بن. ئه م هه لۆیسته له هه مان دانیشتن دا ده رکه وت.

دوا ی ئه م ناساندنه، نه مر دوکتۆر قاسملوو وه ک مرۆقیکی خاوه ن ئه زموونی سیاسیی دهستی به قسه کرد، نوینه رانی ده وله تی به خیر هینا و پێخۆشیی خۆی له به پرپوه چوونی وت و ویژده کان ده ربپی. ئینجا پرپی کوردی هینایه ئاراوه و دوا ی کورته باسیک له مه پر میژووی کورد، گه لیک پسپۆرانه له پینداویستی چاره سه ری پرپی کورد دوا و خۆشحالیی خۆی و نوینه رانی گه لی کوردی به چاره سه ری ئاشتیانه ی مه سه له که ده ربپی. من له و کاته دا که فرووه هر وتاری دا و درهنگتر دوکتۆر قاسملوو قسه ی هه لبژارده ی خۆی پێشکه ش کرد، قاسملوو وه ک مامۆستای قوتابخانه یه ک ده دیت و هه یئه تی ده وله ت له به رچاوم وه ک خویندکارانی که م ئه زموونی پۆلیکی قوتابخانه که بوون که مامۆستا ده رسیان داده دا! له راستیش دا راده ی به رز و نیوه رۆکی قسه کانی قاسملوو له چا و لایه نه که ی تر ده بی هه ستیکی وای به هه موو ئه و که سانه دابی که له ژووره که دا دانیشتبوون.

هه ر چۆنیک بچ، دوا به دوا ی قسه کانی نوینه ری کوردان، هه ر فرووه هر یا که سیکی دیکه له ئه ندامانی هه یئه تی ده وله ت (له بیرم نییه کامیان)، هه ستایه سه رپی و بی ئه وه ی ئاماژه یه ک به قسه کانی دوکتۆر قاسملوو و خواسته کانی گه لی کورد بکا و ئا و نایه ک بلی، ناره زایی خۆی له وه ده ربپی که نوینه رانی کورد سه ر به حیزبه سیاسیه کانی و گوتی ئیمه ئاماده نین له گه ل حیزبی سیاسی و خه لکانی ناسراو به په یوه ندیی حیزبی و ریکخراوه یی په وه وت و ویژ بکه یین و ئه وه ندیه ی له بیرمه، بۆ نمونه ناوی دووسی که سی هینا که یه کیان کاک یۆسفی که مانگه ر و ئه ویتریان منی هه چکاره بووم! ئه وه ش به پر واله ت له به ر ئه و هۆیه بوو که ئیمه هه ردوو کمان وه ک کاندیدی ریکخراوی کۆمه له و فیدایی بۆ هه لبژاردنی په رله مان دیاری کرابووین و ناومان له پرۆژنامه و رادیۆدا راگه یه ندرابوو. ئیتر هه ر ئه و که سه دوا ی قسه یه کی دووسی خوله کی، «پشوو» ی

راگه‌یاند و هه‌مووان له ژووره‌که چووینه دهره‌وه. وا ئه‌م پشووهر چل سالیکه دریه‌ژدی هه‌یه و حکومه‌تی ئیزان به‌تانگ و توپ و ته‌یاره و په‌تی سینه‌اره نه‌بی و توویژی له‌گه‌ل گه‌لی کورد نه‌کردوه. هه‌لوئیست گرتتی نوینه‌رانی ده‌وله‌ت شتیکی کوت‌وپر نه‌بوو و له‌پیشه‌وه بریاریان له‌سه‌ر دابوو.

ههر چۆنیک بی، ئه‌وه بیانوو بووبی یان هۆکار، ده‌وله‌ت که پیشتریش نارەزایی له‌مه‌ر مه‌سه‌له‌ی و توویژی راسته‌وخۆ له‌گه‌ل حیزبه‌سیاسیه‌کان دهربریبوو، خۆی له‌و توویژه‌کان کیشایه‌وه و زۆری پینه‌چوو ده‌وله‌تی بازرگانی‌ش له‌ژیر نه‌عه‌ینی مه‌لاکان دا‌پلشایه‌وه و خرایه‌لایه‌وه. گه‌لیک لایه‌نی تاریک و نادیارای مه‌سه‌له‌که، دواتر پروون بۆوه و زانرا که لایه‌نی شه‌رخواز و له‌پیش هه‌موویان دا‌خومه‌ینی، به‌هیچ‌چه‌ش نه‌ریککه‌وتنیک که ته‌سلیم و توانه‌وه‌ی کورد و چوونه‌ ژیر عابای ویلایه‌تی فه‌قیه‌ی تیدا نه‌بوایه‌ رازی نه‌ده‌بوون و بیکهاتنی به‌ره‌یه‌کی به‌هیزی یه‌کگرتوی سیاسی کورد به‌خواستی دیاری‌کراوی سیاسییه‌وه نه‌له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وان دا‌بوو و نه‌دهره‌قه‌تی ده‌هاتن و نه‌زه‌رفیه‌تی قبوولی ته‌نانه‌ت به‌شیک له‌خواسته‌کانی گه‌لی کوردیان هه‌بوو. ئیتر وه‌ک بریاریکی له‌پیشه‌وه‌ دراو، خۆیان به‌هیچه‌وه‌ ماندوو نه‌کرد و کشانه‌وه‌ دواوه، تاران بگره‌هاتمه‌وه! ئیمه‌له‌ عینی بی‌باوه‌ری به‌ئیراده‌ و خواستی ده‌وله‌ت بۆ چاره‌سه‌ری پرسی کوردیش، هیشتا چاوه‌روانی هه‌لوئیستیکی وا توندوتیژ و پاشه‌کشه‌ی وا کوت‌وپرمان نه‌ده‌کرد، به‌لام دیتمان.

هه‌مان شه‌وه‌هر سنی وه‌زیره‌که‌ به‌جیاجیا له‌گه‌ل مامۆستا شیخ عیززه‌ددین، نوینه‌رانی حیزبی دیموکراتی کوردستان و کۆمه‌له‌دانیشتنیک ناهه‌رمیان کرد و ماوه‌یه‌ک له‌گه‌ل هه‌رکامیان دوان - دوانیکی دۆستانه‌ و غه‌یره‌رهمی. به‌ئیمه‌ش وه‌ک نوینه‌رانی فیدائییانی خه‌لق راگه‌یه‌ندرابوو که ده‌یان‌ه‌وه‌ی چاوپیکه‌وتنمان بکه‌ن. ئه‌وه‌یه‌که‌م هه‌ولی هه‌یه‌ته‌که‌ بوو بۆ جیاوازی خستن و تاک‌خستنه‌وه‌ی ئه‌ندامانی هه‌یه‌ته‌تی کورد له‌یه‌کتر و تیکشکاندن به‌ره‌ی یه‌کگرتوویان، به‌لام به‌شیوازیکی دۆستانه‌! دواتریش ئه‌وه‌ هه‌لوئیسته‌ دووپات بووه‌وه‌ و نوینه‌رانی ده‌وله‌ت هه‌رگیز له‌گه‌ل کۆمه‌لی یه‌کگرتووی هه‌ر چوار لایه‌نی هه‌یه‌ته‌تی نمایه‌نده‌گی گه‌لی کورد

دانیشتنیان نه کرد. بهرەى ئیمەش که گرفتى نیوخۆمان کهم نه بوو، ملمان بۆ دابردن و قەبوولمان کرد که هەرکام به تەنیاى له گەلیان دابنیشین. ئەو دەسکەوتیک بوو بۆ حکومەت و شکستیک بوو بۆ ئیمە. من دلنیام ئەم کارەیان به گوێرەى به نامەیهک کرد، به لام دلنیا نیم ئایا فرووهەر ئاگادارى پلانهکه بوو یان نا؟!

کاتی که نوێنەرانی دەولەت هەمان شەو له فەرمانداریی مەهاباد به جیا جیا له گەل سێ لایەنهکهى دیکه دانیشتن، نۆرەى ئیمەش هات. فرووهەر و سهحابى و سهباغیان له ژورویکی بچووکدا له گەل نەمران بیهرووزى سولهیمانى و مینهى شیرخانى و من - وهک نوێنەرانی ریکخراوى فیدائییانى گەل - دانیشتن. ئیمە هەر شەش کهسمان له سهردەمى شادا کهوتبووینه زیندان و سهحابى و کاک بیهرووز له بهندیکی زیندانى قهسردا پیکهوه بوون، منیش لهو سالانهدا له زیندانى قهسر بووم، به لام بهندهکهم له هی ئەوان جیاواز بوو. ههندیك باسى ئەو سالانهیان کرد و پرسیار و قسهى دۆستانهى لهو چهشنه.

قسهکانمان به گشتى نافهرمى و تارا دهیه کیش دۆستانه بوو. شتیکی سه رنج راکیش که له قسهکانیان له بیرم مابى ئەوهیه ههولیان دهدا پیمان بلین لایه نیان نه رمتر بى، له بهر ئەوهى ههندیك لایه نی ناچهزى وتووێژهکان له تاران گهلیك به دهسهلاتن و ئەو وتووێژانهیان ناوی که ئیمه دهیکهین؛ ئیوهش نابى بیانوو بدنه دهستیان. دیاره ئەوان نه یاندهگوت ئەوانه لایه نی شه رخوازن و تەنیا به «خه لکانى تر» ناویان ده بردن. سهباغیان گوتى ئەگەر ئیمه وهک دهولەت بتوانین جارێک چاومان به ئیمام [واته خومهینى] بکهوئى، کهسانی وا هەن که ده جار دهچنه لای. ئەو دەم لایه نهکانى نیو دهسهلاتى تاران بۆ ئیمه وهک ئەمرۆ پروون نه بوو، به لام ئیستا دهزانین دهولەتى بازرگان دژبه ر و ناچهزى له نیو مه لاکاندا زۆر بوو و کهسانی وهک ره فسهنجانى و خامنه یى و شه لاتی وهک هادى غه ففارى و شه رخوازى وهک چه مران له لای خومهینى ده میان زۆر له پیشتر بوو و دواتر بۆ هه مووان ده رکهوت ئەوانه کین و چین. ته نانهت شهیتۆکه یه کی وهک خه لخالى له دیوه خانى خومهینى دا گه لیک له بازرگان خۆشه و یستتر بوو، چ بگا به که سیکى وهک فرووهەر! قسهکانمان که متر له

سه‌عاتیکی خایاند و دواى نیوه‌شه‌و بوو ئه‌وان گه‌رانه‌وه شوینی حاوانه‌وه‌ی خوین له به‌نداوی مه‌هاباد و ئیمه‌ش گه‌راینه‌وه مالى. نوینه‌رانی ده‌وله‌ت هر به‌یانیی ئه‌و شه‌وه به‌هلیکۆپتیر چوونه‌وه بو ورمی و له‌ویوه بو تاران.

دواى ئه‌م دیداره، ئیتر دانیشتنیکی فه‌رمی له نیوان دوو لایه‌نه‌که پیکنه‌هات، گه‌رچی مه‌ئموورییه‌تی هه‌یه‌ته‌که‌ی تاران ته‌وا نه‌ببوو و هه‌ندی‌ک له ئه‌ندامانی هه‌یه‌ته‌ چه‌ند جاریکی تر سه‌ردانی مه‌هابادیان کرد. به‌لام له‌سه‌ر ریپازه‌که‌ی خوین رۆیشتن که بریتی بو له وت‌ووژی ناهه‌رمی له‌گه‌ل لایه‌نه‌کان به‌جیاجیا، نه‌ک وه‌ک گشت.

له بیرمه سه‌فه‌ری دواىی که نوینه‌ری حکومه‌ت هاته مه‌هاباد، ئایه‌تول‌لا ئیشراقی زاوای خومه‌ینی به‌ته‌نیا بوو و دواتر زانرا ئه‌ویش وه‌ک خومه‌ینی، لایه‌نیکی گه‌لیک توندوتیژ و دژبه‌ری وت‌ووژه‌کان بووه. مه‌لا هاتبووه به‌نداوی مه‌هاباد. له کۆبوونه‌وه‌ی هه‌یه‌ته‌که‌ی خۆمان دا له‌سه‌ر پینشنیاری شه‌هید قاسملوو و موافه‌قه‌ی هه‌موومان بریار درا له‌به‌روه‌ی کابرا مه‌لایه و زاوای خومه‌ینیشه، جه‌نابی مامۆستا شیخ عیززه‌ددین وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی ئایینی بجیته‌ چاوپیکه‌وتن و به‌خیره‌یتانی له شوینی نیشه‌جی‌بوونی، که به‌نداوی مه‌هاباد بوو. ئه‌م کاره‌ کرا و دواتر یا له‌سه‌ر داواکاریی ئه‌و یا خود سه‌لا‌حی حیزبی دیموکرات، نوینه‌رانی حیزبیش چوونه‌ چاوپیکه‌وتنی، ئیمه‌ ئاگاداری چۆنییه‌تی کاره‌که نه‌بووین.

کۆمه‌له‌ش بو ئه‌وه‌ی له کاره‌که دوانه‌که‌وی، چوو و چاوپیکه‌وتنی له‌گه‌ل کرد. ئیمه‌ تا ئاو‌رمان داوه هه‌مووان چوو‌بوونه‌ خزمه‌ت جه‌نابی ئایه‌تول‌لا و هر ئیمه مابووین! جا ئیتر به‌په‌له‌ په‌یاممان نارد و گوتمان دین بو دیداری موباره‌کی؛ کاریکی به‌ئاشکرا هه‌له.

ده‌وربه‌ری سه‌عات ۱۱ی به‌یانیی رۆژیک بوو چووینه به‌نداوی مه‌هاباد، ماوه‌یه‌ک دانیشتنی که‌س پرسیاری لی‌نه‌کردین! له‌په‌ر دیتمان مه‌لا هاته‌ده‌ری و ده‌یویست سواری ترۆمبیل بئ برۆا. چووین بو لای. له‌گه‌لمان زۆر به‌ ئیحتیرام جوولایه‌وه، به‌لام گوته‌ی من ئاگاداری مه‌وعیدی دانیشتنه‌که نه‌بووم و داوای

لێبووردنیشی کرد، ئینجا سوار بوو و تیی قووچاند. وهک رۆژ لیمان پوون بوو درۆی دهکرد، زانیبووی، بهلام چاوپێکهوتنمانی به پتویست نهزانیبوو! ئەوان به نهغدی خۆیان گه‌یشتبوون و ئیمه‌یان چه‌ند پارچه‌ کردبوو، ئیتر هینزیکێ بچووکێ وهک فیدایی بایه‌خی بۆیان نه‌بوو!

به‌کورتی، سیاسه‌تی ئەوان بۆ بایه‌خ کردنی هه‌یه‌تی نوینه‌رایه‌تی گه‌لی کورد درێژه‌ی هه‌بوو و نه‌یانده‌ویست به‌هه‌ندمان وه‌ر‌بگرن، هه‌ر بۆیه‌ش خوازیا‌ری دانیشتنی دوو لایه‌نه‌ی خۆیان و هه‌رکام له‌ چوار لایه‌نه‌که‌ی ئیمه‌ بوون، له‌وه‌ش‌دا سه‌رکه‌وتن. هۆکاری سه‌ره‌کی سه‌رکه‌وتنه‌که‌یان دوو شت بوو: یه‌که‌م، مه‌ئموورییه‌ته‌که‌یان جگه‌ له‌و شیوازه‌ بۆ هه‌یچ شیوازیکی دیکه‌ دانه‌تاشرابوو و فرووه‌هر به‌خۆپایی خۆی ماندوو ده‌کرد، واته‌ ئه‌گه‌ر وا نه‌بووایه‌ ده‌گه‌رانه‌وه‌ تاران و ته‌واو! دووه‌م، ناکوکی نیوخۆی ئیمه‌ وه‌ک نوینه‌رانی کورد ده‌ره‌تانی سه‌رکه‌وتنی به‌و سیاسه‌ته‌ی ئەوان ده‌دا.

دوو لایه‌نی سه‌ره‌کی حیزبی دیموکرات و کۆمه‌له‌ روانگه‌یان له‌مه‌ر وتووێژ تا راده‌یه‌کی زۆر له‌یه‌کتر جیاواز بوو و ئه‌وه‌نده‌ی حیزب به‌ره‌و چاره‌سه‌ری کیشه‌که‌ و پێکهاتن له‌گه‌ڵ حکومه‌ت ده‌رۆیشت، ئه‌وه‌نده‌ش سیاسه‌ته‌کانی کۆمه‌له‌ رادیکالتر ده‌بوو و لایه‌نی نه‌رمی حیزبی به‌ «سازشکار» ده‌ده‌نا. ئیمه‌ی فیداییش هه‌لی فکریان لانی‌که‌م له‌و خاله‌ تایبه‌ته‌دا هاوته‌ریبی کۆمه‌له‌ بوو. مامۆستا شیخ عیزه‌ددینیش، من شایه‌دی ده‌ده‌م هه‌ولێ زۆری بۆ ته‌بایی نیوان خۆمان ده‌دا و له‌ چه‌ند مه‌جال‌دا بۆ نمونه‌ هه‌ره‌شه‌ی له‌ ئیمه‌ی نوینه‌ری فیداییان کرد که‌ ئه‌گه‌ر یه‌ک نه‌گرین و سیاسه‌تمان له‌ ئه‌ندامانی دیکه‌ی هه‌یه‌ت (مه‌نزووری حیزبی دیموکرات بوو)، نزیک نه‌که‌ینه‌وه‌، پشتیوانی خۆیمان لێ درێغ ده‌کا. ئه‌وه‌ ئه‌و شته‌ بوو که‌ من ده‌مدیت، به‌لام ده‌گوترا که‌ مامۆستا دۆستایه‌تی قایمی له‌گه‌ڵ کاک سه‌لاحی موهته‌دی هه‌یه‌ و له‌ هه‌لی فکری و ریبازی کۆمه‌له‌ نزیکتره‌.

من نه‌ دۆستایه‌تی شه‌خسی و نه‌ نزیکایه‌تی هه‌لی فکری ئه‌وم له‌ کۆمه‌له‌، پێ شتیکی سه‌مه‌ره‌ نییه‌، مامۆستا وه‌ک تاکه‌که‌س ده‌یتوانی و مافی خۆی بوو

له‌م یا له‌و هیلی فکری نزیکتر یا دوورتر بی. ئه‌وه دیارده‌یه‌کی ئاسایی‌یه و هه‌رکام له ئیمه‌ی نوینه‌ری ریکخراوه‌کانیش دیاره هه‌لوئیس‌ت و بوچوونی تاکه‌که‌سیمان هه‌بووه و ناتوانی جگه‌له‌وه بی، به‌لام کاتی باسی هه‌لوئیس‌تی سیاسی یا سه‌رۆکایه‌تی هه‌یه‌ته‌که ده‌کری ده‌بی بلیم مامۆستام نه‌دیت له هه‌چ دانیش‌تین‌کدا له به‌ران‌به‌ر حیزبی دیموکرات و نوینه‌ره‌کانی‌دا بوه‌ستی یا دژایه‌تیان بکا، له‌سه‌ر ته‌له‌فۆن و له‌ وتاردانیش‌دا باوه‌ر ناکه‌م شتی ئه‌وتوی لئ‌بینه‌رابی. ئیتر نازانم ئه‌م شیوه‌ناساندنه‌ی ئه‌ندامانی هه‌یه‌ته‌تی کورد به‌هه‌یه‌ته‌تی ده‌وله‌ت له‌یه‌که‌م دانیش‌تن‌دا، که‌بوو به‌هۆی ناره‌زایی لایه‌نی ده‌وله‌ت، هه‌ر خۆی کردی یا خواستی کۆمه‌له‌ و فیدایی بوو. من له‌ بیرم نییه‌ پرسینکی ئه‌وتو له‌نیو ئیمه‌دا هاتیته‌ ئاراهه‌، به‌لام نایشارمه‌وه ئه‌وه‌ی له‌هه‌لوئیس‌ت گرتنی ئه‌و ده‌می خۆم له‌بیره، ئه‌گه‌ر که‌سیک پرسسی پیکردبیتم، به‌دلنایی مۆری په‌سندم له‌سه‌ر کاره‌که‌ داناوه و پیم کاریکی به‌جی بووه!

هه‌ر چۆنیک بی نیازم ئه‌وه‌یه بلیم ئه‌گه‌ر مامۆستا وه‌ک هه‌زینکی بی‌لایه‌ن له‌نیو هه‌یه‌ته‌تی کوردا بگرینه‌ به‌رچاو، هه‌یشتا حیزبی دیموکرات دوو لایه‌نی دژبه‌ری هه‌بوو و کۆمه‌له‌ که‌خه‌لکیکی زۆری به‌ری باشوور و ناوچه‌ی سنه‌ و مه‌ریوان و هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زۆری پووناکییری کورد و غه‌یره‌کوردی له‌گه‌ل بوو به‌هاسانی ده‌یتوانی خه‌تی رادیکالی خۆی له‌نیو هه‌یه‌ته‌ته‌که‌دا به‌ره‌و پێش به‌ری و ئیمه‌ش وه‌ک فیدائییان له‌ زۆر سیاسه‌ت‌دا، بۆ نمونه‌ هه‌لوئیس‌تی توندوتیژ به‌ران‌به‌ر به‌ تاران، پشتگیریمان ده‌کردن.

راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه خۆکشاندنه‌وه‌ی تاران له‌ وتووێژی جیددی، له‌ ئه‌نجامی ئه‌و دوو‌به‌ره‌کییه‌ی نیو ئیمه‌دا نه‌بوو، مه‌لاکان شه‌ریان ده‌ویست و کاتیان ده‌کری خۆیانی تیدا به‌هه‌یز بکه‌ن و پادگانه‌کان به‌چه‌کوچۆل بناخنن. ئه‌وان نه‌له‌نیو هه‌یه‌ته‌تی نوینه‌رانی گه‌لی کورد و نه‌کاتیکیش که‌مامۆستا شیخ عه‌زه‌ددین یا چه‌ند که‌س له‌ ربه‌رانی حیزبی دیموکراتی کوردستان به‌سه‌رۆکایه‌تی نه‌مر قاسملوو، له‌ قوم چوون بۆ چاوپیکه‌وتنی خومه‌ینی، روویه‌کی خۆشیان پێشان کورد نه‌دا، که‌

ئىستا بلین ئەگەر ئەو دەم خواستەکانى كۆمەلە و ئىمە رادىكال نەبووايە، پىكھاتنىك له ئاسۆدا دەردەكەوت، بەلام ئاشكرایە سىياسەتى يەكگرتوى هەيئەت دەيتوانى ئەو دەم و دواتریش كە شەر هەلگىرسایەو، دەورىكى كارىگەرتەر ببىنى و هەلۆیستى كورد له بەرانبەر شەرخوازانى تاران و قومدا بەهێزتر بکا.

ماوەیەك دواتر، نوینەرانی تاران هاتنەوێ مەهاباد، بەلام كۆبوونەویان لەگەل ئىمە نەكرد و تەنیا دەقى نووسراوى هەندىك پىشنىاریان دایە يەك لە رېبەرانی حیزبى دیموکرات كە تىیدا باس لە «خودگەردانى» كرابوو نەك «خودموختارى» وەك سىستەمىكى سىياسى كە خواستى گەلى كورد لەو قوناغە میژوویى يەدا بوو. دەیانگوت پى لەسەر ناوەكەى دامەگرن و چاو لە نیوهرۆكى بکەن.

دەقەكە دەسخت بوو و تەننەت تاپییش نەكرابوو. وا قاو بوو كە حیزبى توودەى ئىران نووسىبووى و دابووێ دەولەت. نوسخەى دەقەكە فۆتوكۆپى كرا و لەنیو هەر چوار لایەنى هەيئەتى نوینەراییەتى گەلى كورددا دابەش كرا. بریار درا هەموو لایەنەكان سەرنجى نیوهرۆكەكەى بدن بۆ ئەوێ دواتر لە زمان سەرجهمی هەيئەتەكەو وەلامى پىوستى بۆ نامادە بكرى. ئەم گەلالەيە نەبوو هوى ناكوكى و دووبەرەكییەك لەنیو نوینەرانی كورددا لەبەر وەى نیوهرۆككى بەتال و پووچەلى هەبوو و نە هەر نیوهرۆك بەلگوو شیوازی نووسرانى بە دەسخت و پىشكەش كرانى ناتەواوى بە ئىمە وای دەگەياند كە دەولەت كەم تا زۆر پرسى كوردى بە هەند وەرنەگرتوو و لە بىرى چارەسەرى هێمنانەى مەسەلەكەدا نىبە. وەلامى تۆ بۆ گەلالەيەكى وا ئىفلیج چ دەبى جگە لەوێ بەداخەو بى بۆ گوى نەبىستى لایەنەكەت و بى ئەنجام مانەوێ هەولەكانت لەپىتاو چارەسەرى هێمنانەى ناكوكیەكان.

بالیزەدا باس لە گەلالەيەك بکەم كە وەك پىشنىارەكانى هەيئەتى نوینەراییەتى گەلى كورد پىشكەش بە دەولەت كرا. ئەو گەلالەيە لە ۸ بەند پىكھاتبوو و بەندى هەشتەمى گەلالەكە ئىستا جىگەى مشتومبرى لایەن و حیزبە كوردیەكانە. گەلالەكە لە راستىدا

دوای کوبوونه‌وه‌یه‌کی چوار لایه‌نه‌ی هه‌یه‌تی نوینه‌رایه‌تی گه‌لی کورد له مه‌هاباد بریاری نووسران و ئاماده‌کرانی درا، بۆ ئه‌وه‌ی دواتر بدریته نوینه‌رانی ده‌وله‌ت. به‌شوینی‌دا من له‌گه‌ل کاک مینه‌ی شیرخانی چوومه‌وه بۆکان. ئه‌وه‌نده‌ی له بیرم بێ یه‌ک له ئه‌ندامانی غه‌یره بۆکانیی کومه‌له له‌گه‌ل کاک عه‌بدو‌ل‌لای موهته‌دی و ئه‌گه‌ر هه‌له نه‌که‌م، نه‌مر دوکتۆر جه‌عفری شه‌فیع‌ی به‌ ترۆمبیلی خۆیان هه‌مان رۆژ هاتن بۆ بۆکان و چوون بۆ مالی کاک عه‌بدو‌ل‌لا.

گه‌لاله‌که به‌گویره‌ی زانیاری من له‌و سه‌فه‌رده‌دا له بۆکان نووسرا، که‌س بیروپرای منی نه‌پرسی و ئه‌وه‌نده‌ی ئاگادار ب‌م کاک مینه‌ش به‌شداری مه‌سه‌له‌که نه‌بوو. کێ نووسی نازانم؟ ده‌وری کاک سه‌لاحی موهته‌دی له کاره‌که‌دا چه‌نده بوو؟ نازانم. چه‌نده له به‌رژه‌وه‌ندی کوردی رۆژه‌ه‌لات و هه‌یه‌تی نوینه‌رایه‌تی کورددا بوو؟ گو‌مانم هه‌یه بوو. له‌به‌روه‌ی بوو به‌ هۆکاریکی ناته‌بایی و نیوان‌ناخۆشی و گه‌رای دووبه‌ره‌کی نه‌ک له‌نیو هه‌یه‌ته‌که‌ی ئیمه، به‌لکوو له‌نیو خه‌لکیش‌دا چاند، که‌ چاوهروانیان ده‌کرد گه‌لاله‌ی پیشنیاره‌کانی ئیمه داخو‌ازییه‌ ب‌نه‌ره‌تییه‌ سیاسی و ئابووری و فره‌ه‌نگییه‌کانی کورد بخاته‌به‌رده‌می ده‌وله‌ت، نه‌ک خواستیکی سیاسی ئه‌وتۆ که‌ ته‌نیا لایه‌نیکی سیاسی باشووری کوردستانی خۆش‌حال ده‌کرد. من دل‌نیام ئه‌و دم نار‌ه‌زامه‌ندیم له‌ به‌ران‌به‌ر ئه‌و ماده‌یه‌دا نه‌نواندوو، به‌لام ئیستا ده‌زانم که ئه‌و دم باوه‌کوو که‌سیکی ئه‌وتۆ نه‌بووم پرس‌م پێ بکری، به‌لام وه‌ک ئه‌ندامیکی ئه‌و هه‌یه‌ته، هه‌له‌م کردوو ئه‌گه‌ر که‌م تا زۆر په‌سندی نووسران و پیشک‌ه‌ش‌کرانی ئه‌و ماده‌ه‌شته‌م کردبێ و بۆ ئه‌و هه‌له‌یه‌م داوای لێبووردن له‌ گه‌لی کورد ده‌که‌م. ئیتر ئه‌وانه‌ی راسته‌وخۆ ئه‌م کاره‌یان کرد چه‌نده پێ له‌ هه‌له‌ی خۆیان ده‌نین، ئه‌وه کاری ئه‌وانه نه‌ک من. ئیمه بریار بوو چاره‌سه‌ری کیش‌ه‌یه‌کی می‌ژوویی کوردی رۆژه‌ه‌لات له‌ سیسته‌می تازه‌دامه‌زرای ئێران بخو‌ازین، کیش‌ه‌یه‌ک که ئه‌وه‌نده‌ی سیاسی بوو، ئه‌وه‌نده‌ش ئابووری، سپایی و فره‌ه‌نگی بوو. ئیتر داواکاری له‌مه‌ر ده‌کردنی قیاده‌ی موه‌ققه‌ته‌ی پارته‌ی دیموکرات شتی‌ک بوو که‌ لایه‌نیکی سیاسی له‌ باشووری کوردستان خو‌ازیاری بوو و ئیمه نه‌ده‌بووایه‌ کیش‌ه‌ی ئه‌وانمان تیکه‌لاوی

خواسته سه‌ره‌کیه‌کانی گه‌لی کورد له پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان بکر‌دایه، ئه‌ویش به‌و شیعۆزه نائوسولویه و به‌ده‌ر‌کرانی لایه‌نیکی په‌ناهی‌ناو بۆ ئیران که دواتر دیتمان چۆن ته‌قییه‌وه و قیاده‌ی موه‌ققه‌ته‌ی چۆن خسته به‌ره‌ی ده‌وله‌تی ئیران و ئه‌و خه‌سار و زیانه‌گه‌وره‌یه‌ی تووشی پینشمه‌رگه‌ی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان کرد که کردی. ئه‌وانه‌ی وا له‌ژیر ناوی یه‌گگرتوویی به‌شه‌کانی کوردستان و «کوردستانی گه‌وره» دا په‌سندی کاریکی نابه‌جیی وه‌ک ئه‌و کاره‌ی ئیمه‌ده‌که‌ن یا له‌سیاسه‌ت ناگه‌ن یا به‌نیازیکی پاکه‌وه بۆ مه‌سه‌له‌که‌ ناچن.

ئێستا باشووری کوردستان به‌کرده‌وه دالده و په‌ناگه‌ی هه‌موو ئه‌و کوردانه‌یه‌ که له‌به‌شه‌کانی دیکه‌ی کوردستان ئاواره‌ بوون و ریگه‌ی گه‌رانه‌وه‌یان لی‌بر‌اوه، هه‌ر له‌حیزبه‌سیاسیه‌کانه‌وه بگه‌ر تا رووناکییری تاکه‌که‌س، به‌لام گه‌لۆ که‌س ده‌توانی چاوه‌روان بێ حکومه‌تی هه‌ریم له‌وتووێژ له‌گه‌ل حکومه‌تی ناوه‌ندی عیراق دا ماده‌ی ۸ بخاته‌نیو گه‌لاله‌ی پینشیاره‌کانیه‌وه و بۆ نمونه داوای ده‌ر‌کرانی کۆمه‌له‌ یا حیزبی دیموکرات له‌حکومه‌تی عیراق بکا؟ خۆ ئه‌وانیش له‌نیو خۆیان دا گرفت و ناکوکی و نیوان‌ناخۆشییان که‌م نییه و هه‌ر‌کامیان له‌لایه‌نیکی نیو ده‌سه‌لاتی کوردی نزیکترن تا ئه‌ویتتر. من دووپاتی ده‌که‌مه‌وه، گه‌رچی ناحه‌زی هه‌لوێسته‌کانی قیاده‌ی موه‌ققه‌ته‌ به‌رانبه‌ر پرسسی کوردی پۆژه‌ه‌لات بووم، به‌لام راسته‌وخۆ ده‌ستم له‌ئاماده‌کردنی ئه‌م گه‌لاله‌یه‌دا نه‌بووه، بۆ هه‌ر ئه‌م ده‌وره‌ ناراسته‌وخۆیه‌شم وه‌ک ئه‌ندامیکی هه‌یه‌ته‌که، پێ له‌هه‌له‌ی خۆم ده‌نیم.

سه‌ره‌رای ئه‌و راستیه‌ی که‌ کوردستان یه‌ک‌ولاته و خواستی گه‌لی کوردیه‌کیارچه‌یی و یه‌گگرتنه‌وه‌ی به‌شه‌کانیه‌تی، به‌لام دا‌برانی چه‌ند سه‌د سه‌له‌ له‌یه‌کتر و که‌وته‌ به‌ر حوکمی چه‌ند حکومه‌تی جیاواز که‌ له‌باری راده‌ی پینشکه‌وتی ئابووری و فره‌ه‌نگیه‌وه گه‌لیک له‌یه‌کتر جیاوازن، کیشه‌ و ئه‌رکه‌سیاسیه‌کانی هه‌ر پارچه‌یه‌کی له‌پارچه‌کانی تر جیاواز کردووه و تیکه‌ل کردنی به‌زۆره‌ملی و میکانیکی خواست و داواکارییه‌کانیان جگه‌ له‌ئالۆزتر کردنی کار، هیچ سوودیک به‌خه‌باتی ئه‌مپۆ و دواپۆژی گه‌لی کورد ناگه‌یه‌نی. هه‌ر‌کات کیشه‌ی لایه‌نیک و پارچه‌یه‌کی کوردستان

پاگوئیزاوه‌ته نیو لایه‌نه‌که‌ی تر، کیشه‌که‌گوره‌تر بۆته‌وه و ده‌سکه‌وت که‌متر. سه‌یریکی ده‌ستیوه‌ردانی رییه‌ران و ئەندامانی حیزبی دیموکراتی سه‌رده‌می کونگره‌ی دووه‌م له‌کار و سیاسه‌ته‌کانی دوولایه‌نی ناکوکی پارتی و مه‌کته‌بی سیاسی بکه‌ین؛ هه‌روه‌ها ده‌وری پارتی دیموکراتی کوردستان له‌سه‌رده‌می قیاده‌ی موه‌ققه‌ته و شه‌ریان له‌گه‌ل هیزه‌کانی حیزبی دیموکرات بگرینه‌به‌رچاو و ئەنجامه‌ نه‌رینییه‌کانیان ببینن. ئینجا بروانینه‌تیکه‌لاو کردنی کیشه‌ی کوردی باکوور له‌گه‌ل سیاسه‌ته‌کانی رۆژه‌لات دوا‌ی گیرانی به‌ریز عه‌بدوللا ئوجه‌لان که‌ ئەنجامی ئه‌وه‌ی لیکه‌وته‌وه به‌شیک‌ی به‌رچاو له‌ئازهرییه‌کانیش سیاسه‌تی ره‌گه‌زه‌په‌رستانه‌ی تورکیا بۆ دژایه‌تی‌کردنی پژاک ره‌چاو بکه‌ن و له‌وه‌ش بچنه‌پیشه‌وه‌تر و ناحه‌زیی خۆیان له‌به‌رانبه‌ر پژاک بکه‌نه‌سیاسه‌تی دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل گه‌لی کورد به‌گشتی. من ته‌نانه‌ت دژ به‌دۆخی حیزبه‌سیاسییه‌کانی رۆژه‌لات له‌باشوور ده‌وه‌ستم، که‌ ماوه‌ی چه‌ند سه‌له‌چوونه‌ته‌ژێر چه‌تری دوو حیزبی ده‌سه‌لاتداری باشوور و هه‌رکام چاره‌نووسی خۆیان به‌یه‌کیک له‌و دوو‌حزبه‌وه‌گرێداوه.

به‌ندی هه‌شته‌می داخواییه‌کانی گه‌لی کورد له‌حکومه‌تی ناوه‌ندیی ئێرانیش شتیک بوو له‌و باب‌ه‌تانه. له‌راستی‌دا، داخوازه‌میژوویی‌یه‌کانی کورد بۆ ئاوه‌دان‌یی ئابووری و مافی سیاسی و فره‌ه‌نگی په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ده‌رکردنی قیاده‌ و بارزانییه‌کان له‌ئێران نه‌بوو و ئەم‌کاره‌به‌داخه‌وه‌به‌هاندانی په‌کیه‌تی نیشتمانی کرا. ئەوه‌نده‌ی بزانه‌م حیزب له‌گه‌ل ئەم‌خالی هه‌شته‌دا نه‌بوو، ده‌زانم کۆمه‌له‌ و هه‌روه‌ها ئیمه‌وه‌ک فیدائییان له‌گه‌لی بووین. با هه‌موومان ئازایه‌تی ئه‌وه‌مان هه‌بی پێ له‌خه‌تای خۆمان بنیین، خه‌تایه‌ک که‌له‌دریژه‌ی خۆی‌دا دوژمنایه‌تی و دووبه‌ره‌کی و شه‌پی کورد و کوردی لیکه‌وته‌وه‌ و قیاده‌ی موه‌ققه‌ته‌ی کرده‌ هاوسه‌نگه‌ری پاسداری ئێرانی و گه‌لیک ده‌سکه‌وتی سیاسی کوردی رۆژه‌لاتی پێ پووچه‌ل‌کرایه‌وه. ئەوه‌ده‌رسنیک‌ی گرنگه‌ و ئەو حیزب و پیکخراو و تاکه‌که‌سانه‌ی رۆژه‌لات و ئیستا له‌باشوورن ده‌بی به‌وردی لێی بروانن.

هه‌ر چۆنیک‌ بێ، حکومه‌ت که‌ ورده‌ورده‌جی‌پێی خۆی له‌پادگانه‌کانی کوردستان‌دا

قایم کردبوو و جاش و خۆفرۆشی زۆریشی له خۆی کۆکردبووه، به لاوازی ریزی کورد و کیشهی نیوان هیزهکانیشی دهزانی، خۆی بۆ شه‌ری کورد ئاماده دهکرد و ئیتر له سیاسه‌تی خومه‌ینی و توند‌روه‌کانی نیو حکومه‌تدا شوینیک بۆ ناشتی و ته‌بایی یا ته‌نانه‌ت وتووێژی رۆاله‌تیش نه‌مابوو، ئیتر مه‌سه‌له‌ی وتووێژ به‌ته‌واوه‌تی خرایه‌ لاوه‌ و هیرش بۆ سه‌ر شه‌ره‌کانی کوردستان له چه‌ند لاوه‌ ده‌ستی پیکرد.

ئه‌نجام

ئێستا که زیاد له ۴۰ سال به‌سه‌ر ئه‌و ئه‌زمونه‌دا راده‌برئ، هه‌سه‌نگاندنی من له هه‌یه‌تی نمایه‌نده‌گیی گه‌لی کورد به‌و چه‌شنه‌ی خواره‌وه‌یه‌:

ئه‌زمونیکی باشی ته‌بایی و یه‌کگرتویی هیزه‌ سیاسییه‌کانی گه‌لی کورد بوو و له هه‌لومه‌رجی روه‌خانی حکومه‌تی شاه‌ی و هینشتا جیگیر نه‌بوونی حکومه‌تی مه‌لاکاندا هاته‌ گونجان. سه‌ره‌رای جیاوازی هه‌لوێست و بۆچوون، که سه‌روشتی قۆناغیکی ئه‌وتوی راپه‌رینی خه‌لکه‌، ده‌سکه‌وتی باشیشی هه‌بوو و حکومه‌تی ناچار کرد مل بۆ وتووێژ دابه‌رئ.

فیدائییان وه‌ک هیزیکی سه‌رانسه‌ریی ئێران و ریک‌خراوه‌یه‌ک که سیاسه‌ته‌کانی له تاران داده‌په‌ژا، سیاسه‌تی سه‌رانسه‌رییان له ئێران و هه‌لوێست لقی کوردستانیان هه‌ر له سه‌ره‌تاوه‌ له‌گه‌ڵ یه‌کتردا جیاواز و ناته‌با بوو و دوا‌ی جیا‌بوونه‌وه‌ی «چریک‌های فدائی خلق» و به‌تایبه‌ت دوا‌ی دابه‌ش بوونی به‌سه‌ر ئه‌کسه‌رییه‌ت و ئه‌قه‌لییه‌ت‌دا، سه‌رله‌شینه‌واوییه‌ک له‌نیو ئه‌ندامانی لقی کوردستاندا پیکه‌اتبوو.

ریک‌خراوی فیدائییان له کوردستان له‌وه‌ که‌مه‌ته‌مه‌نته‌ر و که‌مه‌ئه‌زمونت‌ه‌ر بوو ئه‌رکینکی گه‌وره‌ و گرانی وه‌ک به‌رنامه‌دانان بۆ چاره‌نووسی سیاسی کوردی پێ بسپێردرئ، ئه‌ندامه‌کانیشی هه‌موو گه‌نج بوون و سه‌ره‌چاوه‌یه‌کی فکریی ئه‌وتۆیان له به‌رده‌ست‌دا نه‌بوو که‌لکی لێ‌وه‌ر بگرن. وه‌ک دیاره‌ سیاسه‌ت و به‌رنامه‌یان له‌مه‌ر کوردستان له سه‌ره‌چاوه‌یه‌کی وه‌ک کتێبی که‌م نیوه‌رۆکی «پرسی نه‌ته‌وایه‌تی» ی ستالین وه‌رده‌گرت، که نه‌ک هه‌ر له کوردستان و ئێران، به‌لکو له روه‌سیای

سۆقیه تیش به ریوه بردنی نه گونجاو بوو. ستالین نه نووسهر بوو، نه تیئوریسیهن و ئەم کتیبه ته نیا له بارودۆخی دیکتاتوریه تی سۆقیه تی ئەو دەمدا «کتیب» بوو، ئیتر په وتی کیشهی له میژینه ی کورد له رۆژه لات به ریبازی ئەوتودا بردن ده بی له کهم به ختی گه لی کورد و ناشاره زایی لاوانی سه ره په ت به ده ست بیرسری!

به بۆچوونی من، ریکخراوه یه کی ئەوتۆ، ده کرا دهوری راپوژکار و هاوههنگاوی له گه ل وتووێژکه رانی کورد ببینی، به لام نه ده بووایه وهک لایه نیکی وتووێژهکان بهیتریته نیو هه یئه ته که وه، که دواتر به ره و سیاسه تیکی وا برۆا رژیمی خومه ینی به دژی ئەمپریالیست بناسی و کورد به «ضدانقلاب»! سیاسه تیک که بی گومان هیچ لایه نگریکی له نیو ئەندامانی کوردی ریکخراوه که دا نه بوو و له بیرمه نه مر بیهرووزی سوله یمانی هاواری ده کرد و ده یگوت هه ر ئیستا پاسدارهکان پینشمه رگه ی ئیمه به تانگ و تۆپ ده کوژن، من چۆن به لایه نگره کانمان بلیم ئەوانه ی ده تانکوژن دژی ئەمپریالیست و دۆستی گه لن! به لام سیاسه تی ریکخراوه که له تاران و له ژیر گه لی فاکته ری وهک نفووزی حیزبی تووده ی ئیران داده رژا و لقی کوردستان نه یده توانی بۆ هه میشه دژی سیاسه ته گشتیه یه کانی ناوه ند بوه ستی، که نه وه ستا و له ئەنجامی دا تووشی هه رهس و به دناوی هات و خوینی ئەم هه مووه شه هیده شمان به با چوو.

مامۆستای به ریز شیخ عیززه ددین به روانگی پوونی له مه ر داخوارییه کانی گه لی کورده وه، به حه ق ده بووایه ئەندامی هه یئه تی وتووێژ له گه ل ده ولت بی، به لام کاریکی باش نه بوو ده فته ری مامۆستا بکریته ریکخراوه یه کی سیاسی و ده فته ره که ی به شداری هه یئه تیکی نوینه رایه تی پیکهاتوو له حیزبه سیاسیه کان بکا و له وهش خراپتر، ریباژ و به رنامه ی کاره کانی کۆمه له هه لیسوورپینی. مامۆستا دره نگتر و به ماوه یه کی که م پیش کۆچی دوا یی یه که ی به وه هه له یه ی زانیبوو و له وتووێژیکدا ئەوه ی راگه یاند. به بۆچوونی من دهوری مامۆستا ئەگه ر وهک دهوری ئایه توللا سیستانی له عیراق بمایه سوودی زیاتری بۆ خه باتی گه لی کورد ده بوو و ده ی توانی جیگه ی پرسیار و په نای هه موو ریکخراوه کان بی. هه ر چه نده ماوه یه ک پاش ئەم رۆداوانه، کورد ئەم ریگایه شی تا قی کردوه و نه مر مامۆستا مه لا که ریمی شاریکه ندی پیش تیرۆره

ناجوانمیرانه‌که‌ی ویستی وه‌ها ده‌وری‌ک بگێڕی و سه‌رنه‌که‌وت. به‌ئاشکرا حکوومه‌ت ئاماده‌ نه‌بوو سه‌ر بۆ خواسته‌کانی گه‌لی کورد دابنه‌وینی و هیچ نییه‌تیکی پاکی بۆ چاره‌سه‌ری پرسى کوردی نه‌بوو و به‌کرده‌وه‌ش هه‌نگاوێکی بۆ ئه‌م لایه‌نه هه‌لنه‌هێناوه. سه‌ره‌رای ئه‌م راستیه‌ش، ئیستا هه‌ندیک لایه‌ن هه‌ن که گه‌لی کورد تۆمه‌تبار ده‌که‌ن به‌وه‌ی شه‌رخواز بووبی و ڕیگه‌ی چاره‌سه‌ری ئاشتیانه‌ی کیشه‌که‌ی به‌ستبێ. زمان ماسوولکه‌یه، به‌هه‌ر لایه‌که‌دا به‌توێ ده‌گه‌ڕی، به‌تایبه‌ت زمانی سیاسه‌ت که تیکه‌لاوی به‌رژه‌وه‌ندییه و وا هه‌یه که‌م جار به‌ لایه‌نی راستدا بگه‌ڕی!

کۆمه‌له‌ گه‌رچی به‌ ژماره‌ی لایه‌نگر له‌ حیزب بچووکت‌ر بوو، به‌لام هیزیکی به‌رچاوی ڕووناکییرانی له‌گه‌ڵ بوو، که‌ ده‌یتوانی له‌جیاتى هه‌ول له‌پیناو به‌هیزتر کردنی باری سپایی خوێ و خۆگه‌یانده‌ ڕیزی حیزبی چه‌کداری دیموکرات، وه‌ک هیزیکی سیاسى ده‌وری به‌رچاو له‌ وتووێژه‌کاندا ببینی و نه‌ک هه‌ر یاریده‌ده‌ری حیزب، به‌لکوو راستکه‌ره‌وه‌ی هه‌له‌ی کاره‌کانی ئه‌وانیش بێ. چه‌ق به‌ستنی زۆری ئه‌وان له‌سه‌ر هیزى چه‌کدار و نارده‌نی ئه‌ندام و لایه‌نگرانی ڕووناکییری شار بۆ گونده‌کان و دوورخسته‌وه‌یان له‌ ژینگه‌ی ڕووناکییری، گه‌رچی له‌گه‌ڵ سیاسه‌تی حیزب و ڕیکخراوه‌ مائۆئیسستییه‌کاندا یه‌کی ده‌گرت‌ه‌وه‌ و کاریکی قانونمه‌ندی ئه‌و بیروباوه‌ره‌ بوو، به‌لام له‌گه‌ڵ هه‌لومه‌رچى ئه‌و ده‌می کوردستان به‌گشتی و سیاسه‌تی هاوکارى کردنی نیو هه‌یه‌تی نوینه‌رایه‌تی‌دا یه‌کی نه‌ده‌گرت‌ه‌وه‌. هه‌ول له‌پیناو به‌ده‌سته‌وه‌گرتنی «هیزیمۆنى» و بوون به‌ هیزى یه‌که‌می خاوه‌ن‌ده‌سه‌لات له‌ کوردستان، کیشه‌ی یه‌کیه‌تی و پارتیی هینایه‌ نیو سیاسه‌تی ڕۆژه‌لاتی کوردستان و له‌لایه‌کی تره‌وه‌ ئه‌وانی له‌ به‌رانبه‌ر حیزبی دیموکرات دانا. وه‌ک دیتمان، ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه‌کان دره‌نگتر ته‌قینه‌وه‌ و ئاکامی چه‌په‌لی وه‌ک شه‌رپى براکوژیان لیکه‌وته‌وه‌. سیاسه‌تی پشتگیری له‌ فیدائییان و هاوردنیان بۆ نیو هه‌یه‌تی نوینه‌رایه‌تی، هه‌روه‌ها ده‌ورگیڕانیان له‌ «ده‌فته‌ری مامۆستا»شدا هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م پێ‌وشوینه‌ بوو و به‌داخه‌وه‌ هیچکام له‌م هه‌نگاوانه‌ له‌م قوناغه‌ تایبه‌ته‌دا خزمه‌تی

سه‌رکه‌وتنی وت‌وو‌یژه‌کانیان نه‌کرد.

حیزبی دیموکرات به‌حیسابی ژماره‌ی زوری لایه‌نگر و میژووی رابردووی خه‌باتیان له‌کوردستان، له‌هه‌سه‌نگاندنی هیزی کومه‌له‌وه‌ک ریکخراوه‌یه‌کی په‌ره‌ئه‌ستین تووشی هه‌له‌هات. ئه‌وان سیاسه‌تی حیزبیان وه‌ک سیاسه‌تی سه‌رده‌می کوماری کوردستان ده‌بینی، که‌تاقه‌هیزی ناوچه‌که‌بوون و ئه‌م راستییه‌یان له‌به‌رچاو نه‌گرت که‌له‌ده‌روه‌ی موکریانیش کورد هه‌ن و ده‌توانن بریارده‌ر بن. ئه‌و کوپی کردنه‌له‌لایه‌ک له‌ناوچه‌کانی باشوورتری غافل کردن و کرماشان و ئیلام و تا‌پاده‌یه‌کیش شاری سنه‌یان له‌ده‌ست‌چوو، له‌لایه‌کیش حیسیان بۆ هیزی گه‌وره‌ی کومه‌له‌نه‌کرد که‌له‌ده‌روه‌ی موکریان و ته‌نانه‌ت له‌موکریانیش به‌شیکی به‌رچاوی خه‌لک و به‌تایبه‌ت لاوانی خوینده‌واریان له‌گه‌ل که‌وتبوون. ئه‌گه‌ر حیزب و کوماری کوردستان کاتی خو‌ی نه‌یان‌توانی له‌گوندی سه‌رای نیوان سه‌قز و بۆکان به‌ره‌و باشوور برۆن، هوکاره‌که‌بوونی سپای سوڤیه‌ت و په‌یمانی رووس و ئینگلیزی سالی ۱۹۰۷ و ۱۹۱۵ بوو. له‌سالی ۱۹۷۹ دا‌گه‌لیک شت گۆرابوو که‌به‌داخه‌وه‌لانی‌که‌م به‌شیکیان له‌به‌رچاوی رېبه‌رانی حیزبی دیموکراتی کوردستان ون بوون. هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو به‌هۆی روه‌روبوونه‌وه‌یان له‌گه‌ل راستییه‌ک که‌بریتی بوو له‌چوونه‌نیو هه‌یه‌ته‌ی نوینه‌رایه‌تی وه‌ک هاوپه‌یمانییه‌کی چوار لایه‌نه، که‌سی لایه‌نی له‌گه‌ل سیاسه‌ته‌کانی ئه‌ودا کوک نه‌بوون (مامۆستا وه‌ک تاکه‌که‌س نه‌ک وه‌ک ده‌فته‌ره‌که‌ی له‌و حیسابه‌ده‌رده‌هاو‌یژم). حیزبی دیموکرات زیاد له‌هه‌موو هیزه‌سیاسییه‌کانی دیکه‌ی رۆژه‌ه‌لاتی کوردستان هه‌ولی چاره‌سه‌ری ئاشتییانه‌ی کیشه‌کانی له‌گه‌ل حکومه‌تی ناوه‌ندی دا، به‌لام له‌نیوخۆی کوردستان و له‌به‌رانبه‌ر هیزی ریکخراوه‌چه‌په‌کان، به‌تایبه‌ت کومه‌له‌دا ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی نه‌بوو که‌بتوانی وه‌ک نوینه‌ری زۆرینه‌ی جه‌ماوه‌ر ده‌وری سه‌ره‌کی له‌سیاسه‌ته‌کانیش دا‌بگیرێ و له‌ئه‌نجام‌دا حکومه‌تی ناوه‌ندی مه‌جبوور به‌دانی مافه‌کانی گه‌لی کورد بکا.

سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌م لاوازی و هه‌له‌وپه‌لانه، پیکهاتنی «هیأت نمایندگی خلق کرد» و کارپیکه‌وه‌کردنی چهند لایه‌نی سه‌ره‌کی خه‌باتی سیاسی ئه‌و رۆژانه‌ی

رۆژه‌ه‌لاتی کوردستان، د‌س‌ک‌ه‌و‌ت‌یک‌ی م‌ه‌ز‌ن بوو و ئ‌ه‌ز‌م‌و‌نی پ‌یک‌ه‌ات‌نی د‌ه‌ت‌و‌انی ب‌ی‌ت‌ه چ‌رای‌ه‌کی ر‌و‌ون‌ک‌ه‌ر‌ه‌و‌ی ر‌ی‌گا بۆ خ‌ه‌بات‌ی د‌و‌ار‌و‌ژی گ‌ه‌لی ک‌ورد.

له کۆتایی دا ده‌بی ئاماژه به چ‌ه‌ند خ‌ال‌یک ب‌ک‌ه‌م:

ئا. ئ‌ه‌م یادداشته‌ن ته‌نیا به یارمه‌تی بیره‌وه‌ریی ئ‌ه‌و سالانه نووسراون و دل‌نیام ده‌بی هه‌له‌یان تیکه‌وت‌بی، به‌لام با خوین‌ه‌ر له یه‌ک خ‌ال دل‌نیا بی: من به ده‌سته‌قه‌سد هه‌ولی گۆرانی ه‌یچ راستییه‌کم نه‌داوه، لایه‌نم نه‌گرت‌وه و بۆ لای خۆم دان‌ه‌تاشیوه، له س‌ال‌یک د‌و‌ای ئ‌ه‌م ر‌و‌وداوه‌وه، واته له چ‌ل س‌ال به‌رله ئ‌یست‌اوه له ر‌یک‌خ‌راوی فیدائییانی ئ‌ه‌ک‌سه‌رییه‌ت ه‌ات‌و‌مه‌ته‌ ده‌ر‌وه و چ‌یتر ئ‌ه‌ندامی ه‌یچ ر‌یک‌خ‌راوه‌یه‌کی سیاسی نیم؛ د‌ژایه‌تی و د‌و‌ژنایه‌تیشم نه‌ له‌گه‌ل حیزبی د‌یموک‌رات ه‌یه نه‌ له‌گه‌ل کۆمه‌له و نه‌ له‌گه‌ل فیدایی، به‌پ‌چه‌وانه له‌گه‌ل گه‌لیک ئ‌ه‌ندامی لایه‌نه‌کان د‌وست‌م؛ که‌واب‌و ئ‌ه‌گه‌ر به‌ش‌یک له بیره‌وه‌رییه‌کانم راست و ته‌واو نه‌بن ته‌نیا له‌به‌ر ئ‌ه‌وه بووه که له بیرم نه‌ماوه یا له‌وه زیاترم ل‌نه‌زان‌یوه. با خ‌ه‌ل‌کانی د‌یکه هه‌له‌کانم راست ب‌ک‌ه‌نه‌وه. ه‌ه‌ر بۆچ‌و‌ون‌یک‌یش له‌م باره‌یه‌وه ه‌ه‌بی و ب‌گاته م‌ال‌پ‌ه‌ری رۆژ‌ه‌لات / بۆکان به پ‌ن‌خ‌وش‌یی‌ه‌وه به‌بی ده‌ست‌یوه‌ردان ب‌لاو ده‌کر‌یت‌ه‌وه. له کۆتایی کاردا، ئ‌امان‌چ له نووسینی ئ‌ه‌م چه‌شنه یادداشته‌ن زانیاری به‌خشینه به کۆمه‌لگا و به‌تایبه‌ت نه‌وه‌کانی داها‌ت‌وو، نه‌ک ر‌قه‌به‌رایه‌تی و یه‌ک‌تر پ‌و‌و‌چ‌اند‌نه‌وه. جا ئ‌ه‌گه‌ر وا بی که ئ‌امان‌جی منه، من بین‌و‌وس‌م یا که‌س و که‌سانی تر، به مه‌رج‌یک شی‌واندن و سووکایه‌تی به لایه‌نه سیاسییه‌کانی ت‌یدا نه‌بی، یارمه‌تیده‌ری خ‌ه‌بات‌ی گه‌له و ح‌ه‌ق وایه پ‌یش‌وازی ل‌ی ب‌ک‌ری.

ب. د‌و‌ای دا‌به‌ش‌بوونی ر‌یک‌خ‌راوی فیدائییانی خ‌ه‌لق به‌سه‌ر دوو ب‌الی ئ‌ه‌ک‌سه‌رییه‌ت و ئ‌ه‌قه‌لییه‌ت‌دا، من له‌گه‌ل ئ‌ه‌ک‌سه‌رییه‌ت م‌ام‌ه‌وه. له نووسینی ب‌ابه‌ته‌کانی سه‌ره‌وه‌دا هه‌ند‌یک جار وا ه‌یه‌یه ر‌و‌وداوه‌کان له سه‌رده‌می د‌و‌ای ئ‌ه‌و دا‌به‌ش‌بو‌نه‌دا ر‌و‌ویان دا‌بی و که‌سایه‌تییه‌کان سه‌ر به‌ ئ‌ه‌م یا ئ‌ه‌و ته‌یار بو‌وب‌یتن، به‌لام من به‌باشی میژووی ر‌و‌وداوه‌کانم له بیر نه‌ماوه و ه‌ه‌ر ئ‌ه‌وه‌نده ده‌توانم ب‌ل‌یم که من خۆم سه‌ر به ئ‌ه‌ک‌سه‌رییه‌ت بووم و ئ‌ه‌قه‌لییه‌ت له دا‌بین‌کردنی سیاسه‌ته‌کانی ئ‌یمه له کوردستان‌دا ده‌وریان نه‌بوو، ته‌نانه‌ت نا‌حه‌زی و نی‌وان‌نا‌خ‌وش‌یش له نی‌وان‌دا بوو که دره‌نگ‌تر تا

پادهی دژ به یه کتروه ستانیش چووه پیشه وه.

پ. هۆکاری دامه زرانندی ئەم باسه لێردها به شدار بوونی چوار که سی خه لکی بۆکان له نیو هه یئه ته که و دهوری بۆکان له وت و ویتزه کان و ههروه ها نووسرانی که لاله ی پیشنیا ره کان به تایبته ماده ی هه شته می بوو. ئەندامانی بۆکانیی هه یئه ته ی نمایه نده گیی کورد بریتی بوون له:

- نه مر مینه ی شیرخانی، که له لایه ن فیدائیانی خه لقه وه ئەندامی هه یئه ته که بوو؛
- نه مر دوکتور جه عفه ری شه فیعی، که له لایه ن کۆمه له وه ئەندامی هه یئه ته که بوو؛
- ریزدار عه بدوللای موه ته دی، که له لایه ن کۆمه له وه ئەندامی هه یئه ته که بوو؛
- من ئەنوه ری سو لتانیش، که له لایه ن فیدائیانی خه لقه وه ئەندامی هه یئه ته که بووم.

تیبینی: ئەم وتاره له ماوه یه کدا نووسراوه که نه مر مامۆستا شیخ عیزه ددین له نه خۆشخانه یه کی ولاتی سوید که وتبوو و دواتر له وی کۆچی دوایی کرد و له گردی سه یوانی سلیمانی ئەسپارده ی خاک کرا. یادی به خیر بی.

پاشکۆکان:

۱. ئیمه یلی کاک برایم فه رشی:

دوای نووسرانی ئەم بابته و پیش بلا بوونه وه ی، به ختی ئەوه م هه بوو که چه ند دۆست و براده ری شاره زا بۆچوون و زانیاریی خۆیان سه باره ت به پرودا وه کانی ئەو سالانه یان بنووسن و بۆمی بنیرن که لێردها سپاسیان ده که م. به شی زۆری بۆچوون و زانیارییه کانم ئامیته ی وتاره که کردووه، به لام به باشم زانی ئەم یادداشته ی خواره وه به شیوه ی سه ره خۆ بلاو بکه مه وه. یادداشته که ریزدار برایمی فه رشی، ریکه وتی ۲۰۱۱/۲/۲۱، له کۆلنه وه نووسیویه تی، که لێردها سپاسی ده که م: «له بهروه ی من له جه ریانی شه ری سی مانگه (سالی ۱۳۵۸)، له شاخ به رپرسی ئینتشاراتی شاخه [ی کوردستانی سازمانی فیدائیانی خه لق] بووم، ئاگاداری هیندیک پرودا وه م که راسته وخۆ پیوه ندیی به هه یئه ته ی نوینه رایه تیی خه لکی

کوردەوه ههیه...

دوای ئەو هی خومهینی له پاییزی سالی ۱۳۵۸ ههک فه‌رماندهی هه‌زه‌کانی نيزامی ئی‌ران په‌یامی ئاشتبوونه‌وه له‌گه‌ل کورد و راگرته‌ی شه‌ر له کوردستانی راگه‌یاند و باس له وت‌وو‌یژ له‌گه‌ل کورد هاته‌ کایه‌وه، پرسیاریکی جیدی له‌ نیوان چریک و کۆمه‌له‌ هاتبوو‌ه ئاراوه، ئەویش نه‌بوونی ته‌رح و به‌رنامه‌ی خودموختاری له‌ لایه‌ن ئەم دوو سازمانه‌وه بوو. ئەوان ده‌یانزانی که‌ حیزبی دیموکرات گه‌ لاله‌ی ئاماده‌ کراوی هه‌یه و کۆمه‌له‌ و فیدایی له‌ دانیشتن له‌ گه‌ل حیزبدا ئە‌گه‌ر گه‌ لاله‌ی خویان نه‌بی، ده‌که‌ونه‌ ژیر هه‌ژمۆنی سیاسی و به‌رنامه‌ی حیزبی دیموکراته‌وه... ئەم دوو سازمانه‌ که‌ خویان به‌ نوینه‌ری زهمه‌ت‌کێشان ده‌زانی، که‌وتنه‌ خۆ بۆ گه‌ لاله‌ کردنی به‌رنامه‌ی سیاسی خویان بۆ کوردستان به‌ مه‌به‌ستی وت‌وو‌یژ له‌ گه‌ل حیزبی دیموکرات و حکومه‌ت. هه‌ر بۆیه‌ هه‌ر دوو لا له‌سه‌ر ئە‌وه‌ پیکه‌تیبوون که‌ هه‌تا هاتنی مه‌وعیدی کۆبوونه‌وه له‌ گه‌ل حیزبی دیموکرات گه‌ لاله‌ی خویان بۆ خودموختاری ئاماده‌ بکه‌ن.

ئەو سه‌رده‌مه‌ رێبه‌رایه‌تی چریکی فیدایی و کۆمه‌له‌ و مامۆستا شیخ عیزه‌ددین له‌ گوندی شینی بوون که‌ گون‌دیکی کاول‌کراوی باشووری کوردستان بوو. له‌ مه‌قه‌ری سه‌رکردایه‌تی چریک فیدایی سێ که‌س دیاری کران بۆ نووسینی گه‌ لاله‌ی خودموختاری فیدایی: جه‌واد، مینه‌ی شیرخانی و که‌سیکی دیکه‌ که‌ له‌ به‌ر هۆکاری ئاسایش ناوی ناهینم. ته‌نیا سه‌رچاوه‌ که‌ له‌ به‌رده‌ست‌دا بوو کتیی «ئیس‌تالین و مه‌سه‌له‌ی میلی» بوو. ئەو سێ که‌سه‌ هه‌رکام دوو رۆژ کاتیان هه‌بوو کتیبه‌که‌ بخویننه‌وه و گه‌ لاله‌ی خویان ئاماده‌ بکه‌ن. دوای خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ هه‌ر سیکیان دانیشتن و له‌سه‌ر گه‌ لاله‌که‌ قسه‌یان کرد و کۆبه‌ندی بیروپرای هه‌رسیکیان بوو به‌ گه‌ لاله‌ی «خودموختاری به‌دست شوراها».

ئەم گه‌ لاله‌یه‌ به‌ ده‌ستی من له‌ چه‌ند نوسخه‌دا تاپ کر، پاش ته‌واوبوونی گه‌ لاله‌که‌ به‌ پپی بریاری پێشوو ده‌بوو نوسخه‌یه‌ک به‌رم بۆ سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌له‌. من چووم بۆ مه‌قه‌ری سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌له‌ که‌ زۆر له‌ ئیمه‌وه‌ دوور نه‌بوو، کاتیک

گه‌یستمه شوینه‌که کاک عه‌بدو‌للا موهته‌دی، کاک سه‌لاح موهته‌دی و که‌سانی دیکه له‌به‌ر مه‌قه‌ره‌که پیاسه‌یان ده‌کرد، من نوسخه‌ی دووه‌می گه‌لاله‌که‌م دایه‌ده‌ست کاک عه‌بدو‌للا موهته‌دی. سه‌رکردایه‌تیی کۆمه‌له‌هر ئه‌و شه‌وه‌چه‌ند گۆرانکارییه‌کی سووکیان تیدا کرد و پوژی دواتر هر دوو سازمانی چریکی فیدایی و کۆمه‌له‌ی زه‌حمه‌تکیشان بوون به‌خاوه‌نی گه‌لاله‌ی خودموختاری. دواتر هر دوو سازمان گه‌لاله‌ی خویان به‌زمانی کوردی و فارسی له‌کوردستان بلاوکرده‌وه. ئه‌وه‌ی ئه‌م گه‌لاله‌یه‌چه‌نده‌سی لایه‌نی حیزب و کۆمه‌له‌ و چریکی له‌یه‌ک نزیک یان دوور خسته‌وه و یان له‌وت‌وو‌یژه‌کان‌دا چه‌نده‌شوینی له‌سه‌ر گه‌لاله‌ی گشتیی خودموختاری هه‌یه‌ته‌ی نوینه‌رایه‌تیی کورد دانا، ده‌بی ئیوه‌بزانن. ئه‌م گه‌لاله‌یه‌جیاوازه‌له‌گه‌لاله‌ی ۲۶ ماده‌یی و ۸ ماده‌یی و ۶ ماده‌یی که دواتر له‌لایه‌ن حیزبه‌سیاسییه‌کانی کوردستانه‌وه‌ئاراسته‌ی ده‌وله‌تی ئێران کران.»

هه‌روه‌ک باس‌م کرد له‌کۆبوونه‌وه‌کانی لایه‌نه‌کان له‌گه‌ل یه‌کتر له‌شاخ، باسی نیوه‌روکی داخواری هه‌ر لایه‌نیک به‌پیی به‌رنامه‌ی حیزبی و سازمانیان کرابوو، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌له‌م نه‌کردبێ هیچ‌کام له‌به‌رنامه‌کانی حیزبه‌کان نه‌بووه‌بنه‌ما و پایه‌بو داوای خودموختاری، له‌راستی‌دا کۆمه‌له‌ و فیدایی ئامانجیان ئه‌وه‌بوو، نه‌چنه‌ژیر قبوولی به‌رنامه‌ی کلاسیکی حیزب، که پین وایه‌مه‌به‌ست له‌نووسینی گه‌لاله‌که‌ش هه‌ر ئه‌وه‌بوو، به‌و ئامانجه‌ش گه‌یشتن. گه‌لاله‌ی ۸ ماده‌ش که دواتر ئاماده‌کرا ره‌نگدانه‌وه‌ی زه‌قی به‌رنامه‌ی لایه‌نیک نه‌بوو.

۲. وت‌وو‌یژه‌له‌گه‌ل هاشم سه‌بباغیان

ئه‌م وت‌وو‌یژه، «لوتفوللای مه‌یسه‌می» ئه‌ندامی جیا‌بو‌وه‌ی ریک‌خراوی موجه‌یدینی خه‌لق و خاوه‌ن ئیمتیازی گۆفاری «چشم‌انداز ایران» له‌گه‌ل «هاشم سه‌بباغیان» وه‌زیری نیوخۆی کابینه‌ی بازارگان و ئه‌ندامی هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌ت له‌وت‌وو‌یژه‌له‌گه‌ل

۱. ئه‌م پروداوه دواتر بوو به‌مایه‌ی فکری، بو نووسینی شانۆنامه‌ی «خودموختاری یانی چی؟» که دواتر له‌لایه‌ن تیبی شانۆی لای بوکانه‌وه له‌پیرانشار، مه‌هاباد، بوکان، سه‌قز و سنه‌پیشکه‌ش کرا.

کوردە و لە مالىپەرى «مەيسەمى دات. كام»دا بلاوبۆتەو، ئىنجا كاك قەرەنى قادرى وەيگىزپاوەتە سەر كوردى و لە مالىپەرى خۆى (كوردستان پرىس، ۲۰۰۳/۷/۱۱)دا بلاوى كردۆتەو. سىياسى زۆر بۇ كاك قەرەنى و ھەرودھا بۇ مامۇستا گۆرانى خۆشەويست كە بۆى ناردم.

سەبباغيان لێردەدا ھەندىك راستى سەبارەت بە ھەلۆيىستى دەولەتى شا بەرانبەر بە گەلى كورد دەخاتە ڤوو، كە لە سەردەمى دەسەلاتى خۆى و دەولەتى كاتى بازرگانىشدا وەك خۆيان مانەو و لە ئىستای ئىراندا بە زەقى و ئاشكرایىيەكى زياترەو ڤەپەرە دەكرىن، ئەويش ڤەراويزكردنى كوردستان و مۆلەت نەدانە بە گەشەى ئابوورى و بەرگرى كردن لە دامەزرانى كارخانە و كارگە بۆ ئەو ڤەپەرەى ئابوورى ناپسپۆرى كورد بە ھەموو ئىراندا بلاو بكەنەو و ھىچ شوينىكى كوردستان ئاوەدانى و كۆبوونەو ڤەپەرەى سەد كرىكار بە خۆيەو نەبينى. ئەم سىياسەتە ڤەپەرەو كراو ئەگەر لە چوارچۆيەى بەرنامە گشتىيەكانى حكومەتى ناوەندىدا سەير بكرى دەزانرى لە سەردەمى وتوويزەكانى ھەيئەتى دەولەتیشدا سىياسەتيكى جىددى بۆ لابردنى ئەو بىعەدالەتییانە لە ئارادا نەبوو و كورد نە بە گەلالەى ۶ مادەيى و نە بە ۸ و نە بە ۲۶ نەيدەتوانى لە گەل حكومەتيكى ئەوتۆ بگاتە ئەنجامى چارەسەريكى ئاشتىخوازنەى كيشەكانى كە ھەم سىياسى بوون و ھەم ئابوورى و ھەم فەرھەنگى و ئىستاش ھەر ھەن!

ھاشمى سەبباغيان جىگرى سەرۆك و ھزيران و ھەزىرى نيوخۆى دەولەتى كاتى بوو كە بە «دەولەتى مەھدى بازەرگان»يش ناوى دەرکردبوو، ھەرودھا چەند ڤەلى ترى حكومەتيى ھەبوو.

ئەو ھەش دەقى بەشيك لە وتوويزەكە:

به‌شیک له بیره‌وه‌رییه‌کانی هاشم سه‌باغیان سه‌بارهت به کوردستان

پ: رووداوی پاوه که رووی دا، نایه‌تولاً خومه‌ینی ئەم‌ری کرد که ده‌بی تا ۲۴ کاتژمیری تر ئەو رووداوه‌ کۆتایی پی بی. دواي رووداوی پاوه، ئەمریان کرد که هیزه نيزامییه‌کان به‌ره‌و سنه بکه‌ونه‌ ری. له حالیکدا پارێزگاری هه‌لبژێردراوی ئیوه له وت‌ووێژ له‌گه‌ل رۆژنامه‌کانی نیوخۆ و دهره‌وه‌دا به‌ سه‌رسوپمانه‌وه‌ رایگه‌یاند: له‌ سنه شتیك نه‌قه‌وماوه، شه‌ر نه‌بووه، ئەم جارکیشانه‌ی شه‌ر بۆچی بوو؟

و: گوتم که ده‌نگ‌وباسی هه‌له‌یان ده‌نارد. خوالیخۆشبوو خومه‌ینی بریاریکی دابوو که زۆر گونجاو نه‌بوو. دوايي که گوتمان له‌ سنه خه‌به‌ریک نییه، به‌ریان پیگرت. به‌هه‌رحال، کاتی هه‌لبژاردنی هه‌یه‌تی نییه‌تپاکی نزیك بۆوه، ئیمه‌ کومه‌له‌ پیشنیاریکمان هینایه‌ گۆرئ و له‌وانه‌ بوو که مه‌ترسی هه‌ره‌شه‌مان لی‌بکا. به‌هه‌رحال ئەو پیشنیاران‌ه‌ی که له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌ زه‌ینمان ده‌گه‌یشتن هینامانه‌ گۆرئ و پایه‌به‌رزترین به‌ریوه‌به‌رانیش ته‌ئیدیان کرد.

یه‌که‌م: هه‌یه‌تی نییه‌تپاکی له‌ ده‌وله‌ت‌دا هه‌لبژێردرا و وامان به‌ باش زانی که به‌هۆی رووداوی پاوه‌وه، دکتور چه‌مران له‌گه‌لمان نه‌بی. سه‌ره‌تا هه‌یه‌ته‌که‌ سنی که‌س بوون، په‌سندکراوه‌که‌ی هه‌یه‌تی ده‌وله‌ت ئەوه‌ بوو که ده‌سه‌لات به‌و هه‌یه‌ته‌ بدرئ به‌هۆی ئەوه‌ی که ئەنجومه‌نی شو‌رش له‌و برگه‌ زه‌مانییه‌دا رۆلی مه‌جلیسی ده‌گێرا، ئەم په‌سندکراوه‌ی هه‌یه‌تی ده‌وله‌تی په‌سند کرد و ئیمامیش ده‌سه‌لاتی خۆی به‌ نایه‌توللاً ئیشرافی دا، له‌به‌ر ئەوه‌ ئەو هه‌یه‌ته‌ له‌لایه‌ن گشت لایه‌نه‌کانه‌وه‌ ته‌ئید کرا و ده‌سه‌لاتی هه‌بوو، واته‌ قسه‌یه‌ک که له‌وئ کردبامان لایه‌نی قانونی هه‌بوو. وای له‌به‌ر چاو بگره، ده‌مانویست بۆ کارمه‌ندانی فه‌ره‌نگی ئیمکانات ئاماده‌ بکه‌ین، هه‌ر له‌وئ که په‌سندمان ده‌کرد، به‌ریوه‌ ده‌چوو. هه‌ر بوودجه‌یه‌ک که ویستبامان له‌به‌ر ده‌ستمان بوو، چونکه‌ نوێنه‌ری به‌رنامه‌ و بوودجه‌ش له‌گه‌ل ئیمه‌ بوو.

ناوی راسته‌قینه‌ی هه‌یه‌ته‌که‌ «هه‌یه‌تی تایه‌تی چاره‌سه‌ری کیشه‌ی کوردستان» بوو، به‌لام کورده‌کان ناوی «هه‌یه‌تی نییه‌تپاکی»یان لی‌نا‌بوو. ئیمه‌ش ده‌مانگوت نییه‌تیکی خراپ له‌ گۆرئ‌دا نییه‌ که ئیمه‌ هه‌یه‌تی نییه‌تپاکیی بین، به‌لام ئەوان سوور

بوون له سهر ئه وه و ئیمهش له وتووێژه كانمان دا بهردهوام ده مانگوت كه ههیهتی تایبهتی چارهسهری كیشهی كوردستان و ئهوانیش دهیانگوت ههیهتی نیهتپاکی. پیش ئه وهی كارهکانی ئیمه دهست پین بکا، ئیعدامه نارهاکانی ئایه توللا خه لخالئ ئاگری نابوو. به بۆچوونی خۆی دهیویست بیانترستی، بۆ نمونه برابهك له بری برابهکی تر ئیعدامه كرابوو. ئه و سهردهم كۆمونیستهكان وینهی ئهویان له رۆژنامهکانی ئه و سهردهمدا چاپ كردهبوو. بۆ شۆرش كاریکی گهلیك ناله بار بوو. ئه م كهسه سهقهت بوو و ئهویان به دارمهیت هینابوو و ئیعدامیان كردهبوو. ژنهكهی بۆ شكایهت هاتبوو لهی ههیهت، چونكه گوتبوومان هه ر كهسیك كه دهخوای دهتوانی بی بۆ لای ههیهتهكه. هه ندیک له بنه ماله ی ئیعدامیه كانیش دههاتن، دیمه نیکی غه مناك بوو. ئه و عه بای ئایه توللای ئیشراقی گرتبوو و دهیگوت: بۆچی ئابرووی كۆماری ئیسلامیتان برد، میژدهكه ی من سهقهت بوو و له وانه بوو دوو مانگی تر بۆ خۆی بمری. وا ویدهچوو له ئاغاواته كانی وی بووبی. ئیوه به ئیعدامی میژدهكه ی من به هانه تان دایه دهست دوژمنانی ئیمه وه، چ وه لامیكتان بۆ خوا هه یه؟ ئایه توللا ئیشراقی گه لیک غه مگین بوو و داوای لیکرد سه بوور بی.

ههیهتهكه كه چه بووه وی، یه كه مین كاری كه كرده ئه وه بوو، لیکیداوه كه كیشه ی كوردستان چیه و ریگاچاره كانی دهتوانن كامانه بن. ئه گه ر كه میک بۆ دواوه بگه ریینه وه له سهردهمی پاشایه تیشدا كیشه ی كوردستان هه بووه. كوردستانیش له باری هیزی ئینسانیه وه توانایه کی به هیزی کریکاری هه بوو. یانی هیزی كورد له ته وای ناوچه كانی ئیراندا وه کوو باشترین کریکار و زهحمه تکیش کاریان ده کرد و خاوه نی وزه یه کی زۆر بوون. بۆ نمونه کاتیک كه ده بووه زستان، له تاران كار دهست نه ده كه وت، كوردهكان به ره وه به نده ره عه بباس كۆچیان ده کرد، به داخه وه له كوردستان كه تا ئه م رادهیه هیزی خاوه ن توانای كاری هه بوو، دوو كه لی شه ریکه یه كت لی نه ده دهیت. له چرپوونه وهی كوردهكان له كوردستان ده ترسان. له بواری ئاساییشه وه، گه لاله ی كوردستانیکی چر له سهردهمی شا له گۆری دا بوو. له ته وای ناوچه كه دا كاریکی به ره مه ینه ر نه بوو كه كه لك له م هیزه وه ربگری،

ته‌نانه‌ت کووره‌خانه‌ی خشت‌برین که پیوستی به ژماره‌یه‌کی که می‌کریکار هه‌بوو له‌وی نه‌بوو و له شوینی تره‌وه وه‌کوو کرماشان خشتیان بو دینا.

واته کارناسه‌کانی سه‌رده‌می «شا»ش پلانیان ئه‌وه بوو که هیزی کورد له کوردستان کو نه‌بیته‌وه. کورده‌کان له بواری خویندن دا خه‌لکیکی به‌رزن، له‌لایه‌نی ئامارییه‌وه له بواری جو‌راو‌جو‌ردا پسپوریان هه‌یه و له سه‌رتاسه‌ری ئیران دا بلاو بوونه‌ته‌وه، به‌لام له خودی سنه و ناوه‌نده‌کانی کوردستان نه‌بوون. له هه‌یه‌ته‌دا به‌و فکره‌گه‌یشتین که ده‌بی له کوردستان به‌ئاراسته‌ی ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌دا هه‌نگاو بنیین. ده‌بی له‌وی کار بخولقینین و بو ئه‌م کاره‌ش ده‌بی هیزی کوردی رابکیشین. به‌و بو‌نه‌یه‌وه داها‌تی رۆژیک نه‌وت خرایه ژیر ده‌ستی هه‌یه‌ته‌که‌وه که گیروگرفتی مالیی نه‌بی. راستیه‌که‌ی کیشه‌مان نه‌بوو، کاتیک که ئیمه‌ چووینه‌ وی، دنه له‌لایه‌ن هیزه‌ چه‌په‌کانه‌وه ده‌ستی پیکرد. ته‌نانه‌ت جاری وا هه‌بوو دووسی رۆژیش گه‌مارو دهراین، به‌دنه‌دان له‌لایه‌ن کومه‌له‌وه، ها‌تنه‌ ده‌وروبه‌ری پاریزگای سنه و مانیان گرت. لی‌رده‌ا ئیمه‌ چاوه‌روان بووین که ئاغای موفتی‌زاده له‌ ده‌روه‌ کاریک بکا، به‌لام ئه‌و هاوکاریه‌کی وای نه‌کرد، له‌وانه‌یه‌ چاوه‌روانی ئه‌وه بوو‌بی که هه‌یه‌ته‌که‌ بچیته‌ سه‌ردانی. زۆرتر فرووه‌هر په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل هه‌بوو و بیروبو‌چوونه‌کانی ئه‌وی به‌ ئیمه‌ راده‌گه‌یاند. به‌ه‌رحال گیروگرفتمان زۆر بوو. یه‌که‌مین کاری که کردمان، گوتمان به‌ ته‌مای خوا، زۆر به‌ ئاسانی ده‌چینه‌ نیو شار. ئه‌و کاره‌شمان کرد، شه‌وانه‌ ده‌چووینه‌ نیو شار، له‌ چایخانه‌ داده‌نیشترین و هر کام له‌ ئه‌ندامانی هه‌یه‌ته‌که‌ له‌گه‌ل چه‌ند که‌سی تر ده‌رۆیشتن. بو‌چوونی ئیمه‌ ئه‌وه بوو که خه‌لکی کوردستان متمانه‌یان به‌ ده‌وله‌تی ناوه‌ندی، واته‌ ده‌وله‌تی کاتی نییه‌. ئیمه‌ش ده‌مانگوت، که ده‌بی ئه‌و درزه‌ نه‌هیلینه‌وه، ئه‌وان ده‌یانگوت که قسه‌ زۆر بووه و کرده‌وه نییه‌، راستیان ده‌کرد، به‌لام ئیمه‌ ده‌مانویست که کرده‌وه بنوینین.

یه‌که‌مین کاری که کردمان، گرووی ئایه‌توللا خه‌لخالیمان به‌ری‌کرده‌وه و هه‌رگیز ئیزنی ئه‌وه‌مان پینه‌دا بگه‌رپته‌وه وی، ته‌نانه‌ت چووبوو بو لای ئیمام خومه‌ینی و شکایه‌تی کردبوو که ده‌بی به‌ توندوتیژی له‌گه‌ل کورده‌کان ره‌فتار بکری، ئیمام

خومەینییش ئەچووه ژیر بارییهوه.

پ: لە نێوان قوم و سنهش لە هاتووچۆدا بوون؟

و: بەلێ، هەر جارێک که دههاتین، سه رهتا دهچوینه لای ئیمام و راپۆرتی کار و کردهوهکانی خۆمان پێدهدا، راپۆرتهکان به نوسراوه نهبوون، راپۆرتمان به ههیهتی دهوڵهت و ئهنجومهنی شۆرشیش هدا.

پ: له مامه له لهگهڵ پارتەکاندا به چ ئاکامیک گهیشتن؟

و: راپۆرتمان لهگهڵ ئیمام دهکرد و ئیزنی وتووێژمان لهگهڵ حیزبهکان لێ وهردهگرت. له پیکهاتهی ئهواندا، کۆمهله، شیخ عیززهددینی قوت کردبووه، دیموکراتیش ههروهها، ئاغای محهمهدهلی عموویی له لایه ن حیزبی توودهوه پردی په یوهندی نێوان ئیمه و

حیزبی جۆراوجۆر وهکوو رزگاری، په یکار، چریکه فیدایی یهکان، کۆمهله و دیموکرات؛ ههروهها موجهیدینیش ههبوون. تا ئه و جیگه یه ی که مه سعوود رهجه و بیان وهکوو پالیئوراوی سه رۆککۆماری راگه یاندهبوو (کۆتایی سالی ۱۳۵۸ بوو).

ئیمه یه که به یه ک چوینه شاره جۆراوجۆرهکانی کوردستان، ورده ورده سنه که وته ژیر دهستانه وه، ئاسایشمان هه بوو، به لام شه وانه نه مانبوو، له لایه ن گرووپه کانه وه به شیوازی جۆراوجۆر ته قه له شوینی ئیمه دهکرا. خه لکی سنه متمانه یان به ئیمه کردبوو، ئیمه دهچوینه شارهکانی تر تا کاتیک رووداوی مه هاباد و کوژرانی سه رۆکی شارهوانیی دیاری کراو له لایه ن ئیمه وه، شه و دهچنه ماله که ی و سه ری ده برن که ئه وه یان بو ئیمه گرفتی نایه وه و له سه رمان گران ته واو بوو.

پ: هه لویستی گرووپه کان سه بارهت به هه یه ته که یه که ده ست نه بوو؟

و: له هه مووان نزیکتر له ئیمه حیزبی دیموکرات بوو به رپیه رایه تی قاسملوو؛ کۆمۆنیسته کان عیززه ددینی حوسینیان کردبوو به رپیه ری خۆیان، که ته نیا ئالایه ک بوو له به رانه بر ئیمه دا به رزیان کردبووه و ته واو به ده ست کۆمه له وه بوو. حیزبی دیموکراتیش دانی به مه دا دینا، به لام عیززه ددینی حوسینی ئه وه ی قبول نه بوو.

گیان به خت کردووان

پيشه کی

خوينه ری به پریزا!

دهزانم زولم و زوری داگیرکه ران و سه ندنی روله هه لکه وتووه کانی کورد له گه له که مان بو کورد دیاردهیه کی نه ناسراو نین. دهشزانم که سانیک که چوونه ته گوره پانی خه باتی سیاسییه وه چاویان له وه نه بووه و نییه که سیکی وهک من شینیان بو بگیزی و به شان و بالیان دا هه لبلج. ئه وه هه ستیکه ئیمه ی زیندووی سه ر خاک هه مانه و ده شبعی بمانی که له به رانبه ر ئه و به خشنده یی به گوره یه ی گیان به خت کردووه کانی گه له که مان دا سه ری ریز دابنه وینین و دووراو دووریش بی دهسته گولی خوشه ویستی پیشکهش به کیلی گوره پیروزه که یان بکهین.

له م به شه دا باس له دیارده ی شه هیدبوون له ریگای کوردستان ده کری و ئیمه ده بینه دهنگی ئه و رولانه ی گه ل که دوژمن به خه یالی خو ی بیدهنگی کردن، به لام زایه له ی هاواریان ئیستاش و له داهاتووش دا له گویمان دا ده زرینگیته وه.

به شیک له و گیان به خت کردووانه هی ریکخراوی فیدائیانی خه لق له بوکان و ده وروبه رین. ئه و که سانه هاوشان و هاوری له گه ل پیشمه رگه ی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران و کومه له، چوونه ته سه نگه ری خه باته وه و هه ر له سه نگه ریش دا کوژراون یان گیراون و دواتر ئیعدامیان کردوون. گورانی دواتری سیاسی ته ی ریکخراوه که و چوونه ده ری له کوردستان، نابی بیته هۆکار بو ئه وه ی ناوی ئه م خوشه ویستانه له بیر بکری. ئه وان به هه مان باوه ره وه خه باتیان کرد و گیانیا ن به خشی، که پیشمه رگه ی حیزبه کانی دیکهش بوویان، زولمیکی گه وره ده بی ئه گه ر گورانی سیاسی ته ی ریکخراوه که له تاران بیته هۆکار بو ئینکاری خه باتی ئه وان و فه راموش کردنی یادی عه زیزیان.

شه هیده خوشه ویسته کانمان، یادتان به خیر بی!

چۆنیه تیبی گیان بهخت کردنی نهمر دوکتۆر قاسملوو

مهسهلهی وتووێژی نهمر عهبدوپرهمانی قاسملوو لهگهڵ مهئموورانی نێردراوی ئێرانی له نه مسا (ئوتریش) و شههید بوونی خۆی و هاوڕێیانی به دهست تیرۆریستهکانی کوماری مهلاکان کارهساتیکه هه رگیز له بیری کورد ناچیته وه و هیوای تۆله و حهقسهندنه وه یان له دلی هه موو کوردیکدا بۆ هه میشه ده میتی. به داخه وه حیزبی دیموکراتی کوردستان (ههردوو بآلی)، بۆ ئه م کیشه یه و ههروه ها تیرۆری میکۆنوس تووشی که مکاری و بی عه ملی هات و به شیوه ی پیویست شوینی مهسه له کانی نه گرت و یه کیه تیبی نیشتمانیش که دوری ریحۆشکه ری به ناو وتووێژه که ی بینیبوو، رهنگدانه وه یه کی له به رانه ر کاره ساته که نه نواند.

جگه له راپۆرت و هه و آل و وتاری به ر بلاوی ئیره و ئه و ئه و ئی، تا ئیستاش تا قه کتیبیک که سه باره ت به ر ووداوه که نووسرابی کتیبی نوینه ریکی په ر له مانئوتریشه به ناوی «پیتر پیلچ» له حیزبی سه وز، که له سالی ۱۹۹۷ دا نووسراوه و به گویره ی به لگه نامه کانی پۆلیس و وه زاره تی دهره وه و دادپه ره ریی ئوتریش، چۆنیه تیبی تیرۆره که، هه لاتن و گیران و دیزه به دهرخۆنه کران و نار دنه وه ی تیرۆریسته کانی بۆ ئیران له لایه ن ده و له تی ئوتریشه وه به وردی و پۆژبه پۆژ و سه عات به سه عاتی تیدا ئاشکرا کراوه.

برای به ریزم کاک حه سه ن ئه یوو ب زاده کتیبه که ی وه رگیزرا وه ته سه ر زمانئ کوردی و به م کاره ی قه ره بووی به شیک له ته مه لئ و ته وه زه لئیی ربه رانی حیزبی دیموکراتی کردۆ ته وه که ده یانتوانی ده یان کتیبی ئه وتۆی له سه ر بنووسن و به کوردی و فارسی و زمانانی دیکه بلاوی بکه نه وه. گه لۆ حیزب وه لامی میژوو چ ده داته وه؟ نه ک هه ر حیزبی دیموکرات، به لکو وه موو ریکخرا وه سیاسیه کان و که سایه تیبیه قه له م به ده سه ته کانیش.

پیتر پیلچ، «ئیسکورت به ره و تاران؛ د. قاسملوو چۆن به ره و مه رگ راکیش کرا؟»، وه رگیزانی له ئالمانییه وه: حه سه ن ئه یوو ب زاده، سال (؟)، شوین (؟)، ۳۱۱ لاپه ره، کوردی.

هه‌ندیک زانیاری سه‌بارت به‌گیران و گیان به‌خت‌کردنی مامۆستایان حه‌سه‌ن قزڵجی و عه‌لی گه‌لاویژ

مالپه‌ری «بی. بی. سی فارسی» له مانگی یه‌که‌می سالی ۲۰۱۲ به‌ دواوه هه‌ندیک وتار و لیکۆلینه‌وه‌ی سه‌بارت به‌ میژووی ۶۰ سالی حیزبی تووده‌ی ئێران بلاوکردۆته‌وه.^۱ نووسه‌ری وتاره‌کان خه‌لکانی جیاوازن و سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی حیزب بۆچوونه‌کانیان به‌ هه‌له‌ دادهنی، به‌لام به‌شیکی به‌رچاویان بابته‌ی قورس و پر له‌ زانیارین. دیاره‌ که‌سیک که‌ ئه‌م هه‌لسه‌نگاندانه‌ ده‌خوینته‌وه، ناكری سیاسه‌تی گشتی بنكه‌ی راگه‌یاندنی بی. بی. سی و حکومه‌تی بریتانیا و هه‌لوێستیان به‌رانبه‌ر ریکخراوه‌ چه‌په‌کانیش وه‌به‌رچاو نه‌گرئ.

خۆزگه‌ کاریکی هاوچه‌شن سه‌بارت به‌ میژووی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێرانیش به‌ریوه‌ ده‌برا و شاره‌زایان له‌سه‌ر سیاسه‌ت و کرده‌وه‌کانی حیزب له‌ ماوه‌ی نزیک به‌ هه‌مان ئه‌و سالانه‌ی حیزبی تووده‌ی ئێران، بابته‌یان ده‌نووسی. ته‌مه‌نی حیزبی دیموکرات و حیزبی تووده‌ زۆر له‌ یه‌کتر جیاواز نین.

هه‌ر چۆنیک بی، له‌ وتاره‌کان دا ئه‌وه‌ی کورد و بۆکان بگریته‌وه، هه‌ندیک زانیارین که‌ له‌ وتاری «ئیره‌ج موسه‌ددیقی» دا په‌نگی داوه‌ته‌وه. وتاره‌که‌ له‌ ژیر ئه‌م سه‌ردێره‌دا بلاو بوۆته‌وه: «هه‌وراز و نشیوی حیزبی تووده‌ی ئێران له‌ ده‌یه‌ی ۶۰ عدا: له‌ کامه‌رانیه‌وه تا ئێعدام».^۲

نووسه‌ر خۆی، به‌گوێهره‌ی هه‌ندیک شوینی وتاره‌که‌، دوور نییه‌ تووده‌یی یان کۆنه‌ تووده‌یی بێ و زانیارییه‌کی وردی سه‌بارت به‌ ناوی که‌سه‌کان و میژووی پووداوه‌کان هه‌یه، که‌ بۆ من گه‌لیک جیگه‌ی سه‌رنجن. ئه‌وانه‌ی خواره‌وه‌ به‌شیکن له‌و زانیارییه‌یه‌ سه‌بارت به‌ گیران و کوزرانی نه‌مران حه‌سه‌ن قزڵجی و عه‌لی گه‌لاویژ له‌ زیندانی کوماری ئیسلامی دا.

1. http://www.bbc.co.uk/persian/iran/2012/02/120222_110_mesdaghi.toudeh.party.shtml

۲. ده‌یه‌ی ۱۳۶۰ی ئێران که‌م‌و‌زۆر به‌رانبه‌ره‌ له‌ گه‌ل هه‌شتا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌می زاینی.

۱. سه بارهت به ماموستا حهسهن قزلیجی

«... له ۱۳۶۱/۱۱/۱۷ی ههتاوی [۱۹۸۳/۲/۶] زیاده له ۵۰ کهس له ئەندامانی رێبهراهی و کادری چالاکی حیزب به تۆمهتی جاسووسی گیران و له زیندانی کومیتە ی هاوبهش (تهوحید) کهوتنه ژیر ئەشکهنجه... له ناویاندا نوورهددین کیانووری، مەریه م فیرووز... و مهلا حهسهن قزلیجی^۲ و... بوون...»

که و ابو، بهگویره ی قسه ی نووسەر، ماموستا مهلا حهسهن دهبی له پوژی ۱۳۶۱/۱۱/۱۷ (۱۹۸۳/۲/۷) دا گیرایی. دیاره ئه و دەم ماموستا له تاران دهژیا و شوینی گیرانیشی هەر تاران بووه.

۲. سه بارهت به ماموستا عهلی گهلاویژ:

«... [۱۳۶۲/۲/۷ی ههتاوی [۱۹۸۳/۴/۲۷] له توپی عه مهلیاتیک له ژیر ناوی رهمزی «حه زهتی عهلی» دا ۱۷۰ کادری حیزب له تاران و ۵۰۰ کهسیش له شارهکانی تر [ی ئیران] به ناوی بهرگری له کودهتای سپایی گیران، که له ناویاندا ئیحسان ته بهری، فه رجوللا میزانی، ... عهلی گهلاویژ... یش بوون...»

واته ماموستا عهلی گهلاویژ له ۱۳۶۲/۲/۷ (۱۹۸۳/۴/۲۷) دا گیراوه. ئه ویش ئه و دەم له تاران دهژیا و هەر له ویش گیراوه.

«... [۱۳۶۲/۲/۱۰ی ههتاوی [۱۹۸۳/۴/۳۰] ئیعتیرافاتی ته له فیزیۆنی ئاغای کیانووری و ئاغای بیه ئازین که له ژیر ئەشکهنجه لێیان وەرگیرابوو، بلاو کرایه وه... له مانگی شه هریوهی ۱۳۶۳ دا^۲ نوورهددین کیانووری، ... عهلی گهلاویژ بهرپرسی کوردستان [ی حیزب] و... له ژیر توندوتیژترین ئەشکهنجه دا مه جبوور کران له میزگردیکی ته له فیزیۆنی دا به شداری بکه ن که به رپوه بردنی له ئەستوی ئاغای عه موویی بهرپرسی په یوه ندییه گشتیهی کانی حیزب دا بوو.»

۱. ئەگەر ئەم کومیتە یه هه مان «کمیتە ضد خرابکاری» ی سه رده می په هله وی بن، له حه وشێ شارهبانی کوللی ئیران له نزیک مهیدانی توپخانه ی تارانه و من له سالی ۱۹۷۴ دا ماوه ی ۱۰۱ پوژ له وی گیرا بووم. زیندانی کومیتە، شوینی سه ره کیی ئەشکهنجه ی زیندانیان بوو.

۲. له دهقه که دا «قزلیجی» نووسراوه.

۳. ۱۹۸۴/۸/۲۳ تا ۱۹۸۴/۹/۲۲.

نوسه‌ر، رۆژی ئه‌و میزی‌گرده‌ی ده‌سنیشان نه‌کردوه‌ و گه‌لاویژ تیندا به‌شدار بووه و ته‌نیا گوتوو‌یه‌تی له‌ مانگی عی سالی ۱۳۶۲دا بووه، که‌ ده‌کاته ۱۰ رۆژ له‌ مانگی ۸ و ۲۰ رۆژ له‌ مانگی ۹ی سالی ۱۹۸۴ی زایینی.

«... له‌ مانگی ئابانی سالی ۱۳۶۶ له‌سه‌ر پێشنیاری به‌شیک له‌ ئەندامانی رێبه‌رایه‌تی حیزبی تووده، میزگرديک به‌ به‌شداری رێبه‌رانی گروه‌ی چه‌په‌کان له‌ «حوسیتیه‌ی ئیفین» پیکهات که ۲۷ دانیشتی ۳ سه‌عاته‌ بوو؛ ۱۶ دانیشتیان تاییه‌ت به‌ حیزبی تووده و ۱۱یان تاییه‌ت به‌ گروه‌ی چه‌په‌کانی دیکه‌ بوو... ته‌به‌ری و... گه‌لاویژ... تینان‌دا به‌شدار بوون.»

۳. ئە‌نجام:

«... حه‌سه‌ن قزلی [له‌ مانگی] میه‌ری ۳دا... و... عه‌لی گه‌لاویژ له‌ سالی ۱۳۶۶... له‌ ئە‌نجامی نه‌خۆشی و گوشاری زیندان و ئە‌شکه‌نجه‌دا، وه‌فاتیان کرد.»

نوسه‌ر هه‌روه‌ها ده‌نوسه‌ی:

«... له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی حیزبی تووده‌دا هاتوه‌ که‌ عه‌لی گه‌لاویژ له‌ سالی ۱۳۶۴ له‌ ژێر ئە‌شکه‌نجه‌دا کوژراوه‌ له‌ کاتیک‌دا که‌ تا نیوه‌ی دووه‌می سالی ۱۳۶۶ له‌ زیندانی ئیفین بووه و له‌ میزگردي رێبه‌رانی په‌شیمانی گروه‌ی چه‌په‌کان له‌ حوسیتیه‌ی جه‌ماران به‌شداری کردوه‌...»

کورت‌ه‌ی قسه‌، به‌گوێره‌ی قسه‌ی نوسه‌ر، مامۆستا مه‌لا حه‌سه‌ن له‌ مانگی میه‌ری ۱۳۶۳ و مامۆستا گه‌لاویژ له‌ سالی ۱۳۶۶دا له‌ زیندانی ئیفین و له‌ ژێر گوشار و ئە‌شکه‌نجه‌دا گیانیان له‌ ده‌ست داوه‌. ئە‌گه‌ر حیساباتی نوسه‌ری وتاره‌که‌ راست بی، مامۆستا قزلی ته‌نیا سالیکی و هه‌شت مانگ له‌ زیندان‌دا ماوه‌ته‌وه‌ و پاشان شه‌هید

۱. = ۱۹۸۷/۱۰/۲۳ تا ۱۹۸۷/۱۱/۲۱ی زایینی.

۲. ناوه‌که‌ وه‌ک «گه‌لاویژه» نوسراوه‌.

۳. مانگی میه‌ری سالی ۱۳۶۳ی هه‌تاوی به‌رانبه‌ره‌ له‌گه‌ل ۱۹۸۴/۰۹/۲۳ تا ۱۹۸۴/۱۰/۲۲ی زایینی.

۴. سالی ۱۳۶۶ که‌موزۆر به‌رانبه‌ره‌ له‌گه‌ل ۹ مانگی سالی ۱۹۸۷ و ۳ مانگی سالی ۱۹۸۸ی زایینی.

بووه. ماوهی مانهوهی ماموستا گه لایوئیش له زینداندا، دهوروبه‌ری چوار سال و نیو بووه و پاشان ئیعدام کراوه. یادیان به‌خیر بی!

تیبینی: نووسه‌ری ئەم وتاره پیشتر وتاریکی دیکه‌شی نووسیوه که هه‌ر له مالپه‌ری «بی. بی. سی فارسی» دا بلاوکراوه‌ته‌وه. وتاره‌که له راستی دا لیسته‌یه‌که له ناوی ۱۰۳ ئیعدام‌کراوی حیزبی تووده‌ی ئێران له هاوینی سالی ۱۳۶۷ / ۱۹۸۸.د

گیان به‌خت کردووانی حیزبی دیموکرات له بوکان

مالپه‌پی «شه‌هید»^۱ مالپه‌ریکه له په‌یوه‌ندی شه‌هیدان‌دا؛ له خویندنه‌وه‌ی‌دا درده‌که‌وئ که مالپه‌ره‌که بو ناساندنی شه‌هیدان و سه‌رله‌پیناوانی ری‌کخراوه‌کانی حیزبی دیموکرات به‌ری‌وه ده‌چن. ئەم مالپه‌ره سه‌رچاوه‌یه‌کی باشه بو کاری توژی‌نه‌وه له رووداوه سیاسی - نی‌زامیه‌کانی حیزب و به‌گشتی رۆژه‌لاتی کوردستان له سه‌ره‌تای دامه‌زانی حیزبه‌وه تا ئەم‌رۆ و له راستی‌دا درێژه‌ی کاریکه که پیشتر نه‌مر که‌ریمی حیسامی به‌ده‌رکردنی کتیییک له‌مه‌ر شه‌هیدانی حیزب سه‌ره‌تای دامه‌زاندبوو. هەر به‌و بۆنه‌یه‌شه‌وه، من عینوانی ئەم وتارهم به‌ناته‌واویی نووسی بو ئەوه‌ی سه‌رم له خوینەر نه‌شی‌واندی. هەر چۆنیک بی، لیسته‌که شه‌هیدانی هەر دوو ری‌کخراوی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران و حیزبی دیموکراتی کوردستانی گرتوته خو.

لیسته‌که به‌گویره‌ی شار و ناوچه ری‌کخراوه، وه‌ک کرماشان، ئیلام، سنه، هه‌وشار مه‌هاباد، ورمی، ماکو و... له باسی هه‌رکام له شاره‌کانیش‌دا ناو و وینه‌ی ۳۰ که‌س له یه‌ک لاپه‌ره‌دا راگه‌یه‌ندراوه و کاتی که له‌سه‌ر ناوی که‌سیک کلیک بکری، ئەم تاییه‌تمه‌ندیانه سه‌باره‌ت به شه‌هیده‌که درده‌که‌ون: ناو، خه‌لکی کوئ بووه، له‌کوئ له‌دایک‌بووه، له‌کوئ شه‌هید کراوه، ری‌که‌وتی شه‌هید بوونی، چۆنیه‌تی شه‌هید بوونی، گلگۆی له‌کوئییه و سه‌ر به‌کام ری‌کخراوی حیزب بووه.

شه‌هیده‌کان هه‌موو به‌یه‌ک شیوه سه‌یر کراون و یه‌ک چه‌شنه زانیاریان له‌سه‌ر راگه‌یه‌ندراوه، واته پله‌وپایه‌ی ری‌کخراوه‌یی تیدا نه‌گیراوه‌ته به‌رچاو و به‌شان و بالی که‌سیک‌دا زیاد له‌ویتر هه‌لنه‌گوتراوه، ئەوه خوئ له‌خوئ‌دا کاریکی گه‌لیک باشه له‌به‌روه‌ی هه‌موو ئەو که‌سانه، له هەر پله‌وپایه‌یه‌ک‌دا بووبیتن، به‌نرخترین دیاری، واته گیانی خوئان پیشکه‌ش به‌باوه‌ره‌که‌یان کردووه و له‌وه‌دا که‌س له‌ویتر که‌متر

1. <http://shehid.com/bokan.php>

نییه، بەلام لەبەرودەى هەندیک لەو ناوانە بە نەخۆشى کۆچی دوایی یان کردوو، واتە نە ئێعدام کراون و نە لە شەردا شەهید بوون، دەکرا لە کۆتایی ئەم زانیارییە گشتییانەدا هەندیک زانیاری تایبەتمەند بۆ هەركام لەو کەسانە گردووکۆ بکری و لە سەرچاوەکانی دیکە وەرگیری بۆ ئەوەی خۆینەرانى دواڕۆژ باشتر ئەو کەسانە بناسن. ئەم کارە، بۆ نمونە بۆ ئەمر ئیبراھیم جیھانیدە (فەقێ برايم) کراوە و زۆریش لە شوینی خۆی دایە.

شار و ناوچەى بۆکانیش لە لیستەکەدا شوینی تایبەتى خۆى هەیه. لە ۵ لاپەرەى تایبەت بە بۆکاندا ناو و وینەى ۱۴۸ کەس ڕاگەیهەندراوە کە جگە لە چەند کەسیکیان کە بە نەخۆشى بەجییان هێشتووین، ئەوانى تر هەموو هەر بەدەست ڕژیمی پەهلەوى و زۆربەیان بەدەست کۆمارى ئیسلامى شەهید بوون، واتە یا ئێعدام کراون یا لە شەردا شەهید بوون یا کەوتوونەتە بەر توپبارانى دەسلەلاتى زال یا لە هەموویان جێداختر، لە شەرى کۆمەڵە و حیزبدا کوژران.

هۆکارى شەهیدبوونی هەندیک کەسیش وەک «پوودا» نووسراوە کە دەرناکەوى چییە. گەلۆ ئەو پووداى ترومبیل و شتى هاوچەشنە یا شەهیدەکە یەک لە ۷۰۰ پینشمەرگە بى تاوانەى حیزبى دیموکرات و کۆمەڵەیه کە لە هەشتا و نەو دەهەکاندا لە باشوورى کوردستان بەدەست جاش و بەکرێگىراوانى ئێران یا راستەوخۆ بە دەست پاسدار و بەسیجى دزەکردووی نیو کوردستان کوژران و حیزبە کوردییەکانى باشوورى کوردستان دیزە بە دەرخۆنەیان بە مەسەلەکە کرد. بەداخووە من نەمتوانى قوربانىيانى ئەم بابەتەى دوایى لەنیو لیستەکەدا بدۆزمەو. هیوادارم ئەو کەمتەرخەمى من بووبى کە هەموو ناوێکانم یەک بە یەک نەپشکنیو، دەنا ناتەواوییهکی بەرچاوەبە دەبێ ئەگەر ئەم تاوانە گەورەیه و ئەم راستییە زەقە لە خەلک بشاردریتەو.

خەلکینە! نزیک بە ۷۰۰ کەس لە ڕۆلەکانى ئێو، کە لە ریزی پینشمەرگەى حیزبە سیاسییەکانى ڕۆژەلاتى کوردستان دا بوون، لە باشوورى کوردستان بەدەست پاسدار و بەسیجى مەلاکانى ئێران یا بەکرێگىراوى خۆجیبى ئەوان بى سەروشوین کراون.

ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان له‌لایه‌ن به‌رپرسیانی چه‌ند حیزبی باشووری کوردستانه‌وه راده‌ستی رژیمی ئیران کراونه‌ته‌وه و له‌ راستی‌دا پیتیان فرۆشراون! ئه‌نجامی کاره‌که‌ش ئیعدامی ئه‌وه‌ژارانه‌ بووه.

ئه‌وه‌ راستیه‌کی میژوویی‌یه و ده‌بی کۆمه‌لانی خه‌لک لێی ئاگادار بن. هیوادارم به‌رپۆه‌به‌رانی مالپه‌ری شه‌هید که زه‌حمه‌تیکی زۆریان بۆ ئاماده‌کردنی زانیاری له‌سه‌ر ئه‌م هه‌موو شه‌هیده‌ کیشاوه، ئه‌گه‌ر تا ئیستا له‌به‌ر هه‌ندیک «مولاچه‌زه» ناوی ئه‌وه‌ شه‌هیدانه‌یان که به‌و شیوه‌ ناجوانمیرانه‌یه شه‌هید کراون، نه‌خستبیته‌ توویی مالپه‌ره‌که‌یانه‌وه، ئیستا بیخه‌ن؛ ئه‌گه‌ریش ناوه‌کان راگه‌یه‌ندراون، ئه‌وا ئاماژه‌ی راسته‌وخۆ به‌و راستیه‌ تالانه‌ بکه‌ن که هه‌موومان پیتیان ده‌زانین و ئه‌گه‌ر نه‌یکه‌ن، ئه‌وا په‌رده‌پۆشی جینایه‌ته‌کانی سپای پاسداران و جاشی خۆجینی‌یان کردووه، ئه‌وه‌ش له‌ خه‌لکانی خه‌باتکار ناوه‌شیته‌وه.

هیوایه‌ کاریکی هاوچه‌شن له‌لایه‌ن براده‌رانی کۆمه‌له و حیزبه‌ سیاسییه‌کانی دیکه‌ی رۆژه‌لاتیشه‌وه بکری و ئه‌م بیده‌نگیه‌ سه‌رسامه‌ینه‌ سه‌باره‌ت به‌ جینایه‌تیکی وا مه‌زن بشکینن.

نامیلکه‌ی گیان به‌خت کردووانی کوردستان

نامیلکه‌ی شه‌هیدانی کوردستان^۱ نامیلکه‌یه‌که، ریزدار «په‌حمان نه‌قشی» ئاماده‌ی کردووه و کومه‌لیکه له زانیاری سه‌بارهت به ژماره‌یه‌کی زۆر له شه‌هیدانی حیزبی دیموکرات، که له سه‌رچاوه کوردییه‌کان (کتیب و پۆژنامه و گوڤار) وه‌رگیراون. بابته‌ی سه‌ره‌کیی کاری نووسه‌ر، پێبه‌ران و فه‌رمانده‌رانی هیز و جیگرانی ئه‌وان و به‌رپرسی کومیته‌کانی حیزبی دیموکراته، که به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان، به‌گشتی له شه‌ه‌ری پژیی په‌له‌وی و به‌تایبه‌ت کۆماری ئیسلامی دا شه‌هید بوون یا ئیعدام و تیرۆر کراون؛ واته گه‌رچی نامیلکه‌که تاییه‌ت به ۱۰ی خاکه‌لیوه بلاو‌کراوه‌ته‌وه، به‌لام شه‌هیدانی سه‌رکرده‌ی حیزب له سالانی پێشتر و دواتریشی گرتۆته‌به‌ر.

هه‌ندیک له و که‌سانه‌ی وا له نامیلکه‌که‌دا ناویان هاتوه، که‌سانیکن که به نه‌خۆشی یا له دووره‌ولاتی کۆچی دوایی‌یان کردووه و هینانی ناوی ئه‌وان له نامیلکه‌که‌دا ده‌بی ته‌نیا له هه‌ستی خۆشه‌ویستی نووسه‌ره‌وه به‌رانبه‌ر به پێبه‌رانی له‌ده‌ستچووی حیزب سه‌ه‌ری هه‌ل‌دابی ده‌نا له‌گه‌ل عینوانی نامیلکه‌که‌دا یه‌ک ناگریته‌وه که بریتیه له «لیسته‌ی شه‌هیدان...» نمونه‌ی مه‌سه‌له‌که، هینانی ناوی ئه‌م نه‌مرانه‌یه له‌وی‌دا: حاجی باب‌ه‌ش‌خ‌ی سه‌یاده‌ت (له مائی خۆی) و مامه‌قاله‌ی ده‌بی‌اغی (له له‌نده‌ن) و سه‌ید سه‌لام عه‌زیزی (له به‌غدا)، به مه‌رگی ئاسایی کۆچی دوایی‌یان کردووه و زۆر که‌سی دیکه‌ی له‌م چه‌شنه‌ش.

ئه‌وه‌ی بۆ من سه‌رنج‌پاکیش بی ده‌سنیشان کرانی پۆژی ۱۳۲۵/۱۲/۲۵ (۱۹۴۷/۳/۱۴) وه‌ک پۆژی له سینداره‌رانی یازده شه‌هیده‌که‌ی شاری سه‌قزه. ئه‌و پیکه‌وته هه‌ندیک جیگه‌ی مشت‌ومرپه و به‌ته‌واوه‌تی پوون نییه، جا نازام سه‌رچاوه‌ی زانیاری کاک په‌حمان له‌و باره‌یه‌وه چی بووه، گه‌رچی زۆریش ویده‌چی وابی.

1. http://www.giareng.com/babet2012/3/pdf/10y_xakeliwe.pdf

کاریکی گه لیک باشی نووسەر هینانی ناوی چوار ئه فسهره شه هیده که ی باشووری کوردستانه له لیسته که دا دیاره ئه و که سانه له لایه ن حکومه تی عیزاقه وه و به تاوانی راپه رین دژ به حکومه تی عیزاق ئیعدام کران، به لام هر چونیک بی، ئهم پروداوه دوی خزمه ت کردنیان به کوماری کوردستان پرووی دا و کاریکی به جیبه ناویان له لیسته ی شه هیدانی کومار هه لئه بویردری و یادیان ئاویته ی بیره وه ریی کومار بکری. ریکه وتی ئیعدامی چوار ئه فسهره که ۲۹ی جۆزه ردانی ۱۳۲۶ راکه یه ندراره و به رانبه ره زایینه که شی به ۱۹ی مارس ی ۱۹۴۷ نووسراوه له کاتی که دا ئه و ۲۹ی جۆزه ردانه ده کاته ۱۹ی مانگی ژوئه ن، واته ۳ مانگ دواتر. ده بی هه له یه ک له ریکه وته که یا به راوردکارییه که ی دا پرووی دابی.

به لام له په یوه ندی بۆکان دا:

نووسەر ناوی نهره علی به گی یه کشه وه ی له گه ل ۱۱ شه هیده که ی شاری سه قز خستوه و لیسته ی ناوه کانی کردۆته ۱۲ گه رچی له پروون کردنه وه دا گو توویه تی عه لی به گ «له تهنیشت حه وه گه وه ری بۆکان» له سیداره دراوه. پۆژی ئیعدامی عه لی به گیشی وه ک ۱۳۲۵/۱۱/۲۵ (۱۹۴۷/۲/۱۵) نووسیوه که له گه ل نووسراوه ی سه ر کیلی شه هیدا، یه ک ده گریته وه.

ژماره ۱۲ی لیسته ی ناوبراو باسی نهره ئه حمه دخانی فارووقی (سالار سه در) ه که ده نووسی موعاوینی هیزی بۆکان و ناوچه [له کوماری کوردستان دا] بووه و له گه ل ۱۰ که سه که ی تر له پۆژی ۲۵ی ره شه مه (ئیسفه ند) ی ۱۳۲۵ (۱۹۴۷/۳/۱۴) له سه قز ئیعدام کراوه.

ئه وه ش ناوی چه ند که س له شه هیدانی دیکه ی ناوچه ی بۆکان له نامیلکه که دا: شه هید سه رگورد که ریم عه لیار له ۱۰ی پووشپه ری سالی ۱۹۸۵ شه هید کراوه. سه روان عه بدوللا ئه فشین فه رمانده ی هیزی به یان له ۱۳۸۰/۷/۴ له نزیک گوندی شیناوی له شه ر له گه ل رژی می ئیران دا شه هید بووه.

له لیسته که دا ناوی شه هیدان «عوسمان دادخا» و «محهمه د زولفه قادری» ش هاتوه که ویده چی خه لکی ناوچه ی بۆکان بن و من زولفه قادری به زولفه قاری

دهزانم، به لّام له بۆچوونه كه شم دلتيا نيم.

سه بارهت به نهمر سهيد سه لّام عهزیزی نووسراوه: له سالی ۱۹۶۶ له ئاوايي
«دونگوز»ی بۆكان له دايك بووه و له ۱۵ له سهه ۱۶ ی مانگی ههوتی سالی ۱۹۹۹ له
به غدا كۆچی دوايي كردووه. يادی هه موویان به خیر بی!

کتیبی ئەستیره‌گه‌شه‌کانی ریی خه‌بات^۱

ئەوه‌کتیبیکی تازە چاپە و نوسخەیم لە رینگە‌ی دۆستیکی خۆشه‌ویسته‌وه دەست‌که‌تووه‌که‌ لێره‌دا سپاسی ده‌که‌م.

ئەستیره‌گه‌شه‌کانی ریی خه‌بات کتیبیکی ۴۲۶ لاپه‌ره‌یه‌ له‌ ژياننامه‌ی ۲۲۷ شه‌هیدی هه‌ر دوو «حزبی دیموکراتی کوردستان» و «حزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران» له‌ ناوچه‌ی بۆکان پیکهاتووه. به‌گوێره‌ی نووسینی نووسه‌ر له‌ سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌دا، ئەوه‌ به‌رگی دووه‌می کتیبه‌که‌یه‌ و پیشتر به‌رگی یه‌که‌می سه‌باره‌ت به‌ ژيانی ۱۳۰ شه‌هید نووسراوه‌ و له‌ سالی ۱۳۸۴/۲۰۰۵ دا بڵاوکرده‌توه‌ (لاپه‌ره‌ ۵). نووسه‌ر ده‌لی نه‌یتوانیوه‌ ژياننامه‌ی ۱۰ که‌سیکی دیکه‌ش له‌ شه‌هیدانی حیزب له‌ بۆکان بنووسی به‌هۆی ئەو راستییه‌وه‌ که‌ «له‌ هیزه‌کانی دیکه‌دا [جگه‌ له‌ هیزی به‌یان] خزمه‌تیان کردووه‌» (هه‌مان لاپه‌ره‌).

به‌گوێره‌ی ئەو ژماره‌ و ره‌قه‌مانه‌ی سه‌ره‌وه‌، حکومه‌تی نگریسی کۆماری ئیسلامی له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتدارییه‌تی خۆی دا ۳۶۷ لایه‌نگر و ئەندامانی حیزبی دیموکراتی شه‌هید کردوون که‌ ته‌نیا خه‌لکی ناوچه‌ی بۆکان بوون، ئیتر خه‌لکی ئاسایی و ئەندام و لایه‌نگرانی ریکخراوه‌ سیاسییه‌کانی دیکه‌ی کورد هیچ. هه‌موو ئەم کاره‌ساته‌ش له‌ ناوچه‌یه‌کی بچووک‌کی وه‌ک بۆکان له‌ ماوه‌ی خه‌باتی چه‌کدارانه‌ی حیزبی دیموکرات‌دا، که‌ وا هه‌یه‌ بتوانین بڵێین له‌ نیوان سالانی ۱۳۵۷ تا ئەو ده‌مه‌ بێ که‌ سه‌رکردایه‌تی حیزب له‌ کۆیه‌ نیشته‌جی بوو و به‌پێی په‌یمانیک که‌ یه‌ک له‌ حیزبه‌ سیاسییه‌کانی باشووری کوردستان له‌گه‌ل سپای پاسداران و ئیتلاعاتی ئێرانی به‌ست، ئیتر کاری چه‌کداریی ئەندام و لایه‌نگرانی حیزبی دیموکرات له‌ نیوخۆی ئێران وه‌ستیندا.

من له‌ خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌دا به‌داخه‌وه‌ نه‌متوانی سه‌رنج بده‌مه‌ ریکه‌وتی شه‌هید

۱. برابم چوکه‌لی، «ئەستیره‌گه‌شه‌کانی ریی خه‌بات (ژياننامه‌ی شه‌هیدان)»، بکه‌ی بڵاوکه‌ره‌وه‌ (?)، ۱۳۹۱/۲۰۱۲، ۴۲۶ لاپه‌ره‌، کوردی.

بوونی هه‌موو ئەو کەسانە بۆ ئەوەی بزانی گەلۆ دوای مۆرکرانی ئەم پەیمانە یەک له حیزبە سیاسییەکانی باشووری کوردستان، دیسانە کە عەمەلیاتیک له لایەن حیزبەوه دژ بە کۆماری ئیسلامی کراوه یان نا، بەلام له ڕیگەی هه‌واله‌کانه‌وه ده‌زانی کاری وا ئەگەر کرابی، ده‌گمەن بووه و حیسابی بۆ ناکرێ، بەلام به‌پنجه‌وانه، پاسدار و به‌سیجی و جاشی کۆماری ئیسلامی له هه‌موو ئەو ماوه‌یه‌دا به‌شوین خه‌باتکارانی حیزب‌ه‌وه‌ بوون و له باشووری کوردستان، ژماره‌یه‌کی زۆریانی له مالی خۆیان یا له هات‌و‌چۆ و تەنانەت له ستادیۆمی فوتبال کاتی یاری کردنی‌ش شه‌هید کردوون. به‌مه‌ ده‌لێن پەیمانێ ئیسلامی!

دیاره‌ ئەگەر ئەوه‌ی له کتێبه‌که‌دا گوتراوه بارو‌دۆخی حیزبیک بووبی له ناوچه‌یه‌کی بچووک‌کی وه‌ک بۆکان، ئیدی له‌ژێر سیپه‌ری قورسی حکومه‌تی جینایه‌تکاری کۆماری ئیسلامی‌دا چی به‌سه‌ر هه‌موو ئەو کوردستانه‌ هاتوه‌ و چه‌نده‌ها هه‌زار کەس به‌ بۆمبارمان و ئێعدام و شه‌ری راسته‌وخۆ و که‌مین نانه‌وه‌ و جاش نارده‌نه‌ سه‌ر، گیانیان به‌خت‌کردوه‌، وا هه‌یه‌ هه‌رگیز به‌روونی نه‌زاندی، به‌لام ژماره‌ی ده‌بی بگاته‌ سه‌ده‌زار و زیاتریش. ئەوه‌ ئه‌نفالیک‌کی بێده‌نگ و هه‌له‌بجه‌یه‌کی شاراه‌وه‌ نه‌بی هیچی تر نییه‌!

کتێبه‌که‌، کاک برایم چووک‌لی نووسیویه‌تی که‌ خۆی پێشمه‌رگه‌ی حیزبی دیموکراتی کوردستانه‌ و ژياننامه‌ی شه‌هیده‌کانیش هه‌ر ئەو پیکه‌په‌ناون، مامۆستا مه‌لاعه‌بدوللا حه‌سه‌ن‌زاده‌ش سه‌ره‌تای بۆ کتێبه‌که‌ نووسیوه‌. به‌گۆیره‌ی سه‌ره‌تای مامۆستا، نووسه‌ر، «پێشمه‌رگه‌یه‌کی له‌میژینه‌یه‌ و زۆر بیره‌وه‌ری به‌نرخ‌ی له‌ ژیان و خه‌باتی شه‌هیده‌کان له‌ ناوچه‌ی خۆی، واته‌ بۆکان هه‌یه‌، له‌گه‌ل هیندیکیان مندالی گه‌رکه‌ بووه‌، هاو‌پۆل و هاو‌قوتابخانه‌ی به‌شیکیان بووه‌، بۆ زۆریکیان هاو‌ده‌وره‌ و هاوسه‌نگه‌ر و هاو‌پۆ و هاو‌پاز و تەنانەت بۆ هیندیکیان هه‌مووی ئەوانه‌ش بووه‌. که‌م نین ئەو شه‌هیدانه‌ی له‌ په‌نای خۆی شه‌هید بوون یان له‌ ڕیی نه‌خۆشخانه‌ و له‌ باوه‌شی خۆی‌دا گیانیان سپاردوه‌» (ل ۸).

کتێبه‌که‌ به‌ ژياننامه‌ی شه‌هیدان سه‌ید سه‌لامی عه‌زیزی ئەندامی ده‌فته‌ری سیاسی

حیزب (ل ۱۱ تا ۱۳) و سه‌رگورد که‌ریم‌عه‌لیار‌ئه‌ندامی‌کومیت‌ئی‌ناوه‌ندی‌حیزب (ل ۱۵ تا ۱۷) ده‌ست‌پیده‌کا، ئینجا ده‌گاته‌پیشمه‌رگی‌ئاسایی‌که‌به‌گویره‌ی‌پیتی‌ئه‌لفوبیتی‌ناوی‌یه‌که‌می‌شه‌هیده‌کان، به‌خوینه‌ریان‌ده‌ناسینی. به‌شیوه‌ی‌مام‌ناونجی، نووسه‌ر‌باسی‌هه‌ر‌شه‌هیدی‌له‌لاپه‌ره‌و‌نیوئیک‌دا‌کردوه‌و‌وینه‌یه‌کی‌زۆربه‌ی‌زۆریانی‌داناوه. ئینجا‌له‌کو‌تایی‌کتیبه‌که‌دا‌کو‌مه‌له‌ی‌وینه‌ی‌هه‌موویانی‌وه‌ک‌ئالبۆمیک‌له‌۷‌لاپه‌ره‌دا‌چاپ‌کردوه‌و‌پی‌رستینی‌له‌ناوی‌شه‌هیده‌کان‌پیکه‌ئیناوه.

وردبوونه‌وه‌یه‌کی‌که‌م‌له‌ژیاننامه‌ی‌شه‌هیده‌کانی‌بوکانی‌حیزب‌ئه‌م‌راستییه‌ده‌رده‌خا‌که‌زۆربه‌ی‌هه‌ره‌زۆریان‌خه‌لکی‌گونده‌کانی‌ده‌ورو‌به‌ری‌شار‌بوون‌و‌هه‌ر‌ه‌موویان‌له‌یه‌ک‌دیارد‌ده‌دا‌هاوبه‌ش‌بوون: هه‌ژاری! له‌لاپه‌ره‌۱۸‌ی‌کتیبه‌که‌به‌دواوه‌(دوای‌دوو‌شه‌هیدی‌ناوبراوی‌سه‌ره‌وه) بو‌هه‌رکام‌له‌شه‌هیده‌کان‌ئه‌م‌عیباره‌تانه‌نووسراون: «له‌بنه‌ماله‌یه‌کی‌ده‌سکورت‌و‌نه‌دار»، «له‌بنه‌ماله‌یه‌کی‌ده‌سکورت»، «له‌بنه‌ماله‌یه‌کی‌به‌ته‌واوی‌مانا‌هه‌ژاری‌کورد‌ه‌واری»، «له‌بنه‌ماله‌یه‌کی‌زه‌حمه‌تکیش»، «له‌بنه‌ماله‌یه‌کی‌فه‌قیر»، «له‌وپه‌ری‌بن‌به‌شی‌و‌ده‌سکورت»، «له‌هه‌ژارترین‌بنه‌ماله‌ی‌ئاوایی»، «له‌بنه‌ماله‌یه‌کی‌وه‌رزیز»، «بنه‌ماله‌یه‌کی‌ده‌سکورت» و... (ل ۱۸ تا ۳۲).

ئه‌م‌ره‌وته، که‌م‌وزۆر‌به‌هه‌مان‌شیوه‌تا‌دوایی‌ن‌لاپه‌ره‌ی‌کتیبه‌که‌دریژه‌ده‌کیشی‌و‌خوینه‌ر‌تیده‌گا‌که‌پینگه‌ی‌چینایه‌تی‌پیشمه‌رگی‌کورد‌به‌گشتی، چینی‌خواره‌وه‌ی‌کو‌مه‌لگایه‌و‌ئه‌ندامانی‌ئه‌م‌چینه‌چه‌وساوه‌یه‌ن‌که‌بی‌عه‌داله‌تی‌چینایه‌تی‌ریخۆشکه‌ر‌و‌ئاماده‌سازیانه‌بو‌خه‌بات‌دژ‌به‌سیسته‌م‌و‌حکومه‌تی‌چه‌وسینه‌ر، حکومه‌تیک‌که‌به‌ناوی‌ئه‌لالا‌نوینه‌رایه‌تی‌چه‌وسینه‌ران‌و‌زالمان‌و‌زۆرداران‌ده‌کا. هه‌ر‌ئه‌م‌هه‌سته‌و‌ئه‌م‌بیره‌ش‌ده‌یانباته‌سه‌نگه‌ری‌خه‌باتی‌نیشتمانی‌و‌نه‌ته‌وه‌یی‌یه‌وه‌و‌له‌راستی‌دا‌هه‌ر‌دوو‌ئه‌رکی‌نه‌ته‌وایه‌تی‌و‌چینایه‌تی‌پیکه‌وه‌به‌پیره‌ده‌بن.

نووسه‌ر‌سه‌رکه‌تووانه‌ناو‌و‌تایبه‌تمه‌ندی‌بنه‌ماله‌یی، ریکه‌وتی‌له‌دایک‌بوون، راده‌ی‌خوینه‌ه‌واری، ریکه‌وت‌و‌چۆنییه‌تی‌و‌ته‌نانه‌ت‌هۆکاری‌چوونه‌نیو‌ریزه‌کانی‌پیشمه‌رگی‌حیزب‌و‌راده‌ی‌به‌جهرگی‌و‌ئازایه‌تی، ناوی‌ئه‌و‌شه‌پانه‌ی‌که‌شه‌هیدان‌به‌شدارییان‌تیدا‌کردوه‌و‌دوایی‌شه‌ر‌و‌پیک‌دادانیک‌که‌تیدا‌شه‌هید‌بوون، شوینی

شەپەکه و ناوی ھاوریانیان لەو دوایی شەپەدا ڕوون کردۆتەووە و بە خوینەری ناساندووە.

قەلەمی نووسەر ڕەوان و شیرین و پڕ لە ڕیز و خۆشەویستی بۆ شەهیدەکان و ھاوسەنگەرەکانی خۆیەتی و لە راستی دا کتیبەکه، فەرھەنگیکی زانیارییە لەسەر ئەم بابەتە تاییبەتە، واتە شەپە پێشمەرگەیی کورد لەگەڵ کۆماری ئیسلامی.

نووسەر ھەندیک ناوچەیی دەورووبەری بۆکانی بە ناویک ناساندوون کە بۆ من تازە دەنوین، وەک «ناوچەیی ئەحمەدی کۆر»، «ناوچەیی فەرھادتاش»، «ناوچەیی پیرمەممەد»، «ناوچەیی ئالەشین» و... ویدەچیی ئەم ناوانە لەلایەن پێشمەرگەیی حیزب یان ھەر نووسەری کتیبەکهوە لەسەر شوینەکان دانرابیتن کە زۆریش بەپێی و جی دەنوین. من بەتاییبەت پێم خۆش بوو چاوم بەناوی «گوندی قالوئی موعینی» کەوت. لە ناوچەیی گەورکایەتی نیوان بۆکان و سەقز و سەردەشت و مەھاباد سێ گوند بەناوی «قالوئی» و ھەن کە ئەو ھەندەیی من بزانی بەو شیوەیە دەناسرین: قالوئی زەندان، قالوئی شیخان و قالوئی ڕەسوول ئاغا، بەلام دیارە بۆ یادکردنەوی شەھید بوونی کاک عەبدوڵلای موعینی لە قالوئی لە ساڵی ۱۳۴۸دا ئەم ناوەیان لە یەک لە قالوئیکان ناوە^۱ و ھەر چۆنیک بێ، بەلای منەو گەلیک پڕ بەپێست دەنوین. ئەگەر کورد سەرورەری و دەسەلاتی و لاتی خۆی ھەبێ، ئەم کارە بەپێی وجیانیەش کەم نابن.

خوینەر بە خویندەنەوی کتیبەکه ھەست دەکا نووسەر بەشیکی جیانەکراوە بوو لەو شەپ و ئازایەتی و خەبات و پێشمەرگایەتیەیی و شەھیدەکان کردوویانە و ھەر بۆیەش لە ڕاگەیانندی ھەوالەکان دا گەلیک سەرکەوتوو. بەھیوای ئەو ھەروەھا نووسەرانی دیکەیی نیو حیزبە کوردییەکان کاریکی ھاوچەشن بۆ ھەموو ناوچەکانی ڕۆژھەلاتی کوردستان بەریوەبەرن بۆ ئەو ھەوایی لەلایەکەو یادی ئەو خزمەتکارە دلسۆزانەیی نیشتمانی کورد زیندوو ڕاگیرێ و لەلایەکی دیکەشەو

۱. نەمزانی کامە قالووییە؟ یەکدوو سەرچاوەش گەرام بۆ ئەو ھەوایی بزانی شەھید عەبدوڵلای موعینی لە کامیەک لەو قالووییانە شەھید بوو، بەلام بۆم ساغ نەبۆو.

وهک به‌لگه بۆ جینایاتی پژییمی کۆماری ئیسلامی له کۆر و کۆمه‌له جیهانییه‌کان دا که‌لکیان لێ وهر بگیری. سه‌د بریا ئەم چه‌شنه کتیبه به‌لگه‌نامه‌یی یانه له قۆناغیک دا وهر بگه‌رێنرایه‌نه سه‌ر یه‌ک‌دوو زمانی نیونه‌ته‌وه‌یی وهک ئینگیزی و فه‌ره‌نسی بۆ ئەوه‌ی له دوا‌پۆژدا بدرینه‌ ریک‌خراوه نیونه‌ته‌وه‌یی یه‌کانیش.^۱

۱. قالوێکان له ناوچه‌ی گه‌ورکایه‌تییه‌ مه‌هاباد، که‌وتوونه‌ هه‌ل و هه‌لکه‌وتیکی سێ‌گۆشه‌ و وه‌کوو سێ‌کوچکه‌یه‌ک خۆ‌ده‌نوێن و بریتین له: قالوێ زه‌ندان (قالوێ بايزاغای)؛ قالوێ باسه‌وده‌لان (قالوێ ره‌سواغای) و قالوێ شیخان (قالوێ عه‌ولاغای). وه‌کوو دیاره‌ به‌پێی ملکایه‌تی ئاغانیان ناوی دووه‌میان به‌سه‌ردا برآوه. کاک عه‌بدوللای موعینی و مینه‌شه‌م له داوینێ شاخی «هیلوێ» و له «دۆلی میره‌به‌گ» و له مووچه‌ی «ئه‌حمه‌دی که‌وازهرد» شه‌هید بوون. ئەم مووچه و مه‌زرایه‌ ملکی قالوێ زه‌ندانه‌ و هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ له ئە‌ده‌بیاتی سیاسی دا قالوێ زه‌ندان به «قالوێ موعینی» ش ناو‌دی‌ر کراوه.

ئەفسەهرانی کورد و هەلۆیستیان له جەنگە ی هێرش ی هەمەلایەنە [ی سالی ۱۳۵۸] ی حکومەتی ئێران بۆ سەر خەلکی کوردستان

من له جەنگە ی خویندنه وه ی کتیبی بیره وه ریی ئەفسەهران و کاربه ده ستانی سه رده می په هله وه ی دا بووم که وتاریکی ریزدار سدیق باباییم له مایه پری «هەلۆیست» دا خوینده وه .^۱ کاک سدیق کاریکی گه لیک به پری وجینی کردوه که ناو و یادی ئەفسەهرانی شه هید و سه رفرازی گه له که مانی زیندوو راگرتوو و ژیاننامه ی بۆ پیکه یناون. ئەو شه هیدانه و بنه ماله کانیا ن شایانی ریزلی گرتنی زۆرن، ئەوان ده یانتوانی ریبازی خه باتی نه ته وایه تی نه گرنه بهر، وه ک زۆریکی تر، سووک و سانا خه یانه ت به گه له که یان بکه ن و ریز و قه در و پوول و پاره ی دوژمنی کورد و ته مه نی دریزتریشیان هه بی، به لام ژیا نی هه لۆیا نه یان هه لبژارد و چینه یان له سه رانگویلی قه لی پوو ره ش نه کرد. ریز و خوشه ویستی رۆله کانی گه ل بۆ یادی پیروزیان بی!

خویندنه وه ی ئەم بیره وه ریبانه له ته نیشت بیره وه ریی مرۆفکوژان و قه سابهانی سه رده می په هله و ییه کان کاتی ته کمیل ده بی که بیره وه ریی مه لا و پاسداره شه لاته کانی رژی می خومه ی نی وه ک خه لخال ی و حوسین بروجیردیشیان له گه ل بی.

با ئەوانیش باس له «شاکاره کان» ی خویان بکه ن و سه ربورده ی مرۆفکوژی خویان له کوردستان بگێرنه وه و کۆمه لانی گه ل ئەو جینایه تانه ی ئەوان له گه ل خزمه ت و له خۆبور دووی رۆله شه هیده کانی خویان به راورد بکه ن و بزانه ئیمه له کوین و داگیرکه رانی خاکمان له کوپی ئەم جیهانه دوور له عه داله ته وه ستاون.

له خویندنه وه ی ژیاننامه ی شه هیده کان دا خوینەر ده گاته چه ند ئاکامیکی سه رنج پراکیش:

زۆریک له ئەفسەر و دهره جار و سه ربازانی کوردی نیو سپای ئێران، هەر ئەوهنده ی سپایه کی نه ته وه یی پیکه اتوو، ده ستیان له خزمه ت کردنی حکومەتی

1. <http://www.helwist.com/Nuseran/Babay%20.S/2013/6%20%205%20%20Efseran%20Kurd.pdf>

ناوھندى شۆردۆتەوھ و چوونەتە رېزى شۆر شەوھ. ئەم دياردەيە پېشتەر لە شۆر شى ئەيلوولى باشوورى كوردستانىشدا بېنېمان و ئېستە لە كوردستانى سوورياس بەچا و دەبېنېن.

پېگەى چىنايەتى و كۆمەلايەتتى ئەو ئەفسەرە شەھيدانە ھەمەچەشنەيە. لە رەعيەتەوھ تا ئاغا و لە كاسبكارى وردەوھ تا تاجر و دەولەمەندى شارە كوردنشىنەكان. ئەوھش پېشاندەرى راستىيەكى گرنكى سىياسىيە: بزاشى رزگارخوازىي گەلى كورد بزاشىكى نەتەوھىي و سەرانسەرىيە، واتە ھەموو چىن و تويزەكانى گەلى گرتۆتەبەر؛ تەنانەت ھەندىك لەو ئەفسەر و دەرەجەدارانەش كە كورد نەبوون، بەلام لە پەيوھندىي كورداندا بوون و بە رادەى مەزلوومىيەتى گەلى كورد و ھەقانىيەتى داواكارىيەكانىان زانىيوو، چوونە رېزى شۆر شەوھ.

وتارەكە سەرەتايەكى باشە بۆ نووسىنى كتيبى ژياننامەى ئەو شەھيدانە و كەسانىكى دىكەى كە وا ھەيە كاك سدىق لە كاتى نووسىنەكەىدا بە ھەواليانى نەزانىيى. ھىوادارم نووسەر دريژە بەو كارە گرنگە بدا و زانىارىيەكانى سەبارەت بە ھەركام لەو شەھىدە پىرۆزانەمان زياتر بكا بە شىوھىەك كە لە دوارۆژدا كتيبىكى پرلاپەرەى لى بەرھەم بى و زياتر شىاوى خزمەت و لەخۆبوردوى ئەم خۆشەويستانەى گەلەكەمان بى، ھەروھەا وەك بەشىك لە ميژووى سىياسىي گەلى كورد لە دوارۆژدا كەلكى ليكۆلېنەوھى لى وەرېگىرى.

شههیدانی ریکخراوی فیدائییانی خەلق (پاشان ئە کسەرییەت) له بۆکان

له ماوهی سالانی رهشی دهسهلاتی کۆماری ئیسلامی له ئێراندا، کوردستان و بهگشتی گهلی کورد زیاترین زیانی گیانی و مالیی لیکهوت و ناوچهکه له باری ئابورییهوه تووشی نشوستی و دواکهوتنیک هات که بهو زوانه قهرهبوو ناکریتتهوه. سیاسهتی ناپیروزی مهلاکان ئهوهندهی حیزبه سیاسییه کوردییهکانی گرتتهوه چهند قاتی ئهوهش ئاوقای خه لکی ئاسایی بوویهوه. شهڕ و بۆمباردمان و تیرۆر و ئیعدام و زیندان و شاربهدهری و مالویرانی و ئاوارهیی، تاچه مانگیک دواي دهسهلاتسهندنه مهلاکان له سنهوه دهستی پیکرد و وردهورده هه موو شار و گوندهکانی کوردستانی ته نییهوه. له پاوه و مهریوان و کامیاران و سنه و بانه و سه قزهوه تا بۆکان و گوندی قهرهگۆل و کهلبه رهزاخان و سهوزی و سه رچناری سه ر چۆمی مه جیدخان، ئینجا مه هاباد و سه ردهشت و خانی و نه غهده و قارنج و قه لاتان و له یوه تا ورمی و سه لماس و خۆی و ماکوئی نیو عه شیرهتی جه لالی، که شه هیدیکی وهک شیرین عه له مهوولی و چهندهها بی تاوانی دیکه ی لی کهوتهوه. شاری سنه ۲۴ رۆژ بۆمباردمان کرا، ته نیا له گوندی «نیه ر»ی سنه ۵۷ کهس بوونه ته قوربانیی سیاسهتی چه په لی رژی م و به شه ویک ۵۹ شه نگه لاوی بی تاوانی مه هابادی بی سه روشوین کران.

حیزبه سیاسییه کوردییهکان هه رکام لیسته یه کی دووردریژیان له ناوی شه هیدانی خویان به دهست کۆماری ئیسلامییه وه پیکهیناوه و ته نانهت ئه و لیسته یه بۆ حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران بۆته کتیبیکی پر لاپه ره، به لام جگه له دوو حیزبی سه ره کیی دیموکرات و کۆمه له، ریکخراوی فیدائییانی خه لقیش له سه ره تای شوڕشه وه تا هاوینی ۱۳۵۹ و سه ره تای وه رچه رخانی سیاسه ته که ی، هاوه نگاو و هاوخه باتی گه لی کورد بوو و له هه ر دوو بواری سیاسی و سپایی دا خه باتیکی به رفراوانی کرد، له پیناوه ئه م خه باته ش دا گه لیک شه هیدی پیتشکه ش به گه لی کورد کرد.

پینگه‌ی فیدائییانی خه‌لق له سه‌ره‌تای سالی ۱۳۵۸ ی هه‌تاوی (۱۹۷۹ ی زایینی) له بۆکان کرایه‌وه. چهنده‌هفته پیشتر «ستادی فیدائییانی خه‌لق» له مه‌هاباد کرابۆوه. له سنه، شه‌هید بیهرروز سوله‌یمانی کادری ریکخراوه‌که، که تازه له زیندان هاتبووه ده‌ری «ده‌فته‌ر»ی سازمانی فیدائییانی به‌رپۆه ده‌برد، به‌لام له ناوچه‌ی موکریان که‌سیکی خوجییی ئه‌وتۆ نه‌بوو که له کۆنه‌وه له‌گه‌لیان بووبی و له سه‌رده‌می کورت‌ماوه‌ی ئازادیی نیوان رووخانی رژیمی شا و خو‌قایم کردنی مه‌لاکان‌دا کاری ریکخراوه‌یی ناوچه‌که به‌ده‌سته‌وه بگری، دیاره شه‌هید مینه‌ی شیرخانی و چهنده که‌سی دیکه‌ی وه‌ک ئه‌وه‌بوون که پیش داندرانی «ده‌فته‌ر»ه‌کانی فیدائییان له کوردستان په‌یوه‌ندیان له‌گه‌لیان‌دا هه‌بوو، به‌لام به‌شیک له کاری به‌رپۆه‌بردنی ده‌فته‌ره‌کان له موکریان، له ئه‌ستۆی هاوریانی ئازهر‌بایجانی بوو، گه‌رچی تاک‌وته‌رایه‌ک به‌رپرسی فارسیس له ناوچه‌که هه‌بوون. ئه‌وان زیاتر له مه‌هاباد و بۆکان بوون.

هۆکاری به‌رپرس بوونی هاوریانی ئازهر‌بایجانی، جگه له نزیکیی مه‌ودای موکریان و ئازهر‌بایجان دوو شتی دیکه‌ش بوو: یه‌که‌م، لقی ئازهر‌بایجان و به‌گشتی ئه‌ندامان و کادرانی ئازهر‌بایجانی له ریکخراوی «چریک‌های فدائی خلق» و پاشان «فدائیان خلق»‌دا، خاوه‌نی جیگه‌وپینگه‌ی سه‌ره‌کی بوون و به‌شیکیی زۆر له هه‌لسووپاوانی ریکخراوه‌که له ئیران‌دا هه‌ر له رۆژی یه‌که‌می دامه‌زرانییه‌وه ئازهر‌بایجانی بوون. دووه‌م، هه‌ندیک خوینده‌وار و رووناکبیری ناوچه‌ی موکریان له شاره‌کانی ئازهر‌بایجان ده‌یانخویند یا کاریان ده‌کرد و ئه‌وه‌ش ببووه هۆی به‌ستنی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ریکخراوه‌که.

ئه‌وه‌ده‌م، واته له سه‌ره‌تای شوپرسی سالی ۱۳۵۷‌دا، کاتی که هیشتا پینگه‌ی فیدائییان له بۆکان نه‌کرابۆوه، ریکخراوی فیدائییان له دانیشگای ته‌وریز زنجیره‌یه‌ک کۆبوونه‌وه و سیمیناری به‌ناوی «هفته‌همبستگی با خلق کرد» به‌رپۆه‌برد. ئه‌وه‌ده‌م من له ته‌وریز له «شرکت انبارهای عمومی ایران» کارم ده‌کرد و له رینگه‌ی هاورییه‌که‌وه هه‌والی به‌رپۆه‌چوونی ئه‌وه کۆبوونه‌وانه‌م پینگه‌یشت و هاوکاریم

کردن، چوومه تاران و کاک جهلیلی گادانیم بانگه‌یشتن کرد بی لهوی وتار بدا، مه‌لا غه‌فوری ده‌بیای له مه‌هاباده‌وه هات و شی‌عری خوینده‌وه، خوشم له ده‌سپیکی سیمیناره‌که‌دا وتاریکم له ژیر ناوی «هفته همبستگی با خلق کرد چرا؟» پیشکش کرد. له و سهرده‌مه‌دا من هیشتا په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وخۆم له‌گه‌ل ریکخراوه‌که نه‌به‌ستبوو، به‌لام ده‌سته‌یه‌کی ۲۰ - ۳۰ که‌سی له لاوان و رووناکبیرانی بۆکانی لایه‌نگری فیدائییان، که هاتبوون به‌شداریی کۆبوونه‌وه‌که بکه‌ن، له نێوه‌راستی به‌نامه‌کان‌دا، واته‌ راست له رۆژی ۲۲ی به‌همه‌نی ۱۳۵۷ گه‌یشتنه‌ ته‌وریز و هه‌مان رۆژ له تاران شو‌پش سهرکه‌وت و پادگانه‌کان که‌وتنه‌ ده‌ست خه‌لک، ئه‌وان هه‌موو له ماله‌که‌ی من بوون که ته‌له‌فیزیۆن سهرکه‌وتنی شو‌پش و رووخانی رژیمی شای راگه‌یاند، ئیتر نه‌که هه‌ر میوانداریی من، به‌لکوو کۆبوونه‌وه‌که‌ی فیدائییانیش له زانستگه‌ تیکچوو و میوانه‌ بۆکانییه‌کانیش به‌په‌له‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆکان. تا ئه‌و رۆژه‌ جگه له سنه له هه‌یج شاریکی کوردستان لقی ریکخراوی فیدائییان نه‌کرا‌بووه.

هه‌ر چۆنیک بی، له ماوه‌ی دوو مانگ دوا‌ی سهرکه‌وتنی شو‌پش‌دا، له مه‌هاباد و بۆکان و سه‌قز و سهرده‌شت و بانه و نه‌غه‌ده و شنۆ لقی ریکخراوه‌که کرایه‌وه و ژماره‌یه‌کی به‌رچاو له خویندکار و مامۆستا و رووناکبیرانی ناوچه‌که و به‌شیکیش کریکاری شار و وه‌رزیز و په‌شایی گونده‌کان له ده‌وری کۆبوونه‌وه و هه‌لسوو‌ران ده‌ستی پیکرد.

به‌داخه‌وه هه‌ر له‌و ماوه‌ کورته و له سه‌روه‌دی کرانه‌وه‌ی ده‌فته‌ری سازمان له بۆکان‌دا، شه‌ری یه‌که‌می شاری سنه‌ سه‌ری هه‌ل‌دا و تووی ناکۆکیی نێوان کورد و رژیمی تازه‌ی کۆماری ئیسلامی چه‌که‌ره‌ی کرد، که دره‌نگتر شه‌ری پاوه و شه‌ری دووه‌می سنه‌ی لیکه‌وته‌وه و ورده‌ورده‌ پاشماوه‌ی شار و ناوچه‌کانی کوردستانیشی گرت‌ه‌وه؛ واته‌ یه‌که‌م هه‌نگاوه‌کانی هه‌لسوو‌رانی سیاسی فیدائییان له کوردستان، له فه‌زایه‌کی پر شه‌ر و کیشه و هه‌را و دژایه‌تی خه‌لک و رژیمی تازه‌دامه‌زراوی ئیتران‌دا هه‌له‌پندرایه‌وه و نه‌ ئه‌ندام و کادری له شاره‌کانی تره‌وه هاتوو و نه‌ لایه‌نگرانی خۆجیتی، ده‌ره‌تانی به‌خۆداهاتن و پێوه‌ندیی سیاسی له‌گه‌ل

کۆمه لانی خه لک و راگه یشتن به بارودۆخی سیاسی و کۆمه لایه تیبی کوردستان و ناسینی حیزب و ریکخراوه سیاسییه کان و که سایه تیبه کۆمه لایه تیبه کانی ناوچه یان بۆ نه ره خسا. هه موو شت به چه ک و گولله و شه ر و پیکدادان دهستی پیکرد و وه ک ده زانین هه ر به و دیاردانه ش درێژه ی کیشا، دۆخیکی نائاسایی که شوینی ته واوی له سه ر هه موو هه لسه و رانیکی دوارپۆژی ریکخراوه که له کوردستان دانا؛ به کورتی، کاری چه کداری وه ک دووانه یه ک له گه ل کرانه وه ی دهفته ره کانی ریکخراوی فیدائییان له کوردستان، له دایک بوو و تا دوایین پۆژه کانی بوونی دهفته ر و ستادی سازمان له کوردستان له گه لێ دا ژیا و به جیبی نه هیشت.

هۆکاری زۆر ئاشکرای ئه م هه لویسته ش یه که م، پۆخی شه ره نگیزانه ی سیسته می تازه دامه زراوی ئیران و به تایبه ت خومه یینی؛ دووه م، بارودۆخی کوردستان دوا ی گیرانی پادگانی مه هاباد و هه ولی کۆمه له بۆ دهست به سه رداگرنتی پادگانی سنه و سه ره ه لانی شه ری نۆ رۆژه ی سنه بوو، که دره نگتر به هۆی جینایه ته کانی خه لخاللی و زنجیره ی ئیعدامه کانه وه ده رفه تی ئاشتی و پیکه وه ژیان ی نیوان گه لی کورد و مه لایانی تاران و قومی به ته وا وه تی تیدا برد؛ سینهمیش چه ک خۆشه و یستی ئه ندامان و به ریوه به رانی ریکخراوه که بوو. له هه موو ماوه ی سالانی ۱۳۵۰ - ۱۳۵۷ و چه ند مانگیک پیش کرانه وه ی بنکه کانی کوردستان، ریبازی چریکی و چه کداری سه ره کترین کار و هه لسه و رانی چریکه کان بوو و له ئه نجامی دا ژماره یه ک له کار به ده ستانی رژی می شا به ده ست ئه وان کوژرابوون و خۆشیان شه هید و زیندانییه کی گه لیک زۆریان له و پیناوه دا دابوو. لایه نگرانی ریکخراوه که له کوردستانیش به شیوه یه کی سروشتی له و پۆژانه دا به ره و ئه م هه لویسته و ئه و سیاسه ته کشابوون. تووی ئه و بیروبوو چوونه له سه ر زه مینه ی کۆمه لایه تیبی ناوچه که، واته چه ک خۆشه و یستی میژووی کورد، باشتری چه که ره کرد و سه ری هه لدا، ئیتر دۆم بی و کلاش بۆخۆی بکا! کورد بی و بچینه نیو ریکخراوه یه کی چه کداری چریکیه وه که تا ئه و دم ناو و ئیعتیباریکی زۆری له نیو کۆمه لانی خه لکدا هه بوو!

له ژێر کارتیکه‌ری گۆرپانکاریه‌ سیاسیه‌کانی ئێران و هه‌روه‌ها نزیک‌بوونه‌وه‌ی به‌شیک له ئەندامانی ده‌فته‌ری سیاسیه‌ی ریک‌خراوه‌که له حیزبی تووده‌ی ئێران، له مه‌ودای سالانی ۱۳۵۸- ۱۳۶۰دا چه‌ند «ئینشیعاب» له‌نیو ریک‌خراوه‌که‌دا رووی دا و له ئەنجام‌دا، نه‌ک هه‌ر ناوی ریک‌خراوه‌که، به‌لکوو هه‌لوێست و سیاسه‌ته‌کانیشه‌ی گۆرانی زۆریان به‌سه‌ردا هات. ئەو لقه‌ی وا منی له‌گه‌ڵ که‌وتبووم «ریک‌خراوی فیدائیه‌ی خه‌لق - ئەکسه‌رییه‌ت» بوو و ئەم یادداشتانه‌ش له راستی‌دا یادی شه‌هیدانی ریک‌خراوه‌که‌یه له بۆکان، گه‌رچی وا هه‌یه بیره‌وه‌رییه‌کانم ته‌واو نه‌بن و سه‌رده‌می پێش و دوای هه‌رکام له‌و دووفاقه‌ بوونانه‌م که‌م تا کورتیک لی تیکه‌لاو بووبی. ئەگه‌ر ناوه‌کان یا میژووی رووداوه‌کانیشه‌ ده‌قاوده‌ق له‌گه‌ڵ راسته‌قینه‌ی سیاسیه‌ی و ریک‌خراوه‌یه‌ی ئەو ده‌م‌دا یه‌ک نه‌گرنه‌وه به‌ قه‌سد و نییه‌تیک نییه و ته‌نیا ناشاره‌زایی و ناته‌واوییه‌ بیره‌وه‌رییه‌کانمه.

له‌و شه‌ره‌انه‌ی وا دوای شوێنی ۱۳۵۷ و کرانه‌وه‌ی ده‌فته‌ره‌کانی سازمان له‌ سه‌نه و سه‌قز و دره‌نگه‌ر له مه‌هاباد و به‌گه‌شتی کوردستان‌دا روویان دا، ئەندامان و لایه‌نگه‌ران و چه‌کدارانی فیدایی شان به‌شانی پێشمه‌رگه‌ی دیموکرات و کومه‌له له‌ شار و گوند له‌گه‌ڵ پاسداری شه‌رخوازی مه‌لاکان جه‌نگین و دوای گیرانه‌وه‌ی شاره‌کان له‌لایه‌ن ئه‌رته‌ش و پاسدارانه‌وه، ئاوی دیوی باشووری کوردستان بوون و له هه‌ر دوو لا، خوێنیان رژایه سه‌ر خاکی کوردستان. تا وه‌رچه‌رخانه‌که‌ی سالێ ۱۳۵۹ که له ئەنجامی‌دا هه‌موو بنکه و «ده‌فته‌ر»ه‌کانی فیداییان له‌ شاره‌کانی کوردستان کۆکرانه‌وه و دواییه‌ن ده‌فته‌ریشه‌ که ده‌فته‌ری بۆکان بوو و تا ماوه‌یه‌ک به‌ کراوه‌یه‌ی مابۆوه، دوای دووجار خۆپێشاندانی خه‌لک دژ به‌ سیاسه‌ته‌ نوێیه‌که‌ی، به‌یه‌کجاری پێچرایه‌وه.

دوای داخرا‌نی ده‌فته‌ری بۆکان، مالی ئیمه، له راستی‌دا مالی دایکم، بۆ ماوه‌ی چه‌ند مانگ بوو به‌ شوێنی حاوانه‌وه‌ی ئەندامانی غه‌یره‌ بۆکانی و به‌رپوه‌چوونی

کاره‌کان و تهنانهت کۆنفرانسیسی سێ پوژدهی ناوچه‌یی فیدائییان له کوردستان له پاییزی ۱۳۵۹دا له ژێرخانی مالی ئیمه به‌په‌یه‌بیرا. له ئه‌نجامی ئه‌و کۆنفرانسه‌دا بریاری وه‌ستاندن یه‌کجاری کاری چه‌کدارانه دژ به‌ پژیمی ئێران، کوکرده‌وه‌ی چه‌ک و شارده‌وه‌یان ده‌رچوو و سێ که‌س به‌ نوینه‌رایه‌تی پیکخواوه‌که‌ نێردرانه‌ شاری سه‌قز که‌ ئه‌و ده‌م که‌وتبووه‌ ده‌ست پاسداره‌کانی خومه‌ینی، بو‌ ئه‌وه‌ی سیاسه‌تی وه‌ستانی کاری چه‌کدارانه‌ی پیکخواوه‌که‌ به‌ سپای پاسداران رابگه‌یه‌نن. ئه‌وه‌ دوایین بزمار بوو که‌ له‌ تابووتی خه‌باتی چه‌کدارانه‌ی فیدائییانی ئه‌کسه‌رییه‌ت له‌ کوردستان درا و به‌ شوینی‌دا ئیتر مانه‌وه‌مان له‌ کوردستان کاریکی نه‌گونجاو بوو و زۆربه‌ی زۆری ئیمه‌ په‌په‌یه‌ی شاره‌کانی ئێران، به‌تایبه‌ت تاران بووین و ئه‌وانه‌ش وا له‌ ناوچه‌که‌دا مانه‌وه‌، که‌وتنه‌ به‌ر رۆق و بوغز و هێرشێ ئه‌ندامانی پیکخواوه‌ سیاسیه‌کانی دیکه‌ی ناوچه‌ و خه‌لکیش که‌ له‌ ژێر هێرش و په‌لاماری پوژانه‌ی پاسدار و به‌سیجی کوماری ئیسلامی‌دا بوون، ئه‌م سیاسه‌ته‌ نوێیه‌یان بو‌ هه‌زم نه‌ده‌کرا و دژمان ده‌وه‌ستان.

من هه‌ر لێره‌دا راستیه‌که‌ بو‌ میژوو ده‌درکینم: هه‌چکام له‌ ئه‌ندامان و به‌په‌یه‌به‌ران و کاربه‌ده‌ستانی خۆجیایی کورد، له‌ وه‌رچه‌رخان و په‌چاوکرانی ئه‌م سیاسه‌ته‌دا ده‌ستیان نه‌بوو و تا ئه‌مروێش هه‌موویان په‌سندی سیاسه‌ته‌که‌یان نه‌کردوه‌. له‌ بیرمه‌ کاتی که‌ پوژنامه‌ی «کار»ی ئه‌کسه‌رییه‌ت به‌ تیتیری گه‌وره‌ ئه‌و سیاسه‌ته‌ نوێیه‌ی راگه‌یاند، نه‌مر به‌هرووزی سوله‌یمانی له‌ بو‌کان بوو و ده‌ینه‌راند و ده‌یگوت و پێشمه‌رگه‌کانمان له‌ ژێر بو‌مباردمانی پاسداردا له‌ سنه‌ ده‌کووژرین، من چۆن بچمه‌وه‌ و پێیان بلێم ئه‌م پژیمه‌ «ئینقلابی»یه‌؟ به‌هرووز تاقه‌که‌س نه‌بوو و زۆریک له‌ ئه‌ندامان و لایه‌نگرانی فیدائییان له‌ کوردستان وه‌ک ئه‌ویان بێر ده‌کرده‌وه‌، به‌لام پیکخواوه‌یه‌کی سیاسیی سه‌رانسه‌ری وه‌ک فیدائییانی ئه‌کسه‌رییه‌ت، بریاره‌کانی له‌ تاران ده‌درا و ده‌نگی لقی کوردستان و که‌یفیه‌تی ئه‌ندامه‌کانی به‌داخه‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌رز نه‌بوو که‌ بتوانی به‌سه‌ر ئه‌واندا زال‌بی. دیاره‌ «ئینشعب»یکی تازه‌له‌و سیاسه‌ته‌که‌وته‌وه‌ و به‌شیک له‌ کادر و ئه‌ندامان و

لایه نگران له گه‌ل «عه‌لی کشتگهر» كه‌وتن و له ئه‌كسه‌رییه‌ت جیا بوونه‌وه، كه‌یه‌کیان كاك بیه‌رووز بوو

به‌لام سیاسه‌تی ئه‌كسه‌رییه‌ت نه‌گۆر مایه‌وه و لقی كوردستانی ریکخراوه‌كه له ئه‌نجامی ئه‌و سیاسه‌ته، تیداچوو و ته‌نانه‌ت کار و خه‌بات و گیان به‌خت کردنی ئه‌ندامان و لایه‌نگرانه‌کانی به‌ئاگری هه‌مان سیاسه‌ت سووتا، به‌شیوه‌یه‌ك كه ئه‌مپرو، له باسی ریکخراوی فیدائییانی خه‌لق (ئه‌كسه‌رییه‌ت) دا هه‌موو كه‌س ته‌نیا باس له‌برگه‌ی دوا‌ی وه‌رچه‌رخانه‌كه‌ ده‌كا و خه‌باتی چه‌كدارانه و شه‌هیدبوونی ده‌یان رۆله‌ی قاره‌مانی گه‌ل كه‌ له‌ پیزی فیدائییانی ئه‌كسه‌رییه‌ت دا گیانی خۆیان پیشكه‌ش به‌ خاکی كوردستان کرد، له‌ بیر ده‌بریته‌وه.

من كه‌ ئه‌م قسانه‌ ده‌كه‌م نامه‌وی دیزه‌ به‌ده‌رخۆنه‌م کردبی و پاسته‌قینه‌ی زه‌قی نیو ریکخراوه‌كه‌ بشارمه‌وه و به‌رگی درۆیین له‌ به‌ر پاستیه‌كان بکه‌م. له‌نیو ئیمه‌دا كه‌م نه‌بوون ئه‌وانه‌ی وا بیروکه‌ی تووده‌ییان بوو و عالمانه‌ وه‌شوین سیاسه‌تی نویی ریکخراوه‌كه‌ كه‌وتبوون، به‌لام هه‌چ ئاماریکم به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌ بزانه‌م له‌ ریکخراوی کام شاری كوردستان و یه‌ك له‌وان بۆکان دا چه‌ند كه‌س له‌سه‌ر کام بۆچوون و کام هیلی فکری بوون. ده‌زانه‌م له‌گه‌ل هه‌ر کام له‌ ئینشیه‌ابه‌كان دا کۆمه‌لیک له‌ هاو‌رپیان ده‌رۆیشتن و جیا ده‌بوونه‌وه، ئه‌وه‌ش به‌واتای ناره‌زایی له‌ به‌رانه‌ر سیاسه‌ته‌كان دا بوو، به‌لام ئه‌وانه‌ی وا ما‌بوونه‌وه به‌گشتی ئه‌و كه‌سانه‌ بوون كه‌ ئه‌و خه‌ته‌ فکریه‌یان په‌سند ده‌کرد.

من خۆم هه‌رگیز له‌گه‌ل کاری چه‌كاریی دا نه‌بووم و ئیستاش هه‌ر نیم، كه‌وا‌بوو به‌بی ئه‌وه‌ی پاكانه‌ بۆ خۆم بکه‌م و پاسا‌وی پاستیه‌ك بده‌م، ده‌لیم من له‌گه‌ل ئه‌و هیله‌ فکریه‌ نوییه‌ دا بووم كه‌ به‌سه‌ر ریکخراوه‌كه‌ دا زال ببوو و خۆی له‌ کاری چه‌كدارانه له‌ كوردستان و له‌ ئیران ده‌کیشایه‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا، ده‌زانه‌م گه‌لیک كه‌سان هه‌بوون كه‌ له‌ عه‌ینی وه‌فاداری به‌ ریکخراوه‌كه‌، ئه‌م سیاسه‌ته‌یان نه‌ده‌سه‌لماند و به‌شیکیان له‌سه‌ر ئه‌م دوو‌رپێنانه‌ وه‌ستان و گیانی خۆشیان به‌خت کرد.

به‌داخه‌وه‌ هه‌چ ئاماریک به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌ ده‌ریبا‌ پژیمی مه‌لاکان چه‌ند كه‌سی

له‌ په‌یوه‌ندیی ریک‌خراوی فیدائییان‌دا له‌ کوردستان ئیعدام کردووه، یاخود چه‌ند که‌سیان له‌ شه‌ر له‌گه‌ل رژی‌م‌دا کوژراون. ژیانی دووره‌ول‌اتیش ده‌ره‌تانی ئه‌وه‌ نادا له‌ نزیکه‌وه‌ هه‌ولی گردو‌کووی زانیاریی ئه‌وتو بدری.

ئهم‌ بابه‌ته‌ی لی‌رده‌دا ده‌ینوو‌سم، له‌ در‌یژه‌ی نووسینی میژووی بوکان‌دایه‌ و به‌و پیتییه، به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی بو زیندوو راگرتنی ناوی ئه‌و کادر و ئه‌ندام و لایه‌نگرانه‌ی فیدائییانی ئه‌کسه‌رییه‌ته، که‌ ته‌نیا له‌ ناوچه‌ی بوکان به‌ده‌ستی رژی‌می جینایه‌تکاری خومه‌ینی شه‌هید کراون. من زانیاریم له‌سه‌ر بارودو‌خی شاره‌کانی دیکه‌ی کوردستان نییه‌ که‌ بتوانم لای‌که‌م لی‌سته‌یه‌ک له‌ ناوی شه‌هیدانی فیدایی بو‌نمونه‌ له‌ سنه‌ و سه‌قز و مه‌هاباد و شاره‌کانی دیکه‌ی کوردستان پیکینم، به‌لام‌ گه‌لیک هیوادارم که‌ خه‌لکانی شاره‌زا له‌ شاره‌کانی دیکه‌ی کوردستانیش کاریکی هاوچه‌شن بکه‌ن و له‌ ئه‌نجام‌دا ده‌رکه‌وئ خوینی چه‌ند خه‌باتکاری سه‌رله‌پیناو ریزه‌کانی فیدایی پیتشکه‌ش به‌ خاکی کوردستان کراوه‌ و ته‌نانه‌ت دوا‌ی وه‌رچه‌رخانی نابه‌جیی سیاسه‌تی فیدائییان و پشت‌کردنه‌ کوردستانیشیان، چه‌ند که‌سیان له‌لایه‌ن رژی‌مه‌وه‌ گیران و له‌ تاران و شاره‌کانی دیکه‌ی ئیران ئیعدام کراون.

ده‌بی ئهم‌ راستیییه‌ له‌ بیر نه‌کری که‌ پیش کرانه‌وه‌ی ده‌فته‌ره‌کان ژماره‌یه‌کی به‌رچاو له‌ رووناکبیرانی کورد په‌یوه‌ندیان به‌ ریک‌خراوی «چریک‌های فدائی خلق» هه‌وه‌ هه‌بوو و به‌ کرانه‌وه‌ی ده‌فته‌ره‌کان، ئه‌وانیش هاوکاریی خویان له‌گه‌ل ده‌فته‌ره‌کان ده‌ست پیکرد. من له‌ بر‌گه‌ی پیتشو‌دا ئهم‌ راستیییه‌م نه‌گرتبووه‌ به‌رچاو و قورسایی زیاترم به‌ هاو‌پیتیانی نازه‌ربایجانی دابوو، که‌ بو‌چوونیکه‌ له‌جیی خوی‌دا نییه‌ له‌به‌روه‌ی ژماره‌ی ئه‌و کوردانه‌ی وا له‌ په‌یوه‌ندیی ریک‌خراوه‌که‌دا بوون یا له‌و په‌یوه‌نده‌دا گیرابوون، که‌م نه‌بوو و هه‌ر ئه‌وانیش بوونه‌ کو‌له‌که‌ی دروست بوونی ده‌فته‌ر و بنکه‌کان له‌ کوردستان، واته‌ به‌بی هاتنی هاو‌پیتیانی نازه‌ربایجانی ده‌فته‌ره‌کان له‌ کوردستان هه‌ر ده‌کرانه‌وه‌. له‌ بیرمه‌ ماوه‌یه‌ک

پیش سه‌رکه‌وتنی شۆرشی ۱۳۵۷ له ته‌وریز چوومه زانستگه و له‌وی چاوم به هاورییه‌کی ریکخراوی فیدائییان کهوت که ئیستا له ئوروپا ده‌ژی و داوام لی‌کرد یارمه‌تی کرانه‌وه‌ی ده‌فته‌ری ریکخراوه‌که له کوردستان بدهن، به‌لام له‌به‌روه‌ی له کوردستان نه‌ده‌ژیام ئاگام له کاروبار و هه‌لسوو‌راوییه‌کانی ئه‌وی نه‌بوو و هه‌ر ئه‌وه‌ش بۆته هۆی ئه‌وه‌ی زیاتر سه‌باره‌ت به هاورییانی نازه‌ربایجانی بدویم.

حیکایه‌تی من له‌گه‌ڵ فیدائییان

من، که دوا‌ی زیندانی سا‌له‌کانی ۱۳۵۱ تا ۱۳۵۳، له‌سه‌ر ئیش‌وکاری ده‌وله‌تی ده‌رکرا‌بووم، دوا‌به‌دوا‌ی شۆرش، واته له سه‌ره‌تای سا‌لی ۱۳۵۸ هه‌گه‌رامه‌وه سه‌ر ئیش‌وکاری پیشووم که مامۆستایی بوو له ده‌بیرستانه‌کانی تاران، به‌لام ته‌نیا رۆژیکم کار کرد و داوام کرد ب‌منیره‌وه بۆکان که له‌وی وه‌ک ئه‌ندامی «شوو‌رای ئینقلاب» ی شاره‌که هه‌لبژێ‌ردرا‌بووم. له بارودۆخی ئه‌و رۆژانه‌ی کوردستان‌دا، که داروبه‌ر‌دیش سیاسی بوو و هه‌موو که‌س لایه‌نگری له حیزبیک و ریکخراوه‌یه‌ک ده‌کرد، دیاره‌ منیش، به شیوه‌ی سروشتی، به‌ره‌و لایه‌نیک ده‌کشام.

وه‌ک هێلی فکری، له مائۆنیسم دوور بووم و بۆ لایه‌نگری کۆمه‌له‌ نه‌ده‌بووم، بیری چه‌پ و هه‌ندیکیش چه‌په‌وه‌یی خۆم نه‌یده‌هیشته‌ له‌نیو حیزبی دیموکرات‌دا جیگه‌م بێته‌وه. جا دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی بۆکان، هه‌ر به‌یه‌که‌م داخو‌زی و بانگه‌پشتن، به‌ره‌و ریکخراوه‌ی چریکه‌ فیدائییه‌کان چووم که تازه‌ ده‌فته‌ریان له بۆکان کردبووه. سه‌ره‌تا لایه‌نگریان بووم و پاشان بووم به‌ ئه‌ندام و هه‌ندیک به‌رپرسایه‌تیشم وه‌رگرت؛ واته له به‌هار و هاوینی سا‌لی ۱۳۵۹ دا ماوه‌یه‌ک به‌رپرسی ده‌فته‌ری بۆکان بووم و دوا‌ی داخرا‌نی ده‌فته‌ره‌کانی سازمان له شاره‌کانی کوردستان و گو‌رانی رێبازی چه‌کداری، بۆ ماوه‌ی دووسه‌ مانگیک له تاران بوومه به‌رپرسی شاخه‌ی کوردستانی ریکخراوه‌که، کاریک که له سه‌رم زیاد بوو و توانیم نه‌بوو، ئیتر گه‌لیک زوو خۆم کیشایه‌ داوه. له کۆتایی پاییزی هه‌مان سا‌ل و سه‌ره‌تا‌کانی زستانیش‌دا به‌ نامه «ئیستیعفا» م‌دا و به‌ته‌واوه‌تی له ریکخراوه‌که هاتمه‌ ده‌ره‌وه، واته سه‌رجه‌م،

ماوه‌ی ده‌وروبه‌ری سال و نیو یان دوو سال له‌گه‌ل ریک‌خراوی فیدائییان بووم. دوا‌ی چوونه تارانم له‌گه‌ل دوو خزمی خۆم و براده‌ریکی ئه‌وان‌دا به‌ترومبیل به‌شه‌قامیکی تاران‌دا ده‌رۆیشترین که پاسدار به‌ناوی «مونافیق»، واته‌ مو‌ج‌اهیدی خه‌لقه‌وه‌ گرتیانین و بردیانینه‌ زیندانی ئیقین. ئه‌وانی تر‌گرفتی ئه‌وتویان نه‌بوو، به‌لام من ده‌ستم له‌ خۆم شو‌ردبوو و لام وا نه‌بوو ئیتر چاوم به‌ ده‌ری بکه‌و‌یته‌وه، به‌لام ئه‌و دم په‌یوه‌ندی ئه‌کسه‌رییه‌ت له‌گه‌ل پ‌ژیمی ئیران زور خراپ نه‌بوو و گرچی جاروباره ئیعدامیان ده‌کردین، به‌لام به‌گشتی له‌چاو ریک‌خراوه‌سیاسیه‌ چه‌په‌کانی تر له‌گه‌لمان باشتر ده‌جوولانه‌وه. نامه‌نوسینی به‌رپرسی ریک‌خراوه‌که کاری خۆی کرد و دوا‌ی ۱۰ رۆژ له‌گه‌ل سی که‌سه‌که‌ی تر‌دا ئازاد کرام، به‌لام منیان به‌ ئه‌سپاردنی قه‌باله‌ی مال ئازاد کرد.

هه‌ر چۆنیک بئ، با له‌وه زیاتر له‌ باسه‌که لانه‌ده‌م و بگه‌ریمه‌وه سه‌ر ئه‌سلی مه‌تله‌ب. له‌و ماوه‌یه‌دا که ریک‌خراوی چریکه فیدائیه‌کان و پاشان فیدائییانی گه‌ل (ئه‌کسه‌رییه‌ت) له‌ بوکان هه‌لسو‌ورانیان ده‌نواند من گه‌لیک هاو‌رپ‌ی و هه‌قال و براده‌ری چاکم بوون که ئیستاش شانازی به‌ هاو‌رپ‌یه‌تی و ناسینیان ده‌که‌م. ئه‌و ئازایه‌تی و له‌خۆ‌بوردوویی و خزمه‌تگوزارییه‌ی وا له‌و هاو‌رپ‌یه‌یه‌م دیت ئه‌گه‌ر بیهینمه سه‌ر کاغه‌ز چه‌ند به‌رگ کتیبی ده‌وئ.

ئه‌و قسانه‌م به‌واتای ئه‌وه نییه که هه‌ر که‌سیک هاتبووه نیو ریک‌خراوه‌که‌وه مه‌سووم و فریشته بوو. ده‌زانم له‌ نیومان‌دا خه‌لکانی که‌ماوه‌ر و هه‌له‌په‌رست و ته‌نانه‌ت قاچاچی و فیلبازیش هه‌بوون. ئه‌و که‌سانه به‌هۆی پۆپولیس بوونی هه‌ندیک له‌ ئیمه و ریزگرتنمان له‌ کۆمه‌لانی زه‌حمه‌تکیشی خه‌لکه‌وه، خۆیان خزانده‌بووه نیو ریک‌خراوه‌که و هه‌ندیکیان تا پله‌ی سه‌ره‌وه‌ی به‌رپرسیایه‌تی ناوچه‌بیش هاتبوون. له‌ بیرمه له‌ دوا‌یین مانگی داخرا‌نی ده‌فته‌ری بوکان‌دا من ده‌فته‌رم به‌جی هیتشت و گوتم تا فلانه‌که‌س - که به‌رپرسی‌داریی ریک‌خراوه‌که‌مان بوو - له‌و ده‌فته‌ره‌دا بئ

من سه‌ری پیندا ناکه‌م و هه‌رواشم کرد، به‌لام ماوه‌ی تۆرانه‌که‌ی من درێژه‌ی نه‌کینشا له‌به‌روه‌ی ده‌فته‌ر کۆکرایه‌وه و ئه‌و و من هه‌رکام به‌ رێبازی خۆماندا رۆیشتین!

من ئه‌م بابته‌ بۆیه‌ نانووسم هه‌رشه‌م کردبێته‌ سه‌ر که‌سینک و که‌سانیک؛ ده‌زانم من له‌ هه‌موویان ناته‌واوتر بووم، به‌لام قسه‌یه‌که‌ش بۆ دز کردبێ، نه‌ خائین بووم و نه‌ هه‌له‌په‌رست. به‌پێچه‌وانه‌، بۆیه‌ ده‌نووسم که‌ یادیکم کردبێ له‌ پێشمه‌رگه‌ و لایه‌نگر و ئه‌ندامانی پاک و بێگه‌ردی رێکخراوه‌که‌، ئه‌وانه‌ی وا له‌و سالانه‌ و ماوه‌یه‌ک دواتردا گیانی خویان پێشکه‌ش به‌ کوردستان کرد و بوون به‌ شه‌هیدی رێگای سوسیالیزم له‌ کوردستان. دیاره‌ رێبازی فکری ئه‌و سالانه‌ی رێکخراوی فیدائیان، به‌تایبه‌ت له‌ کوردستان دیاردیه‌که‌ی ئالۆز بوو و له‌ نیوان سوسیالیزم و ناسیۆنالیزمی کوردی‌دا قه‌تیس مابوو. رۆوناکبیرانی ئه‌ندامی رێکخراوه‌که‌ به‌گه‌شتی هه‌لگری بیری چه‌پ بوون و هه‌ر به‌و ئامانجه‌ش له‌ ده‌وری رێکخراوه‌که‌ کۆببونه‌وه‌، به‌لام له‌ بارودۆخی ئه‌و ده‌می کوردستان و زه‌ق بوونه‌وه‌ی پرسه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی کورد، به‌تایبه‌ت به‌هۆی شه‌پی به‌سه‌رداسه‌پاوی رژیمی کۆنه‌په‌رستی کۆماری ئیسلامیه‌وه‌، کینشه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی گه‌لی کورد ببوو سیاسه‌تی په‌یره‌وکرایی رۆژانه‌ و له‌ راستی‌دا جیاوازییه‌کی به‌کرده‌وه‌ له‌ نیوان پێشمه‌رگه‌ی چه‌کداری ئیمه‌ و پێشمه‌رگه‌ی کۆمه‌له‌ و دیموکرات‌دا نه‌بوو و هه‌ر سه‌ی رێکخراوه‌که‌، هه‌رکام به‌ راده‌ی توانا و ژماره‌ی ئه‌ندام و لایه‌نگر، به‌شداریی شه‌پ و به‌ره‌به‌کانی پاسدار و ئه‌رته‌شی کۆماری مه‌لاکانیان ده‌کرد. هه‌تائه‌و رۆژانه‌ش که‌ سیاسه‌تی رێکخراوه‌که‌ تووشی گۆران هات و خۆی له‌ شه‌ری چه‌کدارانه‌ کینشایه‌ دواوه‌، بۆ خه‌لکی ئاسایی کورد له‌ ناچه‌که‌، جیاوازییه‌کی ئه‌وتۆ له‌ نیوان پێشمه‌رگه‌ی ئیمه‌ و دوو رێکخراوه‌که‌ی دیکه‌دا نه‌بوو، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی خۆمان له‌ به‌ره‌به‌کانی و خه‌باتی چه‌کداری کینشایه‌وه‌، حیسابه‌کان گۆران و خه‌لک به‌ چاوی دوژمن و ته‌نانه‌ت جاشی رژییم سه‌ریان ده‌کردین.

ئه‌وه‌ هه‌له‌یه‌ک بوو به‌سه‌ری‌دا که‌وتین و زیانی زۆریشمان له‌ پای‌دا بینی، به‌لام چ‌که‌رده‌ن؟ رێکخراوه‌یه‌که‌ی سه‌رانسه‌ری که‌ بریارده‌ران و سیاسه‌ت‌دانه‌رانی له‌ ده‌ره‌وه‌ی کوردستان بوون و به‌شیکیان که‌وتبوونه‌ ژێر کارتیکه‌ریی حیزبی تووده‌ی

ئىرانەۋە و پروانىنى نابەجىتى ئەۋان لەمەر سىستەمى سىياسىي ئىران و باۋەريان بە دژى ئەمپىريالىست بوونى كۆمارى ئىسلامى لەلايەك و لاۋازىي فكري و تىئورىكى لى كوردستان و بەرز نەبوونى دەنگى سەربەخۇي بەرانبەر ئەو سىياسەتە لەلايەكى تر، گەيشتە ئەو كەتنەي وا پىتمان كرا و خوئىي پژاۋى لاۋەكانمان لەبەرچاۋى كۆمەلانى خەلك بە فيرۆ چوو.

هەر چۆنىك بى، پىش ئەم وەرچەرخانە و تەنانەت لە ماۋەي وەرچەرخانەكە و دۋاي ئەۋىشدا، ژمارەيەكى زۆر لە رۆلە قارەمانەكانى رىزەكانى فىدايى دژ بە پاسدار و سپاى كۆمارى ئىسلامى جەنگىن و خوئىيان بەختى ئەو رىبازە كرد. ژمارەيەكى زياترىش خۇيان و بنەمالەيان برىندار بوون يا توۋشى گىران و ئەشكەنجە و شاربەدرى هاتن يا بازرى و لاتان بوون يا مالىان پوۋخا و سوۋتا و داگىركرا يا ئىشۋكارىان لە دەستچوو، كە ئەم شتانه و تەنانەت ئەو كەسانە لە هېچ سەرچاۋەيەك و لە هېچ حىسابىكدا ديار نىن. ئەۋمانە سەربازانى ونى شۆرش و گەل بوون.

ديارە توئىزىنەۋە لەو هەموو كارەسات و كوشتۋېر و مالوئىرانيانە لە تاقەتى ئەم بابەتە كورتهدا نىيە و من لىرە تەنيا باسى ھاۋرپىيانى شەھىدى رىكخراۋەكە دەكەم ئەۋىش لە بۆكان. بەداخەۋە هېشتا ناۋى ئەو شەھىدانە بە شىۋەيەكى رىكۋىپىك گىردوگۆ و تۆمار نەكراۋە و كۆمەلانى خەلك ئاگادارى رادەي بەرزى ئەو فىداكارىيانەي ھاۋرپىيانى فىدايى نىن. ئەم تۆمار كردنە ئەركىكى گەلىك پىۋىستە و دەبى درەنگ يا زوو بەرپۋە بچى؛ كۆمەلانى خەلك دەبى بزىنن كە شەھىد و قوربانىيانى رىكخراۋى فىدائىيان لە كوردستان لە بەراورد لەگەل شەھىدانى حىزبى دىموكرات و كۆمەلەدا نەك كەم نەبوۋە، بەلكو ئەگەر رادەي لايەنگران و ئەندامانى رىكخراۋەكان بگىرىتە بەرچاۋ، ژمارەي شەھىد و ئىعدامىيەكانى ئەو سەردەمەي فىدائىيان لە كوردستان وا هەيە لەۋانى دىكە زياترىش بوۋىن.

من لىرەدا هەۋل دەدەم لىستەيەك لە ناۋى شەھىدانى فىدايى لە بۆكان و دەۋرۋەرى پىكىنىم و رىزى خۆم پىشكەش بە يادى پىرۆزى ئەۋان و پىشگاي

کەس و کاری نازیه تباریان بکەم، بە هیوای ئەو هی کاریکی هاوچەشن بۆ شەهیدانی شارەکانی دیکە ی کوردستان لە ئیلامەوێ تا ماکو بەرپۆه بچی و لای کەم ناوی عەزیزی ئەو گیان بەخت کردوانە لە لاپەرەکانی میژووی خەباتی گەلە کەمان دا بمینی. دیارە زانیاری و بیرەوهریی من لە دوورەولاتی و دوای ئەم هەموو سالاڵانە، ناتەواون و زۆر وا هەیه بەشیک لە ناوکانم لە بیر نەمان. خۆ ئەگەر یارمەتی هەندیک هاوڕیی خۆشەویست نەبووایە تا ئەم رادەیهی ئیستاش نەمدەتوانی بچمە پیشەوێ، دەستیان خۆش بی.

تکا لە خۆینەری ئەم بابەتە دەکەم ئەگەر ناو یا ژیا ننامە ی کەسانیک دەزانن، کە لە قەلەمی من کەوتوون یا بابەتی وا هەبی کە لە نووسینەکی من دا رەنگی نەدابیتەوێ یا بە هەلە رەنگی دابیتەوێ، با ئاگادارم بکەنەوێ؛ ئەوێ ئەرکی هەموو لایەکە، چ ئەوانە ی لایەنگری ریکخراوەکە بوون و چ کەسانی تر. ئەم شەهیدانە گیانیان لە رینگای خەلکدا بەخت کرد، حەق وایە خەلکیش لە بیریان نەکەن. وەرچەر خانی سیاسەتی دواتری ریکخراوەکە هیچ پەيوەندییەکی بە کەسایەتی لەخۆبوردو و خزمەتگوزاری ئەو شەهیدانەوێ نییە و حەق وایە نییە ئەم دوو مەسەلە یە تیکەل یە ک بکرین.

ئەوێ لەم باسەدا دی ناوی بەشیک لە شەهیدانی «سازمان چریکهای فدائی خلق» و دواتر، «سازمان فدائیان خلق - اکثریت» لە ناوچە ی بۆکانە. بەشیک لەو شەهیدانە، وا هەیه لە دابەش بوونی ریکخراوەکە بەسەر «اکثریت» و «اقلیت» دا، سەر بە «اقلیت» بووین، بەلام من خۆم لەگەل ئەکسەرییەت بووم و ئاگادارییەکی ئەوتۆم لە کاری ئەقەلییەت نییە، ئامانجیشم ئەوێ نییە شەهیدی یەکیان بدزم و ببەم بۆ لایەکە ی تر! زانیارییەکەم هەر ئەوێ نەدە بر دەکا.

یادی ئەوان و هەموو گیان بەخت کردوانی رینگای رزگاری زەحمەتکیشان لە کوردستان بەخیر بی!

پیش دەسپیکی ناوکان دەمەوێ بەشیک لە شیعی ریکی خۆم بنووسمەوێ، کە سالی ۱۹۸۷، کاتی لە خۆشخانە یەکی لەندن کەوتبووم گوتوومە. لەم شیعی رەدا

يادىم كىردۈۋە لە چەند كەس لە گيان بەخت كىردۈۋانى فېدايى و ھەلسوۋاپوان و ھەرۈھە بەشىك لە كارى كۆمەلايەتى و سىياسىي ھاۋپىيانى فېدايى لە سەروھەدى شۆپشى ۱۹۷۹ى گەلانى ئىراندا لە بۆكان. شىئەرەكە دوورودرىژە و لە ھەندىك شوپىندا تەنزىكى نەرمىشى ئاۋىتە كراۋە. من پىۋى شىئەرەكەم لە ھاۋپىيەكى پىشۋى رېكخراۋەكەيە، بەلام ناۋىم نەھىناۋە و بەناۋى خوازراۋەى «عەباس» ھەۋە ناۋىم بىردۈۋە كىردۈۋە. لەبەر ھۆكارى ئاسايش و ھاتنى ناۋى خەلكانى زۆر، ھىشتا سەرجمى شىئەرەكە بلاۋنە كراۋەتەۋە و ئەۋە يەكەم جارە كە بەشىكى بلاۋ دەكەمەۋە:

چلۇنە كەيفە كەت عەبباسە پىرە؟
ھەرا و بىننە ۋىبەرەى دۋىتت لە بىرە؟
لەبىرتە «سەرخورپىنك» و «حەۋزە گەۋرە»؟
لەبىرتە چۆن لە يەك كۆبۋىن بەدەۋرە؟
لەبىرتە بارودۇخى ئەۋ زەمانە؟
ھەرا و بىننە ۋىبەرەى ئەۋ سەردەمانە؟
لەبىرتە پۆژ لە شار و شەۋ لە دى بوۋىن؟
لە ھەركۋى گۆلمەزىك بوۋاپە لەۋى بوۋىن
لەبىرت ماۋە بەزم ۋەرەزمى شارى؟
سوخەنرانى لەسەر يەك دانە گارى!
ۋەبىرت دىنەۋە «شۋوپراى مەھللات»؟
چلۇن رىكتندە خستىن كات و بى كات!
«خىبابانى سەقر»، لاي «حەۋزە گەۋرە»
«قەلا» و «قوللە» و «كەمەربەندى» بەدەۋرە
لە «پشت خەندەك» ھەتا «پردى مىراۋا»
لە «بەربەردان» ھەۋە تا «كۆپىناۋا»
پەنا و دالدى ھەموۋ لايەك بوۋ «شۋوپرا»

هه‌موو کاری خه‌لک به‌و هه‌لده‌سووپرا...
 زراویان چووبوو زومپه‌ی تاجری شار
 له شووپرای خاوه‌نی ئەو چه‌شنه ئەفکار
 به‌لام جومله‌ی فه‌قیران و هه‌ژاران
 هه‌موو پرووت وپه‌جال و ده‌رده‌داران
 به‌سه‌ربه‌رزی له‌ریزی پاده‌وه‌ستان
 چ‌وه‌ستانی، بلی‌یه‌کیارچه‌هه‌ستان!
 گوشاری زۆر خراسه‌رسانی شووپرا
 به‌لام شووره‌ی خه‌لک بوو دانه‌شووپرا!
 له‌بیرته‌ئیعیتسابی کووره‌خانه؟
 کریکارانی چه‌ند قه‌ننادیخانه؟
 کریکاری هه‌مام و شیرکه‌تی نه‌وت
 چلۆن مافی په‌وای خۆیان وه‌ده‌ست که‌وت
 ته‌نانه‌ت بو‌ کریکارانی بی‌کار
 «حه‌قی بی‌کاری» دانرا بو‌یه‌که‌م جار...
 ئەوانه‌هیممه‌تی تاقه‌که‌سیک نین
 وه‌یا خود‌حیکمه‌تی فریادپه‌سیک نین
 به‌روبووی په‌نجی چینیکی هه‌ژارن
 نه‌تیجه‌ی ده‌ردی خه‌لکی ده‌رده‌دارن
 چه‌ها‌عاره‌ق له‌رییان‌دا پزاهه!
 چ‌خوینهایه‌ک له‌پیناویان دراوه!
 «په‌شید» و «یوسف» و «وه‌ستا‌عومه‌ر» مان
 له‌ریی چی‌دا کرانه‌قۆچی قوربان؟
 وه‌یاخوینی «ته‌ها» و «یه‌عقووب» و «مینه»
 له‌سه‌رچی سووری کرد ئەم سه‌رزه‌مینه؟

دهبا کویر بم! ئەمن زیندووی له سەر خاک
ئەوانیش دەستەچیلە ی گۆل بە سەرپاک...

له درێژە ی بابەتە کەدا، به یارمه تیی ئەو زانیاریانی و له چه ند دۆست و براده ری
دلسۆزم وەرگرتوون، کورته یه ک له ژیا نی شه هیدانی ریکخراوی فیدائیانی خه لق
له بۆکان و ناوچه ی ده وروبهری دهنوسم و سپاسی هه موو لایه کیان ده که م.
ده شزانی به بی یارمه تیی ئەوان نه بیره وهری من ئەوهنده ی بر ده کرد و نه به گشتی
ئەو زانیاریانە م هه بوو که باسه که ی پێ برا زینمه وه. نووسراوه ی هاو پیمان له
ئێو دوو که وانۆ که «دا داناوه بۆ ئەوه ی له قسه و بۆچوونه کانی من جیاواز بن و
سه ره خۆیی بیرو پای هاو پیمان پاریزراو بی.

سپاسی زۆرم ئاراسته ی کهس و کاری شه هیدان به تایبه ت ئەم زاتانه ی خواره وه
ده که م که به ده نگمه وه هاتن و سه ره پای تال و سویری وه بیره نانه وه ی رووداوی
دلته زینی ئیعدامی برا و کهس و کار، زانیاری زۆریان سه باره ت به شه هیده کان بۆ
ناردم:

- خاتوو گه وه ره فه یزی، خوشکی نه مر سه یفوللا فه یزی

- پێزدار ئەمیر شیرخانی، برای نه مر مینه ی شیرخانی

- پێزدار جه عفر مه ردانبه گی، برای نه مر عه زیز مه ردانبه گی

- پێزدار نادر فه تخی، پوورزای نه مر عه زیز مه ردانبه گی

هه روه ها سپاسی خۆم ئاراسته ی ئەم به پێزانه ده که م که له راستی دا ئەم باسانه
له سه ره بنه مای زانیاری ئەوان گه لاله و ئاماده کراون: برایانی خۆشه ویستم ره حیم
به هرامزاده، جه عفر رۆسته می، عومه ره حه میدی، محه ممه د حه میدی، د. کامران
ئەمین ئاوه و چه ند هاو پێیه کی دیکه.

بۆ روون بوونه وه ی هه ندیک لایه نی کاره کان به تایبه ت گیرانی هاو پیمان مینه ی
شیرخانی، جه واد و سه عید، به چاوپێکه وتنی راسته وخۆ یا به ته له فۆن زانیاریم له
هه شت کهس له بهر پرسانی ئەو ده می ریکخراوی ئەکسه ربیه ت له کوردستان و

تاران وەرگرت، که به پیویستی دهزانم بیئوهی ناویان رابگهیهنم لیره‌دا سپاسی زۆری خۆمیان ئاراسته بکه‌م. من سه‌ره‌تا کاره‌که‌م گه‌لێک سووک و هاسان گرتبوو، به‌لام دواتر لِق و پۆپی زۆری لِق بۆوه و هه‌ندیک پرسیارم وروژاند که وه‌لام‌دانه‌وه‌ی ته‌واویان لیره‌دا گونجاو نابێ، به‌لام دلنایام دواتر شوینیان ده‌گیری و له‌ بیده‌نگی‌دا گوم نابن.

من به‌و یادداشتانه‌ نه‌مویستوه‌ قاره‌مان‌په‌روه‌ری و قاره‌مان‌سازی بکه‌م، ئە‌گه‌ر له‌ نووسراوه‌که‌دا که‌لک له‌ هه‌ندیک وشه‌ و سیفه‌تی قالبی وه‌رگیرایی، له‌ بنه‌مای ریز و ئیحتیراممه‌وه‌ بۆ ئه‌و گیان‌به‌خت‌کردووانه‌ی ریگی‌ای به‌خته‌وه‌ریی زه‌حمه‌تکیشان سه‌ری هه‌لداوه‌ و یاریم به‌ وشه‌ی قابغی و بی‌نیوه‌رۆک نه‌کردوه‌. من له‌ قوولایی دل‌مه‌وه‌ ئه‌م که‌سانه‌ به‌ سه‌ربازانی ونی شو‌رشی چینایه‌تی و خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ پیناوه‌ سه‌روه‌ری، یه‌کسانی و دادپه‌روه‌ریی کۆمه‌لایه‌تی ده‌زانم، ریزلی‌گرتنیشیان له‌و بنه‌مایه‌ سه‌ره‌ه‌لده‌دا. یادی ئه‌و قاره‌مانانه‌ وه‌ک له‌ دلی من‌دا زیندووه‌ له‌ سه‌ر رووپه‌ری میژووش زیندوو بێ! پیویست به‌ گوتنه‌ که‌ هه‌ندیک له‌و شه‌هیدانه‌ی وا له‌ خواره‌وه‌ ناویان دێ، پینش ئینشیعاب و دووفاقه‌ بوونی ریکخراوه‌که‌ شه‌هید بوون و وا هه‌یه‌ بۆ نمونه‌، ئە‌قه‌لییه‌ت یا لقه‌کانی دیکه‌ی سه‌ر به‌ بزوتنه‌وه‌ی فیداییش ناویان له‌ بلاو‌کراوه‌ی خۆیان‌دا به‌پین. من ئه‌وه‌ به‌ کاریکی ره‌وا ده‌زانم و لام وایه‌ ئه‌وان رۆله‌ی گه‌لن نه‌ک ملک و مالی که‌سیک و لِق و فه‌رعیک! هه‌موو ریکخراوه‌کانی نیو بزوتنه‌وه‌ی فیداییان و نه‌ک هه‌ر ئه‌وان، هه‌موو کۆمه‌لانی گه‌ل ده‌توانن شانازییان پیوه‌بکه‌ن.

۱. هاو‌رپی یوسف کیشی‌زاده (ره‌فیق حه‌سه‌ن)

یه‌که‌م به‌رپرسی ریکخراوی چریکه‌ فیداییه‌کانی گه‌ل له‌ بۆکان و یه‌ک له‌ یه‌که‌م شه‌هیده‌کانمان بوو. سالانیکی زۆر له‌ زیندانی شادا مابۆوه. سه‌ری له‌ نیو کتیب‌دا بوو و شاره‌زایی تیئوریکی زۆر بوو. له‌ ماوه‌ی به‌رپرسایه‌تی ریکخراوه‌که‌ له‌ بۆکان هه‌ندیک کۆرسی تیئوریکی بۆ لایه‌نگران و خه‌لکی دیکه‌ دانا و به‌وه‌ زۆر دل‌په‌نج بوو که‌ سه‌انیکی زۆر ئاماده‌ نه‌بوون؛ من وه‌ک گوینگر و قوتابی به‌شداریی کۆرسه‌کانم

ده‌کرد. له‌کاری ریک‌خراوه‌یی‌دا‌گه‌لنک‌جیددی‌و‌ورد‌بوو‌و‌له‌سه‌قامگیربوونی‌ده‌فته‌ری‌بوکان‌دا‌ده‌وری‌گرنگی‌بینی،‌هر‌له‌سه‌رده‌می‌ئو‌و‌کاک‌مینه‌ی‌شیرخانی‌دا‌کومیت‌هی‌جیاجیا‌بو‌به‌ریوه‌بردنی‌ئو‌رکه‌کان‌پیکهاتن،‌لایه‌نگران‌هان‌ده‌دران‌کتیب‌بخویننه‌وه،‌هه‌ولی‌په‌یوه‌ندی‌گرتن‌له‌گه‌ل‌ریک‌خراوه‌سیاسییه‌کانی‌دیکه‌ده‌درا‌و‌هاورپی‌حه‌سه‌ن‌له‌هیدایه‌تی‌ئو‌کارانه‌دا‌ده‌وری‌سه‌ره‌کیی‌ده‌بینی.‌ئه‌زم‌و‌ریک‌و‌پیکیی‌کاروباری‌ریک‌خراوه‌یی‌و‌ئو‌هی‌پیی‌ده‌گوترا «انضباط‌تشکیلاتی»‌لای‌ئو‌گه‌لنک‌گرنگ‌بوو.‌به‌داخه‌وه‌به‌رپر‌سایه‌تییه‌که‌ی‌له‌ده‌فته‌ری‌بوکان‌گه‌لنک‌که‌م‌ماوه‌بوو‌و‌دوای‌چه‌ند‌مانگیک،‌به‌ئه‌نجامیکی‌تراژیک‌کو‌تایی‌پنهات.

له‌هیرشی‌یه‌که‌می‌پاسداران‌بو‌سه‌ر‌شاری‌سه‌قز‌له‌مانگی‌خه‌رمانانی‌دا،‌۱۳۵۸‌دا،‌هاورپی‌له‌گه‌ل‌تیمیکی‌فیدائییان‌که‌پیکهاتبوو‌له‌هاورپییان‌یه‌عقوب‌ته‌قدیری‌(ره‌فقیق‌ئه‌میر)،‌عه‌زیزی‌مه‌ردانه‌گی،‌ره‌شید‌ئاهه‌نگه‌ری،‌عه‌بدو‌للا‌فه‌یزو‌للا‌به‌گی‌و‌هاورپیه‌کی‌دیکه،‌چوونه‌یارمه‌تی‌دانی‌خه‌لکی‌سه‌قز‌بو‌به‌رگری‌کردن‌له‌هیرشی‌پاسدار‌بو‌سه‌ر‌شاره‌که،‌هر‌له‌ویش‌له‌گه‌ل‌چه‌ند‌که‌سی‌دیکه‌ی‌وه‌ک‌شه‌هید‌ئو‌بوو‌به‌کری‌حه‌میدی‌دا،‌له‌به‌ره‌ره‌کانی‌له‌گه‌ل‌پاسداره‌کان‌شه‌هید‌کران‌یا‌گیران‌و‌خه‌لخالیی‌جه‌للاد‌ئیعدامی‌کردن.‌ته‌رمی‌ئو‌یش‌وه‌ک‌زوربه‌ی‌ئو‌که‌سانه،‌هیترا‌یه‌وه‌بوکان‌و‌له‌قه‌برستانی‌شاره‌که‌نیژرا.‌خه‌لخالیی‌له‌وه‌سه‌فه‌ره‌ی‌سه‌قزی‌دا،‌۲۰‌یا‌۲۲‌که‌سی‌ئیعدام‌کرد‌که‌هاورپی‌حه‌سه‌ن‌یه‌ک‌له‌وان‌بوو.‌شه‌لاتیکی‌پاسدار‌به‌ناوی‌حوسین‌بروو‌جیردی‌که‌له‌وه‌سه‌فه‌ره‌دا‌له‌گه‌ل‌خه‌لخالیی‌بووه‌له‌باسی‌جینایه‌ته‌کانی‌خه‌لخالیی‌دا‌ئامازه‌به‌و‌ئیعدامانه‌ش‌ده‌کا.

هاورپی‌حه‌سه‌ن‌به‌ئه‌سل‌خه‌لکی‌شاری «مشکین‌شه‌هر»‌ی‌ئازهر‌بایجان‌بوو،‌دایک‌و‌باوکی‌دواتر‌ده‌هاتنه‌بوکان‌و‌سه‌ری‌گلکوکه‌یان‌ده‌دا.‌هاورپییانی‌بوکانی‌له‌گه‌لیان‌ده‌چوونه‌سه‌رقه‌بران‌و‌منیش‌جاریک‌له‌خزمه‌تیان‌دا‌بووم.

«هاورپی‌حه‌سه‌ن»‌ی‌خه‌لکی‌شاری‌مشکین‌شه‌هری‌ئازهر‌بایجان،‌قوتابخانه‌ی‌سه‌ره‌تایی‌و‌ناوه‌ندیی‌هر‌له‌وه‌شاره‌ته‌واو‌کردبوو‌و‌دوای‌وه‌رگرتنی‌دیپلوم‌له‌زانستگای‌تاران‌له «دانشکده‌فنی - رشته‌راه‌و‌ساختمان»‌به‌خویندکار‌وه‌رگیرابوو.

له سهرهتای په نجاکان دا له گه‌ل فیدائییه‌کان که وتبوو. هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و بیروباوهره‌ش خرابووه به‌ندیخانه. له زیندانی «ئیفین» مه‌سئوولی «به‌ند»ی سیاسی بوو. هه‌ر له‌و زیندانه ناسناوی «یوسف ئاپۆلۆ» پین‌به‌خشرابوو. «ئاپۆلۆ» ناوی نه‌وعیک ده‌زگای ئه‌شکه‌نجه‌یه که بازجووه‌کانی ساواکی شا له‌ دژی به‌ندکراوه‌ سیاسییه‌کان به‌ کاریان ده‌هینا بۆ ئه‌وه‌ی ئیقراریان پین‌بکه‌ن. گوایه، که‌م که‌س توانیویه‌تی به‌سه‌ر ئه‌م ئه‌شکه‌نجه‌یه‌دا زال بێ و هاوڕی حه‌سه‌ن یه‌کێ له‌وانه‌ بووه. زور له‌ پۆله‌ قاره‌مان و به‌نرخه‌کانی گه‌له‌که‌مان له‌ زیندان و له‌ ده‌ره‌وه‌ی زیندان له‌ نزیکه‌وه‌ ئه‌م هاوڕییه‌یان ده‌ناسی و یه‌ک له‌وانه، هاوڕی نه‌مر و پۆله‌ی گه‌وره‌ی گه‌له‌که‌مان دوکتۆر جه‌عفهری شه‌فیعی بوو که‌ دوا‌ییش له‌ بۆکان دۆستایه‌تیان له‌گه‌ل یه‌کتر زور گه‌رم بوو.»

۲. هاوڕی یه‌عقوب ته‌قدیری قزله‌مه‌یدان (ره‌فیق ئه‌میر)

ره‌فیق ئه‌میر خه‌لکی ته‌وریز و له‌ هاوڕیانی فیدایی بوو که‌ له‌ فه‌له‌ستین ده‌وره‌ی راهاتنی بینییوو. ئه‌ویش له‌گه‌ل ره‌فیق حه‌سه‌ن هه‌ر له‌ سهره‌تای دامه‌زرانی ریکخراوه‌که‌دا هاتبووه بۆکان و له‌وێ به‌رپرسی کاروباری سپایی بوو. هه‌لس‌وکه‌وت و ئینزیباتی ریکخراوه‌یی ئه‌میر بۆ ئیمه‌ جیگه‌ی ده‌رس‌وه‌رگرتن بوو. به‌داخه‌وه‌ ماوه‌ی مانه‌وه‌ و کارکردنی ئه‌میر له‌ ده‌فته‌ری بۆکان که‌م‌خایه‌ن بوو و گه‌یشته‌ هه‌مان ئه‌نجامی تراژیک که‌ له‌ باسی هاوڕی حه‌سه‌ن‌دا گوترا.

له‌ مانگی شه‌ه‌ریوری ۱۳۵۸ له‌گه‌ل تیمی یارمه‌تیده‌رانی فیدایی پیکهاتوو له‌ خۆی و هاوڕیانی یوسف کیشی‌زاده، عه‌زیز مه‌ردانه‌گی، ره‌شید ئاهه‌نگه‌ری، عه‌بدوللا فه‌یزوللا به‌گی و هاوڕییه‌کی دیکه، چوون بۆ یارمه‌تی‌دانی خه‌لکی سه‌قز دژ به‌ هیرشی پاسداران و له‌وێ که‌وتنه‌ بۆسه‌ی پاسدارانی خومه‌ینییه‌وه‌ و شه‌هیدکران یا چه‌ند پوژ دواتر به‌ حوکمی خه‌لخالیی جه‌للاد تیره‌باران کران. یه‌عقوب له‌ یه‌که‌م هه‌نگاوه‌کانی چوونه‌ نیوشاری سه‌قزدا له‌ ده‌روازه‌ی بۆکان که‌وته‌ بۆسه‌ی پاسدارانی خومه‌ینییه‌وه‌ و به‌ گولله‌ی ئه‌وان شه‌هید کرا.

باوکی ره‌فیق یه‌عقوب مرو‌فیکی مه‌زن و دۆستی کورد بوو. له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی

جه ماوه ری فیدائییان له ته ورئیز، یادی شه هیدانی کوردستانی کرده وه و وهک شه هیدیکی شاری بۆکانی ناوی هیتنا.

۳. هاوری رهشید ئاههنگه ری

من خۆم زانیارییه کی ئه وتۆم له ژبانی هاوری کوچ کردوو نییه. ته نیا ئه وه ندهم له بیره که ماوه یهک دوا ی شه هید بوونی هاوری که مان له گه ل دوو که سی دیکه له به پرسانی دهفته ری بۆکان بۆ سه ره خوشی له بنه ماله ی به ریزیان چووین بۆ گوندی قه ره گوین، شه ویک له مالی باوکی شه هید رهشید میوان بووین و قورسای باری له دهس چوونی پۆله یه کی وا هه لکه وتوو مان له نیو کهس و کاری شه هیددا به باشی ههست پیکرد.

رهشید له وه گونده دا گه وه ببوو که «مام حه بیب قه ره گوینی» له ژیر که پر و ساباته که ی چپای «حاجی کیمی» میوانداری شو ر شگیزانی وهک شه ریفزاده و مه لا ئاواره و موعینییه کانی کردبوو، هه ر بۆیه ش، په یوهست بوونی ئه و به بزوتنه وه ی فیدایی نه سه مه ره بوو و نه به هه لکه وت پووی دابوو. چ که رده ن که ماوه ی خه باتی که م خایه ن بوو، هه ر زوو شه هید کرا و نه گه یشته قو ناغی له دایک بوونی ئه ستیره یه کی دیکه له ئاسمانی شو رشی گه لی چه وسا وه ی کورد، دهنه رهشید پاله وانی ئه م گۆره پانه بوو.

«هاوری شه هید رهشیدی ئاههنگه ری خه لکی گوندی قه ره گوین له بنه ماله یه کی جووتیری زهحمه تکیش هاتبووه دنیا. کاتی خومه نی فتوای جهادی بۆ سه ر کوردستان ئیعلام کرد و ئه رته ش و سپای حکومه تی ئیسلامی هیرشیان هیتنا یه سه ر کوردستان، ئه م هاورییه له گه ل چه ند هاورییه کی دیکه [ی فیدایی]، بۆ به رگری له شاری سه قز ره وانه ی ئه و شاره کرا، هاوریکنان بریتی بوون له: یه عقووبی ته قدیری (ئه میر)، یوسف کیشی زاده (حه سه ن)، رهشیدی ئاههنگه ری، عه زیزی مه ردا نه گی و هاورییه کی دیکه. هاورییان رهشید ئاههنگه ری و ئه میر له شه ر و پیکدادانا شه هید کرابوون. هیتتا بوومه لیل بوو که پیشمه رگه ی کومه له گه رابوونه وه بۆکان و ئه و هه واله دلته زینه یان بۆ هیتاین. ئه و ده م مه قه ری کومه له

لە پەنا دەفتەرى ئىمە بوو.»

۴. ھاوړى عومەرى سالى (وہستا عومەرى بەننا)

«ھاوړى وەستا عومەرى بەننا لە بنەمالەيەكى زەحمەتكيش لە شارى بۇكان ھاتبووہ دونيا. باوكى وەستا عومەر، واتە كاك عەولا زەحمەتكيشىكى زۆر تەنگدەست و بىئەنوا بوو و لە قەپانى قاسمئانغا كۆل كيشى دەكرد. ئەگەرچى ژيانىكى زۆر تال و نالەبارى ھەبوو، بەلام سەرەراى ئەو ھەش، پياويكى زۆر ڕووخۆش بوو و لەنيو ھاوقەتارەكانيشى دا جيگاي متمانە و ڕوا بوو و زۆر حورمەتيان دەگرت. ھاوړى وەستا عومەر ھاوړىيەكى زۆر نزيكى من بوو و لە ھەرپەتى منداليیەوہ لە قوتابخانە لە پۆليکدا بووين. بەداخەوہ دەستەنگى و گوزەرانى ناخۆشى مالى ئەوان ئىجازەى پىنەدا لە قوتابخانە دەوام بکا و بەناچار بۆ پەيدا کردنى نان و يارمەتىدانى باوكى ھەژارى، ھەر لە سەرەتاي منداليیەوہ ڕوى کردە مەيدانى كار و زەحمەت. لای وەستا محەممەدى ميعمارى بوو بە شاگرد بەننا و دواى چەند سالى بەھۆى زيرەكى و توانايى زەينىيەوہ، زۆر زوو توانى بىي بە بەننا و لەم بوارەدا شارەزايىيەكى زۆرى پەيدا کردبوو.

دۆستايەتى ئىمە لە سەرەتاي شۆرش و بەتايبەت دواى شۆرشى سالى ۵۷ ھەتا دەھات پتەوتر دەبوو. شەھيد عومەر يەك لەو كەسانە بوو، كە تيبينى سياسىي تەواوى ھەبوو و چون بۆخۆى لە ئۆردووكاى كار و زەحمەتدا پىنگەيشتبوو، دەيزانى چى دەلى و لەكوئ قسە دەكا. دواى شۆرشى سالى ۵۷ كە لە بۇكان دەفتەرى ڕيخراوى فيدايى كرايەوہ، سەردانى دەفتەرى دەكرد و زۆرىشى پىخوش بوو چەك ھەلبگرئ، بەلام ئىمە پىمان گوت چاترە لەسەر كاروبارى خۆى بەردەوام بى و لە جيگاي سروشتي خۆى دا بمىنيتەوہ.

لە كۆتايى ھاوينى سالى ۵۸دا كە پيشمەرگەكانى فيدايى لەگەل پيشمەرگەكانى حدكا و كۆمەلە بۆ ئازادکردنەوہى شارى بۇكان ھيرشيان ھىنايە سەر شارى، وەستا عومەرىش وەك چالاكىكى نيو شار ھات بەفرياي پيشمەرگەى فيدايىيەوہ و ھەر لەسەر پردى ميراواوہ تا گەرەكى سامبەگى و لەويوہ كە بەرەو ھەمامەكەى حاجى

ئەخمەدەشاخە داكشايىن، عومەر وەكوو چاوساخىكى باش پىي نىشان دەداين و دىواربەدىوار و قوژىن بەقوژىن لەگەلمان بوو تا مزگەوتەكەى حاجى عەبدولكەرىم. بىريار وابوو لەويو بە «گەرەكى ئازارشى» دا بەرەو گەرەكى سەرچوگە و دوايىش بەسەر مالە كۆنەكانى نەمر حاجى قاسمى كەرىمى و حەمامى كۆنەدا بچىنە سەر حەوزى بۆكان، كە لەناكاو وەستا عومەر پەنگى بە پووە نەما. لىم پرسى ئەو چىيە، عومەر بۆ وا بىن تاقەتى؟ جوابى پىنەدرايەو. گوللەى نامرۇقىكى جاش دللى گەرمى وەستا عومەرى لە لىدان خست.

بە ھەر جۆرىك بوو، بردمانە نىو ژوورى حەوزەكەى پەناى مزگەوت و زۆرى پىنەچوو، بەھۆى قورسى برىنەكەى، مالاوايى لى كرىدىن. يادى زىندوو و پوچى شاد بى. خەلكى كۆلانەكە پۆل پۆل لىمان كۆدەبوونەو و ورەيان بەرز دەكرىنەو، پىمان راگەيانندن ئەو شەھىدى خۆتانە، حەق وايە بە رىز و ئىحترامى تايبەتەو بە خاكى بسپىرن... دواى ئەوەى شار كەوتەو دەست پىشمەرگە، چووينە خزمەت بىنەمالەكەيان.»

۵. ھاوپى عەبدوللا فەيزوللا بەگى

ھاوپى نەمر كاك عەبدوللا فەيزوللا بەگىش يەك لەو كەسانە بوو كە ھاوينى سالى ۱۹۷۹ / ۱۳۵۸، لە شەرى سەقز شەھىد كرا. ئەم چەند دىرەى خوارەو كە برادەرىك سەبارەت بە شەھىد عەبدوللا نووسىويەتى ھەموو ئەو زانىارىيانەن وا لىرە لە دوورەولاتى دەستم كەوتووە: «كورى سالەخان بوو؛ باوكى زور ھەزار بوو. لە بۆكان تابلوى سادەى دەكىشاو و بە خەلكى دەفرۆشت، ھەتا بلى ئىنسانىكى بەفەرھەنگ و بەئەدب بوو.»

۶. ھاوپى عەزىز مەردان بەگى

ھاوپى عەزىز لە بۆكان مامۇستاي قوتابخانە و لايەنگرى فىدائىيان بوو. لەگەل تىمى يارىدەدەرى فىدائىيان چوو بۆ شارى سەقز. لە دەروازەى شار پووبەرووى پاسدارى ئىرانى بوونەو و دەست و شانى بە گولە برىندار كران؛ دواى ئەم پووداوە ماوەى چەند سالىك زياتر نەژيا و لە ئەنجامدا بوو بە شەھىدى گيان بەختى

گه له که ی.

«هاورپی نه مر عه زیزی مهردانبه گی له م شه په ده [شه ری سه قز، هاوینی سالی ۱۳۵۸ / ۱۹۷۹] باسکی به گولله ی شه ستیر بریندار ده بی، به لام به ده ست دوژمن ناکه وی و به برینداری ده یه یه نه وه شاری بۆکان و دواتریش بۆ مو عالیجه له لایه ن ریکخراوی فیدائیه وه ده یه یه نه شاره کانی تر و ولاتیکی ئورووپاییش. ناوبراو هه ر له سه ر ئه م برینه قورسه که ناته بایی خستبووه سه ر جه سه تی، واته ناله باریی هات و چۆی خوین له نیوان دل و ده ستی دا پیکهاتبوو، سه ری نایه وه و به جی هیشتین.»

ئه وه ش کورته یه که له ژیان و کاره ساتی بریندار بوون و کۆچی دوایی کردنی کاک عه زیزی نه مر له زمان کاک جه عفه ر مهردانبه گی برای و کاک نادر فه تحی پوورزایه وه:

«به ده ست پیکردنی شه ری سی مانگه له سه ر فتوای جیهاد له لایه ن خومه یه نییه وه بۆ سه ر کوردستان، سازمانی چریکه فیدائیه کانی خه لکی ئیران بوو به هاوبه شی شه ره که. له هاوینی سالی ۱۳۵۸ دا شه ر به گه رمی له نیو شاری سه قز له گه ران دا بوو. له یه کیک له وه شه رانه دا، که به داخه وه له سه ر زه یه ن نییه چ پوژیک بوو، به لام له ده ور و به ری سه عات ۱۲ ی شه و تیمیکی سازمان که بریتی بوون له ره فیه ق حه سه ن [یوسف کیشی زاده]، ره فیه ئه میر [یه عقوب ته قدیری]. کاک ره شیدی ئاهه نگه ری و هاورپییه کی تر، له سه ر ئه رکی سازمان به ماشینی ره وان شاد کاک عه زیز به ره و شاری سه قز وه ری که وتن.

هات و چۆیه کی زور له به یه نی بۆکان و سه قز دا هه بوو، هه ر له وه هات و چۆیانه دا خه به ره کان ئال و گوڤ ده کران. ماوه ی دوو سه عاتیکی پیچووبوو، که خه به ر هات تیمه که ی سازمان له ده روازه ی شاری سه قز که وتوته ناو که مینی کوت و پری پاسداره کانی خومه یه نییه وه و هه ر پینچ که سه که یان کوژراون. ئه م هه واله وه ک هه مو هه واله کانی تری ئه وکات له نیو شاردا بلا بووه و خه لکیکی زور له به رده م مه قه ری سازمان کۆبوونه وه.

من و براکانیشم که هه ر له شه ویوه و دوای رویشتنی کاک عه زیز له گه ل تیمه که، له ده ور و به ری مه قه ری سازمان له هات و چۆدا بووین، ئه و خه به ره مان پیگه یشت و

بۆ ئاگاداری زیاتر و خه بهری راستی ئه و رووداوه چووین بۆ نیو مه قه ری سازمان؛ له وی رووبه پرووی ره وانشاد کاک همه ده مین شیرخانی بووینه وه. کاک مینه گوتی خه به ره که یه قین نییه، ئیوه برۆنه وه مالی و ئاگاداری ته له فۆن بن و خۆتان جواب بده نه وه با حاجی که ریم و «کووپه»، تا یه قین بوونی خه به ره که به هیچ نه زانن کاک مینه ش هه ر له زمانی کاک عه زیزه وه به دایکمی ده گوت «کووپه».

شه و درهنگ ببوو، چومه وه مالی و ته له فۆنه که م له لای خوم دانا، درهنگی شه و و ماندوو یه تی له خه وی کردم، له تاریک و روونی به یانی دا به هات و هاواری دایکم و خوشکه کانم وه خه بهر هاتم و یه قینم کرد که خه به ره که ده بی راست بی. هه موومان له هه وشه خرپووینه وه، دایکم هاواری ئه نوهر [ی برام] ده کرد که ماشینه که بیته ده بی بچین بۆ بیمارستان، عه زیز له سه قز بریندار بووه، له و نییه.

سوکنای یه ک به دلم دا هات و له گه ل براکان چاو ییکمان لیک کرد، به لام ئیمه ته و او یه قین نه بووین له راستی خه به ره که، هاوکات له گه ل چوونی ئیمه بۆ نیو بیمارستان، کاک عه زیزمان دیت که له دیوی عمه ل هینایانه دره ی و ئه وانه ی ئاگادارییان لی ده کرد گوتیان که جیی مه ترسی نییه و گولله له دهستی دراوه.

کاتی ک عه زیز هاته وه سه رخۆ، چۆنییه تیی رووداوه که ی گێراوه.

ئه وان به گه یشتنه دره وازه ی شاری سه قز ده که ونه نیو که مینی ده سته یه ک له پاسداران و ته قه ده ست پیده کا. هه ر له یه که م ده سرپێژی کالیبر په نجای پاسداره کان کاک عه زیز بریندار ده بی و گولله له نیوه راستی قۆلی راستی ده دره ی، به شیوه یه ک که ئانیشکی له گه ل گولله که دروا و قۆلی به پارچه ماهیچه یه که وه خۆ راده گری. له تیمه که، سه ی که سیان ده کوژرین [هاورپیان عه بدوللا، ئه میر و ره شید] و یه کیکی دیکه شیان ده گیری [هاورپ هه سه ن]. کاک عه زیز له نیو جوگه له یه ک دا خۆ هه شار دها تا ماوه یه کی پیده چی و به ئه هوه ن بوونه وه ی وه زعه که خۆ ده گه یه نیته سه ر جاده و خه لک ده بیین و ده یه ننه وه بۆکان.

له دوو لاوه هیرش بۆ سه ر بۆکان کرا و کاکه عه زیزمان بۆ مه هاباد راگو یست، چوار روژیک له مه هاباد ماینه وه؛ خه بهر هات بۆ بیمارستان که نه خۆشه کان ده بی

تهر بوو و ئیشی هەر دههات و عاجزتری دهکرد. ناچار به قاچاخی خومان به مه‌هابادا کرد، له‌سه‌ر یارمه‌تی کردنی گه‌لیک خزم و ناسیاو و خه‌لکی به‌شهره‌فی مه‌هاباد، چهند چاوپیکه‌وتنیک له‌گه‌ل دوکتوره‌کان سازکرا و ئه‌وان هاتنه‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره که برینه‌که له‌زووترین کاتدا ده‌بی‌ده‌رمان بکری، له‌به‌روه‌ی مه‌ترسیی برینه‌وه‌ی ده‌ستی هه‌یه. دوا‌ی ئه‌م هه‌مووه‌ده‌ربه‌ده‌رییه‌ ئه‌م خه‌به‌ره له‌ده‌روونی هه‌مووماندا کاری کرد. حال و وه‌زعه‌که‌م به‌ته‌له‌فون به‌باو‌کم را‌گه‌یاند و ئه‌ویش دوا‌ی دوو‌رۆژ هاته‌مه‌هاباد بۆ ته‌گبیرورا‌کردن له‌سه‌ر وه‌زعه‌که.

به‌پیتی ئال‌و‌گۆرینک که له‌سیاسه‌تی ته‌شکیلاتیی سازمانی چریکه‌فیدائیه‌کاندا پیکهاتبوو، ئیتر هه‌یچ ئومیدیک به‌وسازمانه‌نه‌ما‌بوو. بریار هاته‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که یارمه‌تی له‌حیزبی دیموکرات وه‌ربگرین.

نامه‌یه‌کمان له‌لایه‌ن حاجی حسینی فاتحیه‌وه‌پی‌بوو بۆ کاک‌جه‌لیلی گادانی. خزم و ناسیاوی تریش هه‌بوون که هەر کام له‌وان به‌نۆبه‌ی خۆیان ئه‌وپه‌ری یارمه‌تییان سه‌باره‌ت به‌خۆناساندنمان به‌حیزبی دیموکرات پیداین.

ده‌بوو به‌زووترین کات له‌شاری مه‌هاباد هاتباینه‌ده‌ری، هەر له‌و‌رۆژانه‌دا پێشمه‌رگه‌هاتبوونه‌وه‌نیو‌شار و به‌هۆی ته‌قه‌و‌پیکادانی نیو‌شار هه‌موو‌که‌لین و قوژبنه‌کان گیرابوون، پێی‌ده‌رچوونی قاچاخیش نه‌بوو. که‌سانیکی زۆر به‌وپه‌ری له‌خۆبوردویی و ئینسانیه‌ته‌وه‌یارمه‌تییان داین که به‌داخه‌وه‌ناتوانم نیویان بینم، هەر چهند، چهند که‌سیکیان له‌حه‌یاتدا نین، پو‌حیان شاد‌بن، له‌لایه‌ن هه‌موو‌بنه‌ماله‌ی مه‌ردانه‌گه‌یه‌وه‌ریژ و حورمه‌تی خۆمیان پێشکه‌ش ده‌که‌م.

له‌سه‌ر بریاری هه‌موو‌لایه‌ک هاتینه‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره که هەر له‌پێی سه‌رده‌شته‌وه‌به‌شێوه‌یه‌کی ئاسایی ده‌رکه‌وین و ئه‌گه‌ر به‌ریان پێگرتین بلین ده‌چینه‌سه‌ر شای له‌سیاقۆل. من و کاکه‌عه‌زیز و هاو‌پێی هه‌موو‌کاتیکم (کاک‌مه‌نسوور فه‌رپو‌خی) سواری مینی‌بووس بووین به‌ره‌و سه‌رده‌شت. گه‌یشتینه‌بازپه‌سیی ده‌روازه‌ی پێی سه‌رده‌شت، به‌ریان به‌مینی‌بووس گرت و خورپه‌که‌وته‌دلی هه‌موومان، جاشیک هاته‌نیو‌مینی‌بووسه‌که و به‌نیو‌چاوان‌گرژییه‌کی

توندەووە گوتی هەمووتان وەرئە خوارەو، نەمانزانی چۆن هاتینە خوار، نیو مینی بووسەکەیان پشکنی و جەماعەتەکەیان بە سەف کرد. دواى پشکنینی ژوورەووە چوونە سوراغی جەعبەى مینی بووسەکە و داویان کرد کە ساحیب بارەکان هەر کەسەى بى بۆ لای بارى خۆى. پاسدارىک چەند قەدەمىک دوورتر بە تەنگەووە راوەستابوو چاوى لە وەزەکە دەکرد. بە ئیشارەتى دەست گوتیان ئەوانەى باریان نییە بەم لاو. لەو کاتەدا کاکە عەزیز لە نیوان جەماعەتى بى بار و بارداردا مابۆو، من خۆم ئاگام لى نەبوو، بەلام مەنسور ئاواى دەگىرتەو:

ئەو کاتەى کە ببووین بە دوو دەستەى باردار و بى بار، کاکە عەزیز بەنیو هەر دوو دەستەدا پىشاوپى مینی بووسەکەى داو و بە بەر مینی بووسەکەدا لە دەرگای شۆفیرەووە خۆى بەنیو مینی بووسەکەدا کرد، کە هاتینەووە نیو مینی بووسەکە دیتمان کاکە عەزیز لە جى خوی دانىشتوو و مندالىکى لە باوەش دایە، چەند کەسىک کە مابوون، هاتنەووە سەرى و مینی بووس وەرى کەوت.

چارەگە سەعاتىکى پىچوو هیچمان قسەمان نەدەکرد، کاکە عەزیز مندالەکەى هەر لە باوەشى خۆىدا راگرتبوو تاکوو دایکەکەى داواى مندالەکەى کرد و گوتى بمدەووە بام با لەووە زیاتر عەزىتت نەکا! شوکور نەجاتمان بوو و لەو کاتەووە قسە دەستى پىکردەووە و کاکە عەزیز گىراپەووە کە چەندە ترسابوو و لە ترسان سەرى داخستبوو بى ئەوہى چاو لە کەس بکا لەلای شۆفیرەووە خۆى بەنیو مینی بووسەکەدا کردبۆو. هەتا گوندى کیتکە هاتین و مینی بووسەکە لەووە زیاتر نەدەرۆی. بە لەندەرۆویترىک، کە ئەویش هەتا قۆزلوی دەچوو، رۆیشتین و لەوى خۆمان بە قاوہخانەکەدا کرد.

حال و هەواى ئازادى لە گەل هەموو جۆرە بۆنىک لە خۆش و ناخۆش تیکەل ببوو. نەفەسمان بە گەرمى قوت دەدا، سەر و چاومان گەش ببۆو، هات و چۆى ماشین لەو ریتەدا کە هەر بە دەست پىشمەرگەووە بوو، کەم بوو یان ئەگەریش ببوواپە هەر ماشینىک دەهات پر بوو. لای ئیوارە تراکتۆرىک هات، گوتى کە هەتا قاوہخانەکەى زمزیران دەچى، بە تەقەوشەقەى تراکتۆر گەیشتینە زمزیران. کاک عەلى پىشکاری فرۆو جاویکى بە لەزەتى داینى و دواى کىشانى سیگارىک بەزووی هەموومان

خه‌ومان لیکه‌وت؛ ده‌میک بوو که ئا به‌و شیوه‌یه خه‌ومان لئنه‌که‌وت‌بوو!
به‌گه‌رم‌و‌گورپی له‌ میوانخانه‌ی حیزب و‌ه‌ریان‌گرتین. داوای چاوپیکه‌وت‌نمان له‌گه‌ل
کاک جه‌لیلی گادانی کرد. خه‌به‌ریان بۆ هیتاین که کاک جه‌لیل به‌زووی بۆ دیتمان
دی. داوای دوو رۆژ کاک جه‌لیل هات بۆ میوانخانه، ئه‌و نامانه‌ی که پیمان‌بوو
دامانی و‌ راسپارده‌کانیشمان پی‌گوت، جوابی داینه‌وه که داوای بیرورا گورپینه‌وه
له‌گه‌ل هاو‌پیتانی ده‌فته‌ری سیاسی وه‌لامان ده‌داته‌وه، له‌ هه‌مان کاتیش دا‌گوتی
که به‌ سه‌ره‌ستی له‌ میوانخانه‌ ب‌میتینه‌وه، خو‌ عاجز نه‌که‌ین و‌ ئه‌ویش له‌ حه‌ولی به‌
ئه‌نجام گه‌یاندنی داواکه‌مان دا ده‌بی.

داوای دوو هه‌وتوو به‌یانیه‌ک کاک جه‌لیل به‌ خه‌به‌ری خو‌شه‌وه‌هاته‌وه، داوای
کرد که کاک عه‌زیز به‌په‌له‌ خو‌ سازکا، ده‌وروبه‌ری نیوه‌رۆ ده‌چی بۆ به‌غدا. په‌له‌ و
خو‌شی تیکه‌ل ببوو، سه‌عات دووی داوای نیوه‌رۆ هاتن له‌داوای و‌ به‌په‌له‌ سه‌روچاوی
یه‌کترمان ماچ کرد و‌ خواحافیز، خواحافیز!

من و‌ مه‌نسور داگه‌راینه‌وه‌ خواری بۆ لای مه‌نته‌قه‌ی مه‌هاباد که مه‌قه‌ری
یه‌کیه‌تی لاوانی حیزبی دیموکرات له‌وی بوو، ده‌ستمان کرده‌وه به‌ ته‌مریناتی خومان.
هه‌روا مانگیکی پینه‌چووبوو که خه‌به‌ر هات کاکه‌ عه‌زیز گه‌راوه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ له‌
شارۆچکه‌ی «واوان» له‌ مالی کاک حوسین سه‌رده‌شتیه‌، که له‌ خزمه‌کانی خو‌مان
بوو. په‌روشی دیسان ده‌روونی داگرتین.

چووین بۆ دینتی کاکه‌ عه‌زیز له‌ واوان. به‌ بر‌وای کاکه‌ عه‌زیز هه‌موو شتیک ئاماده
بوو بۆ رۆیشتنه‌که‌ی؛ ده‌فته‌ری سیاسی حیزب بر‌یاری خو‌ی دا‌بوو بۆ به‌رپی‌کردنی، هه‌ر
بۆیه‌ش نارده‌بوویان بۆ به‌غدا، به‌لام وا دیار بوو ئه‌و که‌سه‌ی به‌رپرسی پیوندیه‌کانی
ده‌روه‌ له‌ به‌غدا بوو، که‌یفی به‌ کاکه‌ عه‌زیز نه‌هاتوو و‌ چه‌تی خستوته‌ کاره‌که‌یه‌وه‌ و
گوتبووی که ئیمه‌ به‌ ژماره‌یه‌کی دیاری‌کراو ده‌توانین که‌س بۆ ده‌روه‌ بنی‌رین و
ئێستاش سه‌ره‌ناکه‌و‌یته‌ ئیوه، ده‌فته‌ری سیاسی خه‌به‌ری له‌ و‌قه‌ول‌وه‌راره‌ نه‌یه‌.
کاک عه‌زیز هۆی به‌رپی‌نه‌کرانه‌که‌ی له‌وه‌دا نه‌ده‌دی و‌ پی‌ی وابوو له‌به‌روه‌ی که
ئه‌و له‌نیو‌چریکه‌ فیدائیه‌کان دا بریندار بووه، بۆته‌ هۆی به‌رپی‌نه‌کردنی له‌لایه‌ن ئه‌و

به پر سه وه كه ئه و كات له به غدا ده سپرۆیشتوو بوو.

ناهومیدی دهروونی داگرتبوو، نهیده زانی چی بکا، بۆ کوی بچی، ماندوو ببوو، ئیشتی برینه که ی له سه رمای زستان دا گه لیک ئازاری دهدا. زه و قی نه مابوو، زۆری قسه نه ده کرد، ئه گه ر شتیکیشتی ده گوت زیاتر باسی مال و مندالی ده کرد. خه به رمان نارد دایکم و حاجی هاتن، راوته گبیر هاته سه ر ئه وه کاکه عه زیز بۆ لای بۆکان به رنه وه و له وئ چاره یه کی برینه که ی بکه ن.

کاکه عه زیز ئه م جار به ره و بۆکان وه پیکه وت. ئه وه ئاخو جار بوو که کاکه عه زیزمان دیت. خه به رات ده هات که خه ریکی هات و چۆی دوکتوره کانه و له حه ولی چاره یه که دایه بۆ ساپیژ کردنی برینه که ی. دوا ی ماوه یه که ده بی به مامۆستای به شی هونه ریی قوتابخانه کان له بۆکان.

برینی کاکه عه زیز قه ت ساپیژ نه بۆوه، سه روینی ده ستی به ئالقه پیژ و دوولاییه که پیکه وه گری درابوون؛ ئیشتی ئه م برینه هه ر ئیشتی ئازار نه بوو، ئیشتی ئه و برینه له دهروونی کاکه عه زیزدا بوو هه تا ئاخوین کاته کانی ژیا نی ئازاری دا؛ برینی ک بوو که هه یچ کاتیک ساپیژ نه بۆوه.

کاکه عه زیز له زستانی سا لی ۱۹۹۲ [۱۳۷۰/۱۱/۲۵] دا به هۆی گرفتی «ترومپوزه»، که له برینه که یه وه پیکه هاتبوو، فه وتی کرد.

...کاک عه زیز له رۆژی ۱۳۳۱/۶/۲۶ ی هه تاوی [۱۳۵۲/۹/۱۷ ی ز] له بۆکان له دایک بووه، خویندنی سه ره تای و ناوه ندی هه ر له بۆکان ته واو کردوو، بۆ ماوه ی دوو سا ل له گوندی «ورچان» ی مه ریوان «سو پای دانیش» بووه، پاشان بۆته مامۆستای قوتابخانه کانی بۆکان. سا لی ۱۳۶۵ ی هه تاوی بۆته مامۆستای هونه ریی «کانوونی په ره ریشی فکری مندالان و میژمندا لان» ی بۆکان له به شی شانۆ و مووزیک دا. سا لی ۱۳۵۶ دا زه ماوه ندی کردوو، سی کوپ و کچیکی بووه، کچه که ی چه ند مانگی ک پیش ئیستا میژدی کردوو و کوپه کانیشی هاوسه ریان گرتوو. به داخه وه یه که له کوپه کانی به کاره ساتی کاره با گیانی له ده ست داوه.

«کاک عه زیز و ره فیق ئه میر و دوو که سی تر که ناوه کانیانم له بی نه ماوه به

ئوتۇمۇبىلىكى شەخسى بۇ بەشدارى كىردن لە شەرى سەقز لە بۆكانەوہ وەرئ دەكەون. پېش گەيشتنە سەقز توشى چەند كەسىكى ئاشنا دەبن و ئەرخەيانيان دەكەن كە شار بە دەست پېشمەرگەوہىە و جىئى ھىچ مەترسىيەك بۇ ئەوان نىيە. ئەوانىش بە تېرادىويىيەوہ بەرەو ناوہندى شارەكە لى دەخوپن و لەناكاو دەكەونە كەمىنى پاسدارەكانەوہ و بە تىربار دەستىزىيان لى دەكرى. رەفىق ئەمىر و ئەوانى تر شەھىد دەبن و كاك عەزىز كە تەنیا قۇلى برىندار دەبن، خۇى لە جۆگەلەى پەنا شەقامەكەدا دەشارىتەوہ و دواى ئارام بوونەوہى بارودۇخ لەلايەن خەلگەوہ يارمەتى دەدرئ و دەھىنرئتەوہ بۆكان.

تىربارەكە ئىسقانى ئانىشكى وا لەت وكوت كىرەبوو كە نەيدەتوانى دەستى بەرز بكا تەوہ. دواى ماوہىەك لەلايەن سازمانى چرىكە فېدائىيەكانەوہ دەنئردرى بۇ ولاتى ئالمان و لەوئى دوكتۇرەكان پېئى دەلئىن چونكە برىنەكەى زۇر تازەيە، ناكرى دەستەوجى ئانىشكى مەسنووعى بۇ ساز كەن و دەبى ماوہى سى مانگىك راولەستى. ئەوئىش بەو ھىوايەى كە دواى سى مانگى تر دەتوانى بېتەوہ بۇ ئالمان، دەگەپىتەوہ بۇ ئىران و دواى ئال وگۇرپىيەكانى بارودۇخى سىياسى ئىران، بەداخەوہ ئەو ھەلەى بۇ ھەلنەكەوتەوہ.

۷. ھاوړئ رەزا پىرانى

شەھىد رەزا پىرانى خەلكى مەھاباد و ئەندامى بەشى تەبلىغاتى رېكخراوى فېدائىيان بوو. دواى داخرانى ستادى سازمان لە مەھاباد. لە مەقەرئىكى رېكخراوہكە لە گەوركايەتى كارى دەكرد. لە مانگى مېھرى سالى ۵۹دا بە دەست كەسىكى سەر بە حىزبى ديموكرات شەھىد كرا. ھاوړئ بە برىندارى، لەنىو جىبئىكى سازماندا ھىتريەوہ بۆكان، بەلام بەداخەوہ پېش ئەوہى بېگەيەننە نەخۇشخانە، بۇ ھەمىشە چاوى لەسەر يەك دانا. برادەرىك كە ھىتابوويەوہ شارى، دەىگوت تا گەيشتىنە سەر جادەى ئىسفالئىش ھەر زىندوو بوو و بەداخەوہ بەرگەى برىنى گوللە و خوئىن لە بەر پۇيشتنەكەى نەگرت و گىيانى ئەسپارد. رى و رەسمى بەرئ كىردنى تەرمەكەى لە بۆكان بەرپۇئە چوو و تەرمى شەھىد بە ھاوبەشىيە ھەندىك ئەندامى بنەمالەكەيان و

به سروود خویندنه وهی لاوان به پڕی کرا. دواى ناشتنی تهرمه که هی هه ندیک که س وتاریان دا، که یه کیان کاک عومه ری چه میدی و یه کی تریان من بووم، ئە گەر هه له نه که م که سیکیش له لایه ن حیزبی دیموکراته وه وتاری دا، به لام کاره که کرابوو و زیانیکی گه وه له سامانی هه فالانی فیدایی که وتبوو، که به وتار و قسه قه ره بوو نه ده کرایه وه.

کاک رهزا، لاویکی هه لسووراو و بی فیز و زهحه تکیش بوو. ئه رک و کاری به شی «ته بلیغات» ی پیکخواه که ی به ریکوپیکی به رپوه ده برد و له کاره که ی خو ی دا گه لیک شارهزا و جیددی بوو. ئە ندامانی بنه ماله که شی که بۆ به پڕی کردنی تهرمی رهزا هاتبوونه بۆکان، خه لکانیکی خودان ریز و ریکوپیکی بوون. جیگه ی خو یه تی هاو پڕیانی ستادی فیدائییان له مه هاباد و ئە وانه ی وا له نزیکه وه کاریان له گه ل کردبوو، سه بارهت به که سایه تی و چالاکییه کانی بابته تی تیروته سه ل بنووسن. به داخه وه زانیاریی من له سه ر هاو پڕی رهزا هه ر ئە وهنده یه.

پیزدار بیهزاد که ریمی له وه لامنامه یه کدا که بۆ رهخنه گرکی لقی کوردستانی ریکخواوی فیدائیانی نووسیوه و له ۱۸ ی مانگی یه که می سالی ۱۳۸۷ له مالپه ری فارسی «اخبار روز» دا بلاو بوته وه، باسی ئە و ره نجان ه ده کا که دوا ی به سترانی بنکه کانی ئە کسه ریه ت له کوردستان و ئاواره بوونی هاو پڕیانی له شاره کانی تاران و ته وریز تووشی هاتن. له و ی دا ئاماژه یه کیشی به هاو پڕی رهزا کردوو، که بوو به قوربانیی ئە و سیاسه ته نوییه و نووسیویه تی:

«... ئە م هاو پڕیانه له کوردستان نه ک هه ر که وتبوونه ژیر گولله بارانی چه کی رهخنه، به لکوو لیره وه ی پوو به پوو ی رهخنه ی چه کیش ده بوونه وه و جاریک گه یشته ئە و شوینه ی که هاو پڕی له گیان بوردوو رهزا پیرانی تیدا کوژرا...»

۸. هاو پڕی سمکو یه زدان په نا

شو پره لاویکی بالا به رزی به جه رگ و ئازا، له فه یزوللا به گییه کانی روژه لاتی بۆکان بوو. کاتی له ده بیرستانی که مالی بۆکان ده رسم ده گوته وه، بۆ ماوه ی چه ند مانگیک شاگردم بوو. لایه نگری ریکخواوی فیدائییان بوو و له دابه ش بوونی ریکخواه که دا

له گهل ئه قه لیبهت کهوت. ده گوترئ له کاتی گیرانه وهی شاری بۆکان و هاتنه وهی پاسدار و ئه رته شدا ئازایه تیبی زۆری نواندیی، به لام له و سه رده مه دا له گهل ئه قه لیبهت کهوتبو و ده بی ئه وان زانیاری زیاتریان له هه لسه و کهوت و چالاکییه کانی هه بی. به داخه وه من گه لیک که م له ژیان و به سه رهاتی کاک سمکو ده زانم، به لام به خته وه رانه بنه ماله ی به پیزی ریگی شۆرش و خه باتیان به رنه داوه و یادی ئه و زیندوو راده گرن.

۹. هاوړئ سه یفوللا فه یزی

لاویکی ریخراوی لاوانی پیشگام بوو، روح سووک و ئازا و له به ردلان. له یارمه تی دانی خه لکی شاری سه قزدا گیرا و خه لخالئ جه لاد ئیعدامی کرد. بۆ ئاگاداری له ژیان و کاره ساتی کوژرانه که ی په یوه ندیم به خاتوو گه وه ره فه یزی خوشکی شه هید سه یفوللا وه گرت و تکای زانیاریم لی کرد. به پیخوشییه وه گه وه رخانم به ره و پیری پیشنیاره که م هات و ره شنووسی یادداشتیکی بۆ ناردم که به زمانی ئینگلیزی بۆ ریخراوه یه کی مافی مرۆفی ئاماده کردبوو. ئه وه ی له خواره وه دی وهرگیراوی هه لبژارده یه کی ئه و یادداشته ن. سپاسی زۆری گه وه رخانمیش ده که م:

«... شه ری نیوان پیشمه رگه و کوماری ئیسلامی له مانگی ئوگوستی ۱۹۷۹ دا له شاری سه قز سه ری هه لدا و له ئه نجامدا خه لکانیکی زۆر گیران و ئیعدام کران. براهه م «سه یفوللا» له و که سانه دا بوو که به لایه نگری کردنی ئوپوزیسیون تاوانبار کرا. سه یفوللا، که له سالی ۱۹۶۴ له دایک ببوو، ته مهنی ته نیا ۱۶ سالان بوو که خواره مه نی و ده رمانی بۆ پیشمه رگه کو ده کرده وه و بۆی ده بردنه به ره ی شه ر. له ماوه ی ئه و هه لسووپانه و له کاتیکدا خواره مه نی ده برد بۆ پیشمه رگه، له لایه ن پاسدار و به سیجییه کانه وه گه مارۆ ده درئ. به هیزی زه وینی و هه وایی ته قه له و له هاوړیکانی ده که ن. گولله وه باسکی ده که وئ، پاشان بی به زه یی یانه ماوه ی چه ند مایلیک به سه ر خاک و خۆلی ده ورو به ری شاری سه قزدا رایده کیشن تا ده یبه نه ناوه ندیکی سپایی له نیوه راستی شاری سه قز. له ئه نجامدا باسکی ده شکئ و هه موو

ئەندامی لەشی بریندار دەبن و شین دەبنەو.

له و سەر دەمدا «خە لخالی» له لایەن خومەینییه وە کرایه حاکم [ی شەرع] له سەقز و براکه میان به لەشی بریندار و دەستی شکاوه وە برده بەر دەمی. رەوتی دادگایه کی فەرمی به رێوه نه برا و کەس گوێی نه دایه چۆنییه تی گیرانه که ی و تەندروستی ئەندامی و دەروونی براکه م. له جیاتی ئەوانه لێی دەپرسن چیت کردووه؟ له وەلامدا دەلی من پشتگیری گەله که م دەکرد و خواردن و دەرمانم دەبرد بۆ پیشمەرگه. لێیان پرسى رېبەری گەله که ت کتییه؟ گوتی دوکتۆر قاسملوو. ئینجا خە لخالی به داریکی باریک دەسنیشانی لایه نیکى کرد و به سەیفوللای گوت بچیتە ئه و لایه و له وێ بوەستى. ئەوه هەموو ئەو پرسیارانه بوو که لێی کرا.

رۆژیک له جه ژنی رەمەزانی ئەو ساله تێپەریبوو و ئیمه هەر چاوه پوانی سەیفوللا بووین تا بۆ جه ژن بگەریتەوه لمان، به لام هه والمان پیگه یشت که سەیفوللا گیراوه. له ماوه ی گیرانی دا ته نیا خوشکه که م چوو بۆ چاوپیکه وتنی له به روه ی بۆ پیاوه کانی بنه ماله جیگه ی مه ترسی بوو بچنه مولا قاتی، ئیتر نه مانه یشت باوکم و براکانی دیکه مان بچن بۆ سەقز.

خوشکم دواى گه رانه وه له سەقز داستانی چۆنییه تی گیرانی سەیفوللای بۆ بنه ماله که مان گیرایه وه. دلنیا نیم رۆژیک یا چه ند رۆژ له گیرانی براکه م تێپەریبوو که هه والمان بۆ هات گوايه سەیفوللا ئازاد ده کری. له به روه ی سەرته ی جه ژنی رەمەزان بوو. خوشکه گه وره که م دەسبه جی خواردنی دلخوازی ئەوی ناماده کرد و جل و به رگی تازه یمان هه لگرت و [له بۆکانه وه] به روه و سەقز وه رێ که وتین. ئوتوبووسه که پر بوو له بنه ماله ی ئەو که سانه ی وا له سەقز گیرابوون. په رده یه کی خه مه یین له بیدهنگی به سه ر شاری سەقزدا کشابوو، ژنان به چارشییی رەشه وه به قه راغ جاده کان دا ده رۆیشتن، ئەستەم پیاویک ده بینرا. سەقز به لامه وه وه ک شاری ئەرواح ده چوو.

خوشکم په نجه ره ی ئوتوبووسه که ی کرده وه و هه والی تازه ی له خه لک پرسى. یه کیان گوتی دویشنه و ۲۰ که سیان ئیعدام کردووه. بۆ ماوه یه ک بیدهنگی

سه‌رسوورپه‌نین به‌سه‌ر هه‌موومان‌دا کشتا... دلنیا نه‌بووین ئایا سه‌یفوللاش له‌نیو ئیعدامییه‌کان دایه‌یان نا؟... به‌ره‌و پادگانێ شاره‌که رۆیشتین... هیشتا له‌شوینیه‌که نزیک نه‌بووینه‌وه بارانی گولله‌مان به‌سه‌ردا باری. به‌بلیندگۆ گوتیان ئه‌گه‌ر نزیکتر بینه‌وه ته‌قه‌تان لی‌ده‌کری، ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وی کوره‌کانتان ببینن بچن بۆ مزگه‌وتی گه‌وره له‌نیوه‌پاستی شار. کاتی گه‌یشتییه‌ مزگه‌وته‌که به‌رده‌رگاکی پر بوو له‌خه‌لک، به‌ناپه‌هه‌تییه‌وه باسی ئه‌و ۲۰ که‌سه‌یان ده‌کرد که شه‌وی پیشتر گولله‌باران کرابوون.

ده‌سه‌به‌جی له‌ئوتوبوسه‌که په‌ریمه‌ ده‌ره‌وه و به‌ره‌و مزگه‌وت هه‌لاتم. خۆم به‌نیو خه‌لکه‌که‌دا کرد. خه‌لک له‌قوژبنیکی هه‌وشه‌ی مزگه‌وته‌که کۆبوونه‌وه. چاوم گێژا، جه‌نازه‌ی مردوو‌ه‌کانم بینی که سه‌هۆلیان به‌سه‌ردا کرابوو. به‌وردی سه‌یری ته‌رمه‌کانم کرد، ناسینه‌وه‌یان ئه‌سته‌م بوو ئه‌ویش بۆ یه‌کی وه‌ک من که ئه‌و ده‌م ده‌ورو به‌ری ۱۵ سالم ته‌مه‌ن بوو.

... بی‌ئوه‌ی کۆنترۆلی خۆم له‌ده‌ستم دابی، له‌ته‌رمه‌کان چومه‌پیشه‌وه. گه‌لیک ترسابوو... له‌ئه‌نجام‌دا ته‌رمی براکه‌ی خۆم دوزییه‌وه. من زۆر له‌براکه‌م نزیک بووم، زۆر جار ده‌هاته‌ شوینم و له‌قوتابخانه‌وه ده‌بیردمه‌وه مالی؛ له‌رێگا ده‌ستی ده‌کرده‌ملم. ده‌ست‌وپه‌نجه‌کانی زۆر له‌بۆم ئاشنا بوو... هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌سته‌کانیم له‌نیو کۆمای جه‌نازه‌کان‌دا بینی ده‌سه‌به‌جی ناسیمه‌وه. ده‌ستیم ماچ کرد... سینگی کون‌کون کرابوو، ویده‌چوو ۱۰ - ۱۲ گولله‌یان پێوه‌نابی. هه‌روه‌ها نیشانه‌ی په‌تیش به‌سه‌رمیلیه‌وه دیار بوو. باسکی هیشتا له‌گه‌چ گیرابوو. هاوارم کرد: ئه‌وه براکه‌ی منه! خۆشکه‌کانم له‌ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وت گوتیان له‌ده‌نگی قیژه‌ی من ببوو و به‌نازیه‌تباری له‌سینگی خۆیان دهدا... کاره‌ساته‌که رووی دابوو.

... سه‌یفوللا خوین‌گه‌رم و خۆشه‌ویست بوو، که‌سینکی عاقل و تیگه‌یشتوو بوو. گه‌لیک بنه‌ماله‌که‌ی خۆش ده‌ویست. ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ بۆ گه‌ل و نیشتمان چه‌ند به‌رابه‌ر بوو. سه‌ره‌پای ته‌مه‌نی که‌م، گه‌لیک وریا و هۆشیار بوو... له‌کاتی ئیعدام‌کران‌دا، ۱۶ سالی ته‌مه‌ن و قوتابی ده‌بیرستان بوو. ته‌رمی ئه‌و شه‌نگه‌لاوه‌مان

هینایه وه بۆکان و له گۆرستانی شاره که ناشتمان...»

خاتوو گه وهه کاریکی گه ورهشی کردوه به وهی ناوی ۱۹ که سی دیکه له وه خه لکانه ی بۆ نار دووم که له گه ل نه مر سه یفوللای برای له سه قز ئیعدام کران. ئه وانه ی خواره وه ناوه کانن که هه موویان خه لکی شاری سه قز یا بۆکان و ده ور به ریانن:

ئه حمه د سهیدی، ئه بو به کر حه میدی، قادر به هار، محه مه د بابامیری، په سوول ئه مینی، ناجی خورشیدی، که ریم په زایی، ئه نوهر ئه رده لان، عه لی فه خری، عه بدوللا به هرامی، سهید حه سه ن ئه حمه دی، محه مه د ده رویش نو قه ری، که ریم شیرینی، ئه حمه د موقه دده م، جه لیل جه مال زاده، یوسف کیشی زاده، محه مه د غه فووری، تاهیر کاتبی و ناسر حه دادی. خۆزیا ژياننامه یه ک بۆ هه موو ئه م شه هیدانه پیکده هات.

۱۰. هاوړی حه سه ن حه سه ن زاده

قوتابییه کی لاوی خه لکی بۆکان و ئه ندامی ریکخراوی لاوانی «پیشگام» و مالیان له گه په کی قولله بوو. له ته قینه وهی ناو میتینگیکی سازمان له شاری مه هاباد له مانگی پووشپه ری ۱۳۵۸د شه هید بوو. جاشه کانی کۆماری ئیسلامی بۆمباکه یان ته قاند بۆوه. له بۆکان سه ره خۆشیمان بۆ دانا و خه لکیکی زۆر به شداریان تیدا کرد. به رپرسی ئه و ده می ریکخراوی حیزبی دیموکرات له بۆکانیش ئاماده ی سه ره خۆشییه که بوو.

باوکی شه هید حه سه ن مروفتیکی به ریز و به جه رگ و له به رده لان بوو، له بیرمه سه ره پای دهر د و داخی مردنی جگه رگۆشه که ی، له و مه جلیسی پرسه یه دا سه ره خۆشیی له ئیمه ده کرد.

۱۱. هاوړی قاسم مه عرووفی

ئه وه نده ی بزانه ئه م هاوړییه دواتر له گه ل فیدائیانی ئه قه لیبه ت که وت. له بیرمه چوو بۆ شه ری پاسدارانی ئیرانی له جاده ی بانه - سه رده شت و له وئ شه هید کرا. ته رمه که یان دوا ی ماوه یه ک هیناوه بۆکان و له وئ ئه سپه رده یان کرد. من ته نیا یه کدوو جارم بینیبوو و ئه وه نده م له بیره لاوکیکی بالابه رزی قسه خۆش بوو و جاریکیان دوو به دوو پیکه وه له ده فته ری ریکخراوه که دانیشتبووین که باسی

به‌نامه‌کانی دواروژی ژیانی خوی بو کردم. به‌داخه‌وه گولله‌ی پاسداری مه‌لاکان دهره‌تانی وه‌دییه‌تانی ئاواته‌کانی پینه‌دا.

۱۲. هاورئ عومر عه‌زیزنه‌ژاد

لاویکی بوکانی و لایه‌نگری فیدائییان بوو. هر له سه‌ره‌تاکانی سه‌رکه‌وتنی شوژش‌دا چووبووه شاری سنه و له‌وئ له بنکه‌ی ریکخراوه‌که له دانیش‌تئیک‌دا که زور که‌سی دیکه‌شی تیدا به‌شدار بوون، که‌سئیک گولله‌ی له ده‌ست دهرچووبوو و پیی کوژرا.

۱۳. هاورئ محهمه‌د حه‌یده‌ری موقه‌دده‌م (ره‌فیع سه‌لیم)

له مالپه‌ری فارسی «اخبار روز» و تاریکی کاک «سیامه‌ک بوکان»ی که ناویکی خوازراوه و هاوکاریکی پیشووی ریکخراوی فیدائییان له بوکانه به‌ناوی «یادی محهمه‌د حه‌یده‌ری موقه‌دده‌م (ره‌فیع سه‌لیم) به ریز بی!» بلا‌بوته‌وه. و تاره‌که به حه‌ماسه‌تئیک شوژش‌گیرا‌نه‌وه سه‌باره‌ت به هاورئیه‌ک نووسراوه که له و سه‌رده‌مانه‌ی وا ئیمه له ریکخراوی فیدائییان له بوکان کارمان ده‌کرد، له تارانه‌وه هاتبووه ئه‌وئ و به‌ناوی «سه‌لیم» هوه وه‌ک پیشمه‌رگه‌یه‌ک چه‌کی هه‌لگرتبوو.

من ئه‌و هاورئیه‌م باش له بیر نییه، به‌لام بوونی که‌سئیک فارس‌زمان به‌ناوی «ئارتاک» یا «سه‌لیم» له ریکخراوی بوکان‌دا پشتراست ده‌که‌مه‌وه، زوریش ئاگاداری پله‌وپایه‌ی ریکخراوه‌یی نیم، ئه‌م وتووژه‌شم وه‌بیر نایه‌ته‌وه که به‌گویره‌ی وتاره‌که ده‌بی له‌گه‌ل به‌رپرسی لقی بوکانی ریکخراوی فیدائییانی کردبی، که زور وا هه‌یه من بووبیتم، به‌لام ویده‌چی راست بی، له‌به‌روه‌ی به‌باشی له بیرمه ئیمه ئه‌م هاورئیه‌مان چاک نه‌ده‌ناسی و نه‌مانده‌زانی چون و بوچی له تارانه‌وه هاتوته بوکان؟ به‌گشتی، چه‌شنه ئیحتیاتی‌ک ده‌کرا و ئه‌وه‌ش بی‌ریزی به هاورئ سه‌لیم نه‌بوو، به‌لکوو پنداویستییه‌کی سه‌ره‌کیی خه‌باتی چه‌کدارانه بوو و نه‌ده‌بووایه دهره‌تان به هه‌موو که‌س بدرئ بیته نیو ریکخراوه‌که و چه‌ک هه‌لبگرئ. له برگه‌ی چه‌ک‌دانانیش‌دا، چه‌ک له هه‌موو که‌س وه‌رده‌گیرایه‌وه و

لام وایه ئەم ھاوڕێیە راست دەکا له بەروەى ئاشکرایە دەبى داواى چەكدانان له ھاوڕێ سەلیمیش، وەك پێشمەرگەكانى تر، كرابى.

بیرەوهرییهكیشم له ھاوڕێ سیامەكى نووسەرى وتارەكە هەیه: ماوەى دوو سالیك داواى داخراى دەفتەرى بۆكان و رۆیشتنمان بۆ تاران و تەنانەت داواى ئەوەى له ئەندامییەتى رێكخراوەكە ئیستیغفام داوو، ھاوڕێ سیامەك له شونینىك چاوى بە ھاوڕێیەكى پێشووى دەفتەرى بۆكان كەوتبوو، دوو دانە كەپسوولى سیانورى پیدابوو و گوتبووى یەکیان بۆ خۆت و ئەوى دیکە بە بە ئەنوەر، ئەویش هاتە مالمەن و كەپسوولەكەى پیدام. من سیانورەكەم پى دیارییەكى بەنرخ بوو له بەروەى خۆم بە كەسیكى وا نەدەزانى بتوانم له بەرانبەر ئەشكەنجەى وەحشیانەى دەزگای ئیتلاعاتدا بۆ ماوێهەكى زۆر رابووستم و هیچ نەدرکینم. جا بە هەموو وجودمەوێ ئامادە بووم ئەگەر بین و بمگرن خۆم بەو كەپسوولە له چنگ ئەشكەنجە و ئیعتیراف و خۆدۆراندن و خەلك پێوێهە كردن و ئابرووچوون رزگار بكەم، بەلام كیشەكەم ئەو بوو له مالى تىمى و چرىكى دا نەدەژيام و له گەل دایكم و یەك له خوشكەكانم مالىكمان بەناوى دایكمەوێ بەكرى گرتبوو و ژيانىكى ئاسایى نیو خیزان و خزم و كەس و كارم هەبوو، حەبى سیانوریش له مالىكى وادا ئەستەم رادەگیرا و مەترسىی ئەوەى هەبوو بكەوێتە دەست منداڵەكانى كاكەم كه هەمیشە له مالمەن دا بوون یا تىكەل دەوا و دەرمانى مالى بى و كەسىكى بى تاوانى پى بكوژى.

ماوەى دوو مانگىك بەدزى خەلكى مالهوێ له م گیرفان و لهو گیرفاندا رامگرت هەتا ئەوەى له ئەنجامى هەلە و بى ئیحتیاتی خۆمدا له گیرفانى كراسىكدا مابوو و خرابووێ نیو دەزگای جلیشۆرەوێ و تا پى بزەنم، شۆرابوو و ئاسەوارى نەمابوو!

له وتارەكەى كاك سیامەكدا ئاماژە بە ناوى ھاوڕێ «ابراهیم طالبى زاده (سەید)» كراوێ. ئەوێندەى بزەنم ناوى ئەو ھاوڕێیەمان «ابراهیم لطف اللە زاده» یە نەك «طالبى زاده».

۱۴. ھاۋرئ تەھا پارسا

كاك تەھا نەمۇنەبەك بوو لە پاكى و مروفائەتە. دەبئ ئەم چەرخە چەوتە چەندە بسوورئ تا داكى نىشتەمان كەسكى دىكە وەك تەھا پەروەردە بكا؟ خەلكى قەلاى رەسوولەسەتتە سەر چۆمى مەجىدخان بوو. لىسانسى زمانى ئىنگلىزى لە زانكۆى تەورىز وەرگرتبوو و لە پۆلى دووھەمى قوتابخانەكانى بۆكان دەرسى زمانى ئىنگلىزى دەگوتەو. ھەركات دەھاتە دەفتەرى رېكخراۋەكە بەبئ فىزى دەچوو لە بەردەرگا پاسەوانى دەدا. لە مېھربانى و خۆش زمانى دا نەمۇنەى ھەر خۆى بوو و پېشمەرگە و ئەندام و لایەنگر ھەموو ئەوپەرى خۆشەوېستى و ئىختىرامىان بۆى ھەبوو.

لە كاتى داخرانى دەفتەرى ئەكسەرىيەت لە بۆكان و پۆىشتى بەرپرسان بۆ دەروەى كوردستان، ئەو لە بۆكان مایەو، پاشان مالى بردە مەھاباد و وەك بەرپرسى رېكخراۋى بۆكانى ئەكسەرىيەت، لەوئ دەژىا، ھەتا دەستىكى چەپەل بەداخوە كوردىك، لە شارى مەھاباد بە دەمانچە ھېرشى كرده سەرى و ئەو دلەى وا بە خزمەت كردنى گەل گەرم بوو سارد كردهو. جەھل و دەمارگىرى و حىزب حىزبىن زىانى زۆرى لە گەلەكەمان و بەكپارچەبى رىزەكانى دا، ئەو ھەش زىانىك و خەسارىك و برىنىكى خۆشەوئەبووى دىكە.

لەمەر پەيوەندى سىياسى بكوژى كاك تەھا سى رىوايەتم بېستوو لەبەروەى لىرە لە دوورەولاتى و بئەھوالى دا ناتوانم ھىچكامىان بە دلنباى ساغ بكامەو، لىيان بئدەنگ دەبم، بەلام ھەر سى رىوايەتەكە باس لە پەيوەندى بكوژ لەگەل رېكخراۋەكانى ئوپوزىسيۆنى رژىم لە كوردستان دەكەن و ئەو ھەش جىگەى داخە. تەھا پەيوولەبەكى مەسووم بوو، نە دەورى لە دانانى سىياسەتى ئەكسەرىيەت دا ھەبوو و نە لایەنگرى وەرچەرخانى سىياسەتەكانى بوو، ھەر بۆبەش دەردى شەھىد بوونى گەلىك گرانە و من ھەرچى دەكەم ناتوانم بزەنم بۆچى رېكخراۋەبەكى سىياسى لە كوردستان دەبئ ئەندام يا لایەنگرىكى خۆى نارەبئ جىنايەتتىكى وا گەورە بكا. ھەر لە سەردەمى كوژرانى تەھادا، زۆرىك لە ئەندامان و لایەنگرانى ئەكسەرىيەت

له كوردستان دژ به سیاسهتی داسه‌پاوی کومیتە‌ی ناوه‌ندی و ده‌فته‌ری سیاسی ریکخراوه‌که وه‌ستابوون، به‌لام چ ده‌کرا و به‌کوژرانی ته‌های مه‌عووم چ ده‌گۆرا؟ من له‌سه‌ر ئەم خاله ئیستیک ده‌گرم: رینگای خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ پۆژه‌ه‌لاتی خاکه‌که‌مان گه‌لیک دوورودریژه و ئاسۆی پووناک زۆر نزیک نییه. ریکخراوه سیاسییه‌کانی کورد که هه‌موو یا زۆربه‌یان له‌ ده‌روه‌ی ولاتن، ناکۆکی زۆریان له‌نیودایه و ئەم ناکۆکیانه هه‌ندیک جار گه‌یشتۆته قوناغی توندوتیژی دژ به‌یه‌کتريش. دوژمن واته‌ رژیمی گه‌نده‌لی ئیسلامی و ئیتلاعاتی سپاش ئاگری ئەو دوژمنایه‌تی و دووبه‌ره‌کییه‌ خو‌ش ده‌کا و له‌ رینگه‌ی هه‌ندیک جاش و خو‌فرۆشی وه‌ک قانعی‌فهرده‌وه‌یه‌ کگرتوویی ریزه‌کانی گه‌ل لاواز ده‌کا و هه‌ولی سووکایه‌تی کردن به‌ لایه‌نیک و هاندانی لایه‌نه‌که‌ی تر دژ به‌و دها بۆ ئەوه‌ی بیانگه‌یه‌نیه‌ ئاکامی پیکدادان و شه‌ری براکوژی. ئەگه‌ر رێبه‌رانی سیاسی کورد وریا و وشیار نه‌بن و ئەم پۆحه‌ چه‌په‌ل و غه‌یره شو‌پشگێرانه‌یه‌ به‌رده‌وام بمینی، له‌ دوا‌پۆژی گه‌رانه‌وه‌ی هیزه‌کان بۆ نیو‌خۆی ولات، دوژمن و داگیرکه‌ر له‌ بیر ده‌چنه‌وه‌ و شه‌ری کورد و کورد ده‌ست پینه‌کا.

چاره‌ی سه‌ره‌کی بۆ به‌رگری له‌و پۆژه‌ ره‌شه‌ ئەوه‌یه‌ هه‌موو لایه‌نه‌ سیاسییه‌کان بۆ په‌یوه‌ندی‌گرتن له‌گه‌ل لایه‌نی تر هیللی سووریان هه‌بێ و که‌س نه‌توانی ئەو هیلله‌ تێپه‌ر بکا، هیللی سووریش ده‌بێ شه‌ری کورد له‌گه‌ل کورد و کوژرانی کورد به‌ده‌ستی کورد بێ. به‌بێ پوانگه‌یه‌کی ئەوتۆ، له‌ بارودۆخی به‌ربلاویی ریزه‌کانی گه‌لی کوردا، ئاکاری چه‌په‌لی وه‌ک تیرۆری کاک ته‌ها و کاک ره‌زا پیرانی دوویات ده‌بیته‌وه‌ و گه‌ل له‌ ریبازی راستیی خه‌بات چه‌واشه‌ ده‌کری، ئەوه‌ش هه‌چ ناویکی له‌سه‌ر دانانداری جگه‌ له‌ خه‌یانه‌ت به‌ ئامانجه‌کانی گه‌لی کورد، جا هه‌ر که‌س و هه‌ر لایه‌نیک بیکا.

براده‌ریکم سه‌باره‌ت به‌ هاو‌پێ ته‌ها ده‌نووسی:

«کوشتنی کاک ته‌ها، کوشتنی موچه‌ببه‌ت و ئینسانیه‌ت بوو.»

د. کامران ئەمین‌ئاوه له‌ په‌راوێزی وتاریکدا که‌ سالی ۲۰۱۰ به‌ زمانی فارسی

لە مالىپەرى «اخبار روز»دا بلاوكراوۋەتەۋە، سەبارەت بە تەھاي نەمر ئەم دېرئانەى نووسىۋە، كە من كردوۋمەتە كوردى:

«نەمر تەھا پارسا يەك لە كادرە خاۋەن ئەزموۋنەكانى بزووتنەۋەى چەپ و پېكخراۋى فېدائىيانى خەلق - ئەكسەرىيەت بوو، كە دوابەدۋاى گورانى ھەلوئىستى پېكخراۋەكە لە رۆژى چوارەمى مانگى جۆزەردانى ۱۳۶۱د لە شارى مەھاباد بەدەست كەسانىكى نەناسراۋ تىرۆر كرا. لە بنەمالەيەكى ۋەرزىر لە گوندى قەلاى پەسۋولەسىتى ئەختاچى، لە ۴۵ كىلۆمىترى باكوورى بۆكان ھاتە جىھان. خويندىنى سەرەتايى لە گوندەكەى و ناۋەندى لە شارى ميانداۋاۋ كۆتايى پى ھىنا. لە سالى ۱۳۵۰ زمان و ئەدەبى ئىنگلىزىيى لە زانستگەى تەۋرىز خويند و لە سالى ۱۳۵۳دا بەھۆى ھاوكارى كردنى گروۋپى سياسىي «آرمان خلق» گىرا و لە مانگى رەشەمەى سالى ۱۳۵۵دا ئازاد كرا، ئىنجا گەرايەۋە بۆكان. كاك تەھا ھەتا شۆرشى سالى ۱۳۵۷ى گەلانى ئىران لە «مەدرەسەى راھنمايى خاقانى» خەرىكى كار و گوتنەۋەى دەرسى زمانى ئىنگلىزى بوو. لە شۆرشى سالى ۱۳۵۷دا چالاكانە بەشدارى كرد و دۋاى سەرکەۋتنى شۆرش چوۋە نىۋو رېزەكانى پېكخراۋى چرىكە فېدائىيەكانى خەلقى ئىران. تا كاتى تىرۆرى ناجوامىرئانەى لە مەھاباد، واتە تا رۆژىك دۋاى فەتھى خورپەمشەھر، يەك لە كادرانى چالاك و خۆشەۋىستى پېكخراۋى فېدائىيان و خەلكى بۆكان بوو.»

يادى تەھاي خۆشەۋىستى ھەموو لايەكمان بەخىر بى!

۱۵. ھاۋرپى ئىبراھىم لوتفوللازادە (رەفىق سەعید)

ھاۋرپىيەكى ئازەربايجانىي خەلكى شارى خۇى، لە ھاۋرپىيانى كۆنى پېكخراۋى چرىكە فېدائىيەكان بوو، كە لە فەلەستىن راھىتئانى سپايى پېكراۋو. ماۋەيەك دۋاى شەھىد بوونى ھاۋرپى يەعقوب تەقدىرى (ئەمىر)، نىزدرايە بۆكان و كرايە بەرپرسى سپايى دەفتەرى فېدائىيان لە شارەكە.

لە ماۋەى ژيانى بۆكان و دەفتەرى پېكخراۋەكەماندا، ھاۋرپى سەعید جىگەى رېز و خۆشەۋىستى ھەموومان بوو و بە ھىدى و ھىمنى و بىدەنگى و قەناعەت،

بهلام سووربوون لهسهر باوهڤ و پینبازی سیاسی ناوی دهرکردبوو. تا کۆتایی کاری دهفتهری بۆکان ئهركی خۆی بهباشی بهپهوهبرد و دواى ئاشبهتال و پویشتنی کادر و ئەندام بۆ شارەکانی دیکه‌ی ئێران، هاوڤی سه‌عیدیش چوو بۆ تاران. خه‌سه‌له‌ته ئینسانیه‌کانی سه‌عید به‌سه‌ر گه‌لیک کیشه و جیاوازی‌دا زال ببوو که به‌نه‌بوونی ئه‌و خه‌سه‌له‌تانه ده‌یانتوانی کیشه و گرفت بخولقینن. سه‌عید مامۆستای خووخده‌ی مروّفانه بوو و داخ و هه‌سه‌ره‌ت که رژیمی دژی خه‌لکی مه‌لاکان ئه‌م ده‌سته‌گوله‌ی لی‌سه‌ندین.

هاوڤی سه‌عید له‌ ساڵی ۱۳۶۱دا له‌گه‌ل شه‌هیدان مینه‌ی شیرخانی و جه‌واد له‌ دهره‌وه‌ی شاری ورمی گیرا و دواى مانگیک و دووان له‌ زیندانی ورمیوه‌ نێردرایه‌ زیندانه‌کانی تاران و له‌ زیندانی ئیقین به‌ده‌ستی مروّفکوژانی وه‌ک لاجوه‌ردی ئیعدام کرا. هاوڤی سه‌عید له‌ زیندان‌دا رۆسوور مایه‌وه و نه‌ینیه‌یه‌کانی خه‌لکی به‌ دژی خه‌لک نه‌گوت.

۱۶. هاوڤی سه‌عید یه‌زدان‌په‌نا

پیشتر چه‌ند دێرێکم سه‌باره‌ت به‌ نهمر ره‌شید یه‌زدان‌په‌نا (سمکو) نووسی و هه‌سه‌ره‌تی ئه‌وه‌م خوارد که زانیاریه‌کی ئه‌وتۆم سه‌باره‌ت به‌ ژبانی نییه. دیاره‌ ده‌زانم هاوڤی سمکو له‌گه‌ل بالی ئه‌قه‌لییه‌ت بوو و هه‌ر چالاکیه‌کی پاش دووفاقه‌ بوونی ریکخواه‌که‌ی کردبێ، ده‌بێ له‌ چوارچێوه‌ی سیاسه‌ت و کاری ئه‌وان‌دا سه‌یر بکری، ئه‌م یادداشته‌نه‌ش بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌و پاستییه‌ نین، به‌لکوو بۆ یادکردنه‌وه‌یه‌کن له‌ وه‌ک خه‌باتکارێک که له‌ په‌یوه‌ندی فیدائییان‌دا بووه.

لیزه‌دا ده‌مه‌وێ ئاماژه‌یه‌کی هاوچه‌شن به‌ نهمر سه‌عید یه‌زدان‌په‌نا بکه‌م که برا چکۆله‌ی کاک ره‌شید و درێژه‌ده‌ری رێگای خه‌باتی ئه‌و بوو. کاک سه‌عیدیش له‌گه‌ل ئه‌کسه‌رییه‌ت نه‌بوو و له‌گه‌ل بالیکی ریکخوازی فیدائییان‌که‌وتبوو که ناوی «پيروان هویت» بوو و له‌لایه‌ن «مه‌هدی سامیع»ی خه‌لکی ئیسفه‌هانه‌وه‌ رێبه‌رایه‌تی ده‌کرا.

ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌م کاک سه‌عید که‌سایه‌تی دووه‌می ریکخواه‌که‌بوو و دواتر رێبازی خۆی له‌وان جیا کرده‌وه و به‌ره‌و کوردایه‌تی کشا و له‌ ئه‌نجام‌دا به‌ یارمه‌تی

چهند هاوړپیه کی کوردپه روه «یه کییه تیی شوړشگیرانی کوردستان» ی بنیات نا که ئیستاش هر هیه، به لام به داخه وه بوته قوربانیی هندی کیشه و له ئه نجام دا دوو فاقه بووه، هر دوو لقه کانیش له لایه ن دوو برای کاک سه عیده وه ربه رایه تی ده کریڼ.

به داخه وه کاک سه عیدی شوړشگیر دوی دامه زانندی «یه کییه تیی شوړشگیرانی کوردستان» و هه لویست گرتن دژ به کوماری ئیسلامی، به ده ست به کریگیراویکی پژی می مه لاکان له شاری سلیمانی تیرور کرا.

۱۷. هاوړی مینه ی شیرخانی

هه موومان له ماوه ی ته مه نمان دا خه لکانیکمان به که سایه تیی قورس و قایمه وه بینوه یا بیستوومانه که سه ریان له ری باوهری خوینان دا دانابی؛ ئه وه بو گه لیک ی وه ک کورد نه دیارده یه کی ده گمه نه و نه سه مه ره، به لام کاک مینه ی شیرخانی به پیوانه ی ژیان ی سیاسی گه لی کوردیش هه لکه وتیکی ده گمه نه. ئه وه ی مینه ی له ژورور زور که سه وه داده نا، باوهری قورس و قایمی بوو به و ری بازه ی گرتبوویه بهر و ئاماده یی بو گیانفیدایی له ری گه ی دا.

له باری که سایه تیه وه مینه که سیکی مند و هیمن و له عینی کات دا جیدی و به کار و ئه رکیه وه به سترابووه. تاییه تمه ندیی که سایه تیه که ی مه جبووری ده کردی هه م خوشت بوئ، هه م ریزی لی بگری و هه م فرمانی به ریو به ری. به کورتی بلیم، که م که س ده ی توانی مینه بی!

خویندکاری زانستگه ی ورمی بوو و ماوه یه ک له زیندانی شادا ما بووه و له سه ره تایی شوړشی ۱۳۵۷ دا ئازاد کرابوو. هه روه ها له یه که م لایه نگرانی ری باری فیدایی له بوکان بوو و په یوه ندی له گه ل ری کخراوه که هه ر له سه رده می خویندن له زانستگه ی ورمیوه دهستی پیکردبوو و له یه که م که سان و له راستی دا کو له که ی سه ره کیی دامه زانی ده فته ری فیدائیان بوو له بوکان. من پیشت له بوکان نه بووم و به ختی ناسینی مینه نه بوو، کاتیکیش که گه رامه وه بوکان، ده فته ری ری کخراوه که کرابووه و مینه، هیمن و بیده نگ، که م وزور له پشت به ریو به ردی هه موو کاره کانی

ئەو ئاوا بوو.

تەنانەت ئەگەر مەزلوومییەتی زیندان و شەھادەتی ژێر ئەشکەنجەشی نەبووایە، مینە وەک کەسایەتییهکی سیاسی کوردستان دەناسرا، بەلام ئازایەتی نیو زیندان و وەفاداریی بە خەلکی چەوساوە و داھاتووی خەباتی گەل، ھەر وەھا دژایەتییی بێداد و نابەرانبەری چینایەتی کە خۆی لە خۆراگرییەکی دوور لە باوەر لە بەرانبەر ئەشکەنجەیی وەحشییانەیی زیندانەوانانی کۆماری ئیسلامی دا دەنواند، مینەیی کردە ئوستورویەکی لە ریزی کەسایەتییه مەزنەکانی کورد و گەلانی دیکەیی جیھان.

من مینەم گەلێک جار بینییوو، کارم لەگەڵ کردبوو و شانازیم بەو کردبوو کە بەرپرسی ریکخراوی و حیزبیم بێ. مینە ئەھلی خۆ دەرخستن و نمایش نەبوو و زیاتر لە پشت کارەکانەو دەووستا و ھیدایەتی دەکردن. کاتی کە ریکخراوەکە منی کردە کاندیدی خۆی بۆ مەجلیسی خێرەگان و مەجلیسی شووڕا، زۆرم پێ سەیر بوو و نەمدەزانی بۆچی ئەرکەکانەیان نەخستبوو سەر شانی مینە کە دەیان قات بۆ ئەو کارە لە من باشتر بوو؟ لام وایە دەبێ پێشتر قسەیان لەگەڵ ئەو کردبێ و نەیانتوانیبێ رازی بکەن کارەکە بگریتە ئەستۆ. ئەم بۆچوونەم بە بەلگەیکە پشت ئەستورە: تەلەفیزیۆنی مەھاباد بەرنامەیکە دانابوو بۆ تەبلیغاتی ئینتیخاباتی مەجلیسی شووڕا یا خێرەگان، کە ئەوئەندەیی لە بیرم بێ نەمران دوکتور قاسملوو و مامەغەنی بلووریانیش تیندا بەشدار بوون. من چەند رۆژێک بوو بۆ کاری ریکخراوی چوو بووم مەھاباد لەو مالاھەدا دەژیام کە بۆ مینە و بێھرووز بەکرێگیرابوو. بێرێار بوو مینە لەلایەن فیدائییانەو بەشداریی بەرنامەیکە بێ و شەویش باسی مەسەلەکەمان زۆر کرد، بەلام بەیانی کە ھەرسێکمان پێکەووە لە مال چووینە دەرەو، ھەر لە ئیزگی تەلەفیزیۆن نزیک بووینەو، مینە خوداھافیزی کرد و گوتی تۆ بچۆ! ھەر چەندم ھەول دا برالە، بێرێار بوو تۆ بەشدار بێ و من ئامادەبیم نییە، گوئی نەدامی و گوتی ھەر ئەوانە بلێ کە دویشەو باسماں کرد. بەکورتی، مینە خۆپیشاندەر نەبوو، گەرچی منیش وا نەبووم، بەلام وام لێھات!

سێ کەسەکە بریتی بوون لە بێھرووز سولەیمانی، مینەیی شیرخانی و من. بێھرووز

له‌سنه‌بوو و هیشتا‌نه‌هاتبوو. مینه‌له‌مه‌هاباد‌بوو و کاری‌لیژنه‌سی‌که‌سییه‌که‌ی ئیمه‌به‌گشتی‌له‌ژیر‌دهستی‌ئودا‌بوو، هه‌ر‌ئه‌ویش‌چاوپیکه‌وتنیکی‌ریک‌خستبوو له‌گه‌ل «داریوش‌فرووه‌ر»‌نوینه‌ری‌ده‌وله‌تی‌بازرگان‌بو‌وت‌وو‌یژه‌کان‌که‌هه‌ردوو‌کمان‌پیکه‌وه‌چووین‌و‌له‌بینایه‌ی‌به‌نداوی‌مه‌هاباد‌چاومان‌پی‌که‌وت. مینه‌له‌قه‌کردن‌له‌گه‌ل‌فرووه‌ردا‌گه‌لیک‌زانایانه‌و‌سیاسییانه‌جوولایه‌وه. هه‌روه‌ها‌له‌ماوه‌ی‌چه‌ند‌مانگی‌دانشتن‌له‌گه‌ل‌لقه‌کانی‌دیکه‌ی‌هه‌یه‌ته‌ی‌کورد‌و‌له‌سی‌چاوپیکه‌وتنی‌دیکه‌ی‌نوینه‌رانی‌ده‌وله‌ت‌و‌کوبوونه‌وه‌کانی‌سی‌که‌سی‌نیوخۆمان‌دا‌شاره‌زای‌که‌سایه‌تی‌قورس‌و‌قایم‌و‌خاوه‌ن‌پره‌نسیبی‌ئو‌بووم‌و‌گه‌لیک‌شتی‌لی‌فیربووم. ئه‌م‌په‌یوه‌ندیانه‌دواتریش‌دریژه‌یان‌کیشتا.

له‌تاران‌برادرکی‌خۆشه‌ویست‌ئاپارتمانکی‌بچوکی‌بو‌داین‌کردبووم. من‌ئاپارتمان‌که‌م‌به‌جی‌هیشت‌و‌مینه‌له‌گه‌ل‌هاورپی‌و‌هاوسه‌ری‌خۆی‌دا‌ماوه‌یه‌کی‌که‌م‌له‌و‌ی‌دا‌ژیان،‌کاتیکیش‌که‌له‌کاری‌ریک‌خراوه‌که‌کشامه‌دواوه‌و‌خانه‌نشین‌بووم‌چه‌ند‌جار‌سه‌ردانی‌مالمانی‌کرد‌و‌دلنه‌وایی‌گه‌رانه‌وه‌ی‌دامه‌وه،‌به‌لام‌من‌له‌بریاره‌که‌م‌پاشگه‌ز‌نه‌بوومه‌وه.

کاتیک‌که‌مینه‌له‌کو‌تایی‌یه‌کانی‌به‌هاری‌سالی‌۱۳۶۱‌دا‌له‌گه‌ل‌هاورپییان‌عه‌لی‌ره‌زا‌شان‌دیز‌(جه‌واد)‌و‌ئیب‌راهم‌لوتفول‌لازاده‌(سه‌عید)‌له‌نزیك‌ورمی‌گیرا‌و‌که‌وته‌ژیر‌ئه‌شه‌که‌نجه‌ی‌وه‌حشییانه‌ی‌پاسدار‌و‌ئیتلاعاتییه‌وه،‌ئه‌دره‌سی‌گه‌لیک‌که‌سان‌و‌یه‌ک‌له‌وان،‌منی‌به‌باشی‌ده‌زانی‌و‌هه‌موو‌زانیاریه‌کی‌سه‌باره‌ت‌به‌من‌هه‌بوو. من‌بو‌پاریزراو‌مانه‌وه‌و‌گیرنه‌که‌وتنم،‌منه‌تباری‌ئه‌وم‌و‌دریژه‌ی‌ژیانم‌له‌و‌رۆژانه‌وه‌تا‌ئه‌م‌رۆ‌به‌به‌ره‌می‌خۆراگری‌و‌باوه‌ری‌قایمی‌ئو‌ده‌زانم‌و‌سپاسی‌ده‌که‌م.

دیاره‌من‌که‌سیکی‌ئه‌وتۆ‌نه‌بووم،‌هاورپییان‌و‌به‌رپرسانی‌سه‌ره‌وه‌ی‌ریک‌خراوه‌که‌ش‌له‌ئه‌نجامی‌خۆراگری‌مینه‌دا‌پاریزراو‌مانه‌وه. مینه‌کادر‌و‌به‌رپرسانی‌گرنگی‌ریک‌خراوه‌که‌بوو‌و‌خۆ‌به‌ده‌سته‌وه‌دانی‌ده‌یتوانی‌کاره‌سات‌بخولقینن. سلاوی‌لی‌بن‌که‌نه‌یه‌هیشت‌ئه‌م‌گه‌رده‌چه‌په‌له‌له‌که‌سایه‌تییه‌بن‌گه‌رده‌که‌ی‌بنیشی‌و‌گورگه‌کانی‌ئیتلاعاتی‌خومه‌ینی‌وه‌ربینه‌گیانی‌خه‌لکانیکی‌زۆر‌و‌بنه‌ماله‌یان

ئازیه تبار بکه ن.

به بۆچوونی من دهکری و دهبی دهیان شیعر و چیرۆکی چه ماسی سه بارهت به خووخدهی مرۆقانه و وهفاداری به باوهری شۆرشگیزانه و خۆراگری مینه له ژیر ئه شکه نهجی وهحشیانیهی زیندان دا بنوسری و به سه رهاتی بیهته هه وینی رۆمانیکی گهره به نیوه رۆکی باوهر به خه لکی چه وساوه و به ره رهکانی له به رانه ره ئه شکه نهجی جینایه تکارانی کۆماری ئیسلامی دا.

ئه وهی گوتم، ته نیا چه ند دیریک بوو له کتیبیکی پر لاپه ره ی ئازایه تی و گهره یی مینه ی شیرخانی. دایکی وه ته ن ده بی تووشی چ ئازاریک هاتی کاتی ئه م رۆله نازه نینه ی له ده ست چوو؟

براده ریکم سه بارهت به هاویری مینه ده نووسی:

«به بۆچوونی من قه تلی کاکه مینه یه کیک له گهره ترین زهر به کان بۆ بزوتنه وهی کوردی بوو. کاکه مینه ئینسانیکی زۆر به ئیستیعاد له بابته سیاسیته وه، ده قیق و قانیه بوو و ئه گهر ما بایه دهیتوانی زۆر کۆمهک نه فه قهت بۆ هه وادهکانی سازمان، به لکوو بۆ بزوتنه وهی کوردی بی.»

تکام له ریزدار جه عفه ری شیرخانی برای به ریزی کاک مینه کرد سه بارهت به کاکي زانیاریم بداتی. سپاسی زۆری ده که م که تکاکارییه که می قبول کرد، گهرچی ده زانم ئه وه بۆ ئه و زیندوو بوونه وهی داخ و کۆل و چه سره تی له ده س چوونی برا و مامۆستا و هاوړیه کی خۆشه ویست بوو. ئه وانه ی خواره وه کورته ی ئه و زانیاریانن و له دوو ئیمه یلی مانگی شه شی سالی ۲۰۱۱ی کاک جه عفه ره سه بارهت به کاک مینه ی برای هه لگیراون:

۱. «له سالی ۱۳۳۱ له ناوچه ی بۆکان له دایک بوو. خویندی سه ره تایی و ناوه ندی له بۆکان ته واو کرد. کۆتایی خویندنه که ی هاوکات بووه له گه ل بزوتنه وهی چه کدارانه ی سالانی ۱۳۴۷ - ۱۳۴۸ و ئه وهش شوینی زۆری له سه ر بیروپا و بۆچوونی کۆمه لایه تی - سیاسی ئه و دانا. سالی ۱۳۵۰ له زانکۆی کشت وکالی ورمی وه رگیرا. سالانی ۱۳۵۱ - ۱۳۵۲ سه رده می گه شه سه ندنی بزوتنه وهی خویندکاری

ئیران بوو و مینه که سته‌می نه‌ته‌وایه‌تی و چینایه‌تی سهر گه‌لی کورد و به‌گشتی زهمه‌تکیشانی ولاته‌که‌ی ناسیوو، به‌هموو تواناوه له‌و بزوتنه‌وه‌یه‌دا به‌شداریی کرد و گه‌لیک زوو بوو به‌یه‌ک له‌ریبه‌رانی بزوتنه‌وه‌ی خویندکاریی زانستگه‌ی ورمی.

سالی ۱۲۵۲ ساواک مینه‌ی له‌گه‌ل هه‌ندیک هاوړی خویندکاری دا ده‌ست به‌سهر کرد و خستییه ژیر لیپرسینه‌وه و ئەشکه‌نجه‌ی توندوتیژه‌وه، به‌لام جه‌للاده‌کانی ساواک نه‌یانتوانی هیچی پی بدرکینن، ههر بویه‌ش ناردیانه ئەشکه‌نجه‌خانه‌ی ئیقین له‌تاران. له‌وئ بو ماوه‌ی چهند مانگ له‌ژیر ئەشکه‌نجه‌دا رایانگرت، به‌لام نه‌یانتوانی سه‌باره‌ت به‌هه‌لسوورانی سیاسی هیچی لی بییسن، له‌ئه‌نجام‌دا پاش دوو سال زیندان، ئازادیان کرد.

بو جاری دووه‌م له‌سالی ۱۳۵۶دا گه‌را، به‌لام به‌سهره‌لدانی راپه‌پینی کومه‌لانی گه‌ل و شکانی ده‌رگای زیندانه‌کان، ئەویش وه‌ک هه‌زاران زیندانیی دیکه ئازاد کرا. مینه‌دوای شو‌رشی سالی ۱۳۵۷ی گه‌لانی ئیرانیش بو چرکه‌یه‌ک له‌خه‌باتی ریگای رزگاریی زهمه‌تکیشان و لابردنی سته‌می نه‌ته‌وایه‌تی کولی نه‌دا و نه‌وه‌ستا. دوای شه‌ری یه‌که‌می کوردستان له‌سالی ۱۳۵۸دا بوو به‌به‌رپرسی ده‌فته‌ری ریخراوی فیدائیانی ئەکسه‌رییه‌ت له‌بوکان و ئەندامی کومیته‌ی به‌رپوه‌به‌رایه‌تی لقی کوردستانی ریخراوه‌که له‌مه‌هاباد و له‌ماوه‌ی وت‌ووژی نوینه‌رانی ده‌وله‌تی بازرگان له‌گه‌ل گه‌لی کورده‌دا، وه‌ک ئەندامی ده‌سته‌ی نوینه‌رایه‌تی فیدائیانی ئەکسه‌رییه‌ت له‌«هیأت نمایندگی خلق کورد»دا به‌شدار بوو.

مینه و دوو که‌س له‌هاوړیکانی له‌کاتی به‌جی هیشتنی ولات له‌کو‌تایی یه‌کانی به‌هاری ۱۳۶۱دا، له‌ریگای چوون بو سهر سنووری تورکیا گیران. جه‌للادانی پ‌ژیم مینه‌یان ماوه‌یه‌ک له‌زیندانی ورمی و ته‌ووریزدا هیشته‌وه، ئینجا ناردیانه تاران و له‌وئ له‌به‌ندی تووش و ئەسته‌می ۳۰۰۰ رایانگرت. وه‌ک خه‌باتکاریکی کولنه‌ده‌ر و کوردیکی شو‌رشگێر، مینه له‌ژیر ئەشکه‌نجه‌ی وه‌حشییانه و توله‌ئه‌ستینه‌رانه‌ی زیندانه‌وانه‌کان‌دا راوه‌ستا و هیچ چه‌شنه ئەشکه‌نجه‌یه‌ک نه‌یتوانی ئیراده‌ی پۆلابینی

تیکشکینی و نهنینییهکانی خەلک لای جەللادانی کۆماری ئیسلامی بدرکینی. لەو پەيامانەدا وا بۆ دەروەهی زیندانی دەنارد، جەختی لەسەر ئەو دەکرد کە «من هەر ئەو مینەیهی پینشوو ماوم» بەواتای ئەو هەمان خەباتکاری ماندوویی نەناسە کە بوو، لەسەر ئارمانجە مرقۆقانهکەى خۆى ماوه و خۆى نەدۆراندوو.»

۲. مینە لە تەمەنى میژمندالییهوه عەلاقەیهکی زۆری بە سینەما و شانۆ هەبوو، هەر ئەو هەش هانی دا لە گرووپیکی تیئاتری دا بەشدار بێ. لە سالانی ۱۳۵۱ - ۱۳۵۲ دا لە سالۆنی سینەما سەعدی بۆکان شانۆیهک پیشان درا بەناوی «ئارەشی کەمانگیر»؛ لەو شانۆیهدا مینە دەوریکى بەرچاوی هەبوو و شیعریکى دیکلەمە کرد کە بینەرەن گەلیکیان پینخۆش بوو و چەند خولەکیک چەپلەیان بۆ لێدا و تەشویقیان کرد.

هاورپێانی مینە لە دەورەى دەبیرستان بریتی بوون لە نەمر عەزیز مەردانبەگی، حسین سەرکار، عەزیز ئەبازەری، عومەر حەدەدای، مستەفا سوڤی زاده و... لەگەڵ هەموویان، بەتایبەت عەزیز مەردانبەگی دا نیوانى خوش بوو.

مینە زۆر ئەهلی موتالەعە بوو و زیاتر پۆمان و کتیبی سادقی هیدایەت، دەولەت ئابادی، شاملوو، سەمەدی بێهەنگی و عەزیز نەسینی دەخویندەوه. قەلەمیکى گەلیک جوانى بۆ نووسین هەبوو و شیعرى زۆرى دەزانی، خەتیشى خوش بوو. یەک لە نووسەرانی پۆژنامەى دیواری دەورەى دەبیرستانى خۆى بوو.

مینە پێوهندیکی باش و بە ئیحتیرامى لەگەڵ دایک و بابەدا هەبوو و نیوانى لەگەڵ منیش ئاسایى و باش بوو، ئامۆژگاریى زۆرى دەکردم و زۆریشى هان دەدام کتیب بخوینمەوه. بەداخەوه لەبەر هۆکاری ئاسایش هیچکام لە ئەندامانى بنەماله‌ی ئیمە و ئەوهنده‌ی بزائم بنەماله‌ی نادره‌خانمى هاوسەرى له پڕۆرەسمى ئیزدیواجەکەى دا بەشدار نەبوون.

چەند پۆژیک لە گیرانی مینە تێپەر ببوو، کە هەوالی گیرانەکەى بە بنەماله‌ی ئیمە راگەیه‌ندرا. من چووم بۆ ورمى و لەوئ چاوم بە هاورپێهەکی سەردەمى زانکۆى کەوت و چۆنییه‌تیی گیرانى ئەو و جەوادى بۆ باس کردم.

لە ئەنجامدا و کاتى کە مینەى خۆراگر هیچ نهنینییه‌کی ریکخراوه‌یى لای جەللادانى

پژیمی خومهینی نه درکاند، له دوایین پوژه کانی مانگی خه زمانانی ۱۳۶۴ دا هاوړی له گه ل چه ند که سی دیکه له هاو خه با ته کانی ئیعدام کرا.»

پرسی گیرانی مینه، جهواد و سه عید

سه باره ت به هه ندیک لایه نی کیتشه ی گیرانی هاوړتیان مینه، جهواد و سه عید، له ماوه ی دووسی مانگی رابردودا له گه ل کاک جه عفری شیرخانی، برای به پیزی کاک مینه و نه دنامیکی به پیزی بنه مالله ی هاوړی جه وادا قسم کرد، زانیاریم وه رگرت و بوچونم گوړپیه وه. به شوین ئه وان دا به ته له فون یا پرو به پرو قسم له گه ل ئه م که سانه کرد:

- نه دنامیکی هه یئته تی سیاسی ئه و دهمی فیدائیانی ئه کسه ریبه ت:

- دوو نه دنامی کوردی لقی کوردستانی ریخراوه که:

- نه دنامیکی غهیره خو جیبی لقی کوردستان:

- ئه و هاوړتییه ی وا له کاتی گیرانی سی که سه که دا له گه لیان بو؛ هه روه ها له ریگه ی ته له فون و ئیمه یله وه له گه ل هه شت که سی دیکه له هاوړتیانی پیشووی ریخراوه که له مه هاباد و بوکان په یوه ندیم گرت.

کاک جه عفری به پیزی راشته وخو په یوه ندی له گه ل ئه م که سانه گرت:

- دوو کهس له بنه مالله ی به پیزی خو ی و کاک مینه:

- به پرپرسیکی پیشووی ستادی ریخراوه که له مه هاباد:

- به پرپرسی لقیکی ریخراوه که له ورمی.

له ئه نجامی په یوه ندییه کانیش دا ئاگاداری چو نیه تی بوچونه کانی ئه وانی کردم. واته، سه رجه م بو پیکه تیان و ئاماده کردنی ئه م یادداشته، پرسیار له ۱۹ کهس کراوه. به داخه وه م که ده لیم دوا ی هه موو ئه و پرس وجویانه نه متوانیوه سه ره هه ودا ی که لافی ئالوزی ئه م گیرانه بدوزمه وه. ویده چی که هاوړی شه هیده کانمان له زیندانش ده راویکی روونیان له مه سه له که نه بووبی یا ئه گه ریش بووبیتیان تا ئیستا نه زاندراره لای کهس درکاندبیتیان.

لە و پرس و جۆیانەدا که من کردوومە بۆم دەرکەوتوووە که هەندیک لایەن مەسەلەکە بە شێوەیەکی شەخسی و تاکەکەسی سەیر دەکەن و خەیانەتی کەسیکی تاییەت بە ھۆکاری گیرانەکە دەزانن، لە کاتیکیدا بەرپرسیانی سەرەوێ رێکخراوەکە ئەم کێشەییە لە چوارچێوەیەکی گەورەتری سیاسەتەکانی ئەکسەرییەت و پەيوەندییەکانی ئەو سەردەمیان لەگەڵ کۆماری ئیسلامی دا دەبینن و زۆر لەگەڵ ئەمەدا نین کە تاکەکەسیک بە ھۆکار بناسن، بەلام هیچکام لەو دوو لایەنە لە بۆچوونی خۆیان دانیان نین و کێشەیی «هەلکەوت» و «پرووداوی چاوەڕوان نەکراو» و «هەلەیی بچووی ھاوڕێیان کە بوویتە سەبەبی ئەم خەسارە گەورەییە» ش نادنە داوای.

بەگۆیڕەیی ئەم زانیارییانەیی واکەوتووونەتە دەست من، بریار بوووە سەعاتی ۱ی داوی نیوەرۆی رۆژیکی پینج شەممە^۱ بە ترومبیلیک کە بەرپرسیکی قیادەیی موەققەتەیی پارتنی دیموکراتی کوردستانی باشوور بۆیان دابین بکا، لە ورمیووە بچن بۆ گوندی راژان و لەویووە بەرەو ئوروپا برۆن، بەلام ترومبیلەکە درەنگ کەوتوووە و لە کاتی خۆی دا نەھاتۆتە شوینەکە. ئەوانیش لە فەلەکەیی مودەرریس لە شاری ورمی جیبیکی کریکیشیی ئاسایییان بەکری گرتوووە و وەرئیکەوتوون. ئەو جیبە لە نیوان راژان و ورمی دا کریکیشی کردوووە و لیخوڕەکەیی مۆلەتی ئەم ھاتوچۆییەیی ھەبوو.

لەسەر جادەیی «بەند» و زۆر نزیک لە شار، بازگەییەکی پشکنینی پاسداران رایگرتوون. ئەو بازگەییە «کاتی» بوووە و پینشتر لەو شوینەدا نەبوو، کە ئەو خۆی پرسیار دەخولقینئیی. لیخوڕی جیبەکەش بارزانی بوووە و دەمانچەییەکی پین بوووە کە گواييە لەو سەردەمەدا مۆلەتی ھەلگرتنی بە ھەندیک لە ئەندامانی قیادە دراو. ئەو پاسدارەیی و رایگرتوون، داوای کاغەز و ئەوراقی ئیجازەیی دەمانچەکەیی لە لیخوڕی ترومبیلەکە کردوووە ئەویش پین نەبوو. گوتوویەتی دەمانچەکەت رادەگرین و برۆ و ئەوراقەکەت بەینە تا بتدەینەو، بەلام ئەو قبوولی نەکردوو. لە ھیس و بەیسی

۱. بەداخەووە ریکەوتی رۆژی گیرانەکە روون نییە، بەلام بەدانیایی لە کوتایییەکانی بەھار تا نیوەرستی ھاوینی سالی ۱۳۶۰ی ھەتاوی دا بوو.

ئەم قسانەدا، باس لە پوول و پارە کراوە و جەواد بە فارسی گوتووێتی «بەش بگو پولشو من میدم». ئیتر کابرای پاسدار بە فارسی قسەکردنی ئەودا گومانی لێکردوون و خستوونییەتە بەر پرسیار و پشکنین. لە پشکنینەدا کیفیکیان بە دەست جەوادەوێ دیوێ که پارەیه‌کی تێدا بوو و ئەوێش پاسدارەکی زیاتر گومانای کردووێ. ئەنجامی ئەم پرسیار و پشکنینە گەشتووتە گرتن و ناردنیان بۆ زیندانی ورمی و قەومانی کارەساتەکه.

لەم ڕووداوەدا سێ کەسەکه گیراون، بەلام ئەو هاوڕێ کوردە و ڕینومیان بوو و ڕیار بوو بیانگەیه‌نیتە ڕاژان، لە پششەوێ ترۆمبیلەکه دانیشتووێ و حیسابی خۆی لەوان جیا کردووتەو، لە پرسیار و وەلامدا گوتووێتی دەچیتە مالی خۆشکی خۆی لە ڕاژان، ئەوێش بۆتە هۆکاری بەربوون و ڕویشتنی.^۱

لەم ڕووداوەدا چەند پرسیک سەرھەلەدەن:

گەلۆ کەسیک ڕاپۆرتی ڕویشتنی ئەوانی بە ئیتلاعاتی سپای پاسداران داوێ و ئەوانیش لەو شوێنە بۆ ناوێتەو؟ ئەگەر بوو، کێ بوو؟ هەر لە بەرپرسی ئەو دەمی ڕیکخراوی ئەکسەرییەت لە ورمیوێ تا کەسانیکێ دیکە و ئاگاداری ئەو سەفەرە بوون، تا هاوڕێی ڕینومیان، تا کەسانی دەوروبەری پارتي دیموکرات و تەنانەت تا لیخوری ترۆمبیلەکه... بەلام کێ و کامیان و بۆچی؟

گەلۆ ڕیکخستنێ سەفەریکی ئەوتۆ بەو شیوێ، بە ترۆمبیلی کرێ و بەو ڕیگایەدا بۆ کەسانیکێ واپلەبەرزێ ڕیکخراوەکه، لەجێی خۆی دا بوو؟

گەلۆ پشکنینی پاسدارەکان بەهەلکەوت بوو و هاوڕیکانی ئیمە بوون کە خۆیان بۆ پرسیار و وەلامەکان ئامادە نەکردبوو؟

گەلۆ کیفی پوول و فارسی قسەکردنی جەواد بۆتە هۆکاری گومان لێکرانیان؟

وەلامیکێ ڕوون بۆ هیچکام لەو پرسیارانە نییە. ئەوێ ئاشکرایە و لە قسە و بەرپرسیانی سەرھەوێ ڕیکخراوەکه دەردەکەوێ، ئەوێهە که:

۱. ئەم زانیاریانەم لە هەمان ئەو هاوڕێیە وەرگرتووێ کە لە ترۆمبیلەکهدا گەلیان بوو.

ئا. بریاری سه‌فه‌ری جه‌واد بۆ ئوروپا له‌لایه‌ن هه‌یه‌ته‌ی سیاسیی ریک‌خراوی ئە‌کسه‌رییه‌ته‌وه‌ دراوه‌، که‌ جه‌واد خۆی یه‌ک له‌ ئە‌ندامه‌کانی بووه‌ و له‌ کاتی بریار‌دانیش، له‌ دانیش‌تته‌که‌دا ئاماده‌ بووه‌.

ب. چۆنییه‌تی رۆیش‌تته‌که‌ و رینگای کوردستانیش جه‌واد خۆی هه‌لییژاردووه‌؛ رینگای رۆیش‌تته‌ دهر له‌ ورمیشه‌وه‌ پێشتر چه‌ند جار تاقی کراوه‌ته‌وه‌.^۱

پ. هه‌لیژاردنی هاو‌پێیان مینه‌ و سه‌عید وه‌ک به‌رپرسی سهره‌کی ریک‌خراوه‌که‌ له‌ کوردستان، یه‌که‌م بۆ یارمه‌تی‌دانی جه‌واد و دووه‌میش بۆ دوورخستنه‌وه‌یان له‌ مه‌ترسی گه‌ران له‌ نیوخۆی ئه‌یران بووه‌.

له‌ ماوه‌ی ئە‌م پرس‌و‌جۆیا‌نه‌دا ئا‌گادار کرامه‌وه‌ که‌:

که‌سیک به‌ناوی عه‌لی، به‌رپرسی ئە‌و ده‌می ریک‌خراوی ئە‌کسه‌رییه‌ت له‌ ورمی، که‌ خویندکارێکی زانکۆی کشت‌وکالی ورمی و خه‌لکی باکووری ئه‌یران بوو، دوو جار له‌لایه‌ن ئیتلاعاتی سپای پاسدارانه‌وه‌ گه‌رابوو و خه‌رایه‌ک به‌ردرا‌بوو؛ ته‌نانه‌ت یه‌ک له‌و گه‌رانانه‌ی خۆی به‌ ریک‌خراوه‌که‌ رانه‌گه‌یان‌دبوو! ئە‌و که‌سه‌، به‌یانی رۆژی گه‌رانی هاو‌پێیان له‌گه‌لیان بووه‌ و ده‌سه‌جی به‌ ماوه‌ی سه‌عاتیک دوا‌ی گه‌رانیان به‌ هاو‌پێیه‌کی ریک‌خراوه‌که‌ی گوتووه‌^۲ «هه‌رسیکیان گه‌ران!» گوايه‌ ئە‌و شه‌خسه‌، واته‌ «عه‌لی» ئیستا جیگری وه‌زیرێکی کابینه‌ی ئە‌حمه‌دی‌نه‌ژاده‌ له‌ تاران!^۳

برایه‌کی ئە‌و هاو‌پێیه‌ی وا له‌ کاتی گه‌رانی سی‌که‌سه‌که‌دا له‌گه‌لیان بووه‌، پاسدار یا‌که‌سیکی نزیک به‌ دام‌وده‌زگای ده‌وله‌ت بووه‌ له‌ ورمی، به‌لام ئە‌گه‌ر ئە‌و که‌سه‌ ده‌ستی له‌ کاره‌که‌دا بووبی، چۆنی به‌ هه‌والی ئە‌م رۆیش‌تته‌ زانیوه‌؟

وه‌ک ئە‌گه‌ریک، دوور له‌ عه‌قل نابێ ئە‌گه‌ر بیر له‌وه‌ بکریته‌وه‌ ئایا که‌سانیک له‌ پله‌ی خواره‌وتری ئالقه‌ی قیاده‌دا، که‌ ئا‌گاداری مه‌سه‌له‌که‌ بوون، هه‌والیان به‌ ئیتلاعات دا‌بن!

۱. ئە‌مه‌م له‌ که‌سیکی نزیکي بنه‌ماله‌ی جه‌واد بیست.

۲. ئە‌م هاو‌پێیه‌ ئیستا له‌ دهره‌وه‌ی ولات ده‌ژی.

۳. له‌ هه‌واله‌ دلنیا نیم، به‌لام له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌م بیسته‌وه‌.

دواى هه‌موو ئه‌وانه‌ش، به‌رپرسانى سه‌ره‌وه‌ى ئه‌كسه‌رييه‌ت لايان وايه كه به‌هوى په‌يوه‌ندىيى نزيكى سياسه‌ته‌كانى ئه‌كسه‌رييه‌ت له كۆمارى ئيسلاميه‌وه، له‌و سالانه‌دا ئه‌گه‌ر ئيتلاعات بيويستايه‌ جه‌واد بگري، ده‌يتوانى و پيويستى به‌و شانۆگه‌ريپانه نه‌ده‌كرد.

مه‌سه‌له‌يه‌ك كه جينگه‌ى بير لى‌كردنه‌وه‌يه ئه‌وه‌يه جه‌واد ماوه‌ى چوارپېنج سال دواى گيرانه‌كه‌ى له زيندان‌دا مائه‌وه و له‌و ماوه‌يه‌دا ئه‌ندامانى بنه‌ماله‌كه‌ى خوى گه‌ليك جار چاويان پېي كه‌وت. هه‌والى دوو يا سى چاوپيگه‌وتنى ئه‌ندامانى بنه‌ماله‌ى كاك مينه‌ش هه‌ر هه‌يه. نه‌ مينه و نه‌ جه‌واد له‌و چاوپيگه‌وتنه‌دا دوور يا نزيك ئامازه‌يه‌كيان به‌ هۆكارى گيرانى خويان نه‌كردوه. به‌داخه‌وه نه‌متوانى په‌يوه‌نديه‌ك له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ى هاوړې سه‌عيد به‌ستم و پرسياره‌كه‌يان ئاراسته‌ بكه‌م، به‌لام ويناچى ئه‌وانيش زانياريه‌كى ئه‌وتويان بووب، دنا به‌ شيوه‌يه‌ك له‌ شيوه‌كان، شه‌خسى يا رېكخراوه‌يى، ده‌گه‌يشته‌وه كه‌سيك له‌و ۱۹ كه‌سه‌ى وا بۆ نووسينى ئه‌م يادداشتانه په‌يوه‌ندييان پيوه‌كراوه.

ئه‌وانه ريوايه‌تى چه‌ند كه‌سيك له به‌رپرسانى رېكخراوى فيدائىيانى ئه‌كسه‌رييه‌ت و ئه‌وانه‌ن وا له سه‌رده‌مى گيرانى ئه‌و سى كه‌سه‌دا سياسه‌تگېر يا لاي‌كه‌م ئاگادارى سياسه‌ته‌كانى ئه‌كسه‌رييه‌ت بوون. هيچكام له‌و كه‌سانه‌ى وا من قسه‌م له‌گه‌ل كردوون يا زانياريم لى‌وه‌رگرتوون به‌راشكاوى و بى‌گومانيه‌وه نه‌يانتوانيوه هۆكارى گيرانى هاوړپيان رابگه‌يه‌نى، ئه‌وه‌ش خه‌سله‌تى ئه‌و چه‌شنه رووداوانه‌يه كه به‌داخه‌وه هاسان نييه «هۆكارى بى‌گومان» يان بۆ بدۆزريته‌وه.

به‌گوږه‌ى ئه‌زمونى من له ماوه‌ى ئه‌و پرس‌وجۆيانه‌دا، كه‌سانيك كه‌ شاره‌زاىي كه‌مترپان له مه‌سه‌له‌كه‌ هه‌يه، له‌نيو هه‌موو ئه‌گه‌ر و ئايا و ئيحتيماله‌كان‌دا زووتر و هاسانتر په‌كېكيان هه‌لبژاردووه و بۆ نمونه تاكېكيان به‌ تاوانبار زانيوه، به‌لام كه‌سانيك كه به‌رپرسايه‌تېي سياسه‌ت‌دانانى رېكخراوه‌كه‌يان به‌ ده‌ست بووه و ئاگادارى سياسه‌تى پوژ و په‌وتى گشتىي كاره‌كان و په‌يوه‌نديى رېكخراوه‌كه‌ له‌گه‌ل كۆمارى ئيسلامى بوون، وا به‌ تيراديوى و راشكاوى بريار ناده‌ن و

که متر له گه‌ل ئه‌م بۆچوونه یه‌ک لایه‌نانه‌دان. ئه‌وان مه‌سه‌له‌که به‌هه‌لکه‌وتیک یا هه‌له‌یه‌کی حیسابه‌کانی هاوڕێ جه‌واد ده‌زانن و ده‌لێن ده‌یان که‌س له‌ به‌رپرسیانی رێکخراوه‌یی ئیمه‌ له‌و سالانه‌دا گیران و به‌ردران؛ په‌یوه‌ندیی که‌م و زۆریشمان له‌گه‌ل ده‌زگای حکومه‌تی هه‌بوو؛ ئیتر ئه‌گه‌ر بیانوو یه‌ستایه‌ بمانگرن پێویستی نه‌ده‌کرد له‌سه‌ر رێگه‌ی به‌ندی ورمی له‌سه‌رمان راوه‌ستن، له‌ تاران و زۆر شاری دیکه‌ش به‌ شوینی هه‌ندیک له‌ به‌رپرسیانی ئیمه‌یان ده‌زانی و ئه‌گه‌ر بیانوو یه‌ستایه‌ ده‌یانگرتین، وه‌ک دوا‌ی سا‌لی ۱۳۶۵ و گۆرانی سیاسه‌ت و هه‌لگرته‌ی دروشمی ڕوو‌خاندنی ڕژیم، گرتیانین و ئیعدامیشیان کردین.

دیاره ئه‌م بۆچوونه، هه‌ندیک راستی تێدایه، به‌لام زۆریش ته‌واو نییه‌ له‌به‌روه‌ی له‌ ماوه‌ی سا‌لانی ۱۳۶۲ - ۱۳۶۵یشدا ژماره‌ی ئیعدامیه‌کانی فیدائییان که‌م نه‌بووه و ڕۆژنامه و بلا‌وکراوه‌کانی ئه‌کسه‌ریه‌ت له‌ ماوه‌ی نیوان سا‌لانی ۱۳۶۰ - ۱۳۶۵دا هه‌والی چه‌نده‌ها شه‌هیدی ئه‌کسه‌ریه‌تییان راگه‌یاندوو که له‌ زیندانی کۆماری ئیسلامی‌دا ئیعدام کراون؛ به‌تایبه‌ت کاتێ مه‌سه‌له‌که په‌یوه‌ندیی به‌ هاوڕێیانی کوردستانه‌وه په‌یدا ده‌کا، هه‌ندیک زیاتر له‌ راستی دوور ده‌که‌ویتته‌وه.

لام وایه‌ بکری نمونه‌ بۆ هه‌ر دوو بۆچوونه‌که به‌پێندریته‌وه:

- لایه‌نیک ده‌توانی بلی ئه‌ی بۆچی هاوڕێیه‌کی وه‌ک «رضی تابان» و زۆریکی دیکه‌مان هه‌ر له‌و سالانه‌دا ئیعدام کرا؟

- لایه‌نه‌که‌ی دیکه‌ش ده‌توانی نمونه‌ له‌ گیران و ئازادکرانی چه‌ند که‌س له‌ به‌رپرسیانی سه‌ره‌وه‌ی رێکخراوه‌که یا ته‌نانه‌ت هاوڕێیانی کوردستانیش به‌پێنیتته‌وه، که‌یه‌کیان من خۆم بووم و له‌ کۆتایی یه‌کانی سا‌لی ۱۳۶۰دا بۆ ماوه‌ی ۱۰ ڕۆژ له‌ تاران گیرام و به‌هه‌ولی رێکخراوه‌که به‌ردرام. دیاره‌ من له‌ پله‌ و پوتبه‌ی رێکخراوه‌یی‌دا ئه‌ندامیکی سا‌کار زیاتر نه‌بووم، به‌لام هه‌ر به‌ حیسابی به‌رپرسیایه‌تیم له‌ کوردستان ده‌یانتوانی رامبگرن و ئیعدامیشم بکه‌ن، که‌ نه‌یانکرد. خه‌لکانی گه‌لیک گرتگریش هه‌بوون که‌ گیران و ئیعدام نه‌کران، ئازادیش کران.

به‌لام یه‌ک خال هه‌یه‌ که‌ دوور نییه‌ له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا کارتی که‌ری هه‌بووی

ئەوېش ئەوەى كه‌ ئەو سى ھاوړېيە دەچوونە دەرەوہى ولات. بوى ھەيە ئيتلاعاتى سپاى پاسداران تا كاتېك كه‌ بەرپرسانى ئەكسەرييەت لە نيوخوى ولات و لە بەردەستى خوياندا بوون، كاريان بەسەريانەوہ نەدابووبى و لينيانگەرابيټن، بەلام كاتى كه‌ زانبيټيان وا ھەيە بالندەكان لە قەفەز دەرچن، گرتوويانن و نەيانھيشتووہ برۆنە دەرەوہ.

خالى لاوازى ئەم بۆچوونەش دەكرى ئەوہ بى كه‌ بلين باشە ئەوان چۆنيان دەزاني كه‌ ئەو سى كه‌سە بۆ كاريكى رېكخراوہيى ناچنە راژان و بەپيچەوانە، ولات بەجى دەھيلن؟ واتە ئەم زانبارييە ھەرگيز نەدەكەوتە دەست پاسدارى ورمى ئەگەر ھاوكارىكيان لەنيو رېكخراوہكەدا نەبووايە، كه‌ ئەوہش دەمانگەرينيټەوہ نيو بازنەى يەكەمى ئەگەرەكان و خەيانەتى نيوخويى تاكەكەس لە رېكخراوہكەدا.

ئەوہ زنجيريكى دريژە لە ئالغەى زورى بۆچوون و ئەگەر و ئەمما. بەداخوہ پەيجويى من لەوہ زياتر نەچووہ پيشى و سەرەراى ھەولى زورى خۆم و ھاوكارى كردنى كاك جەغفەر و ژمارەيەكى زۆر لە دۆست و برادەر و ھاوړى و بەرپرسى رېكخراوہكە، نەمتوانى ئالغەى سەرەككى ئەم زنجيرە بدۆزمەوہ يا بۆچوونىكى روون لەسەر مەسەلەكە دەربرېرم و بەراشكاوى كارەكە بە لايەكدا بخەم.

لە كۆتايىدا، ئەگەر مافى دەربرېنى بۆچوونى شەخسىم ھەبى، رووداوہكە وەك دەرەنجامى ھەلەى ھەر سى ھاوړيەكە، بەتايبەت ھاوړى جەواد و پەلەكردن و بىئىحتياتى خويان دەبينم. من پيشتر خەسلەتى پەلە و ھەلەشەييم لە كەسايەتیی ھاوړى جەواددا بينبوو و دەزمانى رۆحىكى جەسوور و ئازا و خۆپيادەر و كەمئىحتياتى ھەيە. وەك نموونەيەك بۆ پەسندى بۆچوونەكەشم ئاماژە بە رۆژى رۆيشتى ھاوړى جەواد لە بۆكان دەكەم؛ يەك‌دوو سال پيش گيرانيان، واتە لە كاتى داخرانى دەفتەرى بۆكاندا.

ئەو دەم جەواد لە بۆكان لە مالى مينە دەژيا و كاتېك كه‌ دەفتەرى بۆكان داخرا بۆ ھەندىك كاروبارى رېكخراوہيى كەلك لە مالى ئيمە وەردەگيرا، جەواديش زۆربەى رۆژەكان لەوئى بوو. كاتى ئيتەر ھاوړييان لە كوردستان دەستيان كرد بە

رۆیشتن، نۆبهی جەواد هات. جەواد له رۆژی رۆیشتندا دەمانچەیهکی لهگەڵ خۆی برد و هەر کارێکمان کرد خۆ لهو مەترسییە نەدا، بە قسەیی نەکردین. من دلایا بووم دەمانچەیهکی ئەگەر بەشیک بۆ داکوکی کردن لهگەڵ خۆی دەبرد، بەشیک زیاتر بۆ ئەوەی بوو له رۆوبەر و رۆوبوونەوهی پاسدار و مەترسی دەست بەسەر بووندا خۆی پێ بکوژێ. جەواد کەسێکی بەجەرگ و ئازا و لەخۆبوردو بوو و دوور نییە هەر ئەم ئازایەتیەش بووبیتە هۆکاری بێئیحتیاتی و گیرخواردنیان. له عەینی کاتدا کە ئەو قسانە دەکەم، ئەگەری خەیانەتی «عەلی» بەپرسی ریکخراوی ئەکسەرییەت له ورمیش ناتوانم له بەرچاوم ون بکەم. هەلە یان راست، ئەو بۆچوونی منە و بەلگەشم بۆ سەلماندنی نییە!

هیوادارم پەنجۆیییەکانی دواتری بنەمالەیی بەرپرسی هەر سێ شەهیدەکە له لایەک و هەولێ بەرپرسی ریکخراوەکەش له لایەکی ترهوه بێئەنجام نەمێنەوه و له دواپۆژدا تیشکی زیاتر بکەوێتە سەر مەسەلەیی گیرانی ئەو سێ خەباتکارە مەزنە و بزوتنەوهی نەتەواپەتی کوردیش بۆ خەباتی دواپۆژی خۆی لهو کارەساتە دلتهزینە دەرس وەر بگرێ.^۱

لێره دا یادیك دهكهم له هەندیک هاوڕێی بەئەمەگی ریکخراوی فیدائییان کە له پیناوا باوەریان دا شەهید بوون. هەندیک لهو هاوڕێیانە خەلکی شارەکانی دیکە کوردستان یا خود ئێران بوون، بەلام راستەوخۆ یا ناراستەوخۆ پەيوه‌ندیان لهگەڵ دەفتەری فیدائییان له بۆکان هەبوو و من بە شێوهیهک له شێوه‌کان کارم لهگەڵ کردوون و ناسیومن. دیاره تایتلی باسەکەم نەگۆریوه دەنا زۆریه‌ی ئەو کەسانە بۆکانی نەبوون و

۱. بەختەوه‌رانه خاتوو «رۆقیه دانشگەری» هاوسەری بەوه‌فای هاوڕێ جەواد مانگی ماریسی ۲۰۲۱ کتیبیککی سەبارەت بە ژوانی هاوسەرەکی نووسیوه و له ئالمانیا بلاوی کردۆتەوه، کە پرسسی گیرانی جەواد و دوو کەسەکی دیکە بەشی هەرە زۆری کتیبەکیان پیکه‌یناوه، بەلام له‌ویشدا هۆکاری سەرەکی گیرانەکیان روون نەبۆتەوه. بێ: رقیه دانشگری (فران)، «بە یاد آن پرواز زندگی و مرگ علیرضا اکبری شانديز»، کتاب آيدا، بوخوم، آلمان، بهمن

له بۆکانیش شههید نهکراون، بهلام له په یوهندی بۆکان دا بوون و یادکردنه وه یان بۆ من به ریوه بردنی که مترین ئه رکه به رانیه به وان و که سایه تییه خه باتکاریان. ههندی که له شههیدانه که سانی که بوون که پیشتر هات و چۆی دهفته ری بۆکانیان کردوه و من له کۆبوونه وهی ریخراوه یی دا له گه لیان بووم، ریزم گرتوون و خۆشم ویستوون و ئیستاش به پیویستی دهزانم به شه به حالی خۆم ناویان و یادی خۆشه ویستیان زیندوو رابگرم.

۱. هاوری بیهرووز سوله یمانی

هاوری بیهرووز له یه کهم که سانی که بووه که له کوردستان له گه ل بزوتنه وهی فیدائییان که وتوو، هه ر له وه په یوهندی شه دا گیراوه و له زیندان دا هاودمی ریبه رانی سه ره کیی بزوتنه وه که وهک جه زه نی و پوو یان بووه. له هاتنه ده ریی زیندانیان دا بیهرووز له سه ر ریبازی خۆی ماوه ته وه و یه کهم دهفته ر و بنکه ی فیدائییان له کوردستان، پیش کرانه وهی ستادی سازمان له مه هاباد، به دهستی ئه و هاوریکیانی له شاری سنه کراوه ته وه.

بیهرووز که سایه تییه کی جیددی و خاوهن بروا و له خۆبوردوو بوو. من چه ند جار له بۆکان و مه هاباد بینومه، له کۆبوونه وهی ریخراوه یی دا له گه لی بووم، له بۆکان هاتوته مالمان، له مه هاباد کاتی له گه ل هاوری مینه ی شیرخانی له مالی که دا ده ژیان چه ند رۆژ له لایان ماومه ته وه و دوا ی داخرانی دهفته ره کانی فیدائییان له کوردستانی کاتی که هه ردوو کمان له تاران بووین، هات و چۆی مالمی کردوو.

له و بیره وه ریپانه ی وا له سه ر بیهرووزم هه یه ئاماژه به چه ند خالیکیان ده که م: شاری سنه که وتبووه ده ست پاسداری خومه ینی و بیهرووز له بنکه کانی ده ورو به ری شاری سنه ده ژیا. جاری که بۆ ئه رکی ریخراوه یی هاتبووه مه هاباد و بۆکان. هاوسه ر و کورپه بچوو که که شی له سنه وه هاتبوونه دیتنی. هه ردوو لایان ئه و رۆژه گه یشتبوونه بۆکان و له مالی ئیمه بوون. ئه و شه وه کۆبوونه وه یه که له مالی یه که له هاوریکانمان پیکه دهات و هه ر بۆیه ش دوا ی نانخواردن چووینه ئه وی. کۆبوونه وه که دریژه ی کیشا، من دوا ی نیوه شه وه گه رامه وه مالی، به لام بیهرووز له وی مایه وه و نزیکه ی هه موو

شهووهکەى له کۆبوونهوهیهکی دیکهدا تیپه‌ر بوو، که پنیویست نه‌بوو من تینیدا به‌شدار بم، هه‌ر بۆیه‌ش چوومه‌وه مالى، دایکم و هاوسه‌رى کاک بیه‌رووز به‌خه‌به‌ر بوون و چاوه‌روان مابوونه‌وه. دایکم زۆرى پى‌ناخۆش بوو که بیه‌رووز نه‌گه‌رابۆوه لای ژن و منداله‌که‌ى، ده‌یگوت له‌سه‌ر هه‌ر عه‌قیده‌یه‌کن که‌یفى خۆتانه، به‌لام ئه‌و ژن و منداله‌ چ گوناھتیکیان کردووه؟ با سه‌عاتیک له‌ لایان دابنیشتایه. به‌یانی زوو بیه‌رووز به‌ شوین کاریکی خیرای ریکخراوه‌یى دا رۆیشت بۆ لای گه‌ورکایه‌تى و بۆ چه‌ند خوله‌ک نه‌بى چاوى به‌ هاوسه‌ر و منداله‌که‌ى نه‌که‌وته‌وه، ئه‌وانیش دواتر گه‌رانه‌وه بۆ سنه. بیه‌رووز هه‌یچ که‌س و هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کی نه‌ده‌خسته پى‌ش باوه‌رپه‌که‌ى و ئه‌رک و کارى ریکخراوه‌یى خۆى.

کاتى چووبووینه‌ تاران، بیه‌رووز له‌گه‌ل ئه‌کسه‌رییه‌ت نه‌مابوو و ئه‌ندامى ده‌فته‌رى سیاسى ریکخراوى کىشتگه‌رییه‌کان بوو، به‌لام به‌ حوکمى دۆستى ده‌هاته ماله‌که‌ى منیش. کللیکی ماله‌که‌م پى‌ دابوو که هه‌ر کات ویستی بیه‌ر ژووره‌وه. براده‌ریکی ریکخراوه‌یى سه‌ر به‌ ئه‌کسه‌رییه‌ت که ئیستا له‌ ئالمانيا ده‌ژى به‌ ژن و منداله‌وه له‌ تاران بوو، له‌ بارى دارایی‌یه‌وه دۆخى له‌ ئیمه‌ش خراپتر بوو. که‌س نه‌بوو تمه‌نیکمان بۆ خه‌رجى رۆژانه‌ بداتى، جا ئه‌ویش به‌ ژن و منداله‌وه ده‌ردى له‌ ئیمه‌ گرانتر بوو. باسى مه‌سه‌له‌که‌م بۆ بیه‌رووز کرد. ده‌ستى برد و بریک پاره‌ى ده‌ره‌ینا و دایمى بیده‌مه‌ براده‌ره‌که‌م، منیش دامى. پى‌م سه‌یر بوو، ئه‌و له‌ ریکخراوه‌که‌دا نه‌مابوو و له‌بارى سیاسیشه‌وه له‌گه‌لمان ناکۆک بوو، وه‌کی دیکه‌ چاوى له‌وه‌ژارى و ناته‌واوییه‌ى هاو‌ریکه‌مان - که‌ ده‌یناسى - نه‌قووچاند و مه‌سه‌له‌که‌ى نه‌خسته پى‌شت‌گۆى. بۆ بیه‌رووز دیوارى به‌ینى ریکخراوه‌که‌ى ئیمه‌ و خۆیان دیواریکی شووشه‌یى بوو و له‌ودیویوه‌ بى‌ده‌ره‌تانى و هه‌ژاریى هاو‌ریکه‌مانى ده‌بینى. ئه‌و دیواره‌ بۆ زۆر که‌سى دیکه‌ دیواریکی کۆنکریت و پۆلایین بوو که ته‌یرى بالشکاو‌ى بیریان پینیدا ئاودیو نه‌ده‌بوو!

۲. هاو‌رى‌ عه‌لى‌ره‌زا ئه‌که‌به‌رى شاندىز (ره‌فیع جه‌واد)

چه‌ند مانگیك دواى کرانه‌وه‌ى ستادى سازمان له‌ مه‌هاباد و زه‌ق‌بوونه‌وه‌ى

هەندیک ناتەبایی ئایدیۆلۆژیک لای ئەندام و لایەنگرانی رێکخراوەکە لە کوردستان که لە زەلی نیوان ئینترناسیۆنالیزمی سوسیالیستی و ناسیۆنالیزمی کوردی چەقیبون و نەیانده‌توانی خۆی لێ رزگار بکەن، کومیتە‌ی ناوەندی فیدائییان بۆ بەهێز کردنی رێکخراوەکە لەباری تیۆریک و دەرکردنی بلاوە‌ی تیۆرییەکی وەک «رێگای گەل»، ئەندامێکی هەینێتی سیاسی خۆی نارده کوردستان.

ئەو کەسە، هاوڕێ عەلی‌رەزا ئەکبەری شاندین، خەلکی مەشەهد بوو کە بە «رەفیع جەواد» دەناسرا. لە ماوە‌ی مانەوێ جەواد لە مەهاباد من پە‌یوەندییەکی ئەوتۆم لەگەڵی نەبوو و تەنیا چەند جارێک بینیوو، بەلام کاتی کە پاسدار مەهابادیان گرتەووە و ستادی سازمان لە مەهاباد داخرا، جەواد هاتە بۆکان و لە مائی کاک مینە‌ی شیرخانی دەژیا. دوا‌ی داخرا‌نی دەفتەری فیدائییان لە بۆکانیش، مائی ئیمە کەمتاکورتیک وەک ئۆفیس و ئیدارە‌ی رێکخراوەکە‌ی لێ‌هاتبوو و بەشیک لە کارەکان لەوێ بە‌رپۆه دەبران، هاوڕێ جەوادیش زۆر جارن بە پۆژا دەهاتە ئەوێ. لە کۆتایی‌دا، کاتی ئیمە هەموو وردە‌ورده خەریکی بلاوە‌کردن بووین و دەچووین بۆ تاران و شارەکانی تر، جەوادیش لە دوا‌یین کەسەکان بوو کە کوردستانی بەجێ‌هێشت. ئەو پۆژە‌ی کە لە بۆکانە‌و بە‌رهو تاران دە‌پۆ‌یشت، یە‌ک‌دوو هاوڕێ‌ی دیکە‌شمانی لەگەڵ بوو. دەمانچە‌یەکی لەگەڵ خۆی برد، هەر کاریکمان کرد ملی‌دانە‌برد دەمانچە‌کە لەگەڵ خۆی نە‌با. رێگا پر مە‌ترسی بوو، بەلام جەواد مە‌رۆ‌فیکێ بە‌جەرگ بوو، دلنایام چە‌کە‌کە‌ی بۆ کوشتنی کەس لەگەڵ خۆی نە‌دە‌برد و بۆ‌یە‌ی بوو ئە‌گەر تووشی مە‌ترسییەکی جیددی وەک گیران بە‌دە‌ستی پاسدار و جاش بێ، کۆتایی بە ژيانی خۆی بهینێ.

سەرە‌پای ئەم ئازایە‌تی و بە‌جەرگییە، دە‌گوت‌ری کە لە زیندان و لە‌ژێر ئە‌شکە‌نجە‌دا شکابێ و خۆی دۆ‌راندبێ. من هە‌والی نزیک سە‌بارەت بە‌و مە‌سە‌لە‌یە نییە، بەلام بە‌ درۆشی نازانم لە‌بەر‌و‌ه‌ی لە زۆر سەر‌چاوە‌م بیستوو. برادە‌ریکی خۆ‌شە‌ویستم لەم پە‌یوە‌ندییە‌دا بۆی نووسیوم:

«یە‌کێ لە کورە‌کانی ورم‌[ی رێکخراوی فیدائییان] ئە‌کسە‌رییەت[کە لە زیندان

بهردرا بوو گوتبووی جهواد هه موو شتیکی گوتوو. ئه وهندهی من بیسیبیم شهید مینهش دهبی ئه وهی به کهسیک گوتی.»

من خۆم له سههر ئهم قسانه ئیستیکی دهگرم. جهواد سه ره رای هه موو ئه و قسه و ناوونیتکانه، گه لیک نهیتهی پاراست که ناکرێ لێردها باسیان بکری، به لام یه ک خال له په یوهندی خۆمدا هه یه که ده توانم ده سنیشانی بکه م. جهواد ئادره سی ماله که ی منی له تاران ده زانی و هات و چۆی کردبوو، منیش که له ریکخراوه که جیا بپوموه و تا درهنگانیکی زۆر به هه والی گیرانیم نه زانیبوو. ئه گه ر ئه و بیویستایه به راستی خراپ بی و به ته و اه تهی لایه نی درنده کانی کوماری ئیسلامی بگری، سووک و هاسان دهیتوانی هه م ئادره سی منیان بداتی، هه م له گه لیان بی و ماله که یان پیشان بدا، به لام ئه وهی نه کرد و منی پاراست و بۆ هه میشه منه تباری خۆی کرد. ده زانم له م په یوهندها که سانیکی زیاترو گه لیک له من گرنگتر هه بوون که جهواد ئه وانیشی پاراست.

با ئه وهش بلیم کاتی که سیسته می سیاسی له کۆمه لگایه کدا ئه هریمه نی و نامرۆقانه بوو، گونجاو ده بی بتوانی له فریشته شهیتان دروست بکا. دیاره تا قهت و خۆراگری خه لکانیش هه موو له یه ک راده دا نییه. براده ریکی خۆشه ویست سه بارهت به کۆتایی کاری جهواد له زیندان ئه م دێرانه ی بۆ نووسیوم:

«تاوانی ئه و مرۆف شکاندنه ده که ویته ئه ستوی درنده کانی کوماری ئیسلامی که هه رگیز حورمه تیان بۆ مرۆف دانه ناوه.»

دیاره بۆ چوونی براده ره که م و پاکانه کردنی من باری سه رشانی جهواد و هیه چ که سیکی دیکه سووک ناکهن و هیه چ په له یه ک بۆ که س ناشۆنه وه. رێبازی خه بات پر له مه ترسییه و رێبوار ده بی یا خۆی لی لادا یا بۆ به رز و نزمیه کانی ئاماده بی. له کۆتایی دا با ئه وهش بلیم که هاوړی جهواد دوا ی رۆیشتنمان له کوردستان و چوونمان بۆ تاران، له گه ل هاوړی «رۆقیه دانیشگه ری» یه ک له ژنه چریکه ناو داره کانی سه رده می خه باتی چه کدارانه ی «چریکه فیدائیه کانی گه ل» په یمانی ژن ومی ریدی به ست و بی هه ست و خوست شایه یه کی بچو وکیان له تاران ریکخست، که منیش به ختی ئه وه م هه بوو تینیدا به شدار بم. به داخه وه دوا ی شایه یه که زۆری پینه چوو

جه‌واد گیرا و هر‌ئو گیرانه بوو که نازادیی به شوین‌دا نه‌هات و جه‌لادانی خومه‌ینی ئه‌ویشیان له زیندانی ئیقفین ئیعدام کرد.

۳. هاوړی عومه‌ر به‌رایی

هاوړی عومه‌ر به‌رایی (مام‌عه‌لی) له بنه‌ماله‌یه‌کی زه‌حمه‌تکیش له سه‌قز له‌دایک ببوو. مام‌وستای بیرکاری بوو له شاری سه‌قز. که‌وتب‌وو په‌یوه‌نده‌وه له‌گه‌ل ده‌فته‌ری بۆکانی ریک‌خراوه‌که‌ش. ئه‌وه‌ی سه‌بارت به‌و هاوړی لی‌زان و زانایه له بیرم بی سه‌رده‌میکه که له‌گه‌ل هاوړیانی تر له چیاکانی باشووری کوردستان ده‌ژیاين و ئه‌و یه‌ک له‌و که‌سانه بوو که به پووخو‌شی و قسه‌خو‌شی و گورانی خو‌ش گوته‌وه، باری ژیا‌نی سه‌خله‌ت و ئه‌سته‌م و پر له‌مه‌ترسیی ئه‌وی لئ سووک ده‌کردین. سه‌ره‌پای ئه‌سته‌م بوونی بارودو‌خی ژیا‌ن، من هیچ کات نه‌مدیت بزه له‌سه‌ر لیوی عومه‌ر بتوری، هر ئه‌وه‌ش وره و هیزی ده‌دایه زور که‌س و یه‌ک له‌وان من. به دیتنی هاوړی عومه‌ر و هه‌لسو‌وراوی و وره‌به‌رزی و پیکه‌نینه‌کانی، تو شه‌رمت ده‌کرد نه‌ک هر له ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌کانت بدویی، ته‌نانه‌ت لای خو‌شت بیریا‌ن لئ بکه‌یته‌وه. سه‌رچاوه‌ی ئه‌و خه‌سه‌ل‌تانه و ئه‌م وره‌به‌رزییه، بنه‌مای پته‌وی باوه‌ر، هیوا به دوارو‌ژی چه‌وساوانی ولاته‌که‌ی، مل‌دانه‌واندن بۆ ئه‌رک و کاری ریک‌خراوه‌یی و تا راده‌یه‌کی زوریش پیگه‌ی چینایه‌تی هاوړی عومه‌ر بوو.

هر ئه‌و باوه‌ره به‌هیزه کاریکی کرد که کاتی زوربه‌ی هاوړیانی باشووری کوردستانیا‌ن به‌جئ هیش‌ت و گه‌رانه‌وه ولات یا چوونه ولاتانی ده‌ره‌وه، ئه‌و له کوردستان و لای یه‌ک له هیزه سیاسییه‌کانی باشوور مایه‌وه و وه‌ک پیتشمه‌رگه‌یه‌کی گیانفیدا خزمه‌تی گه‌لی هه‌ژاری کوردی کرد تا ئه‌وه‌ی بۆمباردمانی هیزه‌کانی سه‌ددام له‌گه‌ل هاوړییه‌کی نزیک‌ی خو‌ی (عارف خه‌لیفه‌زاده) دا شه‌هیدی کردن.

۴. هاوړیانی عارف خه‌لیفه‌زاده (مام‌خدر) و ره‌زا خه‌لیفه‌زاده

هاوړی عارف خه‌لکی سه‌قز بوو. په‌یوه‌ندیی به بۆکانه‌وه ده‌گه‌راپه‌وه پو‌ژانی کو‌چ و ره‌وی خه‌لکی سه‌قز دوا‌ی هاتنه‌وه‌ی پاسداری دژی خه‌لک بۆ شاره‌که.

ئەو دەم بەشیکی زۆر لە بنەمالە سەقزییەکان لە مالى خەلکی بۆکان حاوانەو و بەشیکیشیان لە ستادیۆمی وەرزشیی شار لەژێر چادردا دەژیان. بنەمالەى کاک عارف لە مالى کاکم بوون و ھەر لەویو ھەودای ناسیایى و دۆستایەتیمان سەرى ھەلدابوو. بەداخەو ھەر لەو ماو ھەودا کورتەدا برا گەورەى کاک عارف بەھوى پیکادارانى ترومبیلەو ھە جادەى سەقز و بۆکان گیانى خوى لە دەست دا. ئەو ھەندەى بزەنم ناوى پەزا بوو و لایەنگرى فیدائىیانیش بوو. وا ھەیە کاک عارفى برا چکۆلەش لەژێر کارتیکەرى ئەودا بەرەو ریکخراوى فیدائىیان کشابى.

من ھاوړى عارقم لە چیاکانى برادۆست لە باشوورى کوردستان ناسى. ئەویش و منیش و زۆر کەسانى دیکە بۆ ماو ھەیک لەوئى گیرسابووینەو. عارف ناوى خوى نابوو «مام خدر». لاویكى خوینگەرم و ھەلسووړاوا کە سەرەراى کەم تەمەننەى کەى، ھەموو لایەک ریزیان دەگرت و خۆشیان دەویست. لەگەل کاک عومەر بەرابى کە پریکیان لەژێر دار بەرپوویەکی کۆنەسال دروست کردبوو و تینیدا دەژیان. دواى رۆشتنى من و زۆریکی دیکە لە ھاوړییان، ھاوړى عارف لەگەل کاک عومەر لەوئى مانەو و بەداخى زۆرەو ھەوتنە بەر بۆمباردمانى سەددام و شەھید بوون.

ئەو دەم من گەرابوو ھەوتە تاران و لەگەل دایک و خوشکەمدا پیکەو دەژیاین. دایكى دلشکاو و رۆلەکوژراوى کاک عارف ھاتە مالمەن و گەلیک گریا. دەویست کورەکەى بگەریتەو و دەیگوت لە تاران دەتوانم بیشارمەو و بیحاوینمەو. بەداخەو من پەیو ھەندىیەکم لەگەل ریکخراو ھەیکە نەما بوو و بە ماو ھەیکە کەم دواى ئەم چاوپیکەوتنە ھەوالى شەھیدبوونى عارقم پیکەبەشت و ھىچ نەکرا بۆ گەرانەو ھى. دایكى عارف پىش مردنى کورى دوو ھەمى گەلیک پەشنىو و نارەھەت بوو، داخوا دەبى بە بیستنى ھەوالى مەرگى کورى دوو ھەم چى لى بەسەرھاتى. کى بەو ھەموو ئازار و دەردە دەزانى کە گەلەکەمان و بنەمالەى کى مەزلوومى ھەک خەلیفەزادە تووشى ھاتن؟ ئەگەر خواىەک ھەبى دەبى ھەلینەگرى.

۶ ھاوړى عەبدوللا کەرىمى

کورەلاویكى خویندەوارى خەلکی سەقز و لایەنگرى ئەکسەریبەت بوو. لە

بنکه یه کی ریکخراوه که له دهو روبری شنو و نه غه ده بوو. هاورییه کی خوی تفتهنگی یوزی پاك کردبووه گولله ی له دهست دهرچووبوو، به داخوه گولله وه بهر ئه ویش که وتبوو و نه خواسته کوژرابوو.

ستادی سازمان له مه هاباد هه والی کاره ساته که ی به ته له فون به من له دهفته ری بوکان راگه یاند و جه نازه که شیان نارده وه بوکان. هه والمان دا به که سوکاری هاوریی له دهس چوو؛ دایک و خالی کاک عه بدوللا ئه وه دم یا له بوکان بوون یا له سه قزه وه هاتن، جه نازه که یان وه رگرت و ئه وه نده ی له بیرم بی له بوکان ئه سپارده یان کرد. کاره که بوو به هوی خه م و که سه ریکی زور بومان، له بهروه ی شوپه لاریکی ریکخراوه که مان به دهست هه فالیکی خومان گیانی له دهست دابوو، به لام چ که رده ن؟ خه ساره که به هه لکه وت پووی دابوو و نه ده گه رایه وه.

دایکی شه هید به پوون کردنه وه کانی ئیمه رازی نه بوو و راگه یاند نیکی نووسی و به دیواره وه ی دا و تینیدا هیرشی کرده سه ر ئیمه. هه ر چوئیک بی دایکیکی پوله کوژراوی دل بریندار مافی خوی بوو له سه ر پووداویکی وا دلته زین ره خنه ی زور له وه توندتریش له ریکخراوه که بگری، له بهروه ی کاره که هه یچ مه نتیکیکی تیندا نه بوو و نه ده بووایه پوو بدا.

۷. هاوریی ئه بوو به کر چه میدی

هاوریی ئه بوو به کر کوپی هه مزاغای چه میدی و برای بچووی کاک عومه ری چه میدی بوو. لایه نگری فیدائییان نه بوو، له گه ل کومه له ش نه که وتبوو و حاله تیکی سه ره خۆ له ریکخراوه کانی پاراستبوو، به لام وه ک بیر و هه لوئیس، چه پ بوو. گوايه به ته مای دامه زراندنی ریکخراوه یه ک له کوردستان بوو، به لام گولله ی خه لخاللی جه لاد دهره تانی پینه دا.

هوکاری هینانی کاک ئه بوو به کر لیره دا یه که م ریزلی گرتنی شه خسی منه له که سایه تیبه کی پیشکه و تنخواز که جیگه ی ریزم بوو، دووه م ئه و راستیبه ی که ئه و له گه ل پینج که س له ئه ندام و لایه نگرانی فیدائییان له هاوینی سالی ۱۳۵۸ دا پیکه وه بو یارمه تی دانی خه لکی شاری سه قز له بوکانه وه چوونه ئه وئی، به لام هه ر

له دەر وازەیی شاری سەقزدا کەوتنە بۆسە ی پاسدارانی خومەینییەو، دوو کەسیان له جی دا شەهید کران (یەعقوب تەقدیری و رەشید ئاھەنگەری)، یەکیان بە برینداری گەڕاپیەو بۆکان (عەزیز مەردان بەگی) و یەکیان (یۆسف کیشی زادە) لە گەڵ ھاوڕی ئەبووبەکر دا گیران و لە گەڵ ۱۸ کەسی دیکە دا بە حوکمی خەڵالی مرۆڤکوژ لە سەقز ئیعدام کران.

ھاوڕی ئەبووبەکر پیشینە یەکی روونی سیاسی ھەبوو، لە سەردەمی حوکمی پەھلەوی دا چەند سال کەوتبوو زیندانەو و بە روسووری ھاتبوو دەری. کۆمۆنیستیکی خاوەن برۆ، لایەنگری زەحمەتکیشان و چەوساوان و دۆستی ھەموو پیشکەوتنخوازانی شارە کە بوو. وەک کەسایەتیش مرۆڤیکی خۆینگەرم و لە بەردلان بوو.

باشم لە بیرە ھەر لە سەرەتای شۆرش سالی ۱۳۵۷ی گەلانی ئێران دا کێژۆ لە تاقانە کە ی لە جادە ی کە مەربەندی بۆکان کەوتە بەر تانکریکی نەوتکیش و گیانی لە دەست دا، بەلام ھەر ئەو نەدی لیخوری کرماشانی لۆرییە کە داوی لیوووردنی لی کرد، بە دلفراوانییەکی دوور لە باوەرەو چاوی لە و تاوانە گەورە ی پۆشی و نەپهتشت کابرا بکەوێتە زیندانەو. دلی ئەبووبەکر دل نەبوو، دەریا بوو. ھەموو ئەندامانی بنەمالە ی بەریزی کاک ئەبووبەکر بە ژن و پیاووە خەباتکار و شۆرشگێر بوون.

بە یانی رۆژی شەممە ۲۹/۱۰/۲۰۱۱ راپۆرتیکی بە لگە نامە یی (مرکز اسناد حقوق بشر ایران) کە ریکخراو یەکی مافی مرۆفی ئێرانی لە دەرەو ی ولاتە، لە بیچی کتیبیکی ئە لە کترۆنی بە ناوی بیرەو ھەرییە سەرسامەینە کان: ئیعدامی سالی ۱۹۷۹ی کوردان لە لایەن کۆماری ئیسلامییەو و بە زمانی ئینگلیزی لە مالپەری ریکخراو کە دا بلاو بیووە. راپۆرتە کە پەسند و پشتر است کردنەو ی ئەو جینایە تانە ی کۆماری مەلاکانە کە بە شیکی کەمی

1. Haunted Memories: The Islamic Republic's Executions of Kurds in 1979.

له نووسینه‌کانی منیش‌دا هاتوو و به شیوه‌یه‌ک په‌یوه‌ندی به و نووسینانه‌وه هه‌یه. کتیبه‌که سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌لگه‌مه‌ند و حاشاه‌لنه‌گره سه‌باره‌ت به کوردکوژییه‌کانی کوماری ئیسلامی ئیران له رۆژه‌لاتی کوردستان له ماوه‌ی سالی‌یه‌که‌می دامه‌زانی‌دا.

لایه‌ره ۲۷ تا ۳۱ی کتیبه‌که باسی ئیعدامه‌کانی سه‌قزه و تیتیدا که‌لکی زۆر له هه‌مان ئه‌و راپۆرت‌ه‌ی گه‌وه‌رخانمی فه‌یزی، خوشکی نه‌مر سه‌یفوللا فه‌یزی وه‌رگیراوه که من باسم کردوو. گه‌وه‌رخانم له وه‌لامی داواکاری من‌دا لوتفی کردبو و پیش به‌پێ‌کردنی راپۆرت‌ه‌که‌ی بۆ ئه‌و ریکخراوه ئیرانییه، نوسخه ره‌شنوو سه‌که‌ی بۆ من ناردبوو.

راپۆرتی گه‌وه‌رخانم له‌گه‌ل راپۆرتی کاک ره‌ئووف که‌عبی سه‌باره‌ت به ئیعدامی دوو خوشکی په‌رستاری خۆی واته نه‌مران شه‌هلا و نه‌سرین که‌عبی، به‌شی سه‌ره‌کی باب‌ه‌تی سه‌باره‌ت به شاری سه‌قزیان له و کتیبه‌دا پیکه‌یناوه. کتیبه‌که ناوی ۹ ئه‌فسه‌ر و ۱۱ که‌سی سیفیلی راگه‌یاندوو که خه‌لخالی له ۲۸ی مانگی گه‌لاویژی ۱۳۵۸ (ئاگوستی ۱۹۷۹) له شاری سه‌قز ئیعدامی کردن.

لیسته‌ی ناوه‌کان، جگه له سه‌یفوللا فه‌یزی، کاک ئه‌بووبه‌کری حه‌میدیشی گرتۆته‌به‌ر گه‌رچی له‌جیاتی حه‌میدی به «سه‌مه‌دی» ناوبراوه، به‌لام ناوی هاوپی حه‌سه‌ن (یوسف کیشی‌زاده)ی تیدا نه‌هاتوو و به بۆچوونی من هۆکاره‌که‌ی ئه‌وه بووه که هاوپی حه‌سه‌ن کورد نه‌بوو له کاتیک‌دا رسته‌ی په‌یوه‌ندی‌دار به‌و ۱۱ ئیعدامیه‌یه له کتیبه‌که‌دا باس له «ئیعدامی ۱۱ کورد» ده‌کا.

مالپه‌ری ریکخراوی «مرکز اسناد حقوق بشر ایران» به دوو زمانی ئینگلیزی و فارسی وتار بلاو ده‌کاته‌وه، به‌لام راپۆرتی جیگه‌ی باسی ئیمه‌ته‌نیا به‌ زمانی ئینگلیزی له‌سه‌ر مالپه‌ره‌که‌یان ده‌بیندری که جیگه‌ی خۆیه‌تی بکریته کوردی و فارسیش.

لایه‌ره ۲۷ تا ۳۱ی کتیبه‌که له په‌یوه‌ندی ئیعدامه‌کانی شاری سه‌قزدا به‌و ناوی ئیعدامیه‌کانی سه‌قزیشی تیدا راگه‌یه‌ندراوه.

لە راپۆرتەكەدا ناوی «ئازەركەشب دارایی» كۆپىكى مېرمندالى بۆكانىش وەك يەك لە ئىعدامكراوەكانى دەستى خەلخالى لە شارى سەقز راگەيهەندراو (لاپەرە ۲۸). من كە چاوم بە هەوالەكە كەوت هەستم كرد دەبى هەلەيهەك لە ناوەكەدا روى دابى و بە حىسابى وىچووى ناوەكە بىرم بۆ «ئازەرگوشەسب» چوو، كە ناوى بنەمالەيهەكى بەرپىزى بۆكانىيە. يارمەتيم لە دۆست و برادەر خواست و لە ئەنجامدا توانيم بە تەلەفۆن قسە لەگەڵ رېزدار رەحمان ئازەرگوشەسب بكەم كە ئىستا لە كانادا دەژى. بەختەوەرانه كاك رەحمان دلىيائى كردم كە هىچ كەس لە بنەمالەيهە ئهوان تووشى كارەساتى ئىعدام نەهاتوو، بەلام رۆونكردنەوہيهەكى سەبارەت بەو ناوہ پىدام كە لىرەدا بۆ ساغكردنەوہ و رۆوناكى خستنه سەر راگەيهەندراوہى كتيبى «مرکز اسناد حقوقى ايران» دەينوسم. كاك رەحمان گوتى:

«ئەو رۆژەى وا تەرمى شەهیدە ئىعدامكراوەكانى سەقزىان هینايەوہ بۆكان، نەمر دوكتۆر جەعفەر شەفيعى لەسەر بلیندگۆى شارەدارى بۆكان ناوى شەهیدەكانى خویندەوہ و داواى لە كەس و كارەكانىان كرد بۆ ناسینەوہى جەنازەكان بچن بۆ مزگەوتى حاجى عەبدولكەریم. لە نىو ئەو ناوانەدا كە دوكتۆر خویندەيهەوہ يەكيشيان «ئازەرگوشەسب» بوو. ئیمە بەپەلە و دلەتەپى چووین بۆ مزگەوتەكە و تەماشای جەنازەكانمان كرد. كەسى ئیمەى تىدا نەبوو و وا بزائم ناوہكەمان بەهۆى هاوشیوہبوونى يەك لە ئىعدامیەكان لەگەڵ برايهەك لە براكانى ئیمە، راگەيهەنرابوو.» بەگویرەى ئەم رۆونكردنەوہيهەى كاك رەحمان دەبى ناوى «ئازەركەشب دارائى» بە هەلە نووسرابى و كەوتىتە نىو ناوى شەهیدەكانەوہ، بەلام ئەم ناوہ چىگىرى چ ناویكى دىكە كراوہ رۆون نىيە. ژمارەى ئىعدام كراوەكانى رۆژى ۲۸ گەلاوێژى ۱۳۵۸ى سەقز ئەوہندەى زانرابى، ۲۰ كەس بووہ و سەرچاوەكانىش هەر وایان راگەياندووہ. لە لیستەى «مرکز اسناد...»یشدا ناوى نەمر یوسف كیشىزادە (رفیق حەسەن) رانەگەيهەندراوہ، بەلام ناوى «ئازەركەشب دارائى» لى زیاد كراوہ و ئەگەرێك ئەوہيهە ئەم ناوہ لە پاستىدا هەمان «كیشىزادە» بى. هەر چۆنىك بى

ژماره‌ی ۲۰ شه‌هیده‌که‌ی شاری سه‌قز له راپۆرته‌که‌ش دا وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه و هه‌مان ۲۰ که‌سه.

۱۱. نهمر عه‌بدوللا فه‌یزی

برا‌گه‌وره‌ی هاوړی سه‌یفوللا فه‌یزی (ژماره‌ی ۹ ئه‌م لیسته‌یه)یه، که به برینداری گیراوه و ئه‌شکه‌نجه کراوه و به‌داخه‌وه پاشانیش که‌وتوته بهر «عطوفت اسلامی» خومه‌ینی و خه‌لخالی ئیعدامی کردووه.

راپۆرته‌که‌ سه‌باره‌ت به شه‌هید عه‌بدوللا ده‌نوسی:

عه‌بدوللا‌ی برای سه‌یفوللا‌ش له سالی ۱۹۸۰ دا ئیعدام کرا. گه‌وه‌ری فه‌یزی [خوشکی عه‌بدوللا]، هه‌لس‌وکه‌وتی پر سووکایه‌تیی [پاسداره‌کان] له‌گه‌ل براکه‌ی و کوژرانی بی‌به‌زه‌یی‌یانه‌ی ئه‌وی له بیره:

«به‌بی لیپرسینه‌وه یا دادگایی کران، پاسداره‌کان پلاکاردی «ضدانقلاب» و «ملحد»یان نووسی و به ملی زیندانییان دا هه‌لیانواسی، ئینجا به‌سه‌ر شه‌قامه‌کانیان دا هینان. خه‌لکی راوه‌ستاوی قه‌راغ شه‌قامیان مه‌جبوور ده‌کرد ته‌ماته و هیلکه‌ی پیس، به‌رد و دار و شتی تر به براکه‌م و هاوړیکانی دا بدهن. به‌و شیوه‌یه، حکومه‌ت که‌لکی نابه‌جیی له خه‌لکی بی‌تاوان وه‌رده‌گرت و برایان ده‌کرده دوژمنی برا.

دوای ئه‌وه‌ی براکه‌م و ئه‌وانی تر ئه‌م هه‌لس‌وکه‌وته پرسووکایه‌تیبه‌یان له‌گه‌ل کرا، ئیتر هه‌والم نییه و نازانم چۆن کوژران، به‌لام کاتی که ته‌رمه‌کان هینرانه‌وه بۆکان، گه‌ردنی براکه‌م به‌ته‌واوته‌ی هه‌لبرابوو و ناوه‌وه‌ی له‌شی ده‌رکه‌وتبوو. دیمه‌نه‌که ئه‌وه‌نده ترسناک بوو، که من هه‌ر له‌وی بوورامه‌وه.»

ئه‌وه به‌سه‌رهاتی کورتی شه‌هیدی دووه‌می بنه‌ماله‌ی فه‌یزی و یه‌ک له هه‌زاران شه‌هیدی ده‌ستی کۆماری جینایه‌تکاری ئیسلامیه.

۱۲-۱۳. نهمران سه‌رۆک و جیگری سه‌رۆکی به‌نداوی بۆکان

له سالانی سه‌ره‌تای شه‌ری کوردستان دا، کۆماری ئیسلامی که‌لکی له‌گه‌لیک شیوازی نامرۆقانه دژ به‌گه‌لی کورد و پۆله‌کانی وه‌رگرت که تا ئیستاش له‌سه‌ری به‌رده‌وامه. هه‌ر له بۆمباردمانی شاری سنه‌وه تا تۆپ و خۆمپاره‌بارانی مه‌هاباد،

قەتلى عامى قارنى و قەلاتان و كەلبەرەزاخان، گرتن و ئىعدام و شاربەدەرکردنى بىنەمالەكان و مال و دووكان سووتاندن و كوشتنى دژبەرانى سياسى و وەئەستوى پيشمەرگە خستنى كارەكە و... بەگشتى ھەر شىوہىەكى نائىنسانى كە شوقىنىست و رەگەزىپەرستانى ولاتانى تر پيش ئەوان كەلكيان لى وەرگرتىبون.

يەك لەو شىوازە ناجوامىرانەيە ئاوالەكردنى دەستى شەلات و چەقۇكىش و مروۇقكوژى شارەكانى دەورووبەرى كوردستان بوو بۇ تالان و بېرۇ و چەپا و گرتن و كوشتنى نەك ھەر چالاکانى سياسى، بەلكوو خەلكانى ئاسايى و خزمەتگوزار و زەحمەتكىش و تۆمەتبار كوردنى «ضدانقلاب!» بەو تاوانانە. لەم بوارەدا پاسدار و بەسىجىي ھەندىك شار بە ھاندانى سپاي پاسداران و بەرنامەدانانى ئەوان، چەند نموونەيەكى چەپەلى جىنايەتبان خستە روو، كە مروۇف تەنانەت قىزى لە باس كوردنىشان دەبىتەوہ.

يەك لەو جىنايەتانەى كە لەسەر جادەى ميانداو بۇ بۇكان كرا، راگرتنى ترۆمبىلى سەرۇك و جىگرى سەرۇكى بەنداوى بۇكان و پاشان كوشتنى ھەردووكيان و بەجى ھىشتنى تەرمەكانيان لە قەراغ جادە بوو. ئەم دوو كەسە روژانە بە ترۆمبىل لە بۇكانەوہ ھات و چۆى ئوفىسى بەنداو كەيان لە ميانداو دەكرد، ھەر لەو ھات و چۆيانەش دا بوو، كە دەستىكى چەپەل شەھىدى كردن. جىنايەتكارەكان سەرۇكى بەنداويان ھىنايە خوارەوہ و داوايان لە جىگرەكەى كرد بروت، بەلام جىگرى جوامىر قبوولى نەكرد و گوتى تا ھاورىكەم نەدەنەوہ دەست نارۆم. جىنايەتكارەكان، كە بەرنامەى دارژاويان بۇ تىرۆرەكە ھەبوو، ھەر لەوى ھەردووكيان كوشتن و لە ھەمان شوينىش بەجىيان ھىشتن. ئەم دوو قوربانىيە بى تاوانە نە ئەندامى حىزىيك بوون و نە كارىكيان دژ بە كۆمارى ئىسلامى كردبوو. ئەوہى لىيان وەشاپوہ خزمەت بوو و بەرپۆبەردنى رىك و پىكى كاروبارى ئىدارى لە بەنداوى بۇكان ئەویش لە سەردەمى ئالۆزى و بشىوى و شەر و پىكدادانى پيشمەرگە و ھىزى دەولەت لە ناوچەكەدا.

من لەمىژە تامەزرۆى نووسىنى بابەتىكى تىرۆتەسەل سەبارەت بەو تراژىدىيە

دلته‌زینهم، به‌لام جارئ ده‌ست راده‌گرم و تهنیا کاریک که ئیستا ده‌یکم ئه‌وه‌یه
رپیز و حورمه‌تی خۆم پیشکەش به‌گیانی پیرۆزی ئه‌و دوو بی‌تاوانه مه‌زلوومه و
جوامیریبه‌که‌ی کاک قادری خۆشه‌ویست بکه‌م.

شه‌هیدانی تر

به‌داخه‌وه زانیاری من له‌سه‌ر ئه‌م جینایه‌تانه‌ی رژییم، گه‌لینک که‌مه و ناتوانم
به‌وردی باسی کاره‌ساته خولقاوه‌کانی ده‌ستی پاسدار و به‌سیجی بکه‌م. ده‌زانم
بی‌گوناهانیکێ زۆری دیکه هه‌ن که «عطوفت اسلامی» ئه‌وانیشی گرتۆته‌وه و به
ده‌ست رژییمی مه‌لاکان ئیعدام کراون، به‌لام جگه له هه‌ندیک زانیاری سه‌رپینیی هیچم
به‌ده‌سته‌وه نییه و به‌ناچار بیده‌نگه‌یان لێ ده‌که‌م.

دۆست و برادره‌ر باسی دوو هاو‌رپی ریکخراوی ئه‌کسه‌رییه‌ت له تیکانته‌په‌ی
هه‌وشار (تیکاب) یان بۆ کردووم که ناوی یه‌کیان «ناسر...» بووه هه‌روه‌ها مه‌نسوور
خوسره‌وی خه‌لکی مه‌هاباد و مه‌للیب چابوک و کئ‌وکئ... ته‌نیا کاریکیش که له ده‌ستم
دی ئه‌وه‌یه رپیزی خۆم پیشکەش به‌گیانی پاکی ئه‌وان و دلی برینداری بنه‌ماله‌که‌یان بکه‌م،
که ده‌یکم.

پاش هیرشی سپای ئیران بۆ سه‌ر سه‌قز له گه‌لاویژی ۱۳۵۸، لاویکی ۱۵ ساله‌ش
به‌ناوی ئه‌حمه‌د جۆلابی ئه‌قده‌م که لایه‌نگری حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران
بوو و له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیک له بۆکانه‌وه نان و خوارده‌مه‌نیه‌ی بۆ خه‌لکی سه‌قز
بردبوو، پاش گیرانی به‌ئهمری خه‌لخالئ ئیعدام کرا.

باسی دوو شه‌هیده‌ لاه‌که‌ی خۆپیشاندانی سه‌ره‌تای شۆرشێ سالی ۱۹۷۹ی بۆکان
به‌ده‌ست مه‌ئمورانی رژییمی شا (نه‌مران که‌مال حه‌میدی و محه‌مه‌د به‌هرامی) ده‌رفه‌ت و
ده‌ره‌تانیکێ دیکه‌ی ده‌وی، به‌لام کوژرانی کاک ئه‌نوه‌ر، برا گه‌وره‌ی که‌مالی شه‌هید
له رپگه‌ی «آذرشهر» ده‌نگتر له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی کۆماری ئیسلامی دا قه‌وما.
به‌داخه‌وه ئه‌وه‌م وه‌ک بیره‌وه‌رییه‌کی لێل له میتشکدا ماوه و ده‌بی که‌سانی دیکه
له‌سه‌ری بنووسن.

به‌دواوه‌قۆلی لئ‌ه‌لده‌مالم و به‌لگه‌بۆ نووسینی باب‌ه‌تیکی هه‌مه‌لایه‌نی تری ئه‌وتۆ کۆده‌که‌مه‌وه.

به‌داخه‌وه‌زانیا‌ریی من تا ئیستا له‌وه‌زیاتر بری نه‌کردوه‌و و ژیا‌نی دووره‌ولاتی‌ش ده‌رفه‌تی به‌ره‌وپیش بردنی زیاتری کاره‌که‌م پی‌نادا. لێ‌رده‌دا جاریکی دیکه‌ریزی خۆم بۆ یه‌کیه‌کی ئه‌و شه‌هیدانه‌و بنه‌ماله‌ی به‌ریزیان دووپات ده‌که‌مه‌وه‌و له‌کۆتایی کاره‌که‌م‌دا به‌یارمه‌تییه‌چهنده‌که‌س له‌دۆست و براده‌رانی خۆشه‌ویستم چه‌ند وتاریک ده‌هینمه‌وه‌که‌خه‌لکانی دیکه‌سه‌بارت به‌و که‌سانه‌یان نووسیون و زووتر له‌سه‌رچاوه‌ی جیا‌وا‌زدا بلاوکراونه‌ته‌وه‌. هه‌ر لێ‌رده‌دا بلیم که‌ئاگاداری هه‌ندیک باب‌ه‌تی چاپ‌کراوی دیکه‌ش هه‌م که‌دوو که‌س له‌هاورپێانی پیشووی ریکخراوه‌که‌نووسیویان و له‌پۆژنامه‌یا مالپه‌ره‌کان‌دا بلاویان کردوونه‌ته‌وه‌، به‌لام به‌هۆی ئه‌و راستییه‌وه‌که‌ئیجازه‌ی دووباره‌بلاوکردنه‌وه‌یانم نییه‌چاویان لئ‌ده‌پۆشم.

هه‌روه‌ها له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌ولم داوه‌به‌لکوو بتوانم وینه‌ی شه‌هیده‌کانیش کۆبکه‌مه‌وه‌و لێ‌رده‌دا بیانیه‌ینم. به‌داخه‌وه‌ئه‌و هه‌ولم زۆر سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو و جگه‌له‌وینه‌ی شه‌هید بیهرووژ سوله‌یمانی که‌دۆستی خۆشه‌ویستم کاک ئه‌میر لوتفوللان‌ه‌ژادیان بۆی نارووم، ته‌نیا وینه‌یه‌کی شه‌هید مینه‌ی شیرخانیم له‌پۆژنامه‌یه‌که‌دا ده‌ست که‌وتوو و هیچی تر.

والێ‌ره‌، له‌دوو به‌ش‌دا وینه‌یا وتاری سه‌بارت به‌شه‌هیدان مینه‌، ئیبراهیم لوتفوللان‌زاده، عومه‌ر به‌رای و عارف خه‌لیفه‌زاده ده‌هینمه‌وه‌که‌له‌چه‌ند ژماره‌ی پۆژنامه‌ی هه‌فتانه‌ی «اکثریت» ئۆرگانی ریکخراوی فیدائیانی ئه‌کسه‌رییه‌ت‌دا بلاو کراونه‌ته‌وه‌.

ئه‌وه‌ش وینه‌و باب‌ه‌تی سه‌بارت به‌نه‌مران مینه‌ی شیرخانی، ئیبراهیم لوتفوللان‌زاده، عومه‌ر به‌رای و عارف خه‌لیفه‌زاده:

وینه‌ی شه‌هید مینه‌ی شیرخان‌ی؛ وەرگیراو له رۆژنامه‌ی «اکثریت» ژماره ۹۱.

۳۰/۱۰/۱۳۶۴ ی هه‌تاوی، ل ۶

چهلینم سالگرد تشکیل جمهوری خودمختار کردستان گرامی یاد! این شعله همواره گرم و سوزنده خواهد ماند

بقیه از نسخه اول بخشی از روند سرکوب جنبش ملی - دیمکراتیک در ایران بود- کتاب جنبش ملی کردستان بسته تک‌ریمه و تنها فصل دیگری از آن آغاز شد. فصل آتش در زیر خاکستر. این آتش بارها زبانه کشید و با شعله‌هایی همچون شریف زاده و مجیدی فرورفتگی و سوزندگی خود را عیان ساخت. بالاخره شعله‌ها دامن‌گیر شدند و بعد از انقلاب ۵۷ سرتاسر کردستان را در بر گرفتند.

ارتجاع محکم در قالب رژیم جمهوری اسلامی بسیار کوشیده است جنبش ملی در کردستان را سرکوب سازد. این رژیم با کفنه‌ای حیوانی به شلاق کرد حمله‌ور می‌شود. دیده‌ام که چاکونه بر شرفا توب و خجاریه می‌ریزد و رویشا را راه مویک می‌بندد. اکنون بی‌ش از شن سال است که کردستان سرکوب می‌شود اما از با نمی‌افتد. ارتجاع در این رژیمه نیز تاریخا کوردتر از آن است که دریا به این جنبش با وحشیانه‌ترین نوع سرکوب نیز از با در آمدنی نیست. آفتقاری موافی جنبش ملی خلق کرد چه در ایران و چه در ترکیه و عراق بارها از سوی مرتجعین کوردیست به عنوان پامان‌ها بر این نهضت چش گرفته شده است اما هر بار خنده‌های پیروزی دشمنان با اورچکاری دوباره خروش خلق به آه و افسوس تبدیل شده است.

در برابر سرکوبگران جمهوری اسلامی که با بت‌کوبی همه اشکال فریب و سرکوب (به عقابلی باطل)

ژینه‌نمان و شاعر

ژینه‌نمان! دیمان هاتیه‌وه سه‌ره‌مان
 دیمسان هه‌تایی دیمان له‌سه‌ره‌مان
 به‌سۆزێ زۆبان بێسۆی ده‌گی سس
 به‌گرتۆوه و باگوت لاسمێل ده‌گی قه
 دێنۆبمان ده‌به‌ستی به‌ به‌فر مه‌سۆو
 له‌سه‌ر بێسارمان هه‌له‌ده‌نی ژنۆو
 بپروشه و سۆز و گه‌م بیه‌کته
 نه‌ب و تۆسمان و هه‌موایه‌سه‌کته
 بێ بیه‌وه هه‌زار لاسار و نامۆز
 گۆژنه و هه‌لاسه‌ت و له‌وز و چه‌چۆچۆز
 که نۆ تشریبه‌ی ناسه‌ده‌سه‌ت دێش
 دێش گه‌لی کۆوده داده‌خۆرێش
 مانسین و پێسه‌گی بێسه‌تایی نیه
 به‌سه‌سه‌د و سه‌نۆله عیلاجی جیه
 به‌هه‌مچه‌جێ گه‌یژ بێسه‌تایی
 لایه‌نی کۆوده ده‌گانه‌سه‌تایی ؟

بهره‌یاری حکومته‌ی خۆده‌مختار در کردستان چه‌ل سال است که بگی از ملایم الهام شاره‌ان و هه‌لمه‌لان کره به‌شار می‌رود. ما به‌مقامه‌ت فرا رهنمودی ۲ به‌هین، چهلینم سالگرد تشکیل جمهوری مه‌له‌وه، شعی را که "همین" شاعر بر چه‌سه‌ت خلق کرد در زمان استقرار این جمهوری در تاسیله‌ی از آن سروده است. در اینجا درج می‌کنیم. این شعر کلتوری شاعر است با هه‌امه‌هم که بر این شق کرد سبیل جمهوری است و اینک هم سبیل جمهوری خودمختار است و هم انقلاب سرتاسری.

در بالاتین کردی و در زیر چه‌سه‌هه و به‌له‌دان درج شده است.

دو چهلینم سالگرد ی ربه‌ی ده‌دان
 یاد فرزند دلیر خلق کرد، فدایی خلق محمدامین شیرخان‌ی گرامی یاد!

بیه‌ی شۆی بوته‌ هه‌دی و هه‌ت خه‌وه‌ و گه‌هین
 تاسه‌هین شه‌ واته‌ وه‌ ده‌لی مه‌لله‌ تاشه‌ ژه‌هین

به‌ شه‌هیدان وین له‌ شه‌ی باسه‌ت گه‌ه‌سه‌ت
 به‌را که‌ اتان شه‌ه‌ده‌ اند و ده‌زقله‌ب ملت زنده‌ اند

بهره‌ی مه‌ماه و شاعر

شاعر: دوبراره‌ باز کشتی‌ای به‌هین ماه! با آن همه‌ سوز و محاسبات سرایت کردستان می‌کند بوران و کولک‌های بی‌توجه‌مان می‌سازد راه‌ها را سد می‌کنی و در دامن‌ها، به‌همین‌ها و به‌ غلغله‌ی در می‌آوری دوبراره‌ باز کشتی‌های بارشش ناموز و دست، مه‌ و کولک‌ت یادسوزنده، و ترفان و موعای آشفته‌ت

نقشت به‌بهار است با قوت و است و از زمین و جانی‌هین آشفته‌ که سر می‌رسی دل‌هره‌ری از هه‌ا می‌لرزد در اینجا نه‌ مانیفیه‌ی ایمین نه‌ چاده‌ آشفته‌ای دشمنان در برابر سرامسته‌ است با است و قاطع، و دستبانی‌ها

باد فقر و ستم و فقر و رشادند
 طوفان به‌ باکردم، اما سهره‌ این باد و کولک
 آرزوی می‌شنگی کرد و لاسمێل بر آوردم
 در روزی از روزهای من
 خلق کرد با سر بیلندی، و بوچ جمهوری را بر افراشت
 اکنون دیگر روزگار کرده‌است
 کرد رنگ آرزوی را به‌ چشم می‌بندد

شاعر: چان من ده‌ای تو بی‌باده‌ به‌هین ماه
 که چانین خسته‌ت باز آمدی!
 قدمت به‌بازگشت
 و تیور و زرق و قدمت
 روزهای تو، روزهای جشی بزرگ ماست
 شام تو، در زمان همه‌ دردهای ماست
 شادمانیم که اساله‌ به‌بهار ما در زمستان سهر بر آورد
 است
 مرک بر دشمنان کرد و کردستان!

هرگز به‌ شعر نخواهد رسید
 ستم‌دگان بی‌توجه و آذوقه‌ می‌مانند
 وزیر بار فقر گه‌ه‌ه‌ان می‌کنند
 به‌را این دوشو بارگان به‌ بستر به‌ماری می‌افتند
 بی‌بهره‌ستار و آرو و درمان
 قدمت به‌شکون است ای ماه کولک و مه
 که تنه‌اره‌ آرزوت درد و اندوه است

بهره‌ماه: شاعر، به‌را به‌خانه‌ خرابیان و وزگان می‌مانی؟
 دیوانه‌ای، خراب آلوده‌ای، چشم بر جهان بسته‌ای؟
 سگر نمی‌بینی که در جهان چه‌ می‌گذرد؟
 مگر نشیده‌ای که چه‌ پیش آمده‌ است؟
 چرا علیه‌ من زبان به‌ طعنه‌ می‌گشایی
 مگر نمی‌دانی ای بی‌خبر که من اسال
 هه‌راه‌ با دینویس بر ایقان آزادی آوردم
 و هه‌راه‌ با دشمنانی، شادی؟
 نسیم من که وزیدن گرفت

وتار سه بارهت به شههید بوونی هاو پنیان مینه‌ی شیرخانی، ئیبراهیم لوتفوللازاده (سه‌عید) و محهمه‌دی شیروودی؛ روژنامه‌ی «اکثریت» ژماره ۸۵، ۱۱/۹/۱۳۶۴ (۱۹۸۵/۱۲/۲)، ل ۱.

درفشه‌ی ۱۱ آفری ۱۳۶۴ برابره ۳ دسامبر ۱۹۸۵ هیساه و یوسال سال دوم - شماره ۸۵

خمینی جانشین خود را برگزید

در روز شنبه موقت کنگته در مطبوعات دولتی تهران اعلام شد که مجلس خبرگان الله حسیطنلی ملتظری را رسا به عنوان جانشین خمینی ولی فقیه پس از مرگ خمینی برگزیده است. در همان حال ۶۱ که انتخابات برای برگزیدن اعدای مجلس خبرگان افغان شده همه می دانستند که اصلی ترین، مدم ترین و در عین حال مشوارترین رتلقه این مجلس، تصمیم گیری پیرامون امر جانشینی خمینی است. در همان زمان نیز نامزد اصلی ولایت عهده خمینی، حسیطنلی ملتظری بشار می آید. اما برای برگزینی او مخالفت های جدی نیز وجود داشت. بر زیمه درگیری های میان دستجات رفقم در حکومت و پیرامون آن، شکار بود که ملتظری به آسانی نتواند تراست عیای ولایت عهده خمینی را بر دوش افکند. حضور کلیاتگانی و "بات نظام" دیگر به مثابه رفقم از جمله موانع برگزین ملتظری شده می شنند. این مانع از آن رو اهمیت می یافت که این افراد در سلسله مراتب دستگاه روحانیت جای بالایی داشتند. عده ای از خبرگان و گروهی از حکومتگران از طریق "شورای امری" دفاع می کردند و خواستار بودند که ملتظری تنها به عنوان عضو از این شورا برگزیده شود. اما ملتظری نیز پشتیبانان نیرومندی داشت، در میان این پشتیبانان علاوه بر شخص خمینی که مصلحت اندیشانه میگاه نظر خود را بینه درصده ۱۳

سهن دیگر از مسئولین و اعضای سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) تیرباران شدند فدایی خلق محمد امین شیروخی، فرزند ملاور خلق کرد به شهادت رسید

در موج کشتاری که رژیم نپنکار خمینی بر پا کرده است، سه تن دیگر از فدائیان خلق به چوچه اندام سپرده شدند. بنابه گزارشات واصله در این موج کشتار رفیق محمد امین شیروخی (رفیق مینه) کادر برجسته سازمان ما و عضو مامات نامیده‌ی خلق کرد در سالگرد با دولت در سال ۵۸، رفیق ابراهیم لطف الله زاده (رفیق سیده) کادر بر سابقه سازمان و مبارز پیکر در راه آمان خلق کرد رفیق محمد شیرویدی مسئول کنگته سازمان در نهر مروان کردستان توسط جلاخان رژیم جمهوری اسلامی تیرباران گردیدند. رفقا شیروخی، لطف الله زاده و شیرویدی از جمله کسانی بودند که در صفوف سازمان ما در راه خودمقاری خلق کرد، سالهای درازی پیکار کردند. هر سه آنان از چند سال قبل در سیامه‌های رژیم جمهوری اسلامی زندانی خمینی بودند و تمام دشمنانه ترین شکنجه‌های جلاخان خمینی تسلیم نشده و به آزمان‌های و لای تقویه کارگردان شده‌اند. رفیق مینه و لطف الله زاده بر سابقه این است که مبارزاتی را در همه ۵۰ علیه رژیم شاه افغان کرده بود. او که توسط ساواک دستگیر و زندانی شده بود با

اعلامیه‌ی کنگته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در صحنه آخر شهادت فدایی بالیاخته و زین سینه، محمد رضا غبرالی عضو مشاور هیات سیاسی کمیته مرکزی سازمان

در روستاهای کشور چه می گذرد؟

مشت نمونه خروار

مضمون اکثر رفقم به انقلاب (روایح) دغدغانی چنین است: زمین داران بزرگ با انکار هر نوع ارگانهای سرگورتر رژیم باژ می گردند. مارتوت دغدغان با کولر و سر نمزه و زنده باج داده می‌شود. زمین‌های معادله شده در جریان انقلاب معدود در اختیار بهره‌کشانی قرار می‌گیرد که انقلاب آنها را گوراندند بود و اکنون ثابت و تازشار، در روستاها یکی دیگر از نادهای مامیت

مصاحبه ۲۲ اثریت، بار فریق فید احمد مزدک دیوال سازمان دموکراتیک جوانان افغانستان

جوانان افغان، شریک برای تحکیم دستاوردهای انقلاب شکوهمند شور

در این شماره: * نتایج دیدار زو * دیدگاه‌های نظری کاراچف درصده ۱۲ * عواد تراه روز مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی قیدل کنیم! درصده ۱۱

شهباب شیری از رضانفصدی درصده ۲

کثور افغانستان با انقلاب، تکرمند فور، جوان شده است. مردم این کشور، دست رهبری حزب دموکراتیک خلق، می‌روند تا تمام قوید کهر بازمانده از قرون و اعصار را بپوشند و برزاندند و افغانستان نوین، افغانستانی آباد را آزاد ای بریزند. در پیکار شریکی که مردم افغانستان علیه اشرار، این بساداران پهلوی ما و پشتو ما انجام می‌دهند، جوانان لفق سابق اکثری ایها می‌کنند، جوان پیشرو در سازمان دموکراتیک جوانان افغانستان متشکل گردیده‌اند. آنان شی انقلابی را با دایش مبارزاتی و لاترین خسالت میهن دوستانه عجیب کرده به نیروی چنان رژیم آر تبدیل شده‌اند که با مانده‌های ضد انقلابی از آن در وخت فرو رفته‌اند. جوانان افغانستان این

جاودان باد خاطر شهیدان به خون خفته خلق!

وتار سه بارهت به شههیدان عومهر به راییی (مام عهلی) و عارف خهلیفه زاده (مام

خدر): پوژنامهیی «اکثریتی» ژماره ۲۲۹، ۱۳۶۷/۷/۲۵ (۱۳۶۷/۱۰/۷۱).

شهادت دو فدائی کرد

پیی تاوی بوشه هیدی و هتن شیون و گرین شهیدان وطن را نیازی به زاری و شیون نیست تا مرن لهوانه واله دلی میله تانهوین زیرا که آنان در دل منت جاودانه زنداند.

همه برایی گوهی والا

درباره وطن ما کردستان، منور زخمهای سالها دیکتاتوری شاهان التیام نیامته بود که در اولین بهار آزادی، تهاجم از زمین هوا با تانک و توپ و شپاره و راکت آغاز شد. شهرها، روستاها و انسانها در خاک و خون غلتیدند، وحشیگری ارتشی و پاسدار و سپیچی و حکامانی چون خلخالی به اوج خود رسید، مردم گروه گروه قتل عام شدند، جوانان دسته دسته به پای جوخهای اعدام روانه گشتند و چنین بود که فجایع قارن، قتلان و حوسین مامه شکل گرفت و جوانان کرمانشاه، سنهج و میباد در دسته جمعی اعدام شدند، در میان شهدای مردم، عزیزترین رفقای مام بخون گوهی بیانی، غلطیدند، خلیفه، تقدیری، کشی زاده، شیری خانی، احمدزاده، پیرانی، پارسا، شهبانی، تا میجاها و خلیفه زاده ماما دهما و دهما فدایی دیگر شهیدان و جفشتانک، صدای توپ از طرف پادگان شهربان قطع نمی شود، در این شب تاریک زیر نور مینورها هر حرکتی پیدا است، غروش بشیه در صفحه ۶

رسیدند، از دست دادن این دو نماینده رزمنده برای سازمان ما و هر آن کسی که با خصوصیات آنها آشنا بوده است، بسیار دردناک است. ما اندوه تقدان این رفقای دلیر را جانمینه نبرد با سرکوبگران خلخالی می سازیم و خاطره آنان را جاودانه عزیز می داریم.

سازمان ما در روزهای گذشته دو تن از مبارزین فداکار و فرمان خوشی را از دست داد. رفیق فداکار و فرمان «عمر برایی» (مام علی) و فدایی غلن «عارف خلیفه زاده» (ماوری عارف) در منطقه کردستان، در جریان حملات رژیم جنایتکار صدام حسین به شهادت

اطلاهیبه دیرخانه کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریتی)

درباره برگزاری پلنوم شهریورماه ۶۷

اصلاحاتی مورد تصویب قرار داده و قرار انتشار آن را صادر کرد. در این گزارش تحولات اخیر در اوضاع کشور و سمت آن مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و از تیرهای که می توانند یک جبهه وسیع با هدف سرنگونی رژیم، تأمین دمکراسی و تضمین صلح مبارزه کنند، صریحانام برده شده است.

پلنوم پس از بحث روی گزارش هیات سیاسی «پیرامون اوضاع سیاسی کشور و جهان» آن را با

تزارتوی بود: - بررسی گزارش هیات سیاسی به پلنوم کمیته مرکزی درباره اوضاع سیاسی کشور و مواضع ما. - اتخاذ تصمیمات ضروری در رابطه با تدارک برگزاری نخستین کنگره سازمان. - پلنوم پس از بحث روی گزارش هیات سیاسی «پیرامون اوضاع سیاسی کشور و جهان» آن را با

پلنوم کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریتی) در نیمه دوم شهریور ماه سال جاری تشکیل گردید و با درود بر خاطره رفیق کبیر انوشیروان لطفی و رفقا فرامرز صوفی، عمر برایی و عارف خلیفه زاده و یاد و در دیگر شهدای فرمان سامان و جنبش، کار خود را آغاز کرد. دستور کار پلنوم شهریور ۶۷ به

- ۱. پيام كميته مركزي سازمان
- ۲. به اعضا و هواداران سازمان در خارج از کشور
- ۳. در صفحه ۲
- ۴. پيام بنه پوه كميته مركزي حزب كمونيست عراق
- ۵. وجيهه نيوهاي ملي و مترقي كردستان عراق
- ۶. كشتار جمعي خلق كرد عراق را محكوم مي كنيم
- ۷. در صفحه ۲

شيلي: مبارزه با پينوشه ادامه داره

خواست که این طریق و شیوه بدیع در فروپاشی یک دیکتاتوری، از کشوری آغاز شود که در آن، منزوی ترین و منفورترین دیکتاتور در سطح جهان، حکومت میکند. پیروزی ایوزسیبون شیلی در همه پرسی ریاست جمهوری، بزرگترین شکستی است که پینوشه، دیکتاتور این کشور از هنگام کودتای خونین خود در ۱۵ سال پیش، تحمل شده است. در هر صورت که قرار بود به رژیم که «بشر بهیت دمکراتیک» پیشنهادی ضربه مرگباری می زدند، ضرر وارد آورد، به خود رژیم ضربه کاری وارد کرد. بقیه در صفحه ۹

پینوشه، دیکتاتور شیلی، در شرایطی که در تاریخ شاید بی سابقه باشد، ناچار شد شکست خود را در فرآیندومی بپذیرد که خود ترتیب داده بود تا از مردم برای ادامه حکومت ننگین اش را بی بگیرد. شکست دیکتاتور آن ناشیستی شیلی در فرآیندومی، آن هم در شرایطی که همه امکانات تبلیغاتی و سرکوبگرانه اش را برای پیروزی بسیج کرده بود، پیروزی بزرگ دمکراسی نه تنها در شیلی، که در مقایسه بین المللی است. مردم شیلی، این بانگ است. بشریت را فریاد کردند: هضر دیکتاتورها به سر رسیده است! چنان ما، دستخوش تحولات دوراسازی است. تقدیر چنین

کاهش بهای نفت و بحران اضافه تولید

مقاله حاضر می گوید تا تصویری از وضعیت فعلی حاکم بر بازار جهانی نفت، بحران اضافه تولید اوپک و مشکلات اصلی اوپک در اجلاس آتی آن ارائه دهد. بهای نفت در بازارهای جهانی این کلاه در لحظه فعلی، در مقام مقایسه با آغاز سال میلادی حاضر، بیش از ۳۰ درصد کاهش یافته است. با در نظر گرفتن نرخ تورم در سطح بالای نفت، باید گفت که بهای نفت اینک به کمتر از بهای ۱۵ سال قبل رسیده است. اضافه تولید نفت کشورهای عضو سازمان کشورهای صادر کننده نفت (اوپک) که اخیراً در پی تصمیم جدید همبستان سعودی، بازم بقیه در صفحه ۳

درآمد ارزی ناشی از تولید صادرات نفت در کنار «اقتیارات خارجی» از مهم ترین عوامل تأثیرگذار در روند بازسازی اقتصادی و عمرانی جمهوری اسلامی به حساب می آید. دانی خود و با بهایو به راه انداختن حول درآمد ارزی نفت می گوید تا نقش «اقتیارات خارجی» را مسکوت نگذارد. پی گرفتن مسائل اقتصادی مربوط به جمله دنبال کردن لحظه به لحظه وضعیت تولید و صورت نفت در بازارهای جهانی از نهایت درجه اهمیت برخوردار است. در پاسخگویی به این ضرورت ضمنی،

پیشروانی کاروکاسبی له بۆکان

رووداوێکانی ئەمڕۆی ژیان، بۆ سبەینی دەبنە میژوو. کەسێک کە خۆی بە میژوونووسینی کوردستانەوه خەریک دەکا، ئەرکی تەنیا ئەوه نابێ کە بگەریتەوه بۆ ماد و زەردەشت. هەر ئەم شار و گوندانە ی کە ئیستا تێیان دا دەژین خۆیان خاوەنی پارێدوویەکی ئەرک و کار و خەباتی کۆمەلایەتی، ئابووری، سیاسی و فەرەهنگین کە دلسۆزانی نیشتمان هەرکام له هەر شوێنیکەوه دەتوانن و دەبێ هەولێ تومارکردنی رووداوێکانیان بدەن و بۆ ئەوهی دواپۆژیان بەجێ بهێلن. میژووی هەمەلایەنە ی جیگە ی باوهری کوردستان له دواپۆژدا کاتی دەنوسری کە سەرجهم ئەم زانیارییه بچووکانه کۆ ببەنەوه و جەمسەرەکانیان بدرینه دەم یەک.

لێرەدا هەول دراوه ناوی خاوەن کەسب و کارانی ۱۲۲ پیشە ی جیا جیای بۆکان و هەندیک گوندی دەوروبەری پارێزری و بە داها تووانمان رابگەیه نری. ئەم ناوانه بەگشتی هی سەده ی بیستەمن و هاوکارانی بەرێزی من له نووسینی یادداشتهکانیان دا تەنیا توانیویانە بگەرینەوه بۆ ئەو سالانە کە خۆیان کەسەکانیان بینیی یان له کەس و کاری خۆیان یان بیستبێ. ئەم کەسانه هەموویان یان له تەمەنی من دان یا له من کە تەمەنترن و له ئەنجامدا تاکوتەرا نەبێ وا هەیه نەتوانبێ ئاوپ له پارێدووی پیش سەده ی بیستەم بدریتەوه. دەزانم ئێمە له دەرەوهی ولات ئەوهنده زیاترمان له دەست نەدەهات، بەلام هیوادارم خەلگانی نیوخۆی کوردستان به یارمەتی باوک و باپیریان ئەم سنووره زەمانییه بکێشنه دواترەوه و ببەنەوه سەر سالانیکی زووتریش.

پیشه کی

ناسین و ناساندنی پیشره‌وانی کار و پیشه و سهنعت له بوکان له په یوه ندیی میژووی ئابووری ناوچه که و به گشتی ئابووری کوردستان دا گرنگایه تیی زوری هه یه. سه ره لانی پیشه سازی دهوری سه ره کی بینوه له جیا بونه وهی ژیانی کونباوی سه رده می فیئودالی و گه یشتن به شارستانییه ت و دیاردهی نوی سه رمایه داری. باش وایه هه ر بیره وه رییه ک له و بابه ته وه هه بی، له لایه ن هه ر که سیکه وه بی، زووتر تومار بکرین و بنووسریته وه دنا هه ر پوژیک زیاتریان به سه ردا تیپه ری و اهه یه به شیک له زانیاری و بیره وه رییه کان له بیر بچنه وه و بفه وتین.

به داخه وه له دووره ولاتی دهره تانی ئه وه نییه پرس و جووی پیویست له سه ر بابه ته که بکرئ و ئه وان هه ش و له دهره وهی ولاتن زوربه یان گه نج و لاون و ئه و رابردوه دوورانه یان له بیر نییه. هیوا زیاتر به و که سانه یه و له نیوخوی ولات دهرین و زهوق و خواستی ئه م چه شنه لیکولینه وان هه یان هه یه؛ گه رچی ئه سته م بوونی ژیان له لایه ک و گوشاری زوری سیاسی و ئه منیه تیی رژیمی مه لاکان له سه ر خه لک، ئه م دهره تانه یان بو هه مووان به رته نگ کردوته وه.

دیاره ده سنیشان کردنی هه ندیک له و پیشره وان هه ئه سته مه و و اهه یه ئیتر له گونجان نه یه. بو نمونه یه که م ئاشه وان کی بووه؟^۱ یه که م دارتاش یا به رگدروو

۱. ماموستا محهمه دعلی قهره داغی له به رگی نۆه می کتیبی «بووژاندنه وهی میژووی زانیانی کورد له ریگه ی ده سخته کانیا نه وه» دا دهنووسی: پیشه ی ئاشه وان یه که م پیشه سازی کوردستان بووه.

يا به قال و كووتال فرۆشى بۇكان كى بوون؟ ئەمانە ئەستەمە بزائرين، به لام يەكەم
فيتەر، واتە ميكانيكى ترومبيل يا يەكەم كتييفرۆش و يەكەم كەمپيوته رفرۆش و
تەلهفون فرۆش و... به و رادەيه له تاريكى دا نين.

من بهش به حالى خۆم لەم بواردەدا هەولتيك دەدەم، به لام كارە سەرەككيبەكەي
دەميينيته وه بۆ خوينه رانى بابەتەكە ئەگەر بيانەوي بە ناردنى زانيارىي وردتر
دەولەمەندى بكەن، دەنا دەبى كارەكە بۆ نووسە رانى دواپۆژى ميژووى بۇكان
دابئنين.

۱. ناش و ناشهوانی

ناشی ئاو: دهگوترئ یه کهم پیشه سازی له کوردستان دا ناشهوانی بووه. دوور نییه ئەم پیشه یه له بۆکانیش که وتیته پیش هه موو پیشه یه کی دیکه وه، به لام که ی و چۆن و کئ، نازانم.

له بۆکان به بیره وه ربی من دوو ناشی ئاو هه بوون که ههردووکیان له سهردهمی لاییه تی من دا، وهستان و چی دی کاریان نه ده کرد: «ناشی خانم» و «ناشی باشی».

ئهو ناوانه له کوپوه هاتبوون؟ خانم کئ بوو؟ ناشی باشی یانی چی؟ ئه وهش نازانم. ته نیا دهزانم ههردوو ناشه که پیشتر به ئاوی هه وزه گه وره گه راون. ناشی خانم له باکووری شار و له خوار ته ته قه بهردهکانی لای دوخانیات هه لکه وتبوو و ئهو جۆگه له ئاوهی هه وزه گه وره که به نیو شاردا دههات و به رهو عه لیا باد دهچوو، ناشه که شی پیده گه را. ناشی باشی له خوار باغی ماموستا شیخ هه سه نی کارمی، واته له پشت ده بیرستانی که مال له قوولایی یه که دا هه لکه وتبوو که دواتر بوو به بیستانی کاک مته لیب و ئهو جۆگه یه ی به سه ردا سوار بوو که له هه وزه گه وره وه به نیو مالی فه رنیا و قز لجی دا دههاته خوارئ و به کۆلانه که دا، به رهو چۆمی ده کشا.

ناوی هیچکام له ناشهوانه کان نازانم و ناشزانم وه ک ملک، ملکی کئ بوون گه رچی دوور نییه وه ک پاشماوهی ملک و ماله کان هی سه رداره کان و پاشان هی په ناهی و ئینجا هی ئاغاواتی ئیلخانی زاده بوو بیتن. زانیاریه کی دیکه له سه ر بابه ته که نییه و گه لیک به پیویستی دهزانم که سانی دیکه له نیوخوی ولات شوینی بگرن و پرس وجوی خه لکانی به سال اچووی بۆ بکن. چۆنییه تی کارکردنی ناش، بیراز، سه عاتی کار، هه قدهستی ناشهوان، ناوی ناشهوان و کریکارانی و گه لیک بابه تی دیکه هه ن که ده بی پروون بکریته وه.

ناشی ئاور: له سهردهمی مندالیی من دا ناشیک له بۆکان دامه زرا که به ماتووری میکانیکی کاری ده کرد و پیی دهگوترا ناشی ئاور. یه کهم ناشی ئاور له خوار

دەرمانگای کۆن و نزیک مائی حاجی حەمە پەحیم خانی دادخوا دانرا و وا بزانی هەر هی ئەویش بوو. دەرنگتر ئاشی پەحمانی سالمی دانرا، که له نیوان مائی برایم ئاغای ئیلخانی زاده و دوخانیات، واتە که متاکورتیک پووبە پرووی نەخوشخانە ی کۆنی بۆکان هەلکەوتبوو. دەزانم دواتر ئاشی گەورەتر وەک ئاشی کاک پەشیدی سالمی له بۆکان دانراون، بەلام زانیارییەکم لەسەریان نییە.

کاک جەعفەری مەردانبەگی بۆی نووسیوم:

«هەوێن ئاشەوان که له ئاشی باشی و ئاشی خانم ئاشەوانی دەکرد، بە بیرەوهری دایکم، کاک شەنگە ی مورادی ناسراو بە شەنگە ی ئاشەوان بوو. ئاشی عەلی که شاوهرزی و ئاشی حاجی حەسەنی عەلی زاده له خیابانی میراوا، ئاشی حاجی کەرمی له یلی پوور له جاده ی میانداوا، ئاشی سەید محیدین حوسینی له جاده ی سەقزیش هەر ئاشی ئاور بوون.»

۲. دارتاشی

دارتاشی یا نەجاری، پیشەسازییەکی کۆن و لەمیژینەیه که بی گومان وەک ئاشەوانی و بەرگدروویی و ئاسنگەری، گەلیک زوو له بۆکان پەیدا بووه و تەنانەت له هەندیک گوندی دەوروبەری شاریشدا دارتاش هەبوون. هۆکارەکی دەبی ئەو پەيوەندە بی که دارتاشی بە کەرەسە ی کشت وکالەوه هەیه تی و جووتیز بۆ کاری جووت و گا پیوستانی بە نیروئاموور و کەلەوه و شتی هاوچەشن هەیه. گەرچی دەرگای هەندیک ماله هەژار چەپەر بووه و پیوستی بە دارتاش نەبووه، بەلام ماله دەوله مندترەکان، بەتایبەت له شاری دا، دەرگا و پەنجەرەیان ویستووه و هەر بۆیهش دارتاشی دەبی یەک له پیشەسازییەکانی سەرەتا بووبی له شار و ناوچەکه. بە بیرەوهری من، ئەم وەستا دارتاشانە ناوی زۆریان هەبوو: وەستا عەولای قەرەگوین، سەید شوکرە، وەستا تەها، وەستا پەسوول و وەستا بیلال. ماوێهەکیش «مسروب» ناویکی ئەرمەنی دووکانیکی هەبوو که له وی دا کاری دەکرد و دەیانگوت

گهلیک وهستایه و له بهر گران بوونی دهسکردهکانی، ته نیا ئاغاوات دهیانتوانی بیانکرن. دواتر گهلیک نه چاری دیکهش سهریان هه لدا، به هایی یه کی خه لکی میانداوایش که له دست راوانانی عه جهه له میانداو هه لاتبوو، له بۆکان گیرسایه وه و ماوه یه ک دارتاشی کرد، پاشان بوو به وینه گر.

کاک جه عه فر مهردانبه گی سه بارهت به دارتاشهکانی بۆکانیش ئه م دیرانهی

نوو سیوه:

«وهستا بایزی ئیسماعیل پووور ماله که ی له کووچه ی بهر بهردان، روبه رووی باغچه که ی حه مه ره سوولی گلینه بوو، هه وه ل دووکانی نه چاری وهستا بایز له یه کی که له هۆدهکانی مالی عه لی میره به گدا بوو پاشان که کاروباری باشتر بوو له ته نیشته مالی باپیرم ئاغا برایم، له مهیدانی کافرۆشهکان، که پاشان بۆ به مالی عه ولای بارام ئاغا، گیرساوه. زۆر وهستای دارتاشی شاری بۆکان حاصلی رهنجی ئه ون، وهک وهستا سمایلی ئیسماعیل پووور، وهستا قادری که ریزه، مه شهوور به دهرویش قادر و وهستا فهتاهه سوور. حاجی مسته فا نه چاریش زۆر دارتاشیکی لیه وهشاوه بوو.»

کاک رهحیمی به هرامزاده، که ناوی به شیک له و دارتاشانهی سه ره وه ئه و بۆی نوو سیوم، باوکی خۆی دارتاش بوو و له م چهند دیرهی خواره وهدا باسیکی کورتی وهستا سه عیدی باوکی و وهستا ره سوولیکمان له بۆکان بۆ دهکا. کاک رهحیم به حیسابی قسه ی سه ر زاری خه لک، مسروبی ئه رمه نی به مه سرووف ناو ده بات:

«باوکم وهستا سه عید، خه لکی ئاوایی کرکه ری فه یزوللابه گی، نه چاری له خزمیکی خۆمان به ناوی «وهستا ره سوول کورپی شامحه ممه د» فیر ببوو، که به ئه سل خه لکی گوندی باخچه ی فه یزوللابه گی بوو و له بۆکان نه چاری ده کرد. وهستا ره سوول هه رچه نده نه خوینده وار بوو شتی زۆر هونه رمه ندانه ی ساز ده کرد و ئه و بيشکه و میزه ی ئه و دروستی ده کرد بۆ ئه وه ده بوو له مووزه بیاریزین. وهستا ره سوول سه ره رای وهستایه تی خۆی سه ری له کاری وهستا مه سرووفی ئه رمه نی دانیشتووی بۆکان که دووکانی له په نای حه مامی کاکاغا بوو، سوور ده ما. وهستا

مهسرووف له وئاخرییانهدا پیر ببوو و تاقهتی کاری قورسی نه مابوو و جار جار تهخته نه ردیکی ساز دهکرد. وهستا رهسوول به هۆی کاری سیاسییه وه ماوهیه که له زیندانی تهو ریز بوو. نازانم ئه وه چ سالیکی بوو، به لام باو کم دهیگوت له گه ل حسینی فاتحی گیرابوو.»^۱

کاک رهحیم ههروهه ئاماژهی به هانتی «هه جیجیه کان» ی هه ورامان بۆ ناوچهی بۆکان کردوو، که به گوێرهی پیشه یانه وه دهکرێ لیره دا ناویان ببهین باوه کوو له ناوچهیه کی دیکه ی کوردستانه وه دههاتنه ئه وئ و به رهه می دارینی ئاماده کرایی خویان دهفرۆشت. ئه وهش یادداشته که یه تی سه باره ت به هه جیجیه کان ی هه ورامان له ناوچهی بۆکان، به سپاسی زۆره وه بۆ یارمه تی و زانیارییه کان ی:

«له هه ورامانه وه ئینسانی زهحمه تکیش و زۆر به ئه وهب دههاتنه گونده کان ی بۆکان و ئارده توویان دهفرۆشت. زۆر جار ئه وه ورامیانه که وچک، ته شی، شانهی دار بۆ قژ شانیه کردن، شانهی خوری و شتی تری له دار دروست کرایی بۆ فرۆش له گه ل خویان دینا. به وه ورامیانه یان دهگوت هه جیجی. خه لکی پوولیان نه بوو، بۆیه ئه م کالایانه یان له گه ل شتی تر دهگو رپیه وه. به زۆری، هه جیجیه کان شته کان یان به کو ل دهگیرا. کاتی ئارده توویان دهفرۆشت هاواریان دهکرد: «ئارده توو، وه خوری، وه موو، وه رۆحه شکاو»؛ له وه سالانه ی دوایی دا ته نانه ت که وش ی جیریشیان وه رده گرت. هه جیجی یان ئه وه شتانه ی خویان هاورد بوویان به سه ر شان یانه وه بوو یان ئه وانه ی وه ریانه گرت. که وابوو به رده وام شان و پیل یان له ژیر باری گران دا دهینالاند. من قه تم نه بیستوو ه ئه وانه کیشه یان ساز کرد بی یان فیلیان له خه لک کرد بی. خه لکیش زۆریان ریز لی دهگرتن.»

۱. دیاره ده بی سالانی دوا ی کو ده تایی ۲۸ گه ل او یژی سالی ۱۳۳۲ بوو بی. گه رچی دواتریش چه ند شه پۆلی گرتنی خه لکی کو رد به تابه ت ئه ند ام و لایه نگرانی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران له سالانی ۱۳۳۸ و ۱۳۴۲ دا گه یشتنه ناوچه که. نه مر کاک حسینی فاتحی ماوهیه که به رپرسی لقی حیزب له بۆکان بوو.

۳. ئاسنگەرى

ئاسنگەرىش لەو پىشەسازىيە كۈنەنەيە كە دەبىن لە زووەوہ لە شاردا ھەبووبى و ئاسنگەرانى خۆجىيى كەرەسەي كشتوكالىان دروستكردى و بە خەلكيان فرۆشتى. بۇ نمونە، داس و مەلەغان و چەقۇ و چەكوش و شتى لەو چەشنە. «داسى نەزەر» لە نىو خەلكدا گەلىك مەشھور بوو و دەبىن لە پەيوەندىي بىنەمالەي نەزەردا بووبى كە دواتر ناسناوى «نەزەرى»يان پىدرا بوو. من باسى داسى نەزەرم لە بەيتە كوردىيەكانىشدا بىستووە.

لە تەمەنى مندا، ئاسنگەرەكان رىزە دووكانىكيان لە خوار قەپانى ھەمەدەمىن ئاغاوہ بەرەو لای چۆمى، ھەبوو كە ژمارەيان لە پىنج و شەش كارگە زىاتر بوو. يەكيان وەستا...؟ كاوہىي و ئەويتريان وەستا سەعیدی نەزەرى بوو، بەداخوہ ناوى ئەوانى دىكەم لە بىر نىيە. ئاسنگەرىكىش لە خىابانى كۆن رۆبەرووى دووكانى بەقالىي مالى محەمەدى و فاتحى ھەبوو.

وا بزىانم كەرەسەي كارخانەيى عەجەمستان، كارى ئەوانىشى لەقو لۇق و كەم بەرەو كردبوو، داس و مەلەغانىك كە تاجرەكان لە عەجەمستانەوہ دەيانھيئا و دەيانفرۆشت، ھەرزانتەر بوون و ھەر بۆيەش برەويان سەند و كەلكى ئەوانى خۆمالىيان برى.

كاك نادرى فەتحى ئەم چەند دىرەي خواروہى لە پەيوەندىي ئاسنگەرىكى دىكەي بۆكانىدا بۇ نووسىوم:

«باوكى ئەمجەدى ئەمىن زادە، كە بەداخوہ ناوہكەيم لە بىر نەماوہ، دەبىتە مامى ئاغاى ئەمىن زادەي مامۆستاي قوتابخانە، ئاسنگەرىكى زۆر كۆنى بۆكان بوو.»

كاك جەغفەر مەردانبەگىش ئەم دىرەنەي نووسىون:

«وہستا ھەسەنى بەسرى، باوكى كاك عەلى بەسرى؛ وەستا ھىسنى پادىار باوكى كاك عەبووى پادىار لە تەنىشت دووكانى ماماغا سەعیدی نەزەرى دووكانىيان بوو. ھەرودھا وەستا عەولای ئاسنگەر لە گوزەرى كۆن دووكانى بوو.»

۴. تهنه که سازی

هه‌له‌بی‌ساز له بۆکان هه‌ندیک که ره‌سه‌ی وه‌ک سه‌تل و ئه‌فتاوه و ئاوپاش و شتی له‌و چه‌شنه‌یان دروست ده‌کرد یا بنیان له‌ ئه‌فتاوه ده‌گرت‌وه یا قوری و ته‌نانه‌ت کاسه و ده‌وری و ژیرپه‌له‌ی شکاویان هه‌لده‌به‌سته‌وه. مالی هه‌له‌بییه‌کان (وه‌ستا ره‌شید و وه‌ستا...) و هه‌روه‌ها سه‌ید ته‌ها و دره‌نگ‌تریش سه‌ید محیدینی ته‌نه‌که‌ساز، ناویان هه‌بوو.

کاک چه‌عفه‌ر مه‌ردانه‌گی ده‌نووسن:

«ته‌نه‌که‌سازه‌کانی کۆنی بۆکان دوا‌ی مامه‌ ره‌شیدی هه‌له‌بی، بریتی بوون له: وه‌ستا عه‌ولا وه‌یسی مه‌شه‌وور به‌ عه‌به‌ته‌نه‌که و وه‌ستا رۆسته‌می ته‌نه‌که‌ساز و وه‌ستا سه‌عیدی قاسم‌زاده مه‌شه‌وور به‌ سه‌عیده‌نه‌که، زاوای کاک ئه‌سه‌عیدی حه‌قیقه‌ت، وه‌ستا مه‌مه‌ده‌شه‌ل مه‌شه‌وور به‌ ئاغاسی (گۆران‌بیژ)یش هه‌ر ته‌نه‌که‌ساز بوو.»

کاک برایم فه‌رشی بۆی نووسیوم:

«رۆسته‌می ته‌نه‌که‌ساز که مرۆفیکی سه‌نه‌تکار و هونه‌رمه‌ند بوو، که‌شتی به‌ چکۆله‌یی ۱۵ هه‌تا ۲۰ سانتی‌مێتر دروست ده‌کرد، فتیله‌ی بۆ داده‌نا و به‌ نه‌وت کاری ده‌کرد، که فتیله‌که‌ت هه‌لده‌کرد که‌شتیه‌که به‌ره‌و پینشه‌وه ده‌چوو.»

۵. هه‌مام‌چییه‌تی

نازانم چ سالیک یه‌که‌م گه‌رماو یا هه‌مامی عموومی له بۆکان کراوه‌ته‌وه، به‌لام به‌ بیره‌وه‌ریی منداڵیم، تاقه یه‌ک هه‌مام له شاره‌که‌دا هه‌بوو که پێیان ده‌گوت «هه‌مامی قاسم‌ئاغا» و دواتر ناوی «هه‌مامی کۆن»ی لێ‌نرا. شوینه‌که‌ی که‌م‌وزۆر رۆوبه‌رۆوی هه‌وزه‌گه‌وره و ده‌رگا‌که‌ی له کۆلانی گه‌ره‌کی مامۆستا شیخ هه‌سه‌نی کازمی و حاجی قاسمی که‌ریمی‌دا بوو.

هه‌مامه‌که به‌ شیوه‌ی سه‌رده‌م خه‌زینه بوو؛ به‌ ملک، ملکی مالی ئاغا‌کانی

بۆکان (وا هییه ملکی قاسم ئاغای موته دی بووبن) که به ئیجاره ددره به خه لک. حه مامه که، «توونچی» هه بوو. ئاوی خه زینه، که له جوگه یه کی حه وزه گه وره وه بوی ده چوو، لهو توونه دا گهرم ده کرا. توونچیش بۆ ئه و مه به سته، کای رزیوی ده رژانده ئیو توونه که وه.

به یانان زوو هی پیاوان بوو، پاشان ده بووه هی ژنان، ئینجا دوا ی عه سر و ده مه و ئیواره دیسان ده بووه هی پیاوان. هه ندیک جار حه مام «قورغ» ده کرا، واته تاییه ت به مالیک یا که سانیک ده کرا، که دیاره ده بی ده وله مند بوو بیتن. قورغ کردن زیاتر بۆ رپ و ره سمی وه ک شایی و هینانی بووک بۆ حه مام بوو و به و پنییه به گشتی حه مام بۆ ژنان قورغ ده کرا.

دوو یا سی ده لاک له ئیو حه مامه که دا کاریان ده کرد و خه لکیان ده شوورد. که سیکیش فوته ی بۆ خه لک ده هینا. به داخ وه ناوی ئه و که سانه م له بیر نییه و پیویسته هه ر له ئیجاره داره کانه وه تا توونچی و کریکار و به رپرس و ده لاک ی ژن و ده لاک ی پیاو هه موویان ناویان تومار بکری. ئای بۆ هیممه تداریک!

به ته نیشته ئه م حه مامه وه حه مامیکی بچوو کتر هه بوو به خه زینه یه کی بچوو که وه. ئه وه حه مامی جووله که کان بوو و دوا ی رۆیشتنیان له بۆکان (۱۳۲۹)، ئه ویشیان دایه دم حه مامه که ی دیکه و گه وره یان کرده وه.

وا بزانه له ده وره بیری سالی ۱۳۳۵ دا بوو، که حه مامیکی نمره له لای حه وزه گه وره و نزیک مزگه وتی جامع کرایه وه که هی حه مه ده مین ئاغای ئیلخانی زاده بوو و به ناوی کوره که ی خویه وه ناوی «نادر» ی له سه ر دانا بوو. ئه مه، یه که م حه مامی نمره (خسووسی) له بۆکان بوو و وا بزانه م ۵ نمره ی هه بوو و خه لک زوریان په سندن ده کرد، ته نانه ت حه سه ن زیره ک له چه ند گورانی سه رده می رادیق به غدادا، باسی حه مامه که و ره شیدی رۆسته م پاله وانی کردوو که به سه ری دا راده گه یشت.

دوا ی ئه و، له ده وره بیری سالی ۱۳۴۱ دا، حه مامی که یخوسره وی و پاشان حه مامی محه ممه دیان و ئینجا حه مامی حاجی شاخه کرانه وه.

کاک جه عفه ر مه ردان به گی له م باره یه وه بوی نووسیوم:

«هه وه لێن کهسانیک که [به بیرى ئه و] له هه مام کاریان ده کرد، بریتى بوون له: عه لى هه مامچى باوکی کاک هه مه ساله و کاک عه ولای مه شهوور به باوک مردوو (خۆشنوود)، کاک هه مه حسین جانالی مه شهوور به هه مه حسینى ده لال، عه بووی فه قى بۆکانى مه شهوور به عه بووی نه نى، کاک هه مه ساله ی بۆکانى، وه ستا محه ممه دى ئه لياس وه ند و هه یده ره عه جه م.

ژنانى هه مامچیش وه ک داده زارا فه ته لى زاده، داده زوله یخا جه عفه رى و داده مریه مه کۆله.»

من خۆشم «کاک عه لى و کاک محه ممه دى ناوه» م له بیره، که ده لاک بوون و له هه مامى نادر و هه مامى کاکاغازى که یخوسره وى کاریان ده کرد.

۶. به نناى

گه لیک باله خانه ی بازرگان و ده وه مه ندى قه دیمى بۆکان وه ستا و به نناى ئازهر بايجانى دروستیان کردوون که له ته ورێز و زه نجان هه ده یان هینان، به لام بۆکانیش به نناى ناو به ده ره وه ی هه بوون. به بیره وه ریبى من، سه یدى به ننا، واته سه ید عه بدولقادرى قوره یشى، برای سه ید سدیق و حاجى سه ید هه مه سالحى قوره یشى، یه ک له وانه بوو؛ کابرایه کى کورته بالا و جیگه ی ریزی خه لک، که دوو کچ و کوریکى بوون. سه ید محه ممه د (سه ی هه مکه) ی کورپى له تیرتاش له باکوورى ئیران له کارخانه ی جگه ره کارى ده کرد.

به ننايه کى دیکه هه بوو که ناوى وه ستا قه فار (غه ففار) بوو و میردى داده عیسمه تى خزمى ئیمه ش بوو. من داده عیسمه تم باش له بیره، مالى له پشت مالى کاک عه لى به سرى و نزیک مالى سه ید هه کیمى تووتنچى بوو، به لام ئه و ده مه ی من وه بیرم دئ، وه ستا قه فار نه ما بوو.

دره نگز وه ستا هه مه ساله، وه ستا محه ممه د میعمارى، وه ستا قادر میعمارى، وه ستا شیخ ئاغایى، وه ستا جه عفه ر له یله کورد، وه ستا ره حمان عه سکه رى و وه ستا

په‌حیم شه‌وه‌کی ناویان هه‌بوو. دیاره ئه‌مانه هه‌موو ناوه‌کان نین و ده‌بی زۆریان له قه‌له‌م‌که‌وتیتن.

ئه‌م که‌سانه‌ش وه‌ک که‌چکار ناویان هه‌بوو: وه‌ستا محهمه‌د، وه‌ستا قادر، وه‌ستا عادل شه‌هسواری، وه‌ستا ئه‌حمه‌د ئه‌حمه‌دیان، وه‌ستا قادر کوری په‌سوول دمه‌ک و وه‌ستا عومه‌ر سه‌قزی.

۷. پیلادروون

له‌گوزه‌ریکی باریک و کورتی نیوان خیابانی کۆن و تازه‌دا پینچ شه‌ش دووکان هه‌بوون؛ ئه‌و گوزه‌ره پینستر په‌یوه‌ست ببوو به‌گوزه‌ری خه‌یا‌ته‌کانه‌وه، به‌لام خیابانی تازه لیکی داب‌بیبوون و ئه‌میان لی ته‌ریک که‌تبۆوه. دووکانداری ئه‌و گوزه‌ره پیلادی پیاوانه‌یان دروست ده‌کرد و ده‌یانفرۆشت (دلنیا نیم پیلادی ژنانه‌شیان دروست‌کردبی یان نا؟). پیلادوه‌کان گه‌لیک قورس و قایم بوون، ژیریان لاستیکی چه‌رخ‌تری ترومبیل و سه‌ریان چه‌رمیکی سووری قایمی گا بوو، گوله‌به‌عاسته‌م ده‌بیری! له‌شاری‌دا، پینیان ده‌گوت که‌وشی ديهاتی و مندالانی شاریش وه‌ک گه‌وره‌کان پینیان خۆش نه‌بوو له‌پیی بکه‌ن. سالیکیان باوکه‌م جووتیکی بو کریم، به‌لام زۆری پی قه‌لس بووم و نه‌مه‌دو‌یست له‌پینی بکه‌م، مندالانی هاوته‌مه‌ن گالته‌یان پیده‌کردم.

که‌وش‌درووه‌کان به‌گشتی مالی «که‌فشدووزی» بوون، واته‌کاک یوسف و میرزا حه‌مه‌په‌سوول و میرزا حه‌مه‌په‌شید. که‌سیک یا دووانی دیکه‌ش له‌هه‌مان گوزه‌ردا ئه‌م کاره‌یان ده‌کرد که‌ ناویانم له‌بیر نییه، ده‌لیی یه‌کیان میرزا غوه‌لام بوو.

ئه‌م کاره‌ خۆمالییه‌ له‌به‌رانبه‌ر که‌وشی ریک‌وپیکتر و پاراوه‌تری ته‌وریز و تاران‌دا رقه‌به‌رایه‌تیی بو‌نه‌ده‌کرا، به‌تایبه‌ت کاتی که‌که‌وشی ماشینی (کفش ملی!) هات، که‌هه‌م جوانتر و هه‌م تا پاده‌یه‌کیش هه‌رزان بوو، ئیتر ورده‌ورده‌ ئه‌وانیش کاریان له‌که‌می دا و یه‌کیان بوو به‌که‌وش‌فرۆش و له‌تاران و ته‌وریزه‌وه‌که‌وشی

دینا و به داخه وه له ئەنجامدا دووکانی کهوشدروون له بۆکان پیچرایه وه. هه مان به لای به سه ره خه یات، واته به رگدرووی شاریش دا هات، که به هۆی گرنگایه تیی کاری ئه وانه وه به جیا باسی ده که م، به لام سه مه ره ئه وه یه قالی ده سچن، واته فه رش له به رانبه ر فه رشی ماشینی دا خۆی گرت و له ره ونه ق نه که وت. ره نگه ئه وه به هۆی پشتیوانیی ده ره وه ی ولات و مشتته ریی فه رشی ئیران له ئوروپا و ئەمریکا بووی.

هه ره ها ئه م که سه نه ش بۆ که وش درووی ناویان هه بوو: وه ستا هه بیبوللا سالی، وه ستا قادر سالی، مه لا ناسح شافعی، وه ستا هه مه سالی هه قپوور، وه ستا شه ریف باوکی ئاغای رامش، وه ستا هه مه ره شید، وسوو (یوسف) و خاله کاکه ی عه زیزنه ژاد.

ئه م که سه نه ش که وش فرۆش بوون، واته پیلایوی ئاماده یان له ته وریز و دره نگتر له تاران هه وه ده هینا و له بۆکان ده یان فرۆشت: مامه خه سه ره مراد به گی، حاجی هه سه ن یوسفی، کاک هه مه ره سوول سالی، محه مه د عه زیزنه ژاد. کار و ئه رککی دیکه ش هه بوو که دیاره ئیستاش هه ره هیه ئه ویش پینه چیه تیه، واته چاک کردنه وه و دروونه وه و ژیر تیکردنه وه ی که وش ی خراپ بوو. من به داخه وه ناوی پینه چیه کانم له بیر نییه. کاک جه عفه ر مه ردانه گی ده لی ته حسین و باوکی دووکانی پینه چیه تیان هه بوو، که له سه ر خوړینک جیران دووکانی عه لی هه له بی بوو.

۸. فه رش و ته ون و خومگه ری

له بۆکانی سه ره ده می مندالی من، هونه ری به ره چنن له ده ور به ری بۆکان هه بوو، به لام کاری ته ونی فه رش و مافووره یا نه بوو یا که م بوو و ناوی که سیک یا مالکی تایبه تم له بیر نییه مافووره یان چنن، به لام فه رشی هه وشار له بن گوئی بۆکان، ناوبانگی گه لیک زۆری هه بوو. له ریگه ی کاک برامی فه رشیه وه ده زانم که

میرزا محهمه‌دی باپیری، واته باوکی حاجی‌علی‌فهرشی، سه‌ره‌تا له‌حه‌مامیان و دیوه‌خانی‌ئاغواتی‌ئیلخانی‌زاده و پاشان له‌بوکان‌داری‌ته‌ونی‌بووه و وا‌ه‌یه‌یه‌که‌م‌که‌س‌بووبی‌که‌فهرشی‌گه‌وره‌ی ۲ میتر له ۳ میتر و سئی‌له‌چواری‌له‌بوکان‌چنییی. میرزا محهمه‌د و بزانه‌خه‌لکی‌ته‌وریز‌بوو و ناسناوی «فهرشی»‌ی‌بنه‌ماله‌که‌یانیش‌ه‌ه‌ر‌له‌و‌کار و پیشه‌یانه‌وه‌هاتووه.

کاک‌برایم‌فهرشی‌زانیاریه‌کی‌زوری‌له‌سه‌ر‌میرزا‌محهمه‌د‌بو‌ناردووم‌که‌لیزه‌دا‌به‌سپاسی‌زوره‌وه‌رایانده‌گویم:

«له‌سه‌ر‌باپیرم:

به‌میرزا‌محهمه‌دی‌ته‌وریزی‌مه‌شهوور‌بوو،‌ه‌ه‌ر‌به‌و‌ناوه‌فهرشه‌کانی‌ئیمزا‌کردووه‌و‌له‌کتیبی‌میژووی‌فهرشی‌ئیران‌دا‌ناوی‌هاتووه.

فهرشه‌کانی‌ئو‌له‌باری‌نه‌خشه‌و‌ره‌نگ‌و‌په‌رداخت‌و‌لایه‌نی‌هونه‌ری‌مه‌شهوور‌بوون،‌یه‌ک‌له‌فهرشه‌کانی‌به‌پیی‌وته‌ی‌کاک‌تاهیر‌ئیلخانی‌زاده‌له‌ریگای‌مه‌حموودئاغاه‌ناردراوه‌بو‌شیخیکی‌نه‌قشبه‌ندی‌له‌ه‌هورامان‌و‌ئویش‌خه‌لاتی‌پاشای‌موسلمانانی‌کردووه‌(که‌ده‌بی‌سولتانی‌عوسمانی‌یا‌خود‌پادشای‌سعوودی‌بووبی).

بنه‌چه‌کی‌بنه‌ماله‌که‌یان‌ته‌ونگه‌ر‌و‌ته‌ونچی‌بوون‌و‌ه‌ه‌ر‌ئییستاش‌فهرشی‌ئو‌بنه‌ماله‌یه‌له‌ته‌وریز‌له‌ژیر‌ناوی‌«اصمعی»‌دا‌به‌ناوبانگه.

ناوی‌ته‌واوی‌باپیرم‌میرزا‌محهمه‌د‌فهرشی‌بووه‌که‌دواتر‌کراوته‌فهرشی.‌باپیرم‌له‌سابلاخ‌ه‌روه‌ها‌له‌به‌شی‌فه‌یزوللا‌به‌گی‌و‌حه‌مامیان‌فهرشی‌چنیوه،‌به‌لام‌کاتی‌که‌هاتوونه‌بوکان‌وازی‌له‌و‌کاره‌هیناوه.

باوکم [حاجی‌علی‌فهرشی]‌تا‌ته‌مه‌نی‌۲۰‌سالی‌له‌گه‌ل‌باپیرم‌دا‌ه‌م‌فهرشی‌چنیوه‌و‌ه‌م‌نه‌خشه‌ی‌کیشاوته‌وه،‌دواتر‌ئویش‌وازی‌هیناوه؛‌چه‌ند‌فه‌رده‌فهرشی‌دیواری‌ده‌ستجی‌باوکم،‌که‌زورتر‌وه‌ک‌تابلو‌ده‌چن،‌ئییستاش‌لای‌کاکم‌ماون.

میرزا‌محهمه‌د‌ه‌م‌خوی‌نه‌خشه‌ی‌کیشاوه،‌ه‌م‌پیاده‌ی‌کردووه‌و‌ه‌ه‌میش‌له‌دروست‌کردنی‌ره‌نگ‌و‌به‌ن‌ره‌نگ‌کردن‌دا‌به‌شداریی‌کردووه.‌له‌بیرمه‌باوکم

زۆربەى هەره زۆرى گيا و پهنگ و دەرمانى ناوچهى کوردستانى دەناسى، هەم ئەو بەشەى که وهک دەرمان بەکار دەهیندرا و هەم ئەوانەش که پێوندی به دروستکردنى پهنگه وه هه‌بوو.

باپیرم و با‌بم که هاتونه بۆکان وازیان له پیشه‌ى فه‌رش هیناوه.

که‌ره‌سه‌کانى دروستکردنى فه‌رش هى باوکم و باپیرم مابوو، ئە‌گه‌ر نه‌فه‌وتابن، من خۆم بینیبووم، ته‌نانه‌ت داوام له باوکم ده‌کرد فه‌رم کات، هه‌رچه‌ند قبوولى کرد، به‌لام نه‌کرا، دواتر چووم له‌لای مامى باوکم له ته‌وریز فه‌رى ته‌ونگه‌رى بووم، به‌لام قه‌ت به‌کارم نه‌هینا.»

جیا له‌و که‌سه ده‌گه‌نانه، به‌گشتى هه‌تا سه‌روه‌دى شو‌رشی ۱۳۵۷ و کاتى که خه‌لكى گونده‌کانى هه‌وشار هاتنه بۆ‌کانه‌وه، کارى فه‌رش‌چین له بۆکان باو نه‌بوو. هه‌ر له‌و په‌یوه‌ندیه‌دا ده‌بى بلی‌م به‌ دُنیاىی که‌سانیک کارى ته‌ون و مافووره‌چینیان کردووه و من نایاناسم. ئە‌وه‌ش به‌و نیشانه‌یه‌دا ده‌لیم که له بۆکانى سه‌رده‌مى مندالیى منیش دووکانى خومگه‌رى «حاجى خمگه‌ر»ى باوکى کاک غه‌فوور و حسینی ئاشناگه‌ر هه‌بوو و حاجى خمگه‌ر که به‌داخه‌وه ناوى بچووکیم له بیر نییه، به‌نى فه‌رشى له دووکانه‌که‌ى دا په‌نگ ده‌کرد و له ده‌روه‌هه‌لیده‌خستن ویشک بینه‌وه. دياره ئە‌و هه‌موو سه‌له‌ خومگه‌رى کردنه، بۆ که‌سانیک بووه که له مالا‌ن‌دا ته‌ونیان کردووه و دُنیا‌م ده‌بى خه‌لكى زۆر هه‌بن که ئە‌و که‌سانه‌ بناسن.

ئێستا ۳۲ سه‌لیک دواى كوچى ئە‌و خه‌لكه‌ى هه‌وشار بۆ بۆکان، فه‌رشى بۆکان ناوبانگى ده‌رکردووه و ته‌نانه‌ت هه‌ناردە‌ى ده‌ره‌وه‌ى ئێران ده‌کری. حه‌ق وایه ناوى پیشه‌روه‌انى کاره‌که و ئە‌وانه‌ى وا له هه‌وشاره‌وه هاتنه بۆکان، بۆ میژوو تۆمار

۱. فه‌رشى هه‌وشار نه‌قشه و ته‌رحى ناسراوى خۆى هه‌یه و له بیرمه سه‌لى ۱۳۴۲ که ته‌بعید کرابووم بۆ ئە‌راک، قالیچه‌یه‌کم هه‌بوو وا بزاتم مالى خالم پێیان‌دابووم. له‌وى له‌به‌ر بى‌پوولى فرۆشتم! کابرای کریار فه‌رش‌فرۆشیک بوو هاته مالى و هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ى چاوى پێى که‌وت گوتى ئە‌وه فه‌رشى هه‌وشاره ئە‌گه‌ر جووته‌که‌یت هه‌بى به‌وه‌نده و ئە‌وه‌نده لیت ده‌کرم، به‌لام لینگه‌که به‌ته‌نیا هه‌چ ناهینى و به‌و فه‌یله به ۲۰۰ تمه‌ن له چنگى ده‌ره‌ینام! زۆرم پى سه‌یر بوو له ئە‌راک باسى فه‌رشى هه‌وشاریان ده‌کرد.

بکه‌ین، به‌لام به‌داخه‌وه من له دووره‌ولاتی هیچم له ده‌ست نایه و ده‌بی خه‌لکانی دیکه هیممه‌ت بکه‌ن.

دوای حاجی خمگه‌ر، وه‌ستا سمایل باوه‌مین (که‌ریمی)، سه‌یزاده خاتون خمگه‌ر، وه‌ستا ره‌شید چوارچاؤ (کاروانسه‌رادار) و داده‌ئامین خمگه‌ر (هاوسه‌ری کاک په‌حمان سنجوو).

له په‌راویزی باسه‌که‌دا بلیم کاکم، وه‌فا، بۆ یه‌که‌م جار فه‌رشی ماشینی هینایه بۆکان و له دوو‌کانه‌که‌ی‌دا ده‌یفروشت. وا بزانه‌ ئه‌وه سالانی ۱۳۴۸ - ۴۹ بوو.

۹. ددانسازی

یه‌که‌م ددانسازی بۆکان له سه‌رده‌می مندالی من‌دا کاک عه‌بدوپ‌ره‌حمانی ددانساز (پروسته‌می) بوو، که دیاره‌ ده‌بی به‌ که‌ره‌سه‌ی زور سه‌ره‌تایی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ کاره‌که‌ی له‌ مالی خو‌یان‌دا به‌په‌یوه‌بردب. بۆ پرسپاری ئه‌وه‌ی پیش وه‌ستا عه‌بدوپ‌ره‌حمان، باوکی یا چ که‌سیکی دیکه له بۆکان ددانسازی کردووه، وه‌لامم نییه، به‌لام وا هه‌یه خه‌لکانیکی زور هه‌بن ئه‌وه بزانه‌ بۆ نمونه، کاک عه‌بدو‌للا پروسته‌می کوری وه‌ستا عه‌بدوپ‌ره‌حمان.

دواتر «میکائیل»ی ئه‌رمه‌نی و کابرایه‌کی به‌پیزی ئاسوری، که ناویم له بیر نه‌ماوه، دوو‌کانی ددانسازیان کرده‌وه. پاشان چهند که‌سی خه‌لکی بۆکان و براده‌ریکی مه‌هابادیش هه‌ر کاری ددانسازیان ده‌کرد. من خۆم چومه‌ته‌ لای دوو که‌سیان، به‌لام به‌داخه‌وه ناویانم له بیر نه‌ماوه.

باش وایه وه‌لامی پرسپار سه‌باره‌ت به‌ چۆنییه‌تی عیلاج و ده‌رمان و کیشان و پرکردنه‌وه و که‌ره‌سه‌ی کاره‌که‌ و راده‌ی حه‌قه‌ده‌ست و شتی له‌و چه‌شنه‌ش وه‌ر‌بگیره‌ته‌وه و بزاندری کئ، که‌ی و چۆن کاری ددانسازی له بۆکان و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری کردووه.

دره‌نگتر، ئه‌م که‌سه‌نه‌ش دوو‌کان یا دیده‌نگه‌ی ددانسازیان هه‌بوو: مه‌لا مه‌حمه‌د بانه‌یی، کاک مه‌حموود بانه‌یی، ... ئه‌یووبی خه‌لکی سابلاغ، وه‌ستا حه‌بیب زاهیدی،

مهممه دعه بدولقاردی، ... زولفه قاری، سه لاج مهردانبه گی و شوعله زاهیدی (هاوسه ری کاک سه لاج).

کاک ره حیم به هرامزاده له باسی گوندی «کرکره» ی به شی فیزیوللابه گی دا ئەم چه ند دێره ی بۆ نووسیوم که وهک هه میشه ته نزیکه شیرین له نووسینه که ی دایه:

«پیاویکی کرماشانی سالی جارێک دههات، ددانی خه لکی خراپ دهکرد و رووکیشی زیڤی به سه ردا دهکیشا. دوا ی ئەوه ی کاره که ی ته واو ده بوو، به ددان زیڤی دهگوت چکی بکه نه! ئەوسا خۆی دهیگوت: «فره قه شه نگه!»

۱۰. چه رچییه تی

چه رچییه تی له و کارانه یه که میژووی دهگه رپته وه بۆ گه لیک زوو. نه بوونی دووکان و بازار له گونده کان و بوونی پیداو یستی خه لک بۆ کرینی هه ندیک شت، به تایبه ت ژنان، که که متر ریگیان که وتوته نیو شار، ئەو ئیش وکاره ی خولقاندووه. چه رچی وشه یه کی کوردی نییه و وا بزانه تورکی بی. له ئازهره باجانی ش چه رچییه تی هه بهوو و شه هر یار له حه یده ربابادا باسی بنیشته و نه باتی سپی چه رچییه کان له گونده که ی خویان دهکا. چه رچی به گشتی شت و مه کی سووکی خویان له سه ر خوانچه یه ک داده نا و به شریتیکی له ملی خویان دهکرد ئینجا به کۆلانه کان دا دهگه ران و هه رای بنیشته و نوقل و شتی وایان دهکرد.

له بۆکان چه رچییه کی زۆری جووله که هه بوون که به گونده کان دا گه راون. دواتر ئەم کاره موسولمان کردوویانه ته پیشه و له وانه یه کیان «سهیدی خه رازی» (سهیدی حه سه نی به دهوی) بوو که به کۆلانه کانی نیو شاردا دهگه را و بنیشته و نوقل و مووروو و زهنگیانه و بازنه و شتی له و چه شنه ی دهفرۆشته، جا نازانه سه ری گونده کانی شی هدا یان نا؟ سهیدی خه رازی له جیاتی خوانچه، چه رخیکی وهک کالیسکه ی مندالانی هه بوو، که شت و مه که که ی له سه ر ئەو داده نا و دهیگه ران. چه رچییه کی دیکه ی خاوه ن ناو له بۆکان سه یده چکۆل بوو، که پاشان له بهر دووکانی حاجی حه مه ره شید مهممه دیان بۆتکه یه کی دانا و عه تر و موورووی دهفرۆشته.

کاک رحیم به هرامزاده بوی نووسیوم:

«ورده واله فرۆش بۆ فرۆشتنی شانە، ئاوینه، دەرزی، دەرزیله، سابوون، بنیشتی ئەمریکایی و... دەهاتن بۆ کەرەکره. له هه مووان ناسراوتر «حسهین چه رچی» بوو که خۆی مالی له تیکانته په بوو. حسهین چه رچی زۆر ئینسانیکی گالته چی بوو. بۆ کووتال فرۆشتنیش پیاویکی کورته بالا، که ناوی «حه مه پخی» بوو دههات بۆ کەرەکره. له بیرم نه ماوه ئەو کاک محهممه ده خه لکی کوئ بوو.»

۱۱. زین دروون، کورتان دروون و نالبه ندی

ئەم پیشانه هی سه رده میک بوون که خه لک و به تایبهت ئاغاواتی ده ور به ری شار ئەسپ و چاره ویتیان هه بوو. ئەمانه هه موو، به په یدابوونی ترۆمبیل و تراکتۆر، ورده ورده له مۆد که وتن^۱.

ئەوهی له بیره وه ریسی من دا بئ، تاقه یه ک دووکانی زین دروون له بۆکان هه بوو که کاک عه زیز سه راج (ته حریریان) به ریوهی ده برد. کاک عه زیز، هه روه ها دوو برای، که مامۆستای قوتابخانه کانی بۆکان بوون، له مه هاباده وه هاتبوونه بۆکان و له وی نیشهت هج ببوون. دووکانی کاک عه زیز له سه ر خیابانی تازه له نیوان بانکی سادات و میلی ئیستا، له شوینیکدا بوو که دواتر بوو به دووکانی «خشکشویی وفا». وا هه یه پیش ته مه نی من، دووکانیکی زیاتری زین دروون له بۆکان هه بووی. دياره زین بۆ ئەسپ و ماین دروست ده کری و گویدریژ و ئیستر کورتانیان لی دهنری. کورتان دروه کانی بۆکانیش هاوری له گه ل نالبه نده کان، له مه یدانیکدا کۆببوونه وه که پیی ده گوترا مه یدانی کا یا مه یدانی کافرۆشه کان. شوینی مه یدانه که جیگایه ک بوو که له قه پانی قاسم ئاغاوه به ره و رۆژه لات ده رۆیشتی و راست پیش گه یشتن به خیابانی سه قز، گۆرایی یه ک هه بوو که به ده ور ییه وه دووکان

۱. سه یره لی ره له ئوروپای ماشینی دا، به پیچه وانه، ئەسپ هه م زۆره و هه م ماقوله. به له ندهن ده لین پیته ختی ئەسپی دنیا! له هه موو گوند و شاریکی بریتانیا ئەسپ به خێوکردن و ئەسپ سواری له وه ری بره وی خۆی دایه. دياره به شیکیش بۆ کی به رکی که لکیان لی وه رده گیری و دراوی زۆریان پی په یدا ده کری.

بوو. دووکانهکان زۆریان هی نالبه‌ند و کورتان‌دروو و کافرۆش بوون، دووکانیکی به‌قالیشی لی‌بوو، که هی باوکی کاک که‌ریمی سالمی بوو. نالبه‌نده‌کان هر له نیو‌ئو مه‌یدانه‌دا و لاخیشیان نال ده‌کرد. له نالبه‌نده‌کان ته‌نیا میرزا چه‌مه‌حه‌سه‌نی نه‌علبه‌ندیم له بیره. تییینی: زۆربه‌ی زۆری ناوی ئو و خاوه‌ن پیشانه‌ی وا له‌م به‌شه‌دا ناویان هاتوو، ریزدار چه‌غه‌ر مه‌ردانبه‌گی بۆی نارووم.

۱۲. لیفه‌دروون

له لیفه‌درووی سه‌رده‌می خۆم ته‌نیا ئه‌حه‌مده‌خان، کاک چه‌مه‌ساله‌ی کوری کاک قادر (قاله‌ سی‌سه‌ر)، هه‌روه‌ها ده‌رویش سه‌دیقی چه‌غه‌ریم له‌ بیرن. ئه‌حه‌مده‌خان به‌رگ‌دروو بوو، به‌لام لیفه‌درووییشی ده‌کرد، به‌لام جگه‌ له‌ بیره‌وه‌ری من، هه‌ندیک وه‌ستای لیفه‌درووی دیکه‌ش هه‌بوون، که ئه‌وه‌ ناوه‌کانیانه: وه‌ستا عه‌ولا غه‌وسی (عه‌به‌خمه)، وه‌ستا عه‌ولای لیفه‌دروو (دووکانه‌که‌ی له‌ مه‌یدانی ئارد بوو)، وه‌ستا ئه‌حه‌مده‌ی لیفه‌دروو له‌ خیابانی سه‌قز.

به‌ شیوازی نه‌ریتی، لیفه‌ له‌ ژووریک‌ی گه‌وره‌ یان دووکان یان له‌ ده‌ره‌وه‌ی دووکان له‌ گۆرایی‌یه‌که‌ راده‌خرا، نیوئاخنی لۆکه‌ (په‌مۆی تیده‌خرا و به‌ ده‌ست ته‌قه‌لی لی‌ده‌دا. ئه‌و دهم هیشتا لیفه‌ی کارخانه‌ی له‌ عه‌جه‌مستان و چین و تورکیاوه‌ نه‌گه‌یشتبوه‌ ولات و ئه‌م کاسبییه‌ش وه‌ک زۆر کاسبییی دیکه‌ به‌ بره‌و بوو، به‌لام له‌ به‌رانبه‌ر هیرشی به‌ره‌می هاوردی لاه‌کی دا خۆی بۆ نه‌گیرا و له‌ که‌می و لاوازیی دا. نازانم ئیستا پاشماوه‌یه‌کی ماوه‌ یان نا؟

۱۳. هه‌لالاجی

بۆ کاری لیفه‌دروون و هه‌روه‌ها بۆ دروونی که‌وای پیاوان و کلۆنجه‌ی ژنان پیویست به‌ لۆکه‌ی شی‌کراوه‌ هه‌بوو. نه‌مبیس‌توو له‌ لۆکه‌ به‌ بۆکان به‌ره‌م هاتبێ و هه‌میشه‌

ھەر لە تاران و تەوريزەوہ ھاوردە كراوہ. لۆكە لە بېجىمى ئاسايى خۆى دا بۇ لىفە و كەوادروون نەدەبوو و دەبووايە كەسېك شىيى بكاتەوہ.

شى كردنەوہى لۆكە كارى ھەللاج بوو. من تاقە يەك ھەللاجم لە بېرە لە مالىكەى خۆى دا ھەللاجى دەكرد و بە مندالى لۆكەى دووكانى بابم بۇ دەبرد، ئىنجا يەك دوو پۇژىك دواتر دەچووم شى كراوہكەيم دەھىناوہ. كارگەى كارى وەستاي ھەللاج ژىرخانىكى تاريك و تنۆك، بەلام گەورە بوو، كە كارى ئامادەى ھەركام لە مشتەريەكانى لەلايەكى ژىرخانەكەدا دەنا. كاتىك كە دەچووم لۆكەى دووكانى باوكم بەھىنمەوہ، بە دەست ئاماژەى بە كۆمايەك دەكرد و دەيگوت ھۆوہ ھى ميرزا عەبلایە! بەداخوہ ناوى ھەللاجەكەم لە بېر نەماوہ، بەلام مالىانم لە بېرە لە سەرووى مالى كاك برايمى توركى كورى «وہليەترك» ھوہ بوو، لە نزيك مالى حاجى ھەمەسالى محەممەدى.

كاك جەعفەر مەردانبەگى ئەم دىرانەى خوارەوہى بۇ نووسىوم:

- «وہستا ھەمەدەمىن ناسراو بە مېنەھەللاج باوكى كاك عەبوو و كاك عوسمان ھەللاجى، يەك لە ھەللاجەكانى بۆكان بوو. دەرويش سەدىق جەعفەرى ھەم ھەللاج و ھەم لىفەدروو بوو. وەستا برايم شوكروللاھى، باپىرم (واتە باوكى داىكم)، ناسراو بە ئاغا برايم، دووكانەكەى لە تەنىشت دووكانى ميرزا حسين مەجىدى يەك لە كۆنترىن ھەللاجەكانى بۆكان بوو، جاروبار لەگەل كاك نادر فەتحى كورى پوورم و براكانم دەچووین بۇ دووكانى بابەگەورە، ئاھەنگى دار ھەللاجىيەكەمان زۆر پىخوش بوو و ئەم چەند خەت شىعەرەمان لەگەل دەگوتەوہ: «پىم ھەللاجى، چوومە مالى مام حاجى، مام حاجى لە مال نەبوو، ھىلكە وروونيان لىتابوو، بەشى ئىمە نەمابوو!»

۱۴. جۇلايى

دەزانم كارى جۇلا، تەنىنى بووزوو و چىنىنى جاجم و بەرمال و پۆپەشمىن بوو. وا ھەيە ئىستاش ھەر وابى. ئەوہ سەنەتتېكە لە پىش شۆرشى پىشەسازى دا لە

ئورووپاش باو بووه، به لام ئه وان به شوینی دا ده زگای به ره هم هینانی پیشکه و توویان دروست کرد و جۆلایی یان له کۆمه لگای خۆیان دا کرده میژوو؛ له کاتی که دا ئیمه یه هه ژار له ژیر دهستی داگیر کهردا ئه مرۆش هه ر تاقه سه نه تهی کوو تالمان جۆلایی یه! من ناوی جۆلاکانی بۆکانم له بیر نییه، به لام سه دان دهست بوو زووی دهسکردی ئه وانم بینوه ریگه یان که وتوته دووکانی به رگدرووی باو کم که رانک و چۆغه ی بۆ خه لک لی دروست کردوون. له بۆکانیش و یرای گوندهکانی دهو رو بهر جۆلایی ده کرا. کاری جۆلایی به «مه رهن» ده کری. مه رهن، موو یا کولکی چه شننه بزنیکه، که جیاوازه له خوری، به لام وا هه یه له زمانی فارسی دا له گه ل خوری جیاواز دانه نری وه ک ئه و، هه ر «په شم» ی پی بگوتری. کاک ره حیم به هرام زاده بۆی نووسیوم: «له جۆلایی دا، ئه وه نده ی له بیرم بی، ته نیا بۆ پۆپه شمین و بوو زوو کولکیان به کار ده هینا. بزنی چه شنیکیان موویان هه یه و چه شنیکیان کولک. به وان هه ی کولکیان هه یه ده لین بزهنه مه رهن.»

کاک چه عفه ر مه ردا نه گی ش ناوی ئه م جۆلایانه ی بۆکانی بۆ نار دووم: «سه ید ئه حمه د قوره یشی ناسراو به سه یدی جۆلا باوکی سه ید عه لی قوره یشی؛ سه ید چه مه سالحی هاشمی باوکی سه ید ئه سه عه دی هاشمی و وه ستا بایزی جۆلا (ئیسما عیل پوو ر) که نه جار یشی ده کرد.»

۱۵. خوری: (شتنه وه، له شانهدان و رستن)؛ بادانی ده سره و پیچ، گۆلدۆزی، چینی گۆرهوی و کلاو، سه رکلاوه چینی، تاسکلاوی ژنان

خوری رستن، کاری تایبه تی ژنان بووه و ژنی هه ژار که له ماوه ی مانه وه ی نیومال دا ده یان ئه رک و خزمهت و کاری له سه ر شان بوو، له کاتی به ریگادا رۆیشتنیش یا ته شی رستوه یا ده سره و پیچ و میزه ری پیاوانی باداوه! ئه م گۆرانیه ی ماملی باس له و دیارده تاله ده کا: «... به ده سره بادانی ده چنه وه مالی!»

کاک چه عفه ر مه ردا نه گی ئه م دیرانه ی خواره وه ی له په یوه ندیی خوری رستن و

پیشول بادی پیچ و میزهری پیوان له بۆکان بۆ نووسیوم و ئەم ناوانه ی دەسنیشان کردوون:

«ننه نه خشین محهمه دی، خیزانی ئاغا رهزا مهراغهیی باوکی مامه رهشید و مامه سالح (ساله رهش): سه یزاده هاجهر، خیزانی سهید همه سالهی قه ساب؛ ههروهها مالی حاجی محهمه دی کارهش له گه ل کاک عه ولای برای، که هه وشه و هه ساریکی گه وره یان بوو و دایم ژن و کچه کانی خه ریکی خوری شتته وه و له شانهدان و رستن بوون، دووکانه که شیان جیرانی کاک عه لی خاتوون و میرزای نه جهف بوو؛ ننه شیرین حسینی خه سووی حاجی سهید قادری عه للاف و نه نکی خیزانم له کاری ته شی رستن دا زۆر به ناوبانگ بوو.

خات گۆله ندامی خیزانی ئاغا برایم، مه هاره تیکی باشی له پیچی پیوان دروست کردن و پیچ بادیان بوو و ناوبانگی به شیوه یه ک له نیو خه لکی بۆکان درچوو بوو که زۆریک له وه که سانه ی وا له گه ل کۆت و پانتۆل پیچیان ده به ست، لای خاتوو گۆله ندام سفارشیان ده دا. ههروهها ده سره ی بچووکی له رهنگی جۆراوجور دروست ده کرد که پیوان له په نا پیشتین قایمیان ده کرد یا بۆ ویشک کردنه وه ی ده ست وچاو به کاریان ده هینان. زستانان که کاری هه للاجی که م بوو، باپیرم به نیو چایخانه کان دا ده گه را و ده سکرده کانی ئەوی ده فرۆشت.

خات بووکی (مریه م مه ردانه گی) خیزانی کاک عه ولای سه لیم به گ، له دروست کردن و پیشول بادی میزهر، ههروهها له گۆلدۆزی دا گه لیک وه ستا بوو. قه دیم که له مالان قه دری زۆر له رادیو ده گیرا، داوایان له خات بووکی ده کرد گۆلدۆزییه کی جۆان بۆ سه ر رادیو و هه ندیک جاریش بۆ سه ر تاقه یا بۆ سه ر یه غدان یان بۆ په رده ی په نجه ره که یان دروست بکا.»

۱۶. حەسیرچین، باوەشینى حەسیر

هەر کاک جەعفەر بۆى نووسیوم:

«حاجى زولهیخا، مالهكەى له پشت مەزگەوتى بچووك و جیرانى مالى حەمەكەریم سەرايى بوو. حاجى زولهیخا له چهشنیک گىای ویشک، که له گەلای دارخورما دەچوو، باوەشینى بۆ که باباخانه دروست دەکرد که دەسکەكەى له دارى قامیش بوو. باوەشینەکان زۆر سووک و خۆش دەست بوون و ئیمە، که دووکانى که بايیمان بوو،^۱ که لکمان له و باوەشینانە وەر دەگرت.

حاجى زولهیخا، له پەنا ئەم کارەدا، رەژى، واتە زوخالیشى دەفروشت هەر چهلهنگەى به ۱۲ قران.»

۱۷. تەقیله و کلاوى پیاوان؛ دەسکیش و سەرکلاو و گۆرهوى مەرەز؛ تاسکلاوى ژنان

ئەو ئەركيكي هەمەگیر بوو و هەموو ژنيك له مالى دا تەقیله پیاوان و گۆرهوى و دەسکیش و سەرکلاو و پوزەوانەى ئەوانى دەچنى، جا میترد بووايه یا برا یا دەسگیران. هەندیک کەسیش وەك کارى بازارى دروستیان دەکردن و دەیانفرۆشتن. دووکانى تايبەت بەو چهشنە بەرھەمانە نەبوو و بەگشتى، کچان و ژنان دەسکردهکانى خۆيان یا له دووکانى خزم و دۆست و ناسیاو دادەنا بۆيان بفرۆشن یان دووکاندار بەنرخيكي کەم لى دەکړين و دايدەنان بۆ فرۆشتن. ئەم کارانە پیاوان نەیاندهکرد یا من نەمبىست بيکەن.

بەلام کاریک که ژن و پیاو هەردووک دەیانکرد، دروستکردنى کلاوى ژنان بوو. ئەو هیان پیویستی به چنين و شتى وا نەدەکرد و ساکارتر بوو. له بۆکان حاجى عەلى کلاودروو (پۆستەمى) خۆى و هاوسەر و کچهکانى کلاویان دەدوورى. کاک رەحیم خزرى، کاک حسین محەممەدیان و دایكى منیش، له مالى خۆيان کلاوى

۱. کاک جەعفەر کوپى حاجى کەریم مەردانەگىبه که خۆى و پيش ئەویش باوکی، له بۆکان هەم قەساب بوون و هەم کەبابچى.

ژنانیان دروست ده‌کرد و له دووکانان دایانده‌نا بۆ فروشتن.

کلاوی ژنان له قالبیکی مقه‌بیا پیکده‌هات که ئاسته‌ره‌که‌ی چیت بوو و پروه‌که‌ی مه‌خمه‌ری سوور، ئینجا به پووله‌که و زه‌نگیانه و «ئیفراج» ده‌یان‌رازانده‌وه، ژنه ده‌وله‌مه‌ندیش خویان زیریان لی‌ده‌نا یان پیتیان‌دا هه‌لده‌واسی. ئیفراج یا ئیفراج نازانم چ وشه‌یه‌که، به‌لام ده‌یان چه‌شنی هه‌بوو و له ته‌وریز و تاران‌وه ده‌یان‌هینا بۆکان و به توپ و به میتر ده‌یان‌فروشت. دووکانی حاجی قادری نه‌زه‌ری مه‌رکه‌زی فروشتنی ئه‌م شتانه بوو و دوی کوچی‌دوایی حاجی قادر، رابیع‌خانمی خیزانی دووکانه‌که‌ی به‌پیره‌ده‌برد.

له دروست‌کردنی کلاوی ژنانه‌دا، کاکم و من و خوشکه‌کانم یارمه‌تیی دایکمان ده‌دا؛ هه‌ر بویه‌ش که‌م‌وزۆریک ده‌زانم چۆنی دروست بکه‌م. ره‌نگه هه‌ر ئه‌وه‌ش بووبیتته هۆکار بۆ ئه‌وه‌ی دوی خۆشاردنه‌وه و رۆیشتنمان له کوردستان، کاتی له تاران ده‌ژیاين، له‌گه‌ل دایکم و خوشکم بووکه‌په‌رۆ (عه‌رووسه‌ک)مان دروست ده‌کرد و ده‌مان‌فروشت؛ ژیاينی چه‌ند سالمان له تاران به‌و کاره به‌پیره‌برا. من کاره‌که له کاک عومه‌ری هه‌میدی فیز بووم که ئه‌ویش له تاران بوو و ماوه‌یه‌ک هه‌ر ئه‌م کاره‌ی ده‌کرد.

۱۸. سرکه و ترشیات و مره‌بیا

دانانی سرکه و ترشیات، هه‌روه‌ها دروست‌کردنی مره‌بیاش هه‌ر ئه‌رکی ژنان بوو. هه‌ندیک کار وه‌ک خاوین کردنه‌وه و پیگه‌یانندی «مووسلی»، گه‌لیک زه‌حمه‌ت بوو. له هه‌ندیک مال هه‌رمی به‌ترش و کاله‌ک به‌ترشیشیان داده‌نا. نه‌مبیس‌توو هه‌ر ئه‌م مره‌بیایان فروشتن، به‌لام مالی مام نه‌سروللا هه‌بوون که پاییزان سرکه‌ی ئاماده‌یان به مالان ده‌فروشت بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن ترشیاتی پین دابنن. هه‌ر ئه‌وان ترشیاتی‌شان ده‌فروشت.

کاک جه‌غه‌ر مه‌ردانه‌گی ده‌لی: «خات بووکی (که باسم کرد)، له په‌نا کاری

گولڈۆزی و شتی وادا، پاییزان له مالی خوی سرکهشی دادنا و پاشان دهیکردنه بۆتلهوه و دهیفرۆشتن.»

۱۹. ماست فرۆشی

ئهوهش یهك له ئهرك و كارهكانی ژنان و كچان، بهتایبهت ژن و كچی خهلكی گونده نزیكهكانی دهووبهری بۆكان بوو، گهلیكیش زهحمهت و ناخۆش. بهیانی پیش تاوکهوتن، كیتهله و جام و قابلهمهی ماست لهسهر سهرا یا به دهستهوه، له ئاوییهكانهوه وهری دهكهوتن و دههاتنه بۆكان. ماستهكانیان له خیابانی كۆن له رووبهرووی گوزهری كهوشدرووهكان دادنا و به دیارییهوه رادهوهستان.

كریار، كه ههموویان پیاو بوون، دواي چهنهلیدان و كړین، پنیان عیب بوو كیتهله ماستهكه ههلبگرن و بیبهنهوه مالی خویان. جا ژنه دیهاتی ههژار دهبوایه دیسان ماستی گۆرین ههلبگرن و بکهویته شوین جهنابی کریار، كۆلان به كۆلان برۆا تا بیگهیهنیه مالی کابرای کریار. ئینجا لهوی ماستیان بهتال دهکرد و زهرفهکهیان دهدایهوه دهستی. ههنیک جاریش ماست دهسبهجی بهتال نهدهکرا و زهرفهکه برۆی دوايي له شوینیکی وهك دووکانی کابرای کریار یا دووکانی ناسیاویکی ههردوو لا دادنا بۆ ئهوهی فرۆشیار برۆی دوايي لهوی ههلبگرن.

ئهوه شیوازیکی كۆنی كړین و فرۆشتن بوو، بهلام كۆمهلگای ئهوه دهمی بۆكان ههرئهوهی له ههلهدهسوورا. لایهنی باشی کارهکه ئهوه بوو كه خهلكهکه دهست و دلپاک و داوینپاک بوون. من ههرگیز نهمیستهوه له وهاتوچۆیانهدا كچیک و ژنیکی گوندی ئهزیهت کرابی یا قاپ و قاچاغی له زهوت کرابی و شتی لهم چهشنه.

۲۰. نان کردن

نان کردن بهعام، کاری ژنان بوو. له سهردهمی مندالیی مندا نزیك به ههموو كهسی خهلكی بۆكان له مالی خوی دا تهنووری ههبوو و نانی مالی خوی دهکرد.

ههندیك ژنی زحمه تکیش هه بوون که دهچوونه مالان و نانه که یان بۆ دهکردن، له بهرانبهردا «دهسته وارهیهک» نان و پارهیهکی کهم وهریگرن. ئەوه کاریکی ئەسته م بوو و دهبووایه شهوی پیشتر بچن و ههویر بشیلن، ئینجا به یانی گهلیک زووی رۆژی دوايي پیش تاوکه وتن بچن سهری ههویر بدن، تهن دوور بکه نه وه و پاشان گونتكگرتن و نان پیوه دان و...

له ههندیك مالیشدا نان بۆ فرۆشتن دهکرا. فرۆشتنه که شی هه ر کاری کچان و ژنان بوو. ئەوان «دهسته وارهیهک» ی گه ورده ی نانیان دهنه سهر سه له یان تهخته یه کی درێژ و به سه رما یان گه رما، دههاتن له سه ر خیابانی کۆن، پوو به پووی گوزه ری که وش فرۆشه کان، هاوړی له گه ل ماست فرۆشه کان، به ریز راده وه ستان و نانه که شیان له به رده می خۆیان دهنه نا. کړپار، که زۆر به یان کارمه ندی غهیره خۆجیتی یا ماله هه ژاری بی ده رته تان و بی تهن دوور بوون، لیان ده کړین و ده یان برده وه. ئەگه ر زۆریان لی بکړیایه ن هه ر فرۆشیار ده بووایه بۆیانی هه لگړی و بیباته وه مالیان. زۆر به ی زۆری ئەم زانیاریانه ی سه ره وه م سه باره ت به که سه کان، له به ریزان په حیم به هرامزاده و جه عفه ر مه ردانه گی وهرگرتوه.

۲۱. نانه وایی

له سه رده می مندالی و لاوییه تی مندا، له بۆکان نانه وایی نه بوو. هۆکاره که ی وا هه یه ئەو راستییه بی که خه لک به گشتی له مالی خۆیاندا تهن دوور یان هه بوو و نانیان ده کرد، نان کړینیش نه که هه ر باو نه بوو، به لکوو کاریک بوو لای خه لک هه ندیک سووکیشی دهنه ند. تهنانه ت ئەگه ر نان له مالی دا نه بووایه له ده روجیران قه رز ده کرا و رۆژیک دواتر که نان ده کرا، قه رزی ماله جیران به زیاده وه به نانی گه رم ده درایه وه. هۆکاریکی دیکه شی ئەوه بوو که ئەو دهم جگه له و نانی «له واش» ه، که له باشووری کوردستان پیی ده لین نانی هه ورامی و خه لکه که پیی راهاتیوون، نه له شار و نه له گونده کانی ده وروبه ری بۆکاندا هه چ نانیکی دیکه نه ده خورا.

وا بزایم له سه ره تای سالانی چل (ی ئیران) دا بوو نانه واییه کی نانی «سه نگهک» له دوو کانه کانی پاسازی قورپه یشی دا کرایه وه، به لام ته مه نیکی دریزی نه بوو و به ماوه یه کی که م، له بهر پیشوازی نه کردنی خه لک، داخرا.

له سالی شوڤشی ۱۳۵۷ به دواوه، بارو دوخ گوڤا و ورده ورده ته ندوور له مالان هه لگیرا و روو کرایه نان کرین. ئیتر هه ر نانه واخانه بوو ده کرایه وه و دلنیام ئیستا چه ند جوڤر نان له بۆکان به ره هم دی. له بیرمه کاکم له دوایین سه فه ری دا بۆ له ندهن به ته ما بوو کاتی گه رایه وه کارگای «نانی فانتیزی» له بۆکان بکاته وه، که من گوتم کاریکی زه حمه ته و زورت ماندوو ده کا. ئیتر که وته بیرى ئه وه ی رێستوو رانی پیتزا بکاته وه، کردیشییه وه، به لام کاری بۆ نه کرد و ناچار گوڤی و کردی به چله وکه بابی. ئه وانه ی خواره وه ناوی هه ندیک نان په ز، نان فرۆش و نانه واخانه دارن له بۆکان: مالی خاله کاکه؛ داده هاجه ر له گوزه ری کۆن نانی ده فرۆشت؛ خات توحفه جیرانی کاک نادر فه تحی بوو؛ خات مه نیج له گوزه ری کۆنه بوو؛ نانه واخانه ی حاجی سه ید قادری عه للاف له خیابانی ئامووزش و په روه رش؛ حاجی عه بلای نانه و (عه زیز ئامان)؛ کاک سه عدوون؛ مام سه یده له خیابانی سه قز و ده رویش قادری فه رامه رزی له کووچه ی مه ردانه گی.

۲۲. به فره چال و به فرفرۆشی

له چله ی زستان و سه رماو سوڵدا له داوینی خواره وه ی ناله شکینه و سه رووی خانووبه ره ی فره نه گیان و ستادیومی فوتبالی ئیستا، هه ندیک که س به فریان کۆده کرده وه و ده یانکرده چالکی به تایبه ت هه لکه نراو بۆ ئه م کاره وه و سه ریان به کا داده پۆشی، ئینجا خاک و خۆلشیان به سه ردا ده کرد.

دوای گه رم بوونی هه وا، خاوه نی به فره چاله کان ده چوون به مشار به فره که یان ده بری، باری گویدرێژیان ده کرد و ده یانه ینا نیوشار بۆ ئه وه ی ئیواران به خه لکی بفرۆشن. کرپار ده بوو ده سه ره ی خۆی پی بی و ئه و به شه به فره ی وا ده یکرێ

بیخاته دەسمالەوه و به په له بیگه یه نیتته وه مالی بۆ ئه وهی زوو نه تویتته وه.
له مالەوه به فر دهخرا نیو ئاو یان دۆوه، به لام زۆر جار به فرده که خاوین و سپی
نه بوو و ده بوو بیشویه وه که به و کاره نیوهی ده بوو به ئاو و ده پویشته! ئه و به فره
بۆ دروست کردنی به ستهنی له دووکانی به ستهنی فرۆشیش که لکی لئ وه درده گیرا.
شیوانیکی دیکه ش بۆ سارد کردنی دۆ هه بوو. ئه وانەهی مالیان له سەر جۆگه ئاو یک
بوو، له شوینی ته نکایی جۆگه که کیتته له یه کی دۆیان دهنه چه قی ئاوه که وه و لئی
ده گه پان هه تا ئیواره. ئه و دهم ده چوون ده یانه پناوه و ده یان خوارده وه. به و کاره،
دۆیه که ته و او سارد نه ده بوو، به لام له هیهچ باشتر بوو. ئه م کارانه به گشتی، ژنان
ده یانکرد. کیتسه یه ک که ئه م کاره هه ییوو ئه وه بوو که سه ری کیتته له کانیا ن به
کوو تالیک ده پچاوه که به هاسانی ئاویشی تیوه ده چوو. ئه و دهم پلاستیک وه ک
ئیسنا باو نه بوو.

بۆ ماوهی چهند سال، ئه و دهمه ی وا مالمان له گه ره کی مالی ئیسما عیلزاده و
حه بیب زاده له سه رووی حه وزه گه و ره و مزگه وتی جامع بوو، دایکم کیتته له
دۆی له ئاوی ئه و جۆگه یه ده خست که له حه وزه گه و ره وه به ره و پۆژه لات و
باشووری شار ده پویشته و دوا ی تیپه ربوون به مالی حه بیب زاده و حه بیب سه قزی
(سوهرابی) دا، له کۆلانی به رده رگای مالی میرزا عه لی کامه لایی سه ری ده ردینا.
ئیمه راست له و به رده رگایه ی مالی کامه لایی کیتته له دۆمان له ئاو ده خست؛ خه لکانی
دیکه ش هه مان کاریان ده کرد و جاری وا هه بوو حه وت هه شت کیتته له دۆ له ئاوه که دا
بوو. نه مبیسته وه که سیک ده ست له کیتته له ی مالی خه لکی دیکه بدا یا لئی بخواته وه.
دۆ نرخیکی وای نه بوو و خه لکیش وه ک ئیسنا چا و چنۆک نه بوون!

درهنگتر، له سالانی چلی ئیرانی دا، کارخانه ی سه هۆل له نزیک گۆلی مه ردان به گ
دانرا و ئیتر ئیداره ی بیهداشت به رگری له کاری به فره چال کرد و وه ستاندی.
سه هۆلی کارخانه که گه لیک خاوینتر بوو له به فری به فره چال.

له شاره گه و ره کانی ئیران و بۆ نمونه له شوینی وه ک تاران که به فر که م
بوو، ئاویان له ژیرخانیکی نسیر و دووره هه تاو ده کرد و لئی ده گه پان له سه رمای

زستان دا به ته و او هتی بیبهستی و جه ره بابه بدرئ، ئینجا له هه واخۆشی دا ده یانبیری و ده یانفرۆشت. من له ته وریز چاوم به شوینیکی وا که وتوو له نزیک ئه و مزگه و ته ی وا له کۆن دا، ئه حمه دی که سه ره وی پیش نویژی ببوو.

ئه وهش ناوی هه ندیک به فرفرۆشی بۆکان:

ئه حمه دی مامۆستا هاوینان له بهر چایخانه ی عه ولای خات خاوه ر به فری ده فرۆشت؛ ئه حمه د عه ده هه ر له بهر دوو کانه که ی خۆی؛ کاک عه زیزی لاتان جیرانی عه لی میتر (چابوک) له بهر دوو کانه که ی مامۆستا مه لا هادی به فری ده فرۆشت؛ پوره فاتم مه حموودنه ژاد دایکی مینه سه قزی له بهر هه وزه گه وره به فری ده فرۆشت، هه روه ها کاک مه جیدی به ستنی فرۆش (مه جید ئه ندازه) به داشقه که ی به نیو کۆلان دا ده گه را و هاواری ده کرد: وه رن به رن به فری چالان، سپی وه ک سینگی کیژان، له زه ت به رن له دۆی پر له قه زوان!

۲۳. قه نادای

له بۆکان یه کدوو «قه نادایخانه» یا «کارگه ی قه ندریزی» هه بوو که قه ندی کلۆیان دروست ده کرد. نه مر حاجی قاسمی که ریمیش کارگه یه کی «قه ندریزی» ی له سه ر هه وزه گه وره و پووبه رووی خوړینک هه بوو که چه ند رۆژ دوا ی کۆده تای ۲۸ ی گه لاویژی ۱۳۳۲ کاتی که بابنۆکه ری ئاغا کان مالی ئه و و عه لی میره به گیان ئاگر تیه ردا، قه نادایخانه که شیان لئ سووتاند و له کار خست. کارگه که ی حاجی قاسم، ئاژیر یا سووتیکی هه بوو که نیوه رۆ و ئیواره له کاتی ته واو بوونی کاردا، لئ دهر دا و کریکار به شوینی دا ده ستیان له کار ده کیشایه وه. ئاگام له ژماره ی کریکاره کانیان نییه.

قه نادایخانه یه کی دیکه ش له نزیک گاراژ بوو که وا بزانه می مالی په زایی یه کان (حاجی ئه حمه دی کاخان) بوو. دواتر یه کدوو کارگه ی دیکه ش له بۆکان کرایه وه وا بزانه یه کیان می مالی ئه مینی بوو.

یهک شتی دیکه شم له بیره. له سالانی مندالی من دا دایکم له مالی خومان و بو مه سره فی ناومال، به شه کر (یا خاکه قهند؟)، قهندی که لله ی له قالب ددها و پاشان دایدنا ویشک بیته وه. دیاره ده بی ئه م کاری قهند دروست کردنه له مالانی دیکه ی بوکان و شاری دیکه ی ناوچه که شدا کرابی، به لام له که سی دیکه م نه بیستووه. هه ره به گشتی له سه رده می کوماری کوردستان دا یهک له گرفته کومه لایه تی - ئابووریه کانی ناوچه که، نه بوونی قهند و شه کر بوو به شیوه یهک که کاتی ریبهرانی کورد له سه فهری دووه می باکو گه رانه وه، هه رکام تیهک قهندیان به خه لات پیدابوون.

با له کوتاییدا، شتیکی خوش سه بارهت به قهندا دیخانه ی لای گارجی بوکان بگیرمه وه:

من مندال بووم دوو جارم دیت تا قمیکی هونه ری ئازهر بایجانی هاتنه بوکان، بهرنامه ی گورانی و ره قسیان هه بوو و خه لک ده یانگوت «خانم ده تیری» هاتووه، واته خانمی ده سالان! خانم ده تیریش چ خانم ده تیری، رهنگه منداله که شی له ده سالان زیاتر بووبی! ئه وه دم سالون و شوینی نمایش له بوکان نه بوو. ئاگادارم که لای که م دوو جار هه ره له وه قهندا دیخانه یه ی لای گارج بهرنامه یان به رپوه برد. جاریکیش دهسته یه کی هونه ری ئازهر بایجانی هاتبوون و له قاوه خانه ی نهر که ریمی خات زینهت، که له پشت چوارپی ئه سکه نده ری هه لکه وتبوو، نمایشان ددها و خه لک به پوول ده چوونه ژووری سه یریان ده کرد. ژنیان له گه ل نه بوو، یهک له پیاوه کان خو ی کردبوو به ژن و بهرنامه ی ئیجرا ده کرد. من هیچکام له وانه م به چاو نه بینی له بهروه ی مندال بووم، به لام ده مبیسته وه و خانم ده تیریشم ده دیت که هیچ نه بووایه، جاریک به سه ره شه قامدا ده هات و خو ی ده نواند، له شکرکی منداله بوکانیش به شوینی وه! ئه وه چه شنه ته بلیغات کردنیک بوو بو بهرنامه که یان.

سالونی ده بیرستانی بوکان درهنگتر، وا بزانه دوروبه ری سالی ۱۳۳۶ - ۳۷ له سه رقه لا له لای باکووری رۆژاوا ی هه وشه که دروستکرا، که دواتریش رووخا و نه ما، ئینجا سالونی ده بیرستانی که مال بوو به شوینی کوبوونه وه و وتاردان و

به پڕیوه بردنی شانۆگه‌ری و شتی وا.

ئه‌وه‌ش ناوی چه‌ند که‌سی دیکه له‌وانه‌ی وا له‌ کاری قه‌ننادیخانه‌دا بوون:
 ره‌حیم ئه‌سلانی باوکی شه‌هید جه‌عفر ئه‌سلانی، کاتیک که وه‌رشکست بوو
 کاک جه‌لیل ئه‌مینی له‌جیاتی قه‌رز دوو‌کانه‌که‌ی هه‌لگه‌رته‌وه؛ کاک موشر قه‌ندساز
 (موشره‌که‌چه‌ل) له‌ مه‌یدانی کافرۆشان؛ ره‌شید عه‌بدوللاهی له‌ شه‌هره‌کی سه‌نعه‌تی؛
 میرزا عه‌بدوللا فه‌تی؛ مینه سه‌قزی له‌ شه‌هره‌کی سه‌نعه‌تی؛ کاک محه‌مه‌د کوپی
 کاک حه‌مه‌شه‌ریف (خه‌یاتی نه‌وین) له‌ گوندی قولقوله‌ی گه‌ورکایه‌تی کارگایه‌کی
 قه‌ندی دامه‌زراندبوو و دانیشتوانی گونده‌کانی ده‌ورو به‌ر پیویست نه‌بوو بۆ قه‌ند و
 شه‌کر هات‌وچۆی شار بکه‌ن.

۲۴. تۆشه و شیرینی‌په‌زی

شیرینیات و غوڕابی له‌ ته‌ووریزه‌وه ده‌هاته بۆکان و ده‌فروۆشرا. چه‌ند که‌س ئه‌م
 کاره‌یان کردووه که به‌داخه‌وه من له بیرم نییه کئ بوون. کاکم له‌ سالی ۱۳۳۷ -
 ۱۳۸ دا دوو‌کانی به‌سته‌نی و پالووده و شیرینیاتی دانابوو و له «قه‌ننادی ریکس»ی
 ته‌ووریزه‌وه شیرینیاتی ده‌هینا و ده‌یفروۆشت، جاریکیش من له‌گه‌لی چووم بۆ ته‌ووریز و
 به‌ چه‌ند سندوق شیرینیاته‌وه گه‌راینه‌وه! یه‌که‌م که‌سانیک که له بۆکان شیرینی و
 تۆشه‌یان دروست کردبێ، «براده‌ران» و کاک قادری برای حه‌مه سه‌قزی بوون:

براده‌ران، دوو برای تورکی ئازهری بوون، دوو‌کانیکیان له بۆکان کردبووه و قه‌ند و
 شیرینیات و ئه‌و چه‌شنه شتانه‌یان تیدا ده‌فروۆشت و خوۆشیان به‌شیکیان دروست
 ده‌کرد. دوو‌کانه‌که‌یان له‌سه‌ر شه‌قامی تازه له‌ نیوان قه‌پانی قاسم‌ئاغا و چوارپی
 ئه‌سکه‌نده‌ری‌دا بوو. دوو‌کانی کاک قادری برای محه‌مه‌د سه‌قزی له‌ شوینی
 دواتری بانکی میلی، واته‌ دوو‌کانه‌کانی ئیسماعیلی‌دا بوو. دره‌نگتر، واته‌ چه‌ند
 سالیک دوا‌ی ئه‌وان، سه‌ید سمایی که‌ریمی که پێیان ده‌گوت سه‌یدی قه‌ننادی و
 خه‌لکی سه‌نه بوو، له‌ دوو‌کانه‌کانی مالی کۆچه‌ری، نزیک بانکی سادراتی ئیستادا

دووکانیکی گه‌وره‌ی شیرنیات‌په‌زیی دانا؛ ناوی دووکانه‌که‌ی «گل‌سرخ» بوو. هه‌رسیکی ئه‌و که‌سانه له شاره‌کانی ده‌وروبه‌روه هاتبوون و خو‌جییی نه‌بوون. له سه‌رده‌می مندالیی من‌دا خات فاتم، دایکی براییی قادرزاده له ماله‌که‌ی خو‌ی دا شیرنیاتیکی سپی دروست ده‌کرد که پیتیان ده‌گوت که‌شکی نقول. ژنیکی میهره‌بان له‌گه‌ل مندالان، که شیرنیاته‌که‌ی له‌سه‌ر که‌شه‌فیک داده‌نا و کوره‌کانی به‌کولان‌دا ده‌یانگی‌را. هه‌ندیگ جار ئی‌مه ده‌چووین له ماله‌وه لی‌مان ده‌کری.

ئه‌وه‌ش ناوی هه‌ندیکی دیکه له‌و که‌سانه‌ی وا له کاری شیرنی‌په‌زی‌دا بوون: محی‌دین که‌ریمی جه‌وان، دووکانه‌که‌یان له‌سه‌ر کووچه‌ی چه‌وزی بوو؛ مه‌رحومی، کاک فه‌تاح و کاک عه‌لی ئیبراهیمیان (کوره‌کانی خه‌لیفه)؛ خالید خوسره‌وی کوری نه‌مر کاک عوسمان خوسره‌وی (عوسمانه‌کویر)، که له‌گه‌ل عوسمان بوداقی‌دا شه‌ریک بوون و دووکانه‌که‌یان له فه‌له‌که‌ی سه‌قز له ژیرزه‌مینیک‌دا، زور پاک‌و‌خاوین و مینگه‌ی ئیواره‌ی لاوانی بۆکان بوو؛ دوا‌ی مردنی سه‌ید سمایل که‌ریمی (سه‌یدی قه‌نادی)، کوره‌کانی واته سه‌ید موختار و سه‌ید به‌همه‌ن کاره‌که‌یان در‌یژه پی‌ده‌دا؛ مه‌حمود سولتان‌نه‌ژاد (سوولی)؛ عه‌لی دارمال و محه‌مه‌دی برای دووکانه‌که‌یان له ته‌نیش‌ت شاره‌بانی بوو؛ هه‌روه‌ها شیرینی‌په‌زیی براده‌ران (براییی قادرزاده) که دووکانه‌که‌یان ته‌نیش‌ت سه‌لمانیی چه‌مه‌گیل‌گیله بوو. ئه‌و براده‌رانه جیا‌وازه له براده‌رانی ئازهرایاجانی که له سه‌ره‌وه‌تر با‌سم کرد.

۲۵. دهرمان‌فرۆشی و شکسته‌به‌ندی

له کۆن‌دا جووله‌که‌کان دهرمان‌فرۆشی و عه‌تاری و شکسته‌به‌ندیان کردووه. له سه‌رده‌می من‌دا جه‌راح و شکسته‌به‌ند هه‌بوون و عه‌تاریش هه‌ر هه‌بوون و خه‌لک بۆ داو‌ده‌رمان ده‌چوونه لایان. میرزا چه‌مه‌که‌ریم که‌ریمی باوکی کاک هاشم و کاک عه‌بدو‌ل‌لا و کاک عومه‌ر و کاک جه‌عه‌فهری که‌ریمی ناو‌دارترینیان بوو. پووره شه‌رافه‌تی هاوسه‌ری میرزا چه‌مه‌که‌ریمیش هه‌مان کاری بۆ ژنان ده‌کرد.

شکسته‌به‌ندیش هه‌بوون و یه‌کیان له‌لای قه‌پانی حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغا دووکانی هه‌بوو، به‌ به‌ر کاره‌که‌یه‌وه شکسته‌به‌ندیشی ده‌کرد. من لاقم له‌جی چوو بوو ئه‌و هینایه‌وه جی؛ وا بزانه‌م ناوی حاجی مه‌لا حه‌مه‌ده‌مین مه‌لاجامی بوو. هه‌روه‌ها حاجی ده‌رویشی ئه‌مجه‌دی و خاتوو جه‌مین خیزانی حه‌یبب عه‌جه‌م له‌ خیابانی سه‌قزیش کاری شکسته‌به‌ندیان ده‌کرد.

نازانه‌م له‌ سه‌رده‌می جووله‌که‌کان دا جگه‌ له‌ عه‌تاری ئایا شتیگ به‌ناوی ده‌رمانخانه‌ یا ده‌وافرۆشی هه‌بوو یان نا. ئه‌گه‌ر نه‌بووبی، ئه‌وا، یه‌که‌م دووکانی ده‌رمانفرۆشی کاک برایمی مورادی کوپی وه‌له‌ده‌بگ داینا، که‌ ناویشی «داروخانه‌ مرادی» بوو. دووکانه‌که‌ی کاک برایم، سه‌ره‌تا له‌ نزیک دووکانی پارچه‌فرۆشی حاجی ئه‌حمه‌دی پۆسته‌می و خه‌رازی کاک سه‌عید که‌له‌کانی و پووبه‌پووی دووکانی به‌رگه‌رووی باوکم بوو، پاشان چوو پووبه‌پووی خوړینک و حه‌وزه‌گه‌وره‌.

ده‌رنگتر، کاک ئه‌حمه‌دی وه‌یسی (ئه‌حمه‌دی ده‌رمانگا)، ده‌واخانه‌یه‌کی له‌ کۆلانی لای موسافیرخانه‌ی کاک که‌ریمی خات زینه‌ت دانا.

دوای ئه‌وان شیخه‌ی دوافرۆش پووبه‌پووی بانکی سادات و دووکانی کاکم، «داروخانه‌»یه‌کی کرده‌وه و بۆ ماوه‌ی چه‌ند سال له‌ بۆکان هه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ ده‌وا و ده‌رمانیان ده‌فرۆشت.

ئینجا کاتی که‌ دوکتۆر محه‌مه‌دی که‌ریمی کوپی میرزا حه‌سه‌نی برای حاجی بابه‌خان، خویندنی ته‌واو کرد و گه‌رایه‌وه بۆکان و ده‌واخانه‌یه‌کی له‌ پووبه‌پووی گوزه‌ری خه‌یاته‌کان کرده‌وه، ئیتر به‌ حوکمی ده‌وله‌ت ده‌واخانه‌کانی دیکه‌یان داخست؛ میرزا برایم بوو به‌ تاجری تۆک، شیخه‌ی دوافرۆش بوو به‌ کتیبفرۆش و کاک ئه‌حمه‌دی ده‌رمانگاش پیشتر کۆچی‌دوایی کردبوو.

ده‌واخانه‌ی دوکتۆر محه‌سین وه‌حیدی کوپی ئیمام جومعه‌ش پووبه‌پووی بیمارستان بوو.

۲۶. کووره خانه

له بۆکان کووره خانه ی خشتی سوور (ئاجور)، نه بوو و خشتی سووریان له شاره کانی دهوروبه ره وه دهینا. یه که م کووره خانه وا بزانه هی مالی زیایی یه کان بوو، که له سالانی په نجادا له گوندی «قازلیان» ی نزیک بۆکان، دانرا. دواتر، خه لکان تر کووره خانه ی دیکه شیان دانا.

کاری کووره خانه زحمه تی زۆر بوو و خه لکیکی زۆر له گونده کان و ته نانه ت له نیو شاری بۆکانه وه له بهر بیکاری و نه بوونی ئیش و کار له کوردستان، سالانه ده چوونه شاره کانی عه جه مستان و له وی زولمی زوریان لی ده کرا. وا بزانه ئیستاش هه روه ها بی.

۲۷. بلووکى سمیت

ئه م کاره گه لیک درهنگ له بۆکان سه ری هه لدا. بلوکی سیمانی له کارگه یه کی بچووکدا دروست ده کرا و دیواری پی داده نرا. نازانه یه که م کارگه ی بلووکى سمیت له بۆکان کی داینا، به لام ده زانه له سالی ۱۳۵۲ - ۱۳۵۳، کاکم کارگه یه کی ئاماده ی بلووکى له که سینک کړی که دوور نییه مامی ئایه توللا مه هدی که پرپووی بووی که دواى سالى ۱۳۵۷ بوو به سه رۆکی په رله مانی ئیران و ئه و ده م له بۆکان ته بعید بوو. کاکم چهنده سال خاوه نایه تی کرد و براده ریکی کوردی له سه ر دانابوو که هه لیده سووراند. کارگه که له لای ئاشی ئاوری حاجی حه مه ره حیم خانى دادخوا بوو، که پاشان فرۆشرا به که سینکی دیکه.

عه لی حه سه ن عه سه کر (عه سه که ری) هه م موزائیک و هه م بلووک ساز بوو و کارگا که ی له سه ر حه وزی هه لکه وتبوو؛ قادری باوه مین بلووک سازیه که ی پرپووی مالی قادری بارام ئاغا و حه مامی محه ممه دیان بوو.

هه موو ئه م ناوانه ی وا له کۆتایی هه رکام له و ئیش و کارانه ی سه ره وه دا هاتوون، کاک جه عفه ر مه ردا نبه گی بۆی نووسیوم. کاک جه عفه ر هه روه ها له باسی مامی

مه هدی که پرووبی دا دهنووسی:

«کاتی که له سه رده می شادا ته بعید کرابوو بۆ بۆکان، مامه که ی کارگهی موزائیک و بلووک سازی له ئاشه کۆنه که ی داخواه دانابوو و دواى سه رکه و تتی شوپشی گهلانی ئیران هه موویان چوونه وه تاران. ئه و مامه ی کوپیکى بوو به ناوی ئه سفهر که براده رم بوو و به داخه وه پازده سال له وه پیش له تاران خوی کوشته.»

۲۸. مه یخانه و مه شرووب فروشی

مه شرووب فروشی یا عاره ق فروشی و مه یخانه چیه تی له بۆکان، سه ربوورده ی وه ک مه شرووبه که خوی، خوشه! به شیک له مه شرووب فروشه کانی بۆکان له سه ره تادا مه لا و فه قی و سه ید بوون! ئه گهر باوه ر ناکن گوی بده نی:

ئه وه نده ی بیره وه ریی چه ند ده یه ی پیش ئیستا ئیجازه مان پی بدا، ده زانین که یه که م عاره ق فروشه کانی بۆکان جووله که بوون، ئه وان هه ر خویان له مالى دا شه رابیان ناوه ته وه و عاره قیان دروست کردوه، هه ر له ماله وه ش فروشتوویانه. نه مبیستوه جووله که له بۆکان مه یخانه یان بووبی مه گهر خه لکانی به ته مه نتر له من ئه وه یان بینیی، دهنه هه رچی بووه هه ر له ماله وه بووه.

دواى کوچ کردنی جووله که کان بۆ ئیسرا ئیل (سالانی ۱۳۲۸ - ۱۳۲۹)، من له سالی ۱۳۳۲ دا مه یخانه یه کم له لای قه پانی حه مه ده مین ئاغا و نزیک دووکانی حاجی عه لی فه رشی ده دیت که خه لک ده چوون و له وئ هه م خواردنیان ده خوارد و هه م مه شرووبیان ده خواردوه. نازانم خاوه نی مه یخانه که کئ بوو، به لام نابی دۆزینه وه و زانینی زه حمه ت بی. خه لکانی به ته مه نی شاره که ده بی ئه وه باش بزائن.

له ده وروبه ری سالانی ۱۳۳۵ دا «مه لا ئه حمه دی حیسامه ددینی» پیاله فروشییه کی له دووکانه کانی مالی حاجی سالحی هه ریری له نزیک گارج کردوه، که چه ند سالی ک کاری کرد. کاک سالی ک کوپی مه لا ئه حمه د له قوتابخانه ی بۆکان هاوپۆلی ئیمه بوو. (گه لیک دره نگر، له سالانی ده وروبه ری ۱۳۵۰، کاک ساله ش له ده وروبه ری ئاشی

حه مه ره حیم خان مه یخانه یه کی بچو و کی کرده وه و من جاریکیان له گه ل خزمیکی خو مان دا چوومه ئه وئ.

دوای مه لا ئه حمه د، کاک عه بدوللا فه تحی، که له کاری شاره بانى دا نه مابوو، له گه ل کاک حه سه نى برای مه یخانه یه کی بچو و ک و که بابییان له دوو کانه کانی مالى حه بیب زاده له په نای شاره بانى دا کرده وه، وا بزانه سه ره تا قه سابی بوو و پاشان بوو به که بابی و مه یخانه. ئینجا دووسى سالی ک دواتر رایانگواسته بینایه ی میرزا عه بدولکه ریمی هه مزه یی له سه ره حه وزه گه وره، شوینیکی گه وره، که هه م موسافیرخانه و هه م مه یخانه بوو. حه وشیکی خو شى هه بوو و جوگه یه کی پر له ئاوی حه وزه گه وره دوای تیه ره بوون به مالى میرزا حه مه که ریمی که ریمی و عه لی حه له بی دا، ده گه یشته ئه وئ و پاشان له شه قامی سه ره کی سه ری دهر دینا و به ره و ئه وسه ری شار، لای دوخانیاتی تازه و ئاشی خانم دهر ویشته. کاک عه بدوللا ی خاوه نى مه یخانه که، که سیکی پیزلی گیراو و قسه خو ش بوو.

کاتی ساختمانی روو به رووی حه وزه گه وره له سه ره خیابانى سه ره کی سازکرایه وه و بوو به دهرمانخانه ی میرزا برایمی مرادی و رادیو فرۆشیی عه لی حه له بی، له ژیرزه مینه که ی دا که دهر گای ده که وته کولانى مالى که فشدووزییه وه، «سه ید حه مه ده مینی که ریمی» مه یخانه ی دانا. شوینیکی خو ش به جوگه له ئاویکی خو ره وه که وا بزانه لقیکی خو رینک بوو. هاوینان فینک و خو ش و بابه تی عاره ق خو اردنه وه! سه ید حه مه ده مین مروقیکی پیزلی گیراو ی شاره که و سه ری له نیو سه ران دا دیار بوو. کاک نادر فه تحی دهنووسن:

«زور جار له گه ل باو کم ده چوومه ژیرزمینه که ی سه ید حه مه ده مینی که ریمی و ئه وه ی زورم بو سه رنج راکیش بوو، جیا له فینکی ژیرزه مینه که، حه وزیکی چکوله ی لى بوو که نه قه (باقو) و ماسیی جوراوجوری تیدا بوو.»

مینه زیره ک برای حه سه ن زیره کی هونه ره مندیش، له دوو کانه کانی حاجی حه مه ره حیم خانى دادخوادا که ئه و ده مانه ده که وته دوایین به شی شه قامی سه ره کی له لای باشوور، واته به ره و سه قز، راست له شوینی پیش مه یدانى لای

نهخۆشخانهی شیروخورشید، موسافیرخانه و مهیخانهیهکی دانا، که نازنم ناوی چی بوو، بهلام سالانیکی زۆر بهرپوهی برد. شاگردی کاکه مینهش فهقی پیتشوی حوجرهی مزگهوت بوو، کهسینکی قسهخۆش و خوینگهرم، که وا بزائم دهرسی دوازده عیلمهکهشی تهواو کردبوو، بهلام مهلایهتی نهدهکرد. مشتهری مهیخانه، ئه و برادرههیان ههر به فهقی بانگ دهکرد: «دا فهقی گیان نیوقاپمان عارهقی مراهه بۆ بیته!»

ئینجا قاوهخانه و مهیخانهی عه بهسالار (میناپوور) بوو، که وا بزائم له سینهماوه دوور نهبوو. عه بهسالار دووکانهکهی به کرێ دابوو به حوسینی همهشهل (که بابچی ناوداری مههابادی)، ئه ویش کردبووی به مهیخانه.

له بهشی باکووری شهقامی سه رهکیی شار به رهو عه لیا باد و راست پوو به پوو له بهزینخانهی حه بیب زاده، «نه غدالی» عه جه م مهیخانهیهکی کرده وه که ته مهنی کورت بوو له بهروهی شوڤرشی سالی ۱۳۵۷ گه یشتی و به هاتنه وهی ئه رتهش و سپای مه لاکان، مه شرووب خواردنه وه له دووکان و مهیخانه وه راگو یزرایه نیو مالان؛ حافظ گوته نی: «پنهان خورید باده که تعزیر می کنند!»^۱

درهنگتر، ئه م مهیخانههش کرانه وه:

له سه ره وهی بیمارستان، په رحمانی دادخوا مه شرووب فروشی و به قه ولی ئه مپوویی ریستورانیکی زۆر خاوین و شیک و باشی ساز کردبوو به ناوی کوئنتینانتال.

له دهره وهی شار، له خواره وهی پردی میراوا له بهر باغی هه مزه بییش مهیخانهیهکی خنجیلانه ساز کرابوو که محهمه د میراوا یی و په سوول باینجان کاریان له سه ر

۱. دوا ی شوڤرش، مه لاکانی ئیزان ده سه لاتیان سه ند ئیتر ههر ئه وهنده بوو، تری خواردنیان قه دهغه نه کرد! ده نا ئادار به سه ر پاداری مهیخانه وه نه ما و ئیتلاعاتی سپای پاسداران، به گو یزه ی سیاسه تی دارژاوی ماموستا کانی قوم و تاران، حه شیش و تریاک و هیروئینیان له جیاتییان رژانده کوردستانه وه. بۆکانیش له ئه نجامی ئه و سیاسه ته دا تیوه تلا و گه لیک لاوی هه ژار به ته پکه ی مه لای عه جه مه وه بوون و که وتنه کولانان. ماموستا کان خواردنه وه ی ئابجو یان پی حه رام بوو، به لام هیروئین و شیشه و تریاک له لایان عه ینی «ئیسلامی نابی محهمه دی» بوو له بهروه ی نه یاره کانیان، واته گه لی کوردی پی گیرۆده ده کرا.

ده‌کرد، ناوی مه‌یخانه‌که ئاوابوو: «ئه‌مشه‌و بخۆوه و به‌یانی پوول بده!» له ئاکام‌دا که‌سه‌کان وهرشکه‌ست بوون و مه‌یخانه‌ش داخرا!

دوای سالی ۱۳۵۷ و ئه‌و ماوه‌یه‌ی وا شاری بۆکان له ده‌ست پینشمه‌رگه‌دا بوو، له ده‌ره‌وه‌ی شار چه‌ند مه‌شرووب‌فروشییه‌کی دیکه‌ش کرابوونه‌وه: له رووبه‌رووی کولته‌په، شوئینیک به‌ناوی سه‌نگ‌شکه‌ن که «مه‌مه‌سه‌عید که‌له‌وان» و «خالید خه‌لی و به‌لی» ئیداره‌یان ده‌کرد.

له بن پردي میراوا مه‌یخانه‌یه‌ک بوو سه‌ید کامیل نیزامی و عه‌بوو مه‌سه‌عوودیان به‌پێوه‌یان ده‌برد.

له پاسازی په‌نا بانکی سادرات که دووکانی به‌رگدروویی کاک مه‌مه‌مه‌دی نه‌وین و قاوه‌خانه‌ی کاک ره‌حمانی لی‌بوو ئه‌که‌به‌رئاغای عیبادیان، که پینشتر ئاشپه‌زی مسافرخانه‌ی پارس (مسافرخانه‌که‌ی کاک عه‌بلا فه‌تی) بوو، دووکانیکی بچووکێ کرده‌وه که هه‌م ساندویجی بوو و هه‌م مه‌شرووبیشی تیدا ده‌فروشت.

سه‌رنج‌پاکیش له‌و میژوووه کورته‌ی مه‌شرووب‌فروشییه‌ی بۆکان‌دا ئه‌وه‌یه که مه‌شرووب‌فروشه‌کانی سه‌ره‌تای کار له بۆکان، که‌سانی جیگه‌ی پیزی خه‌لک بوون و خاوه‌ن‌ملکه‌کانیش که دووکانیان پی به ئیجاره‌ ده‌دان، تاجری ماقوولی شار و حاجی و خاوه‌ن ئیمانی وه‌ک حاجی ساله‌ی هه‌ریری و حاجی برایمی هه‌بیب‌زاده و میرزا عه‌بدولکه‌ریمی هه‌مزهی بوون. به‌کورتی، مه‌شرووب که له‌باری ئایینییه‌وه هه‌رام بوو، له‌باری کۆمه‌لایه‌تیه‌وه قیزوبیزی لی‌نه‌ده‌کرا و ئه‌وه گه‌لیک جیاوازه له‌و عه‌قڵیه‌ته‌ی وا به‌سه‌ر شاره‌کانی دیکه‌ی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان‌دا زال بوو. بۆ نمونه، له شاریکی گه‌وره‌ی وه‌ک ته‌وریز، کاری مه‌شرووب‌فروشی به‌گشتی یا به‌ده‌ست ئه‌رمه‌نییه‌کانه‌وه بوو یان موهاجیر، واته ئه‌وانه‌ی وا له ئازهربايجانی باکووره‌وه هاتبوون یا گه‌رابوونه‌وه. له هه‌ندیک شوینی دیکه‌ی وه‌ک قوم و مه‌شه‌هد ناوه‌یتانی مه‌شرووبیش باسی سه‌ر بوو. ئه‌وه یه‌ک له‌و تاییه‌تمه‌ندیانه‌یه، که کوردستانی پی پیناسه‌ ده‌کری، واته ته‌حه‌ممول کردن و ریزگرتن له که‌سانیک که وا هه‌یه تو له‌گه‌ل باوه‌ر و ریتازیان‌دا نه‌بی، به‌لام کاریشت به‌کاریان نه‌داوه و رقه‌به‌رییان ناکه‌ی.

مه‌لاکان له ماوه‌ی ۳۲ سالی رابردوودا، به‌تایبەت له کوردستان سیاسه‌تیکیان په‌یره‌و کردووه که ئەو ته‌حه‌ممول و ریز له ناحه‌زگرتنه‌نەمینى و جیگه‌ی خوی بداته‌ دژبه‌ری و رق و کینه و نه‌فره‌ت له ناحه‌زی بیروباوه‌ر، به‌شیوه‌یه‌ک که دواى ئەم سیسته‌مه‌نگریسه‌چه‌په‌له‌ش، وا‌ه‌یه‌ زۆری پى بچى تا ده‌رگا بکه‌وێته‌وه‌ سه‌ر گریژنه‌ی جارن. دوژمنایه‌تی و دژبه‌ری سازدان له‌ نیوان کۆمه‌لانی خه‌لکدا به‌ هه‌ر ناویک و بۆ هه‌ر ئامانجیک بى، جینایه‌ته‌ دژی مرو‌قايه‌تی.

۲۹. شه‌ربه‌تی میژوژ

پیش هیزشی به‌ره‌می عه‌جه‌مستان بۆ سه‌ر ناوچه‌که، سى چه‌شن خواردنه‌وه‌ی سارد له‌ بۆکان و ده‌ورو به‌ری‌دا هه‌بوو:

ئاو، که‌ خواردنه‌وه‌ی ئاسایی هه‌موو شوین و ولاتیکه‌ و له‌ هاوین‌دا به‌ به‌فر

سارد ده‌کرا (به‌فراو)...

«دۆ» که‌ له‌ زۆربه‌ی مالانی شار و دى‌دا به‌ره‌م ده‌هات و ئەگه‌ریش که‌سیک نه‌بیووايه، به‌خۆرایى له‌ مالی ده‌رو جیران و خزم و که‌سوکاری وه‌رده‌گرت. له‌م سالانه‌ی دواى‌دا، که‌سیک که‌ دۆی به‌تام و له‌زه‌تی ده‌فرۆشت، کاک‌عه‌ولای خوسره‌وى ناسراو به‌عه‌به‌ی دۆ براى کاک‌عوسمان و کاک‌ره‌حمانى خوسره‌وى بوو. بیساته‌که‌ی له‌ نیوان دووکانى مه‌لامه‌مه‌د (مه‌لاسه‌بيله) و «چله‌وکه‌بایی مه‌می»‌دا بوو و جاروباره‌ به‌ خیابانیش‌دا ده‌یگێرا...

شه‌ربه‌تی میژوژه‌رەشکه، که‌ له‌ میژوژى سه‌رده‌شت ده‌گیرا، به‌ به‌فر سارد ده‌کرا و به‌ خیابان‌دا ده‌یانگێرا و ده‌یانفرۆشت. پیم‌وايه‌ له‌ سه‌رده‌می پیش‌مندا وه‌ستا ره‌حیمی نه‌زه‌ر (نه‌زه‌رى) فرۆشتوو‌یه‌تی و کاکم‌له‌ په‌خشانه‌ شیعری «بیری رابردوو»‌دا باسى ده‌کا. پاشان کاک‌ئه‌حمه‌د عه‌ده‌ له‌ کووپه‌یه‌کی شیره‌دارى ده‌کرد و ده‌یگێرا. ئینجا ئه‌حمه‌دی مامۆستا هه‌مان کارى ده‌کرد.

ئوه‌ دیاره‌ کارى هه‌واخۆشیی هاوین و به‌هار بوو. له‌ وه‌رزه‌کانى دیکه‌دا کاک

ئەحمەدى مامۇستايە رەلماسى دەكولاند و ديفرۇشت. كاك ئەحمەد دەش گەنمە شامى دەبرژاند و لەگەل گولقەند دەيفرۇشت. گولقەند تۆپەلە يەك بوو بەقەدرایی چنگى مرۇف، لە گەنمە شامى و شەكراویكى خەستى سوور دروست دەكرا، واتە گەنمە شامىيەكەى پى شىرىن دەبوو و دەنكەكانىشى پىكەو دەنووساندن. ئىستا لە ئوروپاش گەنمە شامى شىرىن دەكرى و دەفرۇشرى، بەتايبەت لە سىنەماكان دا، بەلام تۆپەلكەى لى دروست ناكەن. ئەوەى كە تۆپەلكە بى و من دىبىتم، شتىكى ئىتاليایى يە عەنىو بىللا گولقەندى ئىمە، بەلام ئەمیان شتى دىكەى جگە لە گەنمە شامىشى تىكەلاو، وەكوو گولەبەرۇژە و تووكولەكە و كشمىش و شتى وا.

۳۰. پىپسى كۇلا

گوايە بۇ يەكەم جار كاك قادرى نەزەرى (قالەكوپر) سەندووقىكى پىپسى كۇلاى بۇ فرۇشتەن هیناوەتە بۇكان، جا چاك نەفرۇشراو، چى؟ ئىتر شوینی نەگرتوو. ئەو دەم دووكانى پالوودە و بەستەنى فرۇشى كاك لە پەناى دووكانى كاك قادر بوو. پالوودەمان لە مالاو دەروست دەكرد، واتە دایكەم و من و خوشكەم دروستمان دەكرد، ئىنجا من دەمبەرد بۇ دووكانى كاكەم و ئەویش دەيفرۇشت، بەلام بەستەنى دروست كەردن، بەفرى دەويست و كاكەم لە مالى كاكەم بەدوللايەك دروستى دەكرد و دەيھىنا بۇ فرۇشتەن كە وا بزەنم بەفرۇشیش بوو؛ ئەو كاكەم بەدوللايە پى دەگوترا عەبەزىقاو. پىش كاكەم، كاك سەئید و كاك مەمەد كەلەكانى بەستەنىیان دروست دەكرد. ئەوان مندالى خات خاتونە كورد بوون و لە هەوشار و ئەولایانەو هاتبونە بۇكان. ئىوارانى هاوین بەستەنىیان دىنا لای حەوزەگەرە و دەیانفرۇشت. لە بىرمە كاك مەمەد بەستەنىيەكەى هەلدینا و كىشى پىدەدا و دەگوت «كىشى ئى تا بەغا!» دواتر كاك قادر براى مەمەد سەقزى بەستەنى فرۇشى كەردەو، ئىنجا سەئید سولى و زور خەلكى دىكە.

كاكەم لە دووكانى خۇى دا، شىرىنات و لىمۇناد، هەروەها خواردەنەو یەكەى لە

تەوریزەو دەهینا و دەیفروشتت که پیتیان دەگوت «فۆلکان»؛ هینشتا پیپسی جگه له و یهک سندووقه ی کاک قادری نه زهری، نه هاتبووه بازاری بۆکانه وه. کاکم پیپسی کرده باو و هه موو جاری دهیان سندووقی ۲۴ دانه یی پیپسی له تەوریزەو دەهینا و دوا ی فروشتن، شووشه کانی بۆ دهبردنه وه. دوا ی ماوه یهک کۆکاکۆلا و کانادادرای سه ریان هه لدا و وا بزانه که سیکی دیکه ی وهک مه لا ئەحمه دی حیسامه ددینی یا یه کیکی تر له لای گارج و دووکانی به سته نی فرووشی سهد سولی ده ی فروشتن. ئەو دم به ره مه ی کارخانه ی کانادادرای به پینج شه ش رهنگ و تام هه بوو، یه کیان پیتیان ده گوت «جینجڕ ئەیل» که ئیستاش له ئوروپا هه یه و تامی زه نه فیللی ده دا. بازاری بۆکانیش وهک پاشماوه ی شاره کانی تر به تال بوو و جگه له شه ره به تی میژوهره شکه هه چی دیکه ی لی ده ست نه ده که وت، هه ر بۆیه ش، به داخه وه ئەم به ره مه ئەمریکاییانه له ویش وهک زۆر شوینی دیکه ی جیهان، زۆر زوو جیگای خۆیان کرده وه و فروشران، شته خۆمالی و خۆجیتی یه سروشتیه کانیش خۆیان له خه لک شارده وه.

۳۱. فیشه که شیتته و نارنجهک

باسی حاجی قادری نه زهریم کرد دیتم بی ئینسافییه له دهس پینسخه ری ئەو مروقه له کاری دووکانداری دا نه دویم. کاک قادر ورده واله ی وای ده فروشتت که که سی دیکه له بۆکان نه یبوون. ئیمه مندال بووین و بۆ شه وی نه ورۆز «زه رنوخ و کلووریات» مان لی ده کپی، تیکه لاومان ده کرد و له گه ل چه ند دانه ورکه به ردی سپی، کوو تالیکمان تیده ئالاند و به ده زوو ده مان به ست. ئەوه نارنجهک بوو و کاتی له زه ویمان ده دا، ده ته قی. حاجی قادر که ئەو دم حاجی نه بوو و کاک قادریان پیده گوت، ئەو شتانه ی له گه ل فیشه که شیتته ده فروشت. فیشه که شیتته ی له تەوریزەو دیتا یا خۆی له ماله وه دروستی ده کردن، نازانم، به لام نارنجهک هه ر له ماله وه له بۆکان دروست ده کرا. دوا ی فه وتی حاجی قادر، دووکانه که خانمی هاوسه ری ده یگێرا و وا بزانه کورپه کانی

کاری نارنجک و فیشه‌که‌شینه‌یان دریژه پیدا.

تیبینی: زور ناو و ته‌فسیلاتی ئه و که‌سانه‌ی وا له سه‌روه‌دا ناویان هاتووه،
برایان نادر فه‌تسی، ره‌حیم به‌هرام‌زاده و جه‌عفر مه‌ردانه‌گی بۆیان نووسیم،
ده‌ستیان خووش بی.

۳۲. دووچه‌رخه

له باشووری کوردستان به دووچه‌رخه ده‌لین «پاسکیل» که شیوازیکه له وشه‌ی
«بایسیکل»ی ئینگلیزی به‌واتای خاوه‌نی دوو دانه چه‌رخ یا تیه. له بۆکانی قه‌دیم و
وا بزانه‌م به‌گشتی له موکریانیش له سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی دووچه‌رخه‌دا، «که‌ر
ماشین»یان پی‌گوتووه.

بی‌گومان یه‌که‌م که‌رماشین که‌گه‌یشتیته بۆکان هی‌ه‌لی‌خانی سه‌رداری
موکری بووه. ه‌لی‌خان له‌تفلیسی پیتته‌ختی گورجستانی سه‌ر به‌پروسیای تزاری
ده‌رسی ده‌خویند، کاتی له سه‌ره‌تاکانی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی، واته له سالی
۱۹۱۴دا ه‌مه‌هوسین‌خانی باوکی به‌ده‌ست فه‌رمانده‌ی سپای عوسمانی له مه‌راغه
ئیع‌دام کرا. ه‌لی‌خان که‌رایه‌وه بۆکان و مه‌هاباد و بوو به‌جیگری باوکی، واته
کرایه «سه‌رداری موکری». له‌گه‌رانه‌وه‌ی پروسیادا، ه‌لی‌خان دووچه‌رخه‌یه‌ک و
کامیرایه‌کی وینه‌گری له‌گه‌ل خو‌ی هینابوو و به‌و پینه‌ بۆ یه‌که‌م جار له سالی ۱۹۱۴،
دووچه‌رخه‌گه‌یشتۆته بۆکان.

تا ئیره‌ی کاره‌که‌هاسان بوو. گرنگ ئه‌وه‌یه بزاندری دوا‌ی ه‌لی‌خان کئ و که‌ی
دووچه‌رخه‌ی هه‌بووه و سواری بووه؟ هه‌روه‌ها کئ یه‌که‌م دووکانی فرۆشتن یا
چاک‌کردنه‌وه‌ی دووچه‌رخه‌ی له بۆکان‌دا کردۆته‌وه. من له سه‌رده‌می مندالیی خو‌م‌دا،
قادر و عه‌بدو‌للای ده‌باغی، کورانی وه‌ستا که‌ریم، هه‌روه‌ها ره‌حمانی خزری و
کابرایه‌کی ئازهر بایجانیم له‌بیره، به‌لام پیتش ئه‌وان کئ بووه؟ ئه‌وه‌ده‌بی شوینی بگیری و
پروون بکریته‌وه.

کاک پەحمیم بەھرامزادە بۆی نووسیوم:

«کاک قادری دەبباغی له سەردەمی ئێمەدا دووکانی دووچەرخە فرۆشیی هەبوو و خۆشی تەعمیری دەکردن. لەگەڵ فرۆش و تەعمیر، دووچەرخەیی بەکریش دەدا. دووکانهی له پەنای حەوزی مزگەوتی بازار بوو.»

کاک جەعفەر مەردانبەگیش دەنووسی:

«شاگردەکانی وەستا کەریم، واتە خالم «عەولای ئاغا برابم» و پەحمانی خزری و محەممەدی ئەحمەدی شوینی کارەکهیان گرت، کە دوو کەسەکەیی دوایی ئیستا لە بۆکان دووکانی دووچەرخەفرۆشییان هەیه، بەلام کاک عەولای خالم بوو بە خەیات و بەرگی ژنانی دەروو. هەرودەها حاجی حەمەسالەیی پەحمانی ناسراو بە پەحمان دووچەرخە دووکانهکەیی پوو بەرووی کارخانەیی بەرقی قەدیم و وەستا مەحموودی دووچەرخەساز (پەحمانی)ش دووکانی له خیابانی دادگا بوو.»

۳۳. وینەگری (عەکاسی)

گوایه عەلیخان سەردار له گەڕانەووی تفلیسدا، کامیترایەکیشی لەگەڵ خۆی هیناوه. من خۆم پێم وابوو نەمر سمایلخان فەپروخی کە خزمایەتییی لەگەڵ مائی سەردار هەبوو، هونەری وینەگری لەو فیز بوو، بەلام کاک مەنسور فەپروخی کۆپی سمایلخان دەلی و نەبوو و له تەوریز له ئەرمەنییەکی فیزی وینەگرتن بوو. دیارە زانیاریی ئەو تەواوترە و دەبی پڕوا بەو بکەین.

هەر چۆنیک بی، بیگومان میژووی عەکاسی له بۆکان بە سمایلخانەو بەستراوه. سمایلخان له سەردەمی کۆماری کوردستاندا مائی له تەوریز بوو و هەر لەوی عەکاسیی کردوو. وینەیهکی زۆری کەسایەتییه کوردەکانی ئەو سەردەمه، کە ئیستا لێرەولەوی چاپ دەبن، ئەو هەلیگرتون.

سمایلخان درەنگتر له بۆکان دووکانی وینەگری کردوو و پاشان برابمخان کۆپی بۆ ماوهی سالانیکی زۆر تاقە وینەگری بۆکان بوو. دووکانهکەیی له نزیک

گارج پووبه‌پووی مزگه‌وتی بازار بوو. من چهند وینه‌ی کونی سه‌رده‌می قوتابی بوونم هه‌ن که برام‌خان هه‌لیگرتوون. برام‌خان له‌لای هاجه‌ره‌خاتوونی خیزانی یه‌که‌مییه‌وه خزمایه‌تییه له‌گه‌ل ئیمه هه‌بوو.

له سالانی دواتردا چهند دووکانی وینه‌گری له بۆکان کرایه‌وه که به‌داخه‌وه ناوی هیچیانم جگه له «قوربان‌زاده» له بیر نییه. ئه‌و قوربان‌زاده‌یه، دارتاشینکی عه‌جه‌می میانداو بوو و دوی ئه‌وه‌ی له میانداو پاره‌دوی به‌هایی یه‌کانیان نا، چهند که‌سیکیان پوویان کرده کوردستان و له مه‌هاباد و سه‌قز و بۆکان دامه‌زران. له کوردستان که‌س کاری به‌هایی نه‌داوو و ئازار نه‌ده‌دران. دووکانی قوربان‌زاده له دووکانه‌کانی مزگه‌وتی جامع‌دا، لای حه‌مامی نادر بوو. خه‌لک نه‌ک هه‌ر به‌هایی یان نه‌ده‌بوغزاند، به‌لکوو دووکانی مزگه‌وتیشیان پی به ئیجاره‌ ده‌دان! ئه‌وه جیاوازی گه‌وره‌ی کۆمه‌لگای کورده له‌گه‌ل کۆمه‌لگای گه‌لانی دراوسی.

قوربان‌زاده دوی ماوه‌یه‌ک له‌پر، بوو به‌ وینه‌گر و له هه‌مان دووکانی مزگه‌وت‌دا ده‌ستی به‌ عه‌کاسی کرد. ده‌لین کاک عوسمانی حه‌میدی لینی پرسویه «ئای قوربان‌زاده، چۆن بوو له دارتاشیه‌وه بازت دا بۆ عه‌کاسی؟» ئه‌ویش به‌ کوردیی زاراوه‌ی تورکی وه‌لامی داوه‌ته‌وه: «به‌شه‌ر گابیل ته‌ره‌گگییه...!»

کاک ره‌حیم به‌هرام‌زاده سه‌باره‌ت به‌ وینه‌کیشه‌کانی بۆکان ده‌نووسی:
«له دووکانه‌کانی کاکاغای که‌بخوسره‌ی له‌ نزیك دووکانی نه‌جاری مسروبی ئه‌رمه‌نی دوو برای ئه‌رمه‌نی دووکانیکی عه‌کاسییان هه‌بوو. ناوی دووکانه‌که «عه‌کاسی برادران ثانی» بوو. ئه‌م دوو برایه‌ زۆر جوانچاک بوون و ویتیرینی دووکانه‌کشیان به‌ عه‌کسی خۆیان رازاندبووه. دوو براکه‌ زۆر له‌یه‌ک ده‌چوون و دووور نییه‌ لفه‌ودووانه بووبیتن. ئه‌م دووکانه‌ دوی یه‌ک‌دوو سال نه‌ما.»
له‌م سالانه‌دا وینه‌گری باش له بۆکان په‌یدا ببوو. ئه‌وه ناوی به‌شیکیانه که کاک

۱. کاک جه‌عه‌ر مه‌ردانه‌گی نووسیویه‌تی: «قوربان‌زاده، نیوی «نورالله قوربان‌زاده‌ی میانداوی» یه، له ۱۳۱۳/۷/۳ له میانداو له‌دایک‌بووه، ناوی باوکی حاجی حوسینی بانه‌یی، به‌ په‌گه‌ز کورده، به‌لام دایکی خه‌لکی میانداووه، زۆربه‌ی خزمه‌کانی له‌ بانه‌ ده‌ژین.»

جه عفر بۆی نار دووم: «مه رحوومی تهها ئیره می، زاوای کاک حه سهن فه تی (عه کاسیی هۆلیوود)؛ ره سوول ده بیاغی، سه لاح خوسره وی، عومه ر بایپیری، که سیکی گه نجیش بو، که به داخه وه ناوه که یم له بیر نه ماوه له وه رمیوه هاتبوو له دوو کانه کانی کاکاغا که یخوسره وی دا عه کاسی ده کرد.»

۳۴. کتیب و رۆژنامه و که ره سه ی نووسین

ئه وه ی وا به فارسی «نوشت افزار» و به عه ره بی «قرطاسیه» ی پیده گوتری. له کۆن دا جووه کانی بۆکان خه ریکی فرۆشتنی بوون، به لام دوو کانی تایبه تمه ند به و بابه ته نه بوو، به لکوو ئه و شتانه له گه ل که ره سه ی خه رازی ده فرۆشران. دوا ی رۆیشتنی ئه وان و به بیره وه ری من، میرزا حه مه ره سوولی ئیسماعیل زاده و کاک عه بدوللای برای، له دوو کانیکی نیو قه یسه ری کۆن دا ئه م شتانه یان ده فرۆشت و من به باشی شوینی دوو کانه که شیانم له زارکی مهیدانی خه یاته کان له بیره. دواتر که خیابانی تازه لیدرا، دوو کانی مالی ئیسماعیل زاده هاته پای قه پانی قاسم ئاغا و وا بزنام ئیستاش هه ر له وین. له هه مان دوو کان دا، رۆژنامه و کتیبیشیان ده فرۆشت. دیاره کتیب که متر ده فرۆشرا مه گه ر کتیبی ده رسی. ئه وه ی وا زیاتر هه یانبوو، که ره سه ی نووسین، واته قه له م و کاغه ز و ده فته ر بوو له گه ل رۆژنامه کانی تاران.

ده رن گتر له سه ره وحه دی سالانی ۱۳۳۰ دا کاکم عومه ر سو لتانی (وه فا)، دوو کانیکی رۆژنامه فرۆشیی کرد وه که له په نای دوو کانی باو کم له نیوان بانکی سادراتی ئیستا و قه پانی قاسم ئاغا له سه ر خیابانی تازه. ئه وه به که م دوو کانی رۆژنامه فرۆشی بوو له بۆکان. دوا ی کۆده تای ۲۸ ی گه لاویژی ۱۳۳۲ کاکم هه ر له سه ر فرۆشتنی رۆژنامه گیرا و دوا ی ئازاد بو نیش نه یویرا به ره و رۆژنامه فرۆشی بچیته وه له به ره وه ی به که فاله ت ئازادیان کرد بوو و بۆ ماوه ی زیاد له ۱۰ - ۱۲ سال، هه ر ساله ی جار یک و دووان ده یان برده دادگای نیزامی له ور می.

دوا ی ماوه یه ک کاکم دوو کانیکی کتیب و «نوشت افزار» فرۆشیی له دوو کانه کانی

مالی حاجی حه‌مه‌سال‌حی محه‌مه‌دی له‌ نیوان بانکی میلی و سادراتی ئیستادا کرده‌وه و دوی چه‌ند سال‌یک له‌گه‌ل کاک که‌ریم سالمی خزمان‌دا بوو به‌شهریک. ئینجا چوو بۆ سه‌ربازی و دوو‌کانه‌که بوو به‌هی کاک که‌ریم.

دواتر، وا بزانه‌ چه‌ند سال‌یک پیش شو‌رشی سالی ۱۳۵۷ی گه‌لانی ئیران، مه‌لا محه‌مه‌دی تاهیر‌نازه‌ر (مه‌لاسه‌بیله) و مه‌لا ... کتیب‌رۆشیان کرده‌وه، ئیجا شیخه‌ی ده‌وافرۆش دوو‌کانی ده‌رمان‌فرۆشییه‌که‌ی خوی کرده‌ کتیب‌رۆشی و دوی ئه‌و کاک که‌ریم سالمی دوو‌کانی کتیب‌رۆشییه‌که‌ی خوی بۆ سوله‌یمانی کوری به‌جی هینشت و له‌ نزیک ستادیومی فوتبال دوو‌کانیکی دیکه‌ی کرده‌وه. من ئه‌مانه‌م به‌چاوه‌بینیوه له‌به‌روه‌ی دوی رۆیشتنم له‌ بۆکان، واته‌ سالی ۱۳۵۹ بوون و ته‌نیا له‌ خه‌لکم بیستوون. ده‌بی ئه‌م‌رۆ دوو‌کانی دیکه‌ی له‌و چه‌شنه‌ له‌ بۆکان‌دا زۆر بی، بۆ نمونه‌ من ناوی کتیب‌رۆشی میرزا به‌نگین سال‌حیم بیستوه.

سه‌باره‌ت به‌ میرزا به‌نگین، کاک ره‌حیم به‌هرام‌زاده‌ ده‌نووسی:

«میرزا به‌نگین خه‌لکی گونده‌کانی فه‌یزوللا‌به‌گی بوو. ئه‌و پیشتر له‌گه‌ل مه‌لا که‌ریمیک به‌ شه‌ریکی کتیب‌رۆشیان له‌لای مالی حاجی شه‌هاب کرده‌وه. وا بزانه‌ دوو‌کانه‌که‌شیان هه‌ر له‌ حاجی شه‌هاب به‌ کرئ‌گرتیوو. مه‌لا که‌ریم مه‌لای مزگه‌وتی گوندی باخچه‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی بوو، به‌لام وازی له‌ مه‌لایه‌تی هینا و له‌ بۆکان بوو به‌ کتیب‌رۆش. ئه‌گه‌ر باشم له‌ بیر بی میرزا به‌نگین خزمانیه‌تی له‌گه‌ل مه‌لا که‌ریم هه‌بوو. پاش ماوه‌یه‌ک مه‌لا که‌ریم وازی له‌ کتیب‌رۆشیش هاورد، دوو‌کانه‌که بوو به‌ هی میرزا به‌نگین و هاته‌ په‌نای شاره‌بانی. میرزا به‌نگین کتیبی تازه‌ی ده‌فرۆشت و کتیبی کۆنی خه‌لکیشی ده‌کری و ده‌یفرۆشته‌وه. جگه‌ له‌وه‌ کتیبی به‌کریش دها و من زۆر پۆمانی جینایی فارسیم له‌و به‌کرئ‌گرتوو و خویندومه‌ته‌وه. میرزا به‌نگین به‌رله‌ شو‌رشی ئیسلامی ماوه‌یه‌ک گیرا و نازانه‌م ئه‌و گرتنه‌ له‌سه‌ر چی بوو. یه‌کیک له‌ هاوپه‌روه‌نده‌کانی کو‌یخا ئه‌حمه‌دی حه‌سار بوو.»

۳۵. بانک

یه کهم بانکیک له بۆکان کرابیتته وه «بانک صادرات و معادن ایران» بوو، که له سهر جیگای ئیستای لقی سهرهکی بانکه که هه لکه وتبوو، واته له ژیر قه لای سهردار و له دوو کانه کانی حاجی سمایل ئاغازی ئیلخانی زاده دا. ساله کهیم له بیر نییه، به لام وا ههیه ۱۳۴۱ - ۴۲ ب.ئ. به ماوهیه کی کهم دواى ئه و، «بانک ملی ایران» له دوو کانه کانی ئیسماعیلی دا کرایه وه و به شوین ئه ودا «بانک سپه» له فهله کهی گاراژ و دوو کانه کانی هریری دا، ئینجا «بانک کشاورزی» له مهیدانی کافرۆشه کان. من هیچی ترم له بیر نییه، به لام وا بزانه بانکی تیجارهت له پووبه پووی بانکی سادراتی ئیستا و بانکی مهسکهن له فهله کهی میانداو، دراوسی قاهوخانهی رهحمانی قادری و ههروهها یه کدوو بانکی کهرتی تایبه تیش له بۆکان کرابیتته وه، که من ناوه کانیان نازانم.

۳۶. بیمه (دلتیایی)

بیمه کردنی مال و دووکان له بۆکان باو نه بوو، به لام ترۆمبیل به حوکمی یاسا ده بووایه بیمه بکری و زۆربهی خه لکیش دهیانکرد. نازانم بیمه ی ترۆمبیل له کوی دهکرا، دهبی له شاره کانی دهو روبه کرابی. ناشزانم له بۆکان کئ بۆ یه کهم جار مال و دووکانی خه لکی بیمه کردوو، به لام ئاگادارم که کاکم له سهرهتای سالانی ۱۳۵۰ دا نوینه رایه تیی شیرکه تیکی بیمه ی هه بوو و تاکوته رایه ک خه لکیش مال و دووکانیان له لا بیمه ده کرد. سهیر ئه وه بوو خۆی بیمه ی دوو کانه کهی خۆی تازه نه کردبووه، کاتی که که پسهو لیکى گاز ئاگری گرت و هه موو شتی نیو دوو کانه کهی سووتا، هیچیشی له بیمه وه پینه برا!

۳۷. رادیۆفرۆشی و که ره سه ی دیکه ی نیومال

به بیرى من یه کهم رادیۆفرۆشی بۆکان کاک عه لی حه له بی بوو. سهرهتا دوو کانه کهی له خیابانی کۆنه، نزیک گوزهری که وشدروو هکان و پووبه پووی دووکانی مالی

محهممهدی بوو. ئه و دم رادیو له میژ نه بوو گه یشتبووه ناوچه که و به باتری کاریان ده کرد. چه شنه رادیویه که هه بوو که میرزا عه لی ده فرۆشت، نازانم کاری کو ی بوو، به لام له جیاتی باتری، به نوت کاری ده کرد؛ چرایه کی نه وتیشی پی هه لده بوو که له نیو هۆده که دا هه لیانده واسی! کاک عه لی که ره سه ی دیکه ی وه ک یه خچالی نه وتی مارکی «بوش» و چراتور و شتی له و چه شنه شی ده فرۆشت. هه ندیک له و که ره سانه به باتری ترومبیل کاریان ده کرد و باترییه که شیان به تراکتور شارژ ده کرانه وه!

دواتر دووکانی کاک عه لی چوو ه سه ر حه وزه گه وره، په نای ده واخانه ی مرادی و پووبه پووی خوړینک. کاک محهممهدی برای کاک عه لیش، دووکانی چاک کردنه وه ی ئه و که ره سانه ی هه بوو. هاوکات یا به ماوه یه کی که م دوا ی ئه و، کاک عه لی کامه لایی رادیوی ده فرۆشت و چاکیشی ده کرده وه. کاک حه سه نی کوری کاک عه لیش که هاوپولی قوتابخانه ی من بوو، دوا ی باوکی دووکانه که ی هه لده سووړاند.

دره نگتر و له ده وروبه ری سالانی ۱۳۴۲ دا کاکیشم دووکانی فرۆشتنی ئه و که ره سانه ی کرده وه، دوا ی ئه ویش کاک غه فوور ئاشناگه ر. دواتر، کاک خه لیل عابید رادیو فرۆشی و رادیو سازی ده کرد و کاک عه ولا و کاک عه بووی مام عه بدوللاش رادیو فرۆش و رادیو ساز بوون.

رادیو فرۆشی گه رۆکیش هه بوو. یه کیان عه لی کوچه ری (عه لیه سه وور) بوو، که رادیوکانی له باوه ش ده گرت و به سه ر شه قامه کان دا ده گه را و ده فرۆشتن.

۳۸. ته له فیزیون

پیش ئه وه ی بوکان بکه ویته ژیر پۆششی ته له فیزیونی ده وله تیبه وه، کاکم به هوی ئانتینیکی به رزه وه له مالی خو ی دا ده نگ و هه ندیک رهنگی لیلی سه ر ته له فیزیونی وه رده گرت و جاریک سه روکی شاره بانی و چه ند به رپرسی دیکه، به ناو بو ته ماشای ته له فیزیون، به لام له راستی دا بو کونترولی مه سه له که، چوو بوونه مالی بزانه چ کانالیک و هی چ ده وله تیک ده گری! وا بزانه ئه وه سالی ۱۳۵۰ بوو، گه رچی دلنیش نیم وا

بووبی. هەر چۆنیک بی هەر ئه‌ویش یه‌که‌م فرۆشیاری ته‌له‌فیزیۆن له بۆکان بوو، کاک عه‌لی هه‌له‌بی و کاک غه‌فووری ئاشناگه‌ریش به‌ شوین ئه‌ودا ته‌له‌فیزیۆنیان هیتا.

برای عه‌لی هه‌له‌بی، عه‌بدوڵلای هه‌له‌بی، هه‌م ته‌له‌فیزیۆنی ده‌فرۆشت و هه‌م ته‌عمیری ده‌کردن. برایه‌کی دیکه‌یان، واته‌ محه‌مه‌دیش هه‌ر کاری چاک‌کردنه‌وه‌ی رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆنی ده‌کرد. به‌لام که‌ره‌سه‌ی کاره‌باشی ده‌فرۆشت. دوا‌ی سا‌لی ۱۳۵۰ دوو که‌س به‌ناوی محه‌مه‌د له‌تیی و عوسمان جه‌به‌له‌ی ئه‌ده‌م، که‌ یه‌که‌مین ئیستگای رادیۆی بۆکانیش هه‌ر ئه‌و داینا، به‌ دووقۆلی دووکانیکی ته‌عمیری رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆنیان دانا.

۳۹. ده‌زگای فۆتۆکۆپی

ئه‌وه‌ش له‌ سا‌لی ۱۳۴۰ و ئه‌و کاتانه‌دا، کاکم هینای به‌ بۆکان دا. بۆ ماوه‌ی چه‌ند سا‌ل که‌سی دیکه‌ ئه‌و کاره‌ی نه‌ده‌کرد و پرمینی باشی هه‌بوو. به‌تایبه‌ت که‌ هه‌ر به‌ سا‌لیک و دووان دوا‌ی ئه‌وه، ئیسلاحتی ئه‌رزى کرا و خه‌لکی گونده‌کان کۆپی ناسنامه و عه‌ریزه‌ و شتی وایان زۆر بوو و ده‌هاتن بۆ کۆپی کردنیان. ده‌زگاکه‌ ئه‌گه‌ر تیکچوايه، ده‌بوو ته‌له‌فۆن بکا که‌سیک له‌ ته‌وره‌ریزه‌وه‌ بی چاکى بکاته‌وه‌. دره‌نگتر براده‌ریکی میان‌دواویش ته‌عمیری ده‌کرد و وا بزانه‌م عه‌لییه‌شه‌لی سینه‌ماش هه‌ر چاکى ده‌کرده‌وه‌.

دوا‌ی چه‌ند سا‌ل، نه‌مر مه‌لا هادی ئه‌فخه‌م‌زاده له‌ دووکانی په‌نا‌ی ما‌له‌که‌ی خۆی دا ده‌زگایه‌کی فۆتۆکۆپی دانا و پاشان میرزا عه‌لی... (عه‌ریزه‌نوس) و خه‌لکانی دیکه‌ش هه‌مان کاریان کرد، به‌لام ناوی که‌سی دیکه‌یانم له‌ بیر نییه‌.

برایان جه‌عه‌فری مه‌ردانه‌گی، په‌حیم به‌هرام‌زاده، نادر فه‌تحی و کامران ئه‌مین‌ئاوه‌ نه‌ک هه‌ر به‌شیکی زۆر له‌ ناوی ئه‌و کاسبکارانه‌ی سه‌ره‌وه‌یان بۆ نارده‌ووم، به‌لکوو هه‌ندیک له‌و بیره‌وه‌رییانه‌ش که‌ لیره‌دا په‌نگیان داوه‌ته‌وه‌، هه‌ر هی ئه‌وانه‌.

۴۰. که‌ره‌سه‌ی کاره‌با (به‌رق)

یه‌که‌م ماتووری به‌رق وا بزنام له سالی ۱۳۳۷ یا ۳۸ (۱۹۵۸ - ۱۳۵۹) دا هاته بۆکان. کابرایه‌کی فارس کارخانه‌که‌ی دامه‌زراند که به «ئاغای موهه‌ندیس» بانگیان ده‌کرد و ته‌نیا چه‌ند مانگیک له بۆکان مایه‌وه تا خه‌لک گوته‌نی «کارخانه‌ی به‌رق»ی وه‌رپه‌خت. بینایه‌کی بچووکیان بۆ ماتوره‌که دروست‌کرد که له نیوان ده‌رمانگای پینشو و چه‌مامی که‌یخوسره‌وی، له‌سه‌ر شه‌قامی سه‌ره‌کیی شار و به‌رده‌م مالی حاجی حسینی قوره‌یشی هه‌لکه‌وتبوو.

سه‌ره‌تا به‌رقی سه‌ر شه‌قامیان کیتشا، ئینجا خه‌لکیش ده‌یانکری و به‌و شیوه‌یه به‌رق هاته مالانیشه‌وه. کابرای موهه‌ندیس به‌رق له‌گه‌ل کاکم ببوو به‌ دوست و هات‌وچۆی دووکانه‌که‌ی ئه‌وی ده‌کرد، له بیرمه‌ پیی گوت بۆچی له دووکانه‌که‌تا دا که‌ره‌سه‌ی به‌رقیش نافروشی، ئه‌وه بره‌وی زۆری ده‌بی، ئینجا لیسته‌یه‌کی بۆگرت و ئه‌ویش چوو له ته‌وریز هینانی (ئه‌وه دم دووکانی کتیب و رۆژنامه‌ی هه‌بوو). هه‌ر له‌و مانگانه‌دا و پینش کاکم، کاک‌عه‌لی کامه‌لایی و کاک‌مه‌مه‌دی چه‌له‌بی و ئه‌گه‌ر هه‌له‌نه‌که‌م کاک‌عه‌لی چه‌له‌بیش هه‌ر ئه‌م که‌ره‌سانه، واته‌سیم و پریز و کلیل و ته‌قسیمی به‌رقیان هینا و فروشتیان.

دوای رۆیشتنی کابرای موهه‌ندیس، تیکنیسیه‌نیک هات بۆ چاوه‌دیری ماتوره‌که، که به‌ فارسی قسه‌ی ده‌کرد، نازانم فارس بوو یان تورک، به‌لام خه‌لک هه‌ر پییان ده‌گوت موهه‌ندیس، ناوی فیرووزی بوو و تا سالی شوهرشی ۱۳۵۷یش هه‌ر له‌وی مابوو، ئیتر نازانم دوای ئه‌و چی لیهاات.

یه‌که‌م بۆکانیه‌که که خه‌ریکی کاری به‌رق بوو و ببوو به «سیمبان» و به‌سه‌ر دارچرا به‌رقه‌کان دا هه‌له‌گه‌را، کاک‌حسینی ئاشناگه‌ر (حسینی حاجی خمگه‌ر، برای بچووکی غه‌فووری ئاشناگه‌ر) و کاک‌سادقی کامه‌لایی بوون. کاک‌حسین به‌داخه‌وه له‌سه‌ر دارچرا به‌رقیک به‌رق‌گرتی و کوشتی. کاک‌سادق هاو‌پۆلی قوتابخانه‌ی من بوو و ده‌پازده‌ سالیکی پینش ئیستا کۆچی دوایی کرد. ئه‌مانه خزمه‌تکاری خه‌لک و

به پێوه بهری کارێک بوون که ئهو دهم گرنگایه تییه که ی ههست پینه دهکرا، به لām ئیستا دهزانری چیه.

دواتر ئه م که سانهش کاری سیمکهشی و سیمبانیان دهکرد: په سوول به په له، په حمانی حاجی نه ژاد، برام په زایی، په سوول په سوول نه ژاد، عه ولای سه ناعه تی و یه حیا ئه حمه دی.

۴۱. قهوان و شریته فرۆشی

قهوان یا سه فحه له گه ل گرامافون گه لیک زو و گه یشتوته بۆکان و له قاوه خانه کان دانراون. سه فحه ی مه لا که ریم و کاویس ئاغا و سه ید عه لی ئه سه غه ری کوردستانی و ئایشی خان و... بۆ نمونه، له قاوه خانه ی حه مه حسینی خات سافیه (په وشه نفکر) له سه ر حه وزه گه وره و پووبه پرووی خورپنک، سه فحه یان لیداوه. گوايه نه مر سه ید عه لی ئه سه غه ری کوردستانی له سه ر پێگای چوون بۆ مه هاباد له بۆکانیش لای داوه و له و قاوه خانه یه دا گۆرانی گوتوه. ئه وه ی باسی ده که م هی سالانی دوا ی شه هریوه ری ۱۳۲۰ و سه رده می کۆماری کوردستانه، به لām نه مبیستوه له و سالانه دا که س یا که سانیک سه فحه یان له بۆکان فرۆشتی. دیاره هه رچییه ک من نه مبیستی به واتای ئه وه نییه که هه ر نه بووه!

شریت و زه بتی سه وت (موسه جه له)، ئه گه ر هه له نه که م، له ده ور به ری سالانی ۱۳۳۸ - ۱۳۳۹ دا له بۆکان په یدا بوون. ئه وانیه ی وا سه ره تا ئه و ده زگایانه یان ده فرۆشت، عه لی حه له بی و میرزا عه لی کامه لایی بوون. دواتر کاکم (وه فا) و غه فووری ئاشنا گه ریش هاتنه ئه م گۆره پانه وه.^۱ یه که م سه فحه و شریتی و بزانه حاجی عه لی

۱. یادداشتیکی کاک جه عفه ر مه ردا نه به گی: «بیره وه ری من له گرام و سه فحه ی ۳۳ ده ور: له ئه سل دا باو کم هه ر قه ساب بوو، به لām دره نگه ر که باب فرۆشتنیسه له دوو کانه که ی زیاد کرد، میز و سه نده لی تازهی لی دانا و ته نیا گرامافونی که م بوو. پۆژیکیان شاعیری هه میشه زیندوو، عومه ر سولتانی (وه فا) به به ر دوو کان دا هات، باو کم گوتی عومه ر! گوتی: به لی کاکه! باو کم گوتی: کوره کان داوا ی گرام ده کن. کاک عومه ر گوتی: «جافه» بنیره با دانه یه کتان بۆ بنیره م (کاک عومه ر له زمان داده عاتییه ی خیزانییه وه به جافه بانگی ده کردم).

فهرشی و عه‌لی حه‌له‌بی فرۆشتوو‌یانه، به‌لام له بیرمه کاکیشم له سالانی ۱۳۴۱ - ۱۳۴۲ ده‌فحه‌ی ده‌فرۆشت. کاک محهمه‌دی حه‌له‌بیش که کاری چاک‌کردنه‌وه‌ی رادیۆ و زه‌بت و ته‌له‌فیزیۆنی ده‌کرد، سه‌فحه و شریتی ده‌فرۆشت. دره‌نگتر، ئەحمه‌د سه‌راییی و ئینجا عه‌به‌چکۆلی هونه‌رمه‌ندیش دوو‌کانی شریتی‌فرۆشییان دانا و به‌گشتی خه‌لکیکی زۆر به‌و کاره‌وه‌ خه‌ریک بوون.

وا بزانه‌م سی. دی دره‌نگتر و به‌ئه‌گه‌ری زۆر، له شه‌سته‌کان (هه‌شتا‌کانی زایینی) دا، له بو‌کان په‌یدا بو.

کاک برایم فهرشی له‌م باره‌یه‌وه‌ بۆی نووسیوم:

- «باوکم زۆرتر له ته‌ورێزه‌وه سه‌فحه‌ی کوردی و فارسی و ترکی ده‌هینا، ئەوه پینش ئەوه بوو که من بچمه مه‌درسه، هه‌روه‌ها هه‌ر ئەو دهم زه‌بتیشی هه‌بوو که یه‌که‌م جار کړیبووی له موسافیرخانه‌ی هوما‌یوون له‌گه‌ل حاجی که‌ریمی مه‌ردانه‌گی له‌و موسافرخانه‌یه شریتیکیان پڕکردبووه که جه‌فه‌نگیاتی نیوان خۆیان بوو. دواتر هه‌ر ئەو زه‌بته بوو به‌هۆی ئەوه‌ی حسینی نه‌ورۆز (شاعیر)، عه‌لی که‌ردار (به‌یت‌بیژ)، حاجی که‌ریم مه‌ردانه‌گی (ده‌نگخۆش)، خالم، محهمه‌د پیروتی (حیکایه‌تخوان)، حاجی ئەحمه‌دی که‌یخوسره‌وبه‌گ (قسه‌خۆش) و که‌سانی دیکه، شه‌وانه هه‌تا نیوه‌شه‌و کۆده‌بوونه‌وه و ئیتر شیعرخویندنه‌وه و گۆرانی و حیکایه‌ت و قسه‌ی خۆش بوو ده‌گوترا، هه‌ر هه‌مووشیان زه‌بت ده‌کران. ئەو شه‌وانه بو من فیه‌ستیقایلی هونه‌ر و فره‌هنگی کوردی بوو.»

له خۆشییان، له پیش کاک عومه‌ردا خۆم گه‌یاندە دوو‌کانه‌که‌ی، به‌لام ئەحمه‌د زبیل ریگای نه‌دام بچمه نیو دوو‌کان! کاک عومه‌ر له پیش‌دا چوو‌بووه بانکی سادرات و نزیکه‌ی چاره‌گه سه‌عاتیکی پینچوو تا هاته‌وه، به‌لام ئەو چاره‌گه سه‌عاته لای من چهند کاتژمێر بوو! کاک عومه‌ر له‌گه‌ل گرامه‌که سه‌فحه‌یه‌کی تازه‌ی حه‌سه‌ن زیهره‌ک به‌ ناوی «نه‌مام نه‌مام»‌یشی به‌خۆراییی پیندام، گرامه‌که مارکی «تینپاز» بوو و زۆریشی کار کرد. له‌بیرمه که‌لاسی هه‌شت یان نۆ بووم، ئەو گرامه هه‌ر مابوو، ئیواران له‌گه‌ل هاوریم کاک برایم فهرشی له مالی ئیمه یان له مالی کاک برایم گویمان له شیعره‌کانی شاملوو له‌نیو گۆرانییه‌کان به‌ ده‌نگی فره‌هاد و داریوش ده‌گرت.»

۴۲. شۆفیری

زۆر وا ههیه یه کهم لیخۆرپی ترۆمبیل له بۆکان ئهرمهنی یا ئازهربايجانی بووبیتن. یه کهم ترۆمبیلیکیش گهیشتبیتته بۆکان، دهبی بارهه لگر و تانکییری نهوت بووبی و پاشان جیپ، ئینجا سهواری و درهنگتر تراکتور و کۆمباين.

ههندیك ئاغای وهك قاسم ئاغای موهتهدی و ئاغاواتی گوندهکانی دهووروبهری بۆکان یه کهم کهسانیک بوون که ترۆمبیل (بهگشتی جیپ) یان کرپوه و شۆفیریان بۆ گرتوون. مالی سهیدی زهنبیلیش جیپیان هه بوو و ماوهیهک شۆفیریکی عه جه م بۆی لی دهخوړین. بهشیک له و ئازهربايجانیانیهی ئیستا نیشته جیپ بۆکان له په یوه ندی ترۆمبیل لیخوړین و چاک کردنه وهی دا هاتوونه ته ئهوی و گیرساونه ته وه. گرنگه ناوی یه کهم شۆفیرهکان بزاندري و تومار بکری. دهگوتری که «ئه کبهر ئاسۆری» ی ئازهربايجانی زاوی نه مر حه سه ن زیرهک، هه وه ل که س بووه که له بۆکان ماشینی باری لیخوړیپی.

کاک رهحیم بههرامزاده بۆی نووسیوم:

«میرزا عهلی عه بدوللازاده شۆفیری قاسم ئاغای موهتهدی بوو. گوايه میرزا عهلی له سالانی ۱۳۴۶ - ۴۷ له پیوه ند له گه ل شهپی چه کداری کوردا گیراوه. میرزا عهلی دواتر له بهنداوه کهی بۆکان کاری ده کرد و شۆفیری ئیداره ی «آب و برق» بوو.»

من خۆشم کاک عه لیم له سه رده می شۆفیری کردن بۆ قاسم ئاغا و دواتریش دا به باشی له بیره، مروفیکی هیدی و هیمن و بی ئازار بوو.

۴۳. ته عمیرکاری (فیته ری) ی ترۆمبیل

ئه وه نده ی بزانه ئه م کارهش سه رهتا به ده ست ئازهربايجانی و ئهرمه نییه کانه وه بووه، به لام ناوی که سیان نازانم. ته نیا «نیعمهت» م له بیره که دووکانی ته عمیراتی هه بوو له نزیک گاراج. گرنگه بزاندري کام بۆکانی بۆ یه کهم جار چۆته ئه م بواره وه و دووکانی کردۆته وه و له کام شوین و که ی؟

له م دوا یی یانه دا، وه ستا خالد به هاری، وه ستا سما یلی نیکفال (ئازهری)، ئه حمه د

ئیسلامی و حه مه فابریک وه ستای ته عمیرکاری ماشین بوون له بۆکان. فرۆشتنی که ره سه ی ترۆمبیلیش خۆی بواریکی جیاوازه و له په یوه ندیی کاری سه ره وه دایه. کئ یه که م دووکانی «قه تعه» فرۆشیی ماشینی له بۆکان کرده وه؟ من ته نیا عه بدوللا ده بباغیم له بیره که له نزیک گاراج دووکانی هه بوو، هه ره ها کاک عه ولای ئاسه ف له دووکانه کانی دادخوادا قه تعه ی ماشینی ده فرۆشت، به لام پیش ئه وان و دوی ئه وان کئ بوون؟ نازانم.

به هه مان شیوه، ئاگاداری کاری په نچه رگیری و پۆن گۆرینی ماشینی نیم. ده زانم کورپکی نابینای عه جه م له بۆکان دووکانی گۆرینی پۆنی ماشینی بوو، به لام چۆن کاری ده کرد و چۆنی پۆن ده گۆری، نازانم.

۴۴. گاراجداری

گاراج یا گاراجی سه ره کیی بۆکان هی حه مه ده مین ئاغای ئیلخانی زاده بوو، وا بزانه دوواتر قاسم ئاغای موه ته دیش گاراجی کرده وه. یه ک له یه که مین گاراجداره کانی بۆکان میرزا مه محمودی غه وسی باوکی کاک عه بدولخالق و کاک محه مه دی غه وسی بوو و پاشان میرزا عه لی به هرام پوور بوون، واته من ئه وانهم له بیره. کئی دیکه پیش ئه وان و دوی ئه وانن؟ نازانم. تاجر و دووکانداری بۆکان که باریان بۆ ده هات چه ند باره لگریکی هه ژار هه بوون که عه مبالی گاراجیان پیده گوتن. ئه وان باره کانیان له کۆلیان ددها و ده یانبرد بۆ خاوه نه که ی. درهنگتر، واته ۷ - ۸ سالیک پیش شوړشی ۱۳۵۷ چه رخیان دروست کرد که باره که یان پیی ده برده شوینی خاوه نه که ی، ئه وه هه ندیک باشتر بوو و ئه وه زه حمه ته ی نه بوو که به شان هه لیان بگرتایه.

گاراجی بۆکان هه ره ئه وه بوو که له لای رۆژاوی مهیدانی گاراج هه لکه وتیوو!

۱. میرزا مه محمود مروقیکی خوینده واری بالابه رز و له سه ره خۆ بوو. له وه رزی زستاندا به میوانی بانگ ده کرایه مالان و له وی کتیبی وه ک شانامه و ئه سه که نده رنامه و شتی وای ده خوینده وه. من چه ند جارم له مالی خۆمان بینیبوو. خزمایه تیهه کی دوریشمان له گه ل یه کتردا هه بوو.

ئوتوبووسی تهوریز و شارهکانی دیکهش لهوئ رادهوهستان، ماشینی بارهه لگریش هه ره لهوئ باریان لی دادهگیرا. دهفتهری فرۆشتنی بلیتیش هه ره لهوئ بوو. سهید عهلی قورهبیشی بلیتی دهفرۆشت و دههاته نیو ئوتوبووسهکان و موسافیری دادهمه زراند. کهسیکی دیکه ی که له کاری گاراج دا بوو، ... مه لا مهحموودی بوو که بهداخه وه ناوی تهواویم له بیر نییه.

ناوی عه مبالهکانی گاراجیشم هه ره له بیر نییه و سه د بریا کهسانی دیکه ناوهکانیان تۆمار بکردایه ن یا به منیان رابگه یاندایه با دواتر له بابته که ی زیاد بکه م. له م دوایی یانه دا چه ند گاراجی تازه ش کرابوونه وه:

گاراجی محهمه د پالاهوانی، گاراجی حاجی عهلی په زایی، گاراجی حه سه ن ئاغای قادری له پیگای سه قز و گاراجی ره حمان حسین زاده.

۴۵. قه پانداری

له بۆکان دوو قه پان هه بوو که کاروباریان برهوی زۆر بوو و له راستی دا وهک دلی ئابووری شاره که سهیر ده کران: قه پانی قاسم ئاغا له بهری پۆژه لاتی شه قامی سه رهکی و قه پانی حه مه ده مین ئاغا له بهری پۆژاوا ی شه قامه که، پوو به پرووی یه کتر. کاری سه رهکی قه پانه کان کیشانی دانه ویله و به گشتی گه نم و جو و نوک بوو بۆ عه للافه کان. خه لکی گونده کان گه نم و دانه ویله یان ده هینا و به عه للافیان ده فرۆشتن و له سه ره ئه و دوو قه پانه ده یان کیشان. قه پاندار هه بوون که قه پانه که یان به قۆنته رات هه لده گرت و له و کاری کیشانی دانه ویله یه دا حه قده ستیکیان بۆ خۆیان هه لده گرت. بیستوومه نه مر عه بدوللا ئیرانی له قوناغیکی ژینانی دا له بۆکان، قه پانی به قۆنته رات هه لگرتووه، به لام ناوی که سی دیکه نازانم. «به ره قه پان»، واته ده ورو بهری شوینه که هه میشه قه ره بالغ و پر هه را و گرمه بوو. ماشین له ولاره تر راده وه ستا، به لام داشقه و بارهه لگر و فرۆشیار و کرپار و قه پاندار هه را و زه لازه لایه کیان بوو که له هه یچ شوینیکی دیکه ی بازاردا، وینه ی نه بوو.

دواتر، ئەم که سانه‌ش قه‌پانه‌کانیان به‌رێوه‌ ده‌برد: میرزا برایم مه‌جیدی، کاک
حه‌مه‌ره‌سوول داباشی (وه‌فادار)، حاجی تورکه (حه‌مه‌مه‌د کازمی) و حه‌سه‌ن‌خانی
تاهیری.

۴۶. عه‌للافی

بوکان له‌ باری کشت‌وکاله‌وه‌ ناوچه‌یه‌کی به‌پیزه‌ و به‌تایبه‌ت گه‌نم و جو و نوکی
زوره‌. عه‌للاف که سانیکن که گه‌نم له‌ گوندییه‌کان ده‌کرن و ده‌نیترن بو‌ شاره‌کانی
تر و له‌وێ ده‌یفروشن. بوکان عه‌للافیکی زوری هه‌بوون، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ناویانم له‌
بیر نییه‌. ده‌بی ئەو ناته‌واوییه‌ی کاره‌که‌ی من که سانی دیکه‌ پری بکه‌نه‌وه‌.

مامۆستا هه‌ژار له‌ چیشتی مجیوردا کاتی له‌ سه‌رده‌می ژیانی خوی له‌ بوکان
ده‌دوێ، باسی شه‌ریکایه‌تی خوی له‌ گه‌ل حسینی فاتحی و عه‌بدوکه‌ریمی خات
شه‌وکه‌ت (هه‌مزهی) ده‌کا و ده‌لی پیکه‌وه‌ گه‌نمیان کړیوه‌ و فرۆشتوو یانه‌ته‌وه‌ و
خیریان کردووه‌. به‌و حیسابه‌ مامۆستا هه‌ژار له‌ سه‌رده‌می لاوییه‌تی‌دا له‌ بوکان،
عه‌للاف بووه‌.

عه‌للافه‌کان له‌ هاوین و سه‌ره‌تاکانی پاییزدا، گه‌نم و جویان له‌ گوره‌پانکی گه‌وره‌ی
پشت قه‌پانه‌کان رۆده‌کرد و شه‌قلیان لێ‌ده‌دا. کوگای دانه‌وێله‌ له‌ گوره‌پانه‌که‌دا زور
بوون و نه‌مبیسته‌وه‌ که‌س ده‌ست له‌ کوگای خه‌لکی دیکه‌ بدا. کامیۆن یا ماشینی
باره‌لگر رۆژانه‌ ده‌هاتن و عه‌مبال گه‌نم و جویان به‌ گۆنی (ته‌لیس) له‌ کۆل ده‌دا و
له‌ کامیۆنه‌کانیان وه‌سه‌رده‌خست.

کاک نادر فه‌تحی ده‌نووسی: «باپیرم ئەحمه‌د فه‌تحی و براکه‌ی برایم فه‌تحی که
شه‌ریکیش بوون، عه‌لافی کۆنی بوکان بوون.»

ئه‌وه‌ش ناوی چه‌ند عه‌للافی دیکه‌ی بوکان که کاک جه‌عه‌فری مه‌ردانه‌گی بو
نووسیوم: حاجی سه‌ید قادری عه‌للاف (حسینی)، حه‌مه‌چکۆل (دێهه‌ندی)، حه‌سه‌نی
بایزئاغا (ره‌حمانی)، مه‌لا ره‌حمان ماجیدی، سه‌ید حسین تووتنجی، عه‌به‌ کیله‌که‌وه‌یی

(که‌ریمی)، عومەر شیخی و حاجی فه‌تحوڵلا موقته‌دی‌ری و برابرم مورادی. ئەم که‌سانه‌ی خواره‌وه‌ش له بۆکان ئارده‌فرۆش‌ییان ده‌کرد، که ئیش‌و‌کارێکه به‌ته‌نیش‌ت هه‌للایه‌وه: حاجی قادری حسینی، مه‌لا هه‌مه‌ده‌مین هه‌زیزی، حاجی که‌ریم له‌یلی پوور، سه‌ید برابرم به‌زنجی، کاک سه‌ه‌دوون مام سه‌یده، تو‌راب‌خانی فه‌یزوڵلا به‌گی، حاجی مسته‌فا ئیسماعیل‌زاده و حاجی هه‌ولا هه‌زیزئامان.

۴۷. به‌قالی

گومان نییه‌ ئه‌و یه‌که‌م دوو‌کانانه‌ی وا له‌ گوندیک به‌ناوی بۆکان‌دا کرابیتنه‌وه، ده‌بی خوارده‌مه‌نییان فرۆشتین، به‌لام که‌ی و کێ؟ ئەسته‌مه‌ بزاند‌ری. یه‌که‌م هه‌نگاو‌ه‌کان ده‌بی به‌ فرۆشتنی دانه‌ویله‌ و پۆن و شیرمه‌نی ده‌ستی پیکرد‌ب‌ین. کاک «ره‌شیدی سپیهری» ناوی سه‌ی که‌سی پێ گوتووم که‌ به‌گوێره‌ی قسه‌ی ئه‌و، واته‌ له‌ سه‌رده‌می مندالیی ئه‌ودا دوو‌کانی به‌قالییان هه‌بووه: «مام نه‌سروللای فه‌ره‌جی (مامه‌ نه‌شن باوکی کاک هه‌بدوڵلا فه‌ره‌جی)، مام هه‌باس گه‌دۆل و مام سوڵتان (یا ده‌رویش سوڵتان). کاک ره‌شید ده‌لی دوو‌کانی هه‌رسێکیان له‌و گوزه‌ره‌دا بوو که‌ دواتر قاوه‌خانه‌ی که‌ریمی خات زینه‌ت و ده‌واخانه‌ی ئەحمه‌دی ده‌رمانگا و دوو‌کانی سدیقی خات نازدار له‌وئێ‌رانه‌وه.» ده‌رنگتر، ده‌رویش سوڵتان دوو‌کانه‌که‌ی راگواست و هاته‌ سه‌ر خیابانی تازه‌ له‌و شوینه‌ی که‌ هیشتا حاجی سمایل‌ئاغای ئیلخانی‌زاده ئه‌و دوو‌کانانه‌ی دروست نه‌کرد‌بوو و ابوو به‌ بانکی سادرات و دوو‌کانی کاکم. ده‌رویش سوڵتان دراوسی‌ی مالی ئیمه‌ بوو و من به‌ مندالی هات‌و‌چۆی مالیانم زۆر کرد‌وو. یادی به‌خیر ب‌ی خات خاتوونی ژنی یه‌که‌می وه‌ک دایک ابوو بۆم. ده‌رویش سوڵتان ده‌رویشی قادری بوو و هاوینان له‌ سه‌ربانی ماله‌که‌ی ده‌فه‌ی لی‌ده‌دا و زیکی ده‌کرد. هه‌روه‌ها باخ یا باخچه‌یه‌کیشی هه‌بوو له‌ دوا‌ی ده‌رمانگای ئاشی هه‌مه‌ره‌حیم‌خان.

له‌ سه‌رده‌می ئیمه‌دا ئەم که‌سانه‌ به‌قالی عومده‌ی بۆکان بوون، دیاره‌ گه‌لیک

که سی دیکهش به کاره که وه خه ریک بوون، به لام نه من له بیرمه و نه رهنگه هاسانیش بی ناوی هه موویان لیره دا بنووسری:

حاجی سهید برایی قورهیشی، حاجی هه سه نی محه ممه دی، کاک حوسین و کاک عه لی محه ممه دیان، مالی ئیسماعیلی، مه لا محه ممه دی شیخی، کاک حه مه که ریم دهورانی و...

۴۸. ویشکه فروشی

ئه م پیشه یه له راستی دا هه ر به قالیه، به لام بابته تی که متری تیدا ده فروشی ره وهک نوک و له په و برنج و توو و شتی له و چه شنه، هه ر بویه ش سه رمایه یه کی که متری دهوی. زوریک له کاسب و دووکانداره بچو که کانی بوکان به و که سبه وه خه ریک بوون، بو نمونه مه رحومی میرزا ئه سه دوللا غه لامعه لی له لای قه پانی قاسم ناغا دووکانیکی وای هه بوو. ناوبراو خوینده وار و مه لا و زانا و شاعیر بوو، به لام له به روی مه لایه تیی نه ده کرد بو به ریوه بردنی ژیان دووکانیکی له و چه شنه ی دانابوو و له بهر بی فیلی و راستگویی دوی ماوه یه ک وهر شکست بوو. ده لین گوایه مشتته ری که هاتوته بهر دووکانه که ی و پرسویه تی ئه ری مام میرزا ئه و له په یه زوو ده کولئ یان درهنگ؟ گوتوویه تی به خوی باو کم هه ر له به یانییه وه تا نیوه رۆ له سه ر ناگری دانئی، هه ر ناکولئ! دیاره مشتته ریش ئه وه بیسی ده پروا و پروو ده کاته دووکانیک که به درۆش بی هه ر له په ی خوش کولئ بده نی.

کاک مه ولوود، کاک قادر و کاک عه لی عه بدولقادی که دووکانیان پروو به پرووی حه وزه گه وه بوو؛ کاک که ریم حوسین پوور، که ئه ویش دراوسی دووکانی کاک مه ولوود بوو؛ کاک ئه رکان له خیابانی کونه؛ قازی عه لی ئیبراهیمی هه ر له خیابانی کونه؛ میرزای سولتانی له نزیک حه وزه گه وه و نزیک موسافیرخانه ی میرزا عه بدوللای فه تخی و زور که سی دیکهش دووکانی ویشکه فروشیان هه بوو.

۴۹. کووتال فرۆشی

کووتال فرۆش یا پارچه فرۆشهکان، بازارگانانی سهرهکی و دهوله مه ندانى دهسپرویشتووی شارهکه بوون. له کۆندا، کووتالیان له ههمه دان و زهنگان و دواتر له تهوړیز و تاران دهکړی و له بۆکان به خه لکی شار و گوندیان دهفرۆشته وه. کړیاریان نهک هه ر ژن و پیاوی تاکه کهس بوو، به لگوو بهرگدروهکانی بۆکانیش کووتالیان به قهرز لئ وهردهگرتن بۆ ئه وهی له ماوهی بههار و هاویندا جل و بهرگی کوردی پى بدروون و به ئامادهی له دووکانهکانیان دایینن بۆ ئه وهی له کاتی حاسلی پاییزدا گوندنشینهکان بین و لینیان بکړن. ههروهها زۆریک له کووتال فرۆشهکان جنسیان به سه له م ده دایه گوندنشینهکان؛ سه له م کردن، واته فرۆشتنی کالا به قهرز و به نرخى زیاد له پادهی ئاسایی؛ واته وهرزیری فلانه گوند کالای له دووکانداره بۆکانییه که دهکړی و له بری پاره، کاغه زیکى بۆ مۆر دهکرد که له کاتی حاسلدا ئه وهنده ته غار گهنمی بداتی؛ نرخى گهنمه که که متر له وه دهقه بلا که ئه و پۆژه له بازاردا دهفرۆشرا. ئه وهش له راستی دا چه شنیک سوود و بههره وهرگرتن بوو به کلای شهرعییه وه، ئه و چه شنه مامه له یه ده بی ئیستاش هه ره به یی.

کووتال فرۆشهکانی بۆکان به بیرى من له نئو قه یسه ریه که دا دووکانیان بوو و دواى لیدرانی خیابانى تازه و پووخانى قه یسه رى هاتنه سه ر خیابانى تازه و زۆربه یان جگه له سى یا چوار کهس، ئه وانى تر به گشتى له به رى پۆژاواى خیاباندا، که ملکى قاسم ئاغا بوو، دووکانیان کرده وه. دووکانى سى چوار که سیکیشیان که و ته به رى پۆژه لاتى شه قامه که واته به شى مالى حاجى سمایل ئاغا و همه ده مین ئاغا. وه بیرم نایه که سیان دووکانى له سه ر خیابانى کۆن بووبى مه گه ر پيش بیره وه ریبى من.

دووکان کردنه وهی به یانى و داخستنى ئیوارانى بۆکان، به پى سه عات و کات نه بوو. هه ر له شه به قى به یانییه وه هه تا پۆژاوا و تاريکان، دووکان دهکرایه وه. جا به زستان ماوه یه کى که م و به هاوینان ماوه یه کى زیاتر. کاتی نیوه پۆ زۆربه ی خه لک

یا دووکانیان داده خست یا خود کوری گهنجیان له وئ دادنا و خوئان ده چوونه وه بۆ مال. ئەوهندهی له بیرم بی دوانیوه پۆیانی جومعه دووکان داده خران.

ژنان، جگه له ژنانی دیهات نهک هر دووکاندار نه بوون، به لکوو بۆ کرینی شتومه کیش نه دههاتنه بازار. درهنگتر ئەم شیوازه گوڤا و ورده ورده له کوتاییه کانی پژیمی شایه تییه وه ژنانیش دههاتنه بازار بۆ کرینی شتومهک و ههروهها دووکانداری ژنیش پهیدا بوون. رهوتهکه به تاییهت دواى شوڤرشى ۱۳۵۷ به تهواوهتی گوڤا و ژنان دهوریکی بهرچاوتریان له ئابووری شار و گه پانی بازاردا بیینی چ به کرینی کالا و چ وهک دووکاندار و بازرگان.

ئوه ناوی به شیک له کووتال فرۆشه کانی بۆکانه:

حاجی سهید همه ساله ی قورهیشی، حاجی سهعید، حاجی محهمه دپه شید، میرزا محهمه د و کاک برایم محهمه دیان، حاجی همه ساله، حاجی قادر و حاجی سمایی محهمه دی، حاجی ئەحمه د و حاجی عهلی په زایی، حاجی هسه نه بهگ و میرزا عه بدوللا سامبهگی، حاجی ئەحمه د، میرزا عهلی و میرزا محهمه د پۆسته می، حاجی بایز و حاجی عه بدوللا ئیسماعیلی، حاجی سهید سمایل و سهید محیدین حسینی، حاجی همه ره شید و میرزا هسه نی عهلی زاده، حاجی بابه خان و میرزا همه ساله که ریمی، حاجی بابا، میرزا محهمه د، میرزا ناجی و میرزا رهحیم زیایی، حاجی برایم و حاجی مسته فا هه بیب زاده، سوؤفی محهمه د، میرزا عوسمان و کاک سادق هه بیب زاده، میرزا عه بدولخالقی که فاشی، حاجی ساله ره شید بهگی، میرزا په سوول ئەسلانی، میرزا جهلیل ئەمینی، میرزا محهمه د خالندی، حاجی محهمه د پۆستم زاده و...

۵۰. خه پازی و عه تازی

له راستی دا من نازانم جیاوازی خه پازی له گه ل عه تازی چیه و کامیان چی ده فرۆشن که له دووکانی ئه وی دیکه یان دا نییه؟ ده زانم هه ندیک له جووله که کان

پیش ئهوهی ولات بهجی بهیلن، دووکانی خهپازی یا عهتاری (جهمالیات)یان بووه، بهلام پیشتر چی؟ کی یهکهه بووه و کهی؟ چییان فرۆشتوو؟ بوی ههیه عهتر و دهرزی بهرۆک و مووروو و زهنگیانهی کچان بهشینک بووبن له بابتهکان، بهلام بهشینکی تریان به دلنایی کهرهسهی بچووکى مال وهک کاسه و دهوری و ئیستیکان و نالبهکی و سهماوه و چرای گرسۆز و چرا تۆری و شووشه چرا و ئەم شتانه بووه. ههروهها عهتار گياوگژ و دهرمانی نهخۆشیان فرۆشتوو. له کوردستان و ئەوهندهی بزانه له ئیرانیاندا عهتارهکان، چازان و پزیشکیش بوون و دهرمانی نهخۆشیان کردوو. له بۆکانی سهردهمی مندا سهعید و محهمهد کهلهکانی، حهمهدهمینهسوور، عهبدوللا مسگهری و گهلیک کهسانی دیکه خهپازی فرۆشیان ههبوو، بهلام داوهدهرمانیان نهدهفرۆشت.

ئوهی زیاتر به کاری دهرمان کردن و دهرمان فرۆشتنهوه خهریک بوو، حاجی عهبدوللای کهریمی و دواى ئەو میرزا حهمهکهریمی کورپی بوو. مام میرزا گهلیک خۆشمهزهر و قسهخۆش و لهبهردلان بوو، گهلیک تهجروبهی ژيانی ههبوو و زۆری کتیب و ئەفسانه و حیکایهتی کۆن خویندبووه و زهینیکی هونهرئافهیرینی ههبوو و وهک داستان و پروداوی نیو کتیبهکانی دهگوتهوه، خۆشی بابتهی دهئافراندا و لیتی زیاد دهکرد. مام میرزا و شهرافهتخانمی هاوسهیری، واته پوره شهرافهت ههردووکیان دهرمانی نهخۆشیان دهکرد، مام میرزا له دووکان و بۆ پیاوان، پورهشهرافهتیش له مالهوه بۆ ژنان. وا ههبوو ژنانی گوندنشین بچنه دووکانی مام میرزا و دهرمان لهویش وهربگرن. دووکانی میرزا حهمهکهریم له بهری حهمهدهمین ئاغا لهسهه شهقامی تازه بوو، له نیوان دووکانی محهمهدی و دووکانی قورپهیشی لهسهه گوزهری کهبابی برایمی نهوبهختی.

کهسیکی دیکه به کاری فرۆشتنی گزوگیا و دهرمانی نهخۆشهوه خهریک بووبی، حاجی عهلی فهپشی بوو. حاجی عهلی له کاروکاسبیدا به تهواوی مانا کهسیکی پیشهنگ بوو. گهلیک کاری هاوکات بهیهکهوه دهکرد و دووکانهکهی له راستی دا سههاری مارومیرووی تیدا بوو، واته ئەگهه بچوایهی بۆ هیچ شتیک پهکت

نده‌که‌وت! له په‌یوه‌ندیی فروشتنی گژوگیا و داوده‌رمان‌دا کاک برایم فه‌رشی سه‌بارت به باوکی ئاوی بۆ نووسیوم:

«له بیرمه باوکم زۆربه‌ی هه‌ره زۆری گیاوگژی ناوچه‌ی کوردستانی دهناسی که بۆ رهنگ کردنی به‌ن و دهرمانی نه‌خۆش به‌کار ده‌هاتن؛ هه‌م ئه‌و به‌شه‌ی که وه‌ک دهرمان به‌کار ده‌هینرا و هه‌م ئه‌وانه‌ش که پێوندییان به‌ دروست‌کردنی رهنگه‌وه هه‌بوو. وا هه‌یه‌یه‌که‌م که‌س له بۆکان ئه‌و بووبی که گیاوگژی دهرمانی و خۆمالیی سوننه‌تی هه‌بووبی. باش باشم له بیره‌ خه‌لک ده‌هاتن و باسی ژانی سه‌ر و زگ و گرفتیی دیکه‌یان ده‌کرد، ئه‌ویش له‌و گیایانه‌ی ده‌دانی و پێشی ده‌گوتن چۆنی به‌کار بێنن. قه‌ت نه‌مبینی که‌سیک گله‌یی هه‌بی له‌و کاره‌ی ئه‌و. به‌ ده‌گمه‌ن خۆشی دهرمانی پزیشکی ده‌خوارد.»

کاک ره‌شید سپیهریش ناوی عه‌تاره‌ قه‌دیمییه‌کانی بۆکانی به‌و شیوه‌یه‌ بۆ نووسیوم:

«سه‌عید و مه‌مه‌د که‌له‌کانی، سه‌ید حه‌سه‌نی بده‌وی ناسراو به‌ سه‌ید حه‌سه‌نی خه‌رازی؛ سه‌ید ره‌حمانه‌چکۆل له‌ کۆلانی خه‌یاته‌کان؛ مینه‌ حه‌ته‌م (حه‌مه‌ده‌مینی مه‌ردانه‌گی)، ره‌حیم و که‌ریمی به‌هرامی مه‌شه‌هور به‌ شه‌می؛ عه‌ولا قورمیشی ناسراو به‌ عه‌ولا دایه‌مان، حه‌مه‌سه‌اله‌ی مامه‌حمه‌د، عه‌زیزی میعماری کوری وه‌ستا ئه‌حمه‌د، عه‌به‌ مه‌لا خه‌لکی کانی عه‌لییه‌گرده، میرزا ره‌حیمی یه‌نگی‌که‌ندی، که باوکی چووبوو بۆ سلیمانی؛ کورانی ره‌شید ناسکی (ره‌حمان و ره‌حیم)، حاجی حه‌مه‌ره‌سوولی که‌ریمی ناسراو به‌ په‌پووله.»

کاک جه‌عفه‌ر مه‌ردانه‌گیش ده‌نووسی:

«حاجی مینه‌ی مه‌ردانه‌گی مام له‌ پیش‌دا دووکانی خه‌رازی بوو، پاشان هه‌مان دووکان بوو به‌ سه‌رتاشخانه و شوینه‌که‌شی رووبه‌رووی دووکانی کاک عومه‌ری وه‌فا بوو.»

۵۱. بهرگدروون (خه یاتی)

مهسه لهی بهرگدرووه کانی بۆکان دووردریژه و له عهینی کاتدا گه لیک گرنگیشه. ژمارهی بهرگدرووه کانی شار، چه ندرقات له بهرگدرووی مه هاباد و سه قز و شاره کانی دراوسی زیاتر بوو. ئەم ژماره زۆره، دهوړیکي گه وره ی کومه لایه تیی به خه یات و شاگرد خه یات دابوو، که له ژوور هه موو خاوهن پیشه کانی دیکه وه بوو. بۆ نمونه، دارتاش و ئاسنگر ئەم جیگه و پیگه کومه لایه تیه یان نه بوو که ئەوان بوویان، پیگه یه ک که له بره گی سالی ۱۳۳۲ دا بوو به هیزیکي سیاسی و له راپه رینی خه لکی بۆکان دژ به ئاغا کانا دا دهوړی پیشه نگی و رپه ریه تیی بینی. رپه رانی ئەسلیی بزوتنه وه ی سالی ۱۳۳۲ ی بۆکان زۆرئیکان خه یات بوون: حاجی قاسم که ریمی، میرزا حه مه رئه ئووفی حافزه لقوړئان، حسینی ته های، حسینی مه جیدی و... بۆچی وابوو؟ بهرگدرووی بۆکان له چی نارازی بوون و دژ به کئ دهوستان؟ به بۆچوونی من بۆ وه لام دانه وه ی پرسیاره کان ده بی بگه رپینه وه بۆ بنه ماکانی باوه ری سیاسی که سایه تیه به رچاوه بهرگدرووه کان و هۆکاری هه لویست گرتیان. سه ره تای خه باتیان له کوپوه دهستی پیکرد و بۆچی؟

من مهسه له که له سیاسه تی ره زاشایی به رانه بر به گه لانی نیشته جیی ئیران و که مایه تیه نه ته وایه تیه کان دا ده بینم، سیاسه تیک که عه ینووبیللا کۆپی کراوی سیاسه ته کانی ئاتاتورک بوو له تورکیا. جیاوازی دوو کهسه که له مه دا بوو که ئەو، سه ره وری و گه وره یی به تورک ده دا و ئەم به فارس؛ به لام شیوازی کار و به رپوه بردنی سیاسه ته کانیان یه ک بوو و جیاوازیان ئەگه ر هه بووایه، بچوک بوو. به شیک له سیاسه ته کانی ره زاشا له پیناو دهسته به ر کردنی هیزیکي زالی مه رکه زی دا، تونده وه ی که مایه تیه نه ته وایه تیه کانی ئیران و یه ک له وان، کورد بوو له نیو فارسه کان دا. زمانی کوردی ته نانه ت قسه پیکردنیشی له قوتابخانه و ئیداره کان دا یاساخ کرابوو؛ میژوونوسی فریوخاردوو یا به کرئ گیراو، میژووی کوردیان ده گۆری و به کلکی فارسه کانیانه وه ده به ست؛ جل و به رگی کوردی به

پاده‌ی زمانه‌که‌ی قاچاخ بوو؛ ژاندرمه‌ی عه‌جه‌م نیفه‌کی پانتۆلی پیاوانیان ده‌بری، پیچ و کلاویان له‌سه‌ر لاده‌بردن و پشتینیان له‌پشتی ژنان ده‌کرده‌وه. هه‌مووان ده‌بووایه کلاوی په‌هله‌وی و دوولینگه‌ی له‌تارانه‌وه هاتوو بکه‌نه جیگری جل‌وبه‌رگی ئابا و ئه‌جدادیان.

له‌بارودۆخیکی ناله‌باری ئه‌وتۆدا، به‌رگدرووی کورد زیاترین زیانی تووش ده‌هات. ئه‌وان نه‌ده‌یانزانی و نه‌ده‌یان‌ه‌ویست جل‌وبه‌رگی عه‌جه‌می بدروون. ته‌نانه‌ت تا ته‌مه‌نی لاوییه‌تی منیش که براده‌ریکی خه‌یاتی مه‌هابادی له‌بۆکان ده‌ستی به‌دروونی کۆت و شه‌لوار عه‌جه‌می کرد، له‌بۆکان‌دا که‌سیک نه‌بوو ئه‌و به‌رگه‌ بدرووی. خه‌یاته‌کان، که به‌شیوه‌ی سروشتی زیاترین زیانیان له‌و سیاسه‌ته‌ی ره‌زاشا ده‌بینی، له‌ریزی پینشه‌وه‌ی نه‌یاران و ناحه‌زانی سیاسه‌ته‌که‌ش وه‌ستا بوون.

نه‌ریتی دژایه‌تی‌کردنی حکومه‌تی ناوه‌ندی که له‌نیو کوردا دیارده‌یه‌کی گشتیه‌ی، بۆ به‌رگدرووه‌کانی کوردستان ببوو به‌کیشه‌یه‌کی پینشه‌یی و ئابووری. سیاسه‌ته‌که‌هه‌موویانی که له‌لا ده‌کرد و مشت‌ه‌ریه‌کانیانی له‌ده‌ست ده‌سه‌ندن. ئه‌وه به‌ته‌نیایی به‌س بوو بۆ به‌رگدرووی بۆکان که به‌بی ئه‌وه‌ش وه‌ک به‌شیک له‌کۆمه‌لگای کوردی، دژبه‌ری حکومه‌تی ناوه‌ندی بوون. ئه‌م نه‌ریته‌سیاسیه‌ی به‌رگدرووی بۆکان بۆ دژایه‌تی‌کردنی حکومه‌تی ناوه‌ندی، بنه‌مای ئابووری هه‌بوو و من ئه‌م بنه‌ما ئابووریه‌ به‌ماتۆری جوولانه‌وه‌یه‌ک ده‌بینم که له‌سالی ۱۳۳۲ له‌نیو خه‌یات و شاگرد خه‌یاتی بۆکان‌دا سه‌ری هه‌لدا. دیاره‌ژماره‌ی زۆری خه‌یات و شاگرد خه‌یاته‌کان لێره‌دا ده‌وریکی گرنگی ده‌بینی و هیزیکی زیاتری پینده‌دان. به‌بی ئه‌وه‌ش، شاگرد خه‌یاته‌کانی بۆکان گه‌لیک یه‌کگرتوو بوون و له‌ماوه‌ی شه‌ش مانگی سال‌دا هه‌فته‌ی پۆژیک له‌باغه‌کانی ده‌وروبه‌ر و سه‌ر چۆمی شاره‌که‌ کۆده‌بوونه‌وه، سه‌یران و «زیافته‌»یان ریکه‌ده‌خست و به‌ته‌بایی و خۆشی له‌گه‌ل یه‌کتر پرایانده‌بوارد، هه‌ر ئه‌وه‌ش ریزه‌کانیانی پته‌وتر ده‌کرد. به‌بیره‌وه‌ریی من، ئه‌م که‌سانه‌ی خواره‌وه له‌بۆکان به‌رگدروو بوون:

میرزا هه‌مه‌ره‌ئووف (هه‌مه‌ره‌ئووف مه‌لا حه‌سه‌ن)، میرزا حسین ته‌هایی، باوکم

(میرزا عەبدوللا سولتانی)، مام غەنی پیران، میرزا حەمەحەسەن...، میرزا حسین و میرزا سەمایل مەجیدی، وەستا رەحمان بابامیری (عەلی زەردان)، وەستا عەبدوللا قەرەگوینز، حاجی محەممەد شاقولی (محەممەدزادە) و براکەیی، حەمەسەلەیی شاویژدی، عومەری خونچە (سەلیمی)، حەمەرەسوولی کاکەللا، وەستا عیززەت، وەستا عەزیز دۆینە (مورادی)، وەستا ئەحمەد...، وەستا مەحمود برای رەسوولی سولەیمان، رەحمان سوفازادە (شاعیر) لەگەڵ براکەیی، وەستا عەبوو شەوبەخێر و...

ئەم کەسانەش کۆت و شەلواریان دەدروو:

میرزا مەرف حەسەنیانی (خەیاتیی لۆکس): میرزا محەممەدی کا حەمەشەریف (خەیاتیی نوین): حسین کوردپوور؛ تاهیر ئاسەف و عەلی نەورۆز (خەیاتیی مۆدی ئامریک).

۵۲. ماشین فرۆشی

دوای ئەوەی ترمۆبیل و تراکتۆر بوون بە بەشیک لە ژیانی رۆژانەیی خەلک، وردەوردە دانیشتوانی شار و ئاغاواتی دەورووبەری بۆکانیش بۆ هاتوچۆ و کاروباری کشتوکال، ماشین و تراکتۆر و کۆمباینیان کۆری و درەنگتریش هەندیک کەس لە شار و دێ بوون بە خاوەنی مینی بووس و ئوتوبووس و ماشینێ باری. سەرەتا تەنیا ماشینێ جیب و لەندەرۆوێر دەکردرا، بەلام هەندیک لە ئاغاواتی نیو شار و هەبوو ماشینێ سەواریشیان هەبی.

خەلک بۆ کۆپینی ماشین دەچوونە شارەکانی دەورووبەر و بەگشتی تەوریز، بەلام دواتر هەندیک کەس لە بۆکانیش نوینەرایەتی فرۆشی ماشینیان وەرگرت. حاجی عەلی فەرشی یەک لەو کەسانە بوو، پاشان سێ تاجری بۆکانی (حاجی حەمەرەشید محەممەدیان، حاجی عەلی رەزایی و عەلی کەشواوەرز) نوینەرایەتی کۆمپانیای جیبیان وەرگرت؛ دوای ئەوان ئیتر خەلکانی دیکەش هاتنە کارەکەو و تەنانەت لە

بیرمه کاکم له سالی ۱۳۵۷ راست پیش شوږشی گهلانی ئیران دووکانی که رهسه ی مالی پچایه وه و سه واریبه کی وهک رینو یا شتیکی له و چه شنه ی دهرؤشت. ده زانم زور که سی دیکه ش له کاری فرؤشتنی ماشین دا بوون، به لام به داخه وه ناویان نازانم، به لکوو ئه وانه ی ده زانن ئه م ئه رکه راپه رینن.

کاک برایمی فهږشی له م باره یه وه بوی نووسیوم:

- «بۆکان عه مباری دانه ویله ی ئازهر بايجان بوو، به شتیکی زور له گه نم و جو ی ئه م ئوستانه له بۆکان به ره هم ده هات، گواسته وه ی سهدان و بگره هه زاران تون گه نم و جو و گه نمه شامی و چه وه ندهر و... له ديهاته وه بۆ بازاری گه نم ی بۆکان و پاشان راگواستنیان بۆ شاره کانی دیکه ی ئیران، نیازی جیددی به ماشین ی بارکیشی له بۆکان و ناوچه که دهرده خست، ئه م کاره تا ئه و رۆژه ی ماشین ی گاز هینرایه بۆکان به که ل و عه رابه، ولاغ و تریلی تراکتور جی به جی ده کرا. باوکم له سالانی پیش ۱۳۵۰ سی ماشین ی گازی ږووسی و تراکتوریک ی ږومانی هینایه بۆکان، دواتر له سه ر پیتشنیاری نوینه رایه تیبی ته وریزی ماشین گه لی ږووسی، حاجی عه لی فهږشی نوینه رایه تیبی ماشین ی گاز و ماز و واز و ماشین ی سه واری ماسکوچ و ماتورسیکلیتی ئیژی ږووسی هینایه بۆکان. گالیږی ماشین ی ماسکوچ و ماتورسیکلیت له دووکانیکدا بوو له خیابانی نزیک هوز و مزگه وتی بازار که راست ږووبه رووی دووچه رخه سازیبه که ی قادر ده باغی بوو. گاز و واز و ماز له دووکانه کانی سه ر خیابانی سه قز ته نیشت مالی خومان راده گیرا که پیشتر کارگای دؤشاو دروست کردن بوو. دوا ی حاجی عه لی کومه لیک له حاجیبه کانی دیکه ی بۆکان ماشین ی گازیان کرئ و ده یاندا به کرئ بۆ راگو یستی گه نم و جو یان بۆ خیز و به رد و قسل کیشان و که ره سه ی دیکه ی مال دروست کردن و که ل و په لی دیکه. له و سه رده مه دا کاری شوږیری باوی خو ش بوو. ئه و ماشینانه ته نانه ت بۆ گواسته وه ی گه نم ده چوونه ناوچه ی هه وشاریش.»^۱

۱. حاجی عه لی فهږشی که ده چوو بۆ سه فه ر هه میشه به شتیکی تازه وه ده هاته وه، رادیو، گرامافون، زه بتی سه وت، ته له ویزیون، بادبزن، دووچه رخه، که ره سه ی نیومال و زور شت که

کاک رحیم به هرامزاده سه بارهت به تراکتور و هانتی بۆ ناوچه که ئەم دیرانهی خوارهوی نووسیوه. له بهروهی له یادداشته که دا باس له «که لک وەرگرتنی تراکتور» کراوه نهک فرۆشتنه که ی که بابتهی ئەم به شهیه، به باشم زانی له پهراویزدا بیهیتیم: ۱

ئیمه له بۆکان نهماندیتیبون. له یه کیک له و سه فه رانه دا به دوو مینی بووسی (قابتی قاشدی) و دوو شۆفیری ئازهری و کرماشانی گه رایه وه بۆکان. کابرای کرماشانی به ژن و منداله وه هینابوو به بۆکان که دواتر وهک دۆستی به ماله یی ئیمه یان لیهات. له وه دهوره یه دا کاک چه سه نی برام له گه ل کابرای کرماشانی یه ک له مینی بووسه کانیا ن به ده سه ته وه بوو و سه فه ری هه موو شوینیکیا ن ده کرد، کاک چه سه نم ده یگیراوه، رۆژیکیا ن نه مر چه سه ن زیره ک له بۆکان سواری مینی بووسه که ی ببوو، هه ر چه ند داوا ی کریمی لئ نه کرابوو، به لام گو تیبوو «چه سه ن گیا ن له جیا تی پوول گورانی تا ن بۆ ده لیم». هه ر ئەو ده مه یه که سه ر گورانی «یاللا شۆفیر» ی بۆ گو تیبوو، جا نازا نم ئەوه یه که م جار بووه یان پیتشتریش گو تیبوو. ۱. «له کاتی که دا ته نیا که ره سه یه کی نو بی کار کردن که جوو تیارا ن به کاریا ن ده هینا «فه رغو ن» بوو که جیگای سه وه ته و سا قووری بۆ رشتنی خۆ له میش و په ی ن پو ال گر تیبوو، ئا غا کانی ناوچه تراکتوریا ن بۆ کاری کشت و کال به کار ده هینا. ئەوه دندی من بیستوومه عه زیزخانی کرمانج (عه زیزبه گی یاسی که ند) یه که م که س بووه که له ناوچه ی بۆکان تراکتوری کرپوه. نازا نم ئەم قسه یه چه نده راسته، به لام ئەحمه دخانی «ترکاشه» به رله ئا غا کانی «کرپه» تراکتوری هه بوو. ئەم تراکتوره به فارسی له سه ری نوو سرا بوو: «تراکتر اشتاهیر ساخت اطریش». سه ید عه لی شۆفیری ئەو تراکتوره بوو. ده یانگوت ئەم تراکتوره ۶۸ ئە سه په. زۆر جار ئەم تراکتوره به کرپه دا ده رۆیی و ئە گه ر تریلی به دوا وه بوایه له دوا وه خۆمان به تریلیه که دا هه لده واسی. پاشا ن له «تیکانته په» وه تراکتوری مالی چه مه خانیان بۆ کاری مالی حاجی عه بدوللا خان ده هاورد بۆ کرپه. شۆفیری ئەو تراکتوره چه مه ره شه یدی کوری چه مه خان (برای سه یفوللا) بوو. پاشا ن کو ره ئا غا کانی کرپه ش تراکتوریا ن لیده خو بی. ئەم تراکتوره ش هه ر به ره می ئوتریش بوو. ئەم تراکتوره گاسن و دیسکی بۆ جووت کردن و دیسک بۆ گیره کردن و تریلیشی بۆ بارکینشا ن هه بوو. زۆر جار خه لک به و تراکتوره ده چوون بۆ بۆکان. زستانا ن هه لکردنی تراکتور زۆر زه حمه ت بوو و خه لکی پالیان پینوده نا و جاری وابوو هه تا نیوه ی ریگای سا رو و قامیش به پال پینوه نا ن ده یانبرد و هه لئه ده بوو. ما وه یه ک پیاویکی «چه ردا ورو» شۆفیری ئەو تراکتوره بوو و عه به شۆفیریا ن پینده گوت. وا بزا نم مالی حاجی عه بدوللا خان پاشا ن نیوه ی تراکتوره که یان کرپبوو. سالانی دواتر بۆ دروینه وه ی گه نم «کۆمبا ین» ده ها ت بۆ کرپه. نازا نم ئەو کۆمبا ینه هی کئ بوو و له کو تیه ده ها ت. یه که م جار که ها ت کو ته زه و ییه کی مالی حاجی عه بدوللا خانی دوور ییه وه که له سه ر ریگای با خچه بوو. ته واوی خه لکی به ژن و منداله وه ها تیبوو بۆ سه یری ئەو کۆمبا ینه. کۆمبا ین ده رۆیی و ته لیسی گه نمی دوور دا و به شوینیک دا، که وه ک جیگای خلیسکین وابوو ده ها ته خواره وه. له و سالانه دا خه لکی دیکه هه ر به شیوه ی نه ریتی کاری وه رزی ری خویان ده کرد و زۆر به ی زه و ییه کانی ئەوا نیش له شوینی ئاس ته م بوو و هه ر تراکتور و کۆمبا ینی تینه ده که وت. کاتی ته گه ری تراکتور په نچه ر ده بوو شۆفیر خویان په نچه رگی ریا ن ده کرد. ئەم تراکتوره ده سگایه کی پۆمپی هه بوو که به پاش تراکتوره وه وه سل ده کرا و تیو بی ته گه ره کانیا ن پئ با ده کرد.»

کاک جه عفر مهردانبه گیش ئه م ناوانه ی خواره وه ی بۆ نار دووم که سالانیکی درهنگتر له بۆکان بونگای ماشین فرۆشیان کردۆته وه: «حه سه ن ئاغای شه هامة (بونگای شه هامة): سوله یمان بی باک، حه سه ن شه بدیز و عه لی موقته دیری.»

۵۳. فه رش فرۆشی

له بۆکان و ده ور به ری به ره و لا کیش به ره م ده هات و به و هویه وه ده بی سات و سه ودای ئه م دوو به ره مه ش له بازاردا باو بووین. مافوره فرۆشی ئه و سه رده مانه کئ بووه؟ نازانم. درهنگتر، فه رش، واته قالئ گه وره وه ک سئ له چوار و دووله سئ میتیریش له شاره کانی دیکه وه ده هینرایه بۆکان و له وئ ده فرۆشران.

من به داخه وه ناوی فه رش فرۆشه کانی بۆکانم له بیڕ نییه، به لام ده زانم کاک فه تحوللا (فه حه سه نی) و مه شه دی نه قئ عه جه م دوو له و که سه انه ن که دووکانی فه رش فرۆشیان هه بوو. ئه گه ره هه له نه که م کاک حه سینئ ئازهرئ (حه سینه کۆل) یش دووکانی فه رش فرۆشی هه بوو. هه روه ها کاک حه سینئ غوه لامه لیش دواي خانه نشین بوون له ئیداره ی په روه رده و چه ند سال پئش کۆچی دواي یه که ی، دووکانیکی بچووکی فه رش فرۆشی به رپوه ده برد.

ئه وه ش ناوی چه ند فه رش فرۆشی دیکه ی بۆکان که کاک جه عفر مهردانبه گی

دیاره ئه وانه ی کاک ره حیم نووسیونی به شی رۆژه لاتئ بۆکان و ناوچه ی فه یزوللا به گی ده گرنه وه. له وه لامی پرساری من دا سه باره ت به ریکه وتئ هاتئ تراکتۆر بۆ ناوچه ی فه یزوللا به گی، کاک ره حیم گوئئ که ده بی دواي ئیسه لاتی ئه رزی ۱۳۴۱ و سه رده میک بووین که ئیتر بیگاری له سه ر گوند نشینه کان هه لگه رابوو و ئاغاوات پیوستیان به هیزکی نوئی کار هه بوو بیکه نه جیگرئ هیزئ کاری بیگاری. من خۆشم له سالانی ده ور به ری ۱۳۳۵ دا له بیرمه کابرایه کی ئه مریکی له گه ل کۆمباین و تراکتۆریک هاتبوو بۆکان و ده یویست چۆنییه تئ کاری کۆمباین پئشانی خه لک و ئاغاوات بدا به هیواي ئه وه ی بیان کړن. له مه زرایه کی گه نمئ خوار ده رمانگای ئه وکات گه نم و وئنجه، به کۆمباینه که دروویانه وه و وئنجه که یان کرده باقه و له وئ دایاننان؛ قاسم ئاغای موهته دیش له وئ وه ستا بوو و وئده چوو کاره که له سه ر بانگه ئیشن یا لای که م به ئاگاداری ئه و کرابئ. له بیرم نییه که ی و کام بۆکانی بۆ یه که م جار کۆمباینئ کړئ، به لام ئه گه ره هه له نه که م کاک ره حمانئ سالمئ بوو. کاک ره حمان له و کارانه دا پئشه نگ بوو.

نووسیونی:

«کاک حهسه ناسراو به «حسه نه دووگه» له تهنیشت قاوهخانهی عهولای خات خاوهر؛ کاک حامید ئه فحه می؛ پاشان باوکم (حاجی کهریم مهردانبه گی) که دوا ی قهسابی، دووکانی فهرش فرۆشی دانا؛ کاک برایم تورکی، کاک قادر مهردانی و عهولای شوکروللاهی.»

۵۴. قاوهخانه

قاوهخانه له کوردستان و ولاتانی دهوور بهری دا شوینیکی گرنگی کۆبوونه وه و سازبوونی په یوهندیی کۆمه لایه تییه و دهوری «پاب» و «بار» له پۆژاوا دهبینی. جگه له دانیشتن و چایی خواردنه وه، قاوهخانه شوینی هه ندیک یاری وهک نه ردین (تاو له) و دۆمینه یه و له شهوانی مانگی ره مه زان دا هه ندیکیان تا درهنگ وهخت و کاتی پارشیو ئاواله ن. کاریکی دیکه ی قاوهخانه دار ئه وه بوو چایی یان بۆ دووکانی دووکانداره کانی دیکه ده برد، واته هه ر کهس میوانیکی بهاتبایه ته دووکان بانگی چایی یان بۆ ده کرد.

ئه وهنده ی بیستیتم پیش ئه وه ی خیابانی تازه لی بدری، قاوهخانه ی حه مه حسینی خات سافیه رووبه رووی حه وزه گه وره بووه و له نیو بازارپیش دا قاوهخانه ی کاک حه مه ره سوولی... (که حه مه سووریان پیده گوت)، دوو ده رکی هه بوو که یه کیان له خیابانی تازه و ئه ویتتر له خیابانی کۆنه ده کرایه وه. کوری ئه و کا حه مه ره سووله ش (وا بزانه ناوی مته للیب بوو) ماوه یه ک بۆ کارکردن چوو بوو بۆ گه رمیان (واته کوردستانی باشوور) و له گه رانه وه دا قاوهخانه یه کی دیکه ی له سه ر خیابانی تازه کرده وه، که چه ند چه شنه چایی ده فرۆشت وهک چایی ترش، ئه وه کاریکی نو یخوازانه بوو، به لام بۆی نه گرت و به ماوه یه کی کهم داخرا. قاوهخانه ی «کاک مسته فا و کاک حه مه ساله ی میقرازی» ش له لای قاوهخانه که ی کاک حه مه ره سوول بوو. هه ر له و نزیکه قاوهخانه یه کی بچوکی دیکه هه بوو، که به داخه وه ناوی خاوه نه کهیم

له بیر نه‌ماوه.

کاک مه‌حمودی نازهری که قسه‌خۆش بوو. قاوه‌خانه‌که‌ی له‌لای ناشی حاجی
حه‌مه‌ره‌حیم‌خان، مینگه‌ی لاوان بوو. گه‌لێک قاوه‌خانه‌ی دیکه له شوینی جیاجیای
شاره‌که‌هه‌بوون که من له بیرم نه‌ماوه و له‌وانه قاوه‌خانه‌ی مه‌لا عوبه‌یدیلا کانی
سیرانی و عه‌به‌سالار بوون.

کاک ره‌شید سپه‌ری ئەم یادداشته‌ی خواره‌وه‌ی بۆ نار دووم:

قاوه‌چییه‌کانی بۆکان:

۱. کاک قادر زاوای مه‌لا عه‌ولای بابی ره‌شید و فه‌تاحی شی‌خه‌ر و باوکی
خالیدی وه‌حیدی، له‌نیو قه‌یسه‌ری جووه‌کان^۱ قاوه‌خانه‌ی بوو.

۲. کاک هه‌مه‌سووری باوکی مه‌للیب و یۆنسه‌که‌ره و وه‌هاب، که برای حاجی
بایزی ئیسماعیلی بوو، قاوه‌خانه‌که‌ی له به‌ینی دووکانی میرزا عه‌ولای سولتانی و
حاجی که‌ریمی مه‌ردانه‌گی‌دا بوو. مه‌للیبی کوری کاک هه‌مه‌سالێ ۱۳۳۱ هه‌لات
بۆ باشووری کوردستان. قاوه‌خانه‌که‌ دوو ده‌رکی بوو، ده‌رکی نیو خیابانی کۆن
به‌ره‌یوانی بوو و مشتته‌ری لی‌داده‌نیشتن

۳. قاوه‌خانه‌ی کاک فه‌تحو‌لای مه‌رزینگی به‌ خۆی و کاک حسین و هه‌سه‌نی
برای هه‌لده‌سوورا.

۴. له به‌ینی دووکانی مالی ره‌سوولی که‌ریمی و حاجی که‌ریمی قه‌ساب‌دا
قاوه‌خانه‌یه‌کی دیکه هه‌بوو هی کاک مسته‌فا و کاک هه‌مه‌ساله‌ی میقرازی بوو.

۵. له خیابانی کۆن له سه‌ر کۆلانی مالی عه‌زیزی سالمی و عه‌بلای سالمی و
حسینی سالمی، قاوه‌خانه‌ی مه‌لا ره‌حمانی وه‌حیدی^۲ بوو؛ دوایی کاک هه‌مه‌سولتان
موشانده‌ری لی‌ کری که‌ ئه‌ویش فرۆشتی به‌ کاک هه‌مه‌ره‌سوولی سوولی فرۆش.

۶. رووبه‌رووی هه‌وزه‌گه‌وره و خورپینک، قاوه‌خانه‌ی کاک هه‌مه‌حسینی ره‌وشه‌نفر

۱. ئەوه‌یه‌که‌م جاره ده‌بیسیم که قه‌یسه‌رییه‌که‌ی بۆکان به قه‌یسه‌ری جووه‌کان ناو‌بیرێ.
ده‌بی پرسیا‌ری زیاتری ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ بکړی.

۲. مه‌لا ره‌حمان پاشان بوو به بانگیژی مزگه‌وت.

مه شهوور به حه مه حسینی خات سافیه هه لکه وتبوو. ئیواران خه لک له وی داده نیشتن و کهسانی وهک عه ره بعه لی قه ساب گۆرانییان ده گوت، به تاییه ت جحیله کان له وی کۆده بوونه وه. ژنانیش پاش ته واو بوونی کاری مال، ده هاتن بۆ سه ر خورپینک به جه ره و گۆزه ئاویان ده برده وه مائی.

۷. له کوتایی خیا بانی کۆن، قاوه خانه ی که ریمی خات زینه ت بوو. ئەوی وهک موسافیرخانه وابوو، شۆفیر و غه واره له وی ده خه وتن.

۸. قاوه خانه ی مام به ها، که له سه ر قاوه خانه که ی مه لا محه ممه دی شیخی هه لکه وتبوو.

۹. قاوه خانه ی کاک مه حموود حه ساری له ته نیشتن دووکانی کاک قادری نه زه ری.

۱۰. عه ولای «مام ره حیم هه له» دووکانه که ی له په نا دووکانی ده رویش عه ولای نه زه ری و قازی عه لی دا بوو. ئەو عه ولای مام ره حیمه له گه ل «محهمه دی مه لا عورووس»^۱ هات و چۆی شاری سلیمانییان ده کرد. پاش چه ند سالی ک گه رانه وه بۆکان و عه ولای مام ره حیم رووبه رووی قاوه خانه ی مام به ها، چله وکه بابییه کی دانا، به لام بۆی هه لئه سووړا و فرۆشتی به ساله ی حه قپوور.

ئه م عه ولایه و محهمه دی مه لا عورووس و حسینی مه رزینگی و سه ید حه سه نی هاشمی کورپی سه ید مه تللیب^۲ و سه ید محهمه دی کورپی سه ید ته های ته نه که ساز ده چوون بۆ سلیمانی. عه ولا له وی ببوو به شاگرد قاوه چی.

ئه وهش ناوی چه ند قاوه خانه و قاوه چی که کاک جه عفر مه ردانه گی بۆی ناردووم:

«قاوه خانه ی کاک عه لی مه ردانه گی ناسراو به عه لی دۆشاو پیکه وه له گه ل مام به ها له دووکانه کانی مزگه وتی بازاردا؛ قاوه خانه ی مه لا عوبه یدیللا جیرانی حاجی قادری محهمه دی؛ قاوه خانه ی مه لا حه مه ده مین له قه پانی قاسم ئاغا؛ قاوه خانه ی

۱. مه لا ره ئیس (?).

۲. حسینی مه رزینگی و سه ید حه سه ن کورپی سه ید مه تللیب پاشان بوون به گرووبانی ئه رته ش و سه ید حه سه ن دره نگتر سه ری له ساواکی مه هاباد دره هیتا.

حاجی برایمی عه‌بدوللا‌پوور له‌قه‌پانی حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغا؛ قاوه‌خانه‌ی حاجی فه‌تحو‌للا
مه‌ردانی له‌قه‌پانی قاسم‌ئاغا؛ قاوه‌خانه‌ی میرزا‌علی‌ئه‌س‌راری و مام‌عه‌ولا‌نزیک
شاره‌بانی؛ قاوه‌خانه‌ی کاک‌ره‌حمان‌تووتنچی له‌پاسازی‌بانکی‌میلی.»

۵۵. که‌باب‌خانه

له‌کۆن‌دا، له‌بۆکان‌شتیک‌به‌ناوی‌رێستووران‌هر‌نه‌بوو و خوارده‌مه‌نبی‌ئاماده‌ی
بازار‌بریتی‌بوو له‌که‌باب و که‌لانه و یه‌ره‌لماسی‌یا‌په‌تاته‌ی‌کولاو. که‌لانه‌یان‌به‌نیو
بازار‌دا‌ده‌گیرا. ئه‌مانه‌هه‌مووی‌بۆ‌نه‌هار، واته‌بۆ‌خواردنی‌نیوه‌رۆ‌بوو. دوا‌ی‌سه‌عات
۲ - ۳‌ی‌دوانیوه‌رۆ‌ئیت‌ر‌دوو‌کانی‌که‌بابیش‌داده‌خرا. به‌شی‌به‌رچاوی‌مشته‌ری
که‌بابچییه‌کانیش‌خه‌لکی‌گونده‌کان‌بوون‌که‌به‌یانان‌بۆ‌شت‌ومه‌ک‌کرین‌ده‌هاتنه‌بۆکان‌و
ئێواران‌ده‌گه‌رانه‌وه. دیاره‌خه‌لکی‌شاریش‌هر‌کرپاری‌که‌باب‌بوون، به‌لام‌زیاتر
پیاوان‌که‌بابیان‌ده‌خوارد، له‌به‌روه‌ی‌ره‌سم‌نه‌بوو‌ژنان‌له‌مال‌بینه‌ده‌ر و له‌دوو‌کانیک
داب‌نیشن‌خواردن‌بخۆن. ژنانی‌خه‌لکی‌گوند‌که‌ده‌هاتنه‌شار، به‌پیچه‌وانه، ده‌چونه
قاوه‌خانه و که‌باب‌خانه‌ش. ئه‌وان‌خه‌لکانیکی‌ه‌یا‌به‌خۆ‌بوون‌که‌به‌جل‌وبه‌رگی
کوردی و به‌بی‌چارشیو‌ده‌هاتنه‌شار، جا‌نازانم‌ئێستاش‌ئه‌م‌ئازادییه‌یان‌ماوه‌یا
مه‌لای‌لابه‌لا‌ئه‌وانیشی‌بردۆته‌ژیر‌کفنی‌ره‌شه‌وه.

پیش‌ئه‌وه‌ی‌کاره‌با‌بگاته‌بۆکان و ماوه‌یه‌کی‌باش‌دوا‌ی‌ئه‌ویش، که‌بابچییه‌کان
یه‌خچالیان‌نه‌بوو و هر‌بۆیه‌ش‌که‌بابه‌کانیان‌هی‌هه‌مان‌ئه‌و‌رۆژه‌بوو‌که
ده‌یانفرۆشت.

من‌خۆم‌که‌باب‌خانه‌ی‌برایمی‌نه‌وبه‌ختی و حاجی‌که‌ریمی‌مه‌ردانبه‌گی و ئه‌حمه‌دی
جیهان و «ده‌رویش‌مازوو» له‌بیره. کاک‌جه‌عه‌فر‌مه‌ردانبه‌گیش‌ئه‌م‌ناوانه‌ی‌بۆ
ناردووم: «هه‌وه‌ل‌که‌باب‌خانه‌ی‌بۆکان‌دوا‌ی‌باوکم (حاجی‌که‌ریمی‌مه‌ردانبه‌گی)، کاک
حه‌مه‌ده‌مین‌فهرامه‌رزی‌بوو، پاشان‌برایم‌نه‌وبه‌خت و ئه‌حمه‌دی‌جیهان‌که‌پیکه‌وه
شه‌ریک‌بوون.»

۵۶. سوولی یا جهرگ و دَل فرۆشی

فرۆشتنی جهرگ و دَل و گورچیلە برژاویش هەر له کۆنەوه له بۆکان باو بووه. خەلکی بۆکان به سه‌رجه‌می ئەو شتانه، واته جهرگ و دَل و گورچیلە برژاو دەلین «سوولی» که نازانم چ وشەیه‌که.^۱ سوولی فرۆشتن یا له دووکاندا ده‌کرا یا له‌به‌ر دووکانی که‌سیکی دیکه وه‌ک ده‌سفرۆشی.

ئەوه‌ی له بۆکان باو بوو و له شاره‌کانی دیکه‌ی ده‌وروبه‌ر نه‌ده‌بینرا ئەوه بوو که «زمان»ی مه‌ر و بزنیشیان به شیشه‌وه ده‌کرد و وه‌ک جهرگ و دَله‌که ده‌یانبرژاند. ئەم کاره له عه‌جه‌مستان نه‌ده‌کرا، له‌به‌روه‌ی ئەوان زمانیان ده‌کولاند و وه‌ک به‌شیک له سه‌روپی ده‌یانفرۆشت، واته نه‌یانده‌برژاند.

من له سوولی فرۆشه‌کانی بۆکان کاک ره‌حمان چاوشینم له بیره. «ده‌رویش مازوو»ش سوولی فرۆشی ده‌کرد. کاک ره‌شید سپیهری ناوی کاک ره‌سوولی میرزا (حه‌سه‌ن‌زاده) و کاک مینه‌ی ئەلیاس (مه‌رزینگی) و کوره‌کانی، واته ده‌رویش مازوو و قادر هه‌روه‌ها برایمی نه‌وبه‌ختیشی پی گوتوم. کاک حه‌مه‌ساله‌یه‌کیش شاگردی برایمی نه‌وبه‌خت و قه‌دیم بۆکانی بوو.

۵۷. ریستووران و چله‌وکه‌بابی

ئەوه له بۆکان دیارده‌یه‌کی گه‌لیک تازه‌یه. ریستووران له بۆکانیش وه‌ک عه‌جه‌مستان له چله‌وکه‌باب و چله‌وخورشتدا خۆلاسه ده‌بووه و نه‌مبیس‌توو خوارده‌مه‌نی کوردییان تیدا فرۆشتی. یه‌که‌م چله‌وکه‌بابیه‌کان له ده‌وروبه‌ری گاراج و له په‌یوه‌ندی موسافیر و هات‌و‌چۆکه‌ردا سه‌ریان هه‌لدا. راستیه‌که‌ی ئەوه‌یه من نازانم یه‌که‌م چله‌وکه‌بابی کێ له بۆکان داینا، به‌لام ئەوه‌ی له بیره‌وه‌ری مندا بی، چله‌وکه‌بابی مه‌می برای شه‌نگه له نزیک مزگه‌وتی بازار، شوینیک بوو که

۱. کاک ره‌شید سپیهری ده‌لی وا هه‌یه وشه‌ی «سوولی» له زمانی جووه‌کانی بۆکانه‌وه بۆ ئیمه مایته‌وه.

ئوتوبوس و ماشینی دیکهش له بهر ده می دهوستان و موسافیر و شوڤیر له وئ خواردنیان ده خوارده. خه لکی گوندهکانی ده ور به ریش هه ده چوونه ئه وئ، گه رچی وا هه یه زیاتر هه که بابیان خوارده بی.

دواتر چله وکه بابی هوما یون له نیو مهیدانی گارج و چله وکه بابی حه مه ساله ی شافیعیش کرانه وه. چله وکه بابییه کیش له ته نیشته دووکانی کاک برایمی فه رپروخی هه بوو. له مه سالانه ی دوا بییش دا که کاکم له تارانه وه مالی هاتیووه بوکان سه ره تا یه که مه دووکانی پیتزافروشی دانا، به لام خه لک پیشوازییان لی نه کرد، ئیتر ئه ویش کردی به چله وکه بابی.

۵۸. سه روپی

له سه رده می مندالی من دا بوکان دووکانی سه روپی یا که لله پاچه فروشتنی لی نه بوو و خه لک له مالان دروستیان ده کرد و ده یان خوارده. خوش کردن و پاک کردن سه روپی کاریکی ئه سته م بوو و هه موو کارهکانی جگه له خوارده لی له سه ر شانی ژنان بوو! سه روپیش وهک ئاو گوشت و چیشتی دیکه، له قه دیدما شه وانه ده خورا، هویه که شی ئاشکرا بوو: ده بووایه کابانی مال له به یانییه وه خه ریکی ئاماده کردن و کولاندنی بی هه تاکوو ئیواره.

به لام له عه جه مستان سه روپییان به یانان ده خوارده و ئه مه نه ریته وا بزانه ئیستا گه یشتیته بوکانیش. یه که مه دووکانی سه روپی کولاو له بوکان، له ده ور به ری سالانی ۱۳۴۵ دا له پاساژه بچو وکه که ی میرزا عه بدوللای شه ره فکه ندی له روو به پروی گارج کرایه وه. وا بزانه خاوه نه که ی نازه ر بایجانی بوو. ئیستا ده بی ژماره ی دووکانی سه روپی زور بی و یهک له وان کاک «ئه بوو به کر جه به لی ئه قده م» ه له خیابانی سه قز.

۵۹. ساندویچی

تا ئێه دهمه‌ی من له بۆکان بووم، واته تا سالی شوپشی گهلانی ئیران (۱۳۵۷) له بۆکان ساندویچ فرۆشی نه‌بوو یا ئەگەر بووبی من لێی ئاگادار نه‌بووم. دیارده‌ی ساندویچ و خواردنی خیرا، له په‌یوه‌ندی کاروباری ئیداری و موسافیر و چوونی سینه‌ما و شتی ئەوتۆدایه، واته کاتیک که خه‌لک سه‌رقالی ئیش‌وکارن و ناپه‌رژینه ئه‌وه‌ی بچنه‌وه مالی یا بۆیان ناگرێ له رێستووران دابنیشن و به ئیستیراحهت خواردن بخۆن؛ ئەوه‌ش له بۆکان هاوڕی له‌گه‌ڵ گه‌وره‌بوونه‌وه‌ی شار، ورده‌وورده سه‌ری هه‌لدا.

ده‌بی یه‌که‌م ساندویچ فرۆشی بۆکان هه‌ر له په‌یونیدی ئه‌م دیاردانه‌دا کرابێته‌وه. کاک برایمی فه‌رشی ئه‌م چهند دێره‌ی له په‌یوه‌ندی یه‌که‌م دووکانی ساندویچی بۆکان بۆ نووسیم:

«داداش و بنه‌ماله‌که‌یان له بۆکان سه‌وزیخانه و سه‌وزیفرۆشیان هه‌بوو، زۆر جار له دووکانه‌که‌ی، که نزیک قه‌پانی قاسم‌ئاغا بوو، قسه‌مان ده‌کرد و رۆژیکیان باس له ساندویچی کرا و نییه‌تیکی وای باس کرد که من زوو به‌لینیی هاوکاریم پێدا. ئه‌و بوو که یه‌که‌م ساندویچی بۆکانی [سالی ۵۴ - ۵۵] له په‌نا دووکانی براکانی سه‌ی سوولی دامه‌زراند، من زۆر جار به‌خۆرای کارم بۆ ده‌کرد و ئه‌م کاره‌م به پێشکه‌وتن ده‌زانی. نانی ساندویچ له بۆکان نه‌بوو، جاروبار له میانداوه‌وه ده‌هینرا، له بۆکان هه‌ر نانی له‌واش به‌کار ده‌هینرا و هه‌ر ده‌بووه بابۆله‌که‌ی خۆمان. خۆراکی ساندویچ که‌متر سۆسیس و کالباس و زۆرتر جه‌رگ و میتشک و کۆلتیت و شامی‌که‌باب، سالاد ئۆلویه و... بوو. دووکانه‌که‌ بێو به شوینی کۆبوونه‌وه‌ی لاوان. پیم‌وایه خیری زۆری نه‌بوو و دوايه کۆکرایه‌وه، که‌ی؟ له بیرم نییه و ره‌نگه ئه‌و ده‌م من له بۆکان نه‌بووبیتم.»

دیاره دواتر ساندویچییه‌کی زۆر له شاردا کراونه‌وه که به‌داخه‌وه من ناوی هه‌یچ دووکان و خاوه‌نیکی نازانم، به‌لام کاک جه‌غفه‌ر مه‌ردانه‌گی ئه‌م ناوانه‌ی بۆ

نووسیوم: «وهستا ئه‌کبه‌ر له پاساژی ئیسماعیلی، حه‌سان عه‌باس‌زاده و حسین سالمی.»

۶۰. پیتزایی

کاکم له دوایین سه‌فه‌ری له‌نده‌نی‌دا، کاتی که هیشتا هه‌ر مالی له تاران بوو و دووسی سالی‌ک پيش کۆچی دوايي‌یه‌که‌ی، که‌وته بیری ئه‌وه‌ی له بۆکان دووکانیکی پیتزایی بکاته‌وه. پیکه‌وه چووینه دووکانی براده‌ریکی پیتزاییم له ناوچه‌ی هامرسمیث له له‌ندن و وه‌ستای کاره‌که بۆ ماوه‌یه‌ک چۆنییه‌تی دروست‌کردنی پیتزای پيشانی کاکم دا. له گه‌رانه‌وه‌دا، کاره‌که‌ی وه‌ریخست و به‌و شیوه‌یه بۆکان بوو به‌خواه‌نی یه‌که‌م پیتزایی. دواي یه‌که‌دوو مانگ به‌ته‌له‌فۆن پیی گوتم که کاره‌که نه‌یگر تووه و ئیتر شوینه‌که‌ی کرد به‌چیشخانه و چله‌وه‌که‌بابی؛ ئه‌وه‌ وای بزانم سالی ۲۰۰۵ بوو. خالی گرنگ له‌په‌یوه‌ندی کاره‌تازه‌که‌ی کاکم‌دا ئه‌وه‌ بوو که خوارده‌مه‌نی کوردیشی ده‌فرۆشت، بۆ نمونه من ریکلامیکی دووکانه‌که‌یم له‌رۆژنامه‌یه‌کی کوردیی چاپی سنه‌دا بینی که‌ته‌بلیغاتی بۆ «سه‌نگه‌سیر» کردبوو. ئه‌م کاره‌به‌گشتی خه‌لکی دیکه‌نایکه‌ن و ورده‌ورده‌خه‌ریکه‌ خواردنی کوردی به‌ته‌واوه‌تی له‌بیر ده‌چیته‌وه‌یان لای‌که‌م رووی بازارپی نامینی، له‌کاتی‌که‌دا خوارده‌مه‌نی تورک و هیندی و میکزیکیش وه‌ک هامبرگری ئه‌مريکایی رپیان له‌کوردستان که‌وتوه‌.

گوایه‌ دواتر گه‌لیک دووکانی پیتزایی کراونه‌ته‌وه‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ناوی خاوه‌نه‌کانیان نازانم.

۶۱. ته‌لار

ته‌لار یان تالار یان سالۆن، بریتییه‌ له‌هۆلی گه‌وره‌بۆ به‌ریوه‌بردنی میوانی و جه‌ژن به‌تایبه‌ت شایی و ماره‌یی. قه‌دیم که ژماره‌ی دانیش‌توانی شار و گونده‌کان که‌م بوون، شایی له‌مه‌یدان یا گۆرایی‌یه‌کی نیو دئ گیراوه‌ و هه‌موو خه‌لکی گوند تییدا

بەشدارییان کردوو، واتە پێویست بە بانگهێشتن و لێگیرانهوه نەبوو. له بۆکانی کۆنیش شاییی له دەورووبەری حەوزەگەورە یان له باخچەیهکی نزیک شار گیراوه. له سەردەمی ئیمەدا شاییی لەنیو حەوش و حەساری مالی بووک و بەتایبەت زاوا دەگیرا و شایەر و گۆرانییێژ داوێتەکەیان دەگیرا.

تەلار و جەژن و میوانیی تەلار تاییبەت بە شارە گەورەکان بوو و له شوینی وەک بۆکان شتی وا نەبوو. بە هاتنی مەلا بۆ سەر حوکم و سەپاندنی سیاسەتی نامرۆقانهیان بەسەر خەلکی هەژاری کوردستاندا، گەلیک نەریتی باش فەوتان و نەمان. ئیتر له ترسی هێرش و ئەزیەت کردن و گرتنی پاسداری عەجەم خەلکەکە شایییان له مالی خۆیاندا نەدەگرت و دەبوایە بچنە شوینی وەک تەلار، کە گوایه یەک بە شوین یەکدا له بۆکان کراوونەتەوه.

هۆکاریکی دیکە ی پەرسەندنی ئەم دیاردەیه، وا هەیه ئەوه بی که باروڤۆخی ئابووری خەلک باشتر بوو و دابونەریتی عەجەم خزاوێتە نیو کۆمەلگاکەمانەوه و ئیتر ئەو شاییی و جەژنە نەریتییه که دوور بوو له ئیفاڵەفرۆشی و نمایش، شوینی خۆی داوه بە تەشریفاتێ ناپویست و له ئەنجامدا بە قەرزو قۆلەش بی دەبی جەژنی گەورە له تەلار بگیرێ و میوانان لەوئ بەرێ بکرین. دیارە ئەم دیاردەیه ئەگەر له هەندیک پوانگەوه خراپیش بووبی، لهو لایەنەوه باش بوو کە ژنان له خزمەت کردن و زەحمەتی چیشتلینان و میوان بەرێ کردن دەکەوتن، ئەو هەش هەنگاویکی گەلیک باشە بۆ پیشەوه.

برایان براین فەرشی، پەشید سپیهری، پەحیم بەهرامزادە و جەعفەر مەردان بەگی هاوکارم بوون لەم بەشەدا.

۶۲. ماست و پەنیرفرۆشی

هەندیک دووکانی بەقالی و ویشکەفرۆشیی بچووک هەبوون کە ماست و پەنیریان له خەلکی گوندەکان دەکری و بە کریاری خەلکی شاریان دەفرۆشتەوه. ماستەکان هەر

به جامی ئه‌وانه‌وه به کپیار ده‌فرۆشران، ئینجا کپیار جامه ماسته‌که‌ی ده‌برده‌وه مائی، له‌وی به‌تالیان ده‌کرد و ده‌یه‌یناوه بۆ دووکانداره‌که، که ئه‌ویش بیداته‌وه به خاوه‌نه‌که‌ی، به‌لام په‌نیر به‌گشتی دوو جۆر بوو: په‌نیری سه‌لک، که تازه بوو و ته‌نیا خوی‌ی لئ ده‌درا و ده‌خورا و په‌نیری کووپه، که دوا‌ی ئه‌وه‌ی ورد و تی‌رخوینیان ده‌کرد، له کووپه‌یه‌که‌دا ده‌یان‌ش‌یلا و سه‌ری کووپه‌که‌یان پۆن و چه‌وری لئ ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌وا‌ی تی‌وه‌نه‌چی و خراپ نه‌بێ، ئینجا ده‌یان‌خسته چالیکه‌وه و هه‌لیانده‌گرت له زستان‌دا ده‌ریبینن و بیخۆن. دووکاندار به‌ عاده‌ت کووپه‌یه‌کیان ده‌شکاند و ورده‌ورده به‌ خه‌لکیان ده‌فرۆشت. من خۆم په‌نیرم له کووپه‌ کردووه و شینالومه. له به‌هاردا «لۆرک» یش هه‌بوو جاروباره ده‌فرۆشرا، به‌لام نه‌مدی که‌س «فرۆ» بفرۆشی. له ماست و په‌نیرفرۆشه‌کانی بۆکان ته‌نیا ده‌رویش سولتان و سه‌ید حسینی عارم له بیر، به‌لام کاک ره‌شید سپیهری لیسته‌ی چه‌ند ناوی دیکه‌شی بۆ نار دووم. ئه‌و گه‌لیک له من شاره‌زاتری ئه‌م بواران‌یه:

«ماست و په‌نیرفرۆشه زۆر قه‌دیمییه‌کانی بۆکان: ده‌رویش سولتان و مام نه‌سروللای فه‌ره‌جی (مامه نه‌شی) و هه‌باس گه‌دۆل. دره‌نگ‌تریش ئه‌م که‌سانه: مام ئه‌حمه‌د ناسراو به‌ ئه‌حمه‌د کولیره؛ میرزا عه‌زیزی حه‌قیقه‌ت؛ مام برامی فاتحی پووبه‌پووی دووکانی حاجی حه‌مه‌سه‌له‌ی محه‌مه‌دی له‌ خیا‌بانی کۆنه؛ قازی عه‌لی پووبه‌پووی دووکانی موباره‌کی؛ سو‌فی حه‌مه‌ پووبه‌پووی دووکانی براده‌ران؛ سو‌فی ره‌حمانی کاره‌ش له‌ په‌نا‌ی دووکانی حاجی محه‌مه‌دی دۆشاو؛ سو‌فی حه‌سه‌ن پووبه‌پووی دووکانی عه‌به‌قه‌له‌وه؛ حه‌مه‌که‌له‌وان له‌لای مزگه‌وتی بازار و عه‌لییه‌که‌چه‌ل ژن‌برای عه‌بدوللا کيله‌که‌وه‌یی.»^۱

۱. هه‌ر له‌م په‌یه‌ه‌ندییه‌دا کاک ره‌حیم به‌ه‌رام‌زاده نووسیویه‌تی: «په‌نیری پیسته‌ش هه‌بوو، به‌لام له بۆکان و ده‌وروبه‌ری باو نه‌بوو. ره‌نگه ئه‌وه به‌ره‌می ناوچه‌ی کویستان‌نیر [وه‌ک مه‌نگورایه‌تی] بووبێ. په‌نیری پیسته‌ ده‌بوو له جیگای فینک رابگیرایه. له‌به‌ر نه‌بوونی کاره‌با و یه‌خچال په‌نیریان له ئه‌شکه‌وتی فینک‌دا راده‌گرت. هه‌موو خه‌لکی گوند و ته‌نانه‌ت چه‌ند گوند په‌نیریان ده‌برده ئه‌و شوینه و که‌س‌یک‌ش ئاگای لێی ده‌بوو. به‌ شوینی راگرتنی په‌نیریان ده‌گوت «کونه‌پیسته» [کولین]. ئه‌و که‌سه‌ی ئاگای له په‌نیری پیسته‌ ده‌بوو ناویکی هه‌بوو، که به‌داخه‌وه له بیرم نه‌ماوه (پیسته‌وان؟).

۶۳. خوی فرۆشی

پیش ئه‌وهی خوی و ئه‌دویه (به‌هارات)ی نیو پاکه‌ت و قوتوو بینه بازارێ بۆکانه‌وه، به‌گشتی خوییان به ماشینی باری (لۆری) له گۆلی ورمیوه ده‌هینا، له‌نیو دووکانیک هه‌لیانده‌پرشت و خه‌لکی شار و گوندیش ده‌چوون به «پووت» یا «سیه» (که چه‌ند گره‌میک له ۲ کیلو زیاتر بوو)، ده‌یانکری و به‌سه‌تل یا به‌چاره‌که و جه‌وال ده‌یانبرده‌وه مالی. خوییه‌که له ده‌ریا ده‌گیرا و زۆریش سپی و خاوین و جوان نه‌بوو، ده‌نکه‌کانیشی درشت بوو، ژنان له ماله‌وه ده‌یانهارێ.

له ده‌وروبه‌ری سالی ۱۳۴۵دا بوو که شیرکه‌تی «صدف»ی تاران نوینه‌رایه‌تی به‌ره‌مه‌کانی خوی دایه‌ کاکم و ئیتر ورده‌ورده ئه‌و چه‌شنه‌شانه‌ی (وه‌ک خوی و ئاله‌ت (ئیسپوه‌ت) وزه‌رده‌چیوه و...ی قوتوو و پاکه‌ت بوو به باو و شوینی شیوازی سونه‌تی کاره‌که‌یان گرت‌ه‌وه، که پیشتر به‌ته‌لیس له دووکانی به‌قالی داده‌نران و له‌وئ ده‌کرانه‌ کاغه‌زی پۆژنامه و شتی واوه و ده‌برانه‌وه مالان.

من دووکانی حاجی ئه‌حمه‌دی ئاسنگه‌رم له بیره، که له خیابانی کۆن بوو و خوی فرۆشی ده‌کرد، به‌لام کاک په‌شید سپه‌هری ئه‌م ناوانه‌شی بۆ نووسیوم: «مام ئه‌حمه‌دی خه‌لیلی باوکی سمایل و محه‌مه‌دی داشقه‌چی؛ محه‌مه‌دی حاجی په‌شیده کیوره له مه‌یدانی ئاسنگه‌ران. مام په‌سوول شیلا‌نای له خیابانی کۆنه؛ په‌حمانی په‌حمه‌ت له دووکانه‌کانی که‌فاشی‌دا و کاک سه‌عید له په‌نا مالی مامه‌نه‌شی.»

کاک برام فه‌رشی له‌م باره‌یه‌وه نووسیویه‌تی:

«له کۆلانه‌که‌ی دووکانی ئه‌حمه‌دی ده‌رمانگادا دوو برا هه‌بوو خوییان ده‌فرۆشت، ره‌نگه ئه‌وانه کۆنترین خوی فرۆشی بۆکان بووبیتن، ناوه‌کانیانم له بیر نه‌ماوه.»

کاک په‌حیم به‌ه‌رام‌زاده‌ش ده‌نووسی:

«خوی زهر دواتریش هه‌ر ده‌فرۆشرا و بۆ هه‌ویر شیلان به‌کاریان ده‌هینا یا به‌ ئاژه‌لیان ده‌دا. حاجی هه‌بیبوللای کوری په‌شیده‌سوور له خیابانی سه‌قز له په‌نای

کارپژ و قاوه‌خانه‌که‌یان‌دا دووکانی خوئی‌فرۆشی هه‌بوو و زۆر‌به‌ی ک‌پ‌یاره‌کانی خه‌لکی گونده‌کان یا نانه‌واکانی بۆکان بوون.»

۶۴. م‌ریشک و قه‌ل‌فرۆشی

م‌ریشکی ماشینی له‌سه‌رده‌می مندالیی من‌دا ورده‌ورده‌ په‌یدا بوو. پیتستر ته‌نیا م‌ریشکی ئۆرگانیک و هیلکه‌ی ئۆرگانیک هه‌بوو که پ‌ییان ده‌گوترا م‌ریشکی کوردی و هیلکه‌ی کوردی. م‌ریشک‌فرۆش که‌سانیک بوون که دانه‌یه‌ک و دووان م‌ریشکیان له‌قه‌فه‌زیکی بچووک‌دا داده‌نا یا لاقیان ده‌به‌ستنه‌وه و له‌سه‌ر زه‌وی له‌قه‌راغ شه‌قام زیاتر له‌ده‌وربه‌ری قه‌پان ده‌یان‌فرۆشتن. هه‌ر له‌ویش له‌جۆگه‌ی سه‌ر شه‌قامه‌که‌سه‌ریان ده‌ب‌پ‌ین و ده‌یان‌دا ده‌ست مشت‌ه‌ری. ئه‌وه‌که‌سه‌بیک‌ی بچووک بوو که تا ئیستاش هه‌ر ماوه‌ و خه‌لکانی که‌م‌داهات پ‌ییه‌وه‌ خه‌ریک ده‌بن.

قه‌ل یا قه‌له‌موونه‌ش بالنده‌یه‌کی خۆمالییه‌ و له‌هه‌وای سارد و شوینی سارد و کو‌یستانی‌دا گه‌شه‌ده‌کا. له‌رابردوودا قه‌ل‌یش به‌زیندوویی ده‌هین‌رایه‌سه‌ر شه‌قام و ده‌فرۆشرا؛ ئه‌وه‌هی وهرزی پ‌اییز و زستان بوو، ده‌نا له‌گه‌رمای هاوین‌دا، که‌قه‌ل لاواز و که‌نه‌فته، سات‌وسه‌وای پ‌ینه‌ده‌کرا و نه‌شده‌خورا. له‌به‌روه‌ی قه‌ل گرانتر له‌م‌ریشکه‌ و گه‌وره‌تریشه، هه‌موو که‌س بودجه‌ی ک‌پ‌ینی قه‌لی نه‌بوو، جا له‌سه‌رده‌می مندالیی من‌دا هه‌ندی‌ک که‌س قه‌لیان ده‌کوشته‌وه‌ و ده‌یان‌کرده‌چ‌ه‌ند به‌شه‌وه‌هه‌ر به‌شه‌ی نیو سیه (هه‌ندی‌ک له‌کیلۆ زیاتر) یا ۷ دره‌م (هه‌ندی‌ک له‌نیو کیلۆ زیاتر)، له‌سه‌ر که‌شه‌فیکیان داده‌نا و به‌قه‌یسه‌ری یا شه‌قام‌دا ده‌یان‌گ‌پ‌را، خه‌ل‌ک‌یش ل‌ییان ده‌ک‌پ‌ین.

به‌داخ‌وه‌جگه‌له‌کاکم که‌له‌سه‌رده‌می پ‌یش رۆژنامه‌فرۆشی‌دا چ‌ه‌ند مانگ‌یک له‌سه‌ر سینی قه‌لی ده‌فرۆشت، ناوی که‌سم له‌ب‌یر نییه‌له‌م که‌سه‌به‌دا بووین، به‌لام ده‌زانم و دیتبووم خه‌لکانی دیکه‌ش هه‌بوون ئه‌م کاره‌یان ده‌کرد. کاک ره‌شید سپ‌پ‌ه‌ریش ناوی ئه‌م که‌سانه‌ی خواره‌وه‌ی وه‌ک م‌ریشک‌فرۆش بۆ نارووم: «مه‌مه‌دی عه‌ولا ئیترانی، بایزی جووچک‌فرۆش، حه‌مه‌شه‌ریفی جووچک‌فرۆش، سه‌یغه‌جه‌م، قاسم نه‌ع‌لبه‌ندی و

محه ممه دی شاریکهندی زاوی عیسمه تی زهنبیل.»

۶۵. کارگه‌ی دروست کردنی دۆشاو

دۆشاو شیله‌ی کشمیش یان خورمایه و له‌و شوینانه‌دا به‌ره‌م دی که تری و خورمای زۆر بی. بۆکان به بیره‌وه‌ری من تری و کشمیشی وای نه‌بوو بکریته دۆشاو، خورماش هه‌ر هیچ. هه‌ندیک له تاجره‌کان ده‌چوون خورمای نیو‌هه‌سیریان له ئابادان و شاره‌کانی دیکه ده‌کری و به کامیۆن له ریگی کرماشانه‌وه ده‌یانه‌ینا بۆکان. دیاره‌نه‌مانه خورمای تازه نه‌بوون که تا بگه‌نه بۆکان بترشین، به‌لکوو خورمای هه‌ندیک ویشک (یابس) بوون. له بیرمه من ئه‌و سالانه‌ی وا ته‌بعیدی ئه‌راک کرابوووم (۱۳۴۲ - ۳) جارێکیان حاجی هه‌سه‌نی محه‌ممه‌دیان دوا‌ی کرینی خورما، له‌سه‌ر ریگی گه‌رانه‌وه‌ی ئابادان هاته‌ ئه‌راک و له‌وئ سهردانی منی کرد. دیاره خورما له تاران و ته‌وریزیش هه‌ر ده‌کردرا.

کاک ره‌شیدی سپیهری ئه‌م ناوانه‌ی خواره‌وه‌ی وه‌ک که‌سانیک بۆ ناروووم که له بۆکان دۆشاویان گرتوو یان فرۆشتووینا:

«حاجی عه‌لی فه‌رشی که کارگای دۆشاوی خورمای هه‌بوو؛ حاجی شنۆیی له خیابانی میراوا دۆشاوی له چه‌وه‌نده‌ر ده‌گرت و حاجی مینه‌ی عه‌لی به‌گ که دۆشاوی کووله‌که و تری ده‌فرۆشت و زۆریش خۆش بوون.»

حاجی عه‌لی فه‌رشی به‌گوێره‌ی قسه‌ی کاک برایمی فه‌رشی یه‌که‌م که‌س بووه که خاوه‌نایه‌تی کارگایه‌کی دروست کردنی دۆشاوی له بۆکان کردبێ: «باوکم له بۆکان یه‌که‌م کارگای دروست کردنی دۆشاوی خورمای دامه‌زراند له ته‌نیشت مالی خۆمان له خیابانی سه‌قز که نزیک قولله‌ بوو. من خۆم ئه‌و کارخانه‌یه‌م و شیوه‌ی دروست کردنی دۆشاوم له‌و کارگایه‌ بینوو. حاجی ئه‌حمه‌دی مه‌رزینگی کرابوو به‌رپرسی شوینه‌که. خورما له ته‌وریز یان له قه‌سری شیرین یان یه‌کسه‌ر له خوزستانه‌وه به‌ ماشینی گه‌وره ده‌هینرایه بۆکان. پێم‌وایه دۆشاوی ناوچه‌ی

بۆكان و شارەكانى دىكەش لەو كارگايەو بەرھەم دەھات، دەنكە خورماكان دوايە خەلك دەھاتن دەيانبەرد و تەسبىجى دەنكەخورمايان لى دروست دەكردن. ئەگەر ھەلەم نەكردىبى دواى بۆكان لە شارى «بناو»ى نازەربايجانىش كارگايەكى وا ھەبوو، نازانم لەبەرچ ھۆيك ئەو كارگايەى بۆكان داخرا. دەبى ئەو سالاىى بەرلە ۱۳۴۰ بى كە ئەلبەت زۆرىش ئەرخەيان نىم، ئەوئەندە دەزانم من زۆر مندال بووم و دەچووم سەبىرى كارگاكەم دەكرد. كەلوپەلى كارگاكە تا ماوئەبەكيش دواتر ھەر مابوو، بەلام دوايە نازانم چىيان لى بەسەرھات.»

كاك برايم ھەندىك زانىارىي سەبارەت بە شىوازى دروستكردى دۆشاويش لە كارگاكەى بۆكان بۆ نارووم كە بە سپاسەو لە پەراوئىزدا دەيانھىنم.^۱

۶۶. گياوگژى كوستان

لە وەرزى بەھاردا ھەندىك گياوگژى سەروشتى لە چىاكانەو دەھىنرايە بۆكان و دەفرۆشران. يەكەم شتى بەھار كە دەبىنرا و ھەندىك جارىش دەفرۆشرا، گولەگەزىزە بوو كە لەژىر بەفرى نالەشكىنە و چىاكانى دەوروبەرى شار سەرى دەردەھىنا. ديارە ئەو زۆر كەم بوو، بەلام ھەشبوو. ئەوئەبە شوىن گەزىزەدا

۱. «دروستكردى دۆشاو بەو شىوئەبە بوو: لە پىشدا دانە بە دانە ناوك (پىشە)ى خورما بە دەست لە گۆشتەكەى جيا دەكرايەو. ھەموو ئەو خورمايە دەكرايە ناو ھەوزىكى سىمانىي چوارگۆشە، كە قەوارەكەى دوو مېتر لە سى مېترىك دەبوو، پاشان بە چەشنىك پىمەپەرى تايبەت كە دەم تەسك و درىژ بوو، خورما ورد دەكر، دواتر يەكدوو كەس چەكەمە لە پىن كە تايبەت بەو كارە بوون، خورماكەيان بە لاق ھەلدەشىلا، دواى ئەوئەبە خورما بە چاكى ھەلدەشىلا، سەرچەم خورماكە دەرژايە نىو تيانەيەكى خى بە گەورەيى ژوورىكى سى لە چوار مېتر، لەژىر ئەو تيانەيەدا ئاور دەكرايەو، نازانم ژىر تيانەكە تەندووور بوو يان بە ئاورى گاز گەرم دەكر؟ ئەو خورمايە كە بە نىسبەتتىكى تايبەت ئاوى تىدەكر، ھىندە دەكولا تا وەستاكار كە زۆرەبەيان عەجەم بوون لىنى رازى دەبوو، دواى ئەوئەبە دۆشاو لەو تيانە گەورەو لە رىگاي شىرەو دەرژايە نىو تىخەلە يان كووپەى زۆر گەورە بە گەورەيى بالاي كەسىك و تەنگەى چەند كەسىك بە يەكەو. دۆشاو لەو زەرفانەدا كە لە گلەسورە لە دەروى كوردستان دروستكرابوون، دەمانەو و سارد دەبوونەو، دوايە ئەو دۆشاو دەرژايە نىو تەنەكەى تايبەت و زەرفى دىكەو بۆ فرۆشتن. پىموايە دۆشاو دروستكردى لە ھەموو فەسلىكدا نەبوو.

دههات «شنگ» بوو و گيلاخه و قازياخه و كهنگر و كارگ و ريواس. هه نديك گياي ديكه ي كوستانيش هه بوون كه له بۆكان دهست نه ده كه وتن و له كوستانه كانى مهنگورايه تى و گه وركايه تيبه وه دههئيرانه بۆكان وهك بيزا و مه ندى و...
 ئه وانه به گشتى گونديه كان ده يانه ئينه كانه بۆكان و هه ر به چاره كه و جه وال ده فرۆشراى يا ده درانه دووكاندار و ئه وان به خه لكيان ده فرۆشته وه. من ناوى كه سىكى تايبه تم له م په يوه نديه دا له بير نيه.

كاك ره شيد سپيهرى دهنوسى: «له وهرزى به هاردا ئه م گيايانه يان له ديته تى ده وروبه رى شاره وه دهه ئينا به بۆكان: گيلاخه، كهنگر، قازياخه، شنگ، ترشوكه، پنگه، بزنه ريشه، سيره ميترگه، كوزه له، گيلم به باغى، پرپره، قوقميش سه لمكه و ئه سپه ناغ. ئه و گيايه كيويانه له چپاكانى كانى شوقاقان و قهره مووساليان و قارنجه و قه لا و حاجياوا و سريلاوا و ساروو قاميش زۆر شين ده بوون.

ئه م گيا كوستانيانه شيان له گوندى گه نمان و مووسى و برايم خه سار و سارده كوستانه وه دهه ئينا بۆكان: كارگى كه ما، هه لژ، بيزا، كوراده، مه ندى، قوون سوور، لووشه، سيره خاسه، سيره كوكه، ريواس و قه زوان. قه زوان و بيزا و مه ندى زۆر خو شن بۆ ترشيات.»

۶۷. ده لال (ده سفروشى لىباس)

جلوبه رگى ئاماده برىتى بوون له و جلوبه رگه عه جه ميبه كونانه ي وا له عه جه مستانه وه دهه ئيرانه بۆكان و له وى به خه لكانى كه مه داها ت ده فرۆشراى. ئه م كاره ده وريكى زۆرى بينى له چه سپاندى جلوبه رگى عه جه مى و جيگير كردنى له شوينى جلوبه رگى كوردى. ئه وانه ي دهه ئيرانه بۆكان زياتر كۆت (چاكه ت) و بالته بوون، شه لوار يا دوولينگه كه متر دههات و خه لك جگه له قوتابى و فه رمانبه رى ئيدارات، خو يان له وه ده پاراست كه دوولينگه له پى بكه ن. ته نانه ت تاجره كان كه ده چوون بۆ تاران يا ته وريز تا كاتيك كه به ره و گاراج وه رى ده كه وتن بچن سوارى

ماشین بن و برۆن، هر جل‌وبه‌رگه کوردییه‌که‌یان له به‌ردا بوو. گۆرانکارییه‌کان له کۆت (چاکه‌ت)ه‌وه ده‌ستی پیکرد و ماوه‌یه‌ک بی‌وه دیارده‌یه‌کی ئاسایی که پانتۆلی کوردی و کۆتی عه‌جه‌می له‌به‌ر خه‌لگدا ببینی. دواتر پانتۆلیش بوو به‌شه‌لوار له کۆتاییه‌کانی پژییمی شادا ئیتر بۆکانیش وه‌ک شاره‌کانی دیکه‌ی کوردستان کۆت‌وشه‌لوار له‌پیی زۆر تیدا ده‌بینرا و ژماره‌ی زۆری به‌رگدرویی کۆت‌وشه‌لوازی له‌سالانی پیش شو‌پرسی ۱۳۵۷دا ئه‌م راستییه‌به‌باشی ده‌رده‌خه‌ن. پیشتر له‌بۆکان تاقه‌یه‌ک به‌رگدرویی کۆت‌وشه‌لوازی هه‌بوو (خیاطی لوکس) و دواتر بوو به‌دوان (خیاطی مد آمریکا)، به‌لام دره‌نگتر لای‌که‌م سی‌یان چواری دیکه‌شی لای زیاد بوو. جل‌وبه‌رگی ئاماده‌به‌عاده‌ت ده‌سفرۆش ده‌یانفرۆشت. ده‌سفرۆش به‌سه‌ر شه‌قام‌دا ده‌هات و هاواری کالاکه‌ی خۆی ده‌کرد، به‌لام لای‌که‌م یه‌ک دوو‌کانم له‌بیره‌که‌کاک‌که‌ریم (دوایی حاجی که‌ریم)یک له‌ته‌نیشت دوو‌کانی باو‌کم له‌سه‌ر شه‌قامی تازه‌کردبوویه‌وه و تیدا جل‌وبه‌رگی کۆنی ده‌فرۆشت. کاک‌ه‌سه‌نیکیش که‌به‌«ه‌سه‌نه‌دوو‌گه» ناسرابوو ده‌سفرۆشی جل‌وبه‌رگی کۆن بوو.

وه‌ک بیستومه، له‌قه‌دیمدا جووه‌کانی بۆکان کاری ده‌سفرۆشیی جل‌وبه‌رگیان کردووه، به‌لام نازانم له‌وه‌سه‌رده‌مه‌ش‌دا هه‌ر جل‌وبه‌رگی عه‌جه‌میان فرۆشتووه یان هی کوردی، به‌ئه‌گه‌ری زۆری هه‌ر کوردی بووه، دهنائوه‌ده‌م عه‌جه‌م ئاوا نه‌خزایوووه نیو ژیانی رۆژانه‌ی خه‌لکه‌وه. دره‌نگتر و دوای شو‌پرسی ۱۳۵۷ بۆکان بوو به‌ناوه‌ندیکی گرنگی کرین و فرۆشتنی جل‌وبه‌رگی ده‌ستی دوو (که‌به‌تاناکۆرا ناوده‌برا) و ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌م ئه‌م ره‌وته‌تا ئه‌مرۆش درێژه‌ی هه‌یه. به‌داخه‌وه‌ناوی که‌س یا که‌سانیک که‌له‌م کاره‌دان، نازانم.

۶۸. جل‌وبه‌رگی ئاماده

نیاز له‌م به‌شه، جل‌وبه‌رگی کۆن نییه، به‌لکوو کۆت‌وشه‌لوار و مانتۆ و کراس و تیشیرت و بلوز و شتی وایه، که‌له‌تاران و ته‌وریزه‌وه‌ده‌هینرانه‌بۆکان و به‌خه‌لک

(زیاتر به گه‌نج و لاو و قوتابی) ده‌فرۆشران. ئەم کاره تا سه‌رده‌می شۆرشی ۱۳۵۷ بره‌وی ئەوتۆی نه‌بوو و بۆ نمونه، له بیرمه کاکم له دوو‌کانه‌که‌ی‌دا به تهنیشت بابته‌تی دیکه‌وه تاک‌وته‌رایه‌ک ده‌یفرۆشتن؛ گه‌رچی یه‌ک له‌وانه، کراسی «مه‌خمه‌لیان» بوو که به راده‌یه‌کی دوور له باوه‌ر ده‌فرۆشرا. وا بزانه‌م کاک غه‌فووری ئاشنا‌گه‌ریش هه‌ر ئه‌و شتانه‌ی ده‌فرۆشتن. دواتر و له سالانی دوا‌ی شۆرش‌دا ئەم کاره بره‌وی ته‌واوی په‌یدا کردووه و به‌ته‌واوته‌ی شوینی دانا‌وته سه‌ر کاری به‌رگرووی کورد که توانای کینه‌رکینی له‌گه‌ل کارخانه‌ی گه‌وره‌ی تاران و ته‌وریز و له‌م دوا‌یی‌انه‌ش‌دا، چین و هۆنگ‌کۆنگ نییه. له باری کۆمه‌لایه‌تیشه‌وه ئەم کاره بۆته‌هۆی ئه‌وه‌ی جل‌وبه‌رگی کوردی له نیو‌لاوه‌کانمان‌دا پاشه‌کشێ بکا. دياره ئه‌وه جه‌بری زه‌مانه و خه‌تای که‌س نییه، که‌سیش ناتوانی له‌و بارودۆخه‌دا که ولاته‌که‌مانی تیدا‌یه به‌رگری لێ بکا. من له‌نیو‌که‌سانیک‌دا که ئیستا به‌و که‌سه‌به‌وه خه‌ریکن ته‌نیا ناوی برایانی مه‌مه‌دی (کاک مه‌مه‌د و کاک یونس) ده‌زانم.

بریا خاوه‌نی ئه‌و که‌سه‌بو‌کارانه به‌ته‌نیشته‌ شت‌ومه‌کی لاوه‌کی و خاریجیه‌وه هه‌ندیک ده‌سکردی خۆمالیشیان بفرۆشتایه، وه‌ک سه‌رکلاو و گۆره‌وی و ده‌سکیشی پیاوان و کراس و کلاوی ژنانی کورد و نه‌یان‌ه‌یشتایه نه‌ریتی چینی ئه‌و به‌ره‌مانه له ولاته‌که‌مان‌دا بفه‌وتی.

۶۹. ده‌سفرۆشی دیکه: ته‌سه‌ب‌خ‌فرۆش و...

گه‌لێک خه‌لکانی بئ‌ئیش‌و‌کار که توانای کاری فه‌له‌بیان نه‌بوو یا خود له وه‌رزی زستان‌دا که کاری بێنا و ساختمان ده‌وه‌ستا، له پای قه‌پان یا شوینی دیکه‌ی سه‌ر شه‌قامه‌کان ورده‌واله و سه‌عات و ته‌سه‌ب‌خ و شتی وایان ده‌فرۆشت. ئه‌وه‌هی بارودۆخی خراپی ئابووری و نه‌بوونی کار و کاسبیی رێک‌وپێکه و تا ئه‌مه‌رۆش نه‌ک هه‌ر درێژه‌ی هه‌یه به‌لکوو به‌چهند قات زیادیشی کردووه، به‌داخه‌وه ناویکی تاییه‌ت بۆ بواری ئەم کاسبیه‌ نازانم.

۷۰. گۆره‌وی و سه‌رکلاو و به‌ره‌می ده‌سچنی دیکه

له رابردودا، گۆره‌وی و پووزه‌وانه و ده‌سکیش و سه‌رکلاوی پیاوان له موو یان مه‌ره‌ز ده‌چنرا و ژنان بۆ که‌س‌و‌کاری خۆیانیا‌ن ده‌چنین، وا‌ه‌ه‌بوو چه‌ند دانه‌یه‌کی زیادیشیا‌ن بچنیا‌یه و بیانفرۆشتایه‌ن. له هه‌ندی‌ک دوو‌کان ئه‌و با‌به‌تانه ده‌ست ده‌که‌وتن، به‌لام دواتر به‌ره‌می کارخانه‌کانی ئیسفه‌هان و یه‌زد و تاران هه‌مووی له بره‌و خستن و ئیستا ئه‌گه‌ر ما‌بی‌تی‌شن له گیانه‌لا‌دان. کیشی کوردستان و بۆکانیش وه‌ک به‌شیک له‌و، ئه‌وه بوو که خۆی له‌گه‌ل بارودۆخه تازه‌که نه‌ده‌توانی پیک‌بخا، له‌به‌روه‌ی نه سه‌رمایه‌ی وا‌گه‌وره‌ی تیدا بوو، نه سه‌رمایه‌داری بیرتیژ که بتوانی په‌وتی دوا‌پۆژی بازا‌ر بنا‌سی، نه ده‌ره‌تانی دا‌به‌ش‌کردن و نار‌دنی به‌ره‌م بۆ ده‌روه‌ی کوردستانیا‌ن هه‌بوو. له ئه‌نجام‌دا، ئه‌م به‌ره‌مه خۆمالیا‌نه خیرایه‌ک له به‌ران‌به‌ر به‌ره‌می عه‌جه‌مستان و ده‌روه‌ی و‌لات‌دا چۆکیان دا‌دا و فه‌وتان.

کاک په‌شید سپیهری له‌م باره‌یه‌وه بۆی نووسیم:

«به‌شی زۆری ئه‌م به‌ره‌مانه، قه‌دیم له حه‌وته‌بازاری رۆژانی شه‌مه‌مه و یه‌کشه‌مه‌مه‌دا ده‌فرۆشران. فرۆشیا‌ریان کچان و کورانی ته‌مه‌ن ۱۰ تا ۱۲ سال بوون. دواتر حاجی وه‌ستا عه‌لی کلاودروو له دوو‌کانی خۆی، سه‌رکلاو، کلاوی پیچ، ده‌سه‌ره‌ی گۆلدۆزی، تاسکلاوی ژنان، ده‌سرا‌زه‌ی مندالان، به‌رمال، پۆپه‌شمین، جاجم، گۆره‌وی و زه‌نگالی ده‌فرۆشت.»

۷۱. سه‌لمانی پیاوان

سه‌رتاش، ده‌للاک یا سه‌لمانی ئه‌و که‌سانه بوون که سه‌ر و پ‌دینی پیاوان و کورانیان ده‌تاشی یا فارس گوته‌نی «ئیسلاح» یان ده‌کرد. دواتر دوو‌کانی ئه‌م که‌سانه ناوی «ئارایشگا» یان لی‌نرا، که وشه‌یه‌کی فارسییه. لام وایه زووتر و پیش سه‌رده‌می ئی‌مه‌مانان ئه‌و که‌سانه له حه‌مام سه‌ر و ریشی خه‌لکیان تاشیوه و هه‌ر ئه‌وانیش کیسه‌کیشیا‌ن کردووه بۆیه‌ش پینان گوتوون ده‌للاک.

هەر چۆنیک بێ، له سهردهمی مندالیی مندا دووکانی سهلمانی هه‌بوون و پیاوان و کوران بۆ «ئیسلاح»ی سهر، ده‌چوونه ئه‌وێ. سهلمانیی ئه‌و ده‌مانه شیواز و مؤدی جیاوازیان یا نه‌دهزانی یا خه‌لك لێی نه‌ده‌خواستن، له‌به‌روه‌ی سه‌روسمیالی هه‌موو كه‌سیان وه‌ك یه‌ك ڕینكه‌ده‌کرد! دووکانی سهلمانی، ته‌نیا شوینی ئاوینه‌كه‌ نه‌بێ، ده‌ورانده‌ور به‌ وینه‌ی ڕه‌نگیی ڕووبه‌رگی گۆقاری فارسی، وه‌ك ته‌ره‌قی و ئاسیای جه‌وان و ئیتلاعاتی هه‌فته‌گی داده‌پۆشرا.

ئیمه‌ كه‌ مندال بووین و له‌ قوتابخانه‌ ده‌مانخویند نه‌یانده‌هیتشت قژی سه‌رمان درێژ بێ و ده‌بوو بیه‌گه‌ینه «مه‌خمه‌ری» كه‌ وا بزانه‌م نمره‌ ۳ ماشینی سه‌رتاشی بوو. باوكم منی ده‌نارده‌ دووکانی كاك هه‌مه‌گیلگیله‌ له‌ سه‌ر خیابانی تازه‌، ڕووبه‌ڕووی دووکانی كاك و كتیفرۆشییه‌كه‌ی كاك كه‌ریمی سالمی. وام له‌ بیره‌ كه‌ هه‌قه‌ده‌ستی ئیسلاحی سه‌ر ۵ قران بوو. دره‌نگتر كه‌ گه‌وره‌ ببووم و له‌ ده‌بیرستان ده‌رسم ده‌خویند، كاپراهه‌كه‌ی عه‌جه‌م له‌ دووكانه‌كانی حاجی بایزی ئیسماعیلی دا «ئارایشگا»یه‌كه‌ی كرده‌وه‌ كه‌ گه‌نج و لاو ده‌چوونه ئه‌وێ و منیش ده‌چووم، وا بزانه‌م نرخه‌ی ئه‌و گرانه‌تر و كاره‌كه‌ی هه‌ندیک «ئه‌مرۆیی» تر بوو، واته‌ له‌وێ سیاسه‌تی «مه‌خمه‌ری» حكومه‌تی نه‌ده‌کرد!

كاك ڕه‌شیدی سپه‌هری له‌ ژێر سه‌ردیتری «سه‌لمانییه‌ قه‌دیمییه‌كانی بۆكان» دا ئه‌م ناوانه‌ی بۆ ناردووم: «حه‌سه‌ن سه‌لمانی خه‌لكی ساين‌قه‌لا، دووكانه‌كه‌ی له‌ په‌نا دووکانی عه‌بلای مام ئه‌حمه‌د بوو و سه‌رتاشی و خه‌ته‌نه‌ی مندالانی ده‌کرد، جاروباره‌ش له‌ ئێو بازاڕدا ده‌سووڕاوه‌ و هه‌رای سه‌رتاشینی ده‌کرد؛ مه‌سه‌عوود سه‌لمانی له‌ جیگا دووکانی محه‌مه‌دی نه‌ویندا بوو و پاشان چووه‌ دووكانه‌كانی لای فه‌له‌كه‌ی قازی؛ عه‌لی فه‌هه‌ندیژ سه‌لمانییه‌كه‌ی خه‌لكی ته‌ره‌زی و كرێشینی مالی سه‌ید هه‌مه‌ده‌مینی قه‌ساب بوو؛ مینه‌په‌شی دوو كور و كچیکي بوو به‌ناوی هه‌وشه‌نگ و مه‌سه‌عوود دووكانه‌كه‌شی له‌ په‌نا ڕه‌شیدی ئاغاره‌زا بوو دوا‌یی فرۆشتی به‌ سه‌ید عه‌لی پارسا؛ عه‌سمان و ئه‌بووبه‌كری كورانی مینه‌هه‌ته‌م؛ مینه‌ سه‌لمانی باوكی یونس؛ عه‌لی كورپی محه‌مه‌دی كیسه‌كیش (كاكه‌لا)، مه‌شه‌دی ئه‌كه‌به‌ر باوكی

غوه‌لامه‌لال له په‌نا قه‌ننادییه‌که‌ی برایمی په‌زایی؛ محه‌مه‌ده‌که‌ره (که‌ریمی) کوری
عه‌به‌شین و مسته‌فا میعماری که ئیستا له فینالند ده‌ژی.»

کاک جه‌عفر مه‌ردانبه‌گیش ئەم ناوانه‌ی نووسیوه: «مه‌رحوومان کاک عوسمان و
کاک ئەبووبه‌کر مه‌ردانبه‌گی، مینه سه‌لمانی، کاک عه‌لی ئەفشین.»

ئه‌وه‌ش هه‌والی سه‌لمانییه‌ک له بوکان که کاک برایم فه‌رشی بۆی نووسیوم:
«له‌ته‌نیشته دووکانی باوکم دووکانیکی سه‌لمانی هه‌بوو، کابرا ئەرمه‌نی بوو و
کوریشی ده‌زانی، ئەو هه‌ر له دووکانه‌که‌ی دا ده‌ژیا دووکانه‌که‌ی دوو به‌ش بوو،
که به‌په‌رده جیا ده‌کراوه و خۆی له پشت په‌رده‌که ده‌ژیا، ... میسیۆ دوو سه‌ری به
پینج قران ده‌تاشی. دوو سه‌ری من و زینده‌یاد کاک سه‌هنم وه‌به‌ر ماشینی میسیۆ
ده‌که‌وت. میسیۆ که‌سیکی رووخۆش و به‌ته‌مه‌ن بوو. نازانم چی به‌سه‌ر هات. دوا
ئه‌و سه‌ید عه‌لی پارسا دووکانه‌که‌ی کرده پارچه‌فرۆشی، دوا ئه‌و میرزا غه‌فووری
ناشناگر جیی گرته‌وه.»

۷۲. نارایشگای ژنان

ئه‌وه‌ش دیاره‌یه‌کی نوییه. پێشتر، رازاندنه‌وه و ئارایشی ژنان له سوراووسپاویکدا
خۆلاسه‌ده‌بووه که یا ژنانی خزم و دۆست و هاوڕی بۆ که‌سه‌که‌یان به‌پۆیه‌ده‌برد
یان هه‌ر ژنانی کرێکاری هه‌مام ده‌چوونه مالان و ئاراشیان ده‌کردن.

له بیرم نییه‌یه‌که‌م ئارایشگای ژنان که‌ی له بوکان کرابیته‌وه، به‌لام به‌دنیایی
ده‌زانم له ده‌وروبه‌ری ساڵی ۱۳۴۰ و له‌نیو مالی که‌سه‌که‌دا بوو نه‌که له دووکان و
شوینی وا گشتی. هه‌شتا ژنانی بوکان ئەم سه‌ره‌خۆیی‌یه‌یان نه‌بوو بچن بۆ
دووکانیکی ئارایش کردن. له‌کو‌تایی‌یه‌کانی پژی می‌شا و پێش شو‌رشی ۱۳۵۷دا،
ورده‌ورده بارودۆخه‌که باشته‌ر ببوو و تابلۆی ئارایشگای ژنان به‌سه‌ر ده‌رگای
هه‌ندیک ماله‌وه‌ده‌بینرا، گه‌رچی هه‌شتا ئارایشگای سه‌ره‌خۆ له دووکان و شوینی
گشتی‌دا نه‌بوو. دره‌نگتر مه‌سه‌له‌که‌گۆرا و ئیستا زۆر ئارایشگای ژنان له بوکان

هەن.

کاک جە عەفر مەردانبەگی ئەم کەسانەى وەک خاوەنى ئارایشگای ژنان دەسنیشان کردووە: «ئارایشگای مەنیزە خۆشنوود؛ ئارایشگای تارا (زەمانە مەردانبەگی)، ئارایشگای شەهلا عابید.» هەروەها کاک جە عەفر ئەم خالە گرنگەشى وەبیر هیتاوینەتەو: «لە کۆن دا، دەم و چاوە لگرتنى ژنان باو بوو. ئەم کەسانە دەچوونە مالان بۆ دەم و چاوە لگرتن: دادە ئایشى حەمامچى و دادە زارا.» ئەوانەى هەنیەى ژنانیان هەلەدەگرت پینان دەگوتن: هەنیکەر.

۷۳. مامانەکانى بۆکان

لە ڕابردوودا مامان (قابیلەى) دەرس خۆیندوو و خاوەن مەدرەک لە بۆکان یا گوندەکانى دەورووبەرى دا نەبوو. وا بزانی یەكەم قابیلەى نوێیای لە دواى سالى ۱۳۴۱ - ۴۲ لە بۆکان پەیدا بوو کە خانمىكى تىگەيشتووى خاوەن شەخسیهتى خەلكى مەهاباد بوو، هەر لە بۆکانیش میردى کرد و لەوى گیرسایەو.

پیشتر، ئەم ئەركە هەندىك لە ژنانى خاوەن ئەزموون بەرپۆهیان دەبرد و یەك لەوان یادی بەخێر بى، «نەنى» دایكى كاك كەرىمى خەیات و نەنكى كاك عەبوى فەقى كەرىمى بوو، كە لە گەرەكى ئیمە دەژیا. نەنى لە سەردەمىكدا كە من دیتبیتم، ژنىكى بەتەمەنى خۆش قسە بوو و خەلكى شار ڕیزی زۆریان دەگرت. من گەلێك جار بە میوانى لە مالى خۆمان بینیبووم و من لەسەر دەستى ئەو لەدایك ببووم. من جگە لەو، كەسى دىكە ناناىم.

بەلام كاك ڕەشىدى سپیهرى ئەم ناوانەى بۆ نارووم: «پوورە نەنى دایكى كەرىمى خەیات كە مالىان لە پشت مالى میرزا عەلى كامەلایى بوو؛ پوورە ئامینهى ژنى دەرویش سەیاد لە گەرەكى كیلەشین؛ دادە ئایشى دایكى عومەرى خەیات لە گەرەكى تالوار؛ ئەشرفى هاوسەرى ئەحمەد مەلەوان لە گەرەكى بەر بەردان؛ پوورە زولەيخا لە گەرەكى قەبران؛ دادە خاتون هاوسەرى مستەفای دالاندار لە گەرەكى

زاخه‌کان و پوره‌ه‌لیمه‌ی خودا‌که‌ره‌می له‌ گه‌ره‌کی خانه‌قا.

۷۴. کیسه‌کیش و کریکاری‌ه‌مام

له‌ه‌مامی پیاوان‌دا له‌ بۆکان، جگه‌ له‌ه‌مامچی و تونچی، دوو‌چه‌شنه‌ کریکار هه‌بوون: ئەوانه‌ی و خزمه‌تی خه‌لگیان ده‌کرد و فوته‌یان بۆ ده‌هیتان و ئەوانه‌ی وای کیسه‌ی خه‌لگیان ده‌کیشا. کاک‌جه‌عفر مه‌ردانه‌گی ئەم ناوانه‌ی له‌و په‌یوه‌ندییه‌دا بۆ نارووم که‌ دیاره‌ هی سه‌ره‌تا‌کانی کار نین و هی ماوه‌ی ته‌مه‌نی خۆیین که‌ له‌ من‌گه‌لیک که‌مه‌نتره‌:

«کاک‌عه‌لی و کاک‌مه‌مه‌دی ناوه‌، عه‌لی‌ه‌مامچی باوکی کاک‌ه‌مه‌ساله‌ و کاک‌عه‌ولای مه‌شه‌وور به‌ باوک‌مردوو (خۆشنوود)، کاک‌ه‌مه‌حسین جانی ناسراو به‌ه‌مه‌حسینی ده‌لال، عه‌بووی فه‌قی که‌ریمی مه‌شه‌وور به‌ عه‌بووی نه‌نی (که‌کۆنه‌هاوړی و هاوگه‌ره‌کی و هاو‌پۆلی قوتا‌بخانه‌ی منیش بوو)، کاک‌ه‌مه‌ساله‌ی بۆکانی، وه‌ستا مه‌مه‌دی ئەلیاس وه‌ند، هه‌یده‌ره‌عه‌جه‌م و هه‌سه‌نه‌که‌ر، (که‌خه‌ته‌نه‌ی کورانیشی ده‌کرد.»

هه‌روه‌ها کاک‌ره‌شیدی سپیهری ئەم ناوانه‌ی بۆ نووسیوم که‌وا هه‌یه‌له‌یه‌ک شوین‌دا له‌گه‌ل لیسته‌ی کاک‌جه‌عفر ته‌واو یه‌ک نه‌گرنه‌وه، «کاک‌قادی ئەلیاس، مه‌مه‌دی کاک‌ه‌لال، کاک‌ره‌سوول یه‌نگیجه‌یی، هه‌مه‌ساله‌ برای هه‌مه‌حسینی ده‌لال، عه‌لی‌خاله‌ناوه‌ و هه‌یده‌ره‌عه‌جه‌م.»

۱. کاک‌برایم فه‌رشی ئەم بیره‌وه‌رییه‌ی سه‌باره‌ت به‌ کاک‌عه‌بووی فه‌قی بۆ نووسیوم: «کاک‌عه‌بوو قسه‌خۆش و جه‌فه‌نگی بوو، به‌یانیه‌کی زوو له‌گه‌ل کاکم‌چووین بۆ هه‌مام، دانیشتبووین بۆ نۆبه‌ی کیسه‌ع. ق. مامۆستایه‌کی قوتا‌بخانه‌، هات و چاوهروان بوو نۆبه‌ی بێ، کاک‌عه‌بوو رووی تیکرد و گوتی پرسیاریکت لی‌ده‌که‌م ئەگه‌ر جوابی دروست بده‌یه‌وه ئەوه‌ نۆبه‌بریت بۆ ده‌که‌م، مامۆستا‌که‌قبوولی کرد، کاک‌عه‌بوو پرسى: «باوکی کوره‌کانی هه‌زرتی عه‌لی نیوی چی بوو؟» کابرا هیندیک بیری کرده‌وه و کوتی وه‌لا عه‌بوو ئەو ده‌رسه‌مان قه‌ت نه‌خویندوه‌! ده‌رووبه‌ر له‌ قاقای پیکه‌نینان‌دا، کاک‌عه‌بوو کوتی باشه‌ئوه‌ت نه‌زانی پرسیاریکی هاسانترت لی‌ده‌که‌م: باوکی کوره‌کانی حاجی عه‌لی فه‌رشی ناوی چی بوو؟ مامۆستای گۆرین چاویکی له‌ کاکم‌کرد و کوتی ئەوه‌ده‌زانم، حاجی عه‌لی!»

کاک رهشید ئەم ناوانهشی وهک «فۆتهگیر»ی حه‌مام بۆ ناردووم: «محیدینی برای محه‌مه‌د ناسراو به هه‌یاس و محه‌مه‌دیک که شۆره‌تی نازانم و عه‌بدو‌للا که ریمی.»

۷۵. که‌ره‌سه‌ی وهرزش

ئه‌مه، کار و کاسیبیه‌کی تازه‌یه و به بیره‌وه‌ری من شتی وا له بۆکان نه‌بوو. وا بزانه‌م کاک عه‌بدو‌للا مسگه‌ری له‌م دوایی‌یانه‌دا هه‌ندیک شتی وهرزشی ده‌فرۆشت. ره‌نگه ئیستا له دووکانی فرۆشتنی جل‌وبه‌رگی ئاماده‌دا له بۆکان، هه‌ندئ که‌ره‌سه‌ی وهرزش وهک جل‌وبه‌رگی وهرزشیش بفرۆشری، به‌لام ئاگادار نیم دووکانی سه‌ربه‌خۆی شت‌ومه‌کی وهرزشی هه‌یه یان نا؟

کاک جه‌عفهر مه‌ردانه‌گی ئەم دوو ناوه‌ی وهک فرۆشیاری که‌ره‌سه‌ی وهرزش له بۆکان بۆ نووسیوم: «برایم مه‌ردانه‌گی و عوسمان تووتنچی.»

۷۶. شووشه‌بری و شووشه‌فرۆشی

کاک جه‌عفهر مه‌ردانه‌گی له په‌یوه‌ندیی باسه‌که‌دا خالیکی گرنگی ده‌سنیشان کردووه، کاتی ده‌نوووسی: «ئه‌و کات هه‌ر نه‌چاره‌کان شووشه‌یان ده‌فرۆشت.» ئینجا ئەم ناوانه‌شی نووسیوه: «وه‌ستا عومه‌ری شووشه‌بر، وه‌ستا قادر، وه‌ستا سمایی له‌محمودی و وه‌ستا ره‌حمانی شووشه‌بر.»

کاک ره‌شید سپه‌هریش ئەم ناوانه‌ی بۆ نووسیوم: «وه‌ستا مسته‌فای نه‌چار، وه‌ستا ته‌های نه‌چار، وه‌ستا ره‌حمانی نه‌چار، وه‌ستا سووره و وه‌ستا ره‌حمانی شووشه‌بر. من خۆم، له شووشه‌بری بۆکان ته‌نیا حاجی مسته‌فای نه‌چاریم له بیره.»

۷۷. گه‌چ و ئاهه‌ک و سمیت و خشت و ئاسن و داری ساختمان

له‌بیرمه‌ جارانه‌که‌سیک که مائی دروست ده‌کرد یا سنه‌یی گوته‌نی مائی ده‌ناوه، ئیواران کاتی دووکان داخران، دووکانداری دۆست و ناسیاو سه‌ردانی شوینه‌که‌یان ده‌کرد و

هەر که‌س پینشنیاریک و په‌خنه‌یه‌کی ده‌رده‌بری. مالی خه‌لک به‌گشتی له دوو قات تینه‌ده‌په‌ری. یه‌که‌م بینای سی قات که دروست‌کرا وا بزانه له سالانی ۱۳۵۰دا له پووبه‌پرووی نه‌خوشخانه‌ی شیروخورشید، هی کاک مینه زیره‌کی برا‌گه‌وره‌ی حه‌سه‌ن زیره‌ک بوو. ئیستا وا بزانه بینای وا له بوکان زۆرن.

که‌ره‌سه‌ی ساختمان به‌گشتی له‌لاوه ده‌هینرا، به‌لام وا بزانه ئاهه‌کیان له بوکانیش دروست ده‌کرد. هه‌روه‌ها چه‌ند سالیک پیش شو‌پرسی ۱۳۵۷ مالی زیایی کووره‌خانه‌یه‌کی خشتی سووریان له قازلیان دانا. کاریته و تیره‌گی داره‌پای مالیش هه‌ر له دارستانه‌کانی بوکان و ده‌ورو به‌ری به‌ره‌م ده‌هات. سالانی ۱۳۳۰ - ۱۳۴۰ کابرایه‌کی ئه‌رمه‌نی و یه‌کی ئازهری داری قورغ و دارستانه‌کانی بوکان و ده‌ورو به‌ریان ده‌کری و به‌ماشین ده‌یانبردن بو عه‌جه‌مستان.

له بوکان چه‌ند دووکان هه‌بوون که به‌شیک له که‌ره‌سه‌ی بیناسازیان ده‌فرۆشت، له‌وانه یه‌کیان نه‌مر مه‌لا عه‌بدو‌للای حه‌سار بوو که دووکانه‌که‌ی له سه‌ره‌تای کولانی جووه‌کان پووبه‌پرووی دووکانی کاکم بوو. یه‌کی دیکه‌شیان حاجی فه‌تو‌للای موقته‌دیری بوو. ده‌زانه کاک عه‌لی ئیسماعیل‌پووریش دوی خانه‌نشینی له کاری مامۆستایی، ئاسن‌فرۆشی ده‌کرد.

کاک جه‌عفر مه‌ردانه‌گی ئه‌م ناوانه‌ی وه‌ک فرۆشیاری «مصالح ساختمانی» بو ناردووم: «کاک قادر که‌ریمی، کاک قادر باوه‌مین، میرزا حسین فاتی، کاک فه‌تولا فاتی، میرزا عه‌ولای فه‌تی، حاجی مسته‌فا مه‌عرووف به‌ حاجی سووتاو و په‌سوول نه‌جاری.»

۱. مه‌لا عه‌بدو‌للای حه‌سار له سه‌رده‌می کۆماری کوردستان‌دا هاو‌پیی خه‌بات و دۆستی مامۆستا هه‌ژار بوو، له به‌ره‌و موکریان‌دا هه‌ژار ده‌لی: «ئه‌مجه‌د و قازی، مه‌لا ریشی حه‌سار/ کئ به‌داخ و کوله‌ بو ره‌نجی خه‌سار؟» که مه‌لا ریشی حه‌سار هه‌ر ئه‌م مه‌لا عه‌بدو‌للایه‌یه، ئه‌مجه‌د مه‌لا ئه‌مجه‌دی عوسمانی و قازیش قازی کاکه‌حه‌می قزلجییه.

۷۸. بهردتاشی

ئەو بهردانهی وا له بۆکان دییتم به زۆری، بهردی ئاههکین. وا ههیه له گوندهکانی دهووبه بهردی دیکهش دهست بکهون، بهلام بهردتاش له بۆکان بهگشتی لهسه بهردی ئاههکی که بهردی سپی پیدهگوترا کاریان دهکرد چ بۆ پایهی دیواری ساختمان و چ بۆ دروستکردنی حهوز و لیواری جۆگه و کیلی قهبر بی.

وهک بهردتاش له بۆکان، من تهنیا کاک عهلی عهسکه ریم له بیره، بهلام کاک رهشید سپیهری ئەم زانیاریانهی له په یوهندی مهسه له کهدا بۆ ناردووم. دوو کهسی یه که میان برای کاک عهلی عهسکه ری، واته کورانی حهسه ن عهسکه رن: «سه عید عهسکه ری، رهحمان عهسکه ری (زۆرجار دهچوونه شاره فارس و تورک نشینه کان دهنه له بهر مائی ساحیب کاره که بهردیان دهتاشی. له م دوایی یانهشدا له پهنا حه مامی مه رمه پ کارگه یه کی بهردتاشی و خشتی سمیتیان دانابوو)؛ عه بدوللا باپیری، عوسمانی وهستا محیدین (پووبه پرووی زیندانه گه وره که ی ئیستا بهردی دهتاشی) و محهمه دی باپیری که له بهر مائی خویان پووبه پرووی مائی کاک حه مه ی نستانی پوور کاری ده کرد.»

کاک جه عفه ر مهردانه گیش ئەم دوو ناوه ی بۆ نووسیوم: «وهستا خالیدی عهسکه ری و وهستا محهمه د فرههنگ، که له پشت حه مامی کۆن کاریان ده کرد.»

۷۹. مۆدنه و سه بیله

من نازانم تووتن و جگه ره له که یه وه ریگه یان که وتوته ناوچه ی ئیمه، بهلام لای که م ده بی ۲۰۰ سالیک بی که تووتن له ناوچه که مان به ره م دی. مۆدنه و سه بیله و قهنده (قه ننه) له په یوهندی تووتن و جگه ره کیشان دان. سه بیله شتیکه وهک پیپ. قهنده دریژه و ته نانه ت هه ندیک جار کابرای قهنده کیش خوی دهستی پیناگا هه لی بکا

۱. وهک ده بیندری لیره دا ناوی چوار کهس، واته عهلی، سه عید، رهحمان و قادر خالیدی عهسکه ری وهک کورانی حهسه ن عهسکه ر و بهردتاشی بۆکانی هاتوون. هیوادارم هه له له ناوهکان نه که وتی.

ھەر بۇيەش لە رابردودا ئاغاواتى دەسپۇيشتوو كەسايەتتەكان بەناوى قەندەچى يا قەندەدار ھەبوو كە ئەم ئەركەيان بۇ راپەرىنى!

لە بۇكان ھەر لە كۆنەو كەسانىك ھەبوون كە مۇدنىيان لە داريان گل دروست كىردوو و فرۇشتوو يانە. لە سەردەمى مندا حاجى عەبدوللای نەزەرى و ھەروھە مەلا مەمەدى تاهيرئازەر كە بە «مەلا سەبىلە» ناودەبرا، لە تەنىشت مزگەوتى بازار دوكانىكى بچووكى ھەبوو تىندا ھەم كىتپى دەفرۇشت، ھەم دەرسى قورئانى بە مندان دەگوتەو ھەم سەبىلە و مۇدنى دەرسى دروست دەكرد دەفرۇشتن.

سەبارەت بە دوو كەسە و كەسانىكى دىكەى بەو كاروھە خەرىك بوون كاك رەشىد سېپھىرى ئەم دېرئانەى بۇ نووسىوم:

«حاجى عەبدوللای نەزەرى لە ھەموويان كاروانتر بوو. چەقۇ و خەنجەر و مۇدنى داركەوتى دروست دەكرد و دەستى چاك كىردنەوھى چەكى گەرمىشى ھەبوو. ناوبراو سەرھەتا لە خىيابانى كۆن و لە شوپىنىكى نىزىك دوكانى حاجى ھەسەنى مەمەدى كە دواتر بوو بە ھى كاك غولەلام، دوكانى ھەبوو، پاشان چووھە دوكانىكى بچووكى نىوان شەقامى كۆن و تازە. مامۇستا مەلا مەمەد تەنيا سەبىلەى دروست دەكرد؛ ھەمەدەمىنى سەيزادە لە پەنا مالى ھەسەنى نەورۇز سەبىلەى دروست دەكرد و عەبەچەقۇش مۇدنى و سەبىلە و چەقۇى دروست دەكرد.»

كاك برايم فەرشى كە ماوھەكە قوتابى مامۇستا مەلا مەمەد بوو، لە كىتپى ئەلىكترۇنىكى «سەفەرى خەيالى بۇ بۇكان» (سالى ۱۳۶۴) دا بابەتتىكى ھونەرى و رازاوى سەبارەت بە دوكانەكەى مامۇستا، كەسايەتتى خوى و سەبىلە دروست كىردنەكەى نووسىوھە كە من بە سپاسوھە لە پەراويزدا دەيھىتم:

۱. «توونىيەتى زۆرى بۇ ھىتابووم، لە بەردەركى مزگەوتە چكۆلە راولەستا بووم، چاوم بە كىتپەكاندا دەخشاندا، دەمنەى جوراجور بە شكلى كەلەباب و تاوس و شتى دى بەرچا و دەكەوت، ئېرە دوكانى بانگىبېرە دەنگخوشەكەى بۇكانە. پېش بوومەلئى بەيانى ئەو كاتەى كە ھەموو كەس لە خەودان، دەنگى مەلا مەمەد بەرز دەبېتەو، موناجاتى بەرەبەيان

به سیاسیی زۆرهوه بۆ برایان برابرم فه‌رشی، ره‌شید سپیهری، جه‌عفر مه‌ردانبه‌گی و

سۆفی و سه‌ید و حاجی و نوێژکه‌ر به‌ره‌و مزگه‌وت بانگ ده‌کا، شیعره‌ جوانه‌کانی له‌گه‌ڵ ده‌نگی خۆش، خه‌وی مندا له‌کان شیرینتر ده‌کا. ده‌گێز نه‌وه باوکی مه‌لا مه‌مه‌د یه‌که‌م بانگبێژی ده‌نگ‌خۆشی ناوچه‌ بووه، کاتیک له‌ هه‌مامیان بانگی ده‌دا له‌ بۆکان خه‌لک به‌ره‌و مزگه‌وت ئاوا ده‌بوون.

چوومه‌ پیش و سلّوم کرد، زۆر به‌رووخۆشی وه‌لامی دامه‌وه، ده‌ستی له‌ نیو جامیک دابوو، قوره‌که‌ی خۆش ده‌کرد، هیندیکی له‌ به‌ری ده‌ستی داده‌نا، تۆزیک کایه‌ی پیده‌کرد، ئه‌وجا وه‌ک په‌یکه‌رسازیکی ماهیر، شکلی پیده‌دا، به‌ داریکی زه‌ریف وه‌ک نه‌ققاش خه‌ریکی گله‌که‌ ده‌بوو، ئه‌وی داده‌نا داریکی پانتتری هه‌له‌گه‌رت دیسان خه‌ریک ده‌بوو، هیندی پینه‌ده‌چوو، مراوییه‌ک، که‌له‌بابیک، تاوسیکی زیندوو زیندوو له‌نیو ده‌ستی ده‌هاته‌ده‌ر، دوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌منه‌ (مۆدنه‌) که‌ ته‌واو ده‌بوو، دایده‌نا وشک بیته‌وه، پاشان ره‌نگی ده‌کرد.

مامۆستا کتیبی کوردیت هه‌یه؟ سه‌یریکی کرد، به‌بێ مه‌لییه‌وه‌ کوتی: «ته‌ماشاکه‌ بزانه‌ هه‌یه!» چاوم گێرا وتم: مامۆستا هه‌چ نابینم. وتی: «ده‌ی کاکه‌ کاتیک نابینی یانی چی؟» وه‌بیر خۆم و کوره‌ لاره‌که‌ی لای سینه‌ما که‌ وتمه‌وه، کوتم: نازانم یانی چی! تۆزیک شله‌ژا، نیوچاوانی تیگنا، به‌ تووره‌یی یه‌وه‌ کوتی: «یانی نییه‌ کاکه‌» مۆدنه‌یه‌کی که‌له‌بابی هه‌لگه‌رت ده‌ستی کرد به‌ ره‌نگ کردنی، زۆر به‌ سه‌لیقه‌ ره‌نگی ده‌کرد. راوه‌ستا بووم. سه‌یرم ده‌کرد. مه‌تق له‌ داروبه‌رد بێ، له‌ منه‌وه‌ نه‌ده‌هات، وه‌بیر زه‌مانی مندا‌لی که‌ وتمه‌وه، کاتیک که‌ باوکم لیم تووره‌ ده‌بوو. خه‌ریکی کاری خۆی بوو، جار جاره‌ به‌ زبیه‌وه‌ ته‌ماشایه‌کی ده‌کردم، نیوچاوانی ورده‌ورده‌ گه‌ش بووه، هه‌روا که‌ ئیشی ده‌کرد وتی: «خه‌لگی کوتی؟»

به‌په‌له‌ کوتم: سه‌ری خۆت مامۆستا به‌رموو نیوچاوانی من چی لی‌نووسراوه‌؟ بزیه‌کی هاته‌ سه‌ر لی‌و: «کاکه‌ خۆ من فالگیر و ره‌ممال نیم!» بۆم گێراوه‌ که‌ له‌ به‌یانییه‌وه‌ چه‌ند که‌ره‌تیان لی‌پرسیووم، باسی کابرای رانک و چۆغه‌ له‌به‌ر، باسی قاله‌مه‌ره‌، باسی لاره‌که‌ی لای سینه‌ما. نیوچاوانی ته‌واو گه‌ش ببوو. وتی: «کاکه‌ شاره‌که‌ خنجیلانه‌یه‌ هه‌موو که‌س یه‌کتر ده‌ناسن، جا ئه‌وه‌یه‌ کابرای میوان به‌رچاوه‌.» باشه‌ مامۆستا له‌ کورده‌واری دا ریز له‌ میوان ده‌گرن ئه‌تۆ... نه‌یه‌یشت قسه‌که‌م ته‌واو که‌م کوتی: «له‌ کورده‌واری دا میوان خۆشه‌ویسته‌، پتی له‌سه‌ر چاوانه‌، به‌لام رووی پیاوی خراپ ره‌ش بێ، چه‌ند رۆژ له‌وه‌ پیش له‌سه‌ر کتیبیک به‌ناوی فری‌فری قه‌ل فری له‌ سابلاخ په‌ندیکیان پیدام که‌ بۆم ناگێردرێته‌وه‌، دوا‌ی له‌ زیندان کردن و چه‌رمه‌سه‌ری به‌ره‌لایان کردم، پێیان کوتم نابێ کتیبی کوردی بفرۆشی.»

به‌گالته‌ کوتم: «مامۆستا پیت وایه‌ ئه‌م قه‌له‌ره‌شه‌ بفری؟ بزیه‌یک هاته‌ سه‌ر لی‌وی. چه‌ند کتیبیم لی‌وه‌رگرت و خواحافیزیم کرد. له‌سه‌ر یه‌ک له‌ کتیبه‌کان ناوی شه‌فیعیم به‌رچاو که‌وت مامۆستا مه‌لا عیسامه‌ددین شه‌فیعی شاعیری کورد، شیعره‌ی به‌ فارسی و کوردی و عه‌ره‌بی هۆندۆته‌وه‌.

مه‌وله‌وی فارس ده‌لی:

وز جدائی‌ها شکایت می‌کند

بشنو از نی چون حکایت می‌کند

مامۆستا مه‌لا عیسامه‌ددین شه‌فیعی شاعیری کوردی:

بیدلان را عاقبت بی‌حاصلی است

مشنو از نی، ناله‌اش از بیدلی است

رہحیم به هرامزاده که له م به شه دا هاوکاریان کردم.

۸۰. مسگه ری

له راستی دا نازانم گهلوق کاری مسگه ره له بۆکان دروست کردنی که ره سه ی مسی بوو یا هر سپی کردنه وه و چاک کردنه وه یان. به بیره وه ری من، عه جه می زهنجان هات و چۆی بۆکان و گونده کانی ده ور و به ریان ده کرد و مه نجه ل و ئاوگه ردان و مه جۆمه و که و گیر و ئەفتاوه و له گهن و شتی ئەو چه شنه یان ده فرۆشت. نازانم مسگه ره کانی بۆکانیش خۆیان هه مان ئەو که ره سانه یان دروست ده کرد یان نا؟ به لام ده نازانم ئەوانه یان سپی ده کرده وه. ناوی مسگه ره کانیشم له بیر نییه جگه له حاجی ئەحمه دی مسگه ری. وه ستا ره حیمی مسگه ریش ناوی زۆری هه بوو و عه بدوللای مسگه ری کوری ئەو، دووکانی عه تاری هه بوو، واته مسگه ری نه ده کرد، جا نازانم محه ممه دی کوری مسگه ره بوو یان نا؟

کاک ره حیم به هرامزاده ئەم دیرانه ی خواره وه ی له باسی کاری مسگه ری له ده ور و به ری بۆکان دا بۆ نووسیوم:

له سه رده می مندالیی من دا یه ک یا دوو دووکانی مسگه ری له خیابانی کۆن هه بوون. یه کیان هی حاجی ئەحمه دی مسگه ری بوو. مسگه ره له بۆکان به گشتی قاپ و قاچاغی مالانی سپی ده کرده وه یا ئەفتاوه ی کون و شتی ئەوتۆی چاک ده کرده وه. نه مزانیوه له بۆکان که ره سه ی مسی دروست کرابی، ئەگه ریش بووبی من ئاگام لپی نییه. که ره سه ی مسی عه جه می زهنگان (زهنجانی ئیستا) ده یانه ینا و له شار و گوند به خه لکیان ده فرۆشت.^۱ هه موو سالیکی کاتی به هار، مسگه ره بۆ سپی کردنه وه ی قاپ و که وچک و مه نجه لی مس ره وویان له گونده کان ده کرد. مسگه ره پیش سپی کردنه وه،

بشنو از من شور عشقم در سر است ناله عاشق نوائی دیگر است

۱. زهنگانی ته نانه ت له جهنگه ی شه ره کانی شوژی ئەیلوولی باشووری کوردستان دا له گونده کانی باشووری کوردستان بوون و شت و مه کیان ده فرۆشت! پیشمه رگه یه ک که له مه هاباده وه چوو بووه یارمه تی دانی شوژی له باشوور، ئەوه ی بۆ گێرامه وه.

قاپ و کهوچکی به زیخ دەساوی و ژهنگی لی دەکردهوه و پاشان ئەگەر باشم له بیر بی به «قه‌لایی» پروکیشیان دەکرد. بۆ خاوین کردنه‌وه‌ی مه‌نجه‌ل هه‌ندی خیزیان له بن مه‌نجه‌له‌که‌ پۆده‌کرد و کوته‌چه‌رمیکیان له‌سه‌ر خیزه‌که‌ داده‌نا. شاگرد مسگەر ده‌چووه نێو مه‌نجه‌له‌وه و ده‌ستی به دیواره‌وه ده‌گرت له‌سه‌ر چه‌رمه‌که‌ به چپ و راست‌دا خۆی با ده‌دا. بۆیه کورد ده‌لی: «ئه‌وه سه‌وه‌ته‌یه و سه‌نعت، مسگه‌ری نییه و قوون بادان!» هه‌روه‌ها: «له زه‌نگانه‌وه هه‌موو سالی چه‌ند که‌س بۆ مه‌نجه‌ل و قاپ و کهوچکی مس‌فرۆشتن، ده‌هاتن بۆ گوندی «کێکێه». ئەوان شته‌کانیان به قه‌رز ده‌فرۆشت و پاییزان بۆ قه‌رز کۆکردنه‌وه ده‌هاتنه‌وه. هه‌ر که‌س بیگوتایه نیمه و ناتوانم قه‌رز بده‌مه‌وه، ده‌چوون له مائی دایانده‌کوتا. کابرای قه‌رزدار هه‌ر جوړیک بووایه قه‌رزه‌که‌ی ده‌دانه‌وه و ئەو سی‌چوار که‌سه‌ی له مل خۆی ده‌کرده‌وه. بۆیه ئەگەر که‌سیک بۆ سه‌ندنه‌وه‌ی قه‌رز زۆری بۆ قه‌رزدار ده‌هینا ده‌یانگوت کاکه‌ واز بی‌ره خۆ تۆ زه‌نگانی نیت! ئەو زه‌نگانیانه له یادداشته‌کانی خۆیان‌دا ژماره‌یان به‌حیسابی رۆمی [رۆمی؟] ده‌نووسی. هه‌ر چه‌نده ئی‌مه قه‌رزدار نه‌بووین باوکم رۆژیک بۆ نانی نیوهرۆ یه‌کیک له‌وانه‌ی هیناوه بۆ مائی و وتی ئەو ژمارانه‌ی فیزی کۆپه‌که‌م بکه. من ئەو کات ژماره‌ی رۆمی له‌یه‌که‌وه تا ده‌فیر بووم.»

کاک ره‌شید سپیهری ناوی سی‌که‌س له مسگه‌ره‌ قه‌دیمییه‌کانی بۆکانی به‌و شیوه‌یه‌ نووسیوه و بۆی ناردووم:

«وه‌ستا ره‌حیمی مسگه‌ری، زرباوکی سه‌ید محیدی نی ته‌نه‌که‌سان، له سه‌رووی قه‌سابییه‌که‌ی ره‌حمان چاوشین دووکانی هه‌بوو و مه‌نجه‌ل و ته‌شت و ئەفتاوه و له‌گه‌نی سپی ده‌کرده‌وه و سه‌تل و ئەفتاوه‌ی ته‌نه‌که‌شی دروست ده‌کرد. ئەویش له‌ دوای هه‌ره‌سی راپه‌رینی سالی ۱۳۳۲ی خه‌لکی بۆکان هه‌لات بۆ باشووری کوردستان و پاش چه‌ند سال گه‌راپه‌وه و له‌گه‌ل ئەسه‌ده‌ی کۆری به‌هۆی نه‌خۆشی و نه‌دارییه‌وه گیانی له‌ده‌ست‌دا. یادی به‌خێر بێ. وه‌ستا محه‌مه‌دی مسگه‌ری، له سه‌رووی دووکانی پینه‌چییه‌تی خه‌سه‌دتمه‌نی‌دا مسگه‌ری ده‌کرد. ئەویش له‌گه‌ل عه‌بلای برای، قاپ و مه‌نجه‌ل و که‌ره‌سه‌ی مسی دیکه‌ی سپی ده‌کرده‌وه. دواتر ئەم دوو برایه

دووكانەكەيان فرۆشت بە وەستا سمايلى تورك كە كترى و سەماوهرى تەنەكەى دروست دەكرد. وەستا محەممەد دووكاننىكى دىكەى لەپەنا شىرىنى فرۆششەكەى برادەران كرى. ئەو كات دنيائى نايلىون نەبوو، ھەر مەنجال و تاوہ و كەوگىرىكى مس بەرگەى زياد لە بيست سالى دەگرت، تەنيا دەبوو سىپى بكرىنەوہ.»

۸۱. جۆشكارى

ئەوہ سەنەتتىكى تازەيە و لەميژ نىيە لە بۆكان سەرى ھەلداوہ (وا ھەيە ۵۰ سالىكى بىي). جۆشكارى بەگشتى پەيوەندىيە بە ئاسن و كاروبارى خانووبەرەوہ ھەيە.

كاك برايم فەرشى لەم پەيوەندىيەدا بۆى نووسىوم:

«ئەوہى بە بىرى من بى مەشەدىيەكى ئازەرى كە ناویم لە بىر نەماوہ لە دەورى فەلەكەى خوارى [فەلەكەى گاراج]، دووكانى جۆشكارى ھەبوو و پاشان ھىدى ھىدى بەشيك لە نەجارەكان وەك حاجى مستەفائى نەجارى بەرەو دروست كردنى درگا و پەنجەرەى ئاسن چوون و جۆشكارىش بوو بە بەشيك لە كارى ئەوان. ھەر حاجى مستەفا چەند شاگردى ھەبوو كە يەكيان تارانى بوو، كورپى خالى منىش «عەبدوللا پىرۆتى» و چەند كەسى دىكە كارىان لا دەكرد و دوايە ھەر كام لەو كەسانە دووكانى خۆيان كردهوہ. بەرلە مەشەدى و دواى سالى ۱۳۵۷ ئاگادارى كارەكە نىم.»

كاك رەشىد سېنھەرى دەنووسى:

- «وەستا سمايلى تورك كە تەنەكەسازى دەكرد، دووكانى جۆشكارىشى دانا، بەلام ئەو وەستا ئازەرىيانە كاتى كە شۆرشى سالى ۱۳۵۷ دەستى پىكرد ھەموويان گەرەنەوہ شارەكانى خۆيان.»

۸۲. پەنچەرگىرى

ئەوہ پىشەيەكە وازانم لە سالانى ۱۳۳۰دا لە بۆكان سەرى ھەلدا. سەرەتا كاتى ئىش و كار كەم بوون، تەعمىركارەكان كارى پەنچەرگىرىشيان بەرپۆە دەبرد، بەلام

دواتر دووکانی تایبهتی بۆ کرایه‌وه و خه‌لکانیک پییه‌وه خه‌ریک بوون. به‌داخه‌وه ناوی په‌نچه‌رگیره‌کانی بۆکان نازانم.

۸۳. نالبه‌ندی

نالبه‌ندی پیشه‌یه‌کی کۆنه و به‌دانیایی له‌خه‌لکی ئیستای بۆکان که‌س له‌بیری نییه و نازانی یه‌که‌م نالبه‌نده‌کانی بۆکان کئی بوون. شوینی پیشه‌ی نالبه‌ندی له‌بۆکان له‌مه‌یدانی کافرۆشه‌کان له‌نیوان خیابانی کۆن و خیابانی سه‌قزدا بوو، به‌لام وا بزانی نالبه‌ند له‌گۆزه‌ری ئاسنگه‌ره‌کانیش هه‌بوون. کاتی ئه‌سپ و ماین و ئیستر له‌بۆکان و ده‌وروبه‌ری له‌که‌مییان‌دا، ئیتر دووکانی نالبه‌نده‌کانیش ورده‌ورده‌ داخران و نه‌مان. له‌نالبه‌نده‌کانی سه‌رده‌می مندالیم ته‌نیا ناوی میرزا هه‌مه‌حه‌سه‌نی نه‌علبه‌ندیم له‌بیره.

کاک برام فه‌رشی ئاماژه‌ی به‌و دیره‌ی سه‌ره‌وه‌ی من کردوه که نووسیومه:

«وا بزانی نالبه‌ند له‌گۆزه‌ری ئاسنگه‌ره‌کانیش هه‌بوون.» هه‌روه‌ها گوتویه‌تی:

«ته‌نیا شوینی نالبه‌نده‌کان مه‌یدانی کافرۆشه‌کان بوو. له‌وه‌مه‌یدانه‌ چه‌ند نالبه‌ندی لێ‌بوو، نال له‌ته‌وریزه‌وه‌ ده‌هات و ده‌زانی باوکه‌م نالی بۆ ده‌هیتان، له‌بیرمه‌ چه‌ند جار من خۆم له‌گه‌لی بووم له‌گۆزه‌ری نال‌فرۆشه‌کانی بازاری ته‌وریز، فرۆشیارانی نال له‌وه‌گۆزه‌ره‌، به‌زاراوه‌یه‌کی جیاوازی ئازهره‌ی قسه‌یان ده‌کرد. من خۆم زۆر جار له‌مه‌یدانی کافرۆشان پاسپارده‌ی باوکه‌م ده‌گه‌یانده‌ ئه‌و چه‌ند نالبه‌نده‌ی بۆکان، زۆر جاریش نال‌ده‌برد بۆ ئه‌و نالبه‌ندانه‌، ئه‌لبه‌ت به‌چه‌رخ‌ی تایبه‌ت. زۆر جار راده‌وه‌ستام و سه‌یری ئه‌و نالبه‌ندانه‌م ده‌کرد که زۆر لیزانانه‌ نالی ئه‌سپ و گویدریژ و ئیستریان ده‌کرد، به‌داخه‌وه‌ ناوی ئه‌و دوو نالبه‌نده‌ قسه‌خۆش و بۆکانی گوته‌نی خوین‌شیرینانه‌م له‌بیر نه‌ماوه.»

۸۴. کاروانسه‌راداری

بۆکان شوینتیکی نیورپینانه و هات‌وچۆی زۆری به‌سه‌ره‌وه‌یه. هات‌وچۆی خه‌لکانی نیوخۆی ئیران و خه‌لکی سه‌رسنور یان ئه‌وپه‌پی سنور له باشووری کوردستان، هه‌روه‌ها هات‌وچۆی نیوان کرماشان و سنه و سه‌قز له‌گه‌ل ئازهر بایجان به‌گشتی له‌ ریگه‌ی بۆکانه‌وه به‌ریوه ده‌چی. ئه‌وه له‌لایه‌ک و هات‌وچۆی خه‌لکی گونده‌کانی ده‌وروبه‌ر بۆ بۆکانیش له‌لایه‌کی دیکه، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه بۆته هۆی دروست بوونی هه‌ندیک کاروانسه‌را و «خان» که میوانیان تیدا حاواوه‌ته‌وه.

له‌ بۆکانی قه‌دیم و سه‌رده‌می پینش کرانه‌وه‌ی هوتیل و موسافیرخانه، هه‌ندیک ماله‌ه‌بوون که میوانداری موسافیر و ریپوار و چۆداریان ده‌کرد. ئه‌و شوینانه ده‌بوویه جیگه‌ی تایبه‌ت بۆ مرۆف و ئه‌سپ و مه‌روما‌لاتی موسافیریان هه‌بی که وا هه‌بوو له‌ گونده‌کانی ده‌وروبه‌ر و ته‌نانه‌ت شاره‌کانی دیکه‌وه ده‌یانیه‌تا «بازاری حه‌یوان» له‌ بۆکان یا به‌ بۆکان‌دا تپه‌ر ده‌بوون و ده‌یانبرده‌ بازارێ قه‌باغه‌ندی له‌ نزیک میانداو.

کۆترین بیره‌وه‌ری له‌سه‌ر کاروانسه‌راکانی بۆکان وا هه‌یه له‌و سه‌فه‌نامه‌یه‌دا هاتی که نه‌مر مسته‌فا ته‌یموورزاده‌ بازرگانی سه‌قزی سه‌باره‌ت به‌ سالانی نیوان ۱۲۹۳ تا ۱۳۰۴ی هه‌تاوی نووسیویه‌تی و تیدا باسی سه‌فه‌ریکی خۆی له‌ سه‌قزه‌وه بۆ ته‌وریز ده‌کا و ده‌لی: «له‌گه‌ل کاروانی سه‌رداری بۆکان له‌ سه‌قزه‌وه چووم بۆ بۆکان و شه‌و له‌ کاروانسه‌رای سه‌ردار مامه‌وه...» هه‌ر له‌و‌ی‌دا ده‌لی بۆکانی ئه‌و ده‌م «ته‌نیا یه‌ک قاوه‌خانه، یه‌ک قه‌سابخانه و یه‌ک که‌بابخانه‌ی هه‌بوو» (برواننه کتیی «وحشت در سقز»، نشر شیرازه، تهران ۱۳۸۰ / ۲۰۰۱، لاپه‌ره ۱۹ - ۲۰).

دیاره‌ من ئه‌و سه‌رده‌مانه‌م له‌ بیر نییه و هه‌ر بۆیه‌ش ده‌بی ئه‌م کاره‌ی من ده‌یکه‌م لاوه‌کانمان له‌ بۆکان بیکه‌ن و بچنه‌ لای خه‌لکانی به‌سال‌اچوو و بیره‌وه‌رییه‌کانی ئه‌وان تۆمار بکه‌ن ده‌نا من لی‌ره‌وه‌ جگه‌ له‌ بیره‌وه‌ری خۆم چیترم پیناکری.

من مالی ره‌شیده‌سوورم له‌سه‌ر خیابانی سه‌قز رووبه‌رووی دوخانیاتی کۆن به‌باشی له‌ بیره‌ و ته‌نانه‌ت جاریکیش له‌گه‌ل باوکه‌م یان کاکم له‌و‌ی چوینه‌ سه‌ردانی

عەلى شای زەمبیل. ھەرودھا مالى کاک قادر (قالەسى سەر) ى كۆنە دراوسىيى ئىمەش شويىنىك بوو كە ھەندىك لە ئاغاواتى بەگزاڧە دەھاتن و لەويى دەمانەوہ.

كاک رەشىد سىپىھرى ئەم زانىارىيانەى لە پەيوەندى بابەتەكەدا بۇ ناردووم:

«لە بۇكان لەجىياتى موسافىرخانە، كاروانسەرا ھەبوو؛ كاروانسەراكانىش شىوازى چىنايەتتىيان بوو؛ بۇ نموونە، مالى مام رەشىدەسور (رۈوبەپرووى دوخانىياتى كۆن لەسەر خىيابانى سەقز)؛ مالى فاتمەخانم (لە كۆلانى مالى پالەوانى) و مالى باوھەمىن (لەسەر خىيابانى سەقز) جىگاي ئاغاوات و دەولەمەندان بوون. ئەم كاروانسەرايانەى خواروھش فەقىرنىشىن بوون:

ئاغاي قالەچاوشىن (لە كۆلانى مالى سەيدى بەننا)؛ سوڧى رەحمان (لە كۆلانى مالى حاجى بايزى ئىسماعىلى)؛ مەمەد بەردەزەردى (لە كۆلانى مالى رەزايى يەكان)؛ ھەسەن بەگى مىردى خات رىحان (لە لاي مالى حاجى زولەيخا)؛ رەشىدى يۈسفى (لە خىيابانى مىراوا رۈوبەپرووى مالى كاك كەرىم جۇلا باوكى كاك ھەمەعەلى)؛ رەحمان سنجوو (لە كۆلانى مالى ھەقىقى)؛ رەشىد چوارچاوا (لە لاي مالى كاك فەتووللاى قاوھچى)؛ خەلە گەورك (لاى مالى مەھموودى ھەيدەرى)؛ خەلە سەدتمەنى (لە كۆلانى مالى ئەسكەندەرى)؛ رەشىد باوكمردوو (لاى مالى رەسوول گلىنە)؛ ئەھمەد رەشەگۆشت (رۈوبەپرووى پشت خەندەك)؛ مام عەللىيەكوپىرە لە كۆلانى سەيدەشەلە؛ ئەھدەجەم لە كۆلانى مالى فاتمە بىوھژن (رۈوبەپرووى مالى خەجى كلورەش)؛ مام رەشىدى باوكى عەبەكەچەل (لە كۆلانى مالى فاتحى)؛ مەلا دووژنە (لە كۆلانى مالى سامبەگى) و كاك ھەمەكەرىم لە گەپەكى قەبران.»

كاک برايم فەرشىش بۆى نووسىوم: «دىوار بە دىوارى مالى ئىمە، واتە لە پشت مالان، كاروانسەرايەك ھەبوو بەناوى كاروانسەراى «كەيكاس» كە دەرگاگەى لەسەر خىيابانى سەقز نەبوو و لە پشت مالان بوو، مالەكەى ئىمە دەرگاگەى دەكەوتە سەر خىيابانى سەقز و دەرگاى دووھەمى دەكەوتە سەر ئەو كۆلانەى پشت مالان. كاروانسەراى كەيكاس شويىنىكى تايبەت بوو، جگە لە كاروانچى و خەلكى گوندەكانى دەوروبەر، زۆربەى ئەو كەسانەى وا ورچ و مەيموونيان ھەلدەپەپراند و

کاری سهیروسه مه رهیان ده کرد ده هاتنه ئهوی و هه ره له حهوشی کاروانسه را ورچ و مهیموونیان هه لده په راند. پوژی به رنامه که به دههول خه لک ئاگادار ده کرا و ئه و پوژه حهوشه که پر ده بوو له خه لک. ئیمه و زور مندالی دیکه ده چووینه سهه سه ربانی مالی خومان و ماله کانی ده ورو بهر و سهیری به رنامه که مان ده کرد.

کاروانسه رای دووهه م ده که وته کولانی مالی بریانی ئه سه که نده ری، ئه و کاروانسه رایه ناوی کاروانسه رای «خله سه دتمه نی» بوو، شتیکی تاییه تی ئه و کاروانسه رایه ئه وه بوو که وشتری شی راده گرت، له بیرمه جاریک هه ره له و کاروانسه رایه وشتریکی نه خوش یان برینداریان سهه بری و گوشته که بیان دابه ش کرد، ده گوترا گوشتی وشتر شیرینه. هه م که یکاوس و هه م خله سه تمه نی دوو مرقفی به ریز بوون و هه رکیان له بیره وه رییه کانی من دا جیگای خویان هه یه.»

۸۵. کا و وینجه فروشی

ئهم که سه به په یوه ندیی هه یه به مه رومالات و چودارییه وه. له بوکان هه ندیک دووکان له مهیدانی کافروشان هه بوون کا و وینجه یان به و موسافیرانه ده فروشت و اتفاقی حه یوانیان لی ده برا. له گونده کانه وه کا و وینجه یان به گیسه ده هینا مهیدانی کافروشان، له دووکانه که دا هه لیانده پشت و دووکانداریش ده یفروشتن.

خه لکی نیوشار هه روه ها بو قوره کاری و گرتنه وه ی گله سه ووره بو سواغی سه ربان و دیوار، پیوستیان به کا ده بوو و هه ندیک که سه ده چوون له و شوینه ده یانکری. من به داخه وه ناوی هه یچ که سم له بیر نییه که به و پیشه یه وه خه ریک بووبی.

۸۶. بازاری حه یوان

بازار شوینیکی گه وره ی بازرگانی و کرین و فروشتن بوو له بوکان. له که یه وه بوکان ببووه خاوه نی ئه م بازاره؟ نازانم، به لام به هوی سروشتی بوکان و هه ل و هه لکه وتی ده بی پیشه یه کی چه ند هه زار ساله ی ناوچه که بووبی. له سه رده می مندالی

منه وه تا کاتی که له بۆکان رۆیشتووم، تهنانهت له ماوهی شه‌پ و ئالۆزیش‌دا بازاری هه‌فتانه‌ی حه‌یوان له به‌شی رۆژه‌لاتی بۆکان، واته ناوچه‌ی «پشت خنده‌ک» (نیوان زاخه‌کان و قه‌برانی کۆن) هه‌ر کراوه بوو.

ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌ خاوه‌نی ئه‌و بازاره‌ حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغای ئیلخانی‌زاده بوو،^۱ که پیاو یا نوینه‌ره‌کانی، له کڕین و فرۆشتنی هه‌ر سه‌رئیک حه‌یوان باجیکی دیاری‌کراویان له خه‌لکه‌که (وا بزانه‌ فرۆشیار) وه‌رده‌گرت. هه‌ندیک جار بازاره‌که به‌ قۆنته‌رات ده‌درا به‌ که‌سانیک و ئه‌وانیش داها‌ته‌که‌یان بۆخۆیان هه‌لده‌گرت.

بازاری حه‌یوانی بۆکان له سه‌رده‌می مندالی و لاوییه‌تی من‌دا رۆژانی چوارشه‌مه‌ له گۆرایی‌یه‌کی به‌رینی پشت خیابانی سه‌قز له‌و شوینه‌ی وا پێشتر ئاماژه‌م پێکرد، به‌رئیه‌ ده‌چوو. ئه‌و مه‌ئموورانه‌ی ئاغا‌کان که به‌ کاروباری بازاره‌که راده‌گه‌یشتن و کومیس‌یۆنیان له فرۆشیاری حه‌یوانه‌کان وه‌رده‌گرت، یه‌کیان ره‌شیدی رۆسته‌م پاله‌وان و کوره‌که‌ی (کاک محه‌مه‌دی پاله‌وانی) و میرزا حه‌مه‌ده‌مینی ره‌شید ناسکی بوون. دیهاتی هه‌میشه به‌ده‌ست مه‌ئمووری ئاغا‌کانه‌وه زاله‌یان بوو و تهنانهت ئه‌گه‌ر له رینگا و پێش‌گه‌یشتنه‌ نیو بۆکانیش مه‌روما‌لاتیان بفرۆشتایه مه‌ئمووره‌کان ده‌گه‌یشتنه سه‌ریان و ئه‌و سه‌دا چه‌نده‌یان لێ‌ده‌سه‌ندن که له‌نیو بازاره‌که له خه‌لک ده‌سه‌ندرا.

کاک ره‌شید سپیهری له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا بۆی نووسیم:

«بازاری حه‌یوان هه‌تا له ده‌ست حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغا دابوو پیاوه‌کانی ئه‌و باجه‌یان وه‌رده‌گرت، که بریتی بوون له: مینه‌ی ره‌شید ناسکی، مامه‌ندی میراوا [مامه‌ندی ئه‌حمه‌د گه‌رمینی]، مینه‌چاوشین و عه‌زه‌ی رابه. ئه‌وانه زورجار له خه‌لگیان ده‌دا. کاتی بازاره‌که به‌ ئیجاره‌ درا، له‌جیاتی چوارشه‌مه‌، رۆژی یه‌ک‌شه‌مه‌یان کرد به‌ رۆژی بازار. ئیجاره‌دار ره‌شیدی رۆسته‌م پاله‌وان بوو له‌گه‌ل محه‌مه‌د و عه‌لی

۱. به‌گوێره‌ی هه‌والی کاک ره‌شید سپیهری، قاسم‌ئاغای موه‌ته‌دیش بۆ ماوه‌یه‌ک بازاریکی دیکه‌ی بۆ کڕین و فرۆشتنی حه‌یوان داناوه، به‌لام که‌م‌خایه‌ن بووه و دوا‌ی ماوه‌یه‌ک وه‌ستیندراوه.

کوپری. هه تا ماوهیه که مینهی مام رهشیدیشیان له گهل بوو، له دوایه چهند لاوی بوکاننیان به کری گرت له گهل محهمهه و عهلی باجه که یان کو ده کرده وه. پاشان که بازاره که گه شهی کرد شه ممشی هاته سهر.

باجی نازه له کان جیاوازیی هه بوو، کهل پینچ تمهن، گا و جوانه گا سی تمهن و کاوپ و گیسکیش سهری پینچ قران بوو. جگه له سات وسه ودای حه یوان، له نیو بازاره که دا هه موو کهل و په لیک پیوستی خه لکی گوندهکان وه که لیبایسی حازری خه یاته کان ده فروشرا. لانکه و دسراره و دسرهی گولدوژی و پیچ و کلاو، که ژنان له مالی ریشوویان بو هه لده به ستن یا ده یانچنین، هه روه ها گه لیک جوژی خوراک و سارده مهنیشیان ده فروشت، زوریک له وانه مندالی ده دوازه ساله ده یان فروشت. ههر له وی مه شه دییه کی عه جه م داری ده فروشت بانگی ده کرد: ئه م داره خوش داره، هه مه دان داره! به لام داره په لکی میانداو بو!

۸۷. چواری

چو دار به که سینک ده گوتری که مه رومالات بکری و بفروشی. به حیسابی بوونی بازاره هه فتانهی حه یوان له بوکان و هه روه ها بازاریکی دیکه ی هاوچه شن له گوندی قه باغکه ندی میانداو، ئه و که سبه له بوکان و ده وره بهری بره وی هه بووه و چو دار له شارهکانی دیکه شه وه هاتوونه ته بوکان. ته نانه ت کاروانی مه ر و مانگا له بازاره ی حه یوانی شاری بوکانه وه بو شارهکانی عه جه مستانیش، وه که تاران و ته ورین، هه میشه به ریوه بووه. له بیره وه ری مندالی مندا تاقه چو دار کاک حه بیب سه قزی (سهرابی) یه که دراوسی مالمان بوو و له گهل کاک عه بدولای کوپری دا هاوپول و هاوپری بووین.

کاک رهشید سپنهری بوی نووسیوم:

«له ههر چوار لای بوکانه وه ده هاتن بو بازاره که و حه یوانیان ده کری و رایانده گواستن. کاک حه بیب سه قزی به ره و سه قز و کرماشانی ده بردن، تورک و فارس به ره و ته ورین و

تارانين دەبردن. چەند توركىتىكى ميانداوايش ھەر چۇدار بوون و ھەيونيان دەكرى، بەلام كوردە چۇدارەكان برىتى بوون لە مچەى قەباغكەندى، كا ھەمەكەرىم و كاك ھەبىب. ئەوان دواى كرىنى مالات، بە لەوھە، بەرەو شوىنى خۇيانيان دەبردن. ماشىنى لۇرىش تاكو تەرايەك دەھاتە بۇكان، ھەيونيان لى دەدا و دەيانبرد.

۸۸. دەبباغى يا پىستەخۇش كوردن

دەبباغى بە خۇش كوردن، واتە خاوين كوردنەوھى پىستەى ھەيون (بەگشتى كەل و گاوگول و مەپ) دەگوترى. كاريكى ناخۇشە و شوىنى كارەكە پرە لە بۇنى ناخۇش. من لە دەرەوھى تاران و لە نزيك قوتابخانەيەك كە دەرسم تىدا دەگو تەوھە كارگەى دەبباغىم بىنيوھە و نەمدەزانى لە بۇكانىش كارى دەبباغى كرابى تا ئەوھى كاك برايم فەرشى ئەم يادداشتەى بۇ ناردم:

«پىشەيەكى دىكە كە لە بۇكان بوو، پىستە خۇش كوردن و پىستە فرۇشتن بوو، ھەموو ئەو كەسانەى ھەيونيان دەكوشتەوھە، پىستەكەيان دەفرۇشت بەو كەسانەى كە پىستەيان خۇش دەكرد، پىستە بە تال و قشقە و خوي خۇش دەكرا و لەبەر خۇرەتاو دادەنرا بۇ ئەوھى بۇن نەگرى، دواتر لە تەوريز و ھەمەدان و شارەكانى دىكەوھە دەھاتن و بارى ماشىنيان دەكرد و دەيانبرد، يەككىك لەو كەسانەى كە ئەم كارەى دەكرد مرقۇقىكى ئاشناى باوكم بوو كە ناوھكەيم لە بىر نەماوھە، شوىنى ئەو كارە مالىك بوو كە بە ملكايەتى ھى باوكم بوو. شوىنەكەى خيابانى كۇنە، ديوار بە ديوارى دووكانى عەولاي ئىسماعىل پوور و پوبەپووى خوشكشويى ھەمەسالەى شاوپردى بوو. من زۇرجار كارى خۇش كوردنى پىستەم لەو مالە كە وەك عەمبارىش كەلكى لى وەر دەگىرا بىنيبوو. ئەم مالە عەمبارى خورما، پپواز، پەتاتە (يەرەلماسى)، شووشەى چىرا لامپا و لەنتەر و گرسۆز و چراتۆپ و چىراى ئەمريكايى بوو. جەنابم ھاوينان ئەگەر لە بۇكان بووايم، دەبوومە كارگەرى دووكانى باوكم و لەو عەمبارەوھە ئەو شتانەم دەگويستەوھە بۇ دووكان و زۇرجارىش شتومەكى

مشته‌رییه‌کانی باوکم ده‌برد بۆ کاروانسه‌راکان و گاراجه‌کان، بۆ ئه‌و کاره‌ش چه‌رخ‌ی تاییه‌ت هه‌بوو که کاره‌که‌ی هاسان ده‌کرده‌وه.^۱

برایان ره‌شید سپیهری، برایم فه‌پشی و ره‌حیم به‌ه‌رام‌زاده‌هاوکارانی ئه‌م به‌شه‌ی بابه‌ته‌که‌ بوون.

۸۹. زی‌رینگه‌ری

یه‌که‌م زی‌رینگه‌ره‌کانی بۆکان کئی بوون؟ جووه‌کان؟ کئی؟ که‌ی؟ ئه‌وانه‌ هاسان نین بزاند‌ری. به‌گویره‌ی زانیاری من ۳ که‌س له ۷۲ دووکانداری جووله‌که‌ی بۆکان پیتش سالی ۱۳۲۸ (سالی کۆچ کردنیان بۆ ئیسرائیل)، زی‌رینگه‌ر بوون، به‌لام ناوه‌کانیان چی بووه، نازانم. دوا‌ی رۆیشتنی ئه‌وان کئی ئه‌و کاره‌ی کردووه؟ زی‌رینگه‌ره‌کانی ئیستای بۆکان کین؟

کاک ره‌شید سپیهری، که سه‌رچاوه‌یه‌کی ده‌وله‌مندی زانیارییه‌ له‌سه‌ر بۆکان، ئه‌م لیسته‌ دورودریژه‌ی زی‌رینگه‌رانی بۆکانی له‌ کۆنه‌وه‌ تا ئیستا بۆ ناردووم: «له‌ جووله‌که‌کان: یوسف له‌نیو‌قه‌یسه‌ری، هه‌م پارچه‌فرۆش و هه‌م زی‌رفرۆش بوو؛ دینی جووش به‌هه‌مان شیوه‌ کووتال‌فرۆش و زی‌رفرۆش بوو. مووشی نه‌سیم‌ی کووتال‌فرۆشیش به‌هه‌مان شیوه‌.

به‌لام کورده‌ زی‌رفرۆشه‌کان:

حاجی حه‌مه‌ره‌شیدی عه‌لی‌زاده، میرزا حه‌سه‌نی عه‌لی‌زاده، حاجی عه‌لی‌ره‌زایی، مه‌حمود جه‌عفه‌ری مه‌شهوور به‌خوله‌، که‌ریم تورک، عومه‌ر عه‌بدولقادری، سه‌ید حه‌سه‌ن به‌رزنجی (خه‌لگی چاوان [عه‌لی‌باد])، ره‌حمان قووله‌ری، فه‌تاح ئیبراهیمی، عه‌لی ئیبراهیمی، حوسین تازه‌کار، که‌یه‌هان به‌هایی، عه‌لی براخاس، حه‌سه‌ن ئازهری و عه‌بدوللا ئازهری.

۱. حاجی عه‌لی به‌خورایی کاری پینه‌ده‌کردم و پوولی ئه‌و کارانه‌ی ده‌دامی، هاوینان له‌و ریگایه‌وه‌ پوولیکی چاکم ده‌سه‌ت ده‌که‌وت. باوه‌ر ناکه‌م که‌سیکی دیکه‌ له‌ بۆکان پارهی کاری به‌ مندا‌له‌کانی خۆی دابن. گه‌رچی ره‌نگه‌ بووبیتیش، به‌لام من نه‌ دیتم و نه‌ بیستم.

لهو زیپینگه‌رانه، سێ که‌سیان کاری زیپینگه‌ری، واته دروست‌کردنی گواره و بازنه و گه‌ردن‌به‌ندیان ده‌کرد: که‌ریمه تورک، مه‌حموودی جه‌غه‌ری و عومه‌ر عه‌بدولقادی.»

کاک جه‌غه‌ر مه‌ردانبه‌گیش که‌هه‌میشه به‌لیسته‌یه‌کی دوورودریژ له‌نزیکه‌ی هه‌موو بابه‌ته‌کان‌دا هاوکاری کردووم، ناوی ئه‌م زیپینگه‌رانه‌ی نووسیوه: «که‌ریم به‌هرام‌به‌گی، که‌ریم‌ئاغای خه‌لکی ته‌وریز، ره‌حیم به‌هرامی، حاجی مه‌مه‌د ئامانی که‌ریزکه‌ن، که‌ریم که‌ریمی (که‌ریمه‌سوور)، مه‌مه‌دئه‌مینی برای جه‌لیل ئه‌مینی، حاجی برایم ئازهری و عه‌بدوللا ئازهری.»

۹۰. قه‌سابی

سه‌باره‌ت به‌میژوولکه‌ی قه‌سابی و قه‌سابه‌کانی بۆکان من هه‌چم له‌و دێرانه‌ باشتر پی‌شک‌نایه‌ که‌ کاک جه‌غه‌ر مه‌ردانبه‌گی نووسیویه‌تی و بۆی ناردووم. کاک جه‌غه‌ر خۆی کوره‌قه‌سابه:

«ئه‌و جوهری که‌مامم [حاجی عه‌بدوللا مه‌ردانبه‌گی] بۆی باس کردم، باپیره‌م خه‌سره‌وبه‌گ هه‌ولین قه‌سابی بۆکان بووه. له‌به‌ر قه‌پانی قاسم‌ئاغا کووچه‌یه‌ک بوو که‌ده‌چوووه‌سه‌ر خیابانی میرئاوا، له‌نیوئه‌و کووچه‌یه‌دا، کاسبکاران به‌دروست‌کردنی که‌پر و دانانی شت‌ومه‌ک کاسبییان ده‌کرد. با‌وجوودی ئه‌وه‌ی که‌ساحیبه‌ی ملکی بۆکان بووین ئه‌و که‌پره‌مان پی‌برابوو،^۱ دۆوا‌ی ماوه‌یه‌ک کاک ره‌حمان چاوشین و کاک ره‌حمان هه‌نگوین له‌په‌نا باپیره‌م که‌پری قه‌سابی ده‌که‌نه‌وه، دوا‌ی فه‌وتی باپیره‌م، باو‌کم کاره‌که‌ی باوکی خۆی دریزه‌ده‌دا.

ئه‌و کات بۆکان گه‌وره‌نه‌بوو، رۆژی دوو‌هه‌یوان سه‌رده‌بیرا، پاشان که‌پادگان و ژاندرمه‌ری هاته‌نیو بۆکان و بیمارستان سازکرا داواش زۆر بوو، رۆژانه‌ده‌سه‌ر مه‌ریان بزن سه‌رده‌بیرا. ئه‌و کات سه‌للاخ‌خانه‌نه‌بوو، هه‌ر که‌س له‌هه‌وشی

۱. گوندی بۆکان پیش سه‌ردار عه‌زیزخان ملکی تایفه‌ی «خه‌لکی» و «مه‌ردانبه‌گی»یه‌کان بووه.

مالی خوی کوشتاری ده کرد و ئیمهش له حه وشه ی پشته وه که ده که وته بهر مالی مهرحومی علی میره بهگ کوشتارمان ده کرد. پاشان به هیمه ته به خشداری بۆکان ئاغای سالاری له سالی ۱۳۳۷ هه تاوی سه لالاخانه له لای بهر بهردان دروست کرا، که ته نیا هۆده یه کی بوو. ورده ورده قهسابی زۆر بوو و هۆدیه کی دیکه یان دروست کرد، هۆده ی هه وهل ته نیا بۆ مه پ و کاو پ و بز ن و هۆده ی دووه م بۆ گا و که ل و گو یلک.

قه سابه کانی بۆکان بریتی بوون له: حاجی که ریم مهردانه گی، کاک حه مه پ ره سوول عه تری، حاجی عه بدوللا مهردانه گی، کاک حه مه ده مینی ئه لیا س (فه رامه رزی)، کاک په حمان چاوشین و کاک په حمان هه نگوین، که حه یوانی بچووک، واته مه پ و بزنیان ده فرۆشت. قه سابه کانی حه یوانی که ورهش بریتی بوون له: حاج مسته فا سو فی، کاک محی دین سو فی و حاجی یوسف محه ممه دی.

ئه م که سانهش وهک شاگرد یارمه تی ی باوکیان ده دا: مهرحوومان کاک حه سه نه کو پیری گۆران بییژ و دمبه گژهن، کاک عه و لا چکۆلی دمبه گژهن، کاک عه به ده رژی گۆران بییژ، کاک علی ئه که به رپوور مه شهوور به عه ره بالی، سه یه حه مه ده مینی شکسته به ند، که جیرانی خۆمان بوو و کاک ره سوول باینجان. له و چه ند که سه، سییان بوون به هۆنه رمه ندی گۆران بییژ و موسیقار.»

کاک برایم فه رشی ناوی عه ره بالی قه سابی وه بیر هیئاومه ته وه و سه باره ت به و سه یه حه مه ده مینه ی وا کاک جه عفه ر باسی ده کا یادداشتی کی نووسیوه که ده بی له به شی دواتر دا باسی بکه م، ئه ویش باسی شکسته به نده کانی بۆکانه.

۹۱. شکسته به ندی

کاک برایمی فه رشی نووسیویه تی:

«سه یه حه مه ده مین ناویک هه بوو که له قه پانی قاسم ئاغا دووکانی هه بوو، کاری شکسته به ندیشی ده کرد. من مشتته ری شکسته به نده کانی بۆکان بووم، وهک حاجی

دەرویش، سەید حەمەدەمین و کەسانی دیکە لە دیهاتەکان وەک حاجی مەحمودی قوولەر... پیشەیی شەستەبەندی گەریگ بوو، حاجی شەیخ گۆل و پیرمەحمەدی بوغدەداغیش کە «چاک» بوون و خەڵک دەچوونە زیارەتیان، ئەرکی چاککردنەوی شکستەشیان لە گەردن بوو!

۹۲. سەللاخ خانە (کۆشتارگا)

کاک جەعفەر مەردان بەگی باسی سەللاخ خانەیی بۆکانی کردوو، کە دەزگایەکی سەر بە شارەداریی بۆکان بوو و وا بزانی لە دەیهی ۱۳۳۷دا لە پشت دوخانیاتی تازە (بەر بەردان) دروست بوو. کاک جەعفەر بەهۆی کاری قەسابی باوکییەووە راستەوخۆ ئاگاداری کاری سەللاخ خانەیی بۆکانیش بوو:

«لە سەللاخ خانە کەسانی کۆشتاریان بۆ قەسابەکان دەکرد بەبێ پوول. لەجیاتی پوول مابەقی کۆشتارەکە وەک تەرافی گۆشتەکە کە مەخسوسیی کەباب بوو یان سەرپێی یان جەرگ و دل و گورچیلەیان هەڵدەگرت. ئەو کەسانە بریتی بوون لە: کاک رەسوول حەسەن زادە (سوولی)، کەریمی رەحمان چاوشین، کاک برایمی نەوبەخت، کاک سەلح نەوبەخت و دەرویش حەسەن ئەلیاس.

ئەو کەسەش کە ئەرکی ئاگالی بوونی سەللاخ خانە و پاک و خاوینی شویئەکی لە ئەستۆ بوو، ناوی کاک حسین کۆچەری برای کاک عەلییە سوور بوو. کاتیک کە گۆشتەکە دەهاتە بەر دووکانی قەسابەکان و پیش فرۆشتن، کاک حسین لەلایەن شارەدارییەووە دەهات مۆریکی لێ دەدا و تمەنیک وەردەگرت. پاشان ئەم کارە لە خودی کۆشتارگا دەکرا و لە لایەن شارەدارییەووە کاک مەحمەد فاتحی کۆری میرزا حسین فاتحی (میزدی پوورم) بۆ ئەم کارە دامەزرا.»

۹۳. پێست و ریحۆڵە فرۆشی

پێشتر باسمان لە پێستەخۆش کردن، واتە دەباغی کردوو، بەلام پێستە و

پرخۆله‌فروشتن کاریکى سه‌ربه‌خوی جیاوازه، واته بازارگانى کردن و کرین و فروشتنى پیسته و پرخۆله‌یه. کاک جه‌عفر مه‌ردانبه‌گی ئەم ناوانه‌ی له په‌یوه‌ندی کاره‌که‌دا بۆ ناردووم: «کاک مسته‌فا نه‌وبه‌خت، کاک قادر باوه‌مین، کاک‌عه‌لى پیتی (حه‌دادى)، کاک حه‌مه‌ره‌سوول ئاده‌مى، کاک حه‌مه‌سه‌رپووت و حه‌مه‌ره‌سوول عه‌زیزبه‌گی.»

کاک ره‌شید سپه‌ریش ناوى ئەم که‌سانه‌ی وا پیسته و پرخۆله‌یان ده‌کړى و به‌رپیان ده‌کرد بۆ ته‌وریز و تاران، به‌و شیوه‌یه بۆ نووسیوم: «مسته‌فا نه‌وبه‌خت، که‌ریم و ره‌سوول کورانى فاتم بیوه‌ژن، یوسفى حه‌سه‌ن سه‌رشین، ره‌حمانى ره‌شید هاجه‌ر، عه‌لى چاوشین (پیحانى)، ره‌حمانه‌که‌چه‌ل (به‌نگى)، که‌ریمه‌شین، حه‌مه‌ی عه‌به‌زله‌ برائى عه‌لییه‌کویر، محه‌مه‌د زینده‌باد، ره‌سوول‌چکۆل و حاجى ره‌حیم سووتاو، که پیسته و پرخۆله و خورپیان ده‌کړى.»

۹۴. ته‌ره‌بارفروشى

بارفروش یا ته‌ره‌بارفروش به‌ عومده‌فروشى میوه و سه‌وزه ده‌گوترى. له بۆکان بارفروش‌ه‌کان له‌و خیابانه‌دا بوون که له چوارپى ئەسکه‌نده‌رییه‌وه به‌ره‌و میراوا ده‌رۆیشت.

به‌گویره‌ی نووسینى کاک جه‌عفر مه‌ردانبه‌گی، ته‌ره‌بارفروش‌ه‌کانى بۆکان بریتى بوون له‌م چه‌ند که‌سه: «میرزا ره‌حمان به‌هرامى، ئەحمه‌دى سه‌ید سوولى، عه‌لى بووغلى، سه‌ید جه‌لال حسینی (سه‌یده)، سه‌ید حه‌مه‌ده‌مین حسینی (مینه‌پشى).

۹۵. میوه‌فروشى

له رابردووى بۆکان‌دا میوه زیاتر له به‌هار و هاوین‌دا ده‌هاته بازارپه‌وه، به‌لام هه‌ندیک میوه‌ی وه‌ک ترى ده‌کرایه‌مىلاق و له پاییزى دره‌نگیش‌دا ده‌خورا.^۱ هۆکارى

۱. ترپیان له ژیرخان و شوپنى نه‌ زور سارددا به‌ میچه‌وه هه‌لده‌واسى و بۆ زستانیان

مهسهلهكه ئهوه بوو كه ئهوه دهم يه خچال بۆ راگرتنى ميوه نه بوو و ههروهها ريگاي شاره دووردهسته كانيش ئه وهنده كراوه نه بوو كه شتى وهك پرتهقال و ليمۆيان لئوه بهين. له مالاندا به شهوى زستان زياتر كشميش و گويز و بادام و تووگوله به پوژه دهخورا. له سهردهمى منداليى مندا كالهك و شووتى بۆ شهوى زستان ههلهندهگيرا، پهسميك كه له ههنديك شوينى عهجهمستان باوه.

درهنگتر، ههنديك كهس له هاتوچوى تهووريز و شارهكانى ديكهدا ميوهيان دههينا و دهيانفرۆشت، بۆ نمونه كاكم ههنا و پرتهقالى له ويوه دههينا و له دووكانى شيرينى فرۆشيه كه يدا دهيفرۆشتن؛ برادهرانى عهجهميش هه ميوه يايان دهفرۆشت. دواتر دووكانى سهربهخوى ميوهفرۆشيش كراوه كه من تهنيا كاك سديقى ئهسكهندهريم له بيهه.

كاك جهعفر مهردانهگى، بهلام ناوى خهلكانيكى زياترى بۆ ناردووم: «كاك سديقى ئهسكهندهرى، كاك عهلى خاتوون، حاجى عهينى ئازهرى و كاك محهمهدى حاجى شنۆيى.»

ههروهها كاك برايم فهپشى ئه م ناوهى له ناوهكان زياد كردووه و نووسيووه: «حاجى حهمهكهله وانيش له سهه خيابانى سهههكى، له چوارپي ئهسكهندهرى له شانى دووكانهكهى كاك سهديق ئهسكهندهرى، بهلام له و بهرى خيابانى مزگهوت، ميوه و سهوزهى دهفرۆشت.»

۹۶. ئاجيل فرۆشى

ئاجيل واته پسته و بادام و فندق و تووگولهكه و... له كوندا بهو شيويه له بۆكان نه بوو. گويز و بادام و تووگولهكه و تووگوله به پوژه و كشميش و شتى وا بهتهنيا

ههلهدگرت، بهوهيان دهگوت ميلاق كه وا بزانه وشهيهكى توركييه (له بانه پيى دهلين «ترى تويو»). بيستوومه له ههنديك شوينى كوردستان وهك ههورامان ترييان به شيويهيهكى تايهت هه به سهه لقهوه له ژير خاكدا شاردهوته وه و بۆ زستانيان هه لگرتووه. ئهوه شيوازه م نه بيستووه له بۆكان له كار كرابي.

له دووکانی ویشکه‌فرۆشی‌دا ده‌فرۆشران و خه‌لکانی ده‌وله‌مهند وه‌ک شه‌وچه‌له‌ی شه‌وانی زستان ده‌یانخوارد، به‌لام ئاجیلیان پینه‌ده‌گوترا. ئەوه‌ی شیوازی ئیستیای ئاجیلی ئیرانی هه‌بێ دره‌نگتر، واته‌ دوا‌ی سالی سیه‌یه‌کانی ئیران سه‌ری هه‌لدا و له‌ شیرینی‌فرۆشی و قه‌نادی‌دا ده‌فرۆشرا. له‌ شاری گه‌وره‌تری وه‌ک ته‌وریز دووکانی تاییه‌ت به‌ ئاجیل‌فرۆشی هه‌بوو، به‌لام له‌ بۆکان نه‌بوو. نازانم ئیستا له‌ بۆکان ئاجیل‌فرۆش هه‌ن یان نا؟

کاک جه‌عفه‌ر مه‌ردانبه‌گی سه‌باره‌ت به‌ ئاجیل و ئاجیل‌فرۆش له‌ بۆکان ئەم دێرانه‌ی نووسین:

«زه‌مانیک له‌ بۆکان جگه‌ له‌ توو‌فرۆشی و سه‌رداری‌فرۆشی شتی دیکه‌ نه‌بوو. من وه‌بیرم دێ کاتیک له‌گه‌ل باوکم ده‌چووین بۆ سینهما، له‌ به‌ر فه‌له‌که‌ی میانداو کاک قادری په‌ره‌یز، ئامۆزای باوکم، که‌ پاشان بوو به‌ ره‌ئییسی ئیداره‌ی سه‌بتی ئەسنادی بۆکان، شه‌وانه‌ تووکوله‌که‌ی ده‌فرۆشت، زۆریش به‌تام بوو. پاشان هه‌ر له‌ شوینه، له‌ په‌نا قاوه‌خانه‌ی حه‌مه‌سوڵتان ره‌حیمی، کاک خدر وه‌لی‌زاده‌ ناسراو به‌ «خه‌ سه‌دمه‌نی» بۆتکه‌یه‌کی بچووکی دانا‌بوو که‌ تێدا ئاجیل و پسته‌ و تووکوله‌که‌ و سیغاری ده‌فرۆشت. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بۆتکه‌که‌ی دا به‌ خزمیکی خۆی به‌ نیوی کاک عوسمان و ئەویش تا ماوه‌یه‌ک له‌ کاره‌که‌دا به‌رده‌وام بوو. له‌ ته‌نیشته‌ سینهماش کاک غوه‌لام خه‌لکی ورمی یان میانداو، دووکانی پسته‌ و ئاجیلی بوو.^۱ پاشان له‌سه‌ر قوژبنی خیابانی دادگا، له‌ دووکانه‌کانی که‌بخوسره‌وی‌دا، کاک عه‌زیز میعماری برای وه‌ستا محه‌مه‌دی میعمار، دووکانیکی خاوینی ئاجیل‌فرۆشیی دانا‌بوو.»

۱. که‌ سینهما داخرا، ئەویش ئیتر دیار نه‌ما. کاتیک بوو موسابه‌قه‌ی فوتبال له‌ ورمی بووین به‌هه‌لکه‌وت له‌ بۆتکه‌یه‌کی چوکه‌دا دیتم که‌ بلیتی ئوتوبووسی ده‌فرۆشت. زور خوشحال بوو و هه‌والی ته‌وا‌ی دۆستانی خوی و خه‌لکی بۆکانی پرسی.

۹۷. بیستانچییه تی

بیستانی سهوزه و خه یار و شووتی و کالهک و گرکهش له بۆکان و گوندهکانی دهووربه ری کهم نه بوو و له رابردوودا راده یان ئه وهنده بووه که وهلامده ره وهی پینداویستییهکانی ناوچه که بی و پیویست نه کا سهوزه له عهجه مستان و شووتی له ئه هواز و کالهک له ئیسفه هانه وه بیتن. گرکه و فاته بۆری گوندی مهحموودئاوا هر زۆر به ناوبانگ بوو.

بیستانچییه ناسراوهکان به گویره ی نووسینی کاک جه عفر مهردانبه گی، بریتی بوون له: «کاک مامهندی میراوا [مامهندی ئهحمه دی گهرمینی]، کاک حه مه رسوول وهفادار (داباشی) له باشووری پردی میراوا، عومه ر ئهسلانی له باکووری پردی میراوا، مه شه دی مه ممه د و حاجی عهینی شه ریفزاده، مه شه دی سه یفالی، مه شه دی ره حیم ئاغا و مه لا ره حمانی هه مزه پوور له میراوا.»

۹۸. گولفرۆشی

تا سالی ۱۳۵۹ که له بۆکان بووم دووکانی گولفرۆشی نه بوو و وا بزانه ئیستا هه یه. کئ بوو یه کهم دووکانی گولفرۆشی له بۆکان کرده وه؟ ئیستا کئ به و کاره وه خه ریکه؟ به لکوو که سانی دیکه یارمه تیی نووسینی ناویان بدهن.

کاک جه عفر مهردانبه گی له م په یوه ندییه دا ئه م دیرانه ی نووسیوه:

«زه مانی ئیمه بۆکان گولفرۆشی لئ نه بوو، کاتیک که گه نج بووین و ده مانویست گولتیک به کچیک بدهین ده چووینه لای مه رحومی کاک جه عفر قزلجی یان به خواهیش یان به دزی چه پکیکمان وهرده گرت! به لام له شه سته کان دا، له نزیک بیمارستان کاک مهحموود ئیبراهیمی کوری یه کیک له ئاغاکانی گهورک دووکانی گولفرۆشی دانا بوو. دوا به دوا ی ئه و، له خیابانی دادگا، له دووکانهکانی کاک مینه ی حیسامیش دا، سهید ره حیم به دهوی که کارمهندی ئاموزش و پهروه رش بوو، دووکانی گولفرۆشی هه بوو.»

هاوکارانی ئەم بە‌شانە، کاک ڕەشید سپیڤهری، کاک جە‌عفەر مە‌ردانبە‌گی و کاک
برایم فە‌رشی بوون.

۹۹. باغه‌وانی

شاری بۆ‌کان لە ڕابردوودا دەوری بە باغی زۆر تە‌نرابوو و تا سە‌رده‌می مندالیی
منیش ڕاست بە‌ره‌وه باشووری حە‌وزە‌گە‌وره لە‌و سە‌ری شار و باکووری گاراج لە‌م
سەر، هە‌روه‌ها بە‌ره‌و ڕۆژاوا و سەر چۆ‌می و تە‌نانت هە‌ندیکیش بە‌ره‌و ڕۆژ‌ه‌لات
هە‌مووی هەر باغی میوه و قورغ و دارستان بوو. من لە شوی‌نی ئیستای شارە‌داری،
واتە‌ دوای مالی میرزا عە‌بدوللای بارام‌ئاغا که باغی مالی وە‌له‌دبە‌گ بوو، گە‌لیک جار
لە‌گە‌ل مندالانی خال‌م سە‌یران (زیافە‌ت) م کردوو. باغی قازی تا ئە‌م دوایی‌انە‌ش
جیگە‌ی سە‌یرانی خە‌لکی شار بوو؛ باغی مە‌لا عە‌لی (قزلی) تا دوای سالی شو‌رشی
۱۳۵۷یش هەر باغه‌وانی هە‌بوو و میوه‌ی لی بە‌رە‌م دە‌هات. باغه‌کانی بە‌لا‌وکی
میرا‌واش چوونە‌تە‌ نیو شی‌عری شاعیران و گۆ‌رانی گۆ‌رانیی‌زانە‌وه.

ئە‌م هە‌موو باغ و میوه‌یه دیارە‌ پی‌ویستی بە‌ خە‌وانی لیزان و شارە‌زا هە‌بوو.
ئە‌مانە‌ کی بوون؟ کاریکی زۆر هە‌له‌ دە‌بی ئە‌گەر بە‌هیلین ناویان ب‌ه‌وتی. من لە‌م
سالانە‌ی دوایی‌دا تە‌نیا کاک جە‌عفە‌ری قزلی‌جیم لە‌ بیرە‌ که زۆر بە‌ شارە‌زایی و
لە‌ عە‌ینی کاتدا دلسۆ‌زانە‌ و بی‌چا‌وه‌‌روانیی ماددی سە‌ردانی مالانی دە‌کرد و بە
گول و دار و درەخت و باغه‌کانیان ڕادە‌گە‌یشت؛ یادی بە‌خیر بی! لە‌ سە‌رده‌می
مندالی‌شمدا پی‌اویکی مە‌هابادی هە‌بوو لە‌ دە‌چوو مالا‌ن و «تە‌کمیش»‌ی ڕە‌ز، واتە
دارمی‌وی دە‌کرد یا خزمە‌تی دیکە‌ی باغی دە‌کرد، بە‌لام لام وا نییه‌ ئە‌ویش پارە‌ی لە
کە‌س وەرگرتی. دیارە‌ جگە‌ له‌وانە‌، باغه‌وانی پروفیشنال (پیشە‌یی)‌ش هە‌بوون که
من ناویان نازانم.

کاک جە‌عفەر مە‌ردانبە‌گی ناوی ئە‌م باغه‌وانانە‌ی بۆ‌کانی بۆ‌ نار‌دووم: «کاک
مە‌لیبی باغه‌وان، وە‌ستا مالیکی ئازە‌ری، مە‌لا مە‌مە‌دی باغی میرا‌وا، کاک

رەسوول میراواوی که ئاگای له باغی مالى هەمزەیی دەبوو؛ له «کولتەپە»ش باغیکی خووشی لى بوو که خاوەنەکەى حاجی عەلییە خەریان پێدەگوت.

لام وایە پێویست بکا ناوی «مەشەدی رەحیم ئاغاى باسمنجى»ش لەو لیستە یە زیاد بکەین. ناوبراو تورکی ئازەربایجان بوو و وا بزانی قاسم ئاغاى موهتەدی هیتابوو یە بۆکان باغەوانى و ئاگاداریى دارستانی بۆ بکا. یەکەم جار که هاتە بۆکان خووی و ژن و منداڵەکەى یەک ژووری مالى کاک حەیب سەقزی (سوهرابى)یان بەکری گرتبوو که دراوسى مالى ئیمە بوون. کورپیکى هاوتەمەنى ئیمەى هەبوو که ببوو بە دۆست و هاوپۆلى من و کاک عەبدوڵلای کورپى کاک حەیب، بەلام دواتر دەولەمەند ببوو و خاوەنى ملک و مالیکى باش بوو له بۆکان. مامۆستا عەباسى حەقیقى بە «نثر مسجع» و بە لاسایى کردنەوهدى سەعدی شیرازی له بابى سێهەمی گولستاندا، بابەتیکى شیرینی لەسەر مەشەدی رەحیم نووسیوه.

۱۰۰. کەمپیۆتیر و کەرەسەى کەمپیۆتیر

دیاره ئهوه بابەتیکى گەلیک نوییه. نازانم کى یەکەم دووکانى ئەم کەرەسانەى کردەوه و کەى؟ ئیستا کى بە کارەکەوه خەریکە و له کام شەقام و کامە گۆزەر؟ ئەگەر من هەوالی مەسەلەکەم نییه، برائى بەپیزم کاک جەعفەر مەردانبەگى بۆى قەرەبوو کردوومەتەوه و لیستەى ئەم ناوانەى خوارەوهدى له پەيوەندیى مەسەلەکەدا بۆ ناردووم:

«شیرکەتى کەمپیۆتیری سەهل سیستم، خاوەن: حەسەن ئەندیشە
 شیرکەتى کەمپیۆتیری رۆژتەک، خاوەن: فارووق فروومەند
 کەمپیۆتیری ئاریا سیستم، خاوەن: کەریم پوورموستەفەوى
 شیرکەتى کەمپیۆتیری ئۆستا، خاوەن: ئاغاى مەکارى
 فرۆشگای رایانەى دانا، خاوەن: موحسین حاجى باپیری
 شیرکەتى پوویش رایانە، خاوەن: شیربەگى

شیرکه‌تی ماد سیستم، خاوه‌ن: ره‌ئووف شامورادی
خه‌ده‌ماتی رایانه‌ی وه‌فادار: خاوه‌ن که‌ریم وه‌فادار.»

۱۰۱. ته‌له‌فۆن، ته‌له‌فۆنی موبایل

ئه‌وه‌ش هر باب‌ه‌تیکی نوئییه. کاتی من له بۆکان بووم دووکانی وای تیدا نه‌بوو. ده‌زانم دره‌نگتر، هیزشی کورپی کاکم دووکانی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی هه‌بوو، به‌لام کئی یه‌که‌م که‌س بوو و که‌ی دووکانی ئه‌وتو کراوه و ئیستا کئی له‌سه‌ر ئه‌م ریچکه‌یه‌ ده‌پروا؟
ئه‌م ناوانه‌ی خواره‌وه کاک جه‌عفهری مه‌ردانه‌گی بۆی نارووم:

«میلان موبایل، خاوه‌ن: ئاکۆ مه‌ردانه‌گی

کاج موبایل، خاوه‌ن: دیاکۆ قادری

موبایل ئه‌پیل، خاوه‌ن: سووران ره‌حیمی

موبایل ۱۰۰۱، خاوه‌ن: محهممه‌د قازی

موبایل ریپوار، خاوه‌ن: ریپوار فه‌یزوللا‌به‌گی

بایل پاناتیل، خاوه‌ن: ئه‌میر ئه‌مینی

ئاوا موبایل، خاوه‌ن: شو‌رش ئه‌مینی‌نازه‌ر

پارس موبایل، خاوه‌ن: سیاوه‌ش دیه‌بوکری

سروش موبایل، خاوه‌ن: عه‌زیم که‌دخودا محهممه‌دی.»

۱۰۲. ته‌عمیری یه‌خچال و که‌ره‌سه‌ی کاره‌بایی

ئه‌م کاره ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌م له زووه‌وه له بۆکان هه‌بووه. که‌سانیک وه‌ک کاک عه‌لی کامه‌لایی، که‌سه‌نی کامه‌لایی، عه‌لی و محهممه‌د و عه‌بدو‌للا‌حه‌له‌بی رادیۆ و گرامفون و زه‌بتی سه‌وتیان ته‌عمیر ده‌کرد. دره‌نگتر که‌ یه‌خچال و ته‌له‌فیزیۆن و ماشینی لیبا‌سشۆری له بۆکان په‌یدا بوون (وا بزانه‌م له سه‌ره‌تای ۱۳۴۰ه‌کان و کۆتایی سییه‌کانه‌وه) که‌سانی دیکه‌ش دووکانی ته‌عمیراتیان کرده‌وه که‌ من ناویانم

له بېر نېيه، به لّام ده زانم يه كيان فاتحي سولتاني برازاهه كه دوو كاني چاك كړدنه وه ي
ئو ده زگايانه ي هه يه.

كاك جه عفر مهردانه گي ليسته يه ك له ناوي ئو كه سانه ي بو ناردووم كه ئيستا
له بۆكان كاري چاك كړدنه وه ي هه خچال و كه ره سه ي كاره بايي ده كه ن:

«ته عميرگاي خوسره وي، خاوه ن: عه لي خوسره وي

ته عميرگاي هه خچال، خاوه ن: عه لي مام باپير

خه ده ماتي فه نني، خاوه ن: هه سه ن سه ناعه تي

خه ده ماتي هه خچال، خاوه ن: برايم شيرزاد

خه ده ماتي فه نني، خاوه ن: سه لاح كه ريمي

خه ده ماتي فه نني سرووش، خاوه ن: ره زا قاسم زاده

خه ده ماتي فه نني سه يوان، خاوه ن: ئه حمه د زه مزه م

ته عميرگاي دارخال، خاوه ن: حيسام دارخال.»

۱۰۳. پوښته ي تايبه ت، خزمه تگوزاري پوښته

كاري ناردي نامه و شتي تر له ريگاي پوښته ي تايبه ت، واته غه يره ده وله تيبه وه
له ميژو له ئيران هه يه و من پيش شوږشي ۱۳۵۷ له ته وريز كه لکم لئ وه رگرتووه،
به لّام له بۆكان كه ي و كئ بو يه كه م جار ده ستيان دا يه ئه م كاره؟ ئيستا كئ ده يكا؟
كاك جه عفر مهردانه گي ده سنيشاني ئه م ناوانه ي كړدووه كه له بۆكان ده فته ري

خزمه تگوزاري پوښته يان هه يه:

«ده فته ري خه ده ماتي پوښتي هه يبي، خاوه ن: ئه مير هه يبي

ده فته ري پيشخواني ده ولت، خاوه ن: داوود جان

ده فته ري خه ده ماتي پوښتي ئه حمه دزاده، خاوه ن: محمه د ئه حمه دزاده.»

۱۰۴. بلیتی ته‌یاره‌فرۆشی

ئه‌وه‌ش هه‌ر کارێکی نوێیه. کۆماری ئیسلامی له‌ شاره‌ کوردنشینه‌کان بۆ نمونه له‌ موکریان فرۆکه‌خانه‌ ناکاته‌وه. فرۆکه‌خانه‌ی شارێ سنه‌ش گه‌وره‌ ناکه‌نه‌وه که هیچ نه‌بی ته‌یاره‌ی شیرکه‌تی هوما‌ی خۆشیان بتوانی لێی بنیشی! خه‌لکی ناوچه‌ی موکریان، به‌ بۆکانه‌وه، ده‌بی بچنه‌ سنه و ورمی و ته‌وریز بۆ ئه‌وه‌ی به‌ فرۆکه‌ بچن بۆ ئه‌م‌لا و ئه‌ولا. بیستوومه‌ له‌ بۆکان چهند شوینیک بۆ فرۆشتنی بلیتی ته‌یاره‌ کراونه‌وه‌وه.

کاک جه‌عفر مه‌ردانه‌گی ناوی ئه‌م دوو شوینه‌ی له‌ په‌یوه‌ندیی فرۆشتنی بلیتی فرۆکه‌ له‌ بۆکان‌دا بۆ ناردووم: ئاژانسی سیروان و ئاژانسی په‌روان. ئه‌گه‌ر هه‌له‌ نه‌که‌م ده‌بی «ئاژانسی ئالان» یش هه‌بی که هیرشی برا‌زام خاوه‌نییه‌تی و به‌ناوی ئالانی کورمی کردووه.

۱۰۵. تابلۆنووسین

ئه‌وه‌ کارێکی هونه‌ری و هی که‌سانی خه‌ت‌خۆشه. له‌ پابردوودا تابلۆ به‌گشتی بۆ دوو‌کانان و ئیدارات ده‌نووسرا و کاره‌که‌ له‌سه‌ر وه‌ره‌قیکی ئاسنی په‌نگ‌کرا و به‌رپوه‌ ده‌برا، واته‌ هیشتا تابلۆی نیئۆن و چرادار باو نه‌بوو و ئه‌وانه‌ش که هه‌بوون له‌ تاران‌وه‌ هاتبوون. کاکم زۆر خه‌ت‌خۆش بوو و گه‌رچی تابلۆنووسینی وه‌ک ئه‌رک و کار نه‌ده‌کرد، به‌لام تابلۆی سه‌ر دوو‌کانی هه‌ندیک که‌سی نووسیبوو. له‌وانه‌ش که وه‌ک پیشه، به‌و کاره‌وه‌ خه‌ریک بووبیتن ته‌نیا کاک غه‌فووری ئاشناگه‌ر ده‌ناسم. ئه‌وه‌ش ناوی چهند تابلۆنووسی بۆکان به‌پێی نووسینی کاک جه‌عفر مه‌ردانه‌گی: قادر مه‌عرووفی، که‌ریم نه‌جاری، موحسین حه‌سه‌نیانی و جه‌عفر مه‌لامه‌حموودی.

۱۰۶. په‌نگ‌کردنی دیوار و ده‌رک و په‌نجه‌ره

له‌ قه‌دیم‌دا دیواری مالان سپیکاری ده‌کرا و له‌ مائی خه‌لکی هه‌ژار هه‌روه‌ها له‌

گوندەکانیش دۇغاویکی سپی دەگیرایه وه و به دیوارهکان دا دهکرا. رهنگ کردنی دیوار به رهنگی غهیره سپی، دیاردهیهکی نوییه که هاوری له گهل دروست کرانی ساختمانی تازه و ئاپارتمان سهری هه لداوه.

کاک جه عفه ر مهردانبه گی له م په یوه ندییه دا ئه م یادداشته کورته ی نووسیوه و ئه م ناوانه ی راگه یاندوو: «عومه ر سه قزی (له حه ساری ئیمه دا بوو)؛ سه لاح عابد، سدیق فورقانی، جه عفه ری عه زیزئامان و وه ستا عومه ری رهنگریز.»

۱۰۷. سافکاری و رهنگ کردنه وه ی ترۆمبیل

ئه وه ئاشکرایه پیشه یه کی نوییه که ئه وه نده ی بزانه م له سالانی چل و په نجای هه تاوی دا سه ری هه لدا. یه که م سافکار کی بوو؟ یه که م رهنگریز کی بوو؟

۱۰۸. فایتوون و تاکسی

فایتوون بریتییه له عاره بانه یه کی بچووک که له سه ر دوو ته گه ر ده گه ری، جیگای بو دانیشتنی چوار که سیک هه یه و چه تریکی تایبه تیشی بو پاراستن له به فر و باران به سه ره وه یه ئینجا ئه سپ یا ماینیک رایده کیشی. له ئوروپا فایتوونی دووقاتیش هه بووه که دوو ئه سپ رایانکیشاوه و موسافیریکی زیاتری سوار بوون. هه ر ئه و فایتوونه دووته به قه یه دواتر بوو به ئوتوبووسی دوو ته به قه.

ئه و سالانه ی وا فایتوون له شاره کان دا ده گه را و موسافیری راده گواست، بۆکان فایتوونی نه بوو. درهنگ وا بزانه م سالی ۱۳۴۲ و ئه و ده وره به ره بوو، فایتوونیک له بۆکان که وه ری، به لام نازانه م هی کی بوو. به ماوه یه کی که متر له سال، تاکسی سه ری هه لدا و یه ک به دوا ی یه کدا که وتنه شه قامه کانی بۆکانه وه ئیتر فایتوون فه و تا و نه ما.

کاک برام فه رشی نووسیویه تی:

«خاوه نی ئه و فایتوونه، کابرایه کی عه جه م بوو و زورجار من و دایکم هه ر به و

فایتوونە دەچووین بۆ ھەمامیان كە مالى خالم و باپیرم لەوئ بوو.»
یەكەم تاكسى ھى كى بوو؟ دواى ئەو كى؟ چ سالىك بوو تاكسى لە بۆكان دەستی بەكار كرد؟ ئەو نازانم، بەلام كاك جەغفەر مەردانبەگى سەبارەت بە لیخووانى تاكسى لە بۆكان ئەم چەند دېرەى نووسیوه:
«قەدىمییەكان بریتی بوون لە: عزیز فەرامەرزى، پەحمان عەباسى، ھەسەن مەعرووفى، تاهیر فالى، مەرحوومى رەزا بابامیرى، ئەسەد كەفاشى و سەید ھەسەن كازمى براى سەید پەھیم. ئیستاش ئازانسى تاكسى شەوانە و پوژانە زۆرن.»

۱۰۹. داشقەچیپەتى

داشقە یان گارى، وەك فایتوون، بریتیە لە عارەبانە یەكى بچووك كە لەسەر دوو تەگەر دەروا و ئەسپ یان ماینیک رایدەكیشى، بەلام ئەمیان شوینی دانیشتنى موسافیری نییە و تەنیا بۆ باركیشانە. سەرەرای ئەو ھەش، لە بۆكانى قەدىمدا، داشقە وەك تاكسى كەلكى بۆ راگواستنى خەلكیش لى وەرگیراوە. من خۆم چەند جارەن لەگەل ھەوت ھەشت كەسى خزم و كەس و كار بە داشقە چووین بۆ سەر چاكى بوغەداغى و حاجى شیخ گول. دەزانم ئەستەمە بزاندەرى یەكەم داشقەچى بۆكان كى بوو، ئەو ھە كارىكە بە ھەزاران سال لە ناوچەكەدا ھەبوو و پېشینیە دەبى بگەریتەو ھە بۆ ئاشوور و سوومێر و... بەلام لە سەردەمى نوئ، واتە سەدەى ۱۹ - ۲۰ بۆكان دا كى داشقەچیپەتى كەردووھ؟

كاك پەشىد سپیھرى لەم بارە یەو ھە بۆى نووسیوم: «قەدىم داشقە و ئەسپ كەم بوو و لای ئیمە زۆتر بە «خەرەكى» و «تیر» باریان دەكیشا. بۆ نمونە، لە نالە شكینەو ھە بە خەرەكى بەردیان دەكیشا بۆ نیو شار. بۆدروست كەردنى خەرەكى ۶دار لە ۴دار ھەلدەكشا و بە بەندروو یا گوريس دەیانپێچا بۆ ئەو ھە دارەكان لە بەرەكە بلاونەبن. دەرەنگتر، كەل و عەرابە و داشقە سەریان ھەلدا كە تىكنىك بەرەو كوردستان ھات، ماشینی لۆرى و

کۆمپریسی جیگای به فهقیر لیژ کرد. ئیستا به ده گهن ئه م که ره سانه ده ست ده که ون مه گهر له نیو باغ و مه زرادا. ئه وهش ناوی ۲۵ کهس له داشقه چیه کانی قه دیمی بۆکان:

«ره حیمه لالی داشقه چی،^۱ کۆرانی سهید ساله ی داشقه چی جیرانی ساله ی ئا غاره زا بوون، سهید عه ولای،... سهید سه لام،... سهید سه مه د،... سهید ره زا،... کۆرانی کورده ی داشقه چی، جه لال،... ره سوول،... شه مسه،^۲ فارس،... عه زیزی مام هه باس برای سه عید و قادر؛ کۆرانی مام ئه حمه دی خه لیلی، سه عید،... سمایل،... محه مه د،... عومه ری کۆری مه حمووده سوور، عه زیز کۆری خاله کانه بی، فه تاحی داشقه چی، مالیان لای قسنی شیخ مه حموود بوو؛ ره زا ئه کبه ری و ئیبراهیم ئه کبه ری که کۆری فه رشچنیکی ته وریزی بوون به ناوی غوه لام حوسین و مالیان له گه ره کی قه بران بوو لای گومبه زی سه ردار، به لام دایکیان کورد بوو و مالیان له گه ره کی قه بران بوو؛ کۆرانی خاله باوه مین، عه بدوللای مام سوولتان (ته سلیم) که له پیش دا له شاره داری کاری ده کرد؛ کاک سالحی عه لیاره، محه مه دی مامه حه مه، محه مه دی قاله رهش له گه ره کی زاخه کان و سهید حه سه نی برای سهید حه مه ده مین.»

کاک جه عفه ر مه ردانه گیشت ئه م ناوانه ی بۆ نار دووم: «کاک عه زیز داشقه چی؛ سهید سه مه دی داشقه چی زاوای ره شید شاره زووری و جه لاله کوردی داشقه چی.»

۱۱۰. که ل و عه رابه

ئه وهش شیوازیکی دیکه ی راگواستنی که ل و په ل و به ره مه می کشت و کاله. که ل و گامیش له کوستانان نین و هی ناوچه ی ده شتاین. که ل هه ر ئه وهیه وا به ئینگیزی «بۆل» ی پیده گوتری و له فیلمی ویستیرن و شتی وادا ده بیندری. که ل نیره و گامیش

۱. ئه م ره حیمه لاله، باده وهیه کی دروست کرد، وه هه وای خست. لای خه لکی شار شتیکی سهیر بوو هه تا دوو رۆژ خه لک هه ر تماشایان ده کرد. دوایه به پوولیکی باش فرۆشتی به به چکه ئا غایه ک مالی له گه ره کی میراوا بوو.
 ۲. ئه م کۆره به داشقه و ئه سپ و گه نمه وه له چۆمی شاریکه ند نه یزانیبوو بوار نادا، خنکا.

می. له بۆکان و گوندهکانی کهل و عه رابه زۆر بوو. ئه رابه یا عاره بانه یه ک که دوو کهل رایانده کیشا گه لیک گه وره تر بوو و به کاری راگواستنی وینجه و شتی و دههات. کهل و گامیش زۆر گران بوون و هر بۆیهش حه قدهستی کهل و عه رابه زۆر بوو. به عادهت ئه و کهسهی واکه ل و عه رابهی لیده خوری به پاوه دهه وستا و خه ره زه نیکی به دهسته وه بوو. خه ره زه ن له قایش یان چه رمی قایم دروست دهکرا و کهله کانیا ن پی دهنگ ده دا.

له بۆکان ماله دهوله مهندهکان و ئاغاکان کهلیان هه بوو و ده بی کهل و عه رابهش هی کهسانی سه ر به وان بوو بی. هه ندیک جار ئه و کهلانه یان دهخسته گیانی یه کتر و «شه ره کهل» یان پی ده کردن، که گه لیک وه حشییا نه بوو. من چه ند جار شه ره کهلم بینیه.

هه ر چۆنیک بی من ناوی کهله وان یان خاوه ن کهل و عه رابهی تایبهت نازانم، ته نیا ئه وه م له بیره که له گه ل مندالانی دیکه له دواوه خۆم به عه رابه که دا هه لاوه سیه و جاریکیش به خه ره زه ن داویانه له سه رم!

میژووی راگرتنی کهل له مالانی ناوچه که دا ده بی بگه رپته وه بۆ چه ند هه زار سال پیش ئیستا و بهیتی «کهل و شیر» نیشانه یه کی ئه و له میژینه بوونه یه. هه روه ها کهل و گا، شوینی تایبهتیا ن بووه له ئایینی کۆنی میترا یی دا و زۆریک له وینه و په یکه رانه ی له شه ری میترا له گه ل گا و سه ربهرینه که ی به جیماون، له راستی دا کهلن نه ک گا.

۱۱۱. گویدریژ بۆ گه یاندن و گواستنه وه

جگه له داشقه و کهل و عه رابه، شیوازیکی دیکه ی راگواستنی کهل و پهل هه بوو ئه ویش به گویدریژ دهکرا. به رد و خشت و کلۆ و شوولی ته ر بۆ داره را و هه ندیک جار چه له نگی نه وت و ئاویان له پشتی گویدریژ ده دا و رایانده گواست. من له بۆکان ته نیا «کوران ی مه لا حه بیب» م له بیره، به لام خه لکیکی زۆری دیکه ش پیش پهیدا بوونی سی ته گه ری و ماشینی باری، ئه م کاره یان ده کرد.

۱۱۲. بارکیشیی نیوان گوند و شارەکان

باری گوندهکان بهاتبایه ته شاری، دیاره گهنم و جو و نوک و وینجه و به رهه می دیکه ی کشت وکال بووه یان مه پ و بزنی و خوری و به رهه می ئازهلداری. ئەو به رهه مانه له گوندهکانه وه دهینرانه بۆکان و به شیکیان له شاری دهفرۆشران، به شیکیی دیکه شیان دهبرانه شارەکانی عهجه مستان. وا بزانی ئیستاش هه ر وایی. په یوهندی شار و گوندهکانی دهوروبه ر به شیکیی به ماشینی جیپ و به شی زیاتری به ماشینی باری (وهک گاز و ماز و...) بوو. ئەو چه شنه ماشینانه به گشتی هی دووکاندار و دهوله مهندی شار بوون و ههندیك جاریش هی ئاغا و دهوله مهندی گوندهکان.

۱۱۳. سێ ته گه ری

ئێستا له بۆکان «سێ ته گه ری» هه زانترین ئامرازی راگواستنی شت و مه که و له راستی دا ماتورسیکلنیتیکه سێ ته گه ری بۆ داندراوه. له سالانی دهوروبه ری شوپشی ۱۳۵۷ دا سێ ته گه ری له بۆکان زۆر بوو و ته نانه ت به گۆرانی باسیان ده کرد.^۱ یه که م جار کئ سێ ته گه ری به بۆکان دا هینا؟ کئ لئی ده خوری؟ کئ ده یفرۆشت؟ مارکی چی بوو؟ نرخ ی چه نده بوو؟

ئوهش ناوی چه ند لیخوری سێ ته گه ری که کاک جه عفه ری مه ردانبه گی بۆی نووسیوم: «کاک هه مه ساله ی ئاخته ته ر، کاک ره شید ئاغه یوانی، کاک هه مه که ریم ئالبلاغی و قادر میراواپی.»

۱۱۴. سه د یا به نداوی بۆکان

به نداویک که له کۆتایی یه کانی ده یه ی چل و سه ره تای په نجاکانی هه تاوی له سه ر چۆمی

۱. «بیرۆ، بیرۆ، بیرۆ/ بیرۆ گیانم بیرۆ/ بۆکان بۆته شارستان، سێ ته گه ری نه تکا به ژیرۆ!» به شیک له گۆرانی گۆرانییژیکی کورد که به داخه وه ناوه که یم له بیر نییه.

جەغەتوولەپۇرژھەلاتى بۇكان لىندرا، لە راستى داھىچ سوودىكى راستەوخۇى بۇ بۇكان و سەقز و تىكانتەپەى ھەوشار و ساينقەلانىبوو، بەنداوھەكە لە پۇرژھەلاتى بۇكان ھەلبەستراو، بەلام زەويىبەكانى ميانداو و مەلكەندى و بناو ئاودىرى دەكا.

ھەر چۆنىك بى، بەستنى بەنداو لە بۇكان پووداويكى گىنگى ئابوورى و كۆمەلايەتى بوو. خەلكىكى زۆر بەتايىبەت لاوانى بۇكان لە ماوھى دروستكردنى بەنداوھەكە و دواى ئەويش لەوئى دامەزران، كاريان كرد و پارھى مانگانەيان و ھەرگرت؛ بەھۇى ئەوھى پەيمانكار يا قۇنتەراتچى كارھكان ئوروپايىيەكان بوون و موھەندىسەكانىش ئوتريشى، ئالمانى يا ئەمريكايى بوون، شىوازى كاركردنەكە بۇ ئەو سەردەمەى بۇكان گەلىك مۆدىرن بوو؛ بەشىك لە لاوانى بۇكان لەوئى فيرى زمانى ئىنگليزى و ئالمانى بوون؛ گەلىك لە كەرەسەى ژيانى پۇرژانەى كارمەند و كرىكارى بەنداوھەكە لە دووكانەكانى بۇكان دەكردران و بەشىك لە شتومەكى نيو فروشگاي بەنداويش ھەر لە بۇكانەوھ دەبرا، ئەوھش جوولەيەكى باشى بە بازارى بۇكان دا.

كاركردن لە بەنداوى بۇكان تەنيا بۇ ماوھى دروستكردنى بەنداوھەكە نەبوو و دواتريش خەلكانىكى زۆر لەوئى مانەوھ و درىژھەيان بە كاركردن دا، تەنانەت نەمران ئەھمەدى بەھرامى و قادرى سالمى دواى شۇرپشى ۱۳۵۷يش ھەك سەرۆك و جيگىرى سەرۆكى بەنداوھەكە كاريان دەكرد تا ئەوھى دەستى چەپەلى پاسدارى ميانداووى لە سالى ۱۳۶۰دا لەسەر جادەى ميانداو بۇكان شەھىدى كردن. من بەنداوى بۇكان لە بارى ئابوورىيەوھ ھەك شىوازىكى مۆدىرنى كارى كارگايى سەير دەكەم و ھەر بۇيەش لىرەدا دەيھينم.

كاك رەھىم بەھرامزادە، كە خۇى ماوھەيەك لە سەد كارى كردوھ، ئەم دىپرانەى خوارەوھى بۇ نووسىوم:

«سەرھەتاي سالانى دەيەى ھەفتا لەسەر چۆمى جەخەتوولەپۇرژھەلاتى بۇكان و نزيك ئاوايى «قەلەندەر»، دەولەتى ئىران دەستى بە سازكردنى بەنداويك كرد. ئەو بەنداوھەكە ناوى فەرمىي «سەد كورش كىير» بوو و دواى شۇرپشى ۱۳۵۷ بوو بە «سەد

شھید کازمی»، له نیو خەلکی ناوچە کەدا بە ناوی «سەدی بۆکان» ناوبانگی دەکرد. ئەم سەدە کۆمپانییەکی ئوتریشی بە ناوی «ئاپۆر» لە ژێر چاوەدێری کۆمپانییەکی ئەمریکی سازی کرد. زۆر له دانیشتوانی گوندەکانی دەورووبەر بۆ کار کردن چوون بۆ سەد. ئەوەندە لە بیرم بێ هیچ «کێکێ»ییەک لەوێ کاری نە دەکرد، بەلام چەند کەسی خەلکی ساروو قامیش لەوێ کاریان دەکرد. له رینگای ئەوانەو چەند وشەیی ئینگلیسی له کێکێ بوو بە باو. دوو وشەم له بیرە: فنیس و دابل. ئەگەر کە سێک دەردەکرا دەیانگوت فلان کەس فنیس کراو. ئەگەر کە سێکیش پۆژی پشوودانی رەسمیی ئێران کاری بکردایە، کرێی پۆژانەیی دوو قات بوو و دەیانگوت دابل وەردەگری. من باشم له بیرە خەلک مشتومریان دەکرد و دەیانگوت بەری ئەو چۆمە بەرینە چۆن دەگیرێ. زۆر جار خەلکی کێکێش بۆ مریشک و هیلکە فرۆشتن دەچوون بۆ سەد. ئەم ئاگادارییانەش هی ئەو کاتەن کە خۆم له سەد کارم دەکرد، واتە سالی ۱۹۷۶. نزیکی ۷۰ کەس له سەدی بۆکان کاریان دەکرد. سەدی بۆکان ئەو کات نە کارەبای بەرھەم دەھینا و نە بۆشتی تر کەلکی لێ وەردەگیرا. له راستی دا ئەوی لەوێ کاریان دەکرد تەنیا ئەرکیان پاراستنی سەدەکە بوو. سەد ئیستگایەکی هەواشناسیسی لێ بوو. پێوەندیی سەد لە گەل دەروە بەھۆی دەستگایەکی بێ سیمەو دەکرا و لە گەل تاران، تەوریز، میانداو، سەدی ئەرەس و موغان پەیوەندی دەگیرا. له نیوخۆی سەدیش دا ناوەندیکی تەلەفۆنی ۲۵ ژمارەیی هەبوو کە بەرھەمی کۆمپانیای زیمینس بوو. دەزگا بێ سیمەکە مۆتورۆللا و ئەمیش هەر ئالمانی بوو.

۱۱۵. دووکان له گوندەکان

ئەو بەبەتییکی گەلیک گرنگە و پێویست دەکا کاری زۆری لەسەر بکری. بەداخووە من زانیارییەکی ئەوتۆم لەسەر ئەو نێیە کامە گوند خاوەنی دووکان بوو و چی تێدا فرۆشراو. ئەو گوندانەش کە تێیان دا ژیاوم و کارم کردوو (باغلوو جە و بوغدە کەندی) هیچ کامیان دووکانیان تێدا نەبوو. له گوندی سەرا قاو خانە یەک

له‌سه‌ر جاده‌ی نیوان بۆکان و سه‌قز دروست‌کرا بوو و من زۆرجار له‌ ماوه‌ی مامۆستایی سالی ۱۳۴۲م‌دا هات‌و‌چۆیم کردوو. قاوه‌خانه‌که‌ جگه‌ له‌ چایی‌فرۆشتن شوینی حوانه‌وه‌ی موسافیری به‌جیماویش بوو و هه‌ندیک شت‌ومه‌کیشی لێ سات‌وسه‌ودا ده‌کرا.

کاک ره‌شید سپیهری که‌ شاره‌زایی‌یه‌کی گه‌لێک زیاتر له‌ منی هه‌یه، له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌نووسی: «میراوی ئیستا به‌شیک له‌ بۆکان، ئه‌و دم‌ه‌م ریزه‌ دووکانیکی هه‌بوو، شت‌ومه‌کی قاچاخ له‌ باشووری کوردستان (گه‌رمین)ه‌وه‌ ده‌گه‌یشته‌ ئه‌وئ و به‌شه‌ودا ده‌برایه‌ نیو بۆکان.

به‌هه‌مان شیوه‌، ریزه‌ دووکانیکی له‌ گوندی گۆلانی گه‌ورکان هه‌بوو که‌ کووتال و شت‌ومه‌کی دیکه‌ له‌ گه‌رمینه‌وه‌ ده‌هاته‌ ئه‌وئ و له‌ویوه‌ ده‌برایه‌ سه‌قز و بۆکان یا مه‌هاباد. ئه‌وه‌ی وا حه‌سه‌ن زیره‌ک له‌ گۆرانی «حه‌ریره‌»دا ده‌لێ: «ئای حه‌ریره‌ و ئاگربارانه‌/ کارخانه‌که‌ی له‌ گۆلانه‌»، ئاماژه‌یه‌ به‌و ده‌وره‌ی وا گونده‌که‌ له‌ راگواستنی کووتال و کالای دیکه‌دا ده‌بیینی.

بازاری قه‌باغه‌ندی بازاری حه‌یوان بوو و شت‌ومه‌کیشی لێ ده‌فرۆشرا. کورد و تورک پیکه‌وه‌ له‌وئ شتیان ده‌فرۆشت.

قه‌لای ره‌سووله‌سیت ریزه‌ دووکانیکی و قاوه‌خانه‌یه‌کی بوو، گونده‌کانی ده‌وروبه‌ر تا سه‌هۆلان و وه‌ته‌میش بۆ کرینی هه‌ندیک شت‌ومه‌ک ده‌هاتنه‌ ئه‌وئ.»

۱۱۶. ئیش‌وکاری خه‌لکانی غه‌یره‌ خۆجییی

لێره‌دا باسی هه‌ندیک ئیش‌وکار ده‌که‌م که‌ به‌ شیوه‌ی وه‌رزی و به‌گشتی له‌لایه‌ن خه‌لکانی ده‌ره‌وه‌ی ناوچه‌که‌وه‌ به‌پێوه‌ ده‌برا وه‌ک که‌تیره‌بێری، ئارده‌تووفروشی و خه‌یار و شووتی‌فرۆشی ...

۱۱۷. که تیره بری

هاوینان هه ندیک خه لکی هه ژار و بی داها تی ناوچه ی کرماشان و لورستان دههاتنه بۆکان و له ویوه به گونده کانی دهوروبه ردا بلاوه یان ده کرد بۆ که تیره بری. که تیره بری له گوینی درکاوی کاریکی ناخۆش بو، به لام ئەوان دهیانکرد و بۆ ئەم کاره ئەسته مهش ده بووایه باج به دهوله تی شاهه نشاهی بدن.

کاک رحیم به هرام زاده له م باره یه وه دنووسی: «هه موو سالییک له دهوروبه ری کرماشانه وه چه ند کوردیک بۆ که تیره برین دههاتنه ناوچه ی فه زوللابه گی. که تیره به و ماده یه دهگوتری که له گه وهن (گوینی) دهگیرئ. گوینی گیایه کی درکاوییه و له زۆربه ی شوینه کانی کوردستان هه یه. به و که سانه یان دهگوت که تیره بر. ئەمانه ده بوو پارهیەک به ئیداره ی جهنگه لبانی بدن ئەگینا بۆیان نه بوو که تیره برن. که تیره به و شیوه یه ده بر درا. بنی گه وه نیان به پاچ هه ندئ هه لده کۆلی. پاشان به چه قویه کی تیژ خه تیکیان به گوینی دا دهینا. ماده یه کی وه ک جیوه که سپی بوو دههاته دهره وه. رۆژی دواتر که تیره خۆی دهگرت و کۆیان ده کرده وه و له ته لیسیان ده کرد. کاتی پاییز نزیک ده بووه دهرۆیشتنه وه بۆ ولاتی خۆیان. گۆیا که تیره یان له دروست کردنی دهرمانی خۆجوان کردن دا به کار دهینا. خه لکی سه ره رای فه قیری خۆیان یارمه تی که تیره بریان دها. من زۆر گۆرانیم به زاراوه ی کرماشانی له که تیره بر ژنه فتووه.»

کاک برایم فه رشیش له م په یوه ندیه دا ئاماژه به خالیکی گرنگ دهکا که بریتی بی له وه ی خه لکانی خۆجیئی بۆکانیش به کاری که تیره برین یا کرین و فرۆشتنییه وه خه ریک بوون:

«که تیره بر زۆرتر دههاتنه دووکانی باو کم. هه م خه لکی خۆجیئی بوون هه م عه جه م و کوردی شوینی دیکه، باو کم خۆی که تیره ناسی باش بو، هه موو نه وه کانی دهناسی و لیک جیا ده کرده وه، رهنگه ئەویش له باوکییه وه فیربووبی یان له خه لکانی ته وریزی که زۆربه ی که تیره ی ناوچه ی بۆکانیان ده کړئ.»^۱

۱. کاک برایم فه رشیش دهنووسی: «وهک چۆن پیسته ی بۆکان به شیکی زۆری له لایه ن ئەوان یان هه مه دانیه کانه وه ده کړ درا، ئەوان مشتته ری په نیر و رۆنی بۆکانیش بوون، ئەلبهت

۱۱۸. ئارده توو فرۆشی

تووی شیرین و ئارده تووی ناوچهی ئیمه په یوه ندیی به هورامانه وه ههیه و به گشتی هه ورامیبه کان بوون و هه، که له وهرزی پاییزدا شوینه کانی دیکه ی کوردستان به سهر ده که نه وه و له شار و گونده کان دا تووی ویشک یا ئارده توو ده فرۆشن. ئارده توو به عادهت یا به رانبهر به پوول و پاره ده فرۆشری یا به گنم و جو و به ره می کشت و کالی.

۱۱۹. ورج و مه یموون هه لپه راندن

دهبی له رابردوودا دارستان و جهنگه له کانی کوردستان حه یوانی درنده ی زوری تیدا بووبی له به رو هه هه ندیک کهس له هه ندیک شوینی وه ک بیچار و ساین قه لاوه به بوکان و گونده کانی ده ورو به ردا ده گه ران و له به رده می دووکان یا مالی خه لک نمایشیان ددا و پوولیان له خه لک ده سه ند. له بیرمه به گالته له خه لکی ئه و شوینه یان ده پرسه ئه ری چند زنجیر ورچتان هه س؟ ئه وان هه ی وا مه یموونیان هه لده په راند «لوتی» یان پیده گوترا. هه ندیک حه ره که یان فیری مه یموونه کان کردبوو و ئه وانیش به دهن گدانی لوتیبه کان ئه و حه ره کانه یان ده کرد. ئه گه ر خاوه ن دووکان یا خاوه ن مال پنیان رابه یشتایه ن و پوولی باشیان بدایه تنی له مه یموونه که یان ده پرسه جیگه ی فلانه کهس له کوئیبه ئه ویش ئاماز هه ی به سهر سه ری خوی ده کرد. ئه گه ریش پوولیان نه دایه تی ده چوونه مالیک ئه و لاتر و له مه یموونه که یان ده پرسه جیگه ی فلانه کهس له کوئیبه ئه ویش دهستی بو شوینی خراپی خوی ده برد! دیاره هه موو ئه وان هه کوود بوون و درابوونه مه یموونی هه ژار و ئه ویش دووپاتی ده کردنه وه.

دواجاریک که من لوتی بیچاریم بینیی سالی ۱۳۴۱ له گوندی باغلوچه بوو، دوو کهس به مه یموونیکه وه هاتنه بهر قوتابخانه که، منیش منداله کانم بانگ کرده

به ره له وه ی دهغه لکاری بکه و یته نیو فرۆشتنی پونی زهنگه وه... که سانیک له بوکان به و فیله هه م دهوله مند بوون و هه میش بازاری پونی زهنگی بوکانیان تیکدا.»

دهروهه سهیری مهیموون ههلهپهراندن بکهن و پوولیکی واشم پیدان که له مالی دواتردا جنتوم پینهدهن!

۱۲۰. خه یار و شووتی عهجه مستان

جگه له خه یار و کالیار و شووتی و کالهک و گرکه و فاته بۆری خو مالی، له هاویندا هه ندیک کاسبکاری عهجه می میانداوای و بناوی ماشینیکی بارییان پر دهکرد له خه یار یا شووتی و کالهک و دهیانیهنا له شوینیکی قهره بالگی بۆکان وهک قه پان یا خیابانی کۆن هه لیاندهرشت و دهیانفرۆشت. ئیستا ده بی ئه و په سمه نه مایی له بهروهی ریگای شوینهکانی دیکه ی ئیران کراوهیه و ده کری به ره مه کانیا ن بخره نه ناو سندووق و کارتونه وه و له تاران یا شوینی دیکه بیانفرۆشن، به لام ئه و دم له هاویندا زۆر جار شتی وا ده بینرا.^۱

۱۲۱. عه تر و سابوون و کتیب!

ئازهر بایجانیهکان که له شاری گه وره تر ده ژیان و له ویدا که سب و کار په ونه قی زیاتری هه بوو، باشتر له خه لکی ناوچه ی ئیمه بۆنی پوول و داها تیان ده کرد و ده یانزانی قازانج له کوئ و له چی دایه. پۆژانی جه ژنی قوربان و په مه زان که له عه جه مستان ری و په سمیکی ئه و تو یان بۆی نه بوو و له کوردستان دوو پۆژ و سی پۆژ دووکانی بۆ ته خته ده کرا و مندال جه ژنانه ی وهر ده گرت، هه ندیک جار عه جه م ده هاتن و له سه ر خیابانی تازه و ده ورو به ری قه پان له به رده م دووکانی داخراوی خه لک شت و مه کیان بلاو ده کرده وه. له و شتانه ی که ده یانفرۆشت یه کیان عه تر بوو، بانگیان ده کرد: «عطر گل یاسمن، شش تا بیر یک تومن!» واته شه ش شووشه ی عه تری یاسه مه ن، بیکره به یه ک تمه ن! یا خود کتیبی هه رزانی که م لاپه ره ی فارسییان ده هینا که من ناوی یه کیانم له بیره خو م لیم کریبوون: «زرد پری، سرخ پری».

۱. ئه و ده مانه «شووتی برکین» یش زۆر ده کرا.

کالهم درآ و لهو هموو کاروکاسبی و قهیسهری و دووکانه هیچم پینه برآ! له دریزدها، بابته تیک سه بارهت به یه کهم ناوهنده کانی کاسبی له بوکان دهنووسم و کوتایی بهو زنجیره ۱۲۲ به شییه دهینم.

با ههر لیره دا سپاسی زوری دوست و براده رانی خوّم بکه م که یارمه تی کاره که یان دام و به بی نهو یارمه تییه له راستی دا من هیچم بو نه ده کرا. برایان: برایم فه رشی، ره شید سپیهری، نادر فه تحی، رحیم به هرام زاده، جه عفر مهردان به گی و د. کامران نه مین ئاوه. هه روه ها سپاسی نهو دوست و براده رانه ده که م که دوی بلاوبونه وهی بابته کان به ته له فون یان ئیمه یل هه له یان بو راست کردوومه ته وه و منیش به یارمه تی کاک نادر هه له بریی هموو نهو به شانم کردووه که لییان ئاگادار کراومه ته وه. له دواروژیش دا هه ر هه له یه کمان پی رابگه یه ندری به سپاسه وه ساغی ده که یه وه. دهستی هموو لایه کتان خو ش!

فهرمانبهران و کاسبکارانی ئازهربایجانی له بۆکان

له سهردهمی قاجارهکان و پیش ئهوانیشدا که سیستهمی دابهشکرانی شارهکانی ئیران له سههر بنه مای ئه یالهت و ویلایهت داندرا بوو، موکریان «ویلایهت» یک بوو سههر به ئه یالهتی ئازهربایجان. وهلیعههد، واته جیگری دواروژی شا، له تهو ریزه وه حاکی بۆ ویلایهتی موکریان دیاری دهکرد. ناوهندی ویلایهتهکه، «سابلاغ» بوو که له نووسیندا وهک «ساوجبلاغ» دهنوسرا و بۆ ئه وهی له گه ل گوند یا شاروچکه ی ساوجبلاغی نزیک تاران نه شیوئ، به میان دهگوت «ساوجبلاغی موکری»، واته ناوی ویلایهتی موکری له سههر شارهکه مابووه.

له ئیرانی سهردهمی رهزاشای په هله وی داسیستهمی ئوستانی دامه زرا و ئازهربایجان بوو به ئوستانی چوارهم، کوردستان و کرماشان و ئیلام و هه مه دانیش بوونه ئوستانی پینجه م. دواتر ئوستانهکان نهک به ژماره به لکوو به ناو، ناوهران و ئوستانی پینجه م بوو به ئوستانی کرماشان که پیکدههات له یهک «ئوستان» و سی «فهرمانداری کولل». ئوستانهکه کرماشان بوو و سی «فهرمانداری کولله کهش بریتی بوون له کوردستان و ئیلام و هه مه دان. دهرنگتر فهرمانداری کولل نه مان و هه موویان بوون به ئوستان. هه موو ناوچه کوردنشینهکان له ماکووه تا بۆکان به ویلایهتی موکرییه وه، که وتبوونه سههر ئوستانی ئازهربایجان، سهردهشتیشیان له ئوستانی کوردستان جیاکرده وه و خستیانه سههر ئازهربایجان. کاتیکیش ئازهربایجانیان کرد به دوو ئوستانی پۆرژه لآت و پۆرژاوا، ئه م ناوچه کوردنشینه هه موویان که وتنه سههر ئازهربایجانی پۆرژاوا.

ههر له سالانی حوکمی رهزاشادا، ناوی ساوجبلاغی موکریش گۆرا و بوو به مه هاباد، ئیتر نیشانه یهک له موکری و ویلایهتی موکری له دابهشکردنی ئوستانی ئیراندا نه ما. بۆکان و سهردهشت دوو «بهخش» ی شارستانی مه هاباد بوون و بۆ سالانیکی زۆر به ههرسی شارهکه یهک نوینه ریان له په رله مانی ئیراندا هه بوو. پاشان سهردهشت بوو به شار و له مه هاباد جیا بووه، ئینجا له م سالانه ی دوا بییشدا بۆکان.

له‌سه‌رده‌می ره‌زاشادا دام‌وده‌زگای ئیداری پهره‌ی سه‌ند و ئیداراتی زوری وه‌ک فه‌رمانداری، به‌خشداری، پۆلیس، ژاندرمه‌ری، مالییه، سه‌بتی ئه‌حوال، سه‌بتی ئه‌سناد، بیهداری و فه‌ره‌نگ له‌شاره‌کان‌دا کرانه‌وه و ژماره‌ی فه‌رمانبه‌رانی ده‌ولت چه‌ند قاتی جارن هه‌وراز چوون. به‌شی زوری فه‌رمانبه‌رکان به‌تاییه‌ت پۆلیس و ژاندرمه‌ خۆجیتی نه‌بوون و له‌ئازهر‌بایجان‌وه‌ده‌هاتن، واته‌به‌پیچه‌وانه‌ی سه‌رده‌می قاجار که‌سه‌رداری موکری خۆی کورد و خه‌لکی ناوچه‌که‌بوو و ده‌ست‌وپێوه‌ندیشی هه‌موو یا زۆربه‌یان کورد و خه‌لکی ناوچه‌که‌بوون، به‌رپێوه‌به‌رایه‌تی کاره‌کان سه‌رجه‌م که‌وته‌ده‌ست ئازهرییه‌کان.

هۆکاریکی مه‌سه‌له‌که‌ئوه‌بوو که‌له‌سیسته‌می حکومه‌تی قاجاردا، واته‌پیش په‌هله‌وی دام‌وده‌زگای حکومه‌ی ئه‌وه‌نده‌به‌ربلاو نه‌بوو و له‌حاکمیتک و دیوه‌خانه‌که‌ی و چه‌ند نۆکه‌ر و گزیر و باج‌بگیر تیپه‌ر نه‌ده‌بوو له‌کاتیک‌دا سه‌رده‌می په‌هله‌وی سه‌رده‌می پهره‌سه‌ندنی سپا و کرانه‌وه‌ی پادگان و دامه‌زرانی پۆلیس و ژاندرمه و دیهداری، به‌خشداری، فه‌رمانداری و هه‌روه‌ها ئیداراتی هه‌مه‌چه‌شنه‌ی وه‌ک دارایی و سه‌بتی ئه‌حوال و سه‌بتی ئه‌سناد و بیهداری و فه‌ره‌نگ و... بوو.

کرانه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ش هاوکات بوو له‌گه‌ل فه‌وتانی ویلایه‌تی موکری و ئیتر شاره‌کان بۆ نموونه مه‌هاباد یا شنۆ یا سه‌رده‌شت یا بۆکان هه‌رکام به‌ناوی شار یا به‌خشیک به‌ورمیوه‌به‌ستران، واته‌ئوستانیک به‌ناوی موکریان بنیات نه‌نرا. جا هه‌ر له‌یه‌که‌م پۆژه‌کانی دامه‌زرانی ئه‌و ئیداراته‌له‌ناوچه‌ی بۆکان و به‌گشتی موکریان، مه‌ئموورانی ئازهر‌بایجانی له‌ته‌وریز و ورمی و مه‌راغه و میان‌دواوه‌په‌ژانه‌موکریان و کاره‌کانیان به‌ده‌ست خۆیان‌وه‌گرت. ناوه‌ندی بریارده‌ر له‌سه‌ر چاره‌نووسی شاره‌کان، ورمی بوو و سه‌رۆکی هه‌موو یا زۆربه‌ی ئیداره‌کانیش ئازهری بوون. بۆ نموونه، یه‌که‌م سه‌رۆکی ئیداره‌ی فه‌ره‌نگ له‌بۆکان، نه‌مر حاجی مه‌هدی شه‌یبانی، تورکی ئازهری بوو و ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌م له‌سالی ۱۳۱۵ (۱۹۳۶) دا یه‌که‌م حاکم (شتیکی وه‌ک به‌خشداری) بۆکان مه‌جد بوو، که‌هه‌ر ئازهری بوو. ئه‌م په‌وته‌تا کوتایی سیسته‌می شاه‌ی له‌ئێران درێژه‌ی کیشا و له‌کۆماری مه‌لایانیش‌دا به‌هۆی ده‌سه‌لاتی زوری سپا و

هانتی پاسداری بی‌هه ژمار بۆ ناوچه که و دوورخرانه وهی خه‌لکی خۆجیتی له ئه‌رک و کار و بریار و به‌رپوه به‌رایه‌تی، ژماره‌ی مه‌ئموورانی بیگانه له ناوچه که چه‌ند قات زیادی کرد.

به‌لام جگه له فه‌رمانه‌ر و کار به‌ده‌ستانی حکومی که به‌گویره‌ی فه‌رمانی ده‌وله‌ت هاتبوونه بۆکان، هه‌ندیک کاسب و میکانیک و شو‌فیر و سه‌نه‌تکاری وه‌ک دارتاش و میعمار یا دووکاندار و بازرگانیش روویان کرده بۆکان و به‌ شیوه‌ی دایمی له‌وێ مانه‌وه. له سه‌رده‌می قوتابخانه‌ی مندا ره‌نگه پینج یا شه‌ش که‌سیک له مندالانی هه‌ر ئه‌و ئازهر بایجاننیانه له قوتابخانه‌کان دا هه‌بوون که له‌گه‌لیان دۆست بووین و هاتوچۆی مالی یه‌کترمان ده‌کرد. من له بیرم نییه هه‌ستم به جیاوازییه‌ک له‌گه‌ل ئه‌وان کردبێ یا که‌س به‌ناوی عه‌جه‌م و شیعوه بوغزاندیته‌تی. ئه‌م شتانه له‌نیو خه‌لکانی گه‌وره‌ش دا نه‌بوو و خه‌لک به‌گشتی ریزیان له‌ده‌گرتن؛ ته‌نانه‌ت کاتی که به‌هایی یه‌کان له سه‌رده‌می په‌هله‌ویی دووه‌م دا له میانداو راوئران، چه‌ند که‌سیان هاتنه بۆکان و له‌وێ گیرسانه‌وه و نه دراوسی مال و نه جیران دووکان دژایه‌تی نه‌کردن هیچ، یارمه‌تیشیان دان و له مه‌ترسی پاراستیان. ته‌نانه‌ت یه‌کیان دووکانیک له دووکانه‌کانی مزگه‌وتی جامع له‌سه‌ر هه‌زه‌گه‌وره‌ی به ئیجاره پیدرا که تیدا دارتاشی و دواتریش وینه‌گری ده‌کرد.

به‌گشتی، له‌م بواره‌دا فه‌زایه‌کی سالم و بی‌کیشه یا که‌م کیشه له بۆکان هه‌بوو و ئازهرییه‌کان به «غه‌یره» و «ناخۆی» دانه‌ده‌ئران. کاتی له گوندی بوغده‌که‌ندی بوومه مامۆستا، له بیرمه مجیوری مزگه‌وته که کابرایه‌کی کورته‌بالای که‌م‌قسه و پیاوچاک بوو که پێیان ده‌گوت عه‌لی عه‌جه‌م و هینشتا کوردی قسه‌کردنه‌که‌ی شه‌قلیکی ته‌واوی ئازهر بایجانی به‌سه‌روه‌ه بوو، خه‌لکیش هه‌موو خو‌شیان ده‌ویست. له یه‌که‌دوو گوندی دیکه‌ش مجیوری مزگه‌وت هه‌ر عه‌جه‌م بوون. دیاره ئه‌گه‌ر ئازهرییه شیععه‌کان کاری وه‌ک مجیورایه‌تی مزگه‌وتیان پێ سپێردرابی، خه‌لکه‌که له هیچ شتیکی دیکه‌ی ئه‌وان سلیمان نه‌کردۆته‌وه و بۆ نمونه ئه‌گه‌ر چه‌رچی بووبیتن شتیان له‌کریون یان ئه‌گه‌ر دارتاش بووبیتن کاریان پێ سپاردوون و ئه‌گه‌ر میوه‌فرۆش بووبیتن میوه‌یان

لى كرىون. ئەو ەش گەلىك جىاوازە بۇ نمونە لەو «ھەلاواردن»ەى كە تا ئىستاش دووكاندارى نىو بازارى تەورىز «سفتاح»، واتە يەكەم پارەى شت كرىن لە كوردى سوننى وەرناگرن!

ھۆكارى نوسىنى ئەم بابەتە بلاوبوونەوەى نوسراوہىەكى رىزدار جەغفەر مەردانەگىيە لە مالپەرى رۆژھەلات/ بۆكان دا بەناوى «ئازەرىيەكانى بۆكان»، كە بىرەوہرىيەكانى خۆيەتى لە ھەندىك كەسايەتى و بنەمالەى ئازەربايجانى نىشتەجىى بۆكان. بابەتەكە، بەلگەيەكى مېژووى بۇ نوسەرانى دوارپۇژى مېژووى بۆكان و ئەو كەسانە پىكىدىنى كە بيانەوى لە پەيوەندە كۆمەلايەتتەكانى ئەو سەردەمانەى بۆكان بۆلنەوہ.

گرنگترىن ناوہندەكانى كەسبوكار لە بۆكانى قەدىم

بەشى «پىشەرەوانى كەسبوكار لە بۆكان» لىرەدا كۆتايى پىدى. لە دەسپىكى كارەكەدا ھەولى من ئەوہ بوو ناوى پىشەرەوان و يەكەمىنەكانى كەسبوكار لە بۆكان و دەوروبەرى بدۆزمەوہ و تومارىان بكەم، بەلام بەكردەوہ ئەم كارەم بۇ نەكرا. يەكەم، لەبەرەوى بىرەوہرىيەكانى من زۆرى بىر بىكردايە دەگەرپايەوہ بۇ ۵۰ يا ۶۰ سال پىش ئىستا و ئەو ەش بۇ مېژووى شار و ناوچەيەك گەلىك كەم و ناتەواوہ؛ دووھەم لەبەر ئەو راستىيەى كە ژيانى دوورەوللاتى دەرەتانى پىنەدەدام كەلك لە زانىارىي خەلكانى بەتەمەن و شارەزاي شار و ناوچە وەربرگرم؛ سېھەم و رەنگە لە ھەمووان گرنگتر لەبەر نەبوونى سەرچاوہى نوسراو.

لە ئەنجامدا پەنام بردە بەر ئەو دۆست و برادەرانەم كە ھاوكارى مالپەرى «رۆژھەلات/ بۆكان»ن؛ ديارە ئەگەر يارمەتى و ھاوكارىي ئەو كەسانە نەبووايە پرۆژەكەى من ھەر لە يەكەم ھەنگاوەكاندا تووشى نشوست دەھات و ئەو ەش كە تا ئىستا كراوہ، نەدەكرا، بەلام ئەم ھاوكارىيانە كىشەيەكى تازەيان دروست كرد ئەو یش ئەوہ بوو كە ھەموو ئەو كەسانە، لە من كەم تەمەنترن و

ئەو دەیزانن ھەر ئەوانەن كە لە ماوەی ژيانى خۆيان دا دیتوویمانە، كەوابوو ئامانجى سەرەتايى من كە پشكنينى میژووی پیش تەمەنى نەسلى ئیستا بوو، نەپیکرا و ھەك دەبیندری، كارەكە بەگشتى بۆتە میژووی كەسبوكار لە بۆكانى نیوہى دووھەمى سەدەى بیستەم و ئەم ۱۰ - ۱۲ سالی سەدەى بیست و یەك، واتە سەرجم هی ۶۰ سالی رابردوو، گەرچی لە ھەندىك شوین دا كەلك لە بیرەوہرى ۱۰ - ۱۵ سال پیشتریش وەرگیراوە.

بەگشتى حیساباتی ئەم زنجیرەوتارە لە خۆش بینانەترین بۆچون دا، دەگەرینەوہ بۆ ۷۰ - ۸۰ سال پیش ئیستا، كە ئەوہش بۆ ناوچەيەكى میژووی و كونی ھەك بۆكان و موكریان گەلیك كەمە. ھەر چۆنیک بى، كار و زەحمەتى چەند مانگەى ھاوړیکانم و تا رادەيەكى كەمیش من، سەرەرای ئەم ناتەواویانە، لایكەم بەشیک لە میژووی ئابووری ناوچەكە و ھەندىك ناوی كەسانى تۆمار و لە فەرامۆشى رزگار كرد، كە لە دواړوژدا دەتوانی بیته كەرەسەيەكى باش بۆ نووسینی میژووی كالمى بۆكان و موكریان. لیرەدا ویرای سپاسى زۆرى ھاوکارانى خۆشەویستم، داواى لیبووردن دەكەم بۆ لە بیرچوونى ھەندىك كاروكاسبى یاخود ناوی ھەندىك كەس كە پیشرەوانى كاروكاسبى بۆكان و ناوچەكەى بوون و بەداخەوہ وا ھەيە لە بیرمان چووبیتن. ھیوادارم ئەم كەلەبەرانیە لەلایەن نووسەرانی دواړوژى میژووی بۆكان دا قەرەبوو بكرینەوہ.

ئىستا، لە دوابەشى وتارەكان دا، میژوولكەيەكى كورتى ئابووری بۆكان بە كەلك وەرگرتن لە زانیاریەكانى بەردەستم دەنوسم و كارەكەم دەھینمە كۆتايى. ئامانجى ئەم بەشە روانینیكى گشتییە بە بارى ئابووری بۆكان دا و ئاماژەكردن بەو شوین و ناوہندانەى كەسبوكار، وا «گوندی بۆكان» ی سەد سالیك پیش ئیستایان كرده شارەدى و پاشان شار و شارستان. واتە ئەو ناوہندە بازرگانییانەى كە لە سەرەتاكانەوہ لە بۆكان دامەزران و یارمەتیی گەرەبوونەوہى شار و ئاوەدانى و زیاد بوونى

ئاپورهی خه لکیان دا. ئه وهش چه شنه وه لامیکه بو ئه و پرسیارهی که بۆچی بۆکان له گوندیکه وه بوو به شار، به لام «سه را»، «گۆلان»، «میراوا»، «علیاباد»، «تیکانته په ی فهیزوللابه گی»، «داسبه ند» یا گوندیکی دیکه ی هاوچه شن گورانکاری وایان به سه ردا نه هات؟ به لام با پیشتر ئه وه بلیم بۆکان و ناوچه که ی گه لیک له میژین و کۆن و ژیا نی مرۆف له سه ر گردی نیوه راستی شار ده بی بگه ریته وه بو زیاتر له ۱۰ تا ۱۲ هه زار سال پیش ئیستا. ئاوردانه وه له و میژووه کۆنه کاری من نییه و پیوستی به توژی نه وه ی که ونارانا سان هه یه. باسه که ی من سه رده میکی نو بی دووسه د تا سیسه د ساله ی ئه م دوایی یه ده گریته بهر ئه ویش به زهحمه ت، له بهروه ی سه رچاوه ی زور بو بابه ته که له به رده ستا نییه.

دیاره دوبه دوا ی نیشته جی بوونی مرۆف له ناوچه که و ئاوه دان بوونه وه ی گوندیک به ناوی بۆکان، بازرگانی و سه نه تیش که موزور هاوکات له گه ل کشت وکال له چه ند شوینی تایبه تی شاره که دا دهستی پیکردوو و گرنگه بزاندری هه رکام له و شوینانه له چ سالیک و سه رده میکه وه بوونه ته ناوه ندی که سب وکار و بازرگانی. ئه وه بو که سیکی وه ک من له دووره ولاتی دا ئهسته مه و هیوادارم له نیوخوی ولات هه ولی له پینا و بدری و شوینی بگیری.

پرسیاره که خوی له خوی دا مه سه له یه کی سه ره کی، واته کیشه ی خاوه نایه تیی بۆکان دینیته گورپی و ئه م پرسیارهی که یه که م خاوه نه کانی بۆکان، پیش سه رداره کان، کئی بوون؟ قسه ی سه ر زاری خه لک ئه وه یه که بنه ماله ی مه ردا نه گی و خاکی (یا «خه لکی»)؛ پیش سه رداره کان خاوه نی گوندی بۆکان بووبیتن، به لام گه لو جگه له قسه، به لگه یه کیش به دهسته وه یه؟ دیاره ئه م باسه هی بۆکانی سه ده ی نۆزده هه م و بیسته مه و سه رده مه کانی پیشتر (واته پیش حوکی قاجار و په هله وی) ناگریته بهر. ئه ی بۆکان له سه ده کانی پیشوودا به دهست کتوه بووه؟ له دهسه لاتداریه تیی زه ند و ئه فشار و سه فه وی و سه رده می موغوله کان دا کئی خاوه نایه تیی بۆکانی کردوو؟ زووتر، له دوا ی هیرشی عه رب یا ته نانه ت پیش ئه وان له سه رده می ساسانی و ئه شکانی و هه خامه نشی و ماد و مانندا چ حاله تیکی هه بووه؟ وه لامی ئه م پرسیارانه

هاسان نییه و دلنیام که له سهردهمی ئیستادا و به پینی ئەو زانیاری و زانستهی که ئیستا هیه هه ندیک به شی نه بی، وهلامی بۆ نادۆزریته وه، له گه ل ئە وهش دا هه ول ددهم هه ندیک زانیاری له سهر ئەو سهردهمانه روون بکه مه وه.

به کورتی، نیوه رۆکی ئەم به شه، ناوه نده بازرگانیه سهره کیه کانی بۆکانی ئیستایه واته هی نیوهی دووه می سه دهی نۆزده و سهره تاکانی سه دهی بیسته می زاینی که گوندی بۆکان دهستی به په ره سه ندن کرد و به ره به ره بوو به شاری بۆکانی ئیستا.

ئه وانهی خواره وه ئەم ناوه ندانه ن:

۱. قه پان و مه پدانی گه نم

به بۆچوونی من بۆکان له په یوه ندی بازرگانی و سات و سه و دای دانه ویله ی گونده کانی ده وره به ری دا گه وره بۆته وه و بیچی شاری به خۆیه وه گرتووه. ئە وهی بۆچی بۆکان بۆته شار و فلانه گوندی ده وره به ری نه بووه، پرسیاریکه سه باره ت به هه موو شاریکی دیکه ش ده توانی بکری. ده زانی زۆربه ی هه ره زۆری شاره کانی جیهان له لیوار رووباریک دامه زراون. بۆکان له سه ره تای کاردا تا راده یه که له رووباری ته ته هوو دوور بووه (تۆ بگره کیلۆمیتریک)، به لام رووباره که ده وری خۆی له ئاوه دان بوونه وه و بره وی کشت و کال و باغه وانی و بیستانچییه تی شار و به هه مان شیوه کشت و کالی برنج له هه مامیان و هه ندیک گوندی دیکه ی نزیک شار و گه نم و جۆ و نۆک و چه وه نده ر و تووتن، له گونده کانی دیکه، بینیه. دیارده ی گرنگ له و په یوه ندییه دا وا هه یه «حه وزه گه وره» بی که شوینی به تالی چۆمی چه قی شاری پر کردۆته وه. ئاوی هه وزه گه وره به بیره وه ری ئیمه و نه وهی پیش ئیمه ش، به سی لایه نی جیاوازی شاردا خوشیوه و مه زرا و باغ و بیستانی ئاودیر کردووه، لای که م له نیو شاردا دوو ئاشی پی گه راوه. له راستی دا بۆکان به بی هه وزه گه وره یا نه ده بوو یا ئە گه ر ببوایه له گوندیکی بچوک واوهر نه ده چوو.

سهره ری بوونی باشوور و باکوور و به یه که وه به سستی چهند پاریزگای وه ک کرماشان، کوردستان و نازهر بایجان له لایه ک و نزیک بوونی له سنووری دوو ناوچه ی گرنگ و به پیزی «بین النهرین» و «ئاسیای بچووک» له لایه کی تر؛ ههروه ها دهشتایی و تهخت و گۆر بوونی خاکه که ی و له ژوور ئه وانه وهش هه ول و تیکۆشانی دانیشتوو هکانی، ده بی هۆکار بوو بیتن بۆ سهره لدان و گه وره بوونه وه ی شاره که. دیاره سهره ری بوونی بۆکان بۆ هات و چۆی نیوان تیسفون و ئاورگه ی گرنگی نازهر گوشنه سب (شیز) له تهختی سوله یمانی رۆژه لاتی شار، ههروه ها، بوونی «ئیزیتوو» ی پیتهختی حکومه تی ماننا له «قه لایچی» ی بن گوئی شاره که ده توان دوو فاکتوری دیکه بن بۆ ئاوه دان بوونی بۆکان هه ر له سه ده کانی زووه وه، ته نانه ت سهرده می پیش میژووی عیسانی.

ئه گه ر ئه م بۆچونه ی من به شیکیشی راست بی، ئه وا ده بی بگه ریین و بزانی سهره تا کام شوین و گه ره ک له بۆکان دا ئاوه دان بۆته وه و خه لکی لی کۆبوونه ته وه. له باری کۆمه لایه تیه وه ده وروبه ری حه وزه گه وره به قه لای ته نیشتیه وه ده بی یه که م شوینی نیشته جی بوونی خه لک بووی و بوونی ئاسه واری «ده خمه» یه کی مادی له گه وره مالیکی سهر گۆلی مه ردان به گ ئه م راستیه ده سه لمینی، به لام له باری ئابوورییه وه ده وروبه ری قه پان ده بی یه که م شوینی بازرگانی بۆکان بووی که خه لکی گونده کان گه نم و دانه ویله ی خویان هینابیه ئه وی و فرۆشتیبیان یا له گه ل کالای دیکه دا ئال و گۆریان پیکردبی. دواتر به بۆنه ی هات و چۆی ئه و کریان و فرۆشیارانه وه له ده وروبه ری قه پان دووکانی وه ک چاپخانه و فرۆشتنی خوارده مه نی، ئینجا به قالی و شتی ئه وتۆ له و ده وروبه ره کرابیتنه وه و له قوناغه کانی دواتر دا سه نه تکاری وه ک ئاسنگه ر و به رگدروو و دارتاش...یش سه ریان هه لدا بی و به و پییه، هه م ژماره ی دانیشتوو ان له زیادی دابی، هه م گه ره ک و ناوچه کانی شار په ره یان سه ندبی.

۲. خيابانى كۆن

نازانم ئەو خيابانە، كەى ليدراو، بەلام دوورى نازانم هاوپرى له گەل گەورەبوونەوہى شار و برەوى كاروكاسبى دا وردەوردە دووكان له دەوروبەرى قەپانەوہ بۆ ئەم لايە پەرەيان سەندبى. گومان لەمەدا نيبە كە خيابانەكە دەبى بەگويرەى نەخشە و دارشتنىك ليدرابى. ئەوہى وا تەختى زەوى، واتە پانتايى شەقامەكە بەردچن بوو، دەرخرى ئەم نەخشە و پلانەيە، وا ھەيە كارى دروستكردنى شەقامەكە له ماوہى حوكمى سەردارەكان و بە ئەگەرى زۆریشەوہ له سەردەمى سەيفەددىن خان كرابى، بەلام ئەگەر قەلاى شارەكە ميژووى بگەرپتەوہ بۆ سەردەمىكى كۆنتر، گونجاو نابى لە سەردەمە كۆنەكان و لە ماوہى دەسەلاتدارىيەتتى موغول و تەنانەت پيش ئەوانيش لە سەردەمى ماد و ماننا و ھەخامەنشى و ئەشكانى و ساسانى و دەسەلاتى رۆم لە ناوچەكەدا، شەقامىك بە دەورى قەلاوہ نەبووبى بۆ ئەوہى دانىشتووانى قەلا بۆ كاروبار و ژيانى ئاسايى خويان كەلكى لى وەر بگرن. روانىنيك بە قەلاى ميژووى سەقز و بازارى پەناى دا، ھەروەھا قەلاى ھەولير و كەركوك و شەقامى بازنەيى دەوروبەريان دا ئەو مان بۆ دەردەخا كە قەلاكان پيوستيان بە ناوہندى بازرگانى ھەبوو كە كاروانى شتومەك ھات و چويان بكا و كەرسەى ژيان بۆ دانىشتووەكانى داين بكا. ئەم راستىيە سەبارەت بە شەقامى كۆنى بۆكانيش دەتوانى راست بى و ميژووى بگەرپتتەوہ بۆ دوو يا سى ھەزار سال پيش ئىستا.

۳. قەيسەرى

قەيسەرى بۆكان كارى سەردەمى سەيفەددىن خانى باباميرى بوو. دەزانين كە سەيفەددىن خان لە نيوہى دووہەمى سەدەى نۆزدەھەمى زايىنى دا ژياوہ و بەو پيى، قەيسەرى و بيناي قەلا و نۆژەن كەردنەوہى ھەوزەگەورە ھەمووى كارى نيوہى دووہەمى سەدەى نۆزدەى زايىنين. قەيسەرى تا ئەو سالەى كە خيابانى تازە

(په‌هله‌وى) لېندراوه، واته‌ده‌وروبه‌رى سالى ۱۳۲۰ى هه‌تاوى و ۱۹۴۰ى زايېنى، هه‌ر بووه و كارى بازرگانى تېدا‌كراوه. شوين و بارى جوغرافيايى قه‌يسه‌ريپه‌كه‌ به‌و چه‌شنه‌ بووه:

له‌ رۆژه‌لاته‌وه‌ به‌ره‌و رۆژاوا‌كشاوه. سه‌ره‌تاكه‌ى له‌ خيابانى كۆن رپووبه‌رپوى مال و دووكانى نه‌مر حاجى حه‌مه‌سالى محه‌مه‌دى و كوټايى‌يه‌كه‌شى، دواى زاوييه‌يه‌كه‌، به‌ره‌و باكوور و گوزه‌رى به‌رگدرووه‌كانى ئىستا سوورپاوه‌ته‌وه. سه‌رجه‌م دريژايى‌يه‌كه‌ى له‌ ۱۰۰ ميټريك زياتر نه‌بووه. قه‌يسه‌رى سه‌رى داپوشراو بووه و زوربه‌ى كووتال‌فرووشيه‌كانى بوكان و هه‌نديك كاروكاسى ديكه‌شى وه‌خوى گرتووه. نازانم به‌ خشتى سوور دروست‌كراوه يا به‌خشتى كال؟ به‌لام ئه‌گه‌رى زور ئه‌وه‌يه‌ خشتى كال بووبى، جگه‌ له‌ سه‌رده‌رگانه و شوينى هاوچه‌شن. هه‌روه‌ها نازانم به‌نناكه‌ى كى بووه؟ ناوى هېچ به‌ننايه‌كى خوچييم نه‌بيستووه كه‌ ئه‌ركه‌كه‌ى راپه‌راندبى. ده‌زانين دره‌نگتر «سه‌يدى به‌ننا» (سه‌يد عه‌بدولقادري قورپه‌يشى) له‌ ده‌زگاي سه‌ردار عه‌لى‌خان زور نزيك بووه و ده‌ورى باوه‌رپيكر او و نوينه‌رى ئه‌وى بينيوه، به‌لام قه‌يسه‌رى له‌ سه‌رده‌مى پيش عه‌لى‌خان‌دا دروست‌كراوه و ئه‌و ده‌مه، سه‌يدى به‌ننا وا هه‌يه‌ له‌ دايكيش نه‌بووبى. ئه‌گه‌رىك ده‌توانى ئه‌وه‌ بى كه‌ سه‌ردار به‌نناى له‌ شاره‌كانى ديكه‌وه‌ بو هينابى. ئه‌گه‌رى گرنگتر ئه‌وه‌يه‌ كه‌ قه‌يسه‌ريپه‌كه‌ى كووتر له‌ شوين يا ده‌وروبه‌رى ئه‌و قه‌يسه‌ريپه‌ بووبى كه‌ له‌ سه‌ده‌كانى پيشتردا بازرگانى تېدا‌كراوى و ئه‌و قه‌يسه‌ريپه‌ى سه‌ردار سه‌يفه‌ددين‌خان كرايپته‌ جيگرى ئه‌و، به‌لام من هېچ به‌لگه‌ و نيشانه‌يه‌كم بو ئه‌وه‌ نيبه‌.

به‌ بيره‌وه‌رىي خوّم، له‌ ئيو قه‌يسه‌رى سه‌يفه‌ددين‌خان‌دا هه‌نديك دووكان يا حوجره‌م بينيوه و له‌وانه‌ كووتال‌فرووشىي مالى خالم. ته‌نانه‌ت به‌باشى له‌ بيرمه‌ كه‌ حوجره‌ى كووتال‌فرووشىي حاجى قادري محه‌مه‌دى كه‌وتبووه‌ ئه‌و قوژبنه‌ى وا دووكانه‌كان به‌ ده‌سته‌راست‌دا وه‌رده‌سوورپانه‌وه‌ و به‌ره‌و گوزه‌رى خه‌ياته‌كان ده‌كشان. هه‌روه‌ها دووكانى خه‌رازى و كه‌ره‌سه‌ى نووسين (نوشت‌افزار)ى مالى ئىسماعيل‌زاده‌م له‌ بيره‌ كه‌ وا بزانه‌م دوايين دووكانى ئيو قه‌يسه‌رى بوو و پاشان

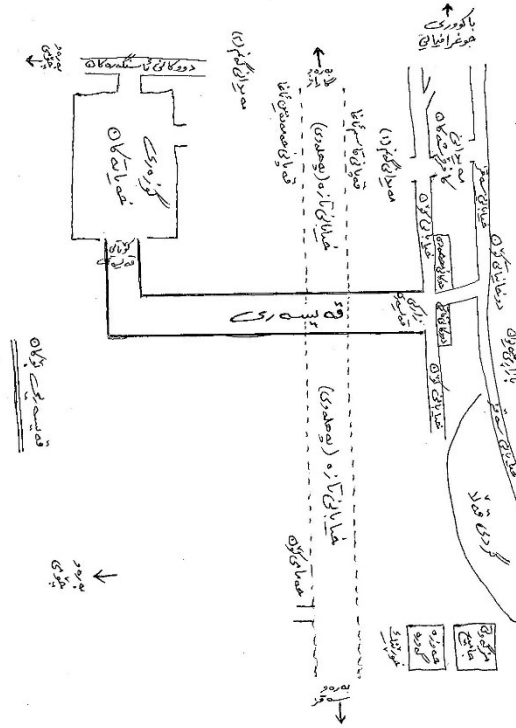
دهگه‌یشتیه گوزهری خه‌یاته‌کان، ئه‌و گوزهری وا سه‌ری دانه‌پۆشرا‌بوو. حوجره‌ یا دوو‌کانه‌کانی نیو‌قه‌یسه‌ری هه‌ندی‌ک له زه‌وی به‌رزتر بوون و تا سه‌ره‌وه‌ی ئه‌ژنۆی مشتهری ده‌هاتن. دوو‌کاندار له‌وئ چوارمه‌شقی داده‌نیشت، واته‌ کورسییه‌ک نه‌بوو له سه‌ری دابنیشن. ته‌نیا ده‌زگا یا میژیک هه‌بوو که کاری له‌سه‌ر ده‌کرا، بۆ نمونه کووتال‌فروش کووتاله‌که‌ی له‌سه‌ر گه‌ز ده‌کرد و ده‌یپیری یا به‌رگدروو ئیش‌وکاری له‌سه‌ر پاده‌په‌راند. مشتهریش له‌ده‌ره‌وه‌ی دوو‌کان، واته‌ له‌نیو‌پاره‌وی قه‌یسه‌ری پاده‌وه‌ستا و له‌گه‌ل‌خاوه‌ن دوو‌کان‌دا قسه‌ی ده‌کرد.

پۆژانی جه‌ژنی مه‌ولوود دوو‌کانداره‌کان به‌ردوو‌کانی خۆیان ده‌پازنده‌وه‌ و چراخانیان ده‌کرد.

ئیش‌کردن، واته‌ کردنه‌وه‌ و داخستنی دوو‌کان به‌گو‌یهری سه‌عات نه‌بوو. له‌ چوار وه‌رزی سال‌دا به‌یانی دوا‌ی تاو‌که‌وتن و نانی به‌یانی خواردن دوو‌کان ده‌کرایه‌وه‌ و ئیوارانیش پێش‌تاریکان داده‌خرا. هه‌ندی‌ک که‌س زووتر له‌وانی دیکه‌ دوو‌کانیان ده‌کرده‌وه‌.

دره‌نگتر، کاتی که‌ خیابانی تازه‌ لێدرا، راست به‌ نیوه‌راستی قه‌یسه‌ری‌دا تیده‌په‌ری، ئیتر قه‌یسه‌ریش خه‌لک‌گوته‌نی، «وه‌به‌ر خیابان‌که‌وت» و رووخینرا و نه‌ما. ئه‌م نه‌خشه‌یه‌ی خواره‌وه‌م هه‌ر بۆ زانیاری‌ی سه‌ره‌تایی ئه‌و که‌سانه‌ی وا قه‌یسه‌رییان نه‌بینیوه‌ ئاماده‌ کردوه‌، ده‌زانم نه‌ شی‌واز و ئوسلووبی نه‌خشه‌کێشانی تیدا ره‌چاو‌کراوه‌، نه‌ ئه‌ندازه‌کانم بۆ دیاری‌کراون و نه‌ سه‌رجه‌م دیقه‌تیکی عیلمی هه‌یه‌؛ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌ له‌هیچ‌باشتره‌! بریا‌پسپۆریکی وه‌ک کاک‌سوله‌یمان چووکه‌لی نه‌قشه‌یه‌کی ریک‌ویکی بۆ بکیشایه‌ته‌وه‌.

ئەو دەش نە قشە کە ی قەیسەری:

۴. گۆزەری خەیاتەکان

گۆزەر یا مەیدانی خەیاتەکان لە راستی دا درێژی قەیسەری بوو. بە دەوری گۆرایی یەکی گەرەوه دووکانی بەرگدرووکان هەلکەوتبوو. ژمارە ی دووکانی بەرگدرووی بۆکان لە چاو نیش و کارەکانی دیکە، زۆر بوو و بۆ ئەو دەبوو راستە دووکان یا گۆزەری تاییەت بەخۆیان هەبن. شارەکانی دەورووبەری بۆکان نە ئو ژمارە بەرگدروویەیان هەبوو، نە تییان دا گۆزەریک تاییەت بە بەرگدرووکان کرابوو. دوا ی تیکچوونی قەیسەری دوو یا سێ دووکانی خەیا تی هاتنە سەر خیابان. وا بزانی ئەمانە کە سانیک بوون کە دووکانیان لە دەروە ی گۆزەری خەیاتەکان،

واته له نێو خودی قهیسهرییه که دا هه لکه وتبوو. دووکانی هه سه ن و حسینی ته هایی له خیابانی کۆنه، دووکانی محهمه دی شاقولی له نێوان خیابانی تازه و خیابانی کۆن، دووکانی باوکیشم له سه ر خیابانی تازه له نزیک زارکی پیشووی قهیسهری بوو. ده بی ئه م قسه یه راست بی له به روه ی له بیرمه دووکانی باوکم پیشتر له نێو قهیسهری دا بوو و من به مندالی هات و چۆم ده کرد.

خه یاته کان جل و به رگی کور دییان ده دروو و دایانده نان بۆ پاییز که خه لکی گونده کان گه نم و جۆ و نوکیان ده هینایه شاری، ده یانفرۆشت و جل و به رگی تازه یان بۆ خویان و که سو کاریان ده کړی. به و کاره ده گوترا «جل و به رگی بازاری دروون». خه یاته کان که توانای دارایی یان که م بوو، به عاده ت کووتالیان به قه رز له کووتال فرۆشه کان و هه رده گرت، کاری «بازاری» یان پیده کرد و له پاییزدا دوا ی فرۆشتنی جل و به رگه کان قه رزه که یان ده دانه وه. ئه و جل و به رگه ی وا ده دروا و ئاماده ده کرا به گشتی که واوپانتۆل و کراسی پیاوان و کلۆنجه ی ژنان بوو. به رگدروو به گویره ی پاده ی کار و دارایی خۆی یه ک یا دوو «شاگرد» ی هه بوو. شاگرد ئه و که سانه بوون که له به رده ستی وه ستادا کاریان ده کرد و فیزی خه یاتی ده بوون، له به رانه ردا سالانه هه قده ستیکیان و هه رده گرت. شاگرد خه یات سالانه په یمان یا قۆنته راتیکی له گه ل وه ستای خه یات ئیمزا ده کرد که سالیکی کاری بۆ بکا و له و ساله دا سی مانگیش «شه و کار» بکا. شه و کار بریتی بوو له وه ی وه ستا و شاگرد له مانگی کۆتایی به هار و دوو مانگی هاوین دا دوا ی شیوی شه و و نوژی خه وتنان، ده هاتنه وه دووکان و تا نیوه شه و کاریان ده کرد بۆ ئه وه ی جل و به رگی «بازاری» بۆ پاییز ئاماده بکه ن.

هه ندیک خه یات کاری بازارییان نه ده کرد و ته نیا به «سفارش» ی خه لک جل و به رگیان بۆ ده دروون. مشتهری ئه و چه شه نه خه یاتانه به گشتی ده وه له مه ندی شار و ئاغاواتی گونده کان بوون. به و کاره یان ده گوت کاری «خۆمالی» له به رانه ر کاری «بازاری» دا که پیشتر ئامازه م پیکرد. باوکم ته نیا کاری خۆمالی ده کرد و جل و به رگی ئاغاکانی

بۆکان و دهوروبه ری دهوروو^۱ سالیکیان دیتم باوکم کاری «بازاری» کرد، به لام له گه ل ته بیعه تی دا نه ده گونجا و خیری لی نه ده کرد، ئیتر نه یکرده وه.

۵. مهیدانی کافرۆشه کان

مهیدانه که گۆرایی یه ک بوو له رۆژه لاتی قه پانی قاسم ئاغا، له نیوان خیابانی کۆنه و خیابانی سه قز. ههردوو لای باشوور و باکووری گۆرایی یه که، دووکان بوو و پشت دووکانه کانیش مالی خه لک. نالبه نده کان له وی دا دووکانیان بوو و ولاخیان له بهردهم دووکانه که یان نال ده کرد. چهند دووکانی کا و وینجه فرۆشیشی لی بوو. یه ک دووکانی به قالیشم له بیره که له وی هه لکه وتبوو و هی کاک حه مه سالی سالی، باوکی کاک که ریم و شه هید قادری سالی بوو. له سه رده می بره وی ئه سپ و چاره وی دا، ئه و مهیدانه دهوری «ته عمیرگا» ی ماشینی ئیستای ده بینی و زۆر قه ره بالغ بوو. درهنگتر هه ندیک له دووکانه کان، دیاره به هوی بی بره وی ئه و چه شنه که سب و کارانه وه، چۆل بیوون و له دووکانیکیان دا ژنیکی بی په نا (خونچه شیت) ده ژیا.^۲

۶. راسته ی ناسنگه ره کان

له قه پانی حه مه ده مین ئاغا وه به ره وخوار، واته به ره و لای چۆمی، کۆلانیکی پان یاخود شه قامیک هه بوو که زۆر به ی دووکانه کانی ناسنگه ری بوون. دووکانی ناسنگه ری

۱. باوکم هه موو شه وی جه ژنیکی قوربان و ره مه زان که واوپانتۆلی بۆ قاسم ئاغا ی موته دی دهوروو و به یانی زوی جه ژن دهیدا به من بیبه م بۆ «دی قاسم ئاغا» له په نای شار. له وی له دیوه خان که واوپانتۆله که م ده دایه ده ست نۆکه ر و ده ست و پیوه ند، ئه وانیش ده یان برده ژووری و «شاگردانه» یان بۆ ده هینام. ئه م کاره م زۆر پینخۆش بوو له به روه ی شاگردانه ی قاسم ئاغا له چاو ئاگا کانی دیکه، گه لیک زۆر بوو!

۲. من له ده بیرستان ده رسم ده خویند و «پیشاههنگ» بووم. له بیرمه مامۆستایه کمان (کاک عه زیز موخته دیری) رۆژیک وه ک «کاری چاکی پیشاههنگی» بردنی و شوینی ژیا نی خونچه ی هه ژارمان بۆ خاوین کرده وه، به لام هه ر ئه وهنده ی هاته وه مالی، به ربووه جنیو پیدانمان و له ترسان هه موومان هه لاتین!

مالی «كاوهیی» و «نه زه‌ری»ش له‌وئ هه‌لكه‌وتیبوون. ئاسنگه‌ره‌كان كه‌ره‌سه‌ی كشت‌وكال و هك داس و نیروئامووریان دروست ده‌كرد. كووره و ده‌زگا و سندانیان هه‌بوو و رۆژ تا ئیواره شاگردیك كووره‌ی ده‌ده‌ماند و وه‌ستا ئامرازی ده‌سكردی خۆیانی ده‌كوتایه‌وه. لای رۆژه‌ه‌لاتی ئه‌و گوزه‌ره، قه‌پانی حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغا و لای رۆژاوا‌ی مالی خه‌لك بوو كه ده‌گه‌یشه‌وه سه‌ر خیا‌بانی می‌راوا. به‌ری باشووری گوزه‌ری ئاسنگه‌ران، گوزه‌ری خه‌یاته‌كان و به‌ری باكووری، مه‌یدانی گه‌نم بوو.

۷. مه‌یدانی حه‌یوان

ئه‌وه دیارده‌یه‌کی تایبه‌ت به بۆکان بوو و له هه‌موو ناوچه‌كه‌دا ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌م بازار‌ی حه‌یوان ته‌نیا له بۆکان و له گوندی قه‌باغه‌ندیی نزیك می‌اندواو هه‌بوو. بازار‌ی حه‌یوان له بۆکان هه‌فته‌بازاریك بوو بۆ كپین و فرۆشتنی مه‌ر و مانگا و ئه‌سپ و گویدریژ و به‌گشتی ئازهل و پاتال. وا بزانه‌م رۆژی بازار‌ی چوارشه‌ممان بوو و دواتر كرا به یه‌كشه‌ممان.

فرۆشیار له گونده‌كانه‌وه حه‌یوانیان دینایه ئه‌وئ و ده‌یانفرۆشت، كپاریش، چ خۆجییی و چ ئه‌وانه‌ی وا له شاره‌كانی دیکه‌وه ده‌هاتن، حه‌یوانیان ده‌كپی و ده‌یانبردن بۆ شوینه‌كانی دیکه‌ی كوردستان یا عه‌جه‌مستان. دلتیا نیم ئایا «عه‌وارین» ته‌نیا له فرۆشیار وه‌رده‌گیرا یان له كپاریش. له سه‌رده‌میک‌دا كه وه بی‌ری من دئ، کاری وه‌رگرتنی ئه‌و عه‌واریزه به ره‌شیدی رۆسته‌م پاله‌وان و كوپه‌كه‌ی، واته‌مه‌مه‌دی پاله‌وانی درابوو. كه‌س نه‌یده‌توانی به‌بئ ئه‌وه‌ی مالیات یا عه‌واریز بدا هیچ بفرۆشی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر پێش هاتنه‌ نیوشاری بۆکان، له رینگاش بیانفرۆشتایه‌ ده‌بووایه‌ عه‌واریزه‌كه‌ بده‌ن دهن‌ا تووشی شه‌ر ده‌بوون و لێیان ده‌درا. ئه‌و مه‌ر و مانگایانه‌ی وا ده‌فرۆشران، قه‌ساب و هه‌روه‌ها چۆداره‌كان ده‌یانكپی و ده‌یانبردن بۆ تاران و ته‌وریز له‌وئ ده‌یانفرۆشتن. خه‌لكی ئاساییش بۆ قوربانی كردن و «گاوه‌ردوون» حه‌یوانیان له‌وئ ده‌كپی. بازار‌ی حه‌یوان ناوه‌ندیکی گه‌لیك گرنگ

بوو بۆ ئابووری بۆكان و ناوچەكە لەبەرودەى بە تەنیشت كپین و فرۆشتنی ئاژەلەوه گەلیك بابەتی دیکە هەر لە جل و بەرگەوه تا خوار دەمەنیش دەفرۆشرا. دووكاندارەكانی بۆكان لەو پۆژەدا شتومەکی خۆیان دەهینا و لەسەر زەوی پانیان دەکردنەوه و خەلكەكە لێیان دەكپین.

۸. گاراج

گاراج یا گاراج دیاردەیهکی تازەترە و بەو شوینە دەگوترئ كە دواى سەرھەلانی ترۆمبیل و کرانەوهی رېگای هات و چۆی ترۆمبیل بۆ شارەكانی دیکەى وەك تەوریز و مەھاباد و ورمی و میانداو و بناو و سەقز، گرنگایەتی پەیدا کرد و بوو بە ناوهندیکی سەرەکی ئابووری بۆ هەناردە و هاوردەى و برده کردنی شتومەك. یەكەم گاراج لە شوینیک کرایەوه كە دەكەوتە خوار باغی مالى حاجی سالی حەری و شانی باکووری پۆژاواى مزگەوتی بازار. دواتر لە بەردەم گاراجەكە مەیدانیكیش لێدرا و چەند دووكانیشی تیدا کرایەوه. ماشینى بارى لەویوه بەرەو شارەكانی دیکە بەرئ دەکرا و گەنم و جو و نوک و خوری و بەرھەمی دیکەى کشت و کالی و حەیانى بۆ شارەكانی دیکە دەبرد و لەوانەوه، بەتایبەت لە تەوریزیشەوه شتومەك دەگەیشتە ئەوئ، لەوئ بەتال دەکرا و دەبرا بۆ بەر دووكانی خاوەنەكانیان.

ئەوهی لەم بەشە و بەشەكانی پیشوودا سەبارەت بە ئابووری بۆكان تۆمار کرا، زانیارییهکی گەلیك كەم بوون. هیوادارم ئەم هەشتە لە مشتە بۆ نووسینی دواپۆژى میژووی بۆكان و موکریان وەك بەشیک لە کوردستان، كەلکی خۆی هەبئ و هاندەریك بئ بۆ توێژەرانى دواپۆژ كە کارى شینگیرانە و وردبینانەترى لەسەر بکەن.

زنجیره چاپکراوهکانی بنکهای پژوهشگری

۱. کورپادی ۱۰۱مین سالپژوی له دایکبوونی ماموستا حسه ن قزلجی، نوامبری ۲۰۱۶
۲. شیلانی شه پرگه، (کومه له شیعر) نووسینی قادر وریا
۳. مچهی کچهی (بهسه رها ت)، نووسینی قادر وریا
۴. تیرۆریزمی دهوله تی له دژری پۆژه لاتی کوردستان، نووسینی قادر وریا
۵. پۆژانی پیشمه رگایه تیم، نووسینی عهبدو لالا فه تاحی بهرگی ۱ و ۲
۶. برگه یهک له ژیان و خه باتم، نووسینی حسه ن رهستگار، بهرگی یهک، بهشی ۱ و ۲
۷. وهردانه وهی ژیان، نووسینی محمه د بۆکانی (بیکه س)
۸. چه پکیک پروانگه و ره خنه، کومه له وتار له باره ی پرسی کورد، نووسینی کامران ئەمین ئاوه
۹. ئیستاش له بهرلین دادوهر هه یه، تیرۆر و دادگای بهرلین، میهران پایه نده، عه بیاس خوداقولی، حه مید نهوزه پی، وه رگیت: سامان په حیم زاده
۱۰. بازان دیشی در برخی از مفاهیم کلیدی فلسفه ی سیاسی، مجموعه ترجمه از پژوهشگران خارجی، ناصر ایرانبور، جلد ۱ و ۲
۱۱. خنده ی گدا (مجموعه داستان) حسن قزلجی
۱۲. جستارهایی پیرامون جنبش ملی کرد (مجموعه مقالات سیاسی - اجتماعی)، کامران امین آوه
۱۳. چپ سنتی و جنبش ملی کرد در ایران، کامران امین آوه
۱۴. کردستان معاصر، لازاریف، محوی و دیگران. مترجم کامران امین آوه
۱۵. سالم زیستن آموختنی است! (مجموعه مقالات پزشکی - اجتماعی)، دکتر کامران امین آوه
۱۶. افعال و مبانی دستور زبان آلمانی، چارلز جی. جیمس، مترجم کامران امین آوه

BOKAN IN THE COURSE OF HISTORY BY ANWAR SOLTANI

Vol. III

A collection of 481 essays detailing history, literature and life accounts of people of Bokan (Bukan), a Kurdish town in north-west Iran, from the earliest written record to present. The accounts of historic sites around the town give details of continuous story of three thousand years of civilizations in the region, including the time of Mannaean, Medes, Urartian, Scythians, Parthians, Sassanids, Greeks, Romans and Arabs who governed the region at different points in time. Readers will embark on the journey through the historic sites of Zewiyeh, Izirito, Takht-e Soleiman (Shiz) and Faqreqa, the tomb of a Median king in neighbouring towns of Saqiz and Mehabad, while meeting past and present religions such as Mithraism, Zoroastrian and Islam.

Bokan is also a land of great Kurdish poets and authors; important contributions to Kurdish literature are documented in the book through the life and fortunes of H. Qizilji, A.Haqiqi, K. I. Awat, S. Ilkhanizadeh, E. Afkhami, O.S. Wefa and many others. Two further sections of the book will account for development of economy in Bokan during the time, along with the exciting political memoirs of the author in both prisons of the previous and current Iranian regimes.

Readers can also find detailed history of the region through the time, from Assyrian invasions (first millennium BC) to the first and second world wars, Republic of Kurdistan (1946), Peasants Uprising (1952-3) and Kurds defending harsh aggression of the Islamic republic of Iran in 1979.